தைந்துக் கோயில்கள்

கட்டடங்களும் சிற்பங்களும்

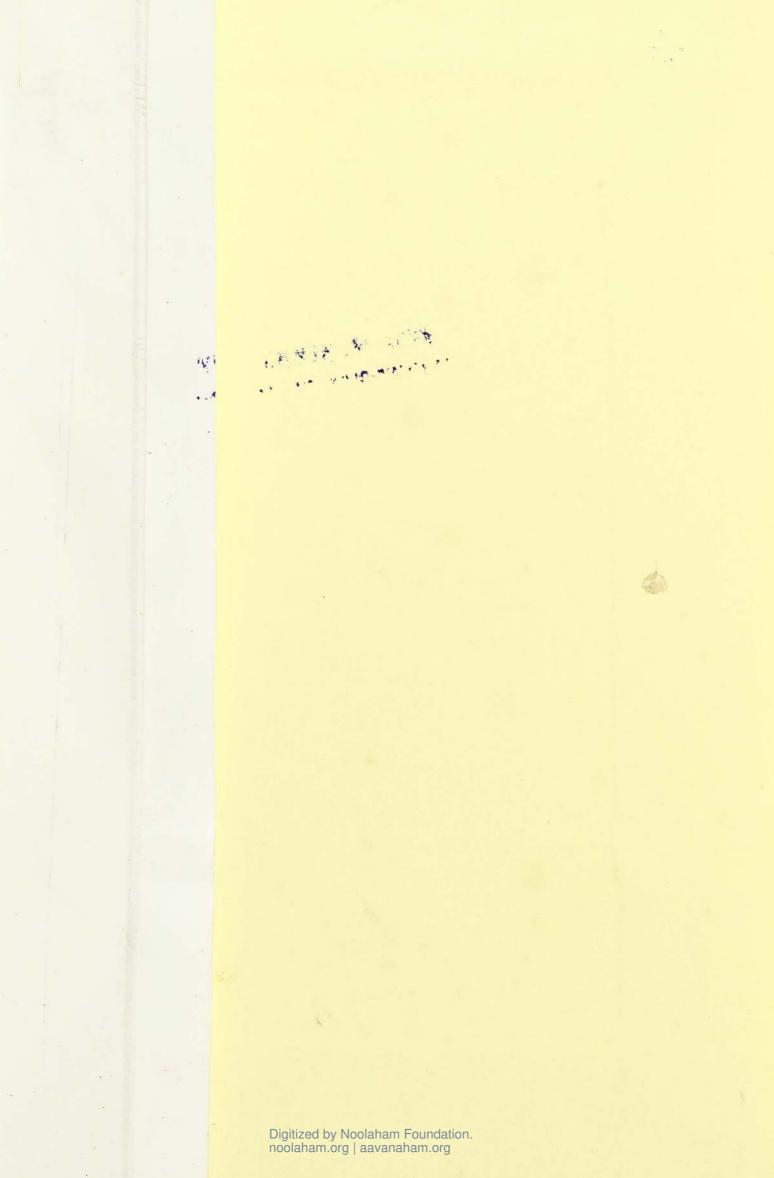
மிப்பாகியர் போகிப்பிர் கி. பிரிரியரப

111190

நதுதற்ற தலாசார அலுவல்கள் தனைக்களும்

ioolaham org "aavapaham org

ALIOI

திந்துக் கோயில்கள் கட்டடங்களும் சிற்பங்களும்

பதிப்பாசிரியர் : <mark>பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்</mark>

ഖെണ്ഡ്ட്ര :

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

கொழும்பு - 4 2009

நாற் பதிப்புத் தரவுகள்

நூல்	:	-	இந்துக் கோயில்கள் – கட்டடங்களும் சிற்பங்களும்
பதிப்பாசிரியர்	:	Take I	பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் (B.A. (Cey) Ph.D (London) LFIBA வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர்,பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
முதற்பதிப்பு	:	-	டிசம்பர், 2001
இரண்டாம் பதிப்பு	:	-	டிசம்பர், 2009
பதிப்புரிமை	:	-	இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
பிரதிகள்	:	-	1000
அளவு	:	-	1/8
ી. અર્વ સ	:	-	ஒப் செற்
பக்கங்கள்	:	-	I - XXIV , 1 - 497
கடதாசி	:	-	80 கிராம்
வெளியீடு	:	-	இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 248, 1/1, காலி வீதி, கொழும்பு – 04.
அச்சுச்பதிப்பு		-	கௌரி அச்சகம், 207. சேர் இரத்தி <mark>ன</mark> ஜோதி சரவணமுத்து மாவத்தை, கொழும்பு – 13.

விலை : – ரூபா 600/=

HINDU TEMPLES

ART AND ARCHITECTURE

Editor : Prof. S. Pathmanathan

B.A.Ph.D. (London) LFIBA

Publisher : Department of Hindu Religious & Cultural Affairs, Colombo 2009

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title	÷	Hindu Temples Art and Architecture
Author		S. Pathmanathan B.A. (Ceylon) Ph. D. (London) LFIBA Professor Emeritus in History University of Peradeniya
First Edition	÷	December 2001
Second Edition	:-	December 2009
Copy right	÷	Department of Hindu Religious & Cultural Affairs
No.of copies	÷	1000
Size	:-	1 / 8
Printing	d)she	Offset
Paper	:-	80 gm White Print
No.of Pages		I - XXIV , 1 - 497
Puhlished by	*	Department of Hindu Religious & Cultural Affairs 248 1/1, Galle Road, Colombo - 04.
Printed at		Gowriy Printers, 207, Sir Ratnajothi Saravanamuthu Mawatha, Colombo - 13.
Price	:-	Rs. 600/-

வெளியீட்டுரை

2000ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இந்து சமய ஆய்வரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்புகள் அடங்கியதாக 'இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும்' என்னும் நூல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவருகின்றது. இந்நூல் கட்டடப் பாணிகளின் மூவகைப் பிரிவுகளில் அமைந்த கோயில்களைப் பற்றியும் பல்வேறு காலப்பகுதிகளைப் பற்றியும் பல விரிவான கட்டுரைகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் காணப்படும் கட்டுமானங்கள், சிற்பங்கள் பற்றிய விபரங்களை வேறு எந்த தமிழ் நூலிலும் காண இயலாது.

இந்நூல் 20 கட்டுரைகளைக் கொண்டமைந்துள்ளது. அவற்றுள் பல பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களினால் எழுதப்பட்டவையாகும். இந்நூலில் காணப்படும் வித்துவபூர்வமான கட்டுரைகளின் சிறப்பினால் போலும் முதலில் அச்சடிக்கப்பட்ட ஆயிரம் பிரதிகளும் முடிவடைந்த நிலையில் இந்நூலுக்கான கேள்விகள் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், ஆய்வாளர்கள் சமூகத்தில் இருந்து எழுந்தன. அவர்களின் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு திணைக்களம் இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பினை 2009ஆம் ஆண்டு செயற்திட்டங்களுள் ஒன்றாக மேற்கொண்டுள்ளது. இம்முறையும் ஆயிரம் பிரதிகள் அச்சடிக்கப்படவுள்ளன.

இவற்றில் 3 கட்டுரைகள் புதியன. இந்நூல் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை பற்றிய பூரணமான தகவல்களை கொண்ட ஒரு நூலாக மிளிரும் என்பது எமது எண்ணம். இந்நூலினைப் படித்து அனைத்து தரப்பினரும் பயனடைவர் என்பதும் எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

இந்நூலின் பதிப்புப்பணிகளில் ஈடுபட்ட பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர்.சி.பத்மநாதன், உதவிப்பணிப்பாளர் திரு.ம.சண்முகநாதன், ஆராய்ச்சி அலுவலர் திருமதி தேவகுமாரி ஹரன் ஆகியோருக்கு எனது நன்றிகள். நூலைச் சிறந்த முறையில் அச்சிட்டு உதவிய கௌரி அச்சக உரிமையாளர், ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

> **சாந்தி நாவுக்கரசன்** பணிப்பாளர், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.

பதிப்புரை

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் இந்து கலாசாரம் கோயில்களும் சிற்பங்களும் என்னும் நாலை 2001 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டது. அதற்குப் பெரும் வரவேற்புக் கிடைத்தது. அந்நூல் நாட்டின் சில பகுதிகளை அடைய முன்பே எல்லாப் பிரதிகளும் விற்பனையாகி விட்டன. இந்துக் கோயில்கள் கட்டடங்களும் சிற்பங்களும் என்னும் இந்நூல் அதன் இரண்டாம் பதிப்பாக இப்பொழுது வெளிவருகின்றது.

இதில் முன்னூரை அடங்கலாக 20 கட்டுரைகள் உள்ளன. நான்கு கட்டுரைகள் புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவை மோரியர் காலத்துக் கலைகள், ஆதிகாலப் பௌத்தக் கட்டட, சிற்பக் க<mark>லைக</mark>ள், சோழர் காலத்துப் படிமங்கள் என்பன பற்றியவை.

இந்து சமுதாயத்தின் உன்னதமான சாதனைகளிற் கோயில்களும் சிற்பங்களும் உலகப் பிரசித்தமானவை. அவற்றின் சிறப்புகளைத் தமிழ் வாசகர்கள் இந்நால் மூலமாக அறிந்து கொள்வார்களென்று கருதுகின்றோம். கட்டுரைகளின் ஆசிரியர்கள் ஐவர் தமிழகத்தவர்! பல்கலைக்கழகங்களிலும், ஆய்வு நிறுவனங்களிலும் தொல்லியல் திணைக்களத்திலும் உயர்பதவிகளைப் பெற்றவர்கள். அவர்களின் ஆதரவும் ஆர்வமும் புலமையும் பாராட்டிற்குரியவை.

இந்து சமய, கலாசார திணைக்களத்தின் செயற்பாடுகளை வித்துவ மயமாக்கிப் பெரும் பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ள பணிப்பாளர் சாந்தி நாவுக்கரசன் இந்நால் சிறப்பாக வெளிவருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். அதற்கான நிதி ஒதுக் கீடுகளை அமைச் சிடமிருந்து பெறுவதற்கு அதன் செயலாளர் திரு. எச். எம். ஹேரத் அனுசரணையாகவிருந்தார். பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் இந்நாலை வெளிக் கொணர்வதற்கு தேவகுமாரி ஹரன் அயராத ஊக்கத்தோடு செயற்பட்டார். நித்தியவதி நித்தியானந்தன், க. இரகுபரன் ஆகியோர் நாலின் சில பகுதிகளின் அச்சுப் பிரதிகளைப் படித்துப் பிழைகளை நீக்கினார்கள். இந்நாலை அணி செய்யும் புகைப்படங்களிற் பல பேராதனைப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் டுல்மா கருணாரத்னவின் தயாரிப்புகள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் எமது பாராட்டுகள் உரித்தானவை. இறுதியாகத் கௌரி பதிப்பகத்தாருக்கு நன்றி கூறுவது கடமையாகும்.

சீ. பத்மநாதன்

கட்டுரையாளர்கள்

- கலாநிதி இரா. கலைக்கோவன், M.B.B.S., M.A., Ph.D., கண்மருத்துவ நிபுணர். ஆராய்ச்சியாளர், இயக்குனர், டாக்டர் இராசமாணிக்கனார் வரலாற்ற ஆராய்ச்சி நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி.
- கலாநிதி ராஜூ காளிதாஸ், B.A., M.A., M.Phil., Ph.D., முன்னாள் பேராளியர், துறைத்தலைவர், சிற்பக் கலைத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
- 4. கலாநிதி சி. பத்மநாதன், தகைசால் பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், பதிப்பாசிரியர், இந்து கலைக் களஞ்சியம், இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, அறிவுரைப் பேராசிரியர், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.
- 5. கலாநிதி ஜி. சேதுராமன், B.A., M.A., Ph.D., பேராசிரியர், துறைத் தலைவர், நுண்கலைத்துறை, மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
- 6. கலாநிதி வெ. வேதாசலம், B.A., M.A., Ph.D., சீரேஷ்ட சாசனவியலாளர், ஆய்வாளர், தமிழ் நாடு தொல்பொருளியல் திணைக்களம்.
- 7. டுல்மா கருணாரத்னா, B.A., M.Phil., முதுநிலை விரிவுரையாளர், தொல்பொருளியல் துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

List of Contributors

- 1. R. Kalaikkovan, M.B.B.S., M.A., Ph.D., Eye Specialist; Researcher; Director, Dr. Rajamanikkanar Centre for Historical Researches.
- 2. Raju Kalidas, B.A., M.A., Ph.D., Formerly Professor, Department of Sculpture, Tamil University Thanjavur.
- 3. S. Pathmanathan, B.A., Ph.D., (London), Professor Emeritas on History, University of Peradeniya; Editor in Chief, Hindu Encyclopaedia (Tamil, Department of Hindu Religious and Cultural Affairs, Colombo; Consultant, Faculty of Arts and Culture, Eastern University of Sri Lanka.
- 4. M. Nalini, B.A., M.A., M.Phil., Ph.D., Epigraphist Researcher; Dr. Rasamanikkanar Centre for Historical Researches, Tiruccirappalli; Lecturer, Sitalaksmi College, Tiruccirappalli.
- 5. G. Sethuraman, B.A., M.A., Ph.D., Professor, Department of Fine Arts, Madurai Kamaraj University.
- 6. V. Vedachalam, B.A., M.A., Ph.D., Senior Epigraphist Department of Archaeology, Tamil Nadu.
- 7. Dulma Karunaratna, B.A., M.Phil., Senior Lecturer, Department of Archaeology, University of Peradeniya.

முன்னரை

I

கோயில்களும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

இந்துக் கோயில்கள் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளை உள்ளடக்கிய நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டவை. இந்து சமய மரபில் உருவ வழிபாடு தோன்றிய காலம் முதலாகவே கோயில்கள் உற்பத்தியாகி வளர்ச்சி பெற்றன. வேதங்களில் உருவ வழிபாடு பற்றியும் கோயில்கள் பற்றியும் குறிப்பு காணப்படுவதில்லை. எனவே, வேதங்கள் தோன்றிய காலத்துக்குப் பின்பே கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாக வளர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

இந்து சமுதாயத்தில் உருவ வழிபாடு, ஆலய வழிபாடு என்பன எவ்வாறு தோன்றின என்பது பற்றித் தெளிவான சிந்தனைகள் காணப்படவில்லை. கர்நாடகம், தமிழகம், கேரளம் ஆகிய இந்திய மாநிலங்களில் ஆதி காலத்தில் நிலவிய பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்களின் கட்டட அமைப்புகள் வழிபாட்டுக்குரிய கட்டடங்களான கோயில்களுக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்தனவென்று அறிஞர் சிலர் கொள்வர். பெருங்கற் பண்பாட்டு மக்கள் சதுரமான கல்லறைகளையும் வட்ட வடிவமான கல்லறைகளையும் அமைத்தனர். அக்கல்லறைகளில் வழிபாடுகள் இடம்பெற்றதற்கான அடையாளங்கள் உண்டென்பதும் கவனித்தற்குரியதாகும். ஆதிகாலப் பௌத்த கோயில்களுக்கும் பெருங்கற் பண்பாட்டு மரபிற்குமிடையே கருத்து நிலையில் ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. பெருங்கற்காலக் கல்லறைகள் பள்ளிப் படைகளாகவே அமைக்கப்பட்டன. ஆதி காலச் சேதியங்களும் அத்தகையனவாகும். புத்தர்பிரானின் சடலத்தின் சாம்பல், உரோமம், எலும்பு முதலியவற்றில் ஒன்றின் பாகத்தைப் பேழையிலோ தாழியிலோ அடைத்து, அதனைப் புதைத்து, அவ்விடத்திலே நினைவுச் சின்னமான சேதியத்தினை அமைத்து, வழிபடுவது பௌத்தராயினோரின் ஆதி வழக்கமாகும்.

பெருங்கற்காலத்துக் கல்லறைகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு ஆதியான இந்துக் கோயில்களின் மூலஸ்தானம் உருவாக்கப்பட்டதென்று கருத முடிகின்றது. கல்லறையினைச் சுற்றி வலம் வரும் பாதை போன்ற அமைப்பும், அதனைச்சுற்றி சுவர் போன்ற கல்லடுக்கும் கொடுமணல் போன்ற இடங்களிலுள்ள பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சின்னங்களிடையே காணப்படுகின்றன.

வரலாற்று ரீதியாக நோக்குமிடத்து கிரேக்க நாகரீகச் செல்வாக்கின் பயனாகவே இந்திய துணைக்கண்டத்தில் உருவ வழிபாடு பெருவழக்காகியது என்பது தெளிவாகப் புலனாகின்றது. வேதகாலத்து இந்தியர்களைப் போலன்றிப் புராதன காலத்துக் கிரேக்கர் தாம் போற்றி வழிபட்ட தேவர்களின் பேரால் ஆலயங்களை அமைத்து அவற்றில் வழிபாடு ஆற்றினர். தேவர்களின் கோலங்களை மனிதரின் வடிவத்திலே சிற்பங்களாக அமைத்து, அவற்றை ஆலயங்களிலே தாபனம் பண்ணி வழிபாடு செய்தனர். ஆண் தேய்வங்களுக்கும், பெண் தெய்வங்களுக்கும் கிரேக்கர் கோயில்களை அமைத்தனர். அப்போலோ, அதீனி என்னும் தெய்வங்களின் வழிபாட்டிற்குரிய கோயில்கள் மிகவும் பிரசித்தமானவை.

கிரேக்கர் மனித வாழ்க்கையின் பூரணத்துவத்தின் மூலம் தெய்வீகத்தை உணர்ந்தனர். தேவர்கள் அளப்பரிய ஆற்றல் வாய்க்கப் பெற்றவர்கள், மிகுந்த அழகுடையவர்கள் என்று கிரேக்கர் கருதினர். எனவே, அழகினையும் வலிமையினையும் கலை வனப்புடன் பிரதிபலிக்கும் வண்ணமாகத் தேவரின் பிரதிமைகளை வடித்தனர். கிரேக்கரின் கலைத்திறன் ஐரோப்பாவில் நெடுங்காலமாகப் புகழ்ந்து போற்றப் பட்டமையும் குறிப்பிடற்குரியது.

இந்தியாவிலே சமயப் புத்தெழுச்சி ஏற்பட்டவொரு கால கட்டத்திலே கிரேக்கச் செல்வாக்கு பரவியமை குறிப்பிடத்தக்கது. மகா அலெக்சாந்தருடைய படையெடுப்பு களுடன் அது ஆரம்பமாகியது. கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே மோரிய வம்சத்தவரின் ஆதிக்கம் ஏற்படுவதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் மகா அலெக்சாந்தர் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பாகங்கள் மீது படையெடுத்துச் சென்றான். அவனாற் கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகள் சிலவற்றிலே படைவீரர், வணிகர், கலைஞர், கம்மாளர் முதலியோர் அடங்கிய யவனக் குடியிருப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. அலெக்சாந்தரின் ஆதிக்கம் இந்தியாவில் ஒடுங்கிய பின்பு அத்தகைய யவனர்கள் இந்தியாவிலே தங்கியிருந்து இந்திய சமுதாயங்களோடு இணைந்துவிட்டனர்.

யவனப் படையெடுப்புக்கள் ஏற்பட்ட காலத்திலே பௌத்தம், சமணம் ஆகிய சமய நெறிகள் பெருவளர்ச்சி அடைந்தன. சைவம், வைணவம், ஸ்காந்தம் முதலிய சமயங்களும் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றன. கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் மோரியரின் ஆதிக்கம் தளர்வுற்ற காலகட்டத்தில் யவனர்கள் இந்தியா மீது படையெடுத்துச் சென்று அதன் வடமேற்குப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். மகா அலெக்சாந்தரின் தளபதிகளில் ஒருவனாகிய செலியூக்கஸ் நிக்கேற்றர் உருவாக்கிய பரந்த இராச்சியம் சீரழிந்ததன் விளைவாக யவனப் படையெடுப்புகள் இந்தியா மீது ஏற்பட்டன. டெமெற்றியஸ், இயூக்கிரதீசு முதலானவர்கள் இந்தியாவின் சில பாகங்களில் யவனரின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஏறக்குறைய முப்பது கிரேக்க மன்னர்கள் வடமேற்கிந்தியாவில் ஆட்சி புரிந்தனர் என்பதை அவர்கள் வழங்கிய நாணயங்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது.

இந்தியாவிற்குச் சென்று அங்கு தங்கிவிட்ட யவனர் இந்திய சமயங்களான பௌத்தம், வைணவம் போன்றவற்றினாலே கவரப்பட்டு, அவற்றைத் தழுவிக் கொண்டனர். மெனாந்தர் என்னும் யவன அரசன் **மிலிந்த பஞ்ஞ** என்னும் பௌத்த நூலின் ஆசிரியராவான். பர்மா தேசத்துப் பௌத்தர்களின் திரிபிடகத்தில் அந்நூலும் அடங்கியுள்ளது. இந்திய சமய வழிபாடுகளை யவனர் பின்பற்றியதன் விளைவாகக் கிரேக்கப் பண்பாட்டம்சங்கள் இந்தியப் பண்பாட்டிலே படிந்து விட்டன. இந்திய சமய வழக்கில் உருவ வழிபாடு அழுத்தம் பெற்றது. இந்து, கிரேக்க மன்னர்களின் ஆதரவுடன் கிரேக்கரான கலைஞர்கள் புத்த பிரானின் உருவங்களை வழிபாட்டுச் சின்னங்களாக வடிவமைத்தனர். இந்திய சமய சிந்தனைகள் கிரேக்க கலைப்பாணியில் வடிவமைக்கப்பட்டன. காந்தாரக் கலைப்பாணி என்னுஞ் சிற்பக் கலை மரபு உதயமாகியது. அது யவனருக்குப் பின் அதிகாரம் பெற்ற குஷாணரின் காலத்திலே பெருவிருத்தி பெற்றது. கலாசார மரபுகளைப் பொறுத்த வரையிற் கிரேக்கர் உருவாக்கிய வழமைகளை, அவர்களுக்குப் பின் வந்த சக – பாஹ்லவரும் குஷாணரும் பின் பற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அரச முத்திரைகளிலும் உலோக நாணயங்களிலும் சமயச் சின்னங்களும் கடவுட் படிமங்களும் இடம்பெறலாயின. அவற்றுள் மிகப் புராதனமானவை வடமேற்கு இந்தியாவிலிருந்து கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். சமகாலத் தென்னிந்திய நாணயங்களிலும் அத்தகைய உருவங்கள் உள்ளன என்பது அண்மைக்கால ஆராய்ச்சிகளின் மூலமாகத் தெரியவந்துள்ளது. சைவம், வைணவம், ஸ்காந்தம் முதலிய சமயங்களுக்குரிய மிகவும் புராதனமான சின்னங்கள் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியான உத்தராபதத்திற் கிடைத்துள்ள நாணயங்கள், அரச முத்திரைகள் என்பவற்றிலே காணப்படுகின்றமையுங் குறிப்பிடற்குரியதாகும்.

சைவம், வைணவம் முதலான சமய நெறிகள் வைதீகம் சார்ந்தவை. ஆயினும், வேதங்களின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் இடம் பெறாத பல புதிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியவை. அவை இந்திய சமுதாயத்தில் மேலோங்கியதன் பயனாகப் புராணங்கள் எழுந்தன. மகா புராணங்கள் பதினெட்டு என்பது மரபு. அவை சைவம், வைணவம் முதலான சமய நெறிகளைப் பற்றிய மரபுகள் எல்லாவற்றையும் விரிவாக விளக்குங் கருவூலங்களாக அமைகின்றன. அவை பஞ்ச லக்ஷணங்களை உடையவை என்பர். ஆயினும், சமய நெறிகள் பற்றிய தத்துவங்கள், புராணக் கதைகள், வழிபாட்டு நெறிகள் முதலியவற்றை விரிவாக விளக்கும் நூல்களாகவும் அவற்றைக் கொள்ளலாம். ஆலய வழிபாடு வழமையாகியதும் அவற்றை விளக்கும் நூல்களான ஆகமங்கள் உற்பத்தியாகின. ஆலய வழிபாடுகள் ஆகம<mark>ப்</mark> பிரகாரமானவை. இந்து சமயத்தில் வேதமும் ஆகமமும் ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. உருவ வழிபாடு, ஆலய வழிபாடு என்பன பற்றி வேதங்கள் சொல்வதில்லை. அவை வழமையாகிய காலத்தில் அவற்றை விளக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அதனால் ஆகமங்கள் உருப்பெற்றன. ஆகமங்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு பாதங்களை உடையவை. வரலாற்று ரீதியான சைவமும் வைணவமும் ஆகமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆகமங்களிற் பிரதிமாலக்ஷணங்களும் கட்டடம், சிற்பம் என்பவற்றை உருவாக்கும் முறைகளைப் பற்றியும் சொல்லப்படுகின்றது. அத்துடன் கட்டடம், சிற்பம் என்னுங் கலைகளைப் பற்றிச் சிற்ப சாஸ்திரம் என்னும் வகையிலுள்ள நூல்களும் விளக்குகின்றன. மானசாரம், மயமதம், காசிபம், சகளாதிகாரம், ரூபமண்டனம் முதலிய நூல்கள் அந்த வகைக்கு உரியனவாகும். தொன்று தொட்டு இந்நூல்கள் ஸ்தபதிகளாலும் ஆலய நிர்மாணகாரர்களினாலும் பயிலப்பட்டும் பின்பற்றப்பட்டும் வருகின்றன. ஆயினும், சிற்ப சாஸ்திரங்களின் அடிப்படையில் இந்துக் கோயில்கள் பிரதிபலிக்கும் கட்டட, சிற்பக் கலைகளின் பரிணாம வளர்ச்சிகளை விரிவாகவும் தெளிவாகவும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. கட்டிட சிற்பக் கலைகளை ஆராய்வதற்குச் சிற்ப சாஸ்திர நூலறிவு ஓர் இன்றியமையாத் தேவையாகும். ஆயினும், அதனை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு விதமான தோற்றமும் கட்டட வேலைப்பாடுகளும் பொருந்திய ஆலய அமைப்புகளின் வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. தொல்பொருட் சின்னங்கள் பற்றிய தெளிவான விளக்கமும் அறிவும் அத்தியாவசியமானவை. 19ஆம் நூற்றாண்டு முதலாக அறிவியல் அடிப்படையில் இந்துக் கட்டிடக் கலையின் வரலாற்றைப் பல அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுள்ளனர். பிரெஞ்சு அறிஞரான டூப்ரோயில்,

ஆங்கிலேயர்களான **பேர்சி பிரவுண், வின்சென்ற் ஸ்மித், றொலின்சன் என்போரும் ஆனந்த குமாரசுவாமி, ஸ்ரெலா கிறாம்றிஷ்ச்** போன்ற மேதைகளும் அவர்களிலே குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஆராய்ச்சி பூர்வமான அந்நூல்கள் மூலமாகவே கோயிற் கட்டட கலை பற்றிய அறிவு சர்வதேச மட்டத்தில் அறிஞர்களிடையே பரவியுள்ளது. இந்தியத் தொல்பொருள் திணைக்களத்தின் ஆண்டறிக்கைகள் காலாகாலமாகப் புராதன கோயில்களைப் பற்றிய அறிவு விருத்தியடைவதற்கு ஏதுவாய் அமைந்துள்ளன.

П

கோயில்களும் அவற்றின் அம்சங்களும்

மகா பிராசாதம் என்று சொல்லப்படும் பெருங்கோயிலின் ஆறு அங்கங்களைப் பற்றிச் சிற்ப சாஸ்திரங்கள் கூறும். அவை அதிஷ்டானம் (தளம்), பாதம் (தூண்), பிரஸ்தரம் (கபோதம்), கண்டம் (கழுத்து), சிகரம் (கூரை), ஸ்தூபி என்பனவாகும். தில்லைஸ்தானத்தில் உள்ள சாசனம் ஒன்று அர்த்த மண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், உத்திரம், போதிகை, ஜகதி, பட்டிகை, கண்டம், குமுதம் என்னும் ஆலயப் பகுதிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது.

அதிஷ்டானம்

ஆலயத்தின் அடிப்பாகம் அதிஷ்டானம் எனப்படும். அது கட்டடத்தின் அடித் தளமாகும். ஆலயத் தூண்களையும் சுவர்களையும் அது தாங்கி நிற்கும். அதிஷ்டானம் பல படைகளைக் கொண்டிருக்கும். **உபானம், பத்மம், ஐகதி, குமுதம், கல, கம்பம்,** பட்டிகை என்பன. அதிஷ்டானத்தின் கீழ் உபபீடம் அமைந்திருக்கும். அதுவும் அதிஷ்டானத்தில் உள்ளவாறு பல படைகளைக் கொண்டதாய் அமைந்திருக்கும்.

கர்ப்பகிருகம்

ஆலயத்தின் மூலஸ்தானம் கர்ப்பகிருகம் எனப்படும். அதுவே கோயிலின் மிகப் புனிதமான பாகமாகும். ஆலயத்திற்குரிய மூலவரின் படிமம் அங்கு ஸ்தாபனம் பண்ணப்பட்டிருக்கும். அதன் சுவர்களின் உட்பக்கத்திற் பொதுவாகச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்படுவதில்லை. இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் என்னும் இராஜசிம்மன், இரண்டாம் நந்திவர்மன் ஆகிய பல்லவ மன்னர் காலத்துக் கோயில்கள் இதற்குப் புறநடையானவை, கர்ப்பகிருகத்துச் சுவர்களின் வெளிப்புறத்திலே தேவகோஷ்டங்கள் அமைந்திருக்கும். அவற்றின் மேலே தோரணங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும்.

கர்ப்பகிருகத்திற்கு முன்னால் அர்த்தமண்டம் அமைந்திருக்கும். அதனைச் சோழர் காலத்துச் சாசனம் ஒன்று **திரு இடைக்கட்டு** என்று குறிப்பிடுகின்றது. சில கட்டிடங்களிலே அர்த்த மண்டபமும் கர்ப்பகிருகத்தை ஒட்டியதாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால், திருவையாறு பஞ்ச நதீஸ்வரர் கோயில், கீழையூர் அவனி கந்தர்ப்ப ஈஸ்வரம் ஆகியவற்றில் ஆதியில் இரண்டும் தனித்தனியாக அமைந்திருந்தன. பிற்காலத்தில் அவற்றிடையே அந்தராளத்தை அமைத்து இரண்டையும் தொடுத்து விட்டனர். காஞ்சிபுரம் கைலசநாதர் கோயிலிலும் இவ்விதமான மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பூஞ்சை என்னுமிடத்திலுள்ள கோயிலிற் கர்ப்பகிருகத்திற்கும் அர்த்த மண்டபத்திற்கும் முக மண்டபத்திற்கும் இடையிலும் அந்தராளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கோனாரி இராசபுரத்திற் கர்ப்பகிருகத்தைச் சுற்றித் திருநடை மாளிகை என்று சொல்லப்படும் முகடு பொருந்திய திருசுற்று மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. விருத்தாசலம், தில்லைஸ்தானம், ஆகிய இடங்களிலே ஸ்நபன மண்டபம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. விமானத்தின் மூலதளத்திலே, தேவகோஷ்டங்களில் மேல்வரும் ஒழுங்கிலே தேவர் படிமங்கள் அமைய வேண்டும் என்று **மயமதம்** கூறும் கிழக்கிலே துவாரபாலகர், நந்திகேசர், காலன் தெற்கிலே தக்ஷிணாமூர்த்தி, மேற்கிலே மகாவிஷ்ணு அல்லது இலிங்கோற்பவர், வடக்கிலே பிரமதேவன். அர்த்த மண்டபத்தின் தெற்கிலே விநாயகர், நடராஜர் ஆகியோரின் படிமங்களையும் வடக்கிலே காத்தியாயனி, க்ஷேத்திரபாலகர் என்போரின் உருவங்களையும் பிரதிஷ்டை பண்ண வேண்டும் என்பது சாஸ்திர பிரமாணமாகும்.

விமான தேவதைகளைக் குறித்து **ஈசான சிவகுரு தேவபத்ததி** என்னும் நூல் மேல் வருமாறு கூறும்: "விமானச் சுவர்களில் எல்லாத் திசைகளிலும் கடவுட் படிமங்களை ஸ்தாபனம் பண்ண வேண்டும், தெற்கிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்கிலே இலிங்கோற்பவர் அல்லது விஷ்ணுவையும், வடக்கிலே துர்க்கை அல்லது பிரமனையும் தாபனம் பண்ண வேண்டும். அர்த்த மண்டபச் சுவரிலே விநாயகரையும் அதன் வடகிழக்கு மூலையிலே க்ஷேத்திர பாலரையும் பிரதிஷ்டை பண்ணிக் கொள்ளலாம்".

பொதுவாகச் சோழர் காலத்து விமானங்களிலுள்ள தேவ கோஷ்டங்களிற் சாஸ்திர பிரமாணங்களுக்கு அமையவே கடவுட் படிமங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. சில தலங்களிலே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. விரலூர், திருவாமத்தூர், லால்குடி ஆகியவற்றிலுள்ள ஆலயங்களின் வடக்கிலே பிக்ஷாடனரின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. திருக்கட்டளையிற் திரிபுராந்தகர், விஷ்ணு, பிரமா ஆகியோரின் படிமங்கள் உள்ளன. திருவெறும்பூரிலே மேற்கிலுள்ள தேவகோஷ்டத்திற் ஹரிஹரரின் படிமம் காணப்படுகின்றது. கும்பகோணத்து நாகேஸ்வரம், லால்குடி சப்த ரிஷீஸ்வரம், அவனிகந்தப்பர்ப்ப ஈஸ்வரத்து இரட்டைக் கோயில்கள் ஆகியவற்றிலே கிழக்கிலுள்ள தேவ கோஷ்டங்களில் ஸ்தானகக் கோலத்திலும் ஆசனக் கோலத்திலும் அமைந்த சுப்ரமணியக் கடவுளின் பிரதிமைகள் உள்ளன. திருச்செந்துறைக் கோயிலின் விமானத்தின் தென்புறத் தேவகோஷ்டத்திலே ரிஷபவாகன தேவரின் படிமம் காணப்படுகின்றது.

தோரணம்

தேவ கோஷ்டங்களின் மேற்பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் தோரணம் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய அம்சமாகும். அது அலங்காரக் கோலமான திருவாசல் போன்றிருக்கும். சாஞ்சி ஸ்தூபியில் உள்ள தோரண வாயில்கள் இந்திய கலை வரலாற்றிற் பிரசித்தமானவை. புவனேஸ் வரத்திலுள்ள முக்தேஸ் வரத்தில் அமைந்திருக்கும் தோரணமும் அத்தகையனவற்றில் ஒன்றாகும். பல்லவர்களதும் சோழர்களதும் கலைப்பாணியில் தோரணம் தேவ கோஷ்டத்தை அணி செய்யும் அலங்கார வேலைப்பாடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பத்திரம், புஷ்பம், இரத்தினம், சித்திரம் என்னும் நான்கு வகைத் தோரணங்களைப் பற்றி மானசாரம் வர்ணிக்கின்றது. பத்திர தோரணம் என்பது பிறை போன்று, இலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட, வளைந்த தோற்றமுடைய அம்சமாகும். அதன் அடியிலும் மேற்பாகத்தின் நடுவிலும் மகர வடிவங்கள் அமைந்திருக்குமிடத்து அது மகர தோரணம் எனப்படும். மகர தோரணம் பொதுவாக ஐந்து வளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும். சில சமயங்களிலே அன்னம் போன்ற பறவைகளின் உருவங்களும் அதிலே இடம் பெறும். பறவைகளின் உருவங்கள் இடம் பெறுமிடத்து மகர தோரணம் சித்திர தோரணம் என்று சொல்லப்படும். சில சமயங்களில் வித்யாதரர், பூதகணங்கள், சிங்கம், யாழி, அன்னம், குழந்தைகள், மாலைகளையும் மலர்களையும் ஏந்திய மனிதர் ஆகியோரின் உருவங்களும் இத்தகைய தோரணங்களில் அமைக்கப்படும். தோரணத்திலே தேவரின் படிமம் ஒன்றையும் சேர்ப்பதுண்டு.

விமானங்களும் விமான தேவதைகளும்

விமானம் என்ற சொல்லைப் பலரும் பலவாறு விளக்கியுள்ளனர். உபானம் முதலாகத் தூபி வரையுள்ள ஆலயம் முழுவதும் விமானம் எனப்படும் என்பதைத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிற் சாசனங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. தானும் தனது தமக்கையாரும் தேவிமாரும் பெருவுடையார் கோயிலுக்கு வழங்கிய தானங்களைக் கோயில் விமானத்திலே சிலாலேகமாக எழுதுமாறு கட்டளையிட்டதாக முதலாம் இராஜராஜன் குறிப்பிடுகின்றான். அந்தச் சாசனங்கள் எல்லாம் கர்ப்பகிருகச் சுவர்களிலும் அதிஷ்டானப் பகுதிகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால், விமானம் என்பது கட்டிடத்தின் முழுப்பகுதியினையுங் குறிக்கும் என்பது தெளிவாகின்றது.

விமான தேவதைகள் கர்ப்பகிருகத்தின் சுவர்களிலுள்ள தேவகோஷ்டங்களில் மட்டுமன்றி மேற்றளங்களிலுள்ள கோஷ்டங்களிலும் கிரீவத்தின் தேவகோஷ்டங்களிலும் அமைக்கப்படும். திருக்கட்டளை சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் விமானத்து இரண்டாவது தளத்திலே, தெற்கிலே பிக்ஷாடனரும், மேற்கிலே மகாவிஷ்ணுவும், வடக்கிலே பிரமனும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். கிரீவத்தின் தெற்கிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியும் மேற்கிலே வராகமூர்த்தியும் வடக்கிலே பிரமாவும் கிழக்கிலே இந்திரனுங் காணப்படுகின்றனர். கொடும்பாளூர் மூவர்கோயில், கீழையூர் அவனி கந்தர்ப்ப ஈஸ்வரம் ஆகியவற்றிலும் விமான தேவதைகள் இதே வரிசையில் அமைந்துள்ளன.

வைணவக் கோயில் களில் விமான தேவதைகள் வேறு விதமாக அமைக்கப்பட்டன. பஞ்சராத்திர ஆகமம் விமானத்தின் ஏழு தளங்களில் அமைக்கப்பட வேண்டிய விமான தேவதைகளைப் பற்றிய விவரங்களை வாணிக்கின்றது. முதலாவது தளத்திலே குமுதன், உபேந்திரன், நடனமாடும் வித்யாதரா் முதலிய கண தேவதைகளின் உருவங்கள் அமைக்கப்படும். இரண்டாவது தளத்திலே நரநாராயணரின் உருவங்களும் ஹரி, கிருஷ்ணா் ஆகியோரின் பிரதிமைகளும் கேசவா் முதலான விஷ்ணுவின் பன்னிரண்டு தோற்றங்களும் இடம்பெறும். மூன்றாவது தளத்திலே மகாபுருஷா், சத்ய, அச்சுத, அநந்த என்போது பிரதிமைகளும் திக்குபாலகா் எண்மரது படிமங்களும் ஆதித்யா் பன்னிருவரது கோலங்களும் கந்தருவா், அப்ஸரா், கின்னரா் என்போரின் உருவங்களும் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆயினும், இத்தகைய விமான தேவதைகள் இன்றுள்ள கோயில்களிற் காணப்படுவதில்லை. பெரும்பாலான கோயில்கள் புனா்நிா்மாணம் பெற்றுவிட்டன.

சிற்றுருவச் சிற்பங்கள்

வியாழமாலத்தின் மேலும், தூண்கள், தேவகோஷ்டங்கள் என்பவற்றை ஒட்டிய அரைத்தூண்கள் என்பவற்றின் கீழும் கலை வனப்பு மிகுந்த சிற்றுருவச் சிற்ப வடிவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே சில சிவன், விஷ்ணு ஆகியோரின் பல்வகைத் தோற்றங்களாகும். வேறு சில புராணக் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. காமரசவல்லியிலுள்ள காற்கோடக ஈஸ்வரம், தக்கோலத்துத் திருவூறல் மகாதேவர் கோயில், புள்ளமங்கை பிரமபுரீஸ்வரம், பூஞ்சை நல்துணை ஈஸ்வரம், திருக்கண்டியூர் திருவீரட்டானேஸ்வரம், கும்பகோணத்து நாகேஸ்வரம் முதலிய சோழர் காலத்துக் கோயில்களில் இத்தகைய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை மிகுந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றன.

கோயில் வகைகள்

கோயில்களின் அளவுப் பிரமாணங்கள், கட்டட அமைப்பு, புறத்தோற்றம் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் அவற்றை வகைப்படுத்துவது வழக்கம். அளவின் அடிப்படையிலே சிறிய கோயில்களை **அல்ப பிராசாதம்** என்றும் பெரியனவற்றை **மகாபிராசாதம்** என்றுஞ் சொல்வது வழக்கம். அவற்றின் தளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுங் கோயில்களை வகைப்படுத்துவர். **ஏகதளம், துவிதளம், திரிதளம்** முதலான அடைமொழிகளைக் கொண்டும் அவற்றை வர்ணிப்பர். கட்டடத்தின் வடிவமைப்பு, புறத்தோற்றம் என்பவற்றின் அடிப்படையிலுங் கோயில்கள் வர்ணிக்கப்படும். சதுராஸ்ரம் (சதுரம்), விருத்தம் (வட்டம்), சதுராஸ்ர தீர்க்கம் (நீள் சதுரம்), ஹஸ்திப்பிருஷ்டம் (தூங்கானை மாடம்), விருத்தாயதம், ஷட்கோணம், அக்ஷ்டாஸ்ரம் (எண்கோணம்) என்றுங் கோயில்கள் வகை செய்யப்படும்.

பொதுவாகச் சிற்ப சாஸ்திரங்கள் **நாகரம், வேஸரம், திராவிடம்** என்னும் மூவகைக் கோயில்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. **மானசாரம், சுப்பிரபேத ஆகமம்** ஆகிய நூல்கள் இவற்றை மேல்வருமாறு வருணிக்கின்றன.

''அடியிலிருந்து நுனிவரை நாற்சதுரமாய் அமைந்த விமானம் நாகரம் எனப்படும்''

''கிரீவத்திற்கு மேலான சிகரம் வட்டமாக அமைந்திருக்குங் கோயில் வேஸரம் எனப்படும்''

''திராவிட விமானங்களில் கிரீவத்திற்கு மேலான சிகரம் ஷட்கோணமாகவோ எண்கோணமாகவோ அமைந்திருக்கும்.'' திராவிடம், வேஸரம் என்னும் வகைகளைச் சேர்ந்த தூங்கானை மாடக் கோயில்களைப் பற்றியும் மானசாரங் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களைத் திராவிட விமானங்கள் என்று சிற்ப சாஸ்திரங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

இவற்றின் வேறுபாடுகள் பிராந்திய அடிப்படையில் அமைந்தவை என்று காமிகாகமம் கூறுகின்றது. இமயம் முதல் விந்தியம் வரையிலுள்ள கோயில்கள் நாகரம் என்னும் வகைக்குரியவை என்றும், கிருஷ்ணாநதிப் பள்ளத்தாக்கிலுள்ளவை வேஸரம் என்றும், அப்பகுதிக்கும் குமரிமுனைக்கும் இடைப்பட்ட ஆலயங்கள் திராவிடமானவை என்றும் அது குறிப்பிடுகின்றது. வேஸரம் என்ற வகைக்குரிய கோயில்களிலே நாகரம், திராவிடம் ஆகியவற்றின் சாயல்கள் படிந்துள்ளன. தக்கிணத்திலே கதம்பர் காலத்தில் உற்பத்தியாகி வாதாபிச் சாளுக்கியரதும் கல்யாணிச் சாளுக்கியரதும் காலங்களிற் பெருவளர்ச்சி அடைந்த வேஸர கலைப்பாணி 12ஆம் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே ஹோய்சளரதும் காகதீயரதும் ஆட்சியில் உன்னத வளர்ச்சி அடைந்தது.

கலிங்கம் என்னும் நான்காவது கலைப்பாணி ஒன்றினைப் பற்றி மத்திய காலச் சாசனம் ஒன்று குறிப்பிடுகின்றது. 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கன்னடச் சாசனம் ஒன்று **வம்மோஜ** என்னும் ஸ்தபதி ஒருவனைப் புகழ்ந்துரைக்கின்றது. சிகே என்னுமிடத்துப் படோக என்பவரின் சீடனாகிய வம்மோஜ கலியுகத்து விஸ்வகர்மா அறுபத்திநான்கு கலைகளிலும் வல்லவன் என்றும், அறுபத்தி நான்கு வகையான மாளிகைகளையும் நாகரம், கலிங்கம், திராவிடம், வேஸரம் என்னும் நான்கு வகையான ஆலயங்களையும் நிர்மாணஞ் செய்வதிலே நிபுணன் என்றும் அவனை வர்ணிக்கின்றது. (நாகர – கலிங்க – த்ராவிட – வேஸர – சதுர்ஜாதிபிரசாத விநில்மித குத்ரதாரி) கலிங்க தேசத்தில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்கள் நாகர பாணியை ஒத்தனவாயினும் அவை தனிமையான பாங்கினைக் கொண்டவை. கலிங்கத்துச் சிற்ப சாஸ்திரங்களும் தனிச் சிறப்புடையவை. ஆலயங்களை வர்ணிப்பதற்கு அவை பயன்படுத்திய கலைச் சொற்களும் தனிச் சிறப்பானவை.

பரிவாரதேவர் கோட்டங்கள்

குப்தர் காலம் முதலாக ஆலயங்கள் சிலவற்றிலே பரிவாரதேவர் கோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அவ்வாறான கோட்டங்கள் பொருந்திய கோயில்கள் பஞ்சாயதனக் கோயில்கள் எனப்படும். பிரதான கோயில் வளாகத்தைச் சுற்றி நான்கு பக்கங்களிலும் மதில்கள் அமைக்கப்படும். பிராகாரத்தினுள் நான்கு மூலைகளிலும் தேவகோட்டங்கள்

xviii

அமைக்கப்படும். விநாயகா், சுப்பிரமணியா், அம்மன், ஸப்தமாதா் முதலியோருக்குத் தனிக் கோயில்கள் அமைக்கப்படும். 0

சோழர் காலத்து முற்பகுதியைச் சேர்ந்த கோயில்களில் மதில் சூழ்ந்த ஒரு பிராகாரம் மட்டுமே அமைந்திருந்தது. கோயில் வளாகத்திலே அஷ்டபரிவாரக் கோயில் என்னும் எட்டுத் தேவகோட்டங்கள் அமைந்திருந்தன. காப்பகிருகத்தை ஒட்டியமைந்த அங்க ஆலயங்களில் இருந்து அவை வேறுபட்டவை. முதலாம் பராந்தகன் காலத்துச் சாசனம் ஒன்று எழும்பூரிலுள்ள கடம்பவனேஸ்வரம் கோயில் அமைக்கப்பட்டபோது அஷ்ட பரிவாரக் கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டமையினைக் குறிப்பிடுகின்றது. நார்த்தாமலையிலுள்ள விஜயாலய சோழேஸ்வரத்திலே மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றி ஆறு பரிவாரதேவர் கோயில்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஏகதள விமானமும் அர்த்த மண்டபமும் அமைந்திருக்கின்றன.

திருக்கட்டளை சுந்தரேஸ்வரத்தில் ஏழு பரிவார தேவர் கோயில்கள் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலே காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே சூரியன், சப்தமாதர், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், சந்திரன், சண்டேஸ்வரர், ஜேஷ்டாதேவி ஆகியோரின் விக்கிரகங்கள் அமைந்துள்ளன. சாசனங்கள் பலவற்றிலே மூலவருக்கும் பரிவார தேவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்ட தானங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. காசிபம் என்னுஞ் சிற்ப நூலின் 46 ஆம் படலத்திலே பரிவார தேவர் கோயில்களிலே தாபனம் பண்ணப்பட வேண்டிய தேவர்களைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. விருஷவ தேவர், அக்கினி, துர்க்கை, சப்தமாதர், வீரபத்திரர், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், ஜேஷ்டாதேவி சூரியன் ஆகியோரில் ஒவ்வொருவரை அஷ்ட பரிபாலதேவர் கோயில்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தாபனம் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆயினும், மயமதம் பரிவார தேவர்களைப் பற்றி வேறு விதமாகச் சொல்லுகின்றது. நந்தி, கணபதி, பிரம்மா, குகன், சப்தமாதர், ஆரியமான், அச்சுதன் என்போரை அஷ்ட பரிவாரதேவர் என்று அது குறிப்பிடுகின்றது.

கோபுரம்

கோபுரம் தென்னிந்தியக் கட்டட அமைப்பின் சிறப்பான அம்சமாகும். நாகர முறையில் அமைந்த கோயில்களிலே கோபுரங் காணப்படுவதில்லை. அது பிரதான வாசலில் அமைக்கப்படும் அலங்காரத் தோற்றமான, பிரமாண்டமான அமைப்பாகும். 12ஆம் நூற்றாண்டு வரை தென்னிந்தியாவிலே கோயிலின் மூலஸ்தானமாகிய விமானத்தையே அளவிற் பெரியதாகவும் வனப்பு மிக்கதாகவும் அலங்காரமான தோற்றங். கொண்டதாகவும் அமைத்தார்கள். விமானத்தின் வளர்ச்சியின் உன்னத நிலையினைத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில், கங்கை கொண்ட சோழேஸ்வரம் முதலியவற்றிலே காணலாம். 12ஆம் நூற்றாண்டு முதலாகக் கோபுரம் விமானத்தினைக் காட்டிலும் மிகப்பெரிய அளவு கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டது. கோயில் விசாலமாகி விருத்திபெற்றுப் பல பிராகாரங்கள் பொருந்தியதாக வளர்ச்சியடைந்த காலத்திற் கோபுரம் ஆலயத்தின் மிகப்பெரிய பாகமாக உருப்பெற்றது.

மானசாரம் ஐவகைக் கோபுரங்களை வா்ணிக்கிறது. பிராகாரச் சுவா்களின் நடுவில் அமைந்த வாயிற் புறங்களிற் கோபுரங்கள் அமைக்கப்படுகின்றமை பற்றி அதிலே சொல்லப்படுகின்றது. முதலாம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் ஏகதளமாய் அல்லது திரிதளமாய் அமைந்திருக்கும் என்று அதிலே சொல்லப்படுகின்றது. இரண்டாம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் இரண்டு முதல் நான்கு வரையான தளங்களைக் கொண்டிருக்கும். முதலாம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் துவாரஸோபா என்று சொல்லப்படும். இரண்டாம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் துவாரஸோபா என்று சொல்லப்படும். இரண்டாம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் மூன்று முதல் ஐந்து தளங்களை உடையதாய் இருக்கும். நான்காம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் சூன்று முதல் ஐந்து தளங்களை உடையதாய் இருக்கும். நான்காம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் துவாரகாமியம் எனப்படும். அதில் நான்கு முதல் ஏழு வரையான தளங்கள் அமைக்கப்படும். துவார கோபுரம் என்னும் ஐந்தாம் பிராகாரத்துக் கோபுரம் ஏழு முதல் பதினாறு வரையான தளங்களை உடையதாய் இருக்கும். திருவரங்கத்திலே ஏழு பிரகாரங்களும் இருபத்தியொரு கோபுரங்களும் அமைந்துள்ளன.

சோழர் காலத்து முற்பகுதியைச் சேர்ந்த கோயில்கள் சிலவற்றிலே கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கீழையூர் அவனிகந்தர்ப்ப ஈஸ் வரத்திலே கோபுரம் அமைந்திருக்கிறது. கோபுரவாசல் கல்லால் அமைந்தது. மேற்பகுதி செங்கல் வேலைப்பாடாகும். அது மூன்று நிலைக் கோபுரம் ஆகும். மேற்பகுதியினைச் செங்கல், கண்ணாம்பு, சுதை என்பன கொண்டு அமைத்துள்ளனர். மேலைப் பழுவூரிலுள்ள சுந்தரேஸ்வரத்திலும் ஒரு பழைய கோபுரம் அமைந்திருக்கின்றது. இரு கோபுரங்களும் முதலாம் ஆதித்தன் காலத்தவை. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலின் இரு பிரகாரங்களிலும் முன்புறத்து வாசல்களிலே கோபுரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அக்கோபுரவாசல்கள் கேரளாந்தகன் திருவாசல், இராஜராஜன் திருவாசல் என்னும் பெயர்களால் வழங்கிவந்தன. உட்கோபுரம் மூன்று தளங்களைக் கொண்டது. அதன் மேலே சாலை போன்ற அமைப்புகளும் ஐந்து ஸ்தூபிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரு பக்கங்களிலும் துவாரபாலகர்களின் பெருவடிவங்கள் நான்கு கரங்களுடன் காணப்படுகின்றன. முதலாவது தளத்திலே கிராதான்ஜீனீயம் போன்ற புராணக் கதைகளை விளக்கும் சிற்பங்கள் உள்ளன. வெளிக் கோபுரத்தில் ஐந்து தளங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. முதலாவது தளத்தின் உட்புறத்திலே பிரம்மா, தக்ஷிணாமூர்த்தி

XX

ஆகியோரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. கோபுர வளர்ச்சி சோழர்காலக் கலைப்பாணியின் பிரதான அம்சங்களில் ஒன்றாகும். பிற்காலச் சோழர்கள் சிதம்பரம் கோயிலைப் புனரமைத்து விரிவாக்கஞ் செய்தனர். முதலாங் குலோத்துங்க சோழன், விக்கிரம சோழன், இரண்டாங் குலோத்துங்க சோழன் ஆகியோரின் திருப்பணிகளின் பயனாகச் சிதம்பரம் மிக விசாலமான பேராலயமாக வளர்ச்சி பெற்றது. நிருத்தசபை, காமக்கோட்டம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், நீராழி மண்டபம், திருநடைமாளிகை, சுற்றுப்பிராகாரங்கள் முதலான யாவையும் அவர்களால் அமைக்கப் பெற்றவை. நான்கு திசைகளிலும் பிரகாரங்களை ஒட்டிக் கோபுரவாசல்களிலே பிரமாண்டமான ஏழு நிலைக் கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

சோழர் காலத்திற் சிதம்பரத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற கோபுர அமைப்புமுறை விஜயநகர காலத்திலே தென்னிந்தியக் கோயில்களின் இன்றியமையாத பேரம்சமாகியது. பிரதான தலங்கள் எல்லாவற்றிலும் பல புதிய கட்டடங்களும் பிராகாரங்களும் பிரமாண்டமான கோபுரங்களும் அமைக்கப்பட்டன. மதுரை நாயக்கர்களின் காலத்திலே திராவிட கலைப்பாணியின் வளர்ச்சி பூரணமாகியது. நாயக்கர்கள் வானளாவிய கோபுரங்களை மதுரை, திருவரங்கம் முதலான தலங்களிலே உருவாக்கினார்கள். கோபுரங்கள் எல்லாவற்றிலும் மதுரை மீனாக்ஷியம்மன் கோயிலில் அமைந்தவையே சாலவுஞ் சிறந்தவை. அளவில் மிகவும் பெரியவை, வனப்பு மிகுந்தவை, அலங்காரக் கோலமானவை.

இந்துக் கோயில்களைக் காலவரையறை அடிப்படையிலும் பிராந்திய அடிப்படையிலும் நோக்குவதன் மூலமே அவற்றின் வரைவிலா வனப்பினையும் மகிமையினையும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனவேதான் தொல்பொருட் சின்னங்களின் துணைகொண்டு காலக்கிரம அடிப்படையிலும் பிரதேச அடிப்படையிலும் அவற்றை வகைப்படுத்தி, அவை ஒவ்வொன்றினைப் பற்றியும் தனித்தனியான கட்டுரைகளை இத்தொகுதியிற் சேர்த்துள்ளோம். இந்துக் கோயில்களின் தோற்றம், அவற்றின் ஆரம்பகால வளர்ச்சி என்பவற்றை விளக்கும் வகையில் குப்தாகாலக் கோயில்கள் பற்றிய கட்டுரை அமைகின்றது. தக்கிணத்திலே தோன்றிய ஆதியான கற்றளிகளின் சிறப்புகள் வாதாபிச்சாளுக்கியா் காலத்துக் கோயில்கள் பற்றிய பகுதியிலே விளக்கப்படுகின்றன. திராவிட கலைப்பாணி தோன்றி வளர்ந்தவாற்றை நான்கு கட்டுரைகளிலே விரிவாகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். பல்லவர் காலக் கோயில்கள் பற்றிய கட்டுரை ஆராய்ச்சி பூர்வமானது. அதிற் பிறநூல்களிலே காண முடியாத விவரங்களும் விளக்கங்களும் இடம்பெறுகின்றன. சோழர் காலக் கலைப்பாணி பற்றிய கட்டுரையிற் சோழப் பெருமன்னரின் ஆட்சிக் காலத்திலே தென்னிந்தியக் கட்டடக் கலையில் ஏற்பட்ட உன்னதமான வளாச்சிப் பண்புகளை அறிந்து கொள்ளலாம். விஜயநகர காலத்துக் கோயில்கள், நாயக்கா் காலத்துக் கோயில்கள் என்பன பற்றிய கட்டுரைகளிலே திராவிட கலைப்பாணியின் வளர்ச்சி நிறைவு பெற்றமையினையும் அதன் சிறப்பம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம். வேஸர கலைப்பாணியின் விநோதங்களை விளக்கும் வகையிற் கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் பற்றிய கட்டுரை அமைகின்றது. அதே போலக் கர்நாடகத்து ஹொய்சளர் கலைப் பாணியின் கலைத் திறனுஞ் சிறப்பும் வேறொரு கட்டுரையிலே விளக்கப்படுகின்றன. இவ்வண்ணமாகவே நாகர கலைப்பாணியின் பொதுப்பண்புகளும் பிராந்திய வேறுபாடுகளும் கஜூராஹோ, கலிங்கத்துக் கோயில்கள் என்பன பற்றிய கட்டுரைகளிலே ஓரளவு சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. கோயில்களிலே காணப்படும் சிற்பங்களைப் பற்றியும் நான்கு விரிவான கட்டுரைகள் இதில் இடம்பெறுகின்றன.

இலங்கையிலே பல்லாண்டுகளாகக் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் இந்து நாகரிகம் ஒரு பிரதான பாடமாகப் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அது மாணவர்கள் விரும்பிக் கற்கும் பாடமாகவும் அபிமானத்தோடு நோக்கும் கல்வி நெறியாகவும் அமைகின்றது. ஆயினும், மாணவாகள் படிப்பதற்கு வேண்டிய ஆதார நூல்களும் கருவி நூல்களும், அவா்களுக்குக் கிடைக்காமை ஒரு பெருங்குறையாகும். இந்துசமயம், தத்துவம், இந்துநாகரிகம் என்பவற்றின் பல்வேறு அம்சங்களைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து எழுதிய நூல்கள் ஆங்கிலத்திலும் வேறு சில ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் அதிகம் உள்ளன. பன்மொழிப் புலமையும் சமயநூல்கள், தொல்பொருட் சின்னங்கள் ஆகியவற்றில் மிகுந்த ஈடுபாடும், அறிவாற்றலும் ஆராய்ச்சிப் புலமையும் ஒருங்கே கைவரப்பெற்ற வித்யாவிற்பன்னா் பலா் உன்னதமான நூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளனா். கல்லூரி ஆசிரியா்களுக்கும் மாணவா்களுக்கும் இந்நாட்களில் ஆங்கில மொழி அன்னியமாகிவிட்டதால் ஆங்கில நூல்களைப் படித்துப் புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பில்லை. தமிழ் மொழியில் அவற்றிற்கு நிகரான நூல்கள் எவையும் இல்லையென்பது மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும். அந்நூல்களிற் சிலவற்றைத் தெரிந்து தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வழங்கும் திட்டம் எதுவும் அரசாங்க நிறுவனங்களிடமோ தனியார் நிறுவனங்களிடமோ காணப்படவில்லை. இந்த நிலையிலே இந்துக் கோயில்கள் சார்ந்த கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை என்பன பற்றிச் சில அடிப்படையான அம்சங்களையும் பொதுவான விளக்கங்களையும் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கு இத்தொகுதியில் அடங்கிய கட்டுரைகள் ஓரளவு துணைபுரியும் என்ற நோக்கத்தில் மாணவர் சமுதாயத்திற்கு இதனை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

பொருளடக்கம்

வெளியீட்டுரை

பதிப்புரை

1. முன்னுரை

ŝ	2.	மௌரியர்கால கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்	சி. பத்மநாதன்	01
-	3.	சமயப்பெருநெறிகளும் கலைகளும்	சி. பத்மநாதன்	22
	4.	குப்தர் காலத்துக் கோயில்கள்	சி. பத்மநாதன்	58
	5.	வாதாபி சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள்	சி. பத்மநாதன்	76
	6.	பல்லவர் காலக் கட்டடக்கலை	இரா. கலை <mark>க்கோவ</mark> ன்	99
	7.	பல்லவர் காலச் சிற்பக்கலை	இரா. கலைக்கோவன்	132
	8.	தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்	சி. பத்மநாதன்	165
	9.	சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்	சி. பத்மநாதன்	203
	10.	முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை	வி. வேதாச்சலம்	240
	11.	சோழர் காலத்துச் செப்புத்திருமேனிகள்	ஜெ. சேதுராமன்	258
14	12.	சோழர் காலச் சிற்பக்கலை	எம். நளினி	286
	13.	கஜூராஹோ ஆலயங்கள்	சி. பத்மநாதன்	308
	14.	கலிங்கத்துக் கோயில்கள்	சி. பத்மநாதன்	325
	15.	கல்யாணிச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி	சி. பத்மநாதன்	343
	16.	ஹொய்கலர் கலைப்பாணி	சி. பத்மநாதன்	357
	17.	விஜயநகரக் கலைப்பாணி	சி. பத்மநாதன்	374
	18.	விஜயநகர காலச் சிற்பக்கலை	ராஜூ காலிதாஸ்	411
	19.	நாயக்கர் கலைப்பாணி	சி. பத்மநாதன்	438
	20.	நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலை	சி. பத்மநாதன்	478

CONTENTS

Publisher's Note

1.	Introduction	S. Pathmanathan	
2.	Art and Architecture of the Mouryas	S. Pathmanathan	01
3.	Early Buddhist Art and Architecture	S. Pathmanathan	22
4.	Temples of the Gupta Period	S. Pathmanathan	58
5.	Early Chalukyan Temples	S. Pathmanathan	76
6.	Pallava Architecture	R. Kalaikkovan	99
7.	Pallava Sculpture	R. Kalaikkovan	132
8.	The Art and Architecture of Ellora	S. Pathmanathan	165
9.	Chola Temples	S. Pathmanathan	203
10.	Early Chola Sculpture	V. Vedachalam	240
11.	Chola Bronzes	G. Sethuraman	258
12.	Chola Sculpture	M. Nalini	386
13.	The Temples of Khajuraho	S. Pathmanathan	308
14.	The Temples of Orissa	S. Pathmanathan	325
15.	Late Chalukyan Temples	S. Pathmanathan	343
16.	Hoysala Temples	S. Pathmanathan	357
17.	Vijayanagara Architecture	S. Pathmanathan	474
18.	Vijayanagara Sculpture	Raju Kalidas	411
19.	The Architecture of the Nayakkar Period	S. Pathmanathan	438
20.	The Sculpture of the Nayakkar Period	S. Pathmanathan	478

மோரியர் காலக் கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்

இந்திய துணைக்கண்டத்தின் வரலாற்றில் மோரியர் காலம் பல துறைகளிற் பெரு முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்ட காலமாகும். பிரித்தானியரின் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மோரியர் உருவாக்கிய பேரரசே அளவிற் பெரியது. தமிழகம் தவிர்ந்த தேசங்கள் எல்லாம் அவர்களின் ஆதிக்கத்திற்குள் அடங்கிவிட்டன. முடியாட்சியின் தத்துவங்களும் அதிகாரங்களும் மரபுகளும் பெருவளர்ச்சி பெற்றன. அந்த வளர்ச்சிகள் ஒரு புறத்தில் விவசாய வாணிப அபிவிருத்திகளையும் மறுபுறத்திலே கௌடல்யரின் அரசியல், பொருளாதார சிந்தனைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. கௌடல்ய அர்த்த சாஸ்திரத்தைப் போலப் பொருளியலை ஆதாரமாகக் கொண்டு அரசியலை நட்பமாக ஆராய்ந்து விரிவாக விளக்கும் வேறொரு நால் கைத்தொழிற் புரட்சி ஏற்படும் வரை உலகிலே தோன்றவில்லை.

ஹரப்பா நாகரீகம் சீரழிந்த பின்பு, ஏறக்குறைய ஆயிரம் வருடங்கள் கழிந்த பின் மீண்டும் மோரியர் காலத்திலே பிரமாண்டமான கட்டடங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மோரியர் காலம் பௌத்த சமயத்தின் பேரெழுச்சிக் காலமாகும். பௌத்த வழிபாட்டு முறைகளையும் சின்னங்களையும் அடிப்படையாகக் கொணடு இந்திய கட்டட சிற்பக் கலைகள் பெருவளர்ச்சி அடைந்தன. பௌத்த சமயம், வாணிபம் என்பவற்றின் மூலம் இந்திய மொழி வழக்கும் பண்பாட்டு மரபுகளும் சர்வதேசப் பரிமாணம் பெற்றன. இலங்கை முதலான பல தேசங்களில் அவற்றின் செல்வாக்குப் பெருமளவில் ஏற்பட்டது.

வடஇந்தியாவின் சில பகுதிகளிற் பேச்சு வழக்கு மொழியான பிராகிருதம் இக் காலத்திலே தென்னாசியா முழுவதிலும் தொடர்பு மொழியாகியது. பிராகிருத வழக்கோடு பிராமி எழுத்து முறையும் பரவியது. பௌத்தம் முதலான சமய நெறிகளின் மூலமாக அக்காலத் தென்னாசிய மக்களிடையே நெருங்கிய தொடர்புகளும் பரஸ்பரமான கலாசாரப் பரிவர்த்தனையும் ஏற்பட்டன. வடமேற்கில் இயற்கை எல்லைகளுக்கப்பால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இந்தியாவிற் கணிசமான செல்வாக்கை ஏற்படுத்தி விட்டன. பாரசீகரதும் கிரேக்கரதும் கட்டுமான முறைகள் இந்திய சமுதாயத்திற்கு அறிமுகமாகிவிட்டன. அவற்றின் சிறப்பான அம்சங்களையும் இந்தியக் கலைஞர் தங்கள் கட்டுமானங்களிலும் சிற்பங்களிலும் பயன்படுத்தினார்கள்.

மோரிய மன்னர்களின் ஆட்சீ 137 வருடங்கள் (கி.மு. 324~187) நிலைபெற்றது. சத்திரகுப்தன், அசோகன் ஆகிய இருவரும் மோரிய மன்னர்களில் முதன்மையானவர்கள் சந்திரகுப்தன் மோரியர் ஆதிக்கத்தின் ஸ்தாபகன். அவனது மேலாதிக்கம் இந்தியா முழுவதும் பரவியது என்பது புராணங்களின் முடிபு. விஷ்ண குப்தர் என்னும் கௌடல்யர் சந்திரகுப்தனை நாவலந்தீவின் வேந்தனாக அபிஷேகஞ் செய்தார் என்று மகாபுராணங்கள் கூறும். மேனாட்டு நால்கள் இதனை வேறு விதமாகக் குறிப்பிடுகின்றன. சந்திரகுப்தன் 600,000 வீரர் அடங்கிய படைகொண்டு இந்தியா முழுவதையுங் கைப்பற்றினான் என்ற குறிப்பு கிரேக்க~ உரோம வரலாற்று நால்கள் சிலவற்றிற் காணப்படுகின்றது.

அசோகனின் சிறப்பு வேறாரு வகையானது. அவன் போரின் கொடுமைகளை மனமார உணர்ந்து, போர்கள் நடைப்பெறக் கூடாதென்று வலியுறுத்தி, தர்மக்கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்தினான். சென்ற நூற்றாண்டில் உலகப்பிரசித்தி பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளர் ஒருவர் எல்லா மன்னர்களிலும் அசோக மன்னனே மேலானவன் என்றார். மோரியர் ஆட்சிக் காலத்துக் கட்டுமானங்கள் இவ்விருவரின் காலத்தனவாகும். சிற்பங்கள் எல்லாம் அசோகன் காலத்தவை. மோரியர் காலத்துக் கலைச் சின்னங்கள் அரசனோடும் அரண்மனையோடும் தொடர்பானவை.

சந்திரகுப்தன் காலத்துக் கட்டுமானங்களைப் பற்றிக் கிடைக்கின்ற விவரங்கள் அரண்மனை தொடர்பானவை. அவனது அரண்மனையும் அதனைச்சூழ்ந்த கட்டடங்களும் மரவேலைப்பாடுகள். மோரியரின் தலைநகரமான பாடலிபுரத்தை இந்திகா என்னும் நாலில் மெகஸ்தினிஸ் வர்ணித்துள்ளார். மெகஸ்தினிஸ் பாடலிபுரத்திலே யவனராசனாகிய செலியூக்கஸ் நிகேதரின் தாதுவராகத் தங்கியிருந்தவர். அவர், கண்டவற்றையும் பிறர் மூலம் கேட்டறிந்தவற்றையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு **இந்திகாவை** எழுதினார்.

மெகஸ்தீனிஸ் கண்ட பாடலிபுரம் 9 மைல் நீளமானது ஒன்றரை மைல் அகலங் கொண்டது. அது கங்கையாற்றின் சமீபத்தில் அமைந்திருந்தது. அதன் எல்லைகள் நேர் சீராக அமைந்திருக்கவில்லை. " எல்லை நெடுகிலும் வெளிப்புறச் சுவர்களாக பெரு மரக்குத்திகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. அவற்றுக்கு வெளியே அகலமான, ஆழமான அகழி இருந்தது. நகரின் எல்லைப்புறத்திலே ஐந்நூறுக்கும் மேலான காவல் நிலையங்கள் இருந்தன. அவற்றிலே கோபுரங்கள் அமைந்த அரண்கள் இருந்தன. நகரை அடைவதற்கு 64 வாயில்கள் இருந்தன."

"சுவர்களின் நடுவில் அரண்மனை அமைந்திருந்தது. அது அளவில் மிகப் பெரியது. இந்தியாவில் முன்னெக் காலத்திலும் அதனைப் போன்ற பிரமாண்டமான அரண்மனை எவராலும் அமைக்கப்படவில்லை. அரண்மனையின் பிரதானமான பகுதியிற் பல மண்டபங்கள் அமைந்திருந்தன. அவற்றின் கூரைகள் மரத்தூண்களை ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தன. அவற்றில் ஒவ்வொன்றையும் செடிகொடிகள் பற்றிச் சூழ்ந்த காட்சி தெரிந்தது. அவற்றிலே இடையிடையே சொர்ணமயமான வேலைப்பாடுகள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. பொன், வெள்ளி என்பவற்றில் உருவான பறவைகளின் கோலங்களும் இலை குழைகளின் வடிவங்களும் அவற்றை அலங்கரித்தன. அலங்காரத்தோற்றத்தில் அது சூஸா, எக்பத்தானா ஆகிய (பாரசீகரின்) அரண்மனைகளைக் காட்டிலும் மிகுந்த வனப்புடையது."

மெகஸ்தீனிஸ் வர்ணிக்கும் பாடலிபுர நகரம் மிகப்பெரியது. அது காவலரண்களாற் சூழப்பெற்றது. அதன் நடுவில் அமைந்த அரண்மனை அற்புதக் கோலமானது. மோரியர் காலத்துப் பாடலிபுர நகரின் கட்டுமானங்கள் அழிந்து விட்டன பட்னாவிற்குச் சமீபமான புலண்டிபாக் (Bulandi Bagh) என்னுமிடத்தில் அகழ்வாய்வுகளை நடத்திய பொழுது, மண்ணிற் புதைந்திருந்த அரண்களின் சில பகுதிகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. அவை மரத்தில் அமைந்தவை மிகப்பிரமாண்டமான கட்டுமானத்தின் அம்சமானவை. புகையிரதப் பாதை போன்ற கோலத்தில் இரு வரிசைகளிற் பெருமரக்குத்திகள் நீளப்பாட்டில் இடப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் 12 அடி அல்லது 13 அடி நீளமானது. அவற்றிலே துளைகளைக் கோலி மரங்களைச் செங்குத்தாக நிலை நிறுத்துவதற்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. பாடலிபுரத்தில் அக்காலத்திற் கட்டடங்களின் அடித்தளங்களை அமைப்பதற்குப் பாரிய மரங்களைப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பது இகனாற் புலனாகின்றது.

அகழ்வாய்வுகளின் போது 30 அடி நீளமான பல மரமேடைகள் மண்ணிற் புதைந்திருந்தமை புலனாகியது. அவை தேக்குமரத்தில் அமைக்கப்பட்டவை. இத்தகைய மேடைகளை அரண்மனை சார்ந்த மண்டபங்களின் அடித்தளமானவை என்று கருதலாம். பெருங் கட்டடங்களின் பாரத்தைத் தாங்கும் வண்ணம்

மோரியர் காலக் கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்

அடித்தளங்கள் மரத்தில் அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடற்குறியது. இந்தக் கட்டுமான முறை ஹரப்பா காலத்துக் கட்டுமான முறையிலிருந்து வேறுபட்டது. மோரியர் காலத்துக்குப்பின் இந்த முறை கைவிடப்பட்டது. மரவேலைப்பாடுகள் தொடர்பான தொழில் நுட்பத்தின் உன்னதமான வளர்ச்சிக்கு மோரியர் காலத்துக் கட்டுமானங்கள் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

இதுவரை கிடைத்துள்ள சொற்பமான தொல்பொருளியற் சான்றுகள் மூலம் மெகஸ்தீனிஸின் பாடலிபுரம் பற்றிய சுருக்கமான வர்ணனை உறுதியாகிவிடுகின்றது. வேறொரு வகையான சான்றுகளும் அவரது கருத்துகளை உறுதிப்படுத்துகின்றன. புத்தர் பிரானது வாழ்க்கை பற்றிய குறிப்புகளை விளக்கும் சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் கபிலவஸ்து, குஸிநார ராஜகிருகம் போன்ற நகரங்களின் கோலத்தையும் அவற்றிலுள்ள கட்டுமானங்களையும் விளக்குகின்றன. அக்கட்டுமானங்கள் மரத்தினால் அமைந்தவை அரண்களும் அகழிகளும் தடாகங்களும் சூழ்ந்தவை. ஆனாற் சாஞ்சித் தோரண வாயில்களில் அறிமுகமாகின்ற நகரங்களும் அவற்றின் கட்டுமானங்களும் அளவிற் சிறியவை.

மோரியர் காலத்தில் அரண்மனை வாழ்க்கையும் அரசியல் நிலையும் பெருமளவிற்கு மாறிவிட்டன. சந்திரகுப்தன் இந்திய உபகண்டத்தை ஒரு சக்கரவர்த்தி கேஷத்திரமாக அமைத்துச் சாதனை புரிந்தவன். அவன் சேனாபலத்தினால் அந்த நிலையை அடைந்தான். அவனது காலத்துப் பாடலிபரம் படைபலம் குவிந்த , அரண்கள் சூழ்ந்த பெருநகரம். அது ஒரு பரந்த பேரரசின் இராசதானியாக விளங்கியது. அங்கு குடியிருப்புகளும் பொருட்பரிவர்த்தனை நிலையங்களும் மிகுந்தளவிற் பெருகி விட்டன. இம்மாற்றங்களினாற் பாடலிபுரம் பீரமாண்டமான நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. அது அதிகாரம் குவிந்த முடியாட்சியின் மேலோங்கிய பலத்தினையும் இணையிலாத வளத்தினையும் பிரதிபலிக்கும் அமைப்பாகியது. அதன் கட்டுமானங்கள் பீரமாண்டமானவை. ஆயினும் அவை மரபுவழியானவை. கட்டுமான முறையிற், குறிப்பாக நகர வமைப்பு, அரண்மனைகள், மாளிகைகள், அரண்கள் என்பவற்றை அமைத்துக் கொள்வதிற் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. அசோகனது காலம் வரை மரபுவழியான முறைகளே பின்பற்றப்பட்டன. அவனது காலம் வரை கட்டுமானங்களுக்கு மிகுந்தளவில் மரங்கள் தேவைப்பட்டன. அதனால் வனவளங்கள் பெருமளவில் அழிந்தன என்றுங் கருதலாம். வனவளம், வனபரிபாலனம் என்பவற்றுக்குக் கௌடல்யர் வழங்கும் முக்கியத்துவம் அத்தகைய சூழ்நிலையினை அடிப்படையாகக் கொண்டதென்று கருதலாம்.

மோரியர் காலத்து நீரியல் தொடர்பான கட்டுமான வேலைப்பாடுகளுக்குச் கதர்சன தடாகம் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அதனைப் பற்றிய சில வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உருத்திரதரமனின் கிரிநகரச் சாசனத்தில் உள்ளன. குஐராத் மாநிலத்தின் பகுதியான சௌராஷ்டிரத்தில் ஆதிகாலத்திற் சிறப்புற்று விளங்கிய நகரம் கிரிநகரம். அங்குள்ள மலைக் குன்றுகளிலிருந்து பாயும் சுனைகளின் நீரைத் தேக்குவதற்குச் சுதர்சன தடாகம் சந்திரகுப்த மோரியனின் ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்டது. அந்நாட்களில் வைஷ்ய புஷ்யகுப்த என்பவன் சௌராஷ்டிரத்தில் நிர்வாக அதிகாரியாக விளங்கினான். மோரிய மன்னனின் கட்டளைப்படி தடாகம் அமைக்கப்பட்டது. நகரவாசிகளின் பயன்பாட்டுக்காக அது அமைக்கப்பட்டது.

அசோகன் காலத்துக் கட்டடங்கள்

மோரியர் காலத்துக் கட்டட, சிற்பக் கலைகளின் வளர்ச்சியில் அசோகனின் சாதனைகள் முதன் மையானவை. அவற்றின் விளைவாக இந்தியக் கலைவரலாற்றில் ஒரு புது யுகம் தோன்றியது. அரசியற் சிந்தனையிற் புதிய பரிமாணங்களை வரையறை செய்து, தர்மக் கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்திப் பெருஞ்சாதனை புரிந்து, தர்மாசோகன் என்னும் சிறப்பு நாமத்தைப் பெற்ற மோரிய அரசன் இந்தியக் கலைகளின் வளர்ச்சியிற் பெருந்திருப்பத்தை ஏற்படுத்தினான். கட்டுமானங்களிற் கல்லின் உபயோகத்தை அவனே அறிமுகஞ் செய்தான். இந்தியக் குடபோகங்களில் மிகப் புராதனமானவை அசோகனுடைய காலத்தவை. கல்லிலே சிற்பங்களைச் செதுக்கும் முறையும் அவனுடைய ஆட்சியில் ஆரம்பமாகியது. முந்திய காலங்களிற் கட்டுமானங்களைச் செங்கல்லினாலும் மரத்தினாலும் அமைத்தனர்.

முற்காலங்களிலே கல்வேலைப்பாடுகளைச் செய்வதில் அனுபவம் பெறாதவர்கள் எவ்வாறு சடுதியாக அவற்றைச் செய்யும் ஆற்றலைப் பெற்றனர்? என்ற வினா இயல்பாக எழுகின்றது. அதற்கு விடை சொல்வது இலகுவானதன்று. ஆனால், இவ்விடயந் தொடர்பாகக் காலநிலை பற்றிச் சிந்திப்பது அவசியமாகும். மோரியப் பேரரசு, உன்னத வளர்ச்சியடைந்த சமகால நாகரீகங்களோடு தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தது. யவன இராச்சியங்கள் பலவற்றோடு அசோகன் இராசதந்திர உறவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்தான். சந்திரகுப்த மோரியனின் ஆட்சியில் யவனராசன் ஒருவனின் தூதுவராக மெகஸ்தினிஸ் பாடலிபுரத்தில் இருந்தார். மோரியரின் ஆதிக்கம் ஆப்கானிஸ்தான் வரை பரவியிருந்தது. இந்திய வணிகர் தரைவழியாக மத்தியாசியப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர். இவ்வாறான சூழ்நிலையில் இந்தியாவிலுள்ள உயர்வகுப்பினர் கிரேக்க, பாரசீக நாகரீகங்களைப்

மோரியர் காலக் கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்

பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிந்ததது. புராதன காலத்து எகிப்திய மன்னர்களின் பீரமாண்டமான கட்டுமானங்கள் கல்லில் அமைந்தவை.

கீரேக்கரின் செதுக்கு வெலைப்பாடுகள் மிகவும் பிரசித்தமானவை. அவர்களின் ஆலயங்கள் கற்றளிகள். அவர்களின் பொது நிலையங்களும் கல்லிலமைந்த கட்டுமானங்கள். கலையுணர்ச்சி கொண்ட பாரசீக மன்னர்கள் எகிப்தியரதும் யவனரதும் கட்டுமானங்களின் அம்சங்கள் கலந்த ஒரு புதிய கலைப்பாணியை உருவாக்கினார்கள். அவர்களின் அரண்மனைகளையும் பெருமண்டபங்களையும் அமைப்பதில் எகிப்திய விற்பன்னர்களும் கிரேக்க கலைஞரும் பங்குபற்றினார்கள்.

பாரசீகரின் வனப்பு மிக்க மாளிகைகளைப் பற்றி அறிந்த மோரியர் தங்கள் இராசதானியில் உறுதியான, கலைவனப்பு மிகுந்த கட்டுமானங்களை உருவாக்குவதில் நாட்டங்கொள்வது எதிர்பார்க்கக் கூடியது. அசோகனின் அரண்மணை பெரும்பாலம் கல்லினால் அமைந்ததென்பது அகழ்வாராய்வுகளினாலே தெரியவந்தது. அது ஏறக்குறைய ஆறு நாற்றாண்டுகளாக நிலைபெற்றது. ஐந்தாம் நாற்றாண்டில் இந்தியாவிற்குச் சென்ற சீன யாத்திரிகரான பா-சியான் அசோகன் காலத்ததென்று கருதப்பட்ட அரண்மனையின் கட்டுமானங்களைக் கண்டதும் வியப்புற்றார். "இதனைத் தேவதைகள் தான் உருவாக்கியிருத்தல் வேண்டும். அவர்களே கற்களைக் குவித்து, சுவர்களையும் வாயிற்புறங்களையுங் கட்டி முடித்து, அவற்றிலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் உன்னதுமான செதுக்கு வேலைப்பாடான சிற்பங்களையும் செய்திருக்க வேண்டும் : இவை மனிதரின் கை வினையால் அமைக்கமுடியாதவை." இது அவரின் குறிப்பாகும். ஆறாம் நாற்றாண்டில் ஏற்பட்ட விபத்தொன்றினால் அந்த விசித்திரமான கட்டுமானம் தீப்பற்றி எரிந்து அழிபாடாகியது.

படனா நகரத்துக்குத் தென்பாலான கும்ரஹார் (Kumrahar) என்னுமிடத்தில் அகழ்வாய்வுகளை நடத்தியவர்கள் கட்டடங்களின் எரிந்த சாம்பல் மண்ணிற்குள் படை படையாகப் புதைந்திருப்பதைக் கண்டனர். செங்கல் வேலைப்பாடான பெரு மதில்களின் நடுவே மண்டபங்கள் போன்ற பல கட்டடங்களின் அழிபாடுகளை அடையாளங் கண்டனர். அங்குள்ள கட்டடங்களிற் பிரதானமானது ஒரு பிரமாண்டமான முத்தள மண்டபம். அது சதுரமானது அதன் பக்கங்கள் 250 அடி நீளமானவை. உயரமான அடித்தளமொன்றில் மண்டபம் அமைந்திருந்தது. மண்டபத்திலே 15 தாண்திரைகள் இருந்தன. ஒவ்வொரு நிரையிலும் 15 தாண்கள் இருந்தன. எல்லாமாக 225 தூண்கள் இருந்தன. ஒரு தளத்திலுள்ள தூண்கள் பெண்ணுருவச் சிலைகள் போற் செதுக்கப்பட்டிருந்தன.

தூண்கள் எல்லாம் கற்றூண்கள் ; சராசரி 20 அடி உயரங் கொண்டவை. அவற்றின் அடிப்பாகத்திற் பீடம் காணப்படவில்லை ; தலைப்பாகம் வேலைப்பாடுகள் இல்லாதது. அடியில் 20 அங்குலம் விட்டங் கொண்ட இத்தூண்கள் உருளைத் தூண்கள் அவை உயரத்தில் உண்ணோக்கிய சரிவு கொண்டுள்ளவை. அவை பூச்சினால் பளபளப்பான கோலத்தைப் பெற்றுள்ளன. பாரசீகத்து பெ₃கிஸ்துன் மாளிகையிற் காணப்படுவதைப்போல இத்தூண்களின் அடிப்பாகத்திற் சிற்பிகளின் அடையாளங்கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பாரசீகத்து இராசதானியான பேர்சிபொலி (Persipolis) நகரிலும் பாடலிபுரத்திலுள்ளவற்றைப் போன்ற தூண்கள் பொருந்திய மண்டபங்கள் இருந்தன. சேர்க்ஸஸ் (Xerxes) மன்னனுடைய நூற்றுக்கால் மண்டபம் இவற்றைப் போன்றுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

குடபோகங்கள்

காயாவிற்கு வடக்கில், 19 மைல் தூரத்தில் 7 குடைவரைகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றில் நான்கு ப₃ரப₃ார் மலையிலும் மூன்று குடைவரைகள் அதற்கு வடகிழக்கே அரைமைல் தூரத்திலுள்ள நாகார்ஜூன மலையிலுங் காணப்படுகின்றன. சிதமர்ஹி (Sitamarhi) என்னுமிடத்திலும் ஒரு குடைவரை உள்ளது. அது ராஜகிருகத்துக்கு 13 மைல் தெற்கிலும் காயாவிற்கு 25 மைல் கிழக்கிலும் அமைந்துள்ளது.

இவை ஆசிவிகரின் பள்ளிகளாக அமைக்கப்பட்டவை. அசோகனின் கட்டளைப்படி இக்குடபோகங்கள் சில உருவாக்கப்பட்டன என்பதை அவற்றிலுள்ள சாசனங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இவையே இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்ட மிகப் புராதனமான குடபோகங்கள். இவற்றுள் **லோமரிஷி சுதாம** என்னும் பெயர்களால் வழங்குவன மிக முக்கியமானவை. இக்குடபோகங்கள் ப₃ரப₃ார் மலையில் உள்ளன. உட்புறத்திலே சுதாமவின் வடிவமைப்பு அதனருகில் அமைந்துள்ள லோமரிகூரியினதைப் போன்றது. ஆனால் லோமரிகூரியில் முகமண்டபம் அமைந்துள்ளமை சிறப்பம்சமாகும். அதில் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் உள்ளன. கவிகைமாடம் போன்ற அம்மண்டபம் 32' 9" நீளமும் 19' 6" அகலமும் 12' 3" உயரமுங் கொண்டது. அதற்கப்பால் 19' விட்டங்கொண்ட வட்டமான

மோரியர் காலக் கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்

கூடம் உள்ளது. அது அண்டவடிவமானது. அதன் கூரையின் முகடு 12'3" உயரமானது. கட்டுமானம் குடிசையிலிருந்து குடபோகமாக மாற்றம் பெற்றமைக்கு லோமரிஷி சிறந்தவொரு எடுத்துக்காட்டாகும். மூங்கில் மரத்தில் அமைந்த, புற்களால் வேய்ந்த குடிசையின் கோலம் இங்கு பிரதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

லோமரிஷியின் மண்டபத்தில் மரக்கட்டுமானமொன்றின் எல்லா அம்சங்களையும் எதுவித மாற்றமுமின்றிக் குடபோகத்திலே செதுக்கியுள்ளனர். அதில் 13 அடி உயரமான இரண்டு உருளைத் தூண்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை உயரத்தில் உட்சரிவு கொண்டவை அவற்றை மேற்பாகத்தில் இணைக்கும் கோலமான இரண்டு உத்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றின் மேலே அண்டவடிவமான கூரை அமைந்துள்ளது. கதவம் 7.5 அடி உயரமானது. அது அரைவட்டமான தோரண வாயிலில் அமைந்திருக்கின்றது. தோரணத்தில் இரண்டு உத்திரங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. கீழமைந்த உத்திரத்திலே யானைகள் ஊர்வலமாகச் செல்லும் கோலம் வனப்புடன் விளங்குகின்றது. மேலான உத்திரத்திற் கரைப்பின்னல் போன்ற வேலைப்பாடு செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஏனைய குடவரைகளில் நாகார்ச்சுன மலையிலுள்ள கோபி (Milk-maids cave) என்பதே மிகப்பெரியது. அது 44 அடி நீளமும் 18 அடி அகலமும் 10 அடி உயரமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். அது தசரத மகாராசனின் கட்டளைப்படி அமைக்கப்பட்டதென்ற வாயிற்கதவில் எழுதப்பட்டுள்ள சாசனத்திலே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தசரதன் மோரிய அரசனாகப் பதவிபெற்ற பொழுது ஒரு புண்ணியகாரியமாக இக்குடபோகத்தைச் செய்வித்துச் சமயத்துறவிகளுக்குத் தானம் பண்ணினான். மோரியர் கலைப்பாணியின் சிறப்பம்சமான, தலைப்பாகத்தில் மணிவடிவம் பெற்ற ஒற்றைக் கற்றாண்கள் இங்கு காணப்படுகின்றன.

ூசோகனின் சிற்பத் தூண்கள்

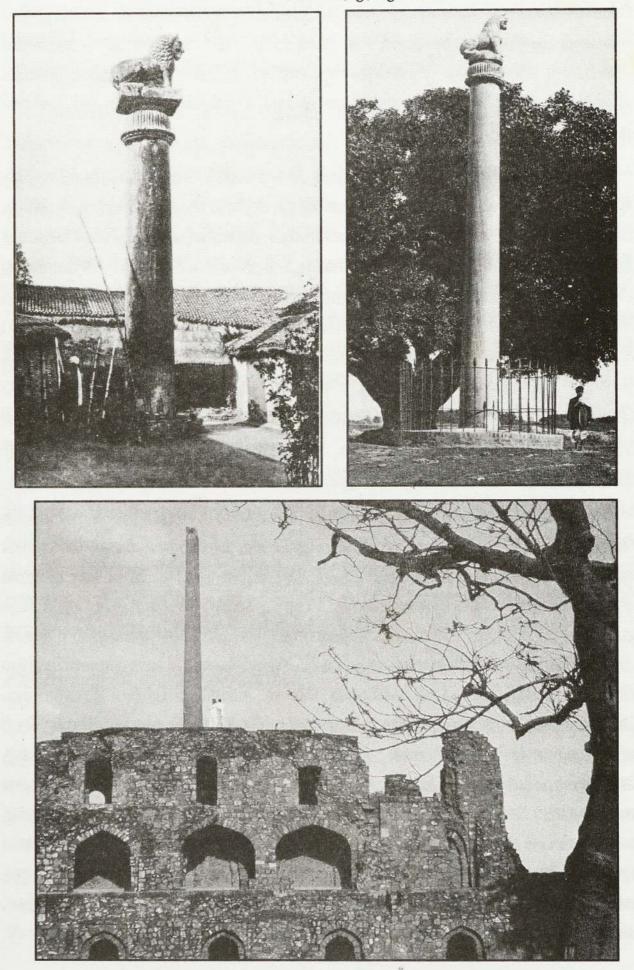
அசோகனைப் பற்றிய நினைவுகள் இந்திய இலக்கிய மரபில் ஐதிகங்களாகிவிட்டன. அவை இலங்கையிற் பாளி மொழியில் எழுதப்பெற்ற மகாவம்சத்தில் இலக்கிய வடிவம் பெற்று நூற்றாண்டுக் காலமாக நிலைபெற்றன. கொடூரமான இயல்புடையவனாகிய அசோகன் பௌத்த சமய போதனைகளை அறிந்து மனம் மாறி, குணம் மாறி, தர்மாசோகனாகி விட்டான் என்பது மகாவம்சக் கதை. தனது சகோதரர் பெருந்தொகையானோரைக் கொன்று, கொடுமையான வழியில் ஆட்சியதிகாரத்தைப் பெற்றுவிட்டதனால் அவன் சண்டாசோகன் என்று சொல்லப்பட்டவன் என்றும் **மகாவம்சம்** கூறும். **மகாவம்சம்** உருவகப் படுத்திய அசோகனை அவனது சாசனவாசகங்களிலே காணமுடியவில்லை. அவன் தனது மனமாற்றத்துக்குக் கலிங்கப்போரின் கொடுமையான விளைவுகளே ஏதுவானவை என்பதை ஒழிவு மறைவின்றிக் கூறுகின்றான். அவன் தனது தவறுகளை அவற்றிலே பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளுகின்றான். இந்தப் பண்பு இந்த ஜனநாயக யுகத்திலும் காணப்படாதவொன்று. மகாவம்சம் கலிங்கப் போரைப்பற்றி ஒன்றுங் குறிப்பிடவில்லை.

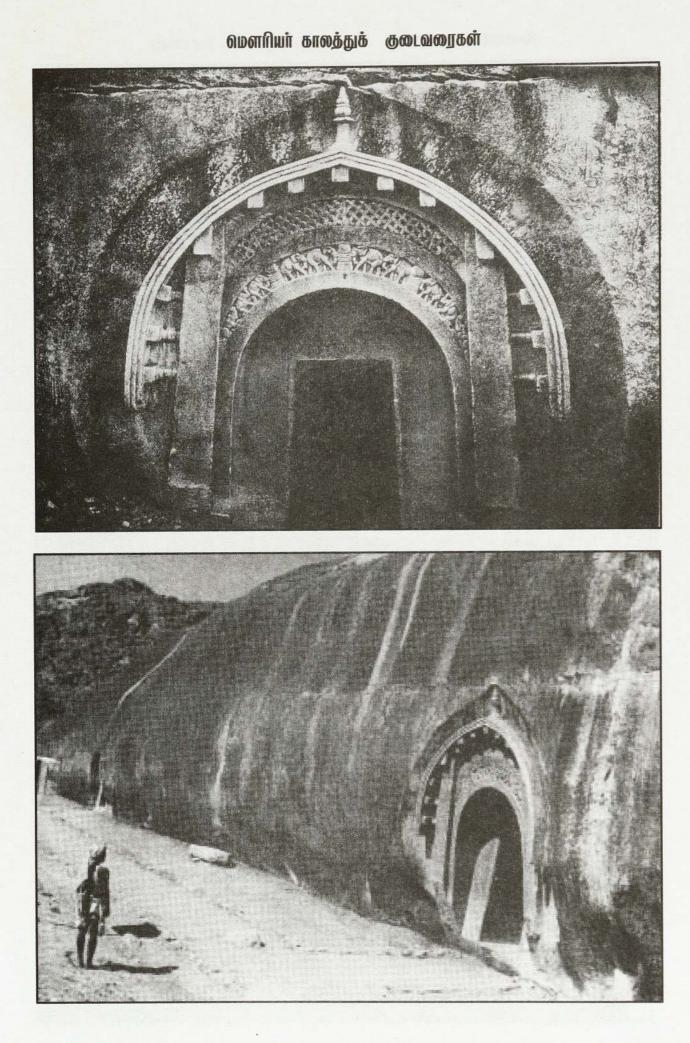
தர்மாசோகன் என்பதைப் புரிந்து கொள்வதில் மகாவம்ச ஆசிரியருக்கு ஏற்பட்ட பிரச்சினை நவீனகாலத்து வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப காலத்து வரலாற்று விற்பன்னர்களும் கலாவிமர்சகர்களும் அசோகனை இக்காலப் பௌத்த சமயக் கண்ணோட்டத்திலே பார்த்தனர். அசோகனது ஆவணங்களில் இல்லாதவற்றை அவற்றிலுள்ளதாகக் கற்பனை செய்தனர். பௌத்த சமயத்தை அவன் அரசசமயமாகப் பிரகடனப்படுத்தினான் என்ற நவகதையை உருவாக்கிவிட்டனர். அசோகன் அரசனாகவிருக்குங் காலத்தில் சங்கத்தாரிடஞ் சென்று, துறவறம் மேற்கொண்டு, அவர்களோடு இணைந்துவிட்டான் என்ற பிரபல காலனித்துவவாதியும் வரலாற்றாசிரியரும் கலாவிமர்சகருமான வின்சென்ற் ஸ்மித் (Vincent Smith) கூறுவார். அது அசோகனைப் பற்றிய மகாவம்சக் குறிப்புக்கு மகுடம் வைத்தாற் போன்ற புனைகதை.

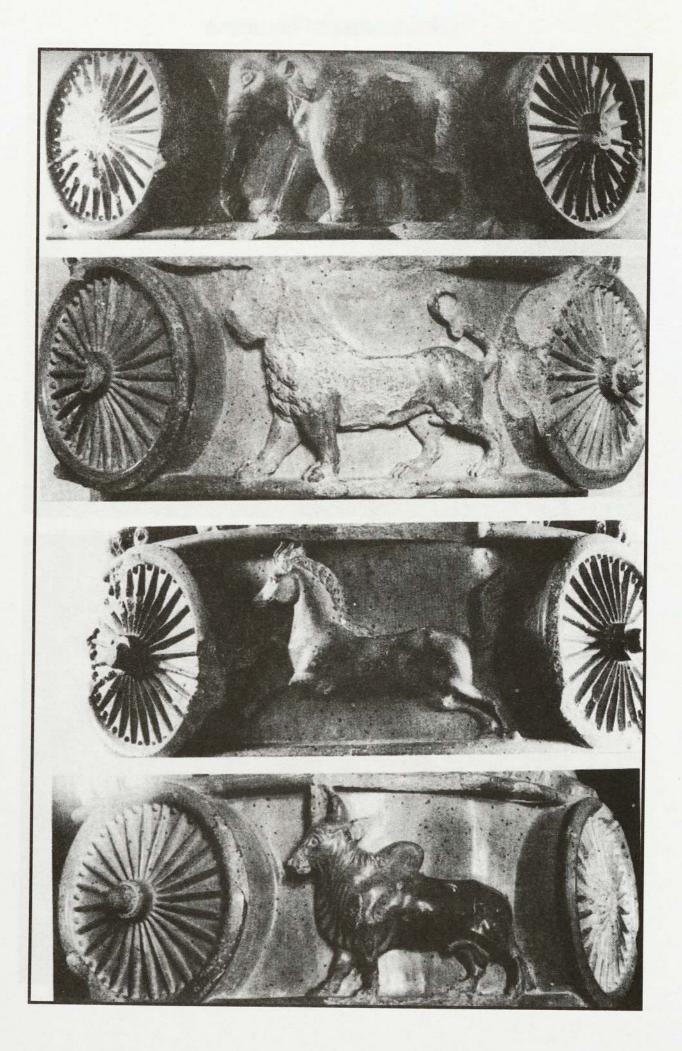
முன்னே கவனித்தவாறு மோரியர் காலத்தில் வடஇந்திய சமுதாயத்திற் பௌத்தம் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றதென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அசோகன் ஒரு கால கட்டத்திலே பிடகதெறி புகுந்து ஒரு உபாஸகனாகி விட்டான் என்றாங் கருதலாம், அவனது சிந்தனைகளிற் பௌத்தத்தின் செல்வாக்குக் குறிப்பிடத் தக்களவிற் புகுந்து விட்டது. அவனது தர்மக் கொள்கையில் அதன் அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. ஆயினும், அவன் தனது சாசன வாசகங்களிலே பிரகடனபடபடுத்தும் தர்மம் தனியான வொரு சமயதெறி பற்றிய பிரசாரமன்று. அது பௌத்தம் பற்றியதுமன்று. அது அரச நெறி பற்றியது, வாழ்க்கை நெறி பற்றியது, அது புராதன கால இந்திய அரசியற் சிந்தனை வரலாற்றில் ஒரு அத்தியாயமானது. அதுவும் புதுமையானது. சமகாலத்து முன்னேற்றமான கருத்துகளின் அடிப்படையில் ராஜதர்மம் பற்றிய மரபுவழியான சிந்தனைகளுக்கு அசோகன் புது வடிவம் கொடுத்துள்ளான். அர்த்தசாஸ்திர மரபில் வந்த அரசியலைப் புறக்கணித்துவிட்டு கொல்லாமையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ராஜதர்மத்தை அவன் பிரகடனப்படுத்தினான். அது நடைமுறையிற் சுமயச் சார்பற்றது; எல்லாச் சமூகப் பிரிவுகளையும் சமய நெறிகளையும் ஒன்றிணைப்பது.

மோரியர் காலக் கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்

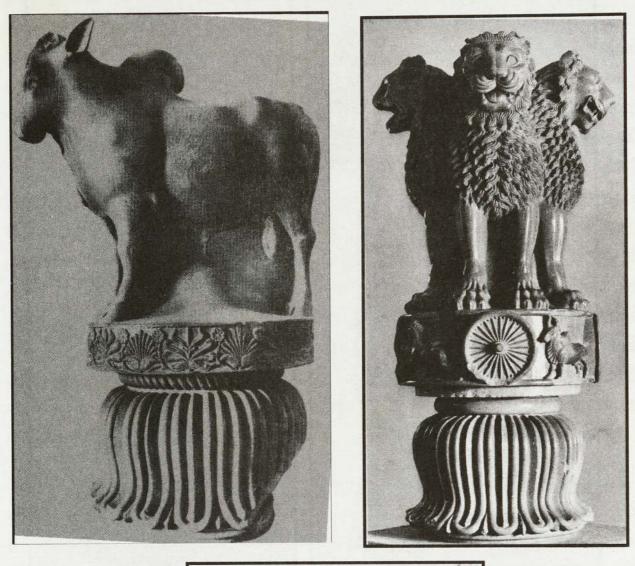
அசோகன் காலத்துத் தூண்கள்

11714.S.C

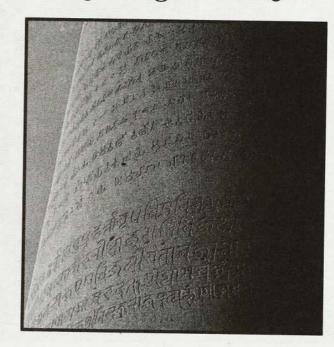

மைளரியர் காலத்துச் சிற்பங்கள்

ூசோகன் காலத்துத் தூண்களிலுள்ள கல்வெட்டு

இதுவரை கிடைத்துள்ள அசோகனது காலத்துப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் இரு வகையானவை. பாறைச் சாசனங்கள் ஒரு வகையானவை; சிற்பத்தாண்கள் இன்னொரு வகையானவை. இந்திய மரபில் இவை தனித்துவமானவை. வரலாற்றாதாரங்கள் என்ற வகையிலும் அவை நிகரற்றவை. இச் சாசனங்கள் தானசாசனங்களன்று. அவை அரசனின் உள்ள உணர்வுகளின் மொழி வடிவமானவை. அவை தர்ம லிவி என்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை அசோகன் ிசான்ன வாசகங்களின் வடிவங்கள். அவற்றிலே அவன் தர்மம் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றான். தர்மம் பற்றிய சிந்தனைகளை நடை முறைப்படுத்துவதற்கு தான் செய்தவற்றையும் தனது இராச்சியத்திலுள்ள அதிகாரிகள் செய்கின்றவற்றையும் மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியவற்றையும் அவன் வர்ணிக்கின்றான். பிராமணர், சமணர், ஆசிவிகர் ஆகியோரையும் முதியோரையும், ஆதரவற்றோரையும் அங்கவீனரையும் நலிவடைந்தோரையும் எவ்வாறு ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்கின்றான். அயல்நாடுகளோடு ஏற்படுத்திய உறவுகளைப் பற்றியும் பேசுகின்றான். அவற்றைப் படிப்பதன் மூலம் அசோகனுடைய ஆளுமையினையும் அவனது ஆட்சிபுலமாகிவிட்ட பரத கண்டத்தைப் பற்றியும் ஒருவாறு அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அவை நோக்கில் உலகியல் சார்ந்தவை என்பது குறிப்பிடற்குரீயது.

அசோகனது சிற்பத்தாண்கள் இவற்றிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டவை. அவை பௌத்த சமயச் சார்புடையவை. அவற்றில் எழுதப்பட்ட சாசனங்களும் முன்னையவற்றைப் போலல்லாது, பௌத்தசமயத் தொடர்பு கொண்டவை. அவற்றுட் சில சங்கத்தாரின் போதனை, ஆசாரசீலங்கள் என்பன பற்றியனவாகும். அவற்றுட் சில சங்கத்தவரைக் குறித்து அதிகாரத் தொனியிலே சொல்லப்பட்டவை. அவை சங்கத்தாரை அரசனது அதிகாரத்தினுட் கட்டுப்படுத்தும் பாங்கில் உள்ளன.

தாண்கள் வடிவமைப்பீலே பீரமாண்டமானவை. அளவுப் பீரமாணங்களில் அவற்றைப் போன்ற தாண்கள் இந்தியாவில் வேறெக்காலத்திலும் உருவாக்கப் படவில்லை. அவை கட்டுமானங்களோடு தொடர்பற்றவை. எல்லாமாக முப்பது தாண்கள் நிறுவப்பட்டன. அவற்றுட் பல அழிந்து விட்டன. வீகார் மாநிலத்து சம்பரன் மாவட்டத்திலே லௌரிய நந்தன்கார் (Lauriya Nandangarh) என்னுமிடத்திலும் பீகாரிலும் உள்ள தாண்கள் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிற் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் தலைப்பாகங்களிலே சிங்க உருவங்கள் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. லௌரிய அரராஜ் (Lawriya Araraj) ராம்பூர்வ (Rampurva), சாஞ்சி, தில்லி~மீரத் (Delhi-Meerut), தில்லி தோப்ரா

மோரியர் காலக் கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்

(Delhi-Topra), சார்நாத் ஆகிய இடங்களிலும் அசோகனது தூண்கள் உள்ளன. அவனால் உருவாக்கப்பட்ட முப்பது தூண்களிற் பத்துத் தூண்கள் இக்காலம் வரை எஞ்சியுள்ளன.

இத்தாண்கள் பௌத்தர்களின் புனித தலங்களிலும் அவற்றுக்கு யாத்திரை போகும் பாதைகளிலும் அமைக்கப்பெற்றவை என்பது அறிஞர் சிலரின் கருத்தாகும். ராம்பூர்வ, லௌரிய அரராஜ், லௌரிய நந்தன்கார், பக்ரா என்னும் இடங்கள் பாடலிபரத்திலிருந்து புத்தரின் ஜன்மபூமியான கபிலவஸ்துவிற்குச் செல்லும் வழியில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

அசோகனின் தூண்கள் பீடமின்றி நிலத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே தம்பம், தலைப்பாகம் என்ற இரு பகுதிகள் உண்டு. இரு பகுதிகளும் செப்புத் தாழ்ப்பாள் ஒன்றினால் இணைத்துப் பூட்டப்பட்டிருக்கும். அவ்வாறு உருவாகிய தூண் 50 அடி வரையான உயரத்தைக் கொண்டிருக்கும். தம்பங்கள் 30 அடிமுதல் நாற்பது அடி வரையான உயரமுடையவை. உச்சியிலே தம்பம் 2 அடி விட்டங்கொண்டிருக்கும். தலைப்பாகம் 3 அடி விட்டமுடையது. தம்பத்தின் உச்சியிலும் தலைப்பாகத்தின் அடியிலும் முளை, உட்குடைவு என்பவற்றை வேண்டிய அளவுப் பிரமாணங்களிற் செதுக்குவதன் மூலம் அவற்றை இறுக்கமாகவும் உறுதியாகவும் பொருந்தும் வண்ணம் கொழுவிக் கொள்ளலாம். கொழுவிய பின் அதற்குச் செப்புத் தாழ்ப்பாள் இடப்படும்.

தாணின் தலைப்பாகத்தின் அடியிலே கண்டாமணியின் கோலம் வனப்புடன் விளங்கும். அது விரியுங் கோலமான நீளமான இதழ்களை உடைய கவிழ்த்த மலர் போலத் தோன்றும். அதன் தோற்றம் மிகவுங் கவர்ச்சியானது; வேலைப்பாடு உன்னதமானவை. இதனைப் போன்ற அமைப்பு பாரசீகத்துப் பேர்சிபாலி நகரிலும் இருந்தது. ஆனால் வடிவமைப்பிற் பாரசீகத்துத் தூண்கள் அசோகத் தூண்களின் வனப்பினைப் பெறவில்லை. மணிபோன்ற அமைப்பின் வரிகளுக்கிடையிலே சட்டங்களே தெரிகின்றன. கவிழ்த்த மலர் போன்ற கோலத்தையும் விரியும் மலரின் பூவிதழ்களின் வடிவத்தையும் உருவாக்கியமை வடிவமைப்பில் ஒரு நட்பமான திருப்பமாகும். அதனாற் பாரசீகரின் கட்டுமானங்களிலுள்ள தூண்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த வனப்புடையனவாக அசோகனின் தூண்கள் விளங்குகின்றன. மணியின் அமைப்புக்கு மேல் வட்டமான பீடம் போன்ற பகுதி அமைந்துள்ளது. அதன் பக்கங்களில் வெவ்வேறு விதமான சிற்பங்கள் அமைந்திருக்கும்.

அசோகனது தூண்களில் அமைந்திருக்கும் விலங்குகளின் சிற்பங்கள் உன்னதக் கோலமானவை; உயிரோட்டமானவை; கம்பீரமான தோற்றங் கொண்டவை. அவை மோரியர் காலத்துச் சிற்பிகள் செதுக்கு வேலைப்பாடுகளில் அடைந்திருந்த உன்னதமான திறமைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். ராம்பூர்வவிலுள்ள தூணிற் காணப்படும் காளையின் வடிவமும் சார்நாத் தூணிற் காணப்படும் சிங்க உருவங்களும் மிகச் சிறப்பான வகையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அசோகன் இத்தாண்களை அமைப்பதற்கு இந்தியச் சிற்பிகளுக்குத் துணையாகக் கீரேக்க, பாரசீகக் கலைஞர்களையும் நியமித்தான் என்று சில அறிஞர் கொள்வர். மிக நீளமான தூண்களுக்கு வேண்டிய நெடுங்கற்களைச் கற்சுரங்கங்களில் வெட்டியெடுப்பதில் எகிப்தியர் அனுபவம் பெற்றிருந்தனர். எகிப்தினைப் பாரசீகரும் கீரேக்கரும் கைப்பற்றிய பின்பு எகிப்தியரின் தொழில் நடப்புமம் கட்டுமான முறை பற்றிய அறிவும் மேற்காசியாவில் அறிமுகமாகின. பாரசீக மன்னர்களின் பிரதானமான கட்டடங்களில் எகிப்தியரின் செல்வாக்கினைக் காண முடிகின்றது. மோரியர் காலத்தில் யவன உலகோடு ஏற்பட்ட தொடர்புகளின் காரணமாக, அதற்கும் இந்தியாவிற்கும் இடையிற் கலாசாரப் பரிவர்த்தனை ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலை தோன்றிவிட்டது. அசோகனுடைய காலத்தில் யவன துஷாபன் என்பவன் சௌராஷ்டிரத்தின் பிரதேச அதிபனாகப் பதவி பெற்றிருந்தான். நிர்வாகத்திற் போல கட்டுமானத் துறையிலும் தங்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பாரசீக, கீரேக்க கலைஞர்களை மோரியர் பயன்படுத்தினார்கள் என்று கருதலாம். அவர்கள் கற்சுரங்கங்களில் மிக நீளமான பெருங் கற்பாளங்களை வெட்டி எடுக்கும் நுட்பங்களையும் கற்சிற்பங்களையும் பெருங்கட்டுமானங்களையும் உருவாக்கும் வேலைப்பாடுகளையும் இந்தியாவில் அறிமுகஞ் செய்தனர் என்று கொள்ளலாம். அதனால் அசோகனின் காலத்தில் இந்திய கட்டுமான முறையிலும் சிற்பக் கலையிலும் பெருந் திருப்பங்கள் ஏற்பட்டன.

கலைச் சின்னங்கள் என்ற வகையில் அசோகனின் தூண்கள் மிக முக்கியத்துவம் பெறகின்றன. அவை தோற்றத்திற் பிரமாண்டமானவை. கிரேக்கத்திலும் பாரசீகத்திலும் அவற்றைப் போன்ற உயரமான தூண்கள் தனிக்கல்லில் உருவாக்கப்படவில்லை. அவை மிகுந்த உறுதிப்பாடு கொண்டவை. பீடம் எதுவுமின்றி நிலத்தில் நிறுவப்பட்ட அத்தூண்களிற் சில இன்றுவரை நிலைபெற்றுள்ளமை கவனித்தற்குரியது. வனப்பில் அவற்றின் கோலம் உன்னதமானது. அவை ஒளிப்பிரகாசத்தோடு விளங்கும் வகையில் மினுக்கம் பெற்றவை. அந்த வகையிலும் அவற்றுக்கு நிகரானவை வேறெங்கும் காணப்படவில்லை. அவற்றின் தலைப்பாகத்தில் அமைந்த சிற்பங்கள் வடிவமைப்பிற்

மோரியர் காலக் கட்டுமானங்களும் சிற்பங்களும்

சாலச் சிறந்தவை; சமகாலத்துச் சிற்பக் கலைவடிவங்களில் அவை நிகரற்றவை. எகிப்திய மரபிலும் பாரசீக மரபிலும் அவற்றுக்கு நிகரான வேலைப்பாடுகளைக் காணமுடியவில்லை. இத்தூண்களில் யானை, குதிரை, இடபம், சிங்கம் என்பவற்றின் வடிவங்கள் இயற்கை வனப்புடனும் கம்பீரமான தோற்றத்துடனும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவை உயிரோட்டமானவை. அவை மொஹெஞ்சதாரோ, ஹரப்பா நகரங்களின் அழிபாடுகளிடையே கிடைத்துள்ள முத்திரைகளிற் காணப்படும் சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் போன்றவை.

தாண்களின் மேற்பாகத்தில் அமைந்துள்ள சிற்பங்கள் புராதன இந்திய சமய மரபிலும் பண்பாட்டு மரபிலும் இடம் பெற்ற சிந்தனைகளின் உருவகமானவை. அச்சிந்தனைகளை வேதகாலம் முதலாக அடையாளங் காணமுடிகின்றது. காலப் போக்கில் அவை பௌத்த மரபிலும் இணைந்துவிட்டன.

இத்தூண்களின் மேலமைந்த விலங்குகள் பிரபஞ்சத்தின் நான்கு தீசைகளையுங் குறிக்கும் என்று சீலர் கொள்வர். யானை கிழக்குத் திசையினையும் குதிரை தெற்குத் திசையினையும் இடபம் மேற்குத் திசையினையும் சிங்கம் வடக்குத் திசையினையும் காவல் புரியும் தேவர்களின் அடையாளம் என்ற கருத்து வேதப் பாடல்களிலுங் காணப்படுகின்றுது. இவ்விலங்குகள் எல்லாவற்றின் சிற்பங்களும் சார்நாக் என்னுமிடக்கிலுள்ள கூணிலே, கலைப்பாகக்கிலே, பலகையின் மேல் அமைந்துள்ளன. அவற்றுக்கு மேலாக நான்கு திசைகளையும் நோக்கிய கோலத்திற் சிங்க வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் மேல் தூணின் உச்சியிற் சக்கரம் அமைந்திருக்கின்றது. சக்கரம் அரச சின்னங்களிலொன்று. அதனை அணைச்சக்கரம் என்பர். அது அரசனுடைய அதிகாரத்தின் சின்னமாகும். அதனை பௌத்த தர்மத்தின் அடையாளமாகக் கொள்வர். அசோகனது தூண்களிலுள்ள சிற்பங்களை விளக்குவது இலகுவானதன்று. அவை குறியீடுகள் அவற்றைப் பற்றிய விளக்கம் தூண்களில் இல்லை. தூண்களில் ஏழுதப்பட்ட சாசனங்களுக்கும் அவற்றுக்கும் நேரடியான தொடர்பில்லை. அவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்கள் இருவிதமாக அமையலாம். அவற்றிலான்று அவை பிரபஞ்சம் அனைத்தும் வியாபகமாகிய பௌத்த தர்மம் பற்றிய சிந்தனைகளின் அடையாளங்கள் என்பது. அசோகனுடைய காலத்திற் புத்தர்பிரானைப் படிமக் கோலத்தில் அமைக்கின்ற வழக்கம் தோன்றவில்லை. சேதியம், சக்கரம், போதிமரம், பாதலாஞ்சனம் என்பவற்றை அடையாளங்களாகக் கொண்டு வழிபட்டனர். அத்துடன் மோரியர் காலத்திற்குப் பின்பு புத்தரைப் படிமக் கோலத்தில் உருவாக்கி விட்டனர். சக்கரத்தைச் சுழற்றுகின்ற நிலை அவரின் படிமக் கோலங்களில்

ஒன்று. அதனைத் **தர்மச்சக்கர பிரவர்த்தன** முத்திரை என்பர். இந்த வகையில் நோக்குமிடத்து தாண்களில் அமைந்த சக்கரம் பௌத்த தர்மத்தைக் குறிக்கும் அடையாளமென்று கருதலாம். சாஞ்சித் தோரணங்களிற் காணப்படும் சிற்பங்களைப் பற்றிய விளக்கங்களும் இதனை வலியுறுத்துவன போலத் தோன்றும். ஆயிணம், புத்தரோடும் புத்த தர்மத்தோடும் சர்வலோக வியாபகத் தன்மையைத் தொடர்புபடுத்தும் வழக்கம் இக்காலத்தில் ஏற்பட்டு விட்டதா? என்ற வினா இயல்பாகவே தோன்றும். அதற்கு உறுதியான விடை காண வேண்டும். அல்லாவிடின் மேலே சொன்ன விளக்கம் பொருத்தமற்றதாகிவிடும். ஒரு வேளை சேதியம் பற்றிய கருத்துக்களைச் சொல்லி இவ்விடயத்தைச் சமாளிக்கலாம். எனினும், இது தொடர்பான ஆதிகாலப் பௌத்த நூல்களிவுள்ள கருத்துகளை முறைப்படி ஆராய்வதன் மூலமே சரியான விளக்கத்தைப் பெறமுடியும்.

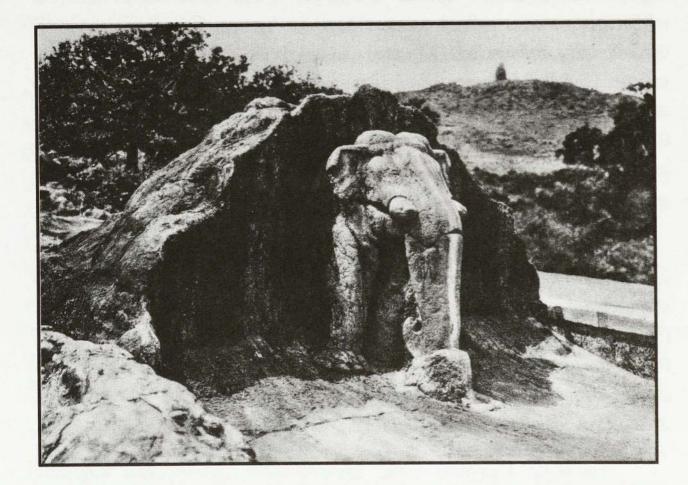
ஆதியான பௌத்த நால்களின் அடிப்படையில் அசோகனது தாண்களிலுள்ள சிற்பங்களை வேறொகு கண்ணோட்டத்திலும் பார்க்கலாம். அவற்றில் **தர்மிகோ தர்மராஜ, சக்கரவர்த்தி சீகநாத** என்னும் நிலையிலுள்ள மன்னர்களைப் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. அந்த வசனங்களைப் புத்தர்பிரான் சொன்னதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. தர்மராசன் தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றவன் அவன் கொடுமை புரியாதவன் ; பலத்தினாலன்றி அறவழியே ஆட்சி செலுத்துபவன் ஜீவராசிகள் மேற் கருணை கொண்டவன் ; கொல்லாமையினை அறமாகக் கொண்டவன். இவ்வாறான பண்புகளைக் கொண்ட மகாராசனைச் **சக்கரவர்த்தி சீகநாதன்** என்று **சக்கரவர்த்தி சீகநாத சுத்த** வர்ணிக்கின்றது. அரச சின்னமாகிய அவனது ஆணைச் சக்கரம் தர்மச்சக்கரமாகச் சுழல்கின்றது. அரச சின்னமாகிய அவனது ஆணைச் சக்கரம் தர்மச்சக்கரமாகச் சுழல்கின்றது. சார்நாத் தாணிலுள்ள சிற்பங்கள் சக்கரவர்த்தி சீகநாதனைப் பற்றிய சிந்தனைகளின் உருவகமானவை போல அமைந்தவை. ஆதிகாலப் பெளத்த சின்னங்களிடையே சக்கரவர்த்தி சீகநாதனின் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடற்குரியது. ஆந்திர நாட்டுச் சேதியங்களில் அமைந்த சிற்பங்களில் அவை காணப்பட்டன.

தர்மச்சக்கரவர்த்தியின் அடையாளங்களைக் கொண்டவனாக அசோகத் தூண்கள் உருவாக்கப்பட்டனவா? என்ற வினா இயல்பாகவே தோன்றும். அவ்வாறுதான் அவை அமைந்தனவென்று இப்பொழுது தோன்றுகின்றது. அசோகனைப் பற்றிப் பலர் எழுதியுள்ளனர் ; ஆராய்ந்துள்ளனர் அவர்களிற் சிலர் பெருமேதைகள் ; உலகப் பிரசித்தமானவர்கள். ஆனால் எவரும் இதை இதுவரை சொல்லில்லை. அசோகனுடைய காலத்துத் தொல்பொருட் சின்னங்களில் இந்திய சமய, பண்பாட்டு மரபிலுள்ள இரண்டு அம்சங்கள் சேர்ந்து விடுகின்றன. ஒன்று அரசியல், வாழ்க்கை நெறி பற்றிய சிந்தனை. அது பௌத்த சமயச் செல்வாக்கினாற் சீராக்கம் பெற்ற அசோகனின் தர்மக் கொள்கையாகி விடுகின்றது. மற்றொன்று தூண்களும் சிற்பங்களும் தூண்களிலுள்ள சாசனவாசகங்களும் புலப்படுத்தும் கருத்து நிலை. அதில் அசோகனது சிந்தனைக்கும் பௌத்த நெறிக்கும் இடையில் ஏற்பட்டிருந்த தொடர்பு புலனாகின்றது.

அசோகன் அரசியலிலும் கலையிலும் பழைய மரபுகளிற் புதியனவற்றை இணைத்துச் சிந்தனை மரபிலும் கலாதத்துவத்திலும் புதிய பரிணாமங்களை ஏற்படுத்திய புலமையாளனாகவே காணப்படுகின்றான். பாரத தேசத்து மன்னர்களில் வேறெவரிடமும் இந்தச் சிறப்புகளைக் காணமுடிவதில்லை. ஆதியான பௌத்த நால்களின் மூலாதாரமான திரிபடகம் புத்தரின் திருவாய்மொழி என்ற மரபுண்டு. அனால், அவருக்குப் பிற்பட்ட சங்காச்சாரியர்களின் வசனங்களும் பிற்சேர்க்கைகளும் அதில் அடங்கியுள்ளன. சக்கரவர்த்தி சீகநாத சுத்தம் அவ்வாறான ஒன்று போலத் தோன்றும். கடவுளையும் தேவலோகத்தையும் பொருட்படுத்தாத புத்தர்பீரான் பீரபஞ்சவியாபகமான தர்ம சக்கரவர்த்தி பற்றிப் பேசியிருப்பார் என்பது விமர்சனத்துக்குரியது. தர்மாசோகனை ஆதாரமாகக் கொண்ட தர்மச்சக்கரவர்த்தி பற்றிய சிந்தனை பௌத்த மரபில் ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்(நம். எங்கும் வியாபகமான ஆற்றலின் ஆதாரமான மன்னனைப் பற்றிய கருத்துகளை முற்கால வைதீக சிந்தனையிற் காணமுடியவில்லை. தெய்வீகமான ஆற்றல் பொருந்திய அரசனைப் பற்றிய கருத்துகள் எகிப்திய, யவன, பாரசீக நாகரீகங்களுக்குப் பொதுவானவை. அவற்றின் அடையாளங்களைச் சக்கரவர்த்தி சீக நாதனிற் காணமுடிகின்றது. அது தர்மம் பற்றிய இந்திய சிந்தனைகளால் மெருகூட்டப் பெற்றது.

மோரீயர் காலத்துக் கலை அரண்மனையோடு தொடர்புடையதென்றும் மோரீயர் அதிகாரமிழந்த பின்பு அது முற்றாகவே மறைந்துவிட்டதென்றும் வரலாற்றாசிரீயர் பலர் கூறுவர். ஆயினும் உண்மையில் அந்த எண்பப்பாங்கு தவறானது.

இந்தியக் கட்டுமான முறையிலும் சிற்பக்கலையிலும் வரலாற்று முக்கியத்துவங் கொண்ட திருப்பங்களை ஏற்படுத்திய பெருமன்னனாக அசோகனை அடையாளங் காண முடிகின்றது. சமகாலத்து நாகரீகங்களின் கலைத்திறனை அறிந்து, அவற்றின் அம்சங்களை இந்திய மரபோடு இணைத்து, இணையிலாத சிறப்புடைய பண்பாட்டுச் சின்னங்களை அவன் உருவாக்கினான். கல்லில் அமைத்த கட்டுமானங்கள் அவனது காலத்தில் ஆரம்பமாகின. மிகப் புராதனமான குடபோகங்களையும் அவனே அமைப்பித்தான். அவனது தாண்களின் அம்சங்கள் பிற்காலத் தாண்களின் வடிவமைப்பிற்கு மூலமாகிவிட்டன. வெஸ்நகரில் காந்தாரத்து ய வனராசனாகிய அந்தியால் கிதனின் தாதுவனாக மாள வஞ் சென்ற ஹெலியோதோரன் அமைத்த கருடத் தாண் (கி.பி. 150), குப்தர் கலைப்பாணிக்குரிய சாஞ்சிக் கோயிலில் உருவாக்கப்பட்ட மண்டபத்தாண்கள் (கி.பி. 425), இரண்டாம் சந்திரகுப்தனது காலத்து மெஹெரோலி இரும்புத்தாண்கள் (கி.பி. 415) ஆகியன அசோகத் தாண்களிற் போல கவிழ்ந்த கோலமான விரிந்த மலர் வடிவத்தைத் தலைப்பாகத்தின் ஓர் அம்சமாகக் கொண்டுள்ளன. இந்திய கட்டட, சிற்பக் கலைகளில் அசோகனோடு ஒரு புதுயுகம் தோன்றி விட்டது. அசோகனது சின்னங்களை ஆழமாக ஆராய்கின்ற பொழுது, இந்திய வரலாற்றில், அவன் ஒப்புமையிலாத யுக புகுஷன் என்பது தெளிவாகின்றது. மன்னர்கள் எல்லோரிலும் அவனே மேலானவன் என்ற கருத்து உறுதியாகி விடுகின்றது.

சமயப் பெருநெறிகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் (கி.மு 200 – கி.பி 300)

மோரீயப் பேரரசிற்கும் குப்தர் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட கால இடைவெளி ஏறக்குறைய ஐந்து நாற்றாண்டுகளைக் கொண்டது. இதனைப் புராண, இதிகாச காலமென்று சொல்வது இலங்கையிலே சில தசாப்தங்களாக வழமையாகி விட்டது. அது உயர்கலா பீடங்களில் உருவாகிப் பிற மட்டங்களிலும் பரவியுள்ளது. சமஸ்கிருத இலக்கிய வரலாற்றின் அடிப்படையில் இத்தகைய நோக்கு ஒரு வகையிற் பொருத்தமாகலாம். அயினும் இலக்கியங்களையும் சமூகநிலைப்படுத்துவதன் மூலமே அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். நாகரிகம் பற்றிய துறைகளைப் பயிலும் மாணவர்களுக்குப் 'புராண, இதிகாச காலம்' என்ற நோக்கிற் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவது சாலாக்காரியம். இதிகாசங்கள், புராணங்கள் என்பன பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தைப் பெறுவது அவசியமானது. அனால் அதன் மூலம் நாகரிகம் பற்றி அறிந்து கொள்ளக் கூடிய விடயங்கள் சொற்பமானவை. வரலாற்று ஆதாரங்களையும் தொல்பொருட் சின்னங்களையும் ஒதுக்கி விட்டு நாகரிகம் பற்றிச் சிந்திப்பது மண் குதிரை மூலம் ஆற்றைக் கடக்க முற்படுவதற்கு ஒப்பானது.

இக்காலப் பகுதி இந்திய நாகரிக வளர்ச்சியில் ஒரு சிறப்புமிக்க காலமாகும். இக்காலத்திற் பீராகிருதம், சமஸ்கிருதம் ஆகியவிரண்டும் இலக்கிய மொழிகளாக விளங்கின. தமிழகத்திலே தமிழ் மொழி அந்த நிலையைப் பெற்றிருந்தது. பீராகிருதமே கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியா முழுவதிலும் தொடர்பு மொழியாக விளங்கியது. வடஇந்தியப் பிரதேசங்கள் பலவற்றிலே பேச்சு மொழியாக அமைந்த பீராகிருதம் சமண, பௌத்த சங்கத்தாரின் இலக்கிய மொழியுமாகும். அவர்களின் சமய இலக்கியம் அளவிற் பெரியது.

சமஸ்கிருத மொழியிற் சிறந்த இலக்கியங்கள் இக்காலத்தில் ஏழுந்தன. இலக்கண வித்தகரான பதஞ்சலியும் ஆதிகாவியம் படைத்த வான்மீகியும் இந்திய கலாதத்துவத்தின் மூலவரான பரதரும் இக்காலத்தவர். பௌத்த சமயப் பிரிவினரான மூலசர்வாஸ்திவாதிகள் சமஸ்கிருத மொழி வளர்ச்சியிற் கொண்டிருந்த பங்கு குறிப்பிடற்குரியது. அவர்கள் பௌத்தாகமத் திரட்டான திரிபிடகத்தையும் வேறு பல நூல்களையும் சமஸ்கிருத மொழியில் எழுதினார்கள். அஸ்வகோஷரின் பு**த் த சரிதம்** சமஸ்கிருத மொழியில் எபரதன காவியங்களில் ஒன்றாகும்.

மோரியருக்கும் குப்தருக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் வைதிக சமயங்களும் பௌத்தமும் சமணமும் இந்திய சமுதாயத்திலே பெருஞ் செல்வாககுப் பெற்றிருந்தன. பௌத்தம், சமணம் ஆகியன நகர வாழ்க்கையோடு பந்தமானவை போலத் தெரிகின்றது. பழைய நகரங்கள் பெருவளர்ச்சி பெறுவதற்கும் புதிய நகரங்கள் ஹ்பத்தியாவதற்கும் வாணிபம் ஏதுவாகியது. கடல் வழியாகவும் தரைவழியாகவும் பிற தேசங்களோடு ஏற்பட்டிருந்த வாணிபம் இக்காலத்திற் பெரு முன்னேற்றம் அடைந்தது. உரோமப் பேரரசின் பாகங்களுக்கு ஏற்றுமதியான பொருள்கள் மூலம் மிகுந்தளவிலான தங்கம் இந்தியாவை அடைந்தது. செல்வவளத்தைப் பொறுத்த வரையிற் புராதன இந்தியாவிற் குஷாணர் காலமே மிகவும் செழிப்பானது என்பது அகழ்வாய்வுகள் மூலம் தெளிவாகியுள்ளது. அதுவே கூடியளவிற் பொற்காசுகள் வெளியிடப்பட்ட காலமாகும். மினுக்குப்பெற்ற பளபளப்பான கரும் மட்கலங்கள் குஷாணர் காலத்தவை.

இக்காலத்துக்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் மிகப்பெருந்தொகையானவை. கட்டுமான முறையிற் பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பிரமாண்டமான சேதியங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. தக்கிணத்தின் வடமேற்கிலே, கார்ளே, நாசிக் போன்ற இடங்களில் அமைந்த குடபோகங்கள் மிகவும் பிரமாண்டமானவை. அவற்றுக்கு நிகரானவை உலகில் வேறெங்கும் தோன்றவில்லை. அவற்றில் அமைந்துள்ள சிறப்பு மிக்க சிற்பங்களினாலும் செதுக்கு வேலைப்பாடுகளினாலும் அவை உன்னதமான பண்பாட்டுக் கருவூலங்களாகி விட்டன. இக்காலத்துச் சின்னங்களிற் பெருந்தொகையான கலைஞரின் கைப்பணிகளைக் காணலாம். இந்திய கலை வளர்ச்சியில் கிரேக்க, உரோமப் பண்பாடுகள் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினைக் காணலாம். சாஞ்சி, ப_.ர்குத், அமராவதி முதலான தலங்களிலுள்ள சிற்பங்களிற் மகாலத்து நகரங்களும் கட்டுமான முறைகளும் முகங்காட்டுகின்றன. அவை பௌத்த சமயத்தையும் சுமூக வாழ்க்கையினையும் பிரதிபலிக்கும் சாதனங்களாகும்.

அசோகனுக்குப் பின்பு மோரியப் பேரரசு சீர்குலைந்தது. மேற்கிலே பக்திரியாவில் நிலைகொண்டிருந்த கிரேக்கர் மோரியர் வசமாயிருந்த பல பகுதிகளைக் கைப்பற்றிவிட்டனர். அவர்கள் சிந்து, பஞ்சாப், காந்தாரம், பலாக்கிஸ்தான், அ.ப்கானிஸ்தான் ஆகியவற்றைக் கைப்பற்றிவிட்டனர். சாகேதம், மத்யமிகா போன்ற நகரங்களையும் யவனர் முற்றகையிட்டனர் என்பதைப் பதஞ்சலியின் குறிப்புகளால் அறியமுடிகின்றது.

தெற்கிலே, தக்ஷிணாபதத்திலும் மோரியரின் ஆதிக்கம் கி.மு. இரண்டாம் நாற்றாண்டில் மறைந்தது. அங்கு சாதவாகனர் பிரதிஸ்தான நகரைத் தளமாகக் கொண்டு மகாராஷ்டிரத்தைக் கைப்பற்றிவிட்டனர். கிழக்கிலே கலிங்க தேசத்தில் மகாமேகவன வம்சத்தவரின் ஆட்சி உதயமாகியது. அங்கு காரவேலன் பெருவலி படைத்த மன்னனாக விளங்கினான். கங்கைச் சமவெளியும் மாளவதேசமும் எஞ்சியிருந்தன. அவற்றைச் சுங்க வம்சத்தவர் ஆட்சி புரிந்தனர். மோரிய வம்சத்து இறுதி மன்னனாகிய பிருகத்ரதன் இராணவப் புரட்சியின் விளைவாகப் பதவியிழந்தான். அவனது சேனாதிபதியான புஷ்யமித்திர சுங்கன் அரசபதவி பெற்றான். (கி. மு. 187) அவனும் அவனது சந்ததியினரும் 112 (கி.மு. 187~ 75) வருடங்கள் ஆட்சிபுரிந்தனர். சுங்க வம்சத்தவர் பிராமண குலத்தவர்; வைதிக சமயநெறி சார்ந்தவர்கள். அஸ்வமேதம், வாஜபேயம் முதலிய யாகங்களைப் புஷ்யமித்திரன் செய்வித்தான். பௌத்தம் முதலான சமயங்களுக்கும் சுங்கர் ஆதரவு புரிந்தனர்.

சாதவாகனரும் ஒரு வழியீற் பீராமண குலத் தொடர்புடையவர்கள்; சமய வழிபாடுகளிற் சுங்கரைப் போல வைத்க மரபுகளைப் பீன்பற்றியவர்கள். சுங்கரும் சாதவாகனரும் வைத்க சமய நெறிகளைச் சார்ந்தவர்களெனினும் அவர்களின் ஆட்சீக் காலத்துச் சமய நிறவனங்களின் தொல்பொருட் சின்னங்கள் பெரும்பாலம் பௌத்தம் தொடர்பானவை. பௌத்த நிறவனங்களுக்கு அவர்கள் ஆதரவு வழங்கியமை சாசனக் குறிப்புகளினாலே தெளிவாகின்றது. வடமேற்கில் ஏற்பட்டிருந்த கீரேக்கரின் ஆட்சி மூலமாக யவன நாகரிகத்தின் அம்சங்கள் இந்தியாவில் அறிமுகமாகிவிட்டன. கீரேக்கர் காலப்போக்கில் இந்திய சமுதாயத்தோடு இணைந்து விட்டனர். அவர்களின் ஆட்சிப்புலத்திலே பௌத்தமும் பாகவதமும் பரவியீருந்தன. கீரேக்கர் இந்திய சமய நெறிகளைப் பீன்பற்றத் தொடங்கிவிட்டனர். அவர்களின் ஆதரவில் இந்திய சமய வளர்ச்சிகள் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றன. கட்டட, சிற்பக் கலைகளிலும் குறிப்பீடத்தக்களவிலே யவனரின் செல்வாக்கு ஏற்பட்டது.

கீரேக்க மன்னர்கள் இந்தியாவில் வெளியிட்ட நாணயங்கள் கலைவனப்பு மிகுந்தவை. அவற்றிலே மன்னரின் உருவங்களும் தேவரின் படிமமும் இடம்பெற்றன. கீரேக்க மொழியிலும் பிராகிருத மொழியிலும் அவற்றில் வாசகங்கள் எழுதப்பட்டன. அவை பண்பாட்டுச் சங்கமத்தின் முன்னோடிகளாக அமைந்தன. கிரேக்கரின் நாணயங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு குஷாணரும் வேற குலங்களைச் சேர்ந்த மன்னரும் காசுகளை வெளியிட்டனர்.

கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டிலே குஷாணரின் ஆதிக்கம் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதிகளிற் பரவியது. முதலாம் கனிஷ்கனின் காலத்தில் அது மத்திய தேசத்திலும் மேற்கிந்தியாவிலும் பரவியது. கிரேக்கரைப்போலக் குஷாணரும் இந்திய சமய நெறிகளின் அபிமானிகளாகவும் ஆதரவாளராகவும் மாறிவிட்டனர். கனிஷ்கனின் ஆதரவுடன் வடமேற்கிந்தியாவில் மூலசர்வாஸ்திவாதம் பௌத்த சமயப் பிரிவுகளில் மேலோங்கிவிட்டது. இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாற்றிலே காந்தாரக் கலைப்பாணியின் காரணமாகக் குஷாணர் காலம் சிறப்புப் பெறுகின்றது. காந்தாரக் கலைப்பாணி பௌத்த சமயம் தொடர்பானது. அதலே இந்திய பண்பாட்டு மரபுகளோடு யவனர் கலைப்பாணியும் சங்கமமாகி விட்டது. குஷாணப் பேரரசு கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டிலே சீர்குலைந்த பொழுது வட இந்தியாவிலும் மத்திய இந்தியாவிலும் பல அரசுகள் தோன்றின. அவற்றுட் சீல கணராச்சியங்கள். யௌதேயர், மாளவர், அர்ஜுனாயனர் போன்றோர் அந்த வகையில் அடங்குவர். மதுரா, கோசாம்பி, அஹிச்சத்திர, பத்மாவதி போன்றன முடிமன்னரின் இராசதானிகள். அவர்கள் அனைவரும் சைவ, வைணவ சமயங்களைச் சார்ந்தவர்கள். குப்தருக்கு முன்பே வட இந்திய அரசர்கள் அவ்விரு சமயநெறிகளையும் சார்ந்துவிட்டனர்.

மோரியருக்கும் குப்தருக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்திய துணைக் கண்டத்திலே பெருமாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. மோரியப் பேரரசின் சிதைவு, கிரேக்கரின் படையெடுப்புகள், அவற்றின் விளைவாக ஏற்பட்ட யவனரின் அதிக்கம், குஷாணரின் மேலாதிக்கம், மத்திய தேசத்திலே சுங்கரின் ஆட்சி, சாதவாகனப் பேரரசின் ஆதிக்கப் படர்ச்சி என்பன இக்கால அரசியல் வரலாற்றின் பீரதான அம்சங்கள். அரசியல் மாற்றங்களும் ஆதிக்கப் போட்டிகளும் சமய, பண்பாட்டு நிலைகளில் எத்தகைய பாதகமான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தவில்லை. சமய உணர்வுகள் அரசியலைப் பாதிக்கவில்லை. சைவம், வைணவம் ஆகிய சமயநெறிகள் இக்காலத்திலே பெரு வளர்ச்சி அடைந்தன. மகாபுராணங்கள் அவற்றை விளக்கும் பேரிலக்கியங்களாக அமைந்தன. அவற்றிலே அவைதீக நெறிகளைப் பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் இல்லை. பௌத்தமும் சமணமும் சிறப்புற்றிருந்தன. அரசர்கள் பொதுவாக அவற்றையும் ஆதிர்த்தனர். பௌத்தர்கள் சமூகத்திலே சிறுபான்மையினர். ஆயினும் இக்காலத்துக் கட்டட, சிற்பக்கலை

11714 · S.C

வரலாறு பௌத்த மயமானது. வழிபாட்டு முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. புத்தரது படிமங்களை உருவாக்கும் முறை தோன்றியது. தூபிகள் பெருமளவிலே உருவாக்கப்பட்டன. அவற்றின் வேதிகைகளும் தோரணங்களும் பண்பாட்டுக் கருவூலங்கள் என்ற வகையில் முதன்மை பெற்றன. இக்காலத்துக் கலை மரபுகள் பிற்கால வளர்ச்சிகளுக்கு மூலமாகிவிட்டன.

தூபிகள்

ஆத்காலப் பௌத்த மரபில் நீனைவுச் சின்னங்களாகவும் வழிபாட்டுச் சின்னங்களாகவும் தூபிகளை அமைத்தனர். **மகாபரிநிர்வாண சுத்தவில்** புத்தர்பீரான் அதனைப் பற்றி ஆநந்தருக்குச் சொன்னதாக ஒரு ஐதிகம் உண்டு. தனது சடலத்தை எரித்து, அது சாம்பலாகியதும் அதன் பகுதிகளைப் புதைத்து, அவற்றின் மேல், நான்கு பெருவழிகள் கூடும் (சாதும்மாஹாபாதே) சந்திகளிலே தாபிகளை அமைக்க வேண்டும் என்பது அவரின் வாக்கு. சக்கரவர்த்தி அரசுனொருவனுக்கு அமைக்கப்படும் தூபிபோல அது அமைய வேண்டும் என்றும் அவர் சொன்னார் என்பர்.

மகாபரீநீர்வாண சுத்தவில் வருங்கதையினைப் புத்தர் வசனமென்று கொள்ளலாகாது. அது பீற்காலத்தவர் உருவாக்கிய கதை. அது பௌத்த மரபில் வழிபாட்டுச் சின்னமாகிய தூபியின் உற்பத்தியினை விளக்கும் கதை. அதனால் மூன்று முக்கியமான விடயங்கள் தெளிவாகின்றன. அவற்றிலொன்று தூபி பௌத்த மரபிற்கு முற்பட்டது என்பது; மற்றது அது ஆதியில் இறந்த அரசரின் நினைவுச் சின்னமாக அமைக்கப்பட்டதென்பது. இதனாற் பள்ளிப்படை பற்றிய சிந்தனை எமது மனதிலே தோன்றுகின்றது. ஈமச்சின்னங்களாகப் பள்ளிப்படைகளை அமைக்கும் மரபு வைதிக மரபோடு தொடர்பற்றது. அது ஆதி இரும்புக்காலத்தோடு தொடர்புடைய பெருங்கற்படைக் கல்லறைகளை மூலமாகக் கொண்டதென்று கருதலாம். பள்ளிப்படைகளான ஈமக் கல்லறைகளின் வடிவமைப்பு, பௌத்த சிந்தனைகளுக்கேற்பப் பௌத்தர்களால் மாற்றப்பட்டது. பிரபஞ்சத்தின் அடையாளமாகிய அண்டம் தூபிகளின் கட்டுமானத்தின் பிரதானமான அம்சமாகியது. அண்டம் பற்றிய கருத்துக்கள் புராதன இந்தியப் பண்பாட்டின் ஒரு பொதுவான அம்சமாகும். தூபி பற்றிய ஐதீகத்தின் மூலம் வெளியாகின்ற மூன்றாவது விடயம் தர்மசக்கரவர்த்தி பற்றியதாகும். அத்தகைய அரசனைப் பற்றிய கோட்பாடு சுங்கர் காலமளவிலே உருவாகிவிட்டது. தூபி காலப் போக்கிலே பௌத்த சமயத்திற்குச் சிறப்பான சின்னமாகிவிட்டது. அது புத்தரதோ அவரின்

சீடர்களதோ தாதுக்களை அடக்கும் வழிபாட்டுச் சின்னமாகியது. புத்தர்பிரான் வாழ்க்கையிலும் பௌத்தசமய வளர்ச்சியிலும் சிறப்பிடம் பெறும் தலங்களிலே தூபிகள் அமைக்கப்பட்டன. ஆரம்பத்திலே சேதியம் (சைத்தியம்) என்னும் மண்டபங்களிலே சிற்றுருவமான தூபிகளை வைத்து வழிபட்டனர். தூபிகளை அமைப்பது ஒரு புண்ணிய கருமமாகக் கொள்ளப்பட்டது. காலப்போக்கிற் பெருந் தூபிகளை அமைத்து வழிபடுவது மரபாகிவிட்டது.

ஆதியான தூபிகள் அண்ட வடிவமானவை. எளிமையான தோற்றங்கொண்டவை. வட்டமான தளத்தின் மேல் அவை அமைக்கப்பட்டன. அண்டத்தின் உச்சியில் ஹர்மிகா என்னும் சதுரமான கட்டுமானம் அமைந்திருக்கும். அதன் மேற் **சத்திராவலி** அமைந்திருக்கும். அது ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அமைந்தாற் போன்ற குடைகளின் கோலமாயிருக்கும். அது ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அமைந்தாற் போன்ற குடைகளின் கோலமாயிருக்கும். அண்டம் விஸ்வலோகத்தையும் அதன் மேல் அமைந்த சத்திரம் (குடை) அந்தலோகத்தின் மீதான ஆதிபத்தியத்தையும் குறிக்கும். இந்த அடையாளத்தில் தர்மச்சக்கர பிரவர்த்தனரான சம்புத்தரைப் பற்றிய சிந்தனைகளும் தர்மச்சக்கரவர்த்தி பற்றிய கருத்துகளும் கலந்துவிடுகின்றன. இவ்வாறான ஒரு நிலையினை அசோகனின் சிற்பங்களிலும் காணலாம்.

ஆதியான தூபிகள் அசோகனின் காலத்தவை. அவற்றைப் பற்றிய ஐதிகங்கள் பெரும்பாலும் புனைகதைகளைப் போன்றவை. சாஞ்சியில் ஆரம்பத்தில் அமைக்கப்பட்ட தூபி அசோகனது காலத்துக்குரியதெனக் கொள்ளப்படுகின்றது. அது செங்கற்கட்டுமானம். அதனைச் சுற்றிய கட்டடங்கள் மரவேலைப்பாடுகளாகும். ஆதிகாலத் தூபிகளில் அண்டப் பகுதியின் உள்ளே புத்தரின் தாது பேழையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். சார்நாத், சாஞ்சி போன்ற தலங்களிலே தூபியின் சத்திராவலி கல்லில் அமைந்திருந்தது. ஏனைய பகுதிகள் செங்கல்லில் அமைக்கப்பட்டவை. வெளிப்புறத்திலே சுண்ணாம்புப் பூச்சினால் கட்டடம் மெருகூட்டப்பட்டு மினக்கம் பெறும். அடிப்பாகத்தில் விளக்கேற்றுவதற்கான உட்குழிவுகள் இடையிடையே காணப்படும். தூபிகள் சராசரியாக 70 அடி விட்டமும் 35 அடி உயரமுங் கொண்டவை. அவற்றைக் கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்திய செங்கட்டிகள் 16'' நீளமும் 10'' அகலமும் 3'' மொத்தமும் கொண்டவை.

தூபியினை வலம்வருதல் வழிபாட்டில் ஒரு பிரதான அம்சமாகும். பிரதஷிண பாதையினைச் சுற்றி மரவேலைப்பாடான வேதிகை அமைந்திருக்கும். அதன் நான்கு பக்கங்களிலும் வாயிற்புறங்கள் காணப்படும்.

சமயப்பெரு நெறிகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

சுங்கரின் ஆட்சிக் காலத்தில், கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலே தாபியின் கட்டுமானத்திற் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சியினைப் பொறுத்த வரையில் அவை முன்னேற்றமானவை; அழியாப் பொருட்களைக் கொண்டு கட்டடங்களை உருவாக்க முற்பட்டனர். செங்கல், மரம் ஆகியவற்றக்குப் பதிலாகக் கற்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். மத்திய இந்தியாவிலுள்ள சாஞ்சி, ப₃ர்குத் என்னுமிடங்களிலுள்ள தூபிகளில் அந்த மாற்றங்களைக் காணலாம்.

அசோகன் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சாஞ்சித்தூபி பின்பு கட்டங்கட்டமாக

விசாலமாகி விருத்தி பெற்றமை அங்கு நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகளினாற் புலனாகியது. சர்ஞ்சித் தூபியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ப₃ர்குத் தூபியிலும் தெரிகின்றன. பு₃த்தகாயாவிலுள்ள வேதிகையும் அதனோடு கூடிய வேறுசில கூறுகளும் இக்காலத்துக் கட்டுமானங்களின் அம்சங்களை மேலும் துலக்குகின்றன.

சாஞ்சித் தாபியின் புனர்நீர்மாணம் கி.மு. 150ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பமாகிவிட்டது. அங்குள்ள பழைய தாபி அளவுப் பிரமாணங்களில் இரு மடங்காகியது. புனர்நீர்மாண வேலைகள் நடைபெற்ற பொழுது அசோகனது காலத்துப் பழைய கட்டடம் இருந்தவாறு பேணப்பட்டது. அதனைச் சுற்றிப் புதிய கட்டடம் உருவாகியது. அவ்வாறு விசாலமாகிய தாபி 120 அடி விட்டமும் 54 அடி உயரமுங் கொண்டது. அதனைச் சுற்றி, நிலத்திலிருந்து 16 அடி உயரமான மேடை (மேதி) அமைக்கப்பட்டது. தாபியைச் சுற்றி வலம் வருவதற்கான சுற்றாலை அதன் மேல் அமைக்கப்பட்டது. அதனை அடைவதற்கான இருதளச் சோபானம் தெற்குப் புறத்திற் காணப்படுகின்றது. சாஞ்சியிற் புதிதாக அமைந்த கட்டடப் பகுதிகளைக் கல்லினால் அமைத்துள்ளனர்.

சாஞ்சியிலுள்ள பழைய தூபி விசாலமானதாகப் புனரமைக்கப்பட்ட பொழுது அதன் வெளிப்புறத்திலுள்ள அசோகனது காலத்துக் கட்டடப் பகுதிகள் முற்றாக மறைந்து விட்டன. பழைய மரத்திலமைந்த வேதிகைக்குப் பதிலாக பிரமாண்டமான புதிய வேதிகையினை உருவாக்கினார்கள். அது கல்லினால் அமைக்கப்பட்டது. பதினொரு அடி உயரமான புதிய வேதிகையின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் வாயிற் புறங்கள் இருந்தன. சாஞ்சித் தூபியின் வேதிகை, அதன் பிரமாண்டமான கட்டுமானத்தினாலும் எளிமையான வேலைப்பாடுகளினாலும் பௌத்த கட்டடக்கலை மரபில் ஓர் உன்னதமான அமைப்பாக விளங்குகின்றது. அந்த வேதிகையின் எண்கோணமான கம்பங்கள் 9 அடி உயரமானவை. அவற்றுக்கிடையிலான இடைவெளி 2 அடி நீளமானது. ஒன்றன் மேலொன்றாக அமைந்த மூன்று உத்திரங்கள் (சூசி) கம்பங்களை இணைக்கின்றன. அவற்றுக்கிடையில் 3.2 அடி இடைவெளி உண்டு. கம்பங்களின் மேல் பெருமளவிலான உத்திரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மேற்பாகம் அரைவட்டம் போலச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. முற்காலத்து மரவேலைப்பாடான வேதிகையினை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு சுங்கர் காலத்தில் வேதிகையினைப் பீரமாண்டமான அளவிலே கல்லில் அமைத்துள்ளனர். கம்பங்கள், உத்திரங்கள், அவற்றின் இணைப்புக்கள் ஆகிய யாவும் தச்சுத் தொழிற் கட்டுமானங்களிற் போல வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கல்லிலமைந்த கட்டுமானங்களைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு ஆரம்ப காலம். கற்களினாற் கட்டடங்களை அமைக்கும் பொழுது அழுகிய கோலத்திலும் கலைவனப்புடனும் நட்பமான முறையிலும் அவற்றை அமைக்க முடியும் என்ற அறிவுணர்ச்சி சாஞ்சியிலுள்ள வேதிகையின் வடிவமைப்பிலே புலனாகவில்லை.

இக்காலத்தில் ப₃ர்குத் என்னுமிடத்திலும் புனர்நீர்மாண வேலைகள் நடைபெற்றன. ஆயினும், அங்குள்ள செங்கல் வேலைப்பாடான தாபியில் எதுவிதமான மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. அது 68 அடி விட்டங்கொண்டது அது சாஞ்சித் தாபியினைக் காட்டிலும் சிறியது; அரையளவானது. ஆயினும் சாஞ்சியிற் போல அங்கும் வேதிகை புதிதாகக் கற்களினால் அமைக்கப்பட்டது. அது வடிவமைப்பில் நீள்சதுரமானது; 145 அடி நீளமும் 108 அடி அகலமுங் கொண்டது. அது புத்தகாயாவிலுள்ள வேதிகை போன்ற ஆனால் அதனிலும் அளவிற் சிறியது. அதன் கம்பங்கள் 6 அடி 8 அங்குலம் உயரமானவை; மெலிந்த தோற்றங்கொண்டவை; வேலைப்பாட்டில் அவை கூடியளவு வனப்புடையவை.

அவற்றிலே பல விதமான சிற்பங்களைச் செதுக்கியுள்ளனர். புத்தர்பிரானின் வாழ்க்கை பற்றிய விவரங்கள், ஜாதகக் கதைகள், யக்ஷினி வடிவங்கள் முதலியன வனப்பு மிக்க வகையிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே பௌத்தசமய வரலாற்றின் அம்சங்கள் சிலவற்றைக் காணலாம். சில வடிவங்கள் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் சிற்பக் கோலங்களாய் அமைந்துள்ளன. நகரங்கள், அவற்றின் மாளிகைகள், பாதுகாப்பு அரண்கள் போன்றவற்றைச் சமகால அறிவுணர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேதிகைத் தம்பங்களிலே பிரதிசெய்துள்ளனர். மாயாதேவியின் கனவு,

சமயப்பெரு நெறிகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

அஜாதசத்துருவின் பரிவாரங்கள், கோசலராசனாகிய பிரசேனசித்து புத்தர் பெருமானோடு அளவளாவுங் காட்சி என்பன செம்மையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பக்கோலமான மனிதர் வடிவங்களின் உடற்கூறுகள் சமகாலச் சவூகத்தவரின் இயல்பான தோற்றங்களைப் புலப்படுத்துங் கோலமானவை.

ப₃ர்குத் வேதிகைத் தாண்களிற் காணப்படும் யக்ஷ வடிவங்கள் கலைவனப்பீற் சிறந்தவை. அவை மரம், களிமண் என்பனவற்றால் அமைந்த உருவங்களின் பீரதிமைகளென்று கருதலாம். வீருதக யக்ஷ, காங்கேய யக்ஷ, சாக்கிரவாக நாகராஜ, சிரீமத் தேவதை, சுதர்ஸனா யக்ஷி, போர்வீரன் என்போரின் சிற்பங்கள் குறிப்பீடற்குரியவை. உயரமான தோற்றம், கடினமான பார்வை, மெலிந்த உதரம், அகன்று பருத்த கோலமான இடை, அங்க அளவுகளுக்கு அமைவான மார்பகம், ஓரளவு மூடிய கண்ணிமைகள், உண்ணோக்கிய பார்வை, உறுதியான உடற்கட்டு என்பன அவற்றின் அம்சங்கள். சுதர்சன யக்ஷியின் வதனம் மட்டும் புன்னகை தவழும் வண்ணமானது. வஸ்திராபரணங்கள் அலங்காரக் கோலமானவை. சமகாலத்தவரின் தோற்றங்களை இயல்பான கோலங்களிற் சிற்பீகள் வடித்துள்ளனர். சிற்பங்களை விளக்கும் வகையிற் சாசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளமை கவனித்தற்குரியது.

புத்தகாயாவிலும் தூபியினைச் சுற்றிய வேதிகையொன்று சுங்கரின் ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அது நீள்சதுரமான அமைப்படையது : 145 அடி நீளமும் 108 அடி அகலமுங் கொண்டது. அது வடிவமைப்பில் ப_ரர்குத்திலுள்ளதைப் போன்றது ; அதன் கம்பங்கள் 6 அடி 8 அங்குலம் உயரமானவை: மெலிந்த தோற்றங்கொண்டவை; வேலைபாட்டிலே கூடியளவு வனப்பானவை. தாண்வேலைப்பாடுகளிற் சில வேறுபாடுகள் தெரிகின்றன. சிலவிடங்களில் ஒரு புத்துணர்ச்சி காணப்படுகின்றது. இந்த வேறுபாடுகள் சிற்பிகளின் அனுபவம், வினைத்திறன் என்பவற்றிலுள்ள தாரதம்மியங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன போலும். புத்தகாயாவிலே சங்கிரமம் என்னும் சாலையும் அமைந்திருந்தது. அது அந்தராளம் போன்றது. அதிலுள்ள தான்களின் அடிப்பாகம் பல்தளபீடம் போன்றது. அவற்றின் மேலே கலசம் போன்ற பாகம் அமைந்திருந்தது. சில தூண்களிற் பெண்ணுருவங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. புத்தகாயாவிலுள்ள தாண்களுக்கும் பிற்காலத்து இந்துக் கோயில்களின் தாண்களுக்கும் இடையிலே சில தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன.

தோரண வாயில்கள்

சுங்க மன்னர் காலத்திலே தாபிகளின் கட்டுமானத்திலே தோரண வாயில்கள் பிரதானமான அம்சமாகிவிட்டன. தோரணம் கட்டடத்தை அலங்கரிப்பதற்கு மேலதிகமாக இணைக்கப்பட்ட பகுதியாகும். இந்தியச் சிற்பக்கலையின் வளர்ச்சியிலே தோரணங்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அவற்றிலே பௌத்த சமயம் தொடர்பான பெருந்தொகையான சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் என்ற வகையில் அவற்றிலுள்ள விலங்குகளின் சிற்பங்களுக்கும் அசோகனது தாண் களில் உள்ளவற்றுக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன.

இதுவரை அடையாளங் காணப்பட்ட தோரணங்களிற் ப₃ர்குத் தாபியின் கீழக்கு வாசலில் அமைந்துள்ள தோரணமே மிகவும் புராதனமானது. அதிற் சங்கர் காலத்துச் சாசனமொன்று எழுதப்பட்டுள்ளது. வடமேற்குப் பகுதிகளிலிருந்தும் வந்த சிற்பிகளும் அதை அமைப்பதிற் பங்கு கொண்டனர் என்று கருதலாம். கரோஷ்டி வரிவடிவ எழுத்துகள் அதிற் காணப்படுகின்றமை இத்தகைய சிந்தனைக்கு ஏதுவாகின்றது. அசோகனின் தூண்களிற் போன்ற மணிவடிவம் இங்குள்ள தூண்களிற் காணப்படுகின்றது. கிரேக்க கலைப்பாணியின் அம்சமான மதுவருந்தும் வண்டினங்களின் வரிமானம் இங்குள்ள தாண்வடிவங்களிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள உத்திரங்களுக்கு இடையிலமைந்த விலங்குகளின் வடிவங்கள் அசோகனது தூண்களில் உள்ளவற்றைப் போன்றவை. ப₃ர்குத் தோரணம் கலைவனப்புடையதாக அமைந்துள்ள போதிலும் சாஞ்சித் தோரணங்கள் அதனைக் காட்டிலும் மிகச் சிறப்பானவை.

சாஞ்சியிலே பெரிய தூபியில் நான்கு தோரணங்களும் மூன்றாம் இலக்கத் தூபியில் ஒரு தோரணமும் காணப்படுகின்றன. இத்தோரணங்கள் ஆரம்பத்திலே தூபியின் கட்டுமானத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருக்கவில்லை. அவற்றை அலங்கார வேலைப்பாடுகளாகக் காலப்போக்கில், கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் அமைத்துள்ளனர். அவை தோற்றத்திற் பிரமாண்டமானவை. அவற்றின் எல்லாப் பாகங்களிலுஞ் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. பௌத்த சிந்தனைகளையும் வரலாற்ற மரபுகளையும் சிற்பக் கோலத்தில் இவற்றிலே உருவகப்படுத்தியுள்ளனர். அடையாளங்களும் குறியீடுகளும் இங்கு சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அசோகனது தாண்களில் ஆரம்பமாகிய கலைமரபொன்ற இவற்றிலே விருத்திபெற்ற நிலையிற் காணப்படுகின்றது. சாஞ்சீத் தோரணங்கள் கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்குரியவை. அவற்றை உருவாக்குவதற்கு அரைநூற்றாண்டுக் காலம் சென்றிருக்கலாம். பெரிய தூபியின் தென்புறத் தோரணமே முதன்முதலாக அமைக்கப்பட்டது போலத் தெரிகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய மூன்றும் உருவாக்கப்பட்டன. மூன்றாம் தூபியின் தோரணம் வேலைப்பாடுகளிற் பெரிய தூபியின் மேற்குப்புறத் தோரணத்தில் உள்ளவற்றை ஒத்திருக்கின்றது.

சாஞ்சியில் 16 அடி உயரமான சதுரத்தாண்கள் இரண்டினை ஆதாரமாகக் கொண்டு தோரணங்கள் அமைந்தவள்ளன. தலைப்பாகத்திலே ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அமைந்த உத்திரங்கள் தாண்களோடு இணைந்துள்ளன. அகலப்பாட்டில் அமைந்த உத்திரங்கள் இரு பக்கங்களிலும் தாண்களுக்கு வெளியே ஒரே அளவில் நீண்டுள்ளன. அவற்றின் நனிகளில் வட்டமான சுருள் வேலைப்பாடு அழகான கோலத்தில் மிக நடப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. உத்திரங்களுக்கிடையிற் கட்டுமானத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மும் மூன்ற கம்பங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறமைந்த தோரணம் நில மட்டத்திலிருந்து உச்சிவரை 34 அடி உயரமானது; 20 அடி அகலமானது. தோரணத்திற்கு அதுவர்கான குவ்பங்கள் 2 அடி அகலமானவை. அத்தகைய தாண்கள் பக்கங்களில் எதுவிதமான ஆதாரத்தையும் பெற்றிருக்கவில்லை. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவ்வாறமைந்த தாண்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு மிகப் பிரமாண்டமான தோரணங்கள் நிலைபெற்றமை உண்மையில் வியப்பிற்குரியதாகும்.

தோரணங்களில் அமைந்த சிற்பங்கள் பல வகையானவை: பெருந்தொகையானவை. புத்தர்பீரானின் வாழ்க்கை பற்றிய விவரங்களும் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளும் அவற்றிலே காட்சிக்குரிய வடிவங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சில காட்சிகள் மீண்டும் மீண்டும் வெவ்வேறு தாண்களில் வடிவமைக்கப்பட்டன. சிற்பிகளும் அவர்களுக்கு ஆதரவு புரிந்தவர்களும் மிகவும் விரும்பிய கதைகள் பல இவற்றிலே சிற்பக்கோலத்தில் விளங்குகின்றன. பரிநிர்வாணத்தின் பின்பு சுகதரின் சடலம் எரிந்த சாம்பலைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் அபிமானங் கொண்டவர்களிடையில் ஏற்பட்ட தகராறு, சந்தந்த ஜாதகம், குஸீநார நகரத்தின் முற்றகை போன்ற காட்சிகளின் வடிவங்கள் குறிப்பிடற்குரியவை.

சாஞ்சியிலுள்ள பெரிய தூபியின் வடக்குத் தோரணம் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலுள்ளது. அதன் சிற்பங்கள் பெரும்பாலும் ஆதியிலமைந்தவாறு இன்றுங் காணப்படுகின்றன. தாங்கு தூண்களிற் கதைகளை விளக்கும் சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் தொடர்நிலையில் உள்ளன. ஒவ்வொரு தூணின் பகுதியினையும் ஐந்து வெவ்வேறான பகுதிகளாகப் பிரித்து அவற்றிலே சிற்பங்களைச் செதுக்கியுள்ளனர். தூணின் தலைப்பாகத்தில் யானைத்தலைகள் இரண்டு காணப்படுகின்றன. அவற்றின் மேல் மனித வடிவங்கள் தெரிகின்றன. அருகில் வெளிப்புறமாகத் தேவதையின் வனப்புடைய வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. நடுவிலும் கீழும் அமைந்த உத்திரங்களின் இடையில் நான்கு யானைகளின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் வலப்பக்கத்திலுள்ள இரண்டும் இடப்பக்கம் நோக்கிய கோலமானவை; இடப்பக்கத்திலுள்ளவை வலப்புறம் நோக்கி நிலைகொண்டுள்ளன. நடுவிலமைந்த உத்திரத்தின் விளிம்புகளிற் சிங்க உருவங்களும் இரு தேவதைகளின் வடிவங்களும் அமைந்துள்ளன. நடுப்பகுதியில் வீரர்களைத் தாங்கிப் பாய்ந்து செல்லும் கோலமான குதிரை வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. தலைப்பாகத்திலுள்ள உத்திரத்தின் விளிம்புகளிலும் சிங்க வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை வாய்பிளந்து கர்ச்சிக்குமாப் போல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உச்சியிலே சக்கரம் அமைந்துள்ளது. அதனிரு பக்கங்களிலும் சாமரை தாங்கியவர்களின் கோலந் தெரிகின்றது. சக்கரம், யானை, குதிரை, சிங்கம் என்பனவற்றின் சிற்பங்கள் அசோகனது தூண்களிலும் காணப்படுகின்றன. சுங்கர்-சாதவாகனர் காலத்துச் சிற்பக்கலை அசோகன் காலத்துக் கலைமரபுடன் தொடர்புடையது என்பது இவற்றினாலே தெளிவாகின்றது. இருகாலத்துச் சிற்பிகளும் பொதுவான சமய, பண்பாட்டுச் சின்னங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. சாஞ்சித் தோரணம் முற்றிலும் பௌத்தச் சார்புடையது. அது சக்கரம் வழிபாட்டுச் சின்னமாக விளங்கிய காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் அசோகனது தூண்களில் அது சமய வழிபாட்டுச் சின்னமாக அமைக்கப்பட்டதா? என்பது உறுதியாகவில்லை. அது தர்மச்சக்கர வர்த்தியின் அடையாளமாகவும் கொள்ளத்தக்கது.

காந்தார தேசத்துத் தூபிகள்

மோரியர் காலத்திற்குப் பின்பு வடமேற்கிந்தியாவின் பல பகுதிகளில் நூற்றுக் கணக்கான தூபிகள் அமைக்கப்பட்டன. அவை செங்கற் கட்டுமானங்கள். புருஷபுரப் பகுதியிற் (Peshawar) பல தூபிகளின் அழிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. அவற்றின் மூலம் வடமேற்கிந்தியாவிலே தூபிகளின் கட்டுமானத்தில் ஏற்பட்ட படிமுறையான வளர்ச்சியை அனுமானித்துக் கொள்ள முடிகின்றது. ஸ் வாற்றுப் பள்ளத் தாக்கிலுள்ள சக்பத் என்னுமிடத்துத் தூபியிலும் மாணிக்யாலவிலுள்ள பெருந் தூபியிலும் அண்டப்பகுதி கட்டுமானத்தின் பிரதான அம்சமாக விளங்குகின்றது. தூபியினை உயரமான கோலத்தில் அமைக்கும்

சமயப்பெரு நெறிகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

பழக்கம் காந்தாரத்திலே தோன்றியது. அடிப் பாகத்தில் பல்தள பீடத்தின் மேல் உயரமான மேடையினை அமைத்தனர். அதன் மேல் வழமைபோல அண்டமும் அதன் மேல் சதுரமான ஹர்மிகாவும் உச்சியிலே சத்திராவலியும் அமைக்கப்பட்டன. கூம்பிய கோலமான சத்திராவலி வட்டமான கற்களை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்குவதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது. கட்டுமானம் கூடிய உயரத்தைப் பெற்றபொழுதிலும் அண்டம் தூபியின் பிரதானமான பகுதியாகவே காந்தாரத் தூபிகளிலும் விளங்குகின்றது. பீடம், மேடை ஆகியவற்றின் எல்லாப் பக்கங் களிலும் கோட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் நடுவிலே சிற்பங்கள் வைக்கப்பட்டன. கோட்டங்களின் இரு பக்கங்களிலும் அணைவுத் தூண்கள் இடம்பெற்றன. தூபியின் அடிப்பாகங்களில் இவ்விதமான சிற்பங்களை அமைப்பது காந்தாரக் கட்டுமானத்தின் சிறப்பம்சமாகும்.

புரீஷபுரத்திலே கனிஷ்கன் அமைத்த தாபி மிகவும் பிரசித்தமானது. இந்தியாவிற் கட்டப்பெற்ற தாபிகளில் அதுவே மிகவும் பெரியது. சீன, யாத்திரிகர்கள் அதனைக் கண்டு வியப்புற்றனர். ஐந்து தளங்களில் அமைந்த அதன் பீடம் 150 அடி உயரமானது. அதன் மேல் மரத்தினால் அமைக்கப்பெற்ற 13 தளங்களையுடைய மர வேலைப்பாடான கட்டடம் இருந்தது. அதன் சத்திராவலி 88 அடி உயரமானது. அது பொன்முலாம் பூசிய 13 செப்புக் குடைகள் இரும்புத் தாணொன்றின் மேலே பொருந்திய அமைப்பாகும். தாபி அடியிலிருந்து உச்சிவரை 638 அடி உயரமானது. அது உவமைையிலாத வனப்புடையதென்றும் நாவலந்தீவின் மிகப் பெரிய தாபியன்றும்; பாசியான் குறிப்பிடுகின்றார். சுவன் லாங் அதனைப் பார்த்த காலத்திலே தாபி கிலமாகிவிட்டது. கனிஷ்கனின் தாபி ஷா-ஜி-கி-தேரி என்னுமிடத்தில் அமைந்திருந்தது. அது 286 அடி விட்டங்கொண்ட கட்டுமானம் என்பது அகழ்வாய்வுகளினாற் புலனாகியது. தாபியின் அளவுப் பிரமாணங்கள் பற்றி .:பா-சியான் கூறியுள்ளவை அதனால் நிரூபணமாகின்றன.

ூந்திர தேசத்துத் தூபிகள்

ஆத்காலத்தில் ஆந்திர தேசத்திற் பௌத்தசமயம் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. மகாசங்கிகர் என்னும் பிரிவினர் அங்கு நிலைகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் மூலமாக மகாயானம் உற்பத்தியாகி வடஇந்தியாவிற் பரவியதென்பது பௌத்த மரபிலுள்ள புராதனமான கதை. அமராவதி, நாகார்சுனகொண்ட, ஐக்கய்யபேட்டை, கண்டசாலா, பட்டிப்புரோலு முதலிய இடங்களிலே பெருந்தொகையான பௌத்த கட்டடங்களின் அழிபாடுகள் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. அந்திர தேசத்திலே பெருங்கற்படைக்காலப் பண்பாடு பரவியதால் இரும்பின்

உபயோகம் அறிமுகமாகி வழமையாகியது. உற்பத்தி முறையிலும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியிலும் பெருமாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மந்தை வளர்ப்பினை ஆதாரமாகக் கொண்ட புதிய கற்காலப் பண்பாட்டு நிலையிலுள்ள மக்கள் இரும்பின் உபயோகம் மூலம் ஏற்பட்ட சமுதாயப் புனராக்கத்தின் நீரோட்டத்தில் இணைந்து கொண்டனர். விவசாயம் பிரதான தொழிலாகியது. நிரந்தரமான குடியிருப்புகள் அடங்கிய கிராமங்களும் நகரங்களும் துரிதமாக வளர்ச்சியுற்றன. அத்தகைய சூழ்நிலையிற் பௌத்தம் பரவியது. அதனால் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய பரிமாணம் ஏற்பட்டது. வணிகர் மூலமாக ஏற்பட்டிருந்த வடஇந்தியத் தொடர்புகள் இட்பொழுது வலுப்பெற்றன. பிராமி வரிவடிவங்களின் உபயோகம் பரவியது. வடஇந்திய ஹெழிவழக்கான பிராகிருதம் தொடர்பு மொழியாகிப் பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றது. ஆந்திர தேசத்து ஆதிகாலச் சாசனங்கள் யாவும் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏற்கெனவே பரவியிருந்த பெருங்கற் தொடர்பான கட்டுமான முறையோடு வடஇந்திய உற்பத்தியான, பௌத்தம் தொடர்பான கட்டுமானமுறை கலப்பற்றது. ஆயிணம் புராதனமான கட்டடங்களைக் கல்லிலன்றிச் செங்கல்லினால் அமைக்கனர்.

அமராவதி முதலான இடங்களிற் சங்கத்தாரின் வசிப்பிடங்களான விகாரங்கள், வழிபாட்டு நிலையங்களான சேதியங்கள், அறச்சாலைகள், சங்கத்தார் கல்லூரிகள் என்பன கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டு முதலாக அங்கு உருவாக்கப்பட்டன. பௌத்த சமயத்தினாற் கவரப்பெற்ற வணிகரும் பிரதானிகளும் அரசரும் கட்டடங்களை நிர்மாணிப்பதற்கு ஆதரவு புரிந்தனர். இக்ஷவாகு குலத்தவரின் ஆட்சியில் அமராவதி போன்ற நகரங்களின் வளர்ச்சி உன்னத நிலையிற் காணப்பட்டது.

இசுத்வாகு குலத்தவரை ஸ்ரீபர்வதீய ஆந்திரர் என்ற புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. நல்லமலூர் மலைத்தொடர் சூழ்ந்த விஜயபுரி அவர்களின் இராசதானியாகும். நல்லமலூர் மலைத்தொடர் ஆதிகாலத்திலே ஸ்ரீ பர்வதம் என்னும் பெயராலும் வழங்கியது. இசுத்வாகு வம்சத்தவரின் முதலரசனாகிய சாந்தமூலன் வைதிக சமயச் சார்புடையவன். அஸ்வமேத, வாஜபேஜ யாகங்களைச் செய்து தனது அதிகாரத்தை அவன் உறுதிப்படுத்தினான். அவன் குமாரக் கடவுளாகிய சுவாமி மகாசேனரை வழிபாடு செய்பவனென்ற பிற்காலத்துச் சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சமயப்பெரு நெறிகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

சாந்தமூலனின் மகனாகிய வீரபுருஷதத்தன் மூன்றாம் நூற்றாண்டின் கடைக்காற் பகுதியில் 20 வருடங்கள் ஆட்சி புரிந்தான். அவனது ஆட்சிக் காலத்துச் சாசனங்கள் அமராவதி, நாகர்ச்சுனி கொண்ட, ஐக்கய்யபேட்டை ஆகியவற்றிலே காணப்படுகின்றன. பௌத்த நிறவனங்களுக்குப் பலர் வழங்கிய நன்கொடைகளை அவை பதிவு செய்கின்றன. இராசதானியாகிய விஜயபுரிக்கு அண்மையில் மகாசேதியம் என்னும் பள்ளி இருந்தது. நாகார்ச்சுனி கொண்டவிலுள்ள கல்வெட்டுகளிற் பெரும்பாலானவை வீரபுருஷதத்தனுடைய குடும்பப் பெண்கள் பலர் மகாசேதியத்திற்கு வழங்கிய நன்கொடைகளைப் பற்றியவை. நன்கொடை வழங்கியோர் பௌத்தசமயச் சார்புடையவர்கள் என்பது சாசனங்களினாலே தெளிவாகின்றது.

அமராவதி முதலான ஆந்திரதேசத்து நகரங்களில் அமைந்திருந்த பௌத்த கட்டடங்கள் அழிந்துவிட்டன. ஆயினும் அகழ்வாய்வுகளின் மூலம் அவற்றின் அத்திபாரங்களும் வேறு பகுதிகளும் செங்கற் கட்டுமானங்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. கட்டுமான முறையில் ஆந்திர நாட்டுப் பௌத்தக் கோயில்களிற் சில சிறப்பம்சங்கள் காணப்பட்டன. கட்டடத்தின் பாரத்தையும் பொருட் செலவினையும் குறைப்பதற்குக் கட்டுமான முறையிற் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினார்கள். வட்ட வடிவமான சுவர்கள் அண்டத்தின் மையப்பகுதியிலும் வெளிப்புறத்திலும் அமைக்கப்பட்டன. அவற்றை இணைக்கும் வண்ணமாகச் சுவர்கள் இடையிடையே அமைக்கப்பட்டன. அவற்றது கணைக்கும் வண்ணமாகச் கவர்கள் இடையிடையே அமைக்கப்பட்டன. அவற்றது கணைக்கும் வண்ணமாகச் அதில் ஆயக கம்பம் என்னும் ஐந்து தாண்கள் நிறுவப்பட்டன.

அண்டத்தின் வெளிப்புறத்தில் நான்கு திசைகளையும் நோக்கிய வண்ணம் முன்றில்கள் அமைந்திருக்கும். அவற்றின் முன்னே வழிபாட்டிற்குரிய சிற கோட்டங்கள் அமைந்திருக்கும். முன்றில்களின் சுவர்களில் மேலே ஏறிச் செல்வதற்குப் படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் முன்றில்களின் உச்சிப் பகுதி தாபியை வலம் வரும் பிரதக்ஷிண பாதையின் மட்டத்திற்கு உயர்ந்திருக்கும். ஆந்திர தேசத்துப் பௌத்த தலங்களில் இக்கட்டுமானமுறை வழமையாகிட்டது.

அந்திர தேசத்துத் தூபிகளைப் போல அவற்றிலமைந்த சிற்பங்களும் தனிப்பண்புகள் கொண்டவை. மிகவும் புராதனமான சிற்பங்கள் அமராவதி, ஐக்கய்யபேட்டை ஆகியவிடங்களில் உள்ளன. அவை பளிங்குக் கற்களிற் செதுக்கப்பட்டவை. அங்கு கிடைத்த சிற்பங்கள் பெரும்பாலும் சேதியங்களின்

இந்துக் கோயில்கள்

சுவர்களிலும் தளங்களிலும் அமைந்திருந்தவை. பௌத்த சமய வரலாற்ற அம்சங்களையும் ஜாதகக் கதைகளையும் உருவகப்படுத்தும் வகையில் அவை உருவாக்கப்பட்டன. அதனாற் சாஞ்சி, பர்குத், புத்தகாயா முதலிய இடங்களிலுள்ள சிற்பங்களுக்கும் அவற்றுக்கும் இடையிற் பொதுப்பண்புகள் காணப்படும், ஆயிணும் வேறுபாடுகள் தெரிகின்றன.

வேங்கிச் (ஆந்திர தேசம்) சிற்பங்களில் மனிதரின் வடிவங்கள் கூடிய உயரமும் மெலிந்த தோற்றமும் வனப்பு மிகுந்த கோலமுங் கொண்டனவாக விளங்குகின்றன. அவற்றில் அங்கலக்ஷணங்கள் மிகவும் நட்பமான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒரு வகையான நெகிழ்ச்சியும் உயிரோட்டமான பாங்கும் தெரிகின்றன. கலைப்பண்புகளைப் பொறுத்தவரையில் வேங்கிச் சிற்பங்களிலுள்ள மனிதரின் வடிவங்களும் விலங்குகள், மரஞ்செடிகள் என்பவற்றின் உருவங்களும் வடஇந்தியாவிலுள்ளவற்றைக் காட்டிலும் சிறப்பானவை.

வேங்கி தேசத்துச் சிற்பங்கள் பௌத்த மரபிலுள்ள கதைகளின் உருவகமானவை. அந்தக் கதைகள் சமூக வாழ்க்கையினைப் பின்னணியாகக் கொண்டவை. அவை கௌதம புத்தரின் வாழ்க்கை வரலாற்றோடு தொடர்புடையவை. அவர் சமுதாயத்தில் உயர் நிலையிலுள்ள பலரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தார். அவர் அரசர், செல்வ வணிகர், பிரதானிகள், மகாபண்டிதர் முதலானோர் பலருடன் நெருங்கிப் பழகியவர். அவரின் பிறப்பு, இளமைக்காலம், துறவு, போதிநிலை, பரிநிர்வாணம், தர்மோபதேசம் என்பவற்றை விளக்கும் வகையிற் பெருந்தொகையான சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

பௌத்தம் தோன்றிய காலத்துக்கும் அமராவதிச் சிற்பங்களின் காலத்துக்கும் இடையிலான இடைவெளி ஏறக்குறைய ஐந்து நாற்றாண்டுகளைக் கொண்டது. அக்காலப் பகுதியிற் புத்தர் பிரானின் அற்புதங்களைப் பற்றிய பல ஜனரஞ்சகமான கதைகள் உருவாகின. ஜாதகக் கதைகளும் இலக்கிய வடிவம் பெற்றன. ஒரு விசாலமான இலக்கிய பாரம்பரியம் பிரதிபலிக்கும் சமயதெறியும் அதன் பின்னணியாக விளங்கிய சமுதாயமும் புலக்காட்சிக்குரிய கோலத்தைப் பெற்றன. நகரங்கள், வீதிகள், அவற்றினருகில் அமைந்த மாடமாளிகைகள், அவற்றில் வாழ்ந்த மக்கள், அவர்களின் நடை உடை பாவனைகள் முதலானவற்றைக் காட்சிப்பொருள்களாக வடிவமைத்தனர். பிடகதெறியின் சிறப்புகளை முதன்மைப்படுத்தும் நோக்குடன் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பினம், அவை உலகியல் வாழ்க்கையின் யதார்த்தங்களையும் அதில் ஈடுபாடு கொண்டு இன்பங்களை நகர்ந்து பொலிவுடன் விளங்கிய ஒரு சமூகத்தையே இச்சிற்பங்களிற் காணமுடிகின்றது. அவற்றை

சமயப்பெரு நெறிகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

வடிவமைத்த கலைஞர்களின் புரவலர்கள் செல்வம் மிக்கவர்கள் சுகபோகங்களை அனுபவித்தவர்கள். அமராவதிச் சிற்பங்கள் லலிதமானவை; உயிரோட்டமானவை. அவற்றிலே காணப்படும் மனித வடிவங்கள் இயல்பான கோலமும் வனப்பும் வாய்க்கப் பெற்றவை. உருவக்காட்சிகளும் அங்க லக்ஷணங்களும் உணர்ச்சி பேதங்களையும் சூழ்நிலைக்கேற்ப மாறுபடும் பாவங்களையும் செம்மையாகப் புலப்படுத்துகின்றன.

இந்திய சிற்பக்கலை சாஞ்சி, பர்குத், மதுரா, தக்ஷசீலம் போன்ற இடங்களில் அடைந்திராத வளர்ச்சியினையும் சிறப்பினையும் அமராவதி முதலான அந்திர தேசத்துத் தலங்களிற் பெற்றுவிடுகின்றது. வடக்கிலுள்ள தலங்களிற் காணப்படும் சிற்பங்களில் உடலுறுப்புகள் கனதியான தோற்றத்துடன் அமைந்துள்ளன. அவற்றிலே உறுப்பசைவுகளின் சுழற்சி, வேகம் என்பன புலப்படுவதில்லை. கதைப்போக்கினை வெளிப்படுத்தக் கூடிய வகையில் உணர்ச்சி பேதங்கள் அமைவதில்லை. உடற் கட்டமைப்பிலே தசை குவிந்தும் செறிந்தும் காணப்படுவதால் உணர்ச்சி பேதங்கள் நன்கு வெளிப்படுவதில்லை. ரஸபாவக் கோட்பாடுகள் பிற்காலத்தில் இந்திய இலக்கிய வாதிகளால் உருவாக்கப்பட்டன. உள்ளப்பாங்கு பற்றிய பாவங்களை இந்தியக் கலைவடிவங்களில் முதன் முதலாகச் செம்மைப்படுத்திய சிறப்பு அந்திர தேசத்துச் சிற்பக் கலைஞர்களுக்கு உரியதாகும்.

புத்தர் பழமங்கள்

காந்தாரக் கலை மரபு

பௌத்தசமய வழிபாட்டு மரபில் கி.மு. முதலாம் நாற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமொன்று ஏற்பட்டது. அதன் செல்வாக்குச் சிற்பக் கலையிலும் பிரதிபலித்தது. இதுவரை இங்கு கவனித்த சிற்பங்களிற் புத்தரின் படிமக் கோலம் இடம் பெறவில்லை. சாஞ்சி, பர்குத், புத்தகயா போன்ற தலங்களிலும் வேங்கியிலும் அமைந்த புராதனமான சேதியங்களிற் படிமக் கோலத்திலே புத்தர் முகங்காட்டவில்லை. புத்தர்பிரானைக் குறிப்பதற்கு **போதிமரம்** (வெள்ளரசு), தர்மச்சக்கரம், சங்கிரமம் (பாதலாஞ்சனம்), தூபி போன்ற சின்னங்களைப் பயன்படுத்தினார்கள்.

ஆதியான பௌத்த மரபிலே புத்தரை ஒரு தர்மபோதகராகவே கொண்டனர் அவரைப் பெருமதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவராகக் கொண்டனர். சில சின்னங்கள் மூலமாக அவரைக் குறிப்பிட்டனர். அவர் மன்னுயிர்களை

இந்துக் கோயில்கள்

உய்விக்கின்ற கடவுள் என்ற சிந்தனை காணப்படவில்லை. ஆனால் அந்த மனப்பான்மை சூழ்நிலை காரணமாக மாறிவிட்டது. இந்த மாற்றம் மரபு வழியான சிந்தனைகளோடு புதிய கருத்துக்கள் கலந்தமையின் விளைவாகும். அது முதன்முதலாக இந்திய துணைக் கண்டத்தின் வடமேற்குப் பகுதிகளில் ஆரம்பித்தமை சிந்தனைக்குரியது. புத்தர்பிரானைப் படிமக் கோலத்தில் அமைக்கும் வழக்கம் காந்தாரம், மதுரா ஆகியவற்றிலுள்ள கலாநிலையங்களில் ஆரம்பித்தது.

உத்தராபதம் என்னம் வடமேற்கு இந்தியாவில், அசோகனுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில், கிரேக்கப் படையெடுப்புகளின் விளைவாக மோரியரின் ஆதிக்கம் சீர்குலைந்தது. அப்பகுதிகளைக் கிரேக்கர் கைப்பற்றிவிட்டனர். அதனால் கிரேக்கரின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் அங்கு செல்வாக்குப்பெற்றன. இந்திய கலாசாரத்துடன் அவை கலப்புற்றன. கிரேக்கர் சமூகத்திடையிலும் இந்திய சமயருநறிகளினதும் பண்பாட்டினதும் செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. கிரேக்கரிற் சிலர் பௌத்தம், வைணவம் முதலான நெறிகளைப் பின்பற்றினர். தக்ஷசீலத்தில் ஆட்சிபுரிந்த அந்தியல்கித என்னும் கிரேக்க அரசனின் தூதுவனாக ஹெலியோதோர என்பவன் சுங்கரின் இராசதானிக்குச் சென்றான். அவன் வெஸ்நகரில் வைணவ சமயச் சின்னமாகக் கருடத்தாண் ஒன்றை நீர்மாணித்தான். கிரேக்கரிற் சிலர் பாகவத நெறியினைத் தழுவியமைக்கு அவனை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இந்தியாவில் ஆட்சி புரிந்த யவன மன்னரிற் பிரசித்தமானவன் மெநாந்தர் (மிநத்ர); அவன் மிலிந்த பஞ்ஞ என்னும் பௌத்த நாலின் ஆசிரியன் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. கிரேக்கர் இந்திய வழிபாட்டு நெறிகளைப் பின்பற்றியதும் அவற்றிலே சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கிரேக்கர் தங்கள் மரபுவழியான பண்பாட்டு அம்சங்களின் அடிப்படையிலே இந்திய சமயவழிபாடுகளைப் புரிந்து கொண்டனர். சமயக் கோட்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பவற்றிலே கலப்பு ஏற்படுவது இயல்பானது.

புராதனமான வைதிக மரபிலே கோயில்களை அமைத்து, அவற்றிலே கடவுட் படிமங்களைக் கிரியாபூர்வமாகத் தாபனம் பண்ணி வழிபாடு செய்யும் வழக்கமில்லை. ஆனாற் கிரேக்கரின் பாரம்பரியம் முற்றிலும் வேறுபட்டது. அவர்கள் தங்கள் தேவர்களின் பெயராற் கோயில்களைக் கற்றளிகளாக அமைத்து, அவற்றிலே தேவர்படிமங்களை வைத்து வழிபட்டனர். அந்த வழக்கம் மிகவும் புராதனமானது. அவர்கள் மனிதரின் அழகுபொலிந்த கட்டமைப்பின் மூலம் தேவர்களைக் காணமுற்பட்டனர். தேவர்களைப் பற்றிய தமது சிந்தனைகளை மனிதவடிவத்தில் உருவகித்தனர். இந்திய கிரேக்க மன்னர்கள் வெளியிட்ட கலை வனப்பு மிகுந்த 2_லோக நாணயங்களிற் கீரேக்கர் வழிபடும் தேவர்களின் கோலங்கள் மனித வடிவத்தில் அமைந்துள்ளன. அந்தக் காசுகள் அவற்றைப் புழங்கிய இந்திய மக்களதும் குறிப்பாகக் கலைஞரதும் கற்பனைகளுக்கு ஏதுவாகியிருக்கும். வழிபாட்டிற்குரியவரின் வடிவத்தை மனித 2ருவிலே படிமக் கோலத்தில் அமைக்கும் முறை பௌத்த சமயத்திலே தோன்றியது. அந்த வழக்கம் பிற இந்திய சமய நெறிகளிலும் வேகமாகப் பரவியது. படிமங்களும் கோயில்களும் வழிபாட்டில் இன்றியமையாத அம்சங்களாகிவிட்டன.

படிமக்கலையின் உற்பத்தி பற்றி ஆராயுமிடத்து மகாபுருஷனைப் பற்றிய மரபுவழிச் சிந்தனைகளையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். மகாபுருஷன் மனிதருள் மாணிக்கம் போன்றவன். அசாதாரணமான இயல்புகளும் ஆற்றலுங் கொண்டவன். அவன் 32 மகாபுருஷலக்ஷணங்களின் இருப்பிடமானவன். தீக நிகாயத்தின் பகுதிகளான **மகாபதான, லக்கண சுத்தாந்தங்கள்** மகாபுருஷலக்ஷணங்களை உடையவன் சக்கரவர்த்தியாவான் என்று குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றைக் கொண்ட ஒருவன் கிருகஸ்தனாய் (ஆகரி) இருக்குமிடத்து அவன் சக்கரவர்த்தி ஆவான் துறவறம் மேற்கொள்வானாகில் அவன் புத்தர் பதத்தை அடைவானென்றும் இவற்றிலே சொல்லப்படுகின்றது.

கீரேக்க கலைஞரும் இந்தீய கலைஞரும் மகாபுருஷலக்ஷணங்களிற் சிலவற்றைப் புத்தர் படிமங்களில் அமைத்தனர். சம்பத்த பாஷித-பிரதிமாலக்ஷணம் முதலான சிற்பநால்களும் இவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன. புத்தர் படிமங்கள் ஸ்தானக (நீன்ற), ஆசன (இருந்த), சயன (படுத்த கோலங்களில் அமைக்கப்படும். கைமுத்திரைகள் மூலமாகப் புத்தரின் கோலங்களை வேறுபடுத்தினார்கள். கதைகளின் விளக்கமான சிற்பங்களிற் புத்தர் கொண்டிருந்த நிலை முத்திரை மலம் குறிக்கப்படும். கதைகளிலுள்ள சந்தர்ப்பங்களைக் குறிப்பதற்கு மேலதிகமாக வேறு பலரின் உருவங்களும் அமைக்கப்படும். சயனக் கோலமான படிமங்கள் புத்தரின் பரிநீர்வாணத்தைக் குறிக்கும். அந்தக் கோலத்தில், ஒரு கை மேலே தலையை வைத்து ஒரு பக்கம் சாய்ந்த வண்ணமாகவும் பள்ளி மேல் அவர் படுத்திருக்கும் காட்சி அமைந்திருக்கும். அவர் குசீநாரவிற் சால வனத்திலே பரீநீர்வாணம் அடைந்தமைக்கு அறிகுறியாக இரண்டு சால மரங்களின் வடிவம் அமைந்திருக்கும். ஆநந்தர், வஜ்ரபாணி என்போரின் வடிவங்கள் சோகமான கோலத்தில் வடிவமைக்கப் பட்டிருக்கும். மேலும் காஸ்யபர், சுபத்திரர் என்போரின் வடிவங்களும் அமைந்திருக்கும். இவ்விதமாகப் பரிநீர்வாணத்தை விளக்கும் முறை காந்தாரக் கலையின் சிறப்பம்சமாகும்.

DENVERSITY OF JAFFNA எண்மரின் உருவங்களை ஒரே சிற்பத்தில் வடிக்கும் முறை காந்தாரக் கலையின் மற்றுமொரு சிறப்பம்சம். எண்மரும் ஸ்தானகக் கோலத்திற் காணப்படுவர் அவர்களுள் ஏழுபேர் துறவிகளின் அடையாளமான ஆடையுடன் காணப்படுவர் ஒருவர் சாக்கிய முனி; ஏனையோர் ஆதி புத்தர். இவர்களின் தலைகளைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் அமைந்திருக்கும். ஏழாமவர் உபாசகர் கோலமானவர். அவரது கையில் அமிர்தகலசம் உண்டு. அவர் வருங்காலத்துக்குரியவர்; மைத்திரேய புத்தர். அவரைப்பற்றிய சிந்தனை பௌத்த மரபில் நவமானது ; பௌத்த கலைமரபில் மைத்தீரேயரின் வடிவம் காந்தாரக் கலையில் முதன் முதலாக முகங்காட்டுகின்றது. இச்சிற்பங்களிற் காணப்படும் ஆடையின் மடிப்புத் தொங்கல்கள் யவனர் பாணியில் அமைந்தவை. சிகை அலங்காரம் உச்சிக் கொண்டை போன்றது; அது உஷ்ணீஷ எனப்படும். உஷ்ணீஷம் மகாபுருஷ லக்ஷணங்களில் ஒன்று. காந்தாரம், மதுரா, சார்நாத் முதலிய இடங்களிலுள்ள சில படிமங்களிற் சிகை இடமிருந்து வலமாகச் சருள்களைச் சுற்றி வளைத்துக் கட்டிய உச்சிக் கொண்டை போலத் தெரியும். அந்தக் கோலம் தக்ஷிணாவர்த்தஜ~மர்த்தஜம் என்னும் மகாபுரிஷ லக்ஷணத்தின் அடையாளம்.

அனாபயம், தீயானம், பூமிஸ்பர்ஸம், தர்மச்சக்கர பிரவர்த்தனம் என்னும் முத்திரைகள் காந்தாரச் சிற்பங்களிற் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான படிமங்களில் அபய முத்திரையுடன் அமைந்துள்ளன. காந்தாரக் கலைஞர்கள் போதிசத்துவரின் படிமங்களையும் உருவாக்கினார்கள். ஆதியான படிமங்களில் போதிசத்துவரைக் குறிப்பதற்குக் குதிரை, அதன் மேலமைந்த குடை என்பவற்றின் வடிவங்களை அமைத்தனர்.

மைத்திரேயர், பத்மபாணி, அவலோகிதேஸ்வரர், மஞ்ஜூநீ ஆகிய போதிசத்துவர் மூவரின் வடிவங்கள் காந்தாரக் கலைப்பாணியில் உருவாக்கப் பட்டன. கருணா மூர்த்தங்களாகப் போதிசத்துவர் உருவங்களை அமைத்தனர். லோரியன் தங்காய் என்னுமிடத்திலே கிடைத்த சிற்பமொன்றில் இப்பண்பு சிற்பமாக விளங்குகின்றது. அதிலே தாமரைப் பீடத்திற் பத்மாசனக் கோலத்தில் இருக்கம் புத்தரின் வடிவம் உள்ளது. அதன் வலப்பக்கத்தில் ஏட்டினை ஏந்திய ஆசனக் கோலமான மஞ்ஜி ஞீயின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. வலப்பக்கத்திலே தாமரைப் பூக்களை ஏந்திய ஆசனக்கோலமான அவலோகிதேஸ்வரரின் வடிவங்கள் தலைசரிந்த கோலமானவை. அவர்களின் முகபாவம் சோகம் படிந்தது. மதுராவிற் கிடைத்த குஷாணர் காலத்துப் பௌத்த படிமங்களிற் போதிசத்துவர் உருவங்கள் அரிதானவை.

சமயப்பெரு நெறிகளும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும்

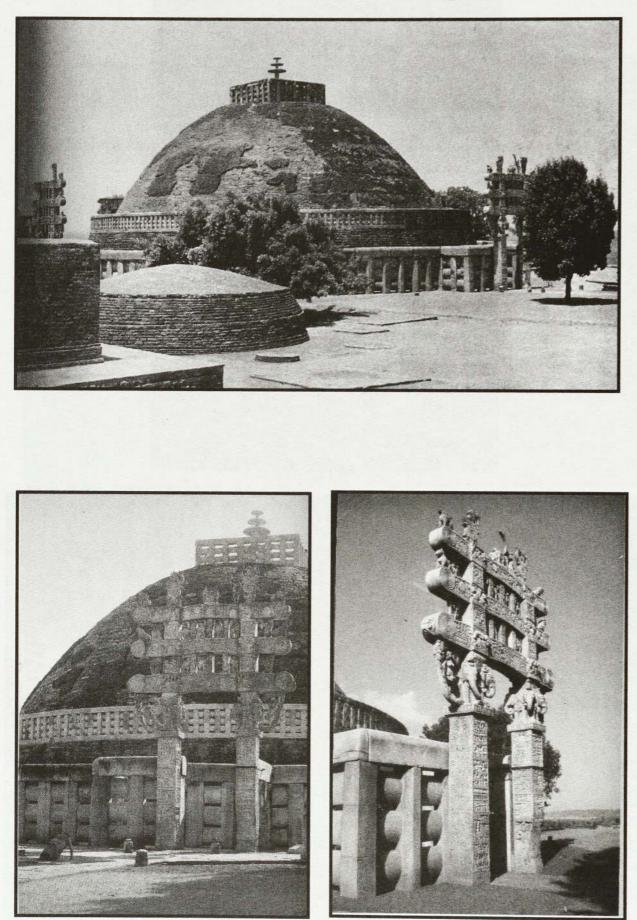
காந்தாரத்திலும் அதற்கண்மையிலுள்ள பல பிரதேசங்களிலும் பெருந்தொகையான சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை கீரேக்கரின் ஆட்சி முடிந்த பின்பு, குஷாணரின் ஆட்சியில் அமைந்தவை. பெருந்தொகையான சிற்பிகள் அவற்றை உருவாக்குவதில் ஈடுபட்டனர். பல இடங்களில் உற்பத்திச் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பௌத்த சமய மரபிலுள்ள கோட்பாடுகளும் கதைகளும் காட்சிக்குரிய கோலங்களாக வடிவமைக்கப் பட்டன. அவை இந்திய மரபிலுள்ள பிரதிமாலக்கின் விதிகளுக்கமைய உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயினும் அவற்றை வடிவமைத்த கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் கீரேக்கக் கலைமரபிலே தேர்ச்சி பெற்றவர்கள். அவர்கள் கீரேக்க, உரோமக் கலைப்பாணியில் அந்தச் சிற்பங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். இது தவிர்க்கமுடியாதவொன்று. பௌத்த மரபிற்குரிய உணர்ச்சி பேதங்களை அவற்றிலே காணமுடியவில்லை. அங்க உறுப்புகளின் அளவுப்பிரமாணங்கள் பெருத்தமாக அமையவில்லை. சில சமயங்களிற் பிராந்திய சமூகவழமைகளைப் பின்பற்றி மீசை, தாடி, தலைப்பாகை போன்றவற்றைப் படிமங்களில் அமைத்துள்ளனர். ஆடையின் மடிப்புகள் மேனாட்டு ஆடவர்களின் அடைகளில் உள்ளவற்றைப் போன்றவை. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் காந்தாரக் கலை கீரேக்க மரபிலுள்ள இந்திய கலைப்பாணியாகும்.

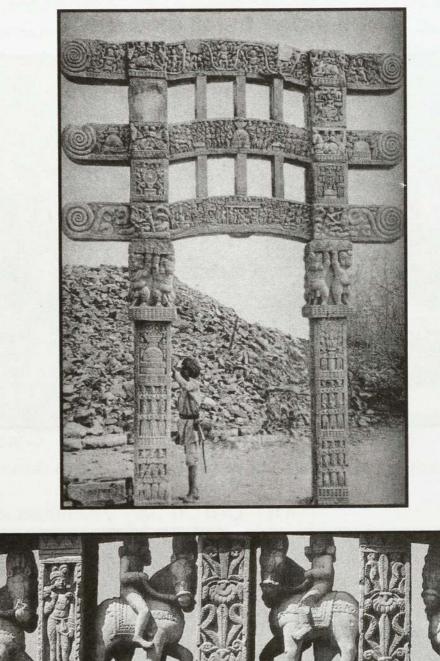
மதுரா கலைப்பாணி (கி. பி. 150–300)

மதுராவிற் கீடைத்த புராதனமான சிற்பங்கள் கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டுக் குரீயவை அவை பெரும்பாலும் துண்டமானவை. அவை சில அம்சங்களிற் பர்குத் சிற்பங்களைப் போன்றவை. கி.பி. முதலாம் நூற்றாண்டு முதலாக அங்கு பெருந் தொகையான சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பல உற்பத்திச் சாலைகள் அங்கு தோன்றின. பெருந் தொகையான கலைஞர்கள் அவற்றிற் செதுக்கு வேலையில் ஈடுபட்டனர். தனித்துவமான அம்சங்கள் பொருந்திய கலைப்பாணி ஒன்று மதுராவில் வளர்ச்சி பெற்றது. வனப்பு மிகுந்த வேலைப்பாடுகளின் காரணமாக அது இந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் பிரசித்தமாகியது. மதுராவில் உற்பத்தியான படிமங்களை மேற்கிலே தக்ஷசீலாவிற்கும் மத்தியாசியப் பிரதேசங்களுக்கும் எடுத்துச் கென்றனர். கிழக்கில் அவை சார்நாத், ஸ்ராவஸ்தி போன்ற நகரங்களை அடைந்தன. மதுராவில் உருவாக்கப்பட்ட படிமங்கள் புள்ளிகளமைந்த செம்மணற் கல்லிற் செதுக்கப்பெற்றவை.

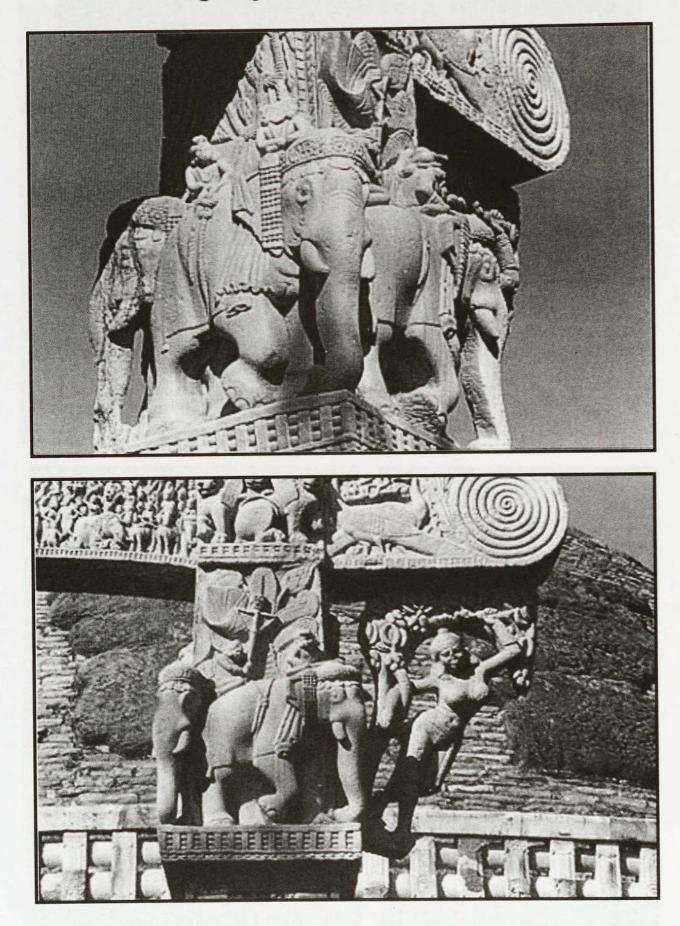
யக்ஷ வடிவங்கள் மதுராப் படிமங்களுக்கு முன்மாதிரியானவை. மதுராக் கலைப்பாணியிலுள்ள பழமையான படிமங்கள் கனதியான தோற்றங் கொண்டவை;

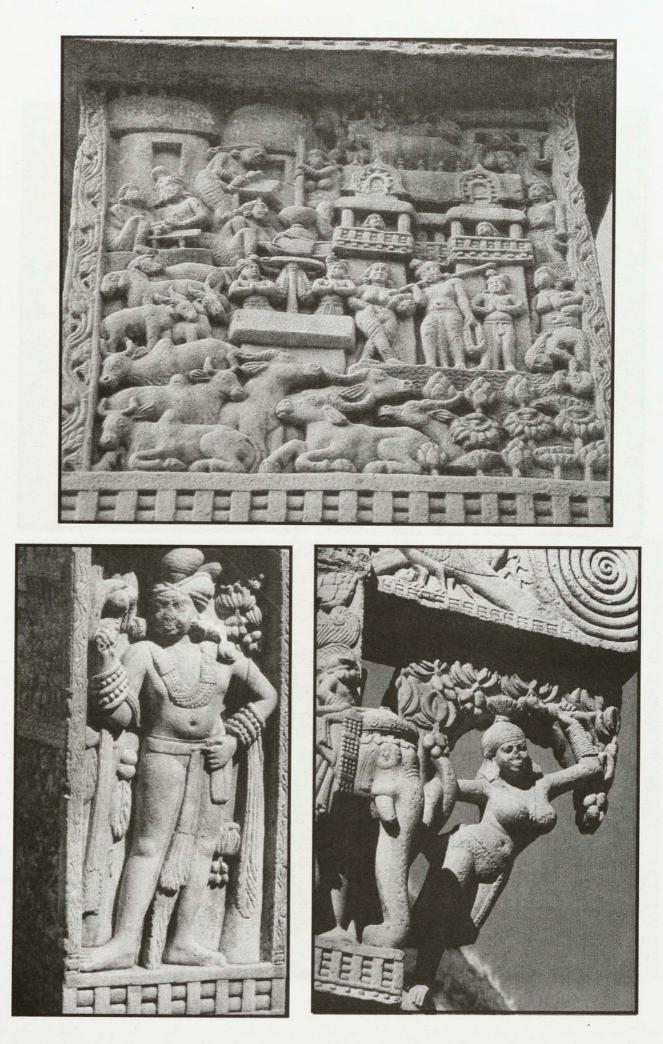
சாஞ்சித் தூபியும் தோரண வாயில்களும்

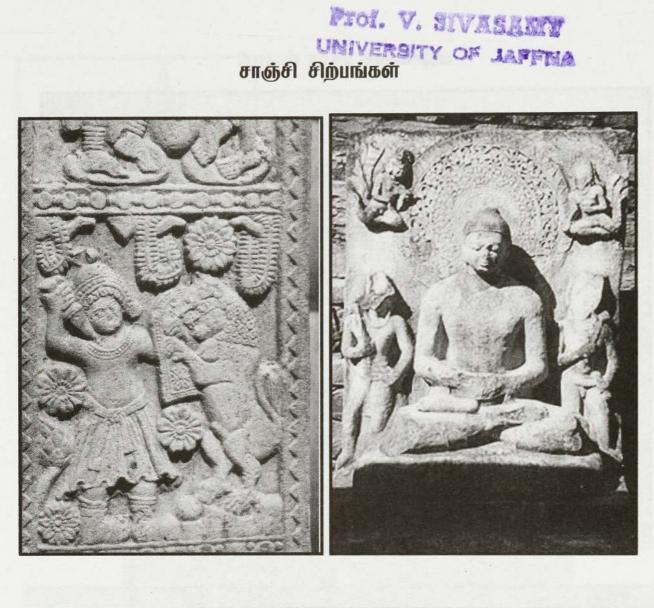

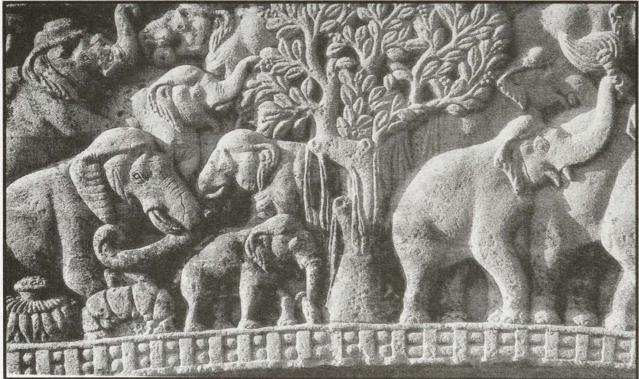

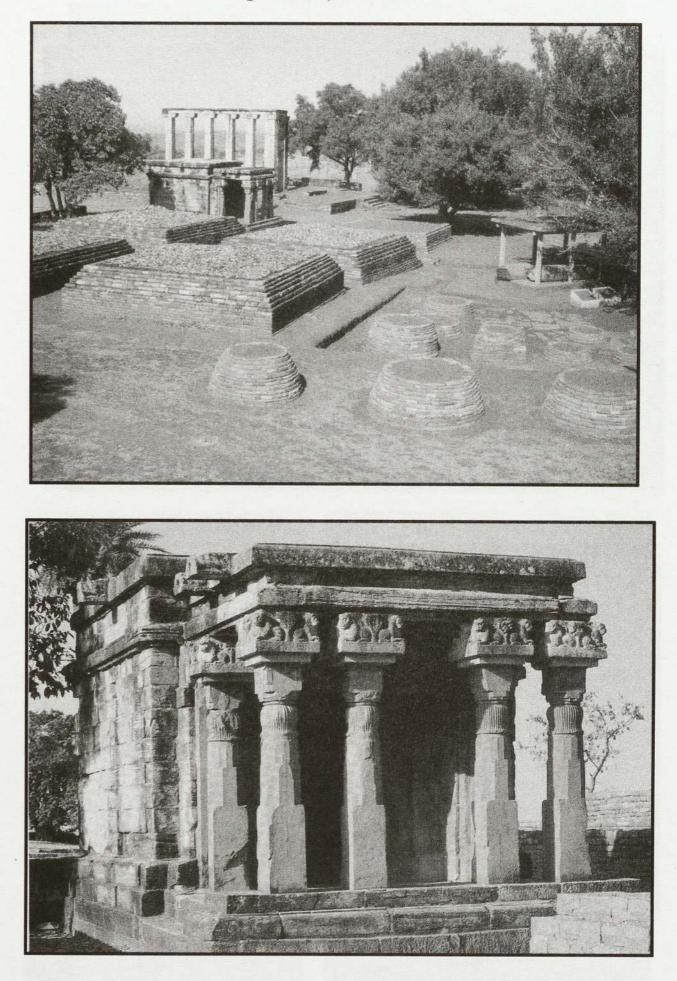
சாஞ்சித் தூபியும் தோரண வாயில்களும்

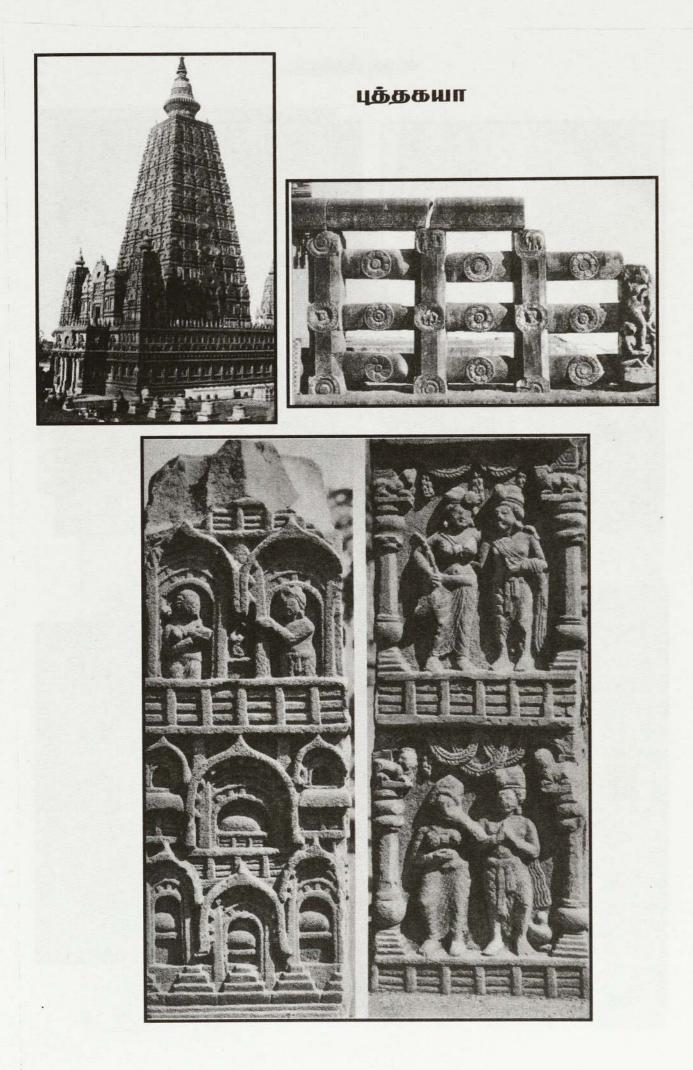

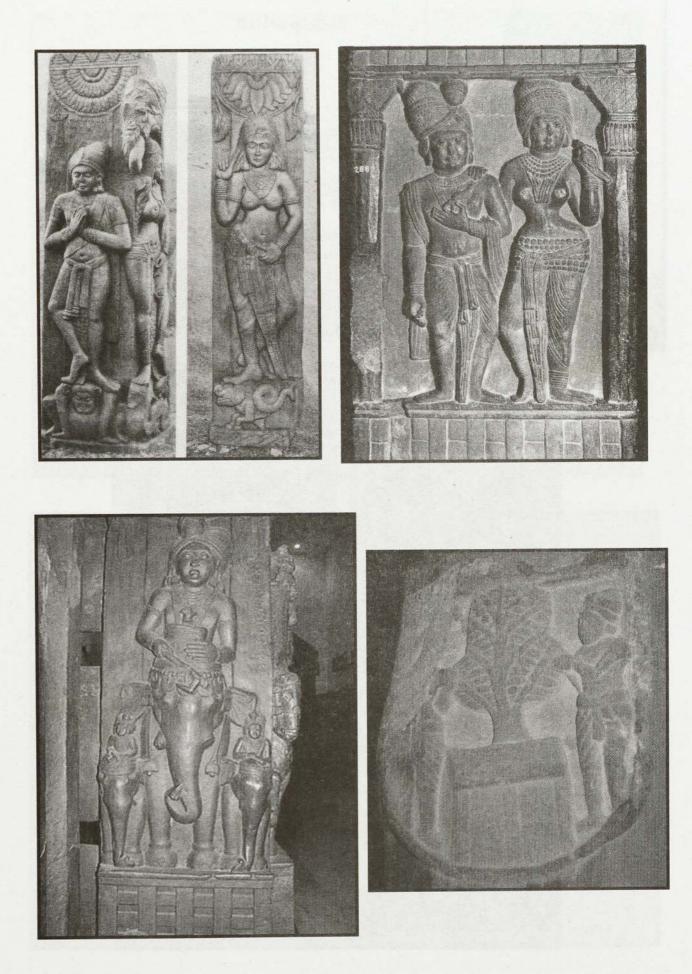

சாஞ்சியிலுள்ள ஏனைய கட்டடங்கள்

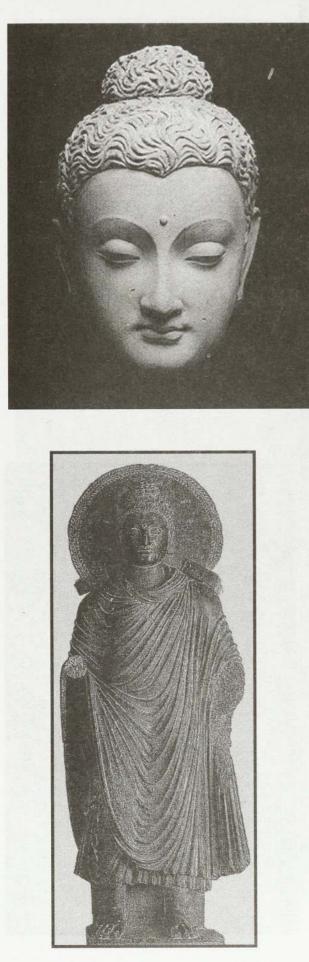

பார்கத் சிற்பங்கள்

காந்தார மரபு

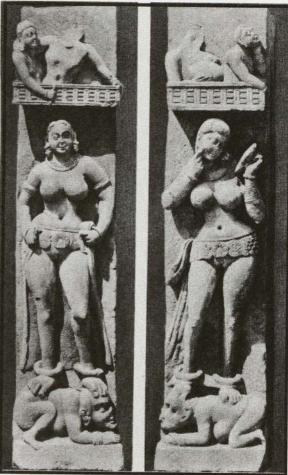

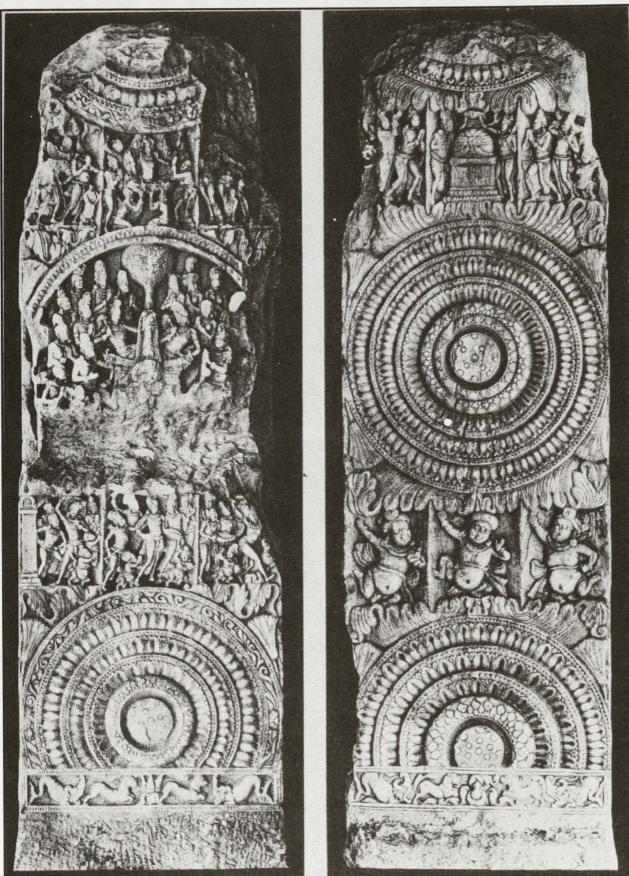

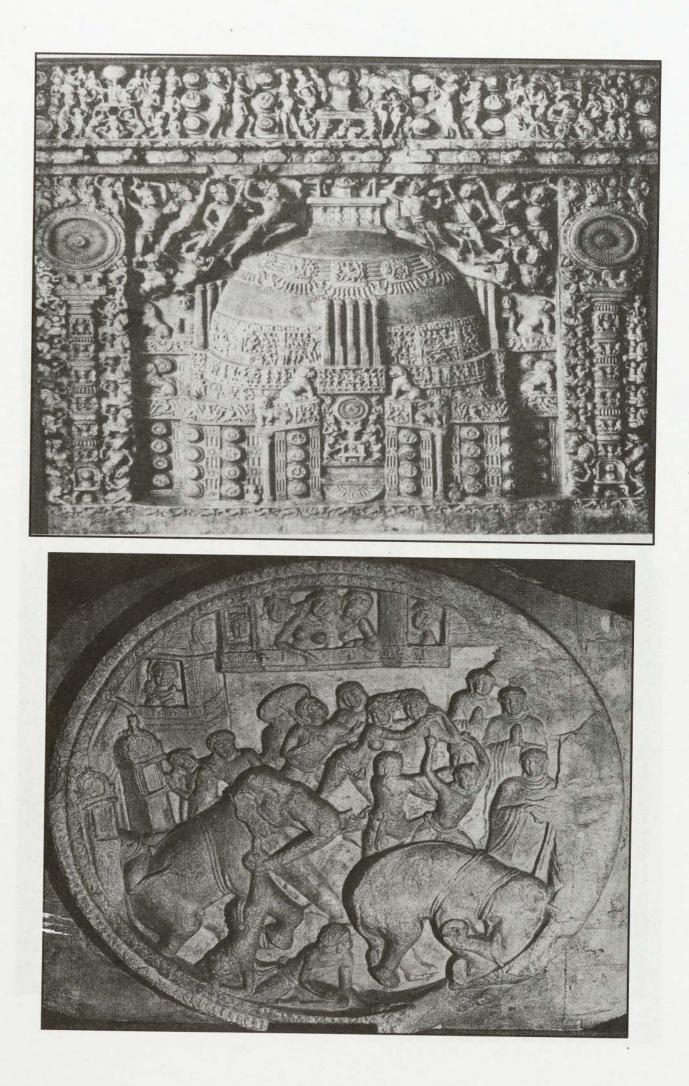

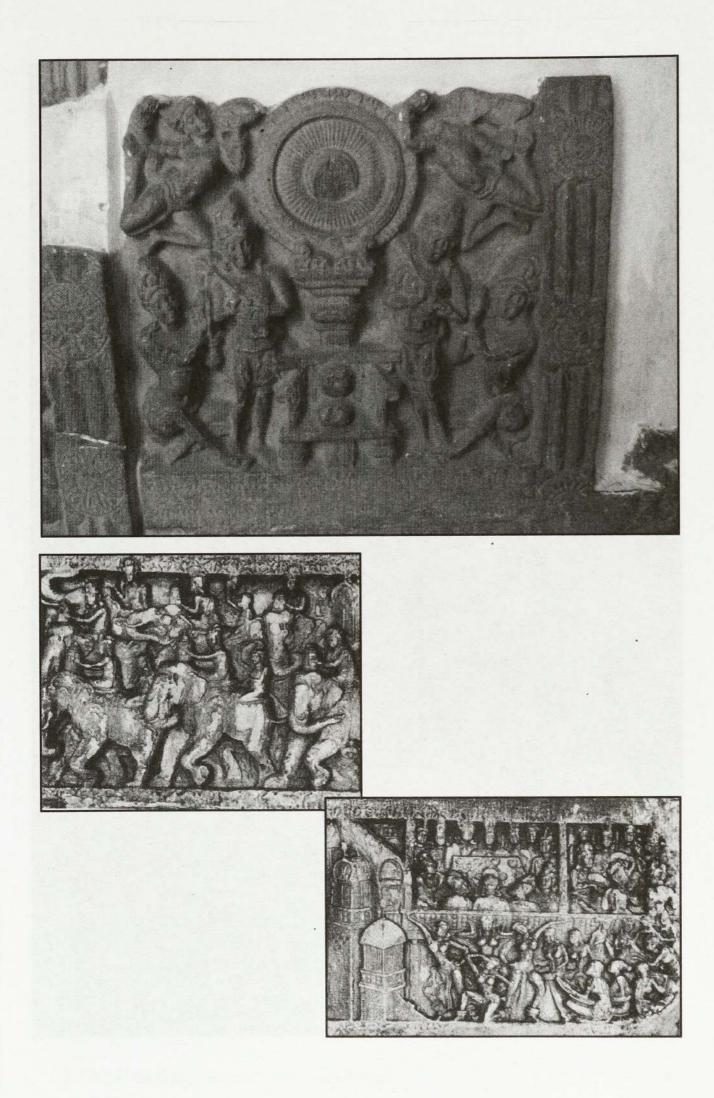
மதுராச் சிற்பங்கள்

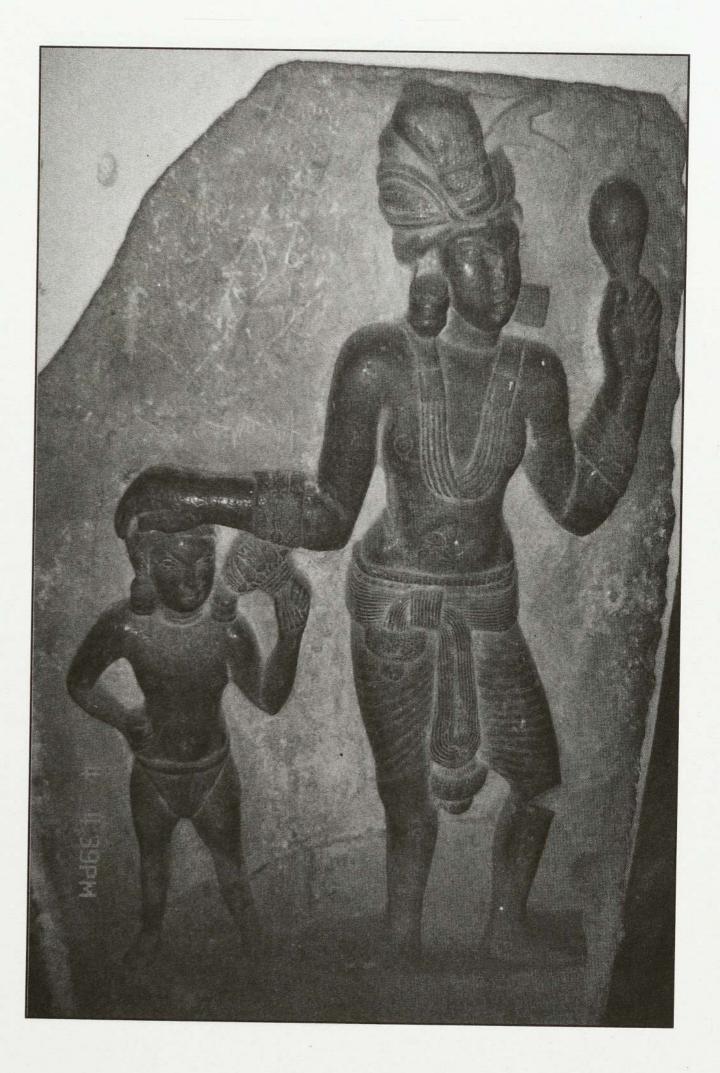

அமராவதி சிற்பங்கள்

பருத்த கோலமானவை. காலப்போக்கில் அவை உயிரோட்டமான அமைப்புகளாகி விட்டன. அவற்றின் கண்கள் திறந்த நிலையில் அமைந்தவை. முகபாவம் புன்னகை தவழும் கோலத்தைப் பெற்றது. அகன்ற தோள்கள், பரந்த மார்பு, உறுதியான கட்டமைப்பு என்பன இக்கலைபாணிக்குரிய படிமங்களின் பண்புகளாகும். அவை காந்தாரக் கலைப்பாணியிற் காணப்படாத அம்சங்கள்.

மகராவிற் பலவிடங்களிற் காணப்பட்ட தாண்முகங்களிலும் தாண்களின் பீடங்களிலும் இரண்டாம் நூற்றாண்டிற்குரிய சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை அகியான பிராந்கிய மாபின் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றுட் சில புத்தரதும் போதிசத்துவர்களினதும் படிமங்கள். மிகப் பெரும்பாலானவை யக்ஷினிகள், அப்சரசுகள் என்போரீன் படிமங்களாகும். அவை ஆடையலங்காரம் இல்லாதவை; அவற்றிலே பெண்கள் தங்களை அழகுபடுத்தும் கோலத்திற் தெரிகின்றனர். முன்பு அடையாளங்களாகவும் குறியீடுகளாகவும் அமைந்த வடிவங்கள் இங்கே புலனுணர்வுகளையும் காம உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தும் சாதனங்களாகி விடுகின்றன. இடுப்புகள் வெளிப்புறமாகத் திரட்சி பெற்றுள்ளன. தலையும் கைகளும் காமநுகர்ச்சியைப் புலப்படுத்தும் வகையில் வளைந்து காணப்படுகின்றன. மார்பகங்களும் திரட்சி பொருந்திய கோலத்திலே தெரிகின்றன. சிலசமயங்களில் அச்சிற்பங்களில் இயல்பான உலகியல் உணர்ச்சிகள் மேலோங்கி விடுகின்றன. குப்தர் காலப்படிமங்களில் இந்த நிலை மாறிவிடுகின்றது. பௌத்தக் கோட்பாடுகளையும் அவற்றோடு சம்பந்தமான ஆன்மீக அனுபவங்களையும் வெளிக்காட்டுவதில் மதுரா கலைப்பாணியின் மரபிலுள்ளவர்கள் அனுபவ முதீர்ச்சியும் ஆற்றலும் பெற்றனர்.

குப்தர் காலக் கோயில்கள்

இந்தியக் கட்டடக்கலை மிக நீண்ட காலத்து வரலாற்றைக் கொண்டது. அது பல பரிமாணங்களை உடையது. கட்டுமானங்கள் உலகியல் சார்ந்தவை, சமயவழிபாடுகளைச் சார்ந்தவை என்ற இரு பெரும் பிரிவுகளில் அடங்கும். அரண்மனை, வீடு, மாளிகை, கோட்டை, அரண், நகரவமைப்பு, நீர்ப்பாசனவியல் தொடர்பான கட்டடங்கள் முதலானவற்றைத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மிகப் புராதனமான காலத்திலிருந்து அமைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. மொஹெஞ்சதாரோ, ஹரப்பா என்னும் நகரங்கள் அமைந்திருந்த காலத்தில், இற்றைக்கு நாலாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு, இந்திய துணைக்கண்டத்திலே கட்டடக்கலை உன்னதமான வளர்ச்சி நிலையிற் காணப்பட்டது. பிரதானமான, பெருங் கட்டடங்களைச் செங்கல்லினால் அமைப்பதே மோரியர் காலம் வரையான வழமையாகும். தாண்கள், கூரைப்பகுதிகள் ஆகியன மரத்தினால் ஆனவை.

சமய வழிபாடு தொடர்பான கட்டுமானங்களைப் பற்றிய மிகப் புராதனமான குறிப்புகள் வேதங்களிற் காணப்படுகின்றன. ஆனால், அக்காலத்து அமைப்புகள் அளவில் மிகச் சிறியவை; அமைப்பில் எளிமையானவை ; மிகக் குறுகிய காலத்தில் அழிந்து போகக் கூடிய வழிபாட்டு நிலையங்களான இரண்டு குடிசைகளைச் சதபதபிராமணம் வர்ணிக்கின்றது. அவை கம்பங்கள், சட்டங்கள் என்பவற்றால் அமைக்கப்பட்டவை. அவற்றின் கூரைகள் புற்களினாலும் பாய்களினாலும் மூடப்பட்டிருந்தன. அவை சிற குடில்கள் போன்றவை.

பௌத்தம் ஒரு வழிபாட்டு நெறியாக வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கிய காலம் முதலாகக் கோயில்கள் பிரமாண்டமான கோலத்திலும் உறுதியாக நெடுங்காலம் நிலைபெறும் வண்ணமாகவும் அமைக்கப்பட்டன. சங்கத்தார் பள்ளிகளான விகாரங்களும் கோயில்களான சேதியங்களும் செங்கல்லில் உருவாக்கப்பட்டன. தொழில் நுட்பம் முன்னேற்றமடைந்த பின், மலைத்தொடர்களிலும், நெடும்பாறைகளிலும் குடைவரையாகப் பள்ளிகளும் சேதியங்களும் உருவாக்கப்பட்டன. கார்ளே, அஜந்தா, நாஸிக், வெட்சா என்பவற்றிலுள்ள குடபோகங்கள் மிகப் பெரியவை. அளவுப் பிரமாணங்களினாலும் செதுக்கு வேலைப்பாடுகளின் உன்னதமான கோலத்தினாலும் அவை பிரசித்தமானவை. வழிபாட்டு நிலையங்களான சேதியங்களினதும் குடபோகங்களினதும் உற்பத்திக் காலம் சமண பௌத்த சமயங்களின் எழுச்சிக் காலமாகும். அது மோரியப் பேரரசின் எழுச்சிக் காலமாகும். குடபோகங்களின் பெருவளர்ச்சி பௌத்த சமய வளர்ச்சீயோடு தொடர்புடையது. மோரியருக்கு பின்பு, பல நூற்றாண்டுகளாகக் குடைவரையான கட்டடங்கள் தக்கிணத்தில் அமைக்கப்பட்டன. கற்களைக் கட்டுமானங்களிற் பயன்படுத்தும் முறை முதன்முதலாக மோரியரின் ஆட்சிக் காலத்தில் (கி.பி. 324~185) ஆரம்பமாகியது. அகழ்வாய்வுகளின் போது அசோகனது காலத்து அரண்மனை சார்ந்த சில கட்டடப்பகுதிகள் கல்லினால் அமைந்தவை என்பது தெளிவாகியது. பிரமாண்டமான அளவுடைய தூண்களை வனப்பு மிகுந்த கோலத்திலே செதுக்கி, அவற்றிலே நீளமான சாசனங்களை எழுதியதோடு, தலைப்பாகங்களில் அரச சின்னங்களின் உருவங்களை உன்னதக் கோலத்தில் வடிவமைத்து நிறுவியமை அசோகனின் காலத்துச் சிறப்பு மிக்க சாதனையாகும். செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தூண்கள் அவன் காலம் முதலாக இந்தியக் கட்டுமானங்களில் ஒரு பிரதானமான அம்சமாகி விட்டன. மேரியர் காலத்தில் உற்பத்தியாகி, சுங்கர், சாதவாகனர் ஆகியோரின் காலங்களில் வளர்ச்சி பெற்ற கலைமரபு குப்தப் பேரரசின் காலத்து வளர்ச்சிகளுக்கு மூலமாகியது.

குப்தப் பேரரசு

கி. பி. நான்காம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வட இந்தியாவிலே பல இராச்சியங்கள் காணப்பட்டன. அவற்றிலே சில கணராச்சியங்கள். பல முடியாட்சி முறையில் அமைந்த அரசுகள். அவற்றிலொன்று குப்தவம்சத்தவரின் ஆட்சிப்புலம். ஸ்ரீ குப்தன் என்பவனை குப்தர்களின் பிரசஸ்திகள் முதலாம் அரசனாகக் கொள்கின்றன. மூன்றாவது அரசனாகிய சந்திரகுப்தனுடைய காலத்தில் குப்தரின் ஆதிக்கம் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. அவனது முன்னோர்களை ராஜா (அரசன்) என்று வர்ணித்த பிற்காலக் குப்தரின் சாசனங்கள் சந்திரகுப்தனை மகாராஜாதிராஜன் (அதியரசன்) என்று குறிப்பிடுகின்றன. சந்திரகுப்தனை பொற்காசுகளை வழங்கினான், அவற்றிலே அவனது உருவமும் அவனது தேவியாகிய லிச்சவி குலத்துக் குமாரதேவியின் உருவமும் அவனது கோணப்படுகின்றன. குப்தரின் இராச்சியமும் லிச்சவிகளின் இராச்சியமும் இவ்விருவரின் திருமணத்தின் விளைவாக ஒன்றாகிவிட்டன என்று கருதப்படும். இரு அரச குலங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்ட சம்பந்தம் வடஇந்தியாவிற் குப்தரின் ஆதிக்கம் மேலோங்குவதற்கு வழிகோலியது.

முதலாம் சந்திரகுப்தன், குமாரதேவி என்போரின் மகனாகிய சமுத்திரகுப்தன் (கி. பி. 340–375) குப்தரின் ஆதிக்கத்தை வடஇந்தியாவில் ஏற்படுத்தினான். அவன் கங்கைச் சமவெளியிலுள்ள ஒன்பது இராச்சியங்களைக் கைப்பற்றி, அவற்றைக் குப்தரின் இராச்சியத்தோடு இணைத்துக் கொண்டான். அவனது சாதனைகளால் விசாலமாகிய குப்தரின் இராச்சியத்திற் பஞ்சாப் முதல் கிழக்கிலே வங்கதேசம் வரையுள்ள நிலப்பகுதிகள் அடங்கிவிட்டன. அதற்கப்பால், எல்லைப் புறங்களிலுள்ள அரசுகள் பல குப்தப் பேரரசில் இணைக்கப்பட்டன. அங்குள்ள அரசர்கள் குப்த மன்னனைத் தங்கள் அதியரசனாக ஒப்புக் கொண்டனர். ஆனால், அவற்றின் நிர்வாக முறையிற் குப்தர்கள் தலையிடவில்லை. வடக்கிலே நேபாளமும் தென்கிழக்கிலே கலிங்கதேசமும் மேற்கிலே ராஜபுதனம், பஞ்சாப் ஆகியவற்றிலே பரந்திருந்த மாளவர், அர்ஜூனாயனர் முதலானோரின் கணராச்சியங்களும் குப்தப் பேரரசில் இவ்விதமாக இணைந்துவிட்டன.

இரண்டாம் சந்திரகுப்தனின் ஆட்சியில் (375-415) குப்தரின் ஆதிக்கம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. மேற்கிந்தியாவில், மாளவம், சௌராஷ்டிரம் ஆகிய பகுதிகளிற் பல நாற்றாண்டுகளாக ஆட்சி புரிந்த சகக்ஷத்திரப்பர்களைத் தோற்கடித்துவிட்டு, அவர்களின் வசமிருந்த பிரதேசங்களைக் குப்தர் கைப்பற்றிவிட்டனர். அதன் விளைவாக மேற்குக் கரையோரத்திலுள்ள வளமான பகுதிகளும் பன்னாட்டு வாணிபத்தின் மையமாக விளங்கிய துறைமுகப் பட்டினங்களும் அவற்றோடு இணைந்த உள்ளூர் வணிகப் பாதைகளும் குப்தரின் வசமாகிவிட்டன. குப்தப் பேரரசில் 150 வருட காலமளவில் அமைதி நிலவியது விவசாய அபிவிருத்திகளும் வாணிபமும் செல்வச் செழிப்பும் சிறப்புற்றிருந்தன. .பா~சியான் முதலிய வெளிநாட்டவர் இவற்றைக் கண்டு வியப்புற்றனர். சமகால உலகிலே நாகரிக வளர்ச்சியில் இந்திய சமுதாயம் முன்னணியில் இருந்தது.

இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் குப்தப் பேரரசின் காலம் சிறப்பு மிக்கது. சமய உறவுகளில் அமைதி காணப்பட்டது. பௌத்தம், சமணம், சைவம், வைணவம் ஆகிய நெறிகள் இக்காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்தன. வைணவராகிய குப்தமன்னர்கள் பிறசமயங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஆதரவு புரிந்தனர். அவற்றின் பொருட்டு அவர்கள் வழங்கிய தானதருமங்களைப் பதிவுசெய்த சாசனங்கள் பல கிடைத்துள்ளன.

வைதீக சமயங்களான சைவம், வைணவம் ஆகியவற்றின் பெருவளர்ச்சிக் காலமாக குப்தர் காலம் விளங்கியது. அந்நிய சமுதாயத்தில் மிகப் பெரும்பாலானோர் அவற்றைச் சார்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

பௌத்தம், சமணம் ஆகியன வணிகரதும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களதும் ஆதரவிலே தங்கியிருந்தன. சைவ, வைணவ நெறிகள் விவசாயிகளையும் கம்மாளரையும் வனவாசிகளையும் பெரிதும் கவர்ந்தன. அரசரும் சாமந்தரும் அவற்றைச் சார்ந்து விட்டனர். குப்தரின் சாமந்தராகவிருந்து, பின்பு அரச பதவி பெற்ற மௌகரி குலத்தவரும் தானீஸ்வரத்து வர்த்தனரும் மாளவ வேந்தர்களும் வங்கத்துச் சசாங்கணும் சைவர் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. குப்தரோடு மண உறவுகளை ஏற்படுத்தியிருந்த பாரசிவ நாகரும் விந்தியப் பிரதேசத்து வேந்தரான வாகாடகரும் சைவசமயத்திற் பேரபிமானங் கொண்டவர்கள். நந்தி, திரிசூலம் ஆகிய சிவசின்னங்களை அவர்கள் அனைவரும் குலச்சின்னங்களாகவும் அரச சின்னங்களாகவுங் கொண்டனர்.

குப்தப் பெருமன்னர்கள் வைணவ சமய சின்னமாகிய கருடனைத் தங்கள் அரச சின்னமாகக் கொண்டனர். குமாரகுப்தன், ஸ்கந்தகுப்தன் என்போரின் பெயர்கள் குமாரக் கடவுளின் பெயர்களைக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடற்குரியது. குப்தரின் நாணயங்கள் சிலவற்றில் மயிலின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. இக்காலத்தில் வைசாலி நகரம் வட இந்தியாவிற் செல்வவளத்தில் முதன்மை நகரமாக விளங்கியது. அகழ்வாய்வுகளின் பயனாகப் பல நாற்றுக்கணக்கான முத்திரைகள் அங்கு கிடைத்துள்ளன. அவை பெரும்பாலம் நான்காம், ஐந்தாம் நாற்றாண்டுகளுக்கு உரியவை. அவற்றுட் பெரும்பாலானவை அரசரோடு தொடர்பற்றவை; பொதுமக்களின் பாவனைக்குரியவை. அவற்றிலே சைவ, வைணவ சமய சின்னங்கள் மிகுதியானவை. திருமகளின் கோலம் அவற்றில் வனப்புடன் விளங்குகின்றது.

அரண்மனை வாழக்கையில் வைதிகச் சடங்குகள் சிறப்பிடம் பெற்றன. ராஜசூயம், பட்டாபிஷேகம், அஸ்வமேதம் முதலிய வேள்விகளில் மன்னர்கள் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டனர். சக்கரவர்த்தி என்னும் பதவியின் அடையாளமான அஸ்வமேத யாகத்தினைக் குப்தமன்னர்கள் செய்வித்தனர். சமகாலத்து இலக்கியங்களிலுஞ் சாசனங்களிலும் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் பல காணப்படுகின்றன. தர்மசாஸ்திரங்களிற் காணப்படும் சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் அரசியற் கோட்பாடுகளைக் குப்தப் பேரரசர் காலத்துப் பிரசஸ்திகளும் காவியங்களும் விளக்குகின்றன.

பரமபட்டாரகன், பரமமாகேஸ்வரன், பரமபாகவதன் என்னும் அரசரின் பட்டப் பெயர்கள், சைவ, வைணவ சமயங்கள் இக்காலத்து அரசியல் வழக்கத்தில் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

சமஸ்கீருத இலக்கிய வரலாற்றிலே குப்தர் காலம் பொற்காலம் என்ற போற்றப்படும் சிறப்படையது. அரசியல், வாழ்க்கை நெறி, நீதிபரிபாலனம் முதலியன பற்றிய நால்கள் பலவும் அவற்றின் உரைநால்களும் இக்காலத்து வித்தியாபீடங்களில் நடைபெற்ற போதனைகளிற் சிறப்பிடம் பெற்றன. புராதனமான இராமாயணமும் மகாபாரதமும் சமுதாயத்திற் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய இலக்கியங்கள் பல உற்பத்தியாகின.

நவரத் தினங்கள் என்ற போற்றப்படும் தலைசிறந்த கவிஞர் விக்கிரமாதித்தனின் அரண்மனையில் இருந்தவர்கள் என்பது மரபு. விக்கிரமாதித்தன் என்பது இரண்டாம் சந்திரகுப்தனின் சிறப்புப் பெயர்களிலொன்று. மகாகவிகளான காளிதாசரும் பாரவியும் நாடகாசிரியர்களிற் தலை சிறந்தவரான பாஷரும் பவபூதியும் இக்காலத்தவராவர். சமஸ்கிருத இலக்கியம் பெருவளர்ச்சி பெற்றுப் பலதுறை சார்ந்த பரிமாணத்தைப் பெற்றது. பிற தேசங்கள் பலவற்றில் இக்காலத்து இந்திய நால்களை அபிமானத்தோடு கற்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது.

இந்து சமயத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் இக்காலத்தில் வரையறையாகிவிட்டன. சைவம், வைணவம், கௌமாரம், அம்மன் வழிபாடு முதலிய சமய நெறிகளை வைதிக சமயங்கள் என்று சொல்வது மரபு. அவற்றின் தத்துவ சிந்தனைகள் உபநிடதக் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் அவற்றுக்கும் வேதங்களிலே காணப்படும் வழிபாட்டு முறைக்கும் இடையிலே கணிசமான வேறுபாடு உண்டு. இச்சமய நெறிகள் முழுமுதற் கடவுளாகிய ஈஸ்வரனை முதனிலைப்படுத்துகின்றன. வேதங்கள் சிறப்பிக்கும் இந்திரன், வருணன், யமன் முதலிய தேவர்கள் பின்னிலைக்குச் சென்று விடுகின்றனர். சைவம், வைணவம் ஆகிய நெறிகளிற் பக்தி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தானம், தவம், சீலம், விரதம், தலயாத்திரை, யோகம் என்பன பற்றிய கருத்துக்கள் புதிய பரிமாணங்களைப் பெறுகின்றன. வேதங்களில் இடம்பெறாத ஆலய வழிபாடு இக்காலத்தில் வழமையாகியது. முழுமுதற் கடவுள், பக்திநெறி, ஆலய வழிபாடு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமய நெறிகளைப் பற்றிய பேரிலக்கியங்களே மகாபுராணங்கள். மகாபுராணங்களிற் பெரும்பாலானவை குப்தர் காலத்தில் உருவாகிவிட்டன. ஆகமங்கள் இன்னொரு வகையானவை. அவை சமய நெறிகளின் தத்துவங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், ஆசார சீலங்கள் என்பவற்றை விளக்கும் வண்ணமாக எழுதப்பட்டவை.

கோயில்கள்

குப்தர் காலத்தில் ஒரு புதிய கலைப்பாணி உருவாகியது. ஆலயங்களைக் கற்றளிகளாக அமைக்கும் முறை வழமையாகியது. இக்காலத்துக் கட்டுமான முறையிலும் அதன் கலைப் பண்புகளிலும் சில புதிய அம்சங்களைக் காண முடிகின்றது. முற்கால வடிவங்களையே முற்றிலும் மாதிரியாகக் கொள்ளாது கட்டுமான முறையிலே சில புதிய வடிவங்களைக் கலைஞர் உருவாக்கினார்கள். சிற்பங்களும் வேறு செதுக்கு வேலைப்பாடுகளும் கலைவனப்புடன் விளங்கும் வண்ணமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டன. உறுதிப்பாடு, வனப்பு, பொருத்தமான அளவுப்பிரமாணங்கள் என்பன இக்காலத்துக் கட்டுமானங்களின் கவர்ச்சி மிக்க பண்புகளாகும்.

இக்காலத்துக் கோயில்கள் கர்ப்பகிருகம், மண்டபம் என்னும் இரு பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும். கட்டடம் அளவிற் சிறியது. அதனைத் தேவகுலம் என்றும் மந்திரம் என்றும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. தூண்களின் வடிவமைப்பு குப்தர் கலைப்பாணியின் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். அவை நாற்சதுரமான பீடம், எண்கோணமான கம்பம், கலசம், பலகை என்னும் அம்சங்களைப் பெற்றுக் கனதியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அசோகன் காலத்திலிருந்து படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று வந்த வடிவமைப்பினை இவை பிரதிபலிக்கின்றன. கதவுகளிலமைந்த செதுக்கு வெலைப்பாடுகள் குப்தர் கலைப்பாணியின் மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாகும். கங்கை, யமுனை என்னும் ஆறுகளைத் தேவதைகளாக உருவகப்படுத்திக் கதவின் மேற்பாகமான உத்திரத்தின் இரு பக்கங்களிலும் அவற்றை வடிவமைக்கும் முறை இக்காலத்திலே முதன்முதலாகத் தொடங்கியது. காலப்போக்கில் அது ஒரு மரபாகிவிட்டது.

குப்தர் காலத்திற் செங்கல், கல் ஆகியவற்றினாற் கட்டடங்களை அமைத்தனர். குடபோகமான கோயில்கள் பலவும் நான்காம், ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் அமைக்கப்பட்டன. வடிவமைப்பில் அவை எல்லாவற்றிலும் சில பொதுப்பண்புகள் காணப்படும். கட்டுமானங்களின் அமைப்பு முறையிலுள்ள வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் குப்தர் காலக் கோயில்களை மேல்வருமாறு வகைசெய்யலாம்:~

- 1. குடைவரைக் கோயில்கள்.
- சதுரமான மூலஸ்தானம், ஒடுக்கமான சிறிய மண்டபம், தட்டையான கூரை என்பவற்றைக் கொண்ட கோயில்கள்.
- 3. இவற்றோடு மேலே மூடப்பெற்ற திருச்சுற்றாலை பொருந்திய கோயில்கள்.
- இரண்டாம், மூன்றாம் வகைகளுக்குரிய கட்டுமானங்களின் அம்சங்களோடு மேலதிகமாகச் சிகரம் என்னும் பகுதியினைக் கொண்டவை.
- 5. நான்கு திசைகளிலும் முன்புறமாக நீண்டு, முகமண்டபம் போன்ற முன்றில்களைப் பெற்ற கோயில்கள்.

குடபோகமான கோயில்கள்

குடைவரையான கோயில்கள் மத்திய இந்தியாவிற் காணப்படுகின்றன. உதயகிரி, வெஸ்நகர், சாஞ்சி ஆகிய ஊர்களில் அகழ்வாய்வுகளின் போது அவை காணப்பெற்றன. அவற்றின் கர்ப்பகிருகம் குடைவரையாகவும் மண்டபம் கட்டுமானமாகவும் அமைந்துள்ளன. எனவே அவை கற்றளிகளைப் போலக் குப்தர் கலைப்பாணியின் தனிப்பண்புகளைப் பிரதிபலிக்கவில்லை. உதயகிரியிலுள்ள கோயிலொன்றில் இரண்டாம் சந்திரகுப் தனுடைய காலத்துச் சாசனங் காணப்படுவதால் அதன் காலத்தை நான்காம் நாற்றாண்டின் முடிவுப் பகுதி என நிர்ணயிக்க முடிகின்றது.

வெஸ்நகரிலிருந்து 2 மைல் தூரத்திலுள்ள மணற்பாறைக் குன்றில் ஒன்பது ஆலயங்களும் சாஞ்சியில் ஐந்து ஆலயங்களும் உள்ளன. இவை எல்லாவற்றினதும் வேலைப்பாடுகள் குப்தர் காலத்தின் முற்பகுதிக்குரியவை. கற்றளிகளிற் போல அவற்றின் கர்ப்பகிருகங்கள் (நீள்) சதுரமானவை. அவற்றின் சவர்கள் வேலைப்பாடுகளற்ற வெற்றுச் சுவர்கள், ஆனால் அவற்றின் கதவுகளிற் சிறப்பான செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் அமைந்த சிற்பங்கள் நுட்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளதால் அவை வனப்புடன் விளங்குகின்றன. இரு பக்கங்களிலும் துவாரபாலகர் வடிவங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டுமானங்களான மண்டபங்களின் தாண்கள் செப்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குப்தர் கலைப்பாணிக்குரிய தாண்களின் பிரதானமான அம்சங்கள் எல்லாம் அவற்றிலே காணப்படுகின்றன. சதுரமான பீடங்கள், எண்கோணமான கம்பங்கள், கலசம் போன்ற தலைப்பாகம் என்பன அவற்றின் பகுதிகளாகும். குடபோகங்களிலே கலைப்பாணியின் வளர்ச்சிப் படிநிலைகளை அவதானிக்க முடிகின்றது. பீனார் (Binar Cave) என்னும் மூன்றாம் குகையின் மண்டபத்திலே வழமையான நான்கு தூண்களோடு மேலதிகமாக இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொரு அணைவுதாண் உள்ளது. "அமிர்தகுகை" என்னும் ஒன்பதாவது குடபோகத்தின் வடிவமைப்பில் மேலுமொரு முன்னேற்றத்தைக் காணமுடிகின்றது. எல்லாக் குடபோகங்களிலும் அதுவே பெரியது; அதுவே, எல்லாவற்றிலும் காலத்தாற் பிற்பட்டது போலத் தெரிகின்றது. அதன் கர்ப்பகிருகம் ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு பெரியது : 22' நீளமும் 19' 4'' அகலமுங் கொண்டது. எட்டு அடி உயரமும் பிரமாண்டமான தோற்றமுங் கொண்ட நான்கு தூண்கள் பாறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கதவில் வனப்பு மிக்க சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டுமானமாகிய மண்டபத்திற்கு முன்று வாசல்கள் உள்ளன. காலப்போக்கில் வேறொரு மண்டபம் அதற்கு முன்னால் உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டும் 27 அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்ட ஒரு சதுரமாக அமைந்துள்ளன. பல மரபுகளின் செல்வாக்கு படிந்திருக்கின்றமையினை அமிர்த குகையின் கட்டுமானம், அதன் செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் என்பவற்றிலிருந்து அறியமுடிகின்றது. கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டிற்குரியதும் நாஸிக்கில் உள்ளதுமான கௌதமீடித்திர சாதகர்ணியின் தாண்வேலைப்பாடுகளைப் போன்ற வடிவங்களை இங்குள்ள மண்டபத்திலே செதுக்கியுள்ளனர். தூணின் மணி போன்ற தலைப் பாகத்தின் மேலமைந்த விலங்குகள் அத்தகையனவாகும். சாஞ்சியிலுள்ள தோரணங்களை மாதிரியாகக் கொண்டு இங்குள்ள கதவின் தலைப்பாகத்திலே வேலைப்பாடுகளைச் சிற்பிகள் செதுக்கியுள்ளனர். மண்டபத் தூண்கள் குப்தர் கலைப்பாணிக்குரிய அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளன.

குப்தர் காலக் கோயில்கள்

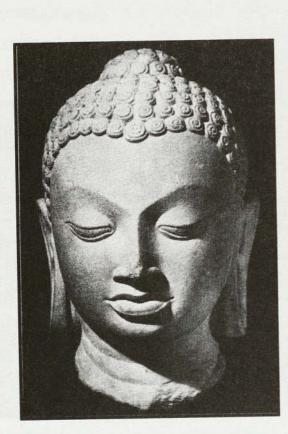
சதுரமான கற்றளிகள்

இரண்டாவது வகைக்குரிய கட்டடங்கள் கோயிற் கட்டுமான வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அவற்றிலே கட்டட அமைப்பு குடபோக அமைப்பு முறையிலிருந்து முற்றாக நீங்கிக் கற்றளி முறைக்கு மாறிவிடுகின்றது. ஆயினும், வடிவமைப்பில் இவற்றைப் போன்ற கோலத்திற் பல கோயில்கள் செங்கல் வேலைப்பாடாக அமைந்தமையும் இங்கு கவனித்தற்குரியது. மூன்றாம், நான்காம் வகைகளைச் சேர்ந்த கோயில்களும் அடிப்படையில் இவற்றைப்போன்ற அமைப்புகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றின் மேலதிகமான அம்சங்களே வேறுபாடுகளுக்கு ஏதுவானவை. இந்த வகைக்குரிய கோயில்களிற் பல சாஞ்சி, திகாவா, ஏரான் என்னும் இடங்களில் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலே காணப்படுகின்றன.

கட்டட அமைப்பைப் பொறுத்தவரையிற் சாஞ்சியிலுள்ள 17ஆம் ஆலயம் மிகச் செம்மையானதாகவும் வனப்புடையதாகவும் காணப்படுகின்றது. அது அளவிற் சிறியது; அதன் மூலஸ்தானம் சதுரமானது. அதன் முன்னால் தளத்திற் சதுர வடிவமான மண்டபம் அமைந்துள்ளது. பிற்காலத்துக் கோயில்களிற் சீராக அமைந்திருக்கும் அதிஷ்டானம் இதிலே காணப்படவில்லை. கற்படைகளைத் தாங்கக் கூடிய பலமான அத்திபாரத்தின் மேலே கோயில் அமைந்துள்ளது. மண்டபம் உயரமான பீடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நீள் சதுரமான கற்பாளங்களினாற் சாஞ்சிக் கோயிலை அமைத்துள்ளனர். சுவர்களிலும் தளத்திலும் செப்பனிடப் பெற்ற கற்கள் சீரான முறையில் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. மூலஸ்தானச் சுவர்கள் வேலைப்பாடுகள் இல்லாத வெற்றுச் சுவர்கள். மூலஸ்தானத்தின் கூரை தட்டையானது. சுவர்களின் மேல் நீளமான கற்களை அடுக்குவதன் மூலம் கூரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கற்கள் இறுக்கமாகப் பொருந்தும் வண்ணமாக அவை பக்கங்களிலே செதுக்கிக் கொளுவப்பட்டுள்ளன.

மண்டபத்தின் முகப்பில் நான்கு தூண்கள் உள்ளன. மூலஸ்தானச் சுவர்களை ஒட்டி ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு தூண் அமைந்துள்ளது. தூண்களின் பீடம் சதுரமானது கம்பம் எண்கோணமானது அதற்கு மேலே பல பட்டைகள் அமைந்த, உயரங்குறைந்த பகுதி தெரிகின்றது. தலைப்பாகத்தில் மணி போன்ற வடிவமும் அதன் மேல் சதுரமான, கனதியான இருதளங்களும் அமைந்துள்ளன. திகாவா, ஏரான் ஆகியவிடங்களிலுள்ள கோயில்களின் கட்டுமானம் சாஞ்சிக் கோயிலைப் போன்றது.

குப்தர் காலச் சிற்பங்கள்

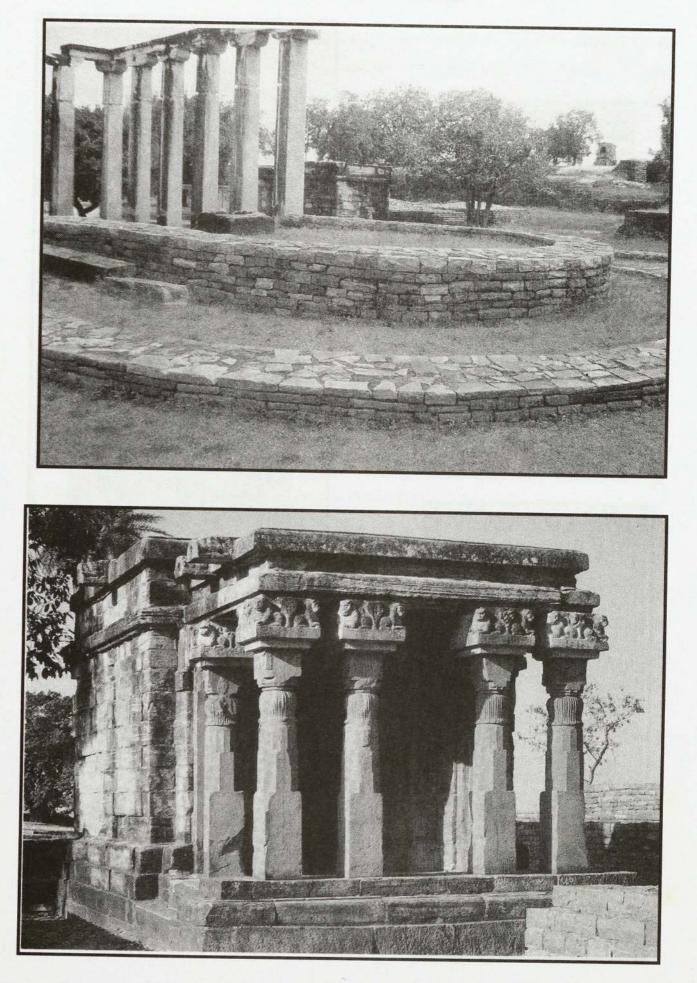

குடிதர் காலக் கட்டடங்கள்

Woof: V. SIVASAMY

குப்தர் கலைப்பாணியின் சிறப்பம்சங்கள் பல திகாவாவிலுள்ள கோயிலிற் காணப்படுவதால் அதனைப் பற்றிய விவரங்களை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். அதன் கர்ப்பகிருகம் பக்கங்களில் 12.5 அடி நீளங்கொண்ட சதுரவமைப்பாகும். உட்புறத்தில் அது 8 அடி விட்டம் கொண்டது. அதன் முன்புறமாக அமைந்த மண்டபம் 7 அடி நீளமானது. அதன் தூண்களிடையே அமைந்த அங்கணங்களில் நடுவிலுள்ளது. பக்கங்களிலுள்ளவற்றைக் காட்டிலும் விசாலமானது. தூண்கள் குப்தர் கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் பொருந்தியவை. அவற்றின் தலைப்பாகத்தின் மேலமைந்த பலகை பிரமாண்டமான தோற்றமுடையது. அதன் மேற் சீங்க வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. தூணின் மேற்பாகத்தில் வழமை போலக் கலசம் அமைந்திருக்கின்றது. தூணின் எண்கோணமான நடுப்பாகம் கட்டையானது. சதுரமான பீடம் செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் இல்லாதது. தூண்கள் வடிவமைப்பில் மரபுவழியான முற்கால வேலைப்பாடுகளின் சில அம்சங்களைப் பெற்றுள்ளன. சீங்க உருவங்கள் அசோகனது தூண்களிற் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. வடிவமைப்பில் திகாவாவிலுள்ள தூண்கள் வெஸ்நகர் கருடத்தூணை மூலமாகக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

தீகாவாக் கோயிலின் மற்றுமொரு சிறப்பம்சம் அதன் கதவத்தின் மேற்புறத்திவள்ள வேலைப்பாடுகளாகும். கலைச்சின்னங்கள் என்ற வகையில் அவை வரலாற்று முக்கியத்துவங் கொண்டவை. கதவத்தின் மேற்பக்கத்து வேலைப்பாடுகள் முற்கால மரவேலைப்பாடுகளை மாதிரியாகக் கொண்டவை. மரத்தில் அமைந்த கதவுகளின் மேலே, இரு பக்கங்களிலும் கதவுநிலைகளுக்கு வெளியே நீண்டிருக்கும் உத்திரமொன்றை வைத்துப் பொருத்துவது வழக்கம். அதன் இரு பக்கங்களிலும், பௌத்த சமயக் கோயில்களிலுள்ள தோரணங்களில் விருச்சுமொன்றைத் தழுவிய கோலமான யக்ஷினி வடிவங்கள் அமைந்திருக்கும். குப்தர் காலத்து இந்துக் கோயில்களில் அவற்றின் மரபுகளுக்குப் பொருத்தமான வகையில் இந்த வடிவத்தை மாற்றிவிடுகின்றனர். யக்ஷினி வடிவங்களை ஒதுக்கிவிட்டு ஆற்றுத் தேவதைகளை அறிமுகஞ் செய்கின்றனர். யமுனையின் உருவமாக ஆமைமேல் நிற்கும் தேவதையின் வடிவமும் கங்கையின் உருவமாக முதலைமேல் நிற்கும் தேவதையின் வடிவமும் கங்கையின் உருவமாக முதலைமேல் நிற்கும் தேவதையின் வடிவமும் வனப்புடன் விளங்கும் கோலத்தில் அமைக்கப்படுகின்றன. பிற்காலத்தில் கங்கையினதும் யமுனையினதும் படிமங்கள்

சாந்தாரக் கோயில்கள்

பூமாராவிலுள்ள சிவன் கோயில், நாச்னாகுடார என்னுமிடத்திலுள்ள பார்வதி கோயில் போன்றவை மூன்றாம் வகையிலுள்ள கோயில்களில் அடங்கும். அவை சாந்தாரக் கோயில்கள். வங்காளத்திலே தினாஜ்பூர் மாவட்டத்தில் வைகிராம் என்னும் ஊரிற் காணப்படும் செங்கல்லினாலமைந்த பாழடைந்த கோயிலும் கோவிந்த சுவாமி கோயிலும் இவற்றைப் போன்றனவாகும். இவற்றிலே தட்டையான கூரையுடைய மூலஸ் தானத்தைச் சுற்றிச் சுற்றாலை அமைந்திருக்கும் மேற்புறமாகவும் பக்கங்களிலும் சுற்றாலை மூடப்பட்டிருக்கும். ஒரு சதுரமான கட்டடத்தின் நடுவில் அமைந்த இன்னொரு கட்டடம் போன்ற கோலத்தில் மூலஸ்தானம் அமைந்திருக்கும்.

பூமாரா சிவன் கோயிலும் நாச்னாகுடார பார்வதி கோயிலும் ஒரே காலத்தவை. கி.பி. 500ஆம் ஆண்டிற்கு முற்பட்டவை. அவற்றின் அளவுப் பிரமாணங்களில் அதிக வேறுபாடில்லை : அவற்றின் வடிவமைப்பும் ஒரே விதமானது. பார்வதி கோயிலிற் கர்ப்ப கிருகத்தின் மேற் சிகரமொன்று அமைந்திருந்தது. அதன் கர்ப்ப கிருகம் வெளிப்புறத்தில் 15 அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்டது. உட்புறத்தில் அதன் விட்டம் 8.5 அடி. இக்கோயில் 35 அடி அகலமுடைய சதுரமான மேடையில் அமைந்திருந்தது. இரண்டு கோயில்களிலும் மேடை முன்பக்கத்தில் 12 அடி நீண்டிருந்தது. அதனை அடைவதற்குப் படிக்கட்டு (சோபானம்) உருவாகியிருந்தது. பார்வதி கோயிலின் சுற்றாலை மண்டபம் பக்கங்களிற் சுவர்களால் மூடப்பட்டிருந்தது. சிவன் கோயிலில் அவ்விதமான சுவர்களில்லை. ஐகொளேயிற் போல அதன் சுற்றாலை தாண்கள் ஷிபாருந்திய கூரையுடைய வெளிமண்டபமாக விளங்கியது. பூமாரா சிவன் கோயிலின் சுற்றாலை மண்டபத்தின் வெளிபண்டபமாக விளங்கியது. பூமாரா சிவன் கோயிலின் கற்றாலை மண்டபத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களிற் காற்றோட்டம் கருதித் துவாரங்கள் வரிசைக் கிரமமாக வெளிப்புறச் சுவர்களிற் காற்றோட்டம் கருதித் துவாரங்கள் வரிசைக் கிரமமாக வெட்டப்பட்டுள்ளன. நாச்னாகுடார பார்வதி கோயிலின் கர்ப்பகிரகச் சுவர்களிலும் பு வலைப்பாடுகள் அமைந்த பலகணிகள் காணப்படுகின்றன.

பூமாரா சிவன் கோயிலின் வாயிற்படிகளின் இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொரு சிறிய கோட்டம் அமைந்துள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். காலப்போக்கில் அது மேலும் விருத்தி பெற்றுள்ளது. நாலந்தாவிலுள்ள கோயில் அழிபாடுகளிடையே அத்தகைய அமைப்புகள் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. அங்கு பஞ்சாயதனக் கோயில்கள் இருந்தன. சிவன் கோயிலும் பார்வதி கோயிலும் இரண்டாம் வகையில் உள்ளவற்றைப் போல எளிமையும் வனப்பும் பொருந்திய கட்டுமானங்கள். அவற்றின் மண்டபத்தூண்களிற் குடபோகங்களில் உள்ளவற்றைப் போன்ற நுண்ணிய வேலைப்பாடமைந்த சிற்பங்கள் உள்ளன. வெளிப்புறச் சுவர்களில் பூ வேலைப்பாடுகளும் சிற்றுருவச் சிற்பங்களும் அமைக்கப் பட்டிருந்தன.

பூமாரா சிவன் கோயிலின் தேவகோட்டங்களில் கணங்கள், கீர்த்திமுகங்கள், தேவர் படிமங்கள் ஆகியன அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிவன் கோயிலின் தாண்கள், கதவுகள் ஆகியவற்றின் வேலைப்பாடுகளின் அடிப்படையில் அக்கோயில் ஆறாம் நாற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதென்று கருதலாம்.

சிகரம் பெற்ற கோயில்கள்

நான்காவது வகைக்குரிய கோயில்களிற் கர்ப்பகிருகத்தின் மேலே சிறிய அளவிலான சிகரம் அமைந்திருக்கும். இதனைத் தவிர ஏனைய அம்சங்களில் அக்கோயில்களில் கட்டுமானத்தில் இரண்டாம் வகைக்குரியனவற்றைப் போன்றவை. ஆலயங்களை அமைக்குமிடத்து அவற்றை உயரம் மிக்கனவாக நிர்மாணித்துக் கொள்ளுவதிற் கலைஞர்கள் நாட்டங்கொண்டிருந்தனர். சிகரத்தின் மூலம் கட்டடம் அலங்காரமான கோலத்தைப் பெற்றது. ஐந்தாம் நாற்றாண்டுச் சாசனங்கள் ஓங்கிலியழும் பிரமாண்டமான சிகரங்களை வர்ணிக்கின்றன. ஆயினும், இதுவரை அடையாளங் காணப்பட்ட கட்டட இடிபாடுகளில் ஆறாம் நாற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட சிகரம் எதுவும் காணப்படவில்லை.

தியோகாரிவள்ள தசாவதாரக் கோயில், நாச்னா குடார சிவன் கோயில், பட்டாரி மகாதேவர் கோயில், வீதர்கோனிவள்ள மண்டளிக் கோயில் ஆகியவற்றிலே சிகரங்கள் அமைந்திருந்தன. வீதர்கோனிவள்ள ஆலயம் வேறு சில காரணங்களினாலும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அதிலே சதுரமான கர்ப்பகிருகம் மண்டபம் ஆகியவற்றுக்கிடையிற் சிறிய அந்தராளம் அமைந்துள்ளது. அந்தராளம், முகமண்டபம் ஆகியவற்றின் கூரைகள் அண்ட வடிவமானவை. கர்ப்பகிருகம், அந்தராளம் ஆகியவற்றின் மேற் சிகரங்கள் உள்ளன. வாசலைத் தவிர்ந்த ஏனைய மூன்று பக்கங்களிலும் முன்புறமாக நீண்ட, முன்றில்களைப் போன்ற, கட்டடங்கள் உள்ளன. அவற்றின் கூரைகளின் விளிம்புகளிற் சுடுமண் உருவங்கள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. அக்கோயிலின் வடிவமைப்பு பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற நாகர சிகரங்களுக்கு முன்மாதிரியானது என்று கருதலாம். அது ஆறாம் நாற்றாண்டுக்குரிய கோயிலாகும்.

புத்தகயாவிலுள்ள மகாபோதிக் கோயில் அதியில் குப்தர் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றது. அயினும், பின்பு பல்வேறு காலப்பகுதியில் அது புரைமைக்கப்பட்டது. எனவே அதன் ஆதியான கட்டமைப்பீன் விவரங்களை வர்ணிக்க முடியவில்லை. அது இப்பொழுது ஒரு பிரமாண்டமான சிகரமாக விளங்குகின்றது. அதன் தளங்கள் ஆமலக (நெல்லிக்கனி) வடிவில் அமைந்தவை. மிகப் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட அதன் கோபுரவாசல் கிழக்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. சிகரத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் ஒன்றின் மேலொன்றாகச் சிற்பங்கள் அமைந்த கோட்ட நிரைகள் கவர்ச்சியான கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. சிகரத்தினுடைய பீடத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் அதனைப் போன்ற தோற்றமுடைய அங்கசிகரங்கள் உள்ளன. இக்கோயிலை ஏமாம் நூற்றாண்டில் நேரிலே பார்த்த சுவன்~ஸாங் (Tsuan Tsang) அதனை வர்ணித்துள்ளார். அவருடைய வர்ணனைகளின் அடிப்படையில் அது வடி வமைப்பில் வீதர்கோன் ஆலயத்தை ஒத்திருந்ததென்று கருதமுடிகின்றது. நாலந்தாவிலே பீரமாண்டமான அளவுடைய பௌத்த கோயிலொன்று நரசிங்க குப்தனால் அமைக்கப்பெற்றது. அதன் சிகரம் 300அடி உயரங் கொண்டதென்று சுவன் ஸாங் குறிப்பீட்(நள்ளார்.

பட்டாரி மகாதேவர் கோயிலும் ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குரியது. அதன் கட்டடங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இன்றுவரை பேணப்பட்டுள்ளன. ஆலயத்தின் சிகரம் அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு உயரமானது. அந்த வகையில் இக்கோயில் வராகமிகிரர் சொல்லிய விதிகளின் படி நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. சிகரம் அதன் அடிப்பாகத்தில் நேராக நிமிர்ந்த வண்ணமாகவும் மேற்பாகத்திற் கூம்பிய கோலத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாச்னா குடார சிவன் கோயில், சிர்ப்பூர் லக்ஷமணர் கோயில் போன்ற ஏழாம் நாற்றாண்டின் கட்டங்களிலும் இதே போன்ற அமைப்பினைக் காணலாம்.

ஆத்கால சிகரங்களிற் சிர்ப்பூர் லக்ஷ்ணசுவாமி கோயிற் சிகரம் மிகவும் வனப்புடையது. வழமை போல, அதன் கர்ப்பகிருகம் சதுரமானது. அதன் முன்னால் மண்டபம் உள்ளது. இரண்டும் உயரமான பீடத்தின் மேலே கட்டப்பட்டுள்ளன. வீதர்கோன் கோயிலைப்போல அதன் கர்ப்பகிரகத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் முன்புறமாக நீண்டுள்ள முன்றில் போன்ற அமைப்புகள் உள்ளன. காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் போதியளவில் ஏற்படுமாறு கட்டடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. சிகரத்தின் மேலே பூரணமான தோற்றங்கொண்ட ஆமலகம் அமைந்துள்ளது. கட்டடப் பகுதிகளில் அலங்காரமான சிற்பவேலைப்பாடுகள்

இந்துக் கோயில்கள்

அமைந்துள்ளன. பொதுவாக இக்கோயிலின் கட்டுமானம் ஸ்தபதிகளின் அனுபவ முதிர்ச்சியினையும் கட்டக்கலையின் முன்னேற்றமான ஒரு வளர்ச்சிக் கட்டத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

தசாவதாரக் கோயில்

ஐந்தாம் வகையிலுள்ள கோயில்கள் பலவாகும். சில காரணங்களினால் அவற்றை வேறு வகைகளைச் சேர்ந்தனவாகவும் கருதலாம். தியோகாரிலுள்ள தசாவதாரக் கோயில் குப்தர் கலைப்பாணியின் மிக வளர்ச்சி பொருந்திய நிலையினைக் குறிக்கின்றது. ஆறாம் நாற்றாண்டளவில் உருவாக்கப்பட்ட தசாவதாரக் கோயிலில் அக்கலைப்பாணிக்குரிய பண்புகள் பல வனப்புடன் விளங்குகின்றன. அது 5 அடி உயரமுடைய சதுரமான தளத்தின் மேல் அமைந்துள்ளது. தளத்தினை அடைவதற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சோபானம் அமைந்துள்ளது. சதுரமான கர்ப்பகிருகம் பக்கங்களில் 18 அடி அளவினைக் கொண்டது. அதன்மேல் உயரமான சிகரம் அமைந்திருந்தது. அது சிதைவாகி இடிந்து விழுந்துவிட்டது. இக்கோயில் நிலத்திலிருந்து 40 அடி உயரமானதென்று சிலர் அனுமானித்துள்ளனர்.

ஆலயத்தின் அடித்தளம் அதிஷ்டானத்தின் கோலத்தைப் பெற்றுள்ளது. அதன் எல்லாப் பக்கங்களிலும் முகமண்டபங்கள் அமைந்துள்ளன. கூரையின் விளிம்பில் இரட்டைப் பட்டைக் கபோதம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. அதன் நடுவிற் கூடுகள் அடங்கிய வரிமானங் காணப்படுகின்றது.

தசாவதாரக் கோயிற் கட்டுமானத்தின் சிறப்பு அதன் முக மண்டபங்களிற் காணப்படும். ஒன்றுக்குப் பதிலாக நான்கு முக மண்டபங்கள் அதில் அமைந்துள்ளன. அவை கர்ப்பகிருகத்தின் நான்கு பக்கங்களில் முன்றில்கள் போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கூரைகள் தட்டையானவை. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் நன்னான்கு தாண்கள் காணப்படுகின்றன. குப்தர் கலைப்பாணிக்கு இயல்பான எல்லாவித அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் கட்டடத்தின் பகுதிகளிற் காணப்படுகின்றன. தாண்கள் செம்மையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கலசங்களிலே கொடி வளைவுகள் தொங்கும் காட்சி தெரிகின்றது.

எல்லாவற்றிலும் சிறந்த வேலைப்பாடுகள் சுவர்களையொட்டியனவாகும். கதவின் பின்னணியாகத் தோரண வாயில் போன்ற காட்சி இங்கு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அது மண்டபத்துக்கு முன்னால் அமைந்த தோரணம் போன்றது. அதற்குரிய தூண்கள் இரு பக்கங்களிலுஞ் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. தலைப்பாகத்திற் சிற்பவேலைப்பாடுகள் அடங்கிய சட்டங்கள் ஒன்றன் மேலொன்றாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் ஓரங்கள் அலங்காரத் தோற்றமானவை.

தொகுப்புரை

கோயிற் கட்டுமானங்களைப் பொறுத்த வரையில் குப்தர் காலத்தில் ஒரு புதிய கலைப்பாணி உருவாகியது. அதற்குரிய சிறப்பம்சங்கள் பலவாகும். ஆயினும் சில விடயங்களில் அவற்றுக்கும் முற்கால மரபுகளுக்கும் இடையிலே தொடர்புகள் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். குப்தர் காலக் கோயில்களிற் சில குடபோகங்கள்; சில கற்றளிகள் ; வேறு சில செங்கற் கட்டுமானங்கள். குடபோகங்களும் செங்கற் கோயில்களும் முற்காலங்களில் வளர்ச்சி பெற்றவை. அவை முன்பு பெரும்பாலும் பௌத்த சமயத் தொடர்பு கொண்டவை. கட்டுமானங்களிற் கற்றளிகள் குப்தர் காலத்தில் உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றவை.

குப்தர் கலைப்பாணியில் அமைந்த குடபோகங்கள் பேரரசின் தென்பகுதியில் அமைந்தவை. அவை மத்தியப்பிரதேசத்தில் உள்ளன. உதயகிரி, சாஞ்சி, வெஸ்நகர் என்னுமிடங்களில் அவை காணப்படுகின்றன. அவை கலப்புக் கட்டடங்கள். அவற்றின் கர்ப்பகிருகம் குடைவரையாகும். முன்னால் அமைந்த பகுதி கட்டுமானம். அது சூழ்நிலைக் கேற்ப கல்லினாலோ செங்கல்லினாலோ அமைக்கப்படும்.

குப்தர்காலக் கோயில்கள் சிறிய அல்லது மிதமான அளவு கொண்டவை. கர்ப்பகிருகம், மண்டபம் என்பவை அவற்றின் அடிப்படையான அம்சங்கள். குடபோகங்களிலும் இரண்டாம் வகையிலுள்ள கோயில்களிலும் இவையே அடிப்படையான அம்சங்களாகும். அவற்றில் அதிஷ்டானம் காணப்படுவதில்லை கற்றளிகளான கோயில்களின் கூரைகள் தட்டையானவை. அவற்றின் உட்புறச் சுவர்கள் வெற்றுச் சுவர்கள். வெளிப்புறச் சுவர்களிற் கோட்டங்கள் இடம்பெறுவதில்லை. மண்டபத்தில் வழமையாக நான்கு தாண்கள் அமைந்திருக்கும் அவற்றின் அமைப்பும் இக்கலைப்பாணிக்குச் சிறப்பானது. அவற்றின் வேலைப்பாடு எளிமையானது. தாண்கள் உயரங்குறைந்தவை; பருமனானவை. சதுரமான பீடம், எண்கோணமான கனதியான கம்பம், வனப்புடைய கலசம் (மணி), சதுரமான அகன்ற பலகை என்பன அவற்றின் பகுதிகள். தாணின் உறுப்பென்ற வகையில் கலசம் முதன் முதலாகக் குப்தர் காலத்துக் கோயில்களிலே தோன்றுகிறது. காலப்போக்கில் அது நிறைகுடம் போல மாற்றமடைகின்றது. அதன் விளிம்புகளிலிருந்து கீழே பரவித் தொங்கும் வண்ணமாகச் செடியின் உருவம் வனப்பான கோலத்திற் செதுக்கப்பட்டது. கதவுகளில் அமைந்த செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் இக்காலத்துக் கட்டடக்கலைக்குரிய மற்றொரு சிறப்பம்சம். கதவின் தவைப்பாகத்திலே ஆற்றுத்தேவதைகளின் கவர்ச்சியான வடிவங்களை குப்தர் காலச் சிற்பிகளே முதன்முதலாகச் செதுக்கினார்கள். அவர்களின் வேலைப்பாட்டை உதாரணமாகக் கொண்டு பிற்காலத்தில் தக்கிணத்துக் கலைஞர்கள் எல்லோரா, எலிபந்தா போன்ற இடங்களில் அற்புதக் கோலமான சிற்பங்களை வடிவமைத்தனர்.

சாந்தாரக் கோயில், கட்டுமான முறையில் குப்தர்காலக் கலைஞர்கள் ஏற்படுத்திய புதுமையாகும். பூமார சிவனாலயம், நாச்னா குடார பார்வதி கோயில், வங்காளத்துக் கோவிந்தசுவாமி கோயில் என்பன அத்தகைய தேவகுலங்கள். கோயிலமைப்பு அதன் வளர்ச்சி நிலையிற் புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றது. கர்ப்பகிருகத்தின் நான்கு பக்கங்களிலும் முகமண்டபங்களை அமைப்பது கட்டுமான முறையில் ஏற்பட்ட ஒரு புதிய திருப்பமாகும். அவ்வாறமைந்த ஆலயங்களிற் சிறப்பானது தசாவதாரக் கோயில். அதன் தாங்குதளம் அதிஷ்டானம் போன்ற அமைந்துள்ளது. அதிலும் கர்ப்பகிருகத்தின் புறச்சுவர்களிலும் தேவகோஷ்டங்கள் அமைந்துள்ளது. அதிலும் கர்ப்பகிருகத்தின் புறச்சுவர்களிலும் தேவகோஷ்டங்கள் அமைந்துள்ளன. ஆறாம் நூற்றாண்டுக் கோயில்களிற் சிகரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. கற்றளிகளின் கூரையின் விளிம்பில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் கபோதங்கள் அமைந்தமை இக்காலத்துக் கட்டுமானமுறையின் மற்றொரு சிறப்பம்சமாகும். மத்திய காலத்திலே பெருவளர்ச்சி பெற்ற இந்துக் கோயில்கள் வடிவமைப்பில் குப்தர்காலக் கோயில்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டவை.

வாதாபி சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள்

சி. பத்மநாதன்

கர்நாடகத்தின் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எழுச்சி பெற்ற சாளுக்கியர் தகூஷிணாபதத்தில் வலிமை மிக்க இராச்சியமொன்றை உருவாக்கினார்கள். மலைகள் சூழ்ந்த வாதாபியிற் சாளுக்கியர் தங்கள் இராசதானியை அமைத்தனர். அரண்மனைகளும் மாளிகைகளும் அரண்களும் அங்கு உருவாக்கப்பட்டன. மிகுந்த வளமுடைய கர்நாடக தேசமும் மகாராஷ்டிரமும் அவர்களின் இராச்சியத்தின் பிரதான பகுதிகளாகிவிட்டன. வலிமை கொண்ட பெரும் படைகளை அவர்களால் உருவாக்க முடிந்தது.

வடஇந்தியாவிலும் தென் இந்தியாவிலும் சாளுக்கியர் பல தடவைகளாகப் படையெடுத்துச் சென்றனர். இரண்டாம் புலிகேசியின் ஆட்சியிற் சாளுக்கியரின் ஆதிக்கம் உன்னத நிலையை அடைந்தது. அதனால் தெலுங்கு தேசத்திலும் கர்நாடகத்தின் தென் பகுதியிலும் பல்லவரின் மேலாதிக்கம் ஒழிந்தது. பல்லவராசனாகிய முதலாம் மகேந்திரவர்மனைப் போரில் வென்ற புலிகேசி வேங்கி தேசத்தைப் பல்லவரிடமிருந்து கைப்பற்றிவிட்டான். அங்கு தனது இளைய சகோதரனாகிய குப்ஜ விஷ்ணுவர்த்தனை அரசப்பிரதிநிதியாக நியமித்தான். அவனது சந்ததியினர் அங்கு சந்தானவழி உரிமையாக அதிகாரம் பெற்றனர். அவர்கள் அரசராகவும் முடிசூடிக் கொண்டனர். இவ்வண்ணமாகச் சாளுக்கியரின் கிளைவம்ச மொன்று உருவாகியது. அந்த வம்சத்தவரை வரலாற்றாசிரியர்கள் கீழைச்சாளுக்கியர் என வர்ணிப்பர்.

வடமேற்கிலும், குஜராத்திலும் சாளுக்கியர் தங்கள் அதிக்கத்தை நிலைநாட்டினார்கள். அவர்கள் ஏற்படுத்திய நிர்வாகமுறையின் மூலம் அங்கும் சாளுக்கியரின் கிளை மரபொன்று வம்சாவழி உரிமையாக அதிகாரம் பெற்றது. எனினும் அவர்கள் கீழைச் சாளுக்கியரைப் போல அரசபதவியினையும் அதற்குரிய பட்டங்களையும் அடையவில்லை. அவர்கள் சாமந்தராக விளங்கினர். சாளுக்கியர் தங்கள் சாதனைகளால் தகூழணாபதபதி என்ற விருதினைத் தங்கள் உரிமையாக்கிக் கொண்டனர். சமகாலப் பரதகண்டத்தின் அரசியலிற் சாளுக்கியப் பேரரசு ஒரு பெருஞ் சக்தியாக விளங்கியது. சாளுக்கியர் வட இந்திய மன்னர்களோடு பலவிதமான தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். வடக்கில் எழுச்சி பெற்ற இராச்சியங்கள் மீது அவர்களின் செல்வாக்கு பல்வேறு விதங்களில் ஏற்பட்டது. அங்கு மாளவர், குர்ஐரர் முதலானோருக்கு ஆதரவாகப் படையெடுத்துச் சென்ற புலிகேசி கன்னோசி வேந்தனான ஸ்ரீ ஹர்ஷனைப் போரில் வென்று பெருஞ்சாதனை புரிந்தான். சகல உத்தராபத நாதனாகிய கன்னோசி அரசனை வெற்றிகொண்டமையினை ஒரு இணையிலாத சாதனையாகச் சாளுக்கியரின் பிரசஸ்திகள் புகழ்ந்துரைக்கின்றன.

குப்தப் பேரரசிற் போலச் சாளுக்கியர் காலத்துத் தக்கிணத்திலும் சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயநெறிகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. சாளுக்கிய மன்னர்களும் அவர்களின் சமாந்தரும் பீரதானிகளும் பெருவணிகரும் அவற்றுக்கு ஆதரவு புரிந்தனர். பௌத்த சமயம் பொதுமக்களிடையே பெருமளவிற்குச் செல்வாக்கினை இழந்துவிட்டது. ஆயிணம் பௌத்த சமயம் தொடர்பான பீரசித்தமான குடபோகங்களும் ஓவியங்களும் சாளுக்கியர் காலத்தில் விருத்தி பெற்றன.

சாளுக்கிய வம்சத்தின் உற்பத்தி பற்றிய கதைகள் அவர்களின் சாசனங்களிற் காணப்படுகின்றன. அவை புராணக் கதைகளைப் போன்றவை, சமஸ்கிருத மொழியிற் காவிய நடையில் அமைந்தவை. சாளுக்கியர் வராக இலச்சனையைத் தங்கள் குலச்சின்னமாகக் கொண்டிருந்தனர். நிலவுலகினைக் கலியினின்றும் சாளுக்கியர் காப்பாற்றினார்களென்று அவற்றில் நயம்படச் சொல்லப்படுகின்றது. பேரூழியிற் கடலில் அமிழ்ந்த பூவுலகினைத் திருமால் வராக அவதாரமாகி மீட்ட கதை சாளுக்கியர் காலத்துக் கட்டுமானங்களிற் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

சாளுக்கியர் காலத்திற் சமஸ்கிருதக் கல்வி தக்கிணத்திலே பெருஞ் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. அது தொடர்பு மொழியாகவும் உயர்கல்வி நிலையங்களின் போதனாமொழியாகவும் விளங்கியது. எல்லாச் சமயத்தவரிடையிலும் அது பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. சாளுக்கியரின் பிரசஸ் திகள் சமஸ் கிருத மொழியில் அணி இலக்கணங்களுக்கமைய எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. அரசகுலத்தவர்களும் அரண்மனை அதிகாரிகளும் பிரதானிகளும் பெருவணிகரும் அம்மொழியிற் புலமை பெற்றிருந்தனர். சாளுக்கியர் காலத்திலே தக்கிணத்தில் உயர்கலாபீடங்களும் வித்தியாபீடங்களும் உருவாகியிருந்தன. சமய தத்துவங்களோடு காவியம், இதிகாசம், புராணம், நாடகம், தர்மசாஸ்தீரம், இலக்கணம், பாட்டியல் முதலானவற்றைப் பயின்ற புலவர்கள் பலர் வாழ்ந்தனர். அக்காலத்துக் கோயில்கள் வழிபாட்டு நெறி, கட்டட சிற்பக் கலை ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

கட்டுமானங்களிலும் செதுக்கு வேலைப்பாடுகளிலும் குப்தர் கலைப்பாணிக்கும் சாளுக்கியர் கலைப்பாணிக்கும் இடையிற் சில ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. அவை கட்டுமானங்கள் பற்றிய பொதுவான கோட்பாடுகளையும் மரபுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. வேறுபாடுகள் பிரதேச வழமைகளால் ஏற்பட்டவை.

கர்நாடகம், தெலுங்கு தேசம், கலிங்கம், தமிழகம் ஆகியவற்றிலே வளர்ச்சி பெற்ற ஆலயவமைப்பீன் மூலங்களை நாகர்ஜீன கொண்டாவிலுள்ள புராதனமான கட்டிடங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது. 1959ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகளில் இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவரின் காலத்திற் செங்கல் வேலைப்பாடாக அமைந்த கோயில்களின் அழிபாடுகளை அடையாளங் கண்டனர். அவற்றிலே கர்ப்பகிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், கொடிமரம், கோபுரம் ஆகிய அம்சங்கள் ஒரு பிரகாரத்தினள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பரிவார தேவர் கோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பரிவாரதேவர் கோட்டங்கள் ஒரு கோயில் வளாகத்தில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடற்குரியது. பரிவாரதேவர் கோட்டங்களிற் சிகரங்கள் சதுரமாகவும், வட்டமாகவும் எண்கோணமாகவும் அமைந்திருந்தன. அவை பிற்காலத்து நாகர, வேஸர, திராவிடக் கட்டுமானங்களின் முன்னோடிகள் போன்றவை.

வாதாபிக் கோயில்கள்

வாதாபீச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் குடபோகம், கற்றளி என்னும் இரு வகையானவை. அக்காலத்துக் கோயில்கள் வாதாபி, ஐகொளே, பட்டதகல், ஆலம்பூர் என்னும் நான்கு இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. குடவரைகள் வாதாபியில் மட்டுமே அமைந்துள்ளன. கட்டுமானமான கோயில்கள் இவ்விடங்கள் எல்லாவற்றிலும் உள்ளன.

வாதாபியிலுள்ள அரண்மனை, அரண்கள், குடபோகங்கள் என்பவற்றின் வேலைப்பாடுகள் மங்களேசனின் ஆட்சிக் காலம் (கி. பி. 578 – 609) முதலாக நடைப்பெற்றன. வாதாபியிலுள்ள ஏரியினைச் சுற்றிச் சிறியனவும் பெரியனவுமான கட்டடங்கள் பல அமைந்துள்ளன. அதன் தென்கிழக்கிலே மலையடிவாரத்திற் குடையப்பெற்ற மண்ட பங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் வைதீக சமயக் கோயில்களாக அமைந்த மூன்று மண்டபங்களும் சமணர்பாழி ஒன்றும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவை ஒரே நீரையில் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் மூன்று மங்களேசனுடைய காலத்தவை. இந்நாட்களில் மூன்றாவது குடவரை என்று சொல்லப்படுவது மிகப்பெரியது. அதில் மங்களேசனுடைய சாசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது. அக்குடைவரை 578ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை அதன்மூலம் அறியமுடிகின்றது.

விஷ்ணு கோயிலான மூன்றாம் குடைவரை முகப்பில் 70 அடி அகலமும் முகப்பிலிருந்து கர்ப்பகிருகம் வரை 65 அடி நீளமுங் கொண்டுள்ளது. அது தாழ்வாரம், மண்டபம், கர்ப்பகிருகம் என்னும் மூன்று பகுதிகளை உடையது. அமைப்பிலே வாதாபிக் குகைகள் குப்தர் காலத்துக் குடபோகங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டவை. എன்றாம் குடபோகத்திலே தாழ்வாரம் மிகவும் அகலமானது. அதில் 6 தாண்களும் பக்கங்களிலே சுவரையொட்டி ஒவ்வொரு அணைவு தாணும் அமைந்துள்ளன. நீள் சதுரமான கோலத்தைப்பெறும் மண்டபத்தின் அளவுப் பிரமாணங்கள் பொருத்தமற்றவை; வழமைக்கு மாறானவை. அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் நீளம் அரைவாசியானது. அதன் தூண்கள் மிக உயரமானவை சராசரியாக 19 அடி உயரமானவை. குப்தர் கலைப்பாணியில் அமைந்த தூண்களின் வனப்பை அவற்றிலே காணமுடியவில்லை. பெரும்பாலான தூண்களின் கம்பம் சதுரமானது. அவற்றின் தலைப்பாகத்திலே கனதியான பலகையும் சிலசமயங்களில் வளைவடைப்புப் போன்ற உருவங்களும் காணப்படும். குடைவரையின் முகப்பிலே கபோதம் உருவாகியுள்ளது. அதிற் பலவகையான சிற்றுருவங்கள் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

வாதாபியிலே கட்டுமானமுறையின் வளர்ச்சி பின்தங்கிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. ஆயினும், சிற்பங்களை உருவாக்குவதிற் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. குடைவரையின் தூண்களிலும் சுவர்களிலும் பல சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. திருமாலின் அநந்தசயனக் கோலமும் நரசிம்ம அவதாரமும் சுவரிலும் தாழ்வாரத்திலும் நுட்பமான வகையிலும் கவர்ச்சியான கோலத்திலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. திருமால் பூவராகமாகி ஊழிக்காலத்தில் ஆழியிலமிழ்ந்த பூகோளத்தை மீட்டுவரும் காட்சி அற்புதக்கோலமாக வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளது. அந்தச் சிற்பக் கோலம் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் பலவற்றிலே காணப்படுவது என்பது இங்கு கவனித்தற்குரியது.

முதலாம் குடபோகம், இரண்டாம் குடபோகம் என்று சொல்லப்படுவன அளவிற் சிறிய கோயில்கள். அவற்றில் முன்னையது சிவன் கோயில் ; இரண்டாம் குடபோகம் விஷ்ணு கோயில். சிவன் கோயில் விஷ்ணு கோயில்களான

வாதாபி சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள்

குடபோகங்களின் நடுவில் அமைந்துள்ளது. வெளிப்புறத்தில் முதலாங் குடபோகம் 42 அடி அகலமானது; மற்றது 33 அடி அகலமானது. முதலாவது குடபோகம் முகப்பிலிருந்து உட்புறமாக 50 அடி வரை உள்ளே குடையப்பட்டுள்ளது. இவையிரண்டின் வேலைப்பாடுகளும் குறிப்பாக இரண்டாம் குடபோகத்திலுள்ள வனப்புடைய சிற்பங்களும் கலைப்பாணியின் முன்னேற்றமான வளர்ச்சி நிலையைக் குறிக்கின்றன.எனவே, அவை முன்றாங் குடபோகத்திலும் பிற்பட்டவை என்று கருதப்படுகின்றது.

வாதாபியிலுள்ள சமணர் குடைவரை ஏனையவற்றைக் காட்டிலும் சிறியது காலத்தாற் பிந்தியது. அது சைவ, வைணவக் குடைவரைகளை மாதிரியாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. நான்கு தூண்களமைந்த அதன் தாழ்வாரம் 31 அடி அகலமானது. வெளிப்புறத்திலிருந்து உட்புறமாக 16 அடி வரை குடையப்பட்டுள்ளது.

வாதாபிக்கு மன்று மைல் தூரத்தில் மகாகூடேஸ்வரம் என்னும் கற்றளி அமைந்திருக்கின்றது. அது பல கோயில்கள், கட்டுமானங்கள் என்பவற்றின் நடுவிலே காணப்படுகின்றது. அது கி.பி 600க்கு முற்பட்டது என்பதைச் சாசனக்குறிப்பால் அறியமுடிகின்றது. அளவுப்பிரமாணங்களில் மகாகூடேஸ்வரம் சிறியது. அதன் சிகரம் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிற் காணப்படுகின்றது. அதன் தூபி எண்கோணமானது. அதன் பக்கங்களில் சிற்றுருவ விமானங்களின் நிரைகள் அமைந்துள்ளன. மகாகூடேஸ்வரத்தின் விமானம் வடிவமைப்பிலே திராவிடம் போன்றது. வாதாபி நகரத்தை எதிர்நோக்கிய வண்ணமாக அமைந்துள்ள மலையொன்றின் மேல் மாலகிட்டி சீவாலயம் காணப்படுகின்றது. அது மிதமான அளவு கொண்டது; 50 அடி நீளமானது. மகாகூடேஸ்வரத்திற் போல அதிலும் கர்ப்பகிருகம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அடங்கியுள்ளன. கர்ப்பகிருகமும் அந்தராளமும் சதுரமானவை. சுவர்களின் மேலே, விழிம்புகளின் வெளிப்புறமாக அமைந்த கபோதம் அகன்று, வளைந்து தொங்கும் கோலத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆலயத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களிலே தேவகோட்டங்களும் அவற்றின் பக்கங்களில் அணைவு தூண்களும் செம்மையாக அமைந்துள்ளன. கோயிலின் தோற்றம் வனப்புடையது. கட்டடத்தின் பகுதிகள் பொருத்தமான அளவுகளில் நீர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. கற்கள் சீராக வெட்டப்பெற்று பளபளப்புடன் ஒளிரும் வண்ணமாக நுட்பமான முறையிற் செதுக்கப்பட்டு அடுக்கப்பட்டுள்ளன. உறுதியான வேலைப்பாட்டினாலே கட்டுமானம் நிலைகுலையாது இன்றுவரை நிலைபெற்றுள்ளது. சாளுக்கியர் காலத்துக் கட்டுமானமுறையின் உன்னதமான வளர்ச்சியினைக் குறிக்கும் வகையில் மாலகிட்டி சிவாலயம் அமைந்துள்ளது.

ஐகொளேயிலுள்ள தளிகள்

ஐலொளே என்பது கர்நாடக மாநிலத்து பீ. ஜாப்பூர் மாவட்டத்துச் சிற்றார்களில் ஒன்று. இந்நாட்களில் இங்கு எதுவிதமான இயற்கை வனப்பும் காணப்படுவதில்லை. நவீனமயமாக்கத்தின் அடையாளங்களும் அங்கு தெரியவில்லை. வளமிலாத சேரிப்புறம் போல அது காட்சியளிக்கின்றது. குடிசைகளிலும் சிற மனைகளிலும் வாழும் மக்கள் மந்தை வளர்ப்பினைச் சீவாதாரமாகக் கொண்டுள்ளனர். குடியிருப்பின் ஒரு புறத்திலே ஏறக்குறைய 150 கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுக்கப்பால் ஒரு பரந்த வெளி காணப்படுகின்றது. அந்தத் தரையும் பசும்புற்றரையாகவன்றிப் பாழ்நிலம் போலவே காணப்படுகின்றது. அது 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஈமக்காடாகவிருந்தது. அது பெருங்கற்படைக் காலத்து ஈமக்காடு. பல நூற்றுக்கணக்கான ஈமக் கல்லறைகளின் பாகமான கற்பாளங்கள் அங்கு கிடக்கின்றன. அவை அண்மையிலிருந்த இனச்சுறிவு கொண்ட வளமான குடியிருப்புகளின் அடையாளங்கள்.

தங்கள் பெருமக்களுக்குக் கல்லறைகளை அமைத்த பெருகற்படைக்கால மக்களின் வழிமுறைச் சந்ததியினர் சைவ, வைணவ, சமண சமயநெறிகளைச் சார்ந்ததும் தேவர் படிமங்களை வைத்து வழிபடுவதற்கான கோயில்களைக் கற்றளிகளாக அமைத்துக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டனர். அந்த மாற்றத்தின் வெளிப்பாடாக அமைந்தவை ஐகோளேயிலுள்ள கற்றளிகள்.

புராதன காலத்தில் ஐகோளே செல்வம் பொலிந்த வளநகராக விளங்கியது. அது தக்கிணத்தின் வணிகப்பாதைகள் இணைந்த தளமான பெருவணிக நகரம். வணிகரின் ஆதரவிற் கம்மாளர் கணத்தவர் அதனை அழகு பொலிந்த கோயில் நகரமாக மாற்றிவிட்டனர். ஏன் இத்தனை பெருந்தொகையான ஆலயங்களை ஒரு சிறிய இடத்தில் அமைத்தனர் என்பது பலப்படவில்லை. இவ்விடயம் தொடர்பாக எவரும் சிந்தித்ததாகத் தெரியவில்லை. பெருமக்களின் கலங்களுக்குரிய தனியான வழிபாட்டுத் தலங்களாக அவை அமைந்தனவா? அல்லது அவை பல்வேறு திசைகளிலிருந்தும் வந்து அங்கு கூடி வாழ்ந்த வெவ்வேறான வணிக கணங்களின் தேவைகளுக்கு நிர்மாணிக்கப்பட்டவையா? என்பது மேற்கொண்டு ஆராய்ந்து தெளிவுபடுத்தற்குரியது.

ஒரு கோயில் நகரமென்ற வகையில் ஐகொளே தனிச்சிறப்புடையது. இந்தியக் கட்டடக்கலை வரலாற்றில் அதனைப் போன்ற வேறெந்த நகரமுங் காணப்படவில்லை. அது கட்டடக்கலைஞர்களின் பிரதானமான பரீட்சார்த்த நிலையமாக விளங்கியது. அங்குள்ள கட்டடங்கள் கி.பி. 450 ~ 650 ஆகிய காலப்பகுதிக்குரியவை. விந்திய மலைக்குத் தென்பாலான தேசங்களில் இங்குதான் முதன்முதலாகக் கற்றளிகள் அமைக்கப்பட்டன. ஐகொளேயில் உற்பத்தியான கற்றளிக் கட்டுமானமுறை வாதாபி, பட்டதகல் என்னும் நகரங்களுக்கும் தகூழிணாபதத்திலுள்ள வேறிடங்களுக்கும் பரவியது.

லாட் கான்

ஐகொளே நகரின் கோயில்கள் எல்லாவற்றையும் வர்ணிப்பது சாலாக்காரியம். அத்தகைய முயற்சியும் பெருநூலாக விரிவு பெறக் கூடியது. அங்கு உருவாகி வளர்ச்சி பெற்ற கட்டுமான முறையின் சிறப்பம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கும் சில கட்டடங்களே இங்கு விளக்கப்படும்.

இந்நாட்களில் லாட் கான் என்று சொல்லப்படும் கட்டடம் வடிவமைப்பிற் சில தனிப்பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. அது ஏழாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அமைக்கப்பட்டது. அதிற் பக்கங்களில் 50 அடி அளவுகொண்ட சதுரமான மண்டபமும் முகமண்டபமும் பிரதான பகுதிகளாகும். அது தூண்கள் அமைந்த மண்டபம் போலக் காட்சியளிக்கின்றது. அதில் இரண்டு தூண்சதுரங்கள் ஒன்றினுள் மற்றொன்றாக அமைந்துள்ளன. மண்டபத்தின் நடுவில் செதுக்கு வேலைப்பாடான கம்பீரமான நந்தியின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. கட்டடம் சிவாலயம் என்பதற்கு அதுவே அடையாளம்.

மண்டபத்தூண்கள் மேன்னோக்கிய உட்சரிவு கொண்ட சதுரத் தாண்கள். தூணின் கழுத்துக்கு மேலமைந்த பலகையும் போதிகையும் அகலமானவை. அவற்றுக்கிடையிலான வளைவடைப்புகள் ஒரு மெத்தையில் அமைந்திருக்கமாப் போற் காணப்படுகின்றன. தக்கணத்துக் கோயில்களின் தூண்வடிவங்களுக்குச் சாளுக்கியர் பாணியிலுள்ளவை மூலமானவை.

மண்டபத்தின் கூரை தாழ்வானது. சமதள அமைப்புடையது. ஆலயம் மூன்று பக்கங்களிற் சுவர்களால் முற்றாக மூடப்பட்டுள்ளது. அவற்றிலே பூ வேலைப்பாடுகள் அமைந்த பலகனிகள் செம்மையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கோயிலின் கிழக்குப் புறத்திற் சுவர்களற்ற முகமண்டபம் அமைந்துள்ளது. அதன் தாண்களிற் கங்கை, யமுனை ஆகிய ஆற்றுத் தேவதைகளின் வடிவங்கள் வனப்பு மிக்க கோலத்திற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு கருவறை தனியொரு அமைப்பாக மூலஸ்தானம் போன்று, அமைக்கப்படவில்லை. அது வழமைக்கு மாறாக மண்டபத்தினுள்ளே, மேற்குப்புறச் சுவரையொட்டி அமைந்துள்ளது. கட்டடத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் அணைவு தூண்கள் அழகிய கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முகமண்டபத்தில் அமைந்திருக்கின்ற கல்லாசனம் அதன் மேல் இருப்பவர்கள் பின்புறமாகச் சாய்ந்து கொண்டு இருக்கத்தக்க வகையில் வளைவுடையதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பீற்காலத்தில் அமைக்கப்பெற்ற சில மண்டபங்களிற் கல்லா சனங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கோயிலின் தாழ்வான கூரை தட்டையானது. அது கற்களால் மூடப்பட்டுள்ளது. கற்பலகைகள் ஒன்றுடனொன்று இறுகக் கொழுவும் வண்ணமாகச் சுவர்களின் மேல் இடப்பட்டுள்ளன. சுவர்களின் வேலைப்பாடு சீரற்றது. செம்மையாக வெட்டப்படாத, அழுத்தமற்ற கற்களைச் சுவர் களில் அடுக்கியுள்ளனர். சுவர் களும் வேறுபட்ட அளவுகளில் அமைந்துள்ளன. இக்கட்டடம் கற்றளிக் கட்டுமானங்களை அமைப்பதில் திறமையும் அனுபவமும் இல்லாதவர்களால் நீர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. கூரையின் மேல் நாகர சிகரம் அமைந்துள்ளது.

அம்மன் கோயில்

ஐகொளேயிற் காணப்படும் ஆலயங்களிலே துர்க்கையம்மன் கோயில் மிக முக்கியமானது. அதன் கட்டுமானமுறை குப்தர் கலைப்பாணியிலுள்ள கோயில்களினின்றும் வேறுபட்டது. வெளிப்புறத்தில் இக்கோயில் 84 அடி நீளமானது. கர்ப்பகிருகமும் மண்டபமும் இணைந்த பகுதி 60 அடி நீளமும் 36 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதற்கு முன்னால் 24 அடி நீளமான முகமண்டபம் அமைந்திருக் கின்றது. மிக உயரமான அதிஷ்டானத்தில் ஆலயம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிஷ்டானப் படைகளிற் செதுக்குச் சிற்பங்கள் நிரைநிரையாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. நிலமட்டத்திலிருந்து கட்டடத்தின் தட்டையான கூரை 30 அடி உயரமானது. கர்ப்பகிருகத்தின் பின்புறம் வில்வளைவு போன்ற அமைப்புடையது. மூலஸ்தானத்தின் மேலே சிறிய அளவிலான சிகரத்தை அமைத்துள்ளனர்.

முகமண்டபத்தை அடைவதற்கு இரு பக்கங்களிலும் சோபானங்கள் அமைந் துள்ளன. அதனுள் தூண்கள் அமைந்த அந்தராளம் உண்டு. அதில் உள்ளே செல்லும் நுழைவாசல் காணப்படுகின்றது. அதற்கப்பால் 44 அடி நீளமான பெரிய மண்டபமுண்டு. அதில் இரண்டு தூண் வரிசைகள் உள்ளன.

கர்ப்பகிருகத்தைச் சுற்றி வலம் வருவதற்கான திருசுற்று அமைந்திருக் கின்றது. அது மண்டபத்தின் இருபக்கங்களிலுமுள்ள சாலைகளோடு இணைந்துவிடுகின்றது. மூலஸ்தானத்திற்குட் போதியளவு காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் வரக் கூடிய வகையில் கற்பலகைகளிலே பின்னல் திரை போன்ற வடிவமைப்புகள் செதுக்கப்பட்டிருந்தன. அவை அடங்கிய கற்பலகைகள் பக்கங்களிலே சதுரமாகவும் பின்புறத்திலே வட்டமாகவும் இருந்தன. சிகரம் நாகரமுறைக்குரிய ஆமலக வடிவில் அமைந்துள்ளது.

வாதாபி சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள்

ஹூச்சிமல்லிகுழ

சாளுக்கியர் கலைப்பாணியிலமைந்த சிறப்பு மிக்க கட்டுமானங்களிற் ஹூச்சிமல்லி குடிக் கோயிலும் ஒன்றாகும். அது சிறிய கற்களால் செம்மையாக அமைக்கப்பட்ட கற்றளி. கர்ப்பகிருகம், அந்தராளம், மண்டபம் என்பன அதன் பகுதிகள். கர்ப்பகிருகத்தின் மேல் நாகர சிகரம் அமைந்திருக்கின்றது. அந்தராளம் அழகிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. இதுவே சாளுக்கியர் பாணியில் அந்தராளம் பெற்ற முதலாவது கோயில். அது ஒரு சாந்தாரக் கோயிலாகவும் அமைந்துள்ளது. வெளிப்புறச் சுவர்களில் துர்கையம்மன் கோயிலிற் காணப்படுவனவற்றைப் போன்ற வேலைப்பாடுகள் இல்லை. தூண் வரிசைகள் உள்ளன; ஒவ்வொன்றிலும் மும்மூன்று தாண்கள் துர்க்கையம்மன் கோயிலிற் போல இதிலும் திருச்சுற்றாலை அமைந்திருக்கின்றது. அது மண்டபச்சாலைகளோடு இணைந்திருக்கின்றது.

கற்றளியான மேகுடி என்னும் சமணக் கோயில் இரண்டாம் புலிகேசியின் ஆதரவுடன் ரவிகீர்த்தி என்னும் சமணமுனிவரால் 634ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. அதன் வளாகத்தில் அமைந்திருக்கின்ற பிரசஸ்தி வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆவணம். அதில் புலிகேசியின் சாதனைகள் காவிய நடையில் நயம்பட வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அதனைத் தொகுத்த ரவிகீர்த்தி தான் காளிதாசர், பாரவி போன்ற மகாகவிகளின் வழியில் வந்த கவிவாணரென்று உரிமை பாராட்டுகின்றார்.

ஐகொளேயில் ஏற்பட்ட கட்டடக்கலை வளர்ச்சியின் மிகுந்த முன்னேற்றமான வேலைப்பாடுகளையும் கலையம்சங்களையும் அதிற் காணலாம். அதன் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகவும் நுட்பமானவை. சுவர்களின் வெளிப்புறத்திற் தேவ கோட்டங்களும் அணைவு தூண்களும் வனப்பான கோலத்தில் உருவாகியுள்ளன. கர்ப்பகிருகம், மண்டபம் என்பன கோயிலின் பிரதான பகுதிகளாகும். அவை இடைகழியான அந்தராலத்தின் மூலம் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றியமைந்த பகுதி சிற்பக்கூடம் போன்ற தோற்றமுடையது. மேகுடி ஆலயம் பிற்காலத்து வேலைப்பாடுகளுக்கு முன்னுதாரணமாக அமைந்துவிட்டது.

பட்டதகல் ஆலயங்கள்

வாதாபிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கலைப்பாணியின் முதிர்ச்சியான நிலையினைப் பட்டதகல்லிற் காணலாம். வாதாபியிலிருந்து 10 மைல் தூரத்திலுள்ள பட்டதகல் சாளுக்கியர் காலத்துப் பெருநகரங்களில் ஒன்றாகும். அது சாளுக்கிய

இந்துக் கோயில்கள்

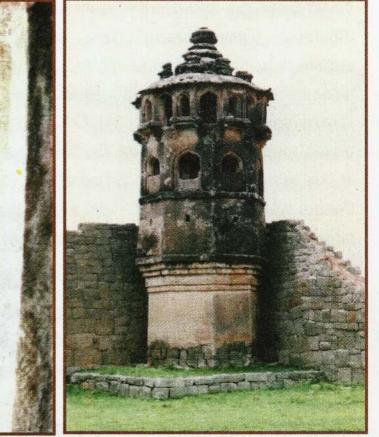
மன்னரின் இரண்டாம் தலைநகராக விளங்கியதென்று சிலர் கொள்வர். அங்குள்ள கோயில்கள் ஒரு விசாலமான வளாகத்தில் அமைந்துள்ளன. அவை அனைத்தும் அரசரால் நீர்மாணிக்கப்பட்டவை என்று கருதலாம். அங்குள்ள கோயில்கள் ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளிற் கட்டப்பெற்றவை. அவற்றுட் சில கட்டுமானத்தில் நாகரமானவை. ஏனையவை திராவிட கட்டுமான முறையின் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. பாபநாதர் கோயில், சம்புலிங்கேஸ்வரம், காசிநாதர் கோயில், கார்சிதேசுவரர் கோயில் ஆகிய நான்கும் நாகர பாணியில் அமைந்தவை. ஏனையவை திராவிட பாணியில் அம்சங்களைகன் கொண்டனை மேல்வருவனவாகும். : 1. சங்கமேஸ்வரம் 2. விரூபாக்ஷர் கோயில், 3. மல்லிகார்ஜினம், 4. கலக்நாதர் கோயில், 5. சம்மேஸ்வரம், 6. சமணக் கோயில்

பாபநாதம் (680), விரூபாக்ஷர் கோயில் (725) ஆகியவிரண்டும் அளவிற் பெரியவை. அவை முறையே நாகர, திராவிட கலைப்பாணியின் அம்சங்களைக் கொண்டவை. பட்டதகல்லிலுள்ள கோயில்கள் எல்லாம் கற்றளிகள் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. கி.பி. 680ஆம் ஆண்டளவில் நிர்மாணிக்கப்பெற்ற பாபநாதம் 90 அடி நீளமானது. ஆயினும் அதில் அடங்கியுள்ள கட்டடங்கள் உயரங்குறைந்தவை. கோயிலின் நீளத்துக்கு ஏற்ற வகையில் அவை உயரம் பெற்றிருக்காதமையாற் கோயில் வனப்பான கோலத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. அதனை நிர்மாணித்த ஸ்தபதிகள் கற்றளிக் கட்டுமானங்களை அமைப்பதிற் போதியளவு அனுபவ முதிர்ச்சியினைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று கருதலாம். அவர்கள் சாஸ்திர விதிகளுக்கேற்ப ஆலயத்தை அமைத்துள்ளனர் என்று கொள்வதற்கும் ஆதாரமில்லை. அவர்களின் முயற்சி பரீட்சார்த்தமானது.

கோயிலில் அடங்கிய பகுதிகளின் அளவுப்பிரமாணங்களும் பொருத்தமற்றவை. பாபநாதத்தின் அந்தராளம் செம்மையாக உருவாக்கப்படவில்லை. அது மூலஸ்தானத்தையும் அதன் முன்னாலமைந்த மண்டபத்தையும் இணைக்கும் இடை கழியாகவன்றி ஒரு சபாமண்டபம் போல அதிக சுற்றளவுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. விமான சிகரம் நாகரமுறையில் அமைந்துள்ளது. அந்தராளத்துக்கு முன்னால் மண்டபம், முகமண்டபம் என்பன காணப்படுகின்றன. கோயிலின் உட்புறச்சுவர்களும் தாண்களும் உறுதிப்பாடும் பிரமாண்டமான தோற்றமுங் கொண்டவை. மண்டபத்தின் நடுவிற் கலசும் அமைந்துள்ளது. அதன் பக்கத்தில் நான்கு தாண்களின் உேற்பாகத்திலே அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அமைக்கப்படவில்லை.

வாதாபி சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள்

வாதாபி சாளுக்கியா

வாதாபிக் கோட்டை காவலரண்

வாதாபிக் குகை கோயில் பூவராகம்

வாதாபி மாலகிட்டி சிவாலய சிற்பம்

வாதாபிக் கோயில் சிற்பம்

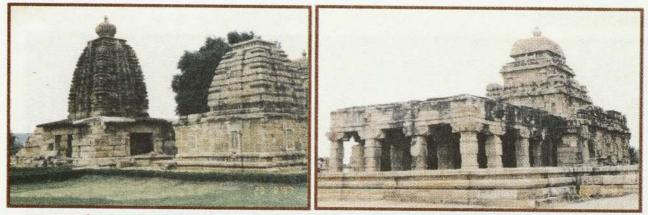
காலத்து கோயில்கள்

வாதாபி மாலகிட்டி சிவாலயம்

பட்டதகல் கோயில்கள்

பட்டதகல் கோயில்கள்

பட்டதகல் விரூபாக்ஷா ஆலயம்

பட்டதகல் கோயில்கள்

பட்டதகல் சங்கமேஸ்வரா் ஆலயம் (திராவிடக்கலைப்பாணி)

பட்டதகல் வாதாபிச் சாளுக்கியா கோயில்

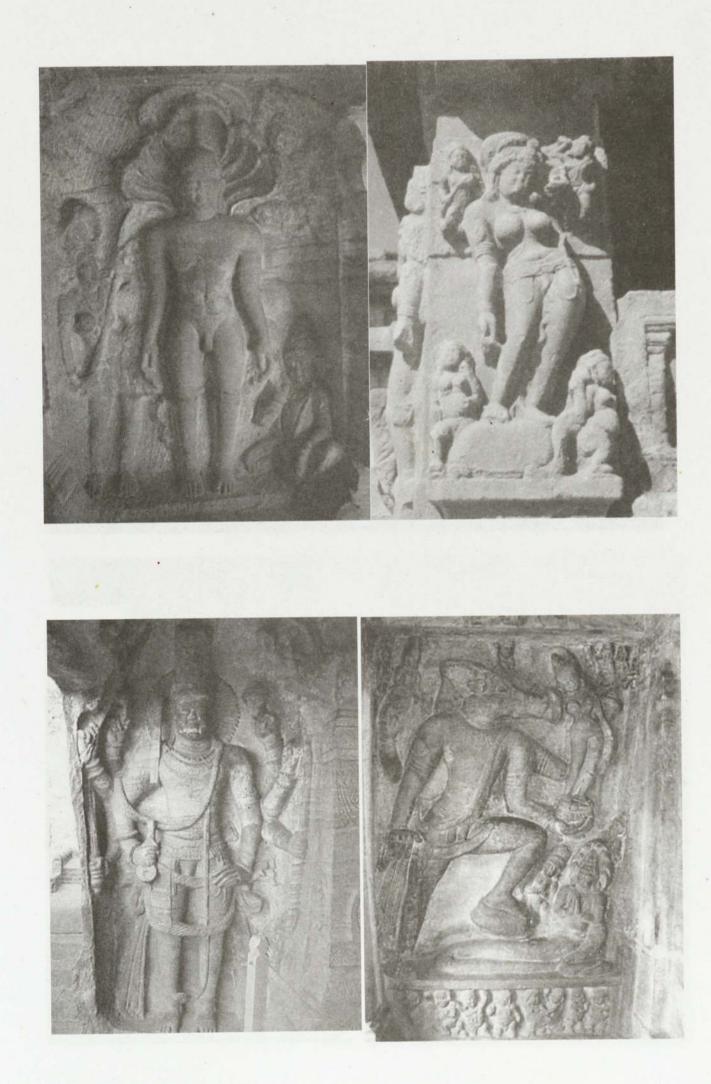
இகொளே கோயிற் சிற்பம்

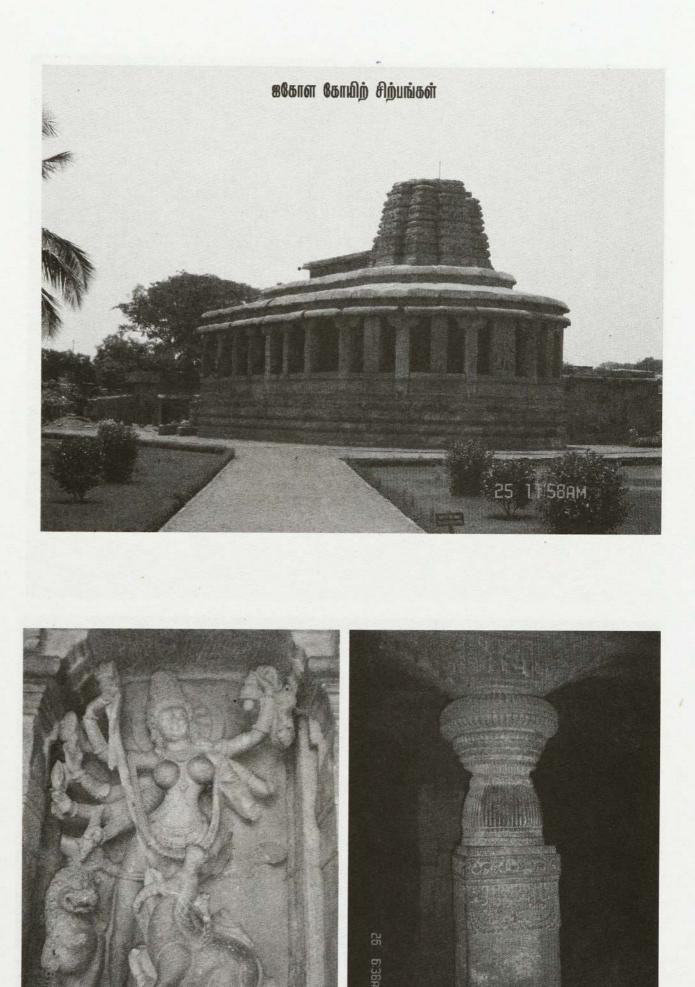
ஜகொளே பூவராகர்

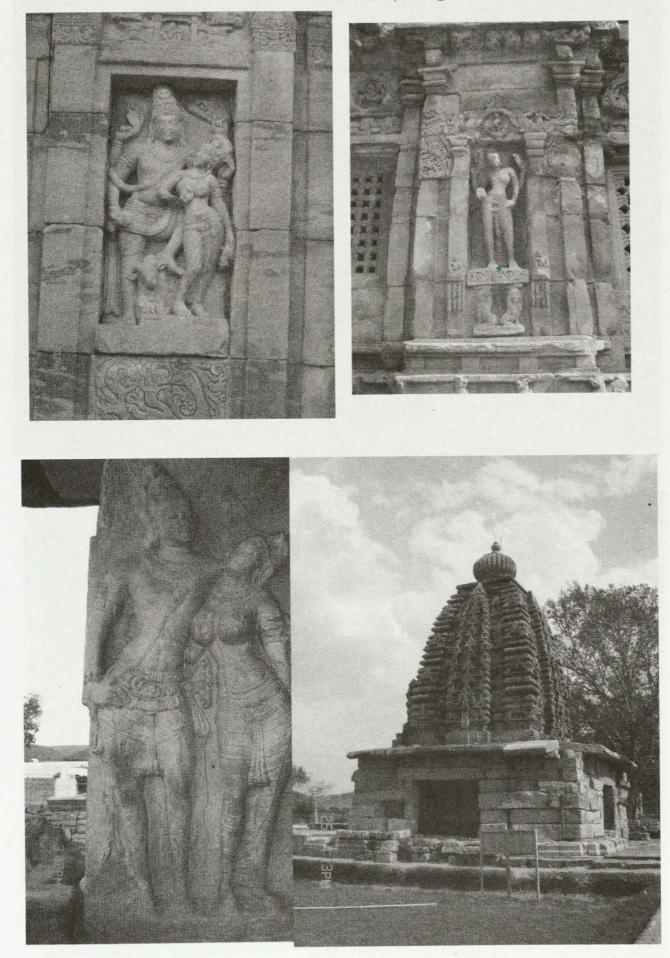
ஐகொளே துர்க்கையம்மன் கோயிற் சிற்பம்

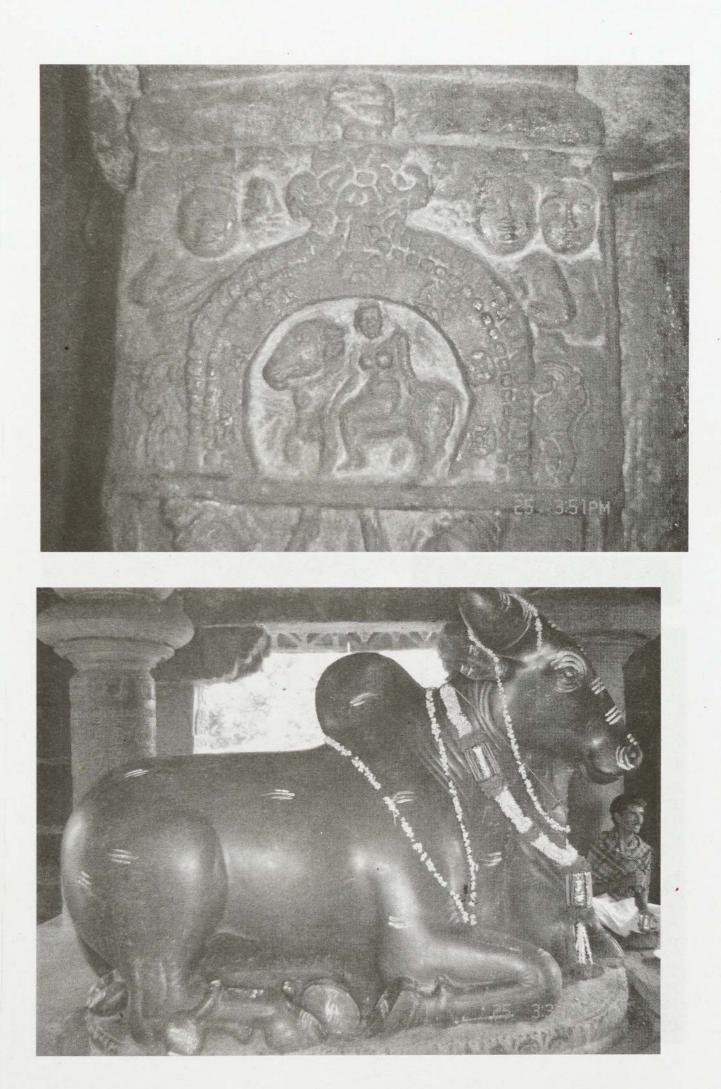

பட்டதகல் கோயிலும் சிற்பங்களும்

வெளிப்புறச் சுவர்களிலுள்ள கபோதம் கனதியானது. கூரையின் விழிம்புகளின் மேலான கைபிடிச் சுவரில் சிற்றுருவக் கோட்டங்கள் அலங்கார வேலைப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன. சுவர்களின் வெளிப்புறத்தில் தேவகோட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் தலைப்பாகம் அழகிய தோரணங்களின் கோலமானவை. தேவகோட்டங்களிலே படிமங்களுக்குப் பதிலாக கோயிலின் சிற்றுருவ வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. கட்டடத்தைச் சுற்றி இவ்வாறான முப்பது கோட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. சிற்றுருவ விமானங்களைத் தேவகோட்டங்களில் அமைக்கும் முறை புதுமையானது. ஆயினும் எல்லாக் கோட்டங்களிலும் ஒரே விதமான வடிவங்கள் காணப்படுவதால் கட்டடத்தின் சுவர்ப்பாகம் வனப்பற்றதாகிவிட்டது. ஆலயத்தை நிரிமாணித்தவர்கள் கட்டு மானத்திலே தேவகோட்டங்களுக்குரிய பயன்பாட்டைப் புரிந்திருக்கவில்லை என்று கருதலாம். வழமை போலக் கோட்டங்களின் இரு பக்கங்களிலும் அணைவு தூண்கள் காணப்படுகின்றன.

இரண்டாம் விக்கிரமாதித்தனின் தேவியான ரங்கபதாகை விரூபாக்ஷர் ஆலயத்தை நீர்மாணித்தாள். சாளுக்கியரின் கோயில்களில் அதுவே அளவிற் பெரியது. கலையம்சங்களிலும் கட்டுமானச் சிறப்பிலும் முதன்மையானது. அது சாளுக்கியரின் ஆதிக்கம் உன்னத நிலையில் இருந்த காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. பிரகாரத்தினுள் அமைந்த விரூபாக்ஷர் ஆலயம் 120 அடி நீளமானது. அதில் மூலஸ்தானம், அந்தராளம், மண்டபம் முகமண்டபம், நந்தி மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் உள்ளன. கோயிலின் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் பொருத்தமான அளவுகளில் அமைக்கப்பட்டு, ஒரே கட்டுமானமாகக் காட்சியளிக்கும் வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளமை கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட தெளிவான முன்னேற்றத்தின் அடையாளமாகும். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பாபநாதத்தின் குறைபாடுகள் எல்லாம் இங்கே நீங்கி விடுகின்றன. அத்துடன் விரூபாக்ஷம் அழகுபொலிந்த பெருங் கோயிலாக விளங்கும் வண்ணமாக அதனை நீர்மாணித்துள்ளனர்.

கர்ப்பகிருகத்தின் மேலமைந்த விமானம் பலதள அமைப்பாகும். விமான தளங்கள் நீள்சதுரமானவை. ஒவ்வொரு தளமும் கணிசமான அளவு நீளமும் உயரமுங்கொண்டுள்ளது. மேலுள்ள தளம் ஒவ்வொன்றும் அதன் கீழ் அமைந்துள்ளதைக் காட்டிலும் சிறியது. சுவர்களின் வெளிப்புறத்தில் அமைந்துள்ள தேவகோட்டங்கள் வனப்புடன் விளங்குகின்றன. அவற்றிலே ஜன்னல் திரை வடிவங்களும் படிமங்களும் மாறிமாறி அமைந்துள்ளன. சிவபெருமானின் உருவங்களும் நாகலோகத்தவரின் உருவங்களும் இராமாயணக் கதையினை விளக்கும் சிற்பங்களும் அவற்றிடையே காணப்படுகின்றன. பெருந்தொகையான சிற்பங்கள் கட்டடத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளமை கட்டுமானத்தின் ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

கர்ப்பகிருகத்தைச் சுற்றிப் பிரதக்ஷிண பாதை அமைந்துள்ளது. தூண்கள் பொருந்திய மண்டபத்தின் பக்கங்களிற் சுவர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே பின்னல் தரை போன்ற கோலத்திற் கற்பாளங்களிற் துவாரங்கள் வெட்டப்பட்டுள்ளன. குண்ட என்னும் சிற்பாசாரியனின் தலைமையில் விரூபாக்ஷர் கோயில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. அவனுக்குத் திரிபுவனாசாரியன் என்னும் பட்டத்தை அரசன் வழங்கினான். விரூபாக்ஷர் கோயிலின் கட்டுமானப் பணிகளிற் பல கணங்களைச் சேர்ந்த சிற்பிகள் பங்கு கொண்டனர் என்று கொள்வதற்கான காரணம் உண்டு. தென்னிந்தியக் கட்டுமான முறைகள் பலவற்றின் சங்கமத்தை அதிலே காணமுடிகின்றது. அரண்மனை அதிகாரிகள் சாளுக்கியரின் இராச்சியத்திலும் அதற்கப்பாலும் பிரபலமாகியிருந்த கட்டட, சிற்பக்கலை வல்லுநர்களை வரவழைத்து, அவர்களிடம் திருப்பணி வேலைகளை ஒப்படைத்தனர். கட்டுமான வேலைகள் வரையறையான திட்டமொன்றுக்கு அமையவும் அனுபவமுதிர்ச்சி பெற்றவர்களின் மேற்பார்வையிலும் நிறைவேற்றியதற்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. வேலைப்பாடுகளிலே திராவிட கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் மேலோங்கியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. தக்கிணத்துக் கட்டுமானங்களில் ஆரம்ப காலம் முதலாக நாகர, திராவிட கலைப்பாணிகளின் அம்சங்கள் வெவ்வேறான கட்டடங்களிலே தனித்தும் சிலவற்றிலே கலந்தும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. பட்டதகல்லில் தென்னிந்திய முறையான தீராவிடத்தின் செல்வாக்குச் சிறப்புற்றமை குறிப்பிடற்குரியது. இவ்வாலயத்தின் அதிஷ்டானப் படைகள், அணைவு தாண்கள், கபோதம், பூ வேலைப்பாடுகள், கொடி வளையங்கள் என்பவற்றிலே புத்துணர்ச்சியும் கலைவனப்பும் விளங்குகின்றன. அவை சிக்கலான கட்டுமானங்களின் நடப்பங்களின் அனுபவம் பெற்ற கலைஞரின் வினைத்திறனாகும்.

விரூபாஷர் ஆலயம் அதன் வனப்பு மிகுந்த கோலத்தினாலும் செம்மையான அளவுப் பிரமாணங்களினாலும் சிற்பவேலைப்பாடுகளின் சிறப்புகளினாலும் சாளுக்கியரின் முதன்மைக் கோயிலாக விளங்குகின்றது. அதன் அம்சங்கள் பலவற்றைக் கல்யாணிச் சாளுக்கியர் குக்கணர், லக்குண்டி என்னுமிடங்களிலே 12ஆம், 13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அமைத்த கோயில்களிற் காணலாம். பட்டதகல்லிலுள்ள சங்கமேஸ்வரம் வடிவமைப்பில் விரூபாக்ஷத்தைப் போன்றது. ஆனால், அதன் மண்டபம் பக்கச் சுவர்களின்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ூலம்பூர்க் கோயில்கள்

அலம்பூர் என்பது தூங்கபத்திரை அற்றங்கரையில், தார்வாருக்குச் சமீபத்தில் அமைந்துள்ள ஊர். அது சாளுக்கியரின் இராசதானிக்குத் தெற்கில் சுமார் நூறு மைல்களுக்கப்பால் அமைந்திருந்தது. அங்கு, பட்டதகல்லிற் போல விசாலமான வளாகமொன்றில் ஒன்பது கோயில்கள் உள்ளன. அவை சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் நாகர பாணியில் அமைந்தவை ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் நிர்மாணிக்கப் பெற்றவை.

ஆலம் பூர் க் கோயில் களை நவ பிரம் மம் என்ற சொல் வது வழமையாகிவிட்டது. ஒன்பது கோயில்கள் ஒரே தலத்தில் இருப்பதால் இந்தப் பெயர் உருவாகியுள்ளது. அவற்றுள் விசுவபிரமம், வீரபிரமம், குமாரபிரமம், பாலபிரமம், பத்மபிரமம், கருடபிரமம், சொர்க்க பிரமம், பிரபாக் கோயில் ஆகியன நாகரபாணிக் கட்டுமானங்கள். தாரக பிரமம் வடிவமைப்பிலே திராவிடமானது. கட்டட அமைப்பிலே சொர்க்க பிரமம், பிரபாக் கோயில் என்பன சிறப்பு மிக்கவை. அவை சாளுக்கியர் கலைப்பாணியின் உன்னதமான பண்புகளைக் கொண்டவை.

ஆலம்பூரிலுள்ள மிகப்பெரிய கோயில் 75 அடி நீளமும் 50 அடி அகலமுங் கொண்டது ஏனைய கோயில்கள் அளவிற் சிறியவை நீள்சதுரமான வடிவிலமைந்த ஆலம்பூர்க் கோயில்கள் கட்டுமானத்தில் அலங்காரத் தோற்றங் கொண்டவை. பொருத்தமான அளவுப் பீரமாணங்களில் உருவாக்கப்பட்ட எல்லாப் பகுதிகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஒரு தனிக் கட்டுமானம் போன்ற கோலத்தைப் பெற்றுள்ளன. ஒரு வகையில் அவை சாந்தாரக் கோயில்களாய் அமைந்துள்ளன. மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றிப் பிரதக்ஷிண பாதையும் அதனருகே தூண்வரிசைகளும் இவற்றிலே காணப்படும். கர்ப்பகிருகத்தின் மேலமைந்த நாகரசிகரம் கணிசமான அளவுடைய அமைப்பாகும். சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்களுக்குச் சிறப்பாயுள்ள கலசம் இவற்றிலே மூலஸ்தானத்தின் முன்னால் அமைந்துள்ளது. பொதுவாக எல்லாவிதமான வேலைப்பாடுகளிலும் முன்னேற்றம் தெரிகின்றது. செதுக்கு வேலைப்பாடுகள் நடப்மாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உயரமான அதிஷ்டானங்கள் இங்கு காணப்படவில்லை. அழகான கோலத்துடன் விளங்கும் கபோதம் கட்டடப் பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைக்கும் சாதனம் போல விளங்குகின்றது. சுவர்ப்புறங்களிலுள்ள தேவகோஷ்டங்கள் அலங்காரத் தோற்றங் கொண்டவை; அளவிற் பெரியவை; அவற்றின் தோரணங்களின் தலைப்பாகம் கபோதத்துடன் இணைந்துவிடுகின்றது. வரையறையான திட்டங்களுக்கேற்ப உருவாக்கப்பட்ட ஆலம்பூர்க் கோயில்கள் அழகுபொலிந்த கட்டுமானங்கள்.

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

இரா. கலைக்கோவன்

கட்டடக் கலையைச் சமயஞ் சார்ந்த, சாராத கட்டட அமைப்புகள் எனக் கொண்டு இரு பீரிவாக்குவர். பல்லவர் காலத்துக் கட்டடங்களாய் இன்று நமக்குக் கிடைத்திருப்பவை அனைத்தும் சமயஞ் சார்ந்தவை என்பதால், இங்கு நாம் காணவிருக்கும் கட்டடக் கலையைச் சமயஞ் சார்ந்த கட்டடக் கலையாகக் கொள்ளலாம்.

'ஏதத் அனிஷ்டகம் அத்ருமம் அலோகம்

அசுதம் விசித்திர சீத்தேன நீர்ம்மாபிதம்

நிருபேண பிரம்ம ஈசுவர விஷ்ணு லக்கூழ்த ஆயதனம்'

செங்கல், சுதை, மரம், உலோகமின்றி மும்மூர்த்திகளுக்குக் கோயிலெடுக்கப்பட்ட தகவலைத் தரும் முதலாம் மகேந்திரவர்மின் மண்டகபட்டுக் கல்வெட்டுடன் பல்லவர் காலக் கட்டடக்கலை தொடங்குகிறது. பல்லவர் காலத்திற் குடைவரைகள், செதுக்குத் தளிகள், கட்டுத்தளிகள் எனும் மூன்று வகையான கோயிலமைப்புகளைக் காணமுடிகிறது. இவற்றுள் முதற்கட்ட உருவாக்கங்களான குடைவரைகளை அவற்றின் தோற்றம், உள்ளடக்கம் என்பனவற்றைக் கொண்டு இரு பருவங்களில் அடக்கலாம்.

முதற் பருவம் சித்ரகாரப் புலியான முதலாம் மகேந்திரவர்மர் காலத்திலே தொடங்கி நயனமனோகரரான ராஜசிம்மர் காலத்தில் முடிந்தது. இப்பருவத்திலே தோன்றிய குடைவரைகள் முகப்பு, மண்டபம், கருவறை என்றமைந்தன. இடைவெளிகளோடு கூடிய முழுத்தாண்களும் பக்கச் சுவர்களோடு கூடிய அரைத்தாண்களும் கொண்டமைந்த முகப்பின் இடைவெளிகள் அங்கணங்கள் எனப்பட்டன. சதுரம், கட்டு, சதுரம் என்றமைந்த எளிய தூண்களின் போதிகைகள் உத்திரம், வாஜனமெனம் கூரையுறுப்புகளைத் தாங்கி நின்றன. பாறையின் முன் நீட்டலே கபோதமானது. மண்டபம் மற்றமொரு வரிசைத் தூண்களாலோ தரையில் காட்டப்படும் உயர மாறுபாடுகளாலோ இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டு முகமண்டபம், அர்த்த மண்டபம் என்றாயிற்று. முதற் கோயிலான மண்டகப் பட்டு லக்கூழ்தாயனத்தில் அர்த்தமண்டபத்தின் பின்சுவர் மூன்று கருவறைகளைப் பெற்றது. இறைத் திருமேனிகள் செதுக்கப்படாத இக் கருவறைகளில் மரம், சுதை, அல்லது ஓவியமாகவே இறைவடிவம் இடம் பெற்றிருந்தது என்பது அறிஞர் முடிவு. மாமண்டூர் முதற் குடைவரை, மகேந்திரவாடிக் குடைவரை, வல்லம் முதற் குடைவரை, பல்லாவரம் குடைவரை ஆகியன ஏறத்தாழ மண்டகப்பட்டு அமைப்பைப் பின்பற்றி, ஆனால் கருவறை எண்ணிக்கையில் மாற்றங்களுடன் அமைந்தன.

முதற்பருவத்தின் வளர்நிலைகளைச் சிராப்பள்ளி லலிதாங்குரம், தளவானர் சத்ருமல்லேசுவரம், சீயமங்கலம் அவனிபாஜன பல்லவேசுவர்ம் ஆகிய குடைவரைகள் கொண்டமைந்தன. லலிதாங்குரத்தில் முக மண்டபப் பக்கச் சுவர்களுள் ஒன்று கருவறை பெற, மற்றொன்று சுவர் முழுவதும் வியாபித்த கங்காதரரின் புடைப்புச் சிற்பத்தைக் கொண்டது. முறையான தாங்குதளம், உறுப்புகள் பெற்றமைந்த அரைத்தாண்கள், முழுமையடைந்த கூரை ஆகியவற்றை வலிதாங்குரக் கருவறையிற் காணமுடிகிறது. இக்கூரையில் வலபி, கந்தர்வத்தலைகள் என்பன அமைந்துள்ளன. அது கூடுகளோடு கூடிய கபோதம் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தாமரைப் பதக்கங்கள் தவிர்த்த பிற தாண் அலங்கரிப்புகளும் முதன் முறையாக இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

அவனிபாஜன பல்லவேசுவரம் பல முதல்களுக்குச் சொந்தமானது. ஆடற் சிற்பங்கள் இடம் பெற்ற முதற் குடைவரையாக இதைக் கருதலாம். ஒள்வாள் அமலை எனக் கருதத்தக்க கோலத்திலமைந்த ஆடவர் சிற்பங்கள் இரண்டு இங்குள்ளன. தூண் சதுரங்களில் இறையுருவச் சிற்பங்கள் இடம்பெற்ற முதற் குடைவரையும் இது தான். குடைவரைக்கு முன் மிகப்பெரிய அளவிலான பிற்காலக் கட்டுமானங்கள் எழுப்பப்பெற்ற ஒரே மகேந்திரக் குடைவரையும் இதுதான்.

தளவானார் சத்ருமல்லேசுவரம் சில புதிய உருவாக்கங்களைப் பெற்றது. தாங்குதளத்தோடு கூடிய குடைவரை முகப்பு, ஸ்தம்ப தோரணமாய் முகப்பிலமைந்த

இந்துக் கோயில்கள்

714.5.

நுழைவாயில் மகரதோரணம், கருவறைக்கு முன்னமைந்த முன்றில் ஆகியவற்றைக் குடைவரை வரலாற்றில் முதன் முறையாக இங்குதான் பார்க்கிறோம். இவற்றுள் ஸ்தம்பதோரணம் முகப்பு முழுத் தூண்களின் போதிகைகள், கூரையுறுப்புகளான உத்திரம், வாஜனம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே பல்லவர் கலை வரலாற்றின் முதல் மகர தோரணம்.

திருக்கழுக்குன்றத்து ஒரு கல் மண்டபம், மாமல்லபுரத்துத் தருமராசர் மண்டபம், கோடிக்கல் மண்டபம், கோனேரி மண்டபம் ஆகியனவும் முதற்பருவக் குடைவரைகளுள் அடக்கமாகும். இவற்றுட் கழுக்குன்றம் குடைவரை முதலாம் நரசிம்மவர்மரின் காலத்ததாகக் கருதப்படுகிறது. நான்முகனும் விஷ்ணுவும் அர்த்த மண்டபப் பீன்சுவர்ச் சிற்பங்களாக விளங்கக் கருவறை இறையிலியாக விளங்கும் இக்குடைவரையின் முதன்மைக் கடவுள் சோமாஸ்கந்தராக இருந்திருக்கலாமென்பது எமது கருத்தாகும். கோடிக்கல் மண்டபக் கருவறை வாயிலின் இருபுறத்தும் காவற் பெண்டுகளின் சிற்பங்கள் காணப்படுவதால் இக்குடைவரை கொற்றவைக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று அறிஞர் கருதுகின்றனர். கோனேரி மண்டபமே முதன் முதலாக இந்திரகாந்தத் தாண்களைப் பெற்ற குடைவரையாகும்.

இக்காலப் பிற குடைவரைகளாகக் குரங்கணில் முட்டம், மேலைச்சேரி, மாமண்டூர்க் குடைவரைகள், அரகண்ட நல்லூர், விளாப்பாக்கம், சிங்கவரம், சீங்கப் பெருமாள் கோயில் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். முகப்பு, மண்டபம், கருவறை என்ற அமைப்பீல் இக் குடைவரைகளில் மாற்றமில்லையாயினும் கருவறைகளின் எண்ணிக்கை, வாயிலமைப்பு, காவலர் சிற்பங்கள் அகியவற்றில் மாற்றங்களைக் காணமுடிகிறது. குரங்கணில் முட்டம் உள்மண்டபப் பீன் சுவரில் மட்டுமல்லாது, பக்கச் சுவர்களிலும் கருவறைகள் கொண்டுள்ளது. மாமண்டுர் மூன்றாம் குடைவரையில் முகமண்டபப் பக்கச் சுவர்களிலும் கருவறைகள் உள்ளன. அதிக அளவிற் கருவறைகள் கொண்டமைந்த குடைவரை இது தான். இக்கருவறைகள் சுவரோடு ஒன்றியும், சுவரிலிருந்து முன் தள்ளியும் இரு விதமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கருவறைகளின் முன் அவற்றை அடையப் படிக்கட்டுகள் உள்ளன. இவற்றின் கீழ்ப்படி பெரும்பாலான குடைவரைகளிற் சந்தீரக்கல்லாக உள்ளது. சில கருவறைகள் நிலை அமைப்புப் பெற்றும், சில அமைப்பின்றியும் உள்ளன. பெரும்பாலான கருவறைகள் அக்கரு வாயிலையொட்டிக் காவலர்கள் அல்லது அடியவர்களோடு கூடிய கோட்டங்களைப் பெற்றுள்ளன. இக் குடைவரைகளின் கூரையுறுப்புகளாக உத்தீரம், வாஜனம் என்பன மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

குடைவரைகளின் இரண்டாம் பருவம் ராஜசிம்மர் காலத்திலே தோன்றி தந்திவர்மர் காலம் வரை தொடர்ந்தது. இப்பருவக் குடைவரைகளுள் தலையாயன மாமல்லபுரத்தில் அமைந்தன. இவையனைத்துமே சுவர்ச் சிற்பங்கள் கொண்டவை, இவற்றைப் வெற்றுக் கருவறைக் குடைவரைகளாகவும், திருமேனிக் கருவறைக் குடைவரைகளாகவும், பிரிக்கலாம். வெற்றுக் கருவறைக் குடைவரைகளுள் பரமேசுவர மகாவராக விஷ்ண கிருகமும், புதுவராகக் குடைவரைகளுள் அடக்கமாகும். இக்குடைவரைகள் இரண்டுமே அனைத்துச் சுவர்களிலும் சிற்பங்கள் கொண்டவை. மகாவராக விஷ்ண கிருகம் விலங்கடித் தாண்கள் பெற்ற முதல் குடைவரையாகும். பல்லவப் பெருவேந்தர்களின் பெயரோடு கூடிய உருவச் சிற்பங்களைக் கொண்ட ஒரே குடைவரையும் இதுதான்.

மகாவராகர், வராகர் குடைவரைகள் இரண்டிலுமே சுவர்ச் சிற்பங்களுக்குக் கருவறைத் தகுதி தரப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் கீழ்த் தாங்குதளமும் மேலே கூரையுறுப்புகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. வலபீயில் அன்னவரியும், சில இடங்களில் இலைப் பின்னலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கருவறை இவ் விரண்டு குடைவரைகளிலுமே வெறுமையாக உள்ளது. முதன் முறையாகக் குடைவரை முகப்புகளின் மேல் ஆரங்கள் காணப்படுவதும் இக்குடைவரைகளில்தான். இவ் ஆரங்கள் தொடர்ந்தமைந்த சாலைகளையும், அவற்றையிணைக்கும் ஆரச்சுவரையும் உறுப்புகளாய்க் கொண்டவை. சாலைகள் வேதிகைத் தொகுதி, கிரீவம், சிகரம், கலசம் எனும் நான்கங்கம் கொண்ட சிற விமானங்கள், இவற்றில் அல்ப நாசிகைகள் அமையும். ஆரச்சுவர், சுவர், உத்திரம், வாஜனம், கபோதம், மேற்கம்பு கொண்டமையும். ஆரச் சுவரில் உருவாக்கப்படும் நாசிகைகள் சூத்ஏ நாசிகைகள் எனப்படும். இந்நாசிகைகளின் செவ்வகங்கள் வெறுமையாய் அல்லது அலங்கரிப்புகள் கொண்டு திகழ, மேல் வளைவுகளின் கூடுகள் கந்தர்வத் தலைகள் கொள்ளும்.

சுவர்ப் பரப்புகளில் சிற்பங்களும் கருவறைகளில் பாறைச் செதுக்கலாய் இறைத் திருமேனிகளும் கெண்டமைந்த குடைவரைகளுள் மகிஷாசுரமர்த்தினி, ராமாநாஜர் மண்டபம், அதிரணசண்டேசுவரம் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் மகிஷாசுரமர்த்தனி குடைவரை, தளவானார் சத்ருமல்லேசுவரம் போலக் கருவறையின் முன் முன்றில் பெற்றுள்ளது. மண்டபத்தின் பின் சுவரிலமைந்த மூன்று கருவறைகளுள் நடுக்கருவறை மட்டுமே சோமாஸ் கந்தரை இறைத்திருமேனியாகப் பெற்றுள்ளது. முதன் முதலாகச் சோமாஸ் கந்தர் கல்திருமேனியாக அறிமுகமாகும் குடைவரை இதுதான். இ7ராமாநாஜர் மண்டபத்துக் கருவறைகள் சிதைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சுவடுகள் கொண்டு அங்கும் மூன்று கருவறைகள் இருந்தமை உய்த்துணரப்படும். இக்குடைவரையின் முகப்பையொட்டி இருபுறத்தும் அகழப்பட்டுள்ள விரிவாக்கப் பகுதிகளில் ஏக தள விமானங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையே காலத்தால் முற்பட்ட கல் விமான மாதிரிகள்.

அதிரணசண்டேசுவரம், கருவறையிலும், அதன் இரு புறத்தமைந்த மண்டபத்தின் பக்கச் சுவர்களிலும் சோமாஸ் கந்தரைக் கொண்டுள்ளது. இக்குடைவரையிலேயே தமிழ் நாட்டளவில் நாகரி எழுத்துக்களில் அமைந்த முதற் கல்வெட்டு கிடைத்துள்ளது. பஞ்சபாண்டவர் குடைவரையென்ற அழைக்கப்படும் மாமல்லபுரத்துக் குடைவரைக் கோயில் பல்லவர் கட்டடக் கலையின் ஒரு தீருப்புமுனை எனலாம். இங்குதான் கருவறையைச் சுற்றி வலம் வருவதற்கு வாய்ப்பாகத் தீருச்சுற்றமைக்கும் முயற்சி முழுவீச்சில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இம் முயற்சி முழுமை பெறவில்லை. இதே போன்றதொரு முயற்சி சற்று முற்பட்ட காலத்திலேயே மாமண்டூர் மூன்றாம் குடைவரையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுக் கைவிடப்பட்டது. பஞ்சபாண்டவர் குடைவரையில் *Bracket Figures* என்றழைக்கப்படும் தாங்கு சிற்பங்கள் தாவுயாளிகளாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தாவு யாளிகள் தாண் பலகைகளில் நின்றபடி கபோதம் தாங்குகின்றன. இவற்றின் தொடக்கத் தோற்றம் வராகக் குடைவரையிற் காணலாம்.

திரீழர்த்திக் குடைவரை மண்டபமிழந்த கருவறைகளின் தொகுப்பாகும். மூன்று கருவறைகளும், தென்புறத்தே சுவர்ப்பரப்பில் மகிஷாசுரமர்த்தனியின் புடைப்புச் சிற்பமும் கொண்ட திரீழர்த்திக் குடைவரை வளாகம் முழுமை பெறவில்லை. சிவபெருமான், விஷ்ணு, சுப்பிரமணியர் என மும்மூர்த்திகளும் முற்றிலும் பாறைச் செதுக்கல்களாக இங்கு வடிவம் பெற்றுள்ளனர். மண்டபமற்ற, ஆனால் பெரிய அளவிலான கருவறைத் தொகுப்புகள் கொண்டு, ஆரம் பெற்றமைந்த ஒரே குடைவரை இதுதான்.

நகரத்தார் மலையாக இருந்து நார்த்தாமலையாகத் திரிந்துள்ள சிற்றூரில் உள்ள பழியிலி ஈசுவரம், விஷ்ணு குடைவரை, மலையடிப்பட்டிக் குடைவரைகள், குன்றாண்டார் கோயில், திருமெய்யம் குடைவரைகள், தேவர்மலை, பூவாலைக் குடி குடைவரை, மலையடிக்கோயில் போன்றவை பல்லவர்கால முத்தரையர் பணிகள். இவற்றுட் பெரும்பாலானவை கல்வெட்டுகளைக் கொண்டுள்ளன. இக்குடைவரைகளும் பல்லவக் குடைவரைகள் போலவே முகப்பு, மண்டபம், கருவறை என்ற அமைப்பிலிருந்தாலும் அர்த்த மண்டபம், முக மண்டபம் என்ற பிரப்பின்றி ஒரே மண்டபம் கொண்டமைந்துள்ளன. பல்லவர் குடைவரைகளுக்கும் இக்குடைவரைகளுக்கும் சில குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் சிற்ப அமைவுகளில் உள்ளன. பாறையில் உருவான சண்டேசுவரர், லிங்கத் திருமேனி, நந்தி, எழுவர் அன்னையர் தொகுதி, பிள்ளையார் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. விலங்கடித் தாண்கள் மலையடிப்பட்டி விஷ்ணு குடைவரை தவிரப் பிறவற்றில் அமையவில்லை. கூரையுறுப்புகளில் வலபி, பூமிதேசம் என்பனவும், ஆர உறுப்புகளும் இக்குடைவரைகளில் எங்கும் இடம் பெறவில்லை. சிங்கவரம் விஷ்ணு குடைவரை, மலையடிப்பட்டி ஒளிபதி விஷ்ணுகிருகம், திருமெய்யம் விஷ்ணு குடைவரை ஆகிய மன்றிற்கும் சிற்பச் செறிவிலுள்ள வேறுபாடுகள் குடைவரையமைப்பில் இல்லையெனலாம். தீருவெள்ளறையிலுள்ள இரண்(ந குடைவரைகளும் பல்லவர் காலப்பணிகள். இவற்றுட் பெருமாள் கோயில் வளாகத்திலுள்ள குடைவரை எதிரைதீர் கருவறைகளைக் கொண்டது. இக் குடைவரைகள் எதிலும் முன்றில் இடம் பெறாமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தூண்கள்

பல்லவர் காலக் குடைவரைத் தாண்கள் சதுரம், கட்டு, சதுரம் என்ற அமைப்பீலே தொடங்கி, நன்கு வளர்ச்சியுற்ற உறுப்புகளைப் பெற்றுக் கலைச் சிறப்பீல் முதிர்ந்தன. ஓமம், தாணடல், இடைக்கட்டு, மாலைத் தொங்கல், தானம், தாமரைக் கட்டு, கலசம், தாடி, கும்பம், பாலி அல்லது தாமரை, பலகை, வீரகண்டம், போதிகை எனப் பல்வேறு உறுப்புகள் தாண்களில் அமைந்தன. நான்முகம், எண்முகம், பன்முகம், உருளையென அமைப்பிலும் இவை பல்வகைப்பட்டன. இவற்றின் போதிகைகள் தொடக்க காலத்தில் வெறுமையாகவும், பிறகு தரங்கம், பட்டை பெற்றும் அமைந்தன. வளைந்தும், விரிகோணத்திலும் அமைந்த இப்போதிகைகளிற் சுருள்களும் இடம்பெற்றன. விலங்கடித்தாண்கள் யாளிகளையும், சிம்மங்களையும் அடியுருவங்களாய்க் கொண்டன.

தாங்கு தளம் பெரும்பாலான இடங்களிற் பாதபந்தமாகவே அமைந்துள்ளது. ஐகதி, எண்பட்டைக் குமுதம், கம்புகளோடும் பாதங்களோடும் கூடிய கண்டம், பட்டிகை, மேற்கம்பு என்பவை பாதபந்த அதிட்டானத்தின் உறுப்புகளாகும்.

மகர தோரணம்

மகர தோரணங்கள் இரண்டு குடைவரைகளில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. தளவானூர் சத்ருமல்லேசுவரம், திரிமூர்த்தி ஆகிய இவற்றுள் திரிமூர்த்தித் தோரணம் சற்று விரிவான முறையில் அமைந்துள்ளது.

பெரும்பாலான குடைவரைகள் மலையடிவாரங்களில் அல்லது நிலமட்டத்திலுள்ள பெரும்பாறைகளில் அகழப்பட்டுள்ளன. மாமண்டூர் மூன்றாம் நான்காம் குடைவரைகள், வல்லம் குடைவரைகள், லலிதாங்குரம், சிங்கவரம் போன்றவை மலைகளின் மேற் பகுதிப்பாறைகளில் வெட்டப்பட்டுள்ளன.

மலை தளிகள்

பல்லவர் கட்டடக் கலையின் இரண்டாம் கட்டமாகச் செதுக்குத் தளிகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். பாறைகளை முன்னிருந்து பின்னாகக் குடைந்து அமைக்கப்பட்டவை குடைதளிகள். மேலிருந்து கீழாகப் பாறைகளைச் செதுக்கி, வேண்டாதன அகற்றி, ஒரு முழுப் பாறைப் பகுதியை விமானமாக்கிவிடும் கலையே செதுக்குத்தளிகள் எழத் தளமாயிற்று. பல்லவர்கள் இதுபோல் ஒன்பது செதுக்குத் தளிகளை உருவாக்கியுள்ளனர். இவை குடைதளிகள் போலன்றி ஆறங்கம் கொண்டு விமானங்களாயின. குடைதளிகள் கொண்டிருந்த தாங்குதளம், சுவர், கூரை எனும் மூன்று உறுப்புகளின் மேல் கிரீவம், சிகரம் தூபி எனும் கூடுதல் மூன்று உறுப்புகளை அமைத்து, இச் செதுக்குத் தளிகளை விமானங்களாகப் பல்லவச் சிற்பிகள் எடுத்தனர்.

விமானம் எனும் கலைச்சொல் அடித்தளத்திலிருந்து தூபி வரையிலான கட்டமைப்பைக் குறிப்பதாகும். இவ்விமானத்தின் ஆறங்கங்களுள் முதலுறுப்பான தாங்கு தளத்தின் கீழ்த் துணைத்தளம் அமைத்து விமானத்தின் உயரத்தைக் கூட்டுவதுண்டு. ஒவ்வொரு தளக் கூட்டலும் அரமியம் எனும் கலைச் சொல்லால் அறியப்பட்டது. இவ்வரமியமும் சுவர், கூரை கொண்டமைந்தது. இருதள, முத்தள விமானங்களைச் செதுக்குத்தளிகளில் காணமுடிகிறது.

மாமல்லபுரத்திற் காணப்படும் ஒன்பது செதுக்குத் தளிகளில் ஐந்து மேற்கு நோக்கியவை. ஒன்று தெற்கு நோக்கியது. இரண்டு கிழக்கு நோக்கியவை. ஒன்று வடக்கு நோக்கியது. இவ்வொன்பதுமே நிறைவடையாத தளிகளென்றாலும் இரண்டு மட்டும் கருவறைகளில் தெய்வ வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளன.

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

இவற்றாள் இரண்டு தளிகள் அத்யந்தகாமபல்லவேசுவர கிருகம் என்று கல்வெட்டுகளிற் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வொன்பதனுள் கொற்றவைத் தளியும், பீமத் தளியும் ஒரு தள விமானங்கள். தருமராசர் தளி முத்தள விமானம். ஏனையன அனைத்தும் இருதள விமானங்கள். இவற்றுள் வலையன் குட்டைத் தளியும், வடக்குப் பிடாரித் தளியும் தூயநாகரஇருதள விமானங்கள். அருச்சுனதளி, தெற்குப் பிடாரிதளி, தருமராசர் தளி ஆகியவை கலப்புத் திராவிட விமானங்கள். மேத்தளியும், கணேசர் தளியும் தூய சாலை விமானங்கள். நகுல சகாதேவர் தளி தூய இரு தளத் தூங்கானை மாடத்தளி. கொற்றவைதளி நாகர ஒரு தள விமானம். இதில் கிரீவம் கண்ணுக்குப் புலப்படாமையின் இதை விமானம் எனக் கொள்ளாதாரும் உண்டு.

துணைத் தளமோ, தாங்கு தளமோ உருவாகாத விமானங்கள் ஆறு. கொற்றவை தளியும், அருச்சுன தளியும் ஒரே துணைத் தளத்தின் மீது ஒரே விதமான தாங்கு தளம் கொண்டு அமைந்தள்ளன. இத்தாங்கு தளத்தைப் பாதக்கட்டு என்றும் சிற்பிகள் கூறுவர். தருமராசர் தளி கபோதபந்தத் தாங்கு தளம் கொண்டமைந்துள்ளது. பல்லவர் படைப்புகளில் பொதுவாகக் காணப்படும் மூவகைத் தாங்கு தளங்களுள் பிரதிபந்தம் கட்டுத்தளிகளில் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளது.

கணேசரதம், அருச்சுனர் தளி, வலையன் குட்டைத்தளி, பிடாரிதளிகள் ஆகிய ஐந்தும் முகமண்டபம் கொள்ள, தருமராசர் தளியும், நகுல சகாதேவர் தளியும் முன்றில்கள் கொண்டுள்ளன. கொற்றவை தளிக்கு இது போன்ற அமைப்புகள் ஏதுமில்லை. பீம, தருமராசர் தளிகள் தவிர ஏனைய தளிகள் ஏழும் அரைத்தாண்கள் பொருந்திய சுவரமைப்புகள் உடையன. கொற்றவை தளியிலும், வடக்குப் பீடாரித்தளியிலும் சுவர்களில் மகர தோரணத்துடன் கூடிய கோட்டங்கள் அகழப்பட்டுள்ளன. வலையன் குட்டைத்தளியில் ஒரு சுவரில் மட்டும் இவ்வமைப்பு உள்ளது. கொற்றவைத்தளிக் கோட்டங்கள் மகிஷாசுரமர்த்தினியைக் வெறுமையாக உள்ளன. கொண்டுள்ளன. பிடாரிரகக் கோட்டங்கள் அருச்சுனத்தளியின் சுவர் பக்கத்திற்கு மூன்று பிதுக்கங்கள் பெற்று, பிதுக்கம் ஒடுக்கம் இரண்டிலும் கோட்டங்கள் அகழப்பட்டு அமைந்துள்ளன. இத்தளியின் தாங்குதளமும், கூரையுறுப்புகளும் சுவரமைப்பிற்கேற்ப முன் தள்ளியும் ஒடுங்கியும் அமைந்துள்ளன. இதே போலப் பிதுக்கம் பெற்ற சுவரமைப்புடைய மற்றொரு தளி கணேசரதம். வலையன் குட்டை ரதத்தின் சுவர்களில் பஞ்சரம் இடம்பெற்றுள்ளது. நகுல சகாதேவ ரதத்தின் சுவர்கள் நான்முகத் தூண்களால் அலங்கிக்கப்பட்டுள்ளன. பீமத்தளியும், தருமராசர் தளியும் நாற்புறமும் குடைவரை

PTOL V. SIVASAMY

முகப்புப் போன்ற முகப்புகள் பெற்றுள்ளன. இம் முகப்புகளுட் சில நிறைவடையவில்லை. இம் முகப்புகளின் பின் கருவறையைச் சுற்றிவர வாய்ப்பாகச் சுற்றுவழி திட்டமிடப்பட்டு நிறைவடையாப் பணியாய் விடப்பட்டுள்ளது. இவ்விருதளிகளிலுமே முகப்புகளை அடுத்துப் பக்கச் சுவர்கள் இருந்தாலும், தருமராசர் தளியில் மட்டுமே இவற்றில் இறையுருவோடு கூடிய கோட்டங்கள் அகழப்பட்டுள்ளன. கோட்ட அணைவுத் தூண்களிற் சட்டத்தலை அமைப்பு கணேசரதத்திற் காணப்படுகிறது.

கூரையுறுப்புகள் அனைத்துத் தளிகளிலும் ஒன்ற போல இடம் பெற்றிருந்தாலும், அவற்றின் அலங்கரிப்பில் வேறுபாடுள்ளது. கொற்றவைத் தளியும், அர்ச்சுனத் தளியும் வலபியில் பூதமாலை பெற்றுள்ளன. கணேசர் தளியில் முன் மண்டப வலபியில் மட்டுமே பூதமாலை உள்ளது. தருமராசர் தளியில் கணதோரணம் அமைந்துள்ளது. இது குடைவரைக் காலத்திலேயே உருவாக்கப்பட்ட உத்தியாகும். மாமல்லபுரம் ராமாநுஜர் மண்டபத்து வலபியில் கணதோரணத்தைப் பார்க்கலாம். வலையன் குட்டைத்தளி வலபி அம்ச மாலை பெற்றுள்ளது.

கொற்றவை, கணேசர், அருச்சுனர், நகுல சகாதேவர் தளிகளில் மட்டுமே ஆதிதளக் கருவறை உருவாகியுள்ளது. பிற தளிகளிற் கருவறை உருவாக்கம் பெறவில்லை. கொற்றவைத்தளிக் கருவறையில் இறைவியும் அடியவர்களும் கணங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். பிற தளிக் கருவறைகள் வெறுமையானவை. பிற்காலப் பிள்ளையார் ஒருவர் இடம் பிடித்துள்ள கணேசதளி அத்யந்தகாமப் பல்லவேசுவர கிருகமென்று அழைக்கப்படுகிறது.

அதி தள ஆர அமைப்பில் தளிகளிடையே வேறபாடுகள் உள்ளன. பீமதளியின் ஆரச்சுவரில் வழக்கமான சூத்ர நாசிகைகளுக்குப் பதிலாகப் பஞ்சரம் போன்ற உறுப்புகள் ஒவ்வோர் ஆரச்சுவர்த் துண்டுக்கும் இரண்டென வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கணேசர் தளியில் இதே இடத்தில் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் உள்ளன. தருமராசர் தளியின் முகமண்டப ஆரம் பஞ்சரங்களையும் கர்ண சாலைகளையும் பெற்றுள்ளது. இக்கர்ண சாலைகள் முதன்முதலாக அறிமுகமாகும் இடம் இத்தளிதான். அனைத்துத் தளிகளிலும் முகமண்டப ஆரம் ஆதிதள ஆரத்தோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. கணேசர் தளியில் ஆதிதள மேற்கு ஆரம் சாலைகளின்றிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தருமராசர் தளி தவிர ஏனைய அனைத்து இரு தளத் தளிகளிலும் ஆரம் அர்பித ஆரமாக, இரண்டாம் தளத்தோடு ஒட்டி உறவாடி அமைந்துள்ளது. தருமராச ரதத்தில் மட்டுமே ஆரம் அனர்பேதமாக, அரமியத்தைச் சுற்றிவர வழிவிட்டு ஒதுங்கியமைந்துள்ளது.

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

இரண்டாம் தள அரமியச் சுவர்கள் தருமராசர், கணேசர் தளிகளில் மட்டும் பிதுக்கங்களுடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் தருமராசர் தளி பிதுக்க, ஒடுக்கங்களில் சிற்பங்களோடு கூடிய கோட்டங்கள் கொண்டுள்ளது. வடக்கு, தெற்குப் பிடாரித்தளிகள் சுவரின் கர்ணபத்திகளில் சிற்பங்களோடு கூடிய கோட்டங்களும் சாலைப்பத்தியில் வெறுங்கோட்டமும் பெற்றுள்ளன. அருச்சுனதளி இதைப் பின்பற்றியுள்ளது. வலையன் குட்டைத் தளியிற் சுவரின் இருபுறத்தும் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் பெரிய அளவிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நகுல சகாதேவர் தளியின் அரமியச் சுவர் கீழ்த் தளம் போலவே நான்முக அரைத்தூண்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுக் கோட்டங்களின்றி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கூரையுறுப்புகளில் வலையன் குட்டைத் தளியில் மட்டும் வலபி இடம் பெறவில்லை. ஏனைய வலபிகள் சில அம்சமாலை பெற்றும், சில பூதமாலை பெற்றும், சில வெறுமையாகவும் உள்ளன.

இரண்டாம் தள ஆரம் வடக்குப் பிடாரித்தளி தவிர ஏனைய இரு தளத் தளிகளில் இடம் பெற்றள்ளது. வலையன் குட்டைத் தளி, தருமராசர் தளி போன்றவற்றில் இது நான்கு அங்க ஆரமாகவும், தெற்குப் பிடாரித் தளி, அருச்சுனத்தளி, நகுல சகாதேவர் தளி, கணேசர் தளி ஆகியவற்றில் மூன்றங்க ஆரமாகவும் அமைந்துள்ளது. நகுல சகாதேவர் தளியில் இவ்வாரத்தின் தென்பகுதியில் கர்ணகூடங்களுக்கு இடைப்பட்ட நிலையிற் சாலைகளுக்கு மாற்றாகப் பஞ்சரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்பஞ்சரங்களும் கூடங்கள் போலவே வேதிகையற்றுள்ளன. கணேசர் தளியின் தென், வட பக்கங்களில் இரண்டாம் தள ஆரம் இடைச் சாலைகளின்றிக் கூடங்கள் மட்டுமே பெற்றமைந்துள்ளது.

கிரீவம் காட்டப்படாத ஒரே செதுக்குத்தளி கொற்றவை தளிதான். ஏனையவற்றுள் மிக உயர்ந்த கிரீவம் பீம தளியிலும், அடுத்துக் கணேசர் தளியிலும் அமைந்துள்ளது. மிகக் குறைந்த உயரமுடைய கிரீவம் வலையன் குட்டைத் தளியிற் காணப்படுகிறது. இக்கிரீவம் எனும் கழுத்துப் பகுதி நாகரத் தளிகளில் நான்முகமாகவும், திராவிடத் தளிகளில் எண்முகமாகவும் ஒரே அளவுகளில் அமைய, சாலைத் தளிகளில் மட்டும் இரு வேறு அளவுகளில் அமைந்துள்ளது. வேதிகை, ஓரங்களில் நான்முக அரைத்தூண்கள் அணைந்த சுவர்ப்பகுதி, வாஜனம், வலபி என அமையும் கிரீவத்தின் வலபியில் நகுல சகாதேவத் தளியில் மட்டும் அம்சமாலையுள்ளது. பிடாரித் தளிகளிலும், தருமராசர் தளியிலும் பூதமாலை

இந்துக் கோயில்கள்

இடம் பெற்றுள்ளது. பிறத் தளிகளிற் வெறுமையான வலபியே காட்டப்பட்டுள்ளது. வலையன் குட்டையில் வலபியே இல்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிகரம்

வெவ்வேறு விதமான அலங்கரிப்புகளோடு கூடிய சிகரம் வலையன் குட்டை, வடக்குப் பிடாரித்தளிகளில் நாகரமாகவும், அருச்சுனர், தருமராசர், தெற்குப் பிடாரித் தளிகளில் திராவிடமாகவும், பீம, கணேசர்தளிகளிற் சாலையாகவும், நகுல சகாதேவர் தளியிலே தூங்கானை மாடமாகவும் உள்ளன. சிகரம், கிரீவம் இரண்டையும் உட்படுத்திப் பெரு, சிறு நாசிகைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாசிகைகள் நாகர, திராவிட சிகரங்களில் ஒன்றுபோல அமைந்துள்ளன. செவ்வகக் கீழ்ப்பட்டி, தலைப்போடு கூடிய வளைவான மேற்கூரை கொண்டுள்ள இந் நாசிகைகளின் தலைப்பும் வளைவான மேற்கூரையும் கொடிக் கருக்குகள், பூப்பதக்கங்கள், இலைப் பின்னல்கள் எனப் பல்வேறு அலங்காரங்கள் கொண்டுள்ளன. மேற்கூரையின் உட்குழிவிற் காளைத் தலையையொத்த பாறைச் செதுக்கல்கள் காணப்படுகின்றன.

சாலை, தூங்கானைமாடத்தளி, நாசிகைகள் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளன. தூங்கானை மாடத்திற் பீன்புறம் ஒரு பெரு நாசிகையும் பக்கப் பகுதிகளிற் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இரு நாசிகைகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கிழக்கு மேற்குப் பெரு நாசிகைகளின் இருபுறத்தும் இரு சிறு நாசிகைகள், சற்றுத் தள்ளிய நிலையில் வெட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நாசிகைகள் அனைத்துமே கீழுள்ள செவ்வகப்பகுதியில் அணைவு தூண்களையும் இடைப்பட்ட சுவர்ப் பகுதியையும் பெற்றுள்ளன. கணேசத் தளியின் சிறு நாசிகைகள் இதே அமைப்படன் வேதிகைப் பகுதியும் கொண்டுள்ளன. இத்தளியின் பெரு நாசிகை பஞ்சரம் போலக் கபோதமும் கிரீவமும் பெற்று அமைந்துள்ளது. கணேச தளி நாசிகைத் தலைப்புகள் பிற நாசிகைகளில் இருப்பது போல அல்லது சூலத்தலை கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பீம தளியின் அனைத்து நாசிகைகளும் கீழ்ப்பகுதியில் அரைத்தூண்கள் அணைந்த சுவரும், சுவரில் கோட்டமும் கொண்டுள்ளன. பெரும்பாலான கோட்டங்களிற் சிற்பங்கள் உள்ளன. கிரீவ நாசகைகளிற் பல்லவப் பகுதியில் சிற்பங்கள் இடம் பெறும் முதற் தளியாகப் பீமத் தளியைக் குறிப்பிடலாம். பீமத் தளியின் பெரு நாசிகைகள் கபோதம், பூமிதேசம், கிரீவம் பெற்றுப் பஞ்சரங்களெனக் காட்சி தருகின்றன. பின்னாளைய கட்டுமானங்களில் இதுபோல் நாசிகைகளைக் காணமுடிவகில்லை.

தூங்கானை மாடத்தளிச் சிகரத்தின் முன்பகுதி, அலங்கரிக்கப்பட்ட முகப்பட்டிகையோடு கூடிய உள்ளடங்கிய அரை வட்டக் குழிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குழிவில் மதலைத் தோரணங்களும் தாவுயாளிகளும் உள்ளன. நடுவில் தூபி தவிர, பிற பகுதிகள் திராவிடமாய் அமைந்த சிற விமானமொன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டுத் திருக்கோயில்களின் வரிசையில் இதுவே முதல் திராவிட விமானமெனலாம். இவ்விமானத்தின் தாண்கள் கிரீவப் பகுதியிலும் பிற மேற்பகுதிகள் அனைத்தும் சிகரப் பகுதியிலுமாய் இடம் பெற்றுள்ளன.

கணேச தளி சிகரத்தின் வடக்கு, தெற்கு முகங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்ட முகப்பட்டியோடு கூடிய, நீள் வட்டக் குழிவு கொண்டுள்ளன. இக்குழிவின் மேற்பகுதியும் தாவுயாளிகளோடு கூடிய மதலைத் தோரணங்கள் கொண்டுள்ளன. நடுப்பகுதியில் தூய வேசர வடிவிலான சிறு விமானமொன்று வெட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் காட்சி கொடுக்கும் முதல் வேசர விமானமாக இதைக் கொள்ளலாம். பீமத்தளி சிகரத்தின் வடதென் குழிவுகளும், முகப்பட்டி மதலைத் தோரணம் கொண்டிருப்பதுடன் குழிவின் நடுவே நாகர தளமும் வேசர சிகரமும் கொண்ட கலப்பு விமானங்களைச் செதுக்கலாகப் பெற்றுள்ளன. இவ்விமானங்கள் கணேச தளி வேசர விமானம் போலவோ அல்லது தூங்கானை மாட திராவிட விமானம் போலவோ முழுமையுறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

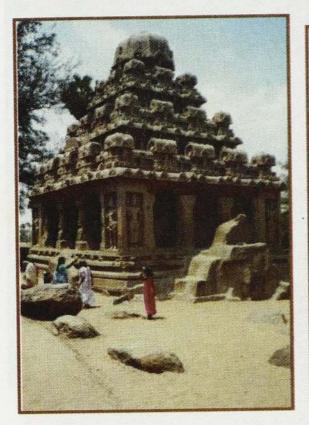
கற்றளிகள்

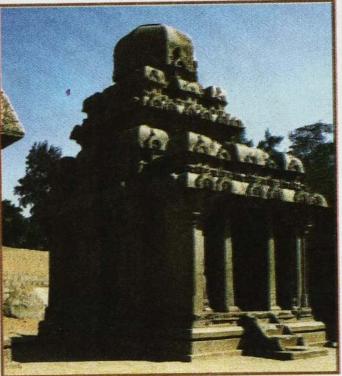
செதுக்குத் தளிகள் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலேயே கட்டுத்தளிகளும் கற்றளிகளாக உருப்பெறத் தொடங்கியதாகக் கருதலாம். கூரம் செப்பேடு குறிப்பீடும் தளி செங்கற்றளியாக இருப்பதால் ராஜசிம்மின் காலத்திலேயே முதற் கற்றளி உருவானதாகக் கொள்ளலாம். ராஜசிம்மின் கைவண்ணங்களாக உருவாகியுள்ள கற்றளிகள் மாமல்லபுரம், பனைமலை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய ஊர்களில் இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளன. இவற்றை அளவு கொண்டு சிறு தளிகள், பெருந்தளிகள் என்று இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

சிறு தளிகள்

மாமல்லபுர உலக்கணேசுவரம், முகுந்த நாயனார் கோயில், காஞ்சிபுரம் இறவாதான் ஈசுவரம், பிறவாதான்ஈசுவரம், ஐராவதேசுவரம், மகேந்திரவர்மேசுவரம்,

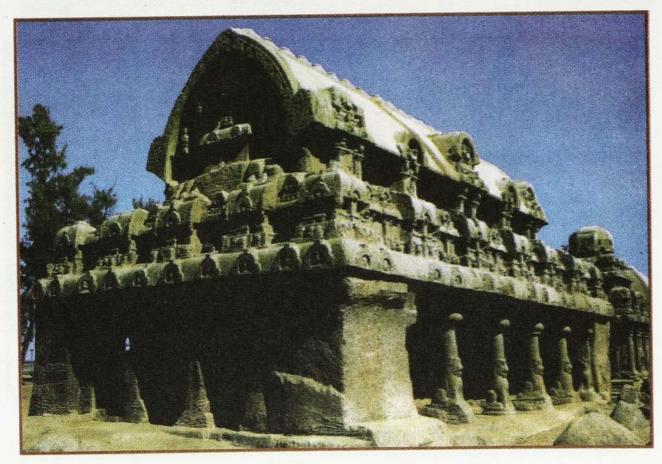
UNIVERSITY OF JAFFIN

தர்மராகரதம்

His digbi

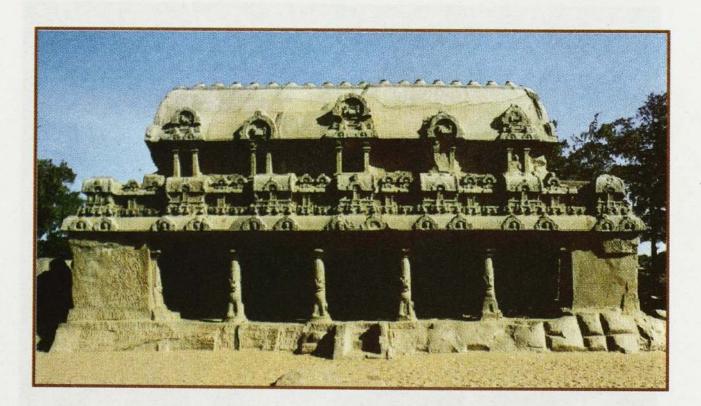

பேரதம்

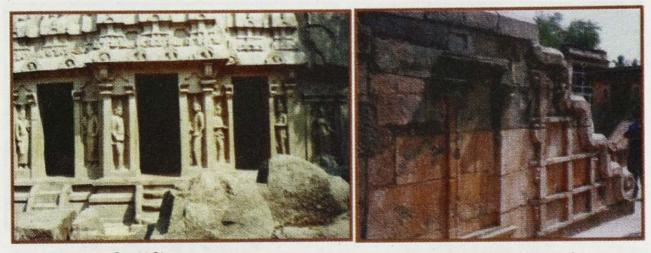

திரைளாதை நதம்

சகாதேவ நதம்

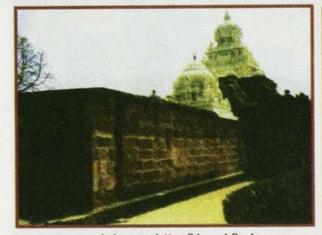

கணேசாதம்

திருமூர்த்திக்குகை

உத்திரமேஞர் மண்டபத்தின் ஒரு புறத்தோற்றம்

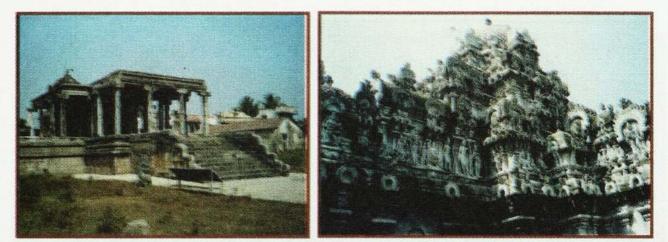

வைகுந்தப்பெருமாள் கோயில் காஞ்சியூம்

வைகுந்தப்பெருமாள் கோயில் திருச்சுற்று மண்டபம்

உத்திர மேரூர் விமானம்

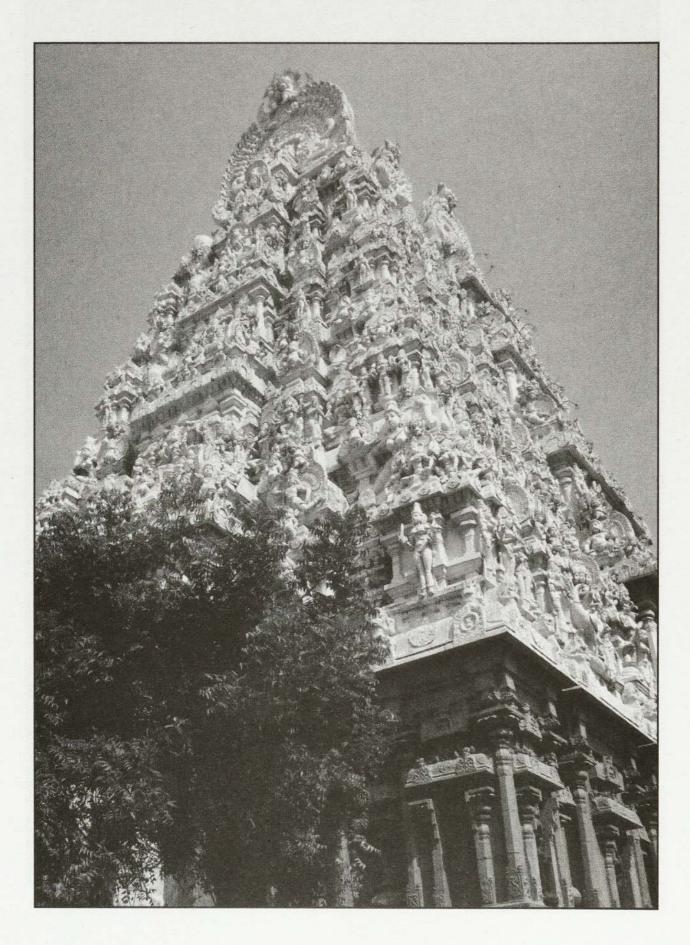
கைலாச நாதர் கோயில் சாந்தார விமானம்

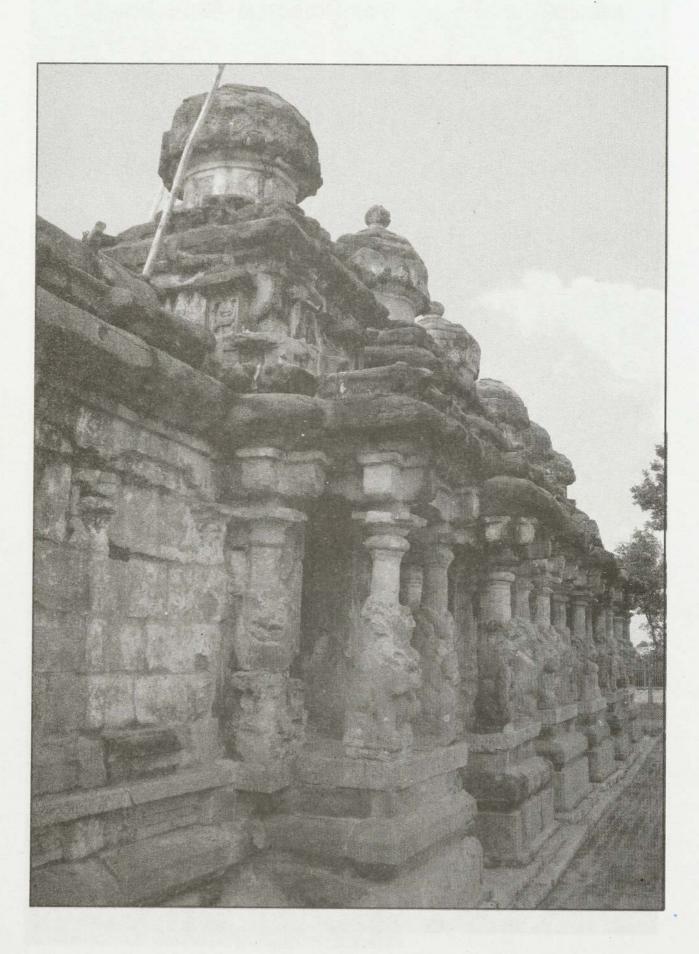

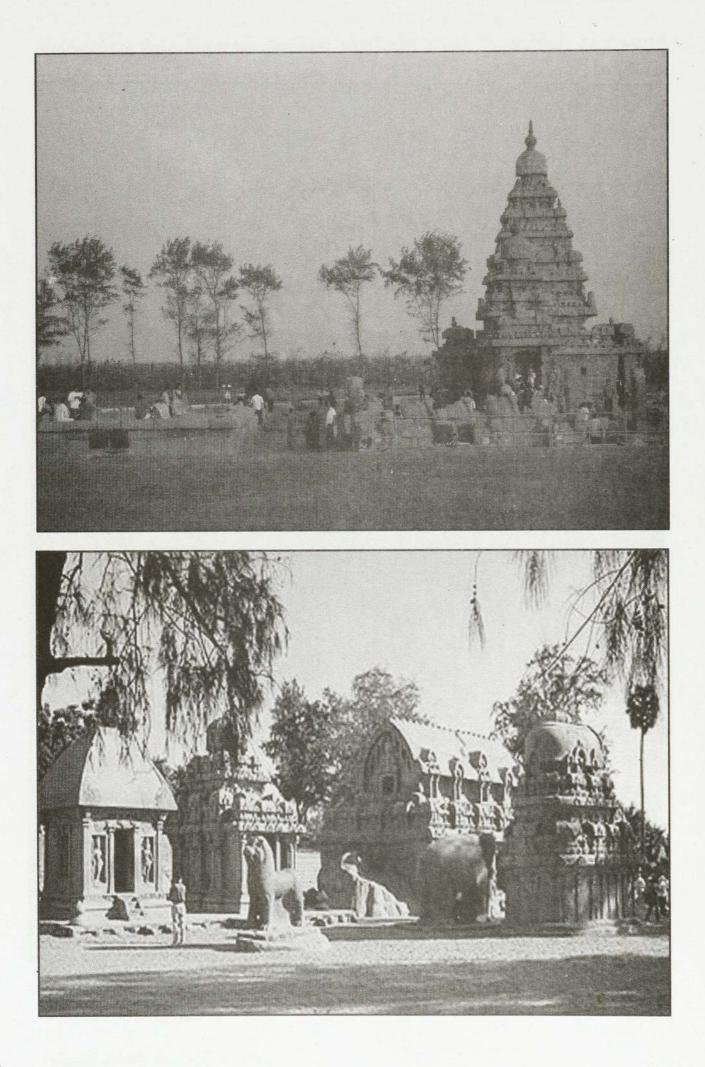

மாமல்லபூம் கடற்கரைகோயில்

பல்லவர் காலத்துக் கோயில்களும் இரதங்களும்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கழுக்குன்றம் வேதகிரீசுவரம் ஆகியன ராஜசிம்மர் காலச் சிறுதளிகள். கடற்கரைக் கோயில் வளாகம், பனைமலையீசுவரம், காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேசுவரம் ஆகியன அவர் காலப் பெருந்தளிகள்.

கற்களை அளவாக அறுத்து, ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட இக் கற்றளிகள் கட்டமைப்பில் பல புதிய உத்திகளுக்கு வழிவகுத்தன. உலக்கணேசுவரம் விமானமும் சிறுமுக மண்டபமும் கொண்டமைந்த ஒரு தள விமானமாகும். துணைத்தளத்தின் மீது பிரதிபந்த தாங்குதளம் கொண்டெழும் இவ்விமானத்திற் சுவர்ப் பிரிப்பு இல்லை. ஒவ்வொரு சுவரிலும் திசைக்குரிய சிற்பத்தோடு கூடிய ஆழமான கோட்டங்கள் உள்ளன. சுவர்த் திருப்பத் தாண்கள் தாவுசிம்மத் தூண்களாக அமைய, இவற்றிற்கும் நடுக் கோட்டத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியிற் கோட்டத்தின் இருபுறத்தும் பக்கத்திற்கொன்றென இரு முழுமையடைந்த சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பஞ்சரங்களுக்கேற்பத் தாங்குதளம் பீதுக்கம் கண்டுள்ளது. தாங்குதளம் தொட்டுக் கபோதக் கூட்டைச் சிகரமாகக் கொண்டெழும் இவ்வகைப் பஞ்சரங்கள் நிஷ்கராந்த பஞ்சரங்கள் என்றழைக்கப்படும். உலக்கணேசுவரத்தில் இப்பஞ்சரங்கள் ஒவ்வொன்றும் கால்களுக்கு இடைப்பட்ட சுவரில் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. முகமண்டபத்தின் மேற்குச் சுவரிலும் இப்பஞ்சரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக் காலப் பல்லவக் கற்றளிகளில் நிஷ்கிராந்தப் பஞ்சரங்கள் அமைந்திருப்பது உலக்கணேசுவரத்திலும் மகேந்திரவர்மேசுவரத்திலும் தான் என்பது இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

முகுந்த நாயனார் கோயில் இரு தள திராவிடக் கற்றளியாகும். இதுவும் முன்னால் முகமண்டபம் கொண்டுள்ளது. விமானத்தின் கருவறைச் சுவரிற் சோமாஸ்கந்தர் வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆரச்சுவர் பீமத்தளியிலிருப்பது போல் பஞ்சரங்களொத்த இரட்டை நாசிக் கோட்டங்களைப் பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் தள அரமியச் சுவர்கள் நடுக்கோட்டமும் அதன் இரு புறத்தும் பஞ்சரங்களும் பெற்றுள்ளன. இது உலக்கணேசுவர கீழ்த்தள அமைப்பைப் பின்பற்றிய அமைவாகும்.

இறவாதான் ஈசுவரம் இருதள நாகர விமானம். பாதபந்த அதிஷ்டானத்துடன் எழும் இதன் ஆதிதளச் சுவர்கள் தாவுயாளித் தாண்களால் ஓரங்களில் அரவணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சுவரும் நான்முகத் தூண்கள் இரண்டினால் மூன்று பிரிவுகளாக்கப்பட்டுள்ளன. ஓரத் தாணுக்கும் நான்முகத் தூணுக்கும்

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

இடைப்பட்ட கர்ணபத்திகள் கோட்டங்கள் பெற்று வாயிற் காவலர் சிற்பங்களுடன் விளங்குகின்றன. வாயிற் காவலர் சிற்பங்களுக்கு மேல் இக்கோட்டம் தடுக்கப்பட்டு மேலும் ஒரு சிற்பம் பெற்றுள்ளமை செதுக்குந் தளிகளிற் காணப்படாத புதிய உத்தியாகும். நான்முகத் தூண்களுக்கு இடைப்பட்ட சுவர்ப் பகுதி, சாலைப்பத்தியில் கோட்டம் பெற்று அணைவுத் தூண்களால் அலங்கரிக்கப்ட்டுள்ளது. இதன் இரு புறத்தும் உள்ள சுவர்ப் பகுதிகளும் புறத்திற்கொரு கோட்டம் பெற்றுச் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. இப்பகுதிகள் ஆரத்திலமையும் ஆரச் சுவர்ப் பகுதிக்கு நேர்கீழாக உள்ளவையாகும்.

இறவாதான் ஈசுவரத்தில் மகரதோரணங்கள் மிகுந்த சிறப்புப் பெற்றுள்ளன. குடைவரைகள், செதுக்குத் தளிகளை விட இக்கற்றளித் தோரணங்கள் மிக விரிவாகவும் அழகுபடவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தோரணங்களின் நெற்றிக் குழிவுச் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை, ஆதிதள ஆர உறுப்புகளான கூடங்களும், சாலையும், முதன் முறையாக ஆறங்கம் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இரண்டாம் தள அரமியக் கபோதம் வரை நீளும் இவ்வாறங்க ஆரம் ராஜசிம்மர் காலப் புதுமையாகும். ஆரச் சுவரில் இரண்டிரண்டு செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் உறுப்புகளுக்கு இடைப்பட்டனவாய் உள்ளன. இரண்டாம் தள அரமியம் மகுந்தநாயனார் கோயிலைப் போலவே சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் பெற்றுள்ளது. முகுந்தநாயனார் பெருநாசிகைகள் போலவே இங்குள்ள பெருநாசிகைகளும் சிற்பங்களைப் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் தன அரமியத்திற்கு மேல் ஆர உறுப்புகள் இல்லாமையுடன் வேதிகையின் நான்கு முலைகளிலும் நந்தி காட்டப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றமாகும். இம்மாற்றம் முகுந்த நாயனாரில் இடம் பெறவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரிய கோயில்

காஞ் சிபுரம் கயிலாசநாதர் கோயில் வளாகத் துள்ளிருக்கும் மகேந்திரவர்மேசுவரம் தூய இருதள சாலைத்தளியாகும். இதிற் சுவர்ப் பஞ்சரங்கள், இணைந்த ஓமப்பகுதியாக யானைத் தலையைக் கொண்டிருப்பது புதுமையான அமைப்பாகும். பஞ்சரத்தின் கோட்டம் இரு பிரிவுகளாக்கப்பட்டுச் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம் தள அரமியம் நடுக்கோட்டமும் செவ்வக ஸ்புடிதங்களும் பெற்று வலையன் குட்டைத்தளி அரமியத்தை நினைவூட்டினாலும், இந்தஸ்புடிதங்களை அடுத்துள்ள சுவர்ப் பகுதிக் கோட்டங்கள், வலையன் குட்டைத் தளியிலிருந்து விலகி இங்கு அரமியச் சுவர் விரிவாக்கப்பட்டிருப்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. சாலை சிகரத்தின் பக்கக் குழிவுகளும், முன்பின் பெருநாசிகைகளும் தெய்வத் திருமேனிகளைப் பெற்றுள்ளன. செதுக்குத்தளிச் சாலை விமானங்கள் போல் இங்கு சாலையின் அகலப் பகுதிகளிற் பல நாசிகைகள் இடம் பெறாது ஒரே ஒரு பெருநாசிகை மட்டும் இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

காஞ்சீபுரம் கயிலாசநாதர் கோயில் முன்னும், கோயிற் திருச்சுற்றின் நாற்புறத்திலும் அமைந்துள்ள இரு தள திராவிட, சாலை விமானங்கள், பிறவாதான் ஈகவரம் ஆகியவை ஒரே வார்ப்பிலமைந்தவை. இவற்றின் ஆதிதளச் சுவர்கள் ஒரே அணைவுத் தாண்களும், கோட்ட அணைவுத் தாண்களும் கொண்டவை. ஒரே அணைவுத் தாண்கள் விலங்கடித் தாண்கள், ஆதிதளச் சுவர்கள் போலவே அரமியச் சுவர்களிலும் பக்கத்திற்கொரு கோட்டம் இடம் பெற்றுள்ளது. இக் கோட்டத்தின் இரு புறத்தும் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்குக் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களாக இரண்டைக் குறிக்கலாம். ஆரமற்ற தளங்கள் முதல் மாற்றம், வெளி விமானங்களிலும் உட்புறத்துள்ள சாலை விமானங்களிலும் இரண்டாம் தள அரமியத்திற்கு வேதிகை காட்டப்பட்டுள்ளது. இது பல்லவர் கட்டட அமைப்புகள் எவற்றிலும் இதுவரை காணப்படாத புதுமையாகும். பின்னாளைய பல்லவ, சோழ அரமியங்களில் கூட இவ்வுறுப்பு அரிதாகவே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

மாமல்லபுரத்துக் கோயில்கள்

மாமல்லபுரம் கடற்கரைக் கோயில் வளாகம் மூன்ற தளிகளைப் பெற்றமைந்துள்ளது. கிழக்கில் நான்கு தள சத்திரியசிம்மேசுவரம், நடுவில் ஒரு தள நரபதி சிம்மவிஷ்ணுகிருகம், மேற்கில் முத்தள ராஜசிம்மேசுவரம். இவையனைத்தையும் சுற்றி வளைத்துத் திருச்சுற்று மதிலும், மேற்கில் அழிந்து போன கோபுரத்தின் எச்சங்களும் உள்ளன. ராஜசிம்மேசுவர விமானத்தின் முன், இருந் தழிந் த மண்டபங்களின் அடித் தளங்கள் காணப்படுகின்றன. கல்வெட்டுகளோடு கூடிய பலித்தளம், கொடித்தளம் ஆகியவையும் உள்ளன. இக்கோயில் வளாகத்திலிருந்து சில புதிய கட்டமைப்புகளும் அண்மைக் காலத்தே கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

கடற்கரைக் கோயில் வளாகத்துள்ள மூன்று தளிகளில் நரபதி சிம்ம விஷ்ணு கிருகம் காலத்தாற் பழமையானது. முகமண்டபமும் கருவறையும் கொண்ட இம்மண்டபத்தளியின் ஒரு பகுதி பாறைச் செதுக்கலாகவும் மறுபகுதி கட்டுமானமாகவும் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இது போன்று செதுக்கலும் கட்டுமானமும் கலந்தமைந்த விமானம் பல்லவர் காலப் பகுதியில் இது ஒன்றுதான். பாதபந்தத் தாங்குதளம் கொண்ட இவ்விமானத்துட் பாறைச் செதுக்கலாய் சயனவிஷ்ணுவின் உருவம் அமைந்துள்ளது.

ராஜசிம்மேசுவரமும், சத்திரிய சிம்மேசுவரமும் பத்மபந்தத் தாங்கு தளத்தின் மீது அமைந்த முத்தள, நாற்றளத் திராவிட விமானங்களாகும். இரண்டும் ஏறத்தாழ ஒரே அமைப்படையவை. இரண்டுமே முதற் தளத்திலும், மேற்றளத்திலும் ஆரமேற்காதமைந்தவை. ராஜசிம்மேசுவரத்தின் கிழக்குச் சுவரும், நரபதிசிம்ம விஷ்ணு கிருகத்தின் மேற்குச் சுவரும் ஒரே சுவராக அமைந்து, இரு தளிகளையும் பிரிப்பது பல்லவக் கட்டுமானத்தில் இதுவே முதல் முறை. மிக இயல்பாக இவ்வுத்தியைக் கையாண்டு இருந்ததையும் அதன் முன் புதிதாக மற்றொன்றையும் ஒன்றிணைந்துக் கட்டியிருக்கும் பாங்கு சிறப்புக்குரியதாகும்.

இச்சிம்மேசுவரங்களின் தளக் கட்டுமானங்கள், நடுக்கோட்டம், இருபுறத்தும் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் என்ற அமைப்பில் உருவாகியுள்ளன. சில ஸ்புடிதங்களின் செவ்வகங்கள் சிற்பங்களைப் பெற்றுள்ளன. சத்திரிய சிம்மேசுவரத்தின் ஆதிதளக் கூரை மீது நான்கு மூலைகளிலும் அமர்ந்த சிம்மங்கள் இருத்தப்பட்டுள்ளன. இது போலவே இத்தளத்தின் மேற்றளக் கூரை மீதும், ராஜசிம்மேசுவரத்தின் மேற்றளக் கூரை மீதும் சங்கூதும் கணங்கள் உள்ளன. சத்திரிய சிம்மேசுவர இரண்டாம் தள ஆரத்தில் பஞ்சரங்கள் காட்டப்பட்டிருப்பதுடன் அவற்றின் மேல் வளைவுக்கூடுகள் சிற்பங்கள் பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரச்சாலைகளின் அல்ப நாசிகைகளிலும் சிற்பங்கள் உள்ளன. ஒரு கற் தளிகளிலும், இறவாதான் ஈசுவரத்திலும் ஆர நாசிகைக் கூடுகளில் இடம் பெற்ற காளைத்தலை போன்ற செதுக்கல்கள் இங்கு முற்றிலுமாய் வழக்கிழந்து விடுவதைக் காணமுடிகிறது. அதற்குப் பதிலாகப் பெரும்பாலான ஆரநாசிகை வளைவுகள் கந்தர்வத் தலகளையும், பல்வேறு சிற்ப வடிவங்களையும் பெற்றமைந்துள்ளன.

சத்திரிய சிம்மேசுவரம் தனியொரு திருச்சுற்று மதில் பெற்றுள்ளது. இதன் உட்புறச் சுவர் நன்கு பகுக்கப்பட்டுச் சிற்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிற்பங்களுள் பெரும்பான்மையானவை முற்றிலுமாய் அழிந்துவிட்டன. இச்சுவரின் புறத்தே வெற்றுக் கோட்டங்கள் உள்ளன. இச்சுவரின் கிழக்கிற் காட்டப்பட்டுள்ள திறப்பு, கோபுரதுவாரம் போல் அமைந்து கிழக்கு நோக்கிய இக்கோயிலுக்கான நேர் வாயிலாகியுள்ளது. இதன் வழியே தெரியும் கடலலைகளின் வீச்சு இக்கோயில் வளாகம் கட்டப்பட்ட காலத்தில் இத்துறைமுக நகரின் பெருமைக்குரிய படைப்பாகப் பொலிந்திருந்ததென்பதைக் கூறாமல் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது. இவ்வளாகத் தளிகளின் தாண்கள் தாவுசிம்மம், குதிரை, யானை போன்ற விலங்கடிகளைப் பெற்றுள்ளன. சத்ரிய சிம்மேசுவரத்தின் முகமண்டபக் கூரையில் சாலைகளுக்கிடையே பஞ்சரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவை இதே தளியின் இரண்டாம் தள ஆரப்பஞ்சரங்களையொத்துள்ளன. ராஐசிம்மேசுவர முகமண்டபத்தின் மீது ஆரச் சுவரால் இணைக்கப்பட்ட இரண்டு கூடங்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஆரச்சுவர் மீது அமர்ந்த நந்தி காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்விரு விமானங்களின் பின் சுவரில் சோமாஸ்கந்தர் இடம் பெற்றிருந்தாலும், ராஜசிம்மேசுவரத்து இறைவடிவம் சத்திரியசிம்மேசுவரத்து வடிவத்தை விட அழகானது. குறிப்பாக உமாதேவியின் வடிவத்தைக் கூறலாம். சத்திரிய சிம்மேசுவரத்திற் கூடுதலாக ஒரு தாராலிங்கமும் காணப்படுகிறது.

ராஜசிம்மேசுவரம், சத்திரியசிம்மேசுவரம் ஆகிய இரு விமானங்களும் தனித்தன்மை வாய்ந்த பல்லவக் கட்டுமானங்கள். சரியான இடைவெளிகளுடன் கூடிய இத்தளங்களின் கூம்பு வடிவமான கட்டமைப்பைத் தமிழ் நாட்டுக் கட்டடக்கலை வரலாறு எப்போதுமே மறுபதிவு செய்யவில்லையென்பது இதன் பெருமைக்குச் சான்றாகும். உயரமான ஆனால், அகலக் குறைவான இவற்றின் மேற்றளங்கள் பல்லவக் கணக்கிலிருந்த அழகுணர்ச்சி மேலாண்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேற்றளங்கள் ஆரமிழந்தமையால் கிரீவத்தின் சுற்றளவுக் குறைவும், நீட்சியும் இணைந்து விமானத் தலைப்பிற்கே தனிக்கவர்ச்சியைத் தந்துவிடுகின்றன. இவ்வழகும் அமைப்பு நேர்த்தியும் வேறெந்தப் பல்லவக் கட்டுத் தளியிலும் காணமுடியாத சேர்க்கையாகும். இதற்கேற்றாற் போல இவற்றின் கலசங்களும் நீண்ட கூர்முனைகளுடன் அமைந்து இவற்றின் எழிலைப் பன்மடங்காக்குகின்றன.

பனைமலைக் கோயில்

விழுப்புரத்திலிருந்து ஏறத்தாழ இருபது கிலோ மீட்டர் தொலைவிலிருக்கும் அனந்தபுரத்தை அடுத்தமைந்துள்ள சிற்றூரே பனைமலை. இவ்வூர் மலையின் மேல் ராஜசிம்மரின் கல்வெட்டோடு காட்சியளிக்கும் முத்தள விமானம் நாகர தளங்களும் திராவிட கிரீவ சிகரமும் பெற்ற கலப்புத் திராவிட விமானமாகும்.

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

இதன் முதல் இரு தளங்கள் மட்டுமே பழைய கட்டமைப்பிலுள்ளன. மேற்றளமும் கீரீவ சிகர உறுப்புகளும் பின்னாளில் புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு முன் அமைக்கப் பெற்ற பல்லவ விமானங்களிலிருந்து இது கட்டமைப்பில் முற்றிலும் மாறுபட்டுள்ளது. இவ்விமானத்தின் ஆதி தளச் சாலைப் பகுதிகள் (பத்ரசாலை) கர்ண பகுதிகளிலிருந்து விடுபட்டு நாற்புறத்தும் நன்கு முன் தள்ளியமைந்து தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய முத்திசைகளில் தனித்திருமுன்களாகியுள்ளன. கீழக்கில் இச்சாலைப் பகுதி கருவறைக்கு முன் சிறு மண்டபம் போலச் சுவர்களில் நான்முகனையும் விஷ்ணவையும் சிற்பங்களாகக் கொண்டு உருவாகியுள்ளது. இதை அர்த்த மண்டபமாய்க் கருதுவாரும் உளர். இத்தளியின் பாதபந்த தாங்குதளத்தில் இரண்டு மாறுதல்களைக் காணமுடிகிறது. ஐகதி பெருந்தாமரையாய் மாமல்லபுரத்துச் சிம்மேசுவரங்களைப் போலமைய, கண்டப் பகுதியின் தீருப்புமுனைகளில் யானைத்தலைகள், அமைந்துள்ளன. இவை தளியின் தாங்கு தளத்திற்கே உயிரூட்டுகின்றன எனலாம்.

பனைமலைத் தளியின் சாலைத் திருமுன்கள் சுவர்களில் மகர தோரணங்களோடு கூடிய வெற்றுக் கோட்டங்கள் பெற்றுள்ளன. ஒரு தளத் திரு முன்களான இவற்றின் கூரைமீது அறங்கச்சாலைகள் ஆர உறுப்புகளாக அமைந்துள்ளன, இவற்றைச் சாலைத் திருமுன்களின் இரண்டாம் தளம் எனக் கருதி இச்சாலைத் திருமுன்களை இரு தள விமானங்களாகச் சில அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பனைமலைத் தளி விமான ஆதிதளத்தின் ஆர உறுப்புகளும் ஆறங்கம் கொண்டவையே. இவ் ஆர உறுப்புகளின் சுவர்கள் செவ்வக ஸ்புடிதங்கள் பெற்றுள்ளன. விமானத்தின் இரண்டாம் தள அரமியத்திலும் சாலைப்பத்திகள் நன்கு முன் தள்ளியமைந்துள்ளன. இவற்றின் மீது வேதிகையற்ற ஆரம் அமர, மூன்றாம் தளம் பிற்காலக் கட்டுமானமாக உயர்கிறது. பனைமலைத் தளியின் வடக்குச் சாலைத் திருமுன் பல்லவ ஓவிய எச்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. கருவறையின் நடுவில் லிங்கத் திருமேனியும், பீன் சுவரிற் சோமாஸ்கந்தர் சிற்பமும் காணப்படுகின்றன.

காஞ்சியூம் கைலாசநாதர் கோயில்

காஞ்சீபுரம் ராஜசிம்மேசுவரம், (கயிலாசநாதர் கோயில்) ராஜசிம்மர் காலக் கட்டடக் கலையின் உச்ச வெளிப்பாடு. அதன் விமானம் பனைமலைத் தளியிற் விரிவாக்கம். பனைமலைத் தளியில் சாலைப்பத்திகள் மட்டுமே முன் தள்ளியமைந்து தனித் திருமுன்களாய் ஏற்றம் பெற்றன. காஞ்சீபுரம் ராஜசிம்மேசுவரத்திற்

Prof. V. SIVASAMY

சாலைப்பத்திகளுடன், கர்ணபத்திகளும் வெளிவாங்கி, விமானத்தின் துணைத் திருமுன்களாய், ஒரு தளக் கட்டமைப்பில் உருவாகியுள்ளன. இதனால் ராஜசிம்மேசுவரம், மைய விமானமும் அதனைச் சுற்றிலும் ஒட்டி அரவணைத்த நிலையில் ஏழு ஒரு தள விமானங்களும் பெற்றது. கிழக்குச் சாலைபத்தி, கருவறையின் முன் மண்டபம் போல அமைந்துள்ளது. மைய விமானத்தின் அதிட்டானமும், கூரையுறுப்புகளும் தொடர்பறாது ஒவ்வொருதளத் துணை விமானங்களையும் அரவணைத்துக் கொள்வதால், விமானக் கட்டமைப்பின் வெளித்தோற்றம் எழிலார்ந்து விளங்குகிறது.

விமானத்தின் பாதபந்தத் தாங்குதளம் கருங்கல் உபானத்தின் மீது நிற்கிறது. தாங்கு தளத்தின் பட்டிகையும் கருங்கல் வேலைப்பாடாகும். ஏனைய விமான உறுப்புகள் மணற்கல்லால் ஆனவை. இத்தாங்கு தளத்தின் சிறப்பம்சம் இதன் ஐகதிதான். இதுவரையில்லாப் புதுமையாய், ஐகதியின் முகப்பு, மேல், கீழ் விளிம்புகள் பெற்று, இடைப்பட்ட பகுதியில் கணவடிவங்களைக் கொண்டுள்ளது. திருப்பு முனைகளில் யாளி முகங்கள். இக் கணங்கள் ஆடுமாறும், போரிடுமாறும் உள்ளன. மனித, அசுர, விலங்கு முகக் கணங்களுள் மகிஷத் தலைக்கணம் குறிப்பிடத்தக்கது. கண்டபாதங்கள் பனைமலைத் தளிபோல யானை முகப்புகள் கொண்டுள்ளன.

மைய, துணை விமானங்களின் சுவர்ப்பகுதிகள் எண்முக தாவு யாளித் தூண்களால் அணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலுள்ள கோட்டங்கள் நான்முக அணைவுத் தூண்களைப் பெற்றுள்ளன. கோட்டங்கள் அனைத்திலும் அற்புதமான சிற்பங்கள். ஒரு தள விமானங்கள் அனைத்தும் பனைமலைத் தளிபோல் ஆறங்க ஆர உறுப்புகளைப் பெற்றுள்ளன. மைய விமானம் கருவறையைச் சுற்றி இரு சுவர்களும், சுவர்களுக்கிடைப்பட்ட சுற்று வழியும் கொண்டு சாந்தாரமாய் அமைந்துள்ளது. சுவர்களுக்கிடைப்பட்ட கூரைப் பகுதி பலகைக் கற்களால் முடப்பட்டுள்ளது. கருவறையுள் லிங்கமும் பீன்சுவரிற் சோமாஸ்கந்தர் சிற்பமும் உள்ளன. ஒரு தள விமான ஆர உறுப்புக்களை மைய விமான ஆரத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளுமாறு இடைப்பட்ட பகுதிகளிற் சாலைகளை நிறுவியுள்ள போக்கு, கீழ்த் தொடரொழுங்கை மேற் பகுதியிலும் நிறைவு செய்வதாய் உள்ளது. நான்கு தளங்கள் கொண்டுள்ள மைய விமானத்தின் இரண்டாம், முன்றாம் தளங்கள் மேலும் ஆரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம், முன்றாம் தனங்கள் மேலும் ஆரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் தன ஆரத்திற் பஞ்சரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இங்கும் பனைமலைத் தளியிலும் முதல் தளக் கூரையில் ஆரம் இடம் பெறுவது, மல்லைத் தளிகளிலிருந்து மாற்றம் காட்டும்

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

அமைப்பெனலாம். இரண்டாம் தள ஆரப் பஞ்சரங்கள் புது வரவு, நான்காம் தளத்தின் மேல் நந்திகள் அமர்ந்துள்ளன. கிரீவமும் சிகரமும் திராவிடமாக அமைய, பெரு நாசிகைகளிற் கிழக்கிற் சிவபெருமான், தெற்கில் தஷிணாமூர்த்தி, மேற்கில் விஷ்ணு, வடக்கில் நான்முகன் ஆகியோர் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

துணை விமானங்கள் அனைத்தும் உட்சுவரில் அற்புதமான பேரளவுச் சிற்பங்களைப் பெற்றுள்ளன. திருச்சுற்றில் மதிற் சுவரையொட்டிக் கட்டப்பட்டிருக்கும் இரு தளத் திராவிட, சாலை விமானங்களும் உட்புறத்தே சிற்பங்களும் ஓவியங்களும் கொண்டுள்ளன. விமானத்தின் முன்னுள்ள ராஜசிம்ம மண்டபம் தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு முகங்களில் முகப்புகளைக் கொண்டுள்ளது. இம் முகப்புகள் ஒவ்வொரு திசையிலும் இரு நான்முகத் தாண்கள், சுவரோடு ஒட்டிய இரு அரைத் தாண்கள் பெற்றுள்ளன. அரைத்தாண்களையொட்டிய சுவர்ப் பகுதிகள் கோட்டங்களில் வாயிற் காவலர், தெய்வ வடிவங்கள் கொண்டுள்ளன.

காஞ்சிபரம் ராஜசிம்மேசுவரம் பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலையின் மைல்கல். பல்லவர் காலத்தெழுந்த முதற் சாந்தார விமானம். தமிழ் நாட்டின் இரண்டு அங்காலயங்களுள் முதலாவது. முதன்மையானது. திருச்சுற்ற முழுவதும் இரு தள விமானங்களாற் சூழப் பெற்ற ஒரே விமானம். பல்லவர் காலத்தெழுந்த இரண்டு நாற்றள வீமானங்களுள் முதலாவது; முதன்மையானது. பல்லவர் தளிகளிலேயே அதிக அளவிற் சிற்பங்களைக் கொண்டமைந்த ஒரே கோயில். பல சைவ இறைக் கோலங்கள் முதன் முதலாக ராஜசிம்மேசுவரத்தில் தூன் முகம் காட்டுகின்றன. சுவர்ப் பிரிப்பு, சுவரில் கோட்ட அமைப்பு, கோட்டங்களின் உட்பகுப்பு, அலங்கரிப்பு, தோரணங்கள் எனப் பல்லவர் கலைத்திறம் உச்சத்தில் மிளிரும் இடம் ராஜசிம்மேசுவரம். கற்றளியின் முன் கற்றளியுடன் இணைக்கப்படாமல் முழுமையான அளவில் மண்டபமொன்று காணப்படுவதும் ராஜசிம்மேசுவரத்தில் தான். பல்வேறு வடிவங்களிற் கிரந்த எழுத்துக்களிற் கல்வெட்டுகள் காணப்படும் ஒரே கோயில் இதுதான். பல்லவக் கற்றளிகளின் முதல்வனாக விளங்கும் இத்திருக்கோயில் இன்றளவும் முழுமையான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. வரலாற்றுப் பின்னணியோடு கூடிய கட்டட, சிற்ப, ஓவிய, இலக்கியஞ் சார்ந்த விரீவான கள ஆய்வுகள் தமிழ் நாட்டுக் கலை, வரலாற்றில் இத்தளியின் சரீயான இருப்பிடத்தை நீர்ணயிக்க உதவும்.

ராஜசிம்மரின் காலத்தெழுந்த மாதங்கேசுவரமும், இரண்டாம் நந்திவர்மர் காலத்தெழுந்த முக்தேசுவரமும் ஏறத்தாழ ஒரே அமைப்புடையவையென்றாலும் சிற சிற வேறுபாடுகள் கொண்டவை. மேற்கு நோக்கிய இம் முத்தள தளிகள் இரண்டும் முகப்புடன் கூடிய முகமண்டபமும் கலப்பு வேசர விமானமும் கொண்டவை. முக்தேசுவரத்தின் முகப்புப் பக்கச் சுவர்களில் வாயிற் காவலர்கள் உண்டு. இரண்டுமே துணைத்தளமும், பாதபந்தத் தாங்குதளமும் கொண்டவை. விமானம், முகமண்டபம் இரண்டின் சுவர்களும் சிற்பங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் பெரும்பான்மையன சிதைந்துள்ளன. முகமண்டபத்தின் உட்சுவரிலும் சிற்பங்கள் உள்ளன. ஆதி தள, இரண்டாம் தள ஆரங்களிற் பஞ்சரங்கள் இல்லை. முக்தேசுவர முகமண்டப ஆரம் ஆரச்சுவரில் செவ்வக ஸ்படிதங்ளைக் கொண்டுள்ளது. இது கணேசத் தளியிற் காணப்படும் நிலையாகும். விமானத்து இரண்டாம் தள ஆரச் சுவரிலும் இதே அமைப்பு இரட்டை ஸ்படிதங்கள் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இரண்டாம் தள அரமியத்தில் வலையன் குட்டை பாணியிலமைந்த சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் உள்ளன. இவற்றை மாதங்கேசுவரத்திற் காணமுடியவில்லை. கிரீவ வேதிகையின் நான்கு மலைகளிலும் நந்திகள் அமர்ந்துள்ளன. இரு விமானங்களிலுமே பெரு நாசிகைகளில் இறைச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முக்தேசுவரம் தர்ம மகாதேவியின் தளிப்பரிவாரக் கல்வெட்டைக் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தளியாடற் பெண்கள் பற்றிய காலத்தால் முற்பட்ட முதற் கல்வெட்டு, எங்கள் ஆய்வு மையத்தால் மாமல்லபுரத்தில் வராகர் குடைவரையருகே கண்டறியப்பட்டது. முக்தேசுவரம் கல்வெட்டு இதற்குப் பீற்பட்டது.

பரமேஸ்வர விண்ணகரம்

இரண்டாம் நந்திவர்மின் தலையாய திருப்பணியாகக் கருதப்படும் பரமேசுவர விண்ணகரம் இன்று வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலென அழைக்கப்படுகின்றது. தமிழ் நாட்டில் இன்று காணக் கிடைக்கும் முழுமையுற்ற முத்தளக் கருவறைக் கோயில்களுட் பழமையானதும் சிறப்புக்குரியதுமான இக்கோயில் விமானம், முகமண்டபம், உள்சுற்று, திருமாளிகை, வெளிச்சுற்று, புறமதில், கோபுரம் கொண்டமைந்த பெரு வளாகமாய்க் காட்சி தருகிறது. மேற்கு நோக்கிய இத்தளி விமானத்தின் நான்கு தளங்களுள் முதல் மூன்று தளங்கள் முறையே விஷ்ணுவின் நின்ற, அமர்ந்த, சயனக் கோலங்களைக் கொண்டுள்ளன. நான்காம் தளம் வெற்றுத் தளமாக அமைய மேலே திராவிட கிரீவமும் சிகரமும் உள்ளன.

ஆதிதளக் கருவறையைச் சுற்றி எழும் மூன்று சுவர்களுள் வெளிச்சுவர் ஆதி தளத்துடன் முடிய, இடைச்சுவர் இரண்டாம் தள வெளிச்சுவராய்த் தொடர்ந்து அத்தளத்துடன் நிறைவு பெறுகிறது. உட்சுவர் மூன்றாம் தளக் கருவறையின் புறச் சுவராக வளர்ந்து அத்தளத்துடன் முடிகிறது. இத்தளக் கூரையின் மீதே நான்காம் தளக் கட்டுமானம் அமர்ந்துள்ளது. வெளிச்சுவர்க் கூரை மீது முதல் தள ஆரமும், இடைச்சுவர்க் கூரை மீது இரண்டாம் தள ஆரமும், உட்சுவர்க் கூரை மீது மூன்றாம் தள ஆரமும் அமர, நான்காம் தளம் ஆரமற்றுள்ளது.

இரண்டாம், மூன்றாம் தளங்களுக்குச் செல்லும் வழி விமான அதிதளத்தின் கிழக்குப் பகுதியிற் படிக்கட்டுகளுடன் அமைந்துள்ளது. ஆதிதளம் பாதபந்தத் தாங்கு தளத்துடன் கூரைவரை பீதுக்கங்களைப் பெற்றுள்ளது. அகலமான மையப் பீதுக்கம் பத்ரசாலைப் பீதுக்கமாக, ஆறங்கசாலையை ஆர உறுப்பாகக் கொண்டு காட்சிதருகிறது. பத்ரசாலைப் பத்திக்கும் காணபத்திகளுக்கும் இடைப்பட்ட சுவர்ப் பகுதியில் பக்கத்திற்கு இரண்டு சுவர்ப் பஞ்சரங்கள் நடுவில் கோட்டத்துடன் உள்ளன. இவையனைத்திலும் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. முதல் தள ஆரம் பத்ரசாலை, பக்கச் சாலைகள், காண கூடங்கள் கொண்டு அனாப்பித ஆரமாக அமைய, இரண்டாம் தளம் அரைத் தூண்களால் அணைக்கப்பட்ட நான்கு பிதுக்கங்களுடன் எழுகிறது. இந்நான்கு பிதுக்கங்களுமே சிற்பங்கள் உள்ள கோட்டங்களை உடையன. இவற்றின் அனர்ப்பித ஆரமாக இரண்டு சாலைகளும், கர்ண கூடங்களும் இயல்பான அளவிலே காட்டப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் தளம் அரைத்தூண்களால் அணைக்கப்பட்ட மூன்று வெற்றுப் பீதுக்கங்களுடன் அமைய ஆரம் கூடங்களும் சாலையுமாக உள்ளது. நான்காம் தளம் நடுக் கோட்டமும், சுவர்ப் பஞ்சரங்களும் கொள்ள, கிரீவ வேதிகையின் மீது அந்நாளில் அமர்ந்த சிம்மங்களும், இந்நாளில் கருடனும் காணப்படுகின்றன.

மாளிகை முகப்பு நாற்றிசையிலும் தொடர்ந்தமைந்த சிம்மத் தாண்களைக் கொண்டுள்ளது. இதன் உட்சுவரில் பல்லவர் வரலாறு சிற்பத் தொகுதிகளாக இடம் பெற்றுள்ளது. பேராசிரியர் மீனாட்சி இது குறித்து விரிவான நூலொன்று எழுதியுள்ளார். கூடித்ரிய சிம்மேசுவரச் சுற்றுச் சுவர் அமைப்பைத் தழுவியமைந்த கட்டமைப்பு இதுவாகும்.

பரமேசுவர விண்ணகரமும், ராஜசிம்மேசுவரத்தைப் போலவே பல முதல்களுக்குரிய சிறப்பான தளியாகும். முதல் திருச்சுற்று மாளிகை, முதல் முத்தளக் கருவறைகள், விஷ்ணுவின் பல திருத்தோற்றங்களைக் கொண்ட முதற்கோயில் என இதற்கும் முதல்வன் தகுதிகளுண்டு. இத் தளியின் அர்த்த மண்டபத் தாணொன்றின் மாலைத் தொங்கலில் தான் பெண்ணொருவர் ஆடும் குஞ்சிதக்கரணச்சிற்பம் எம் மைய ஆய்வாளர்களாற் கண்டறியப்பட்டது. தமிழ் நாட்டிற் கண்டறியப்பட்ட பழமையான மானுடக் குஞ்சித கரணச் சிற்பம் இது தான். ராஜசிம்மருக்கு மிகப் பீடித்த இக்கரணத்திற் சிவபெருமானின் நடனத் தோற்றங்கள் அவரது கோயில்கள் பலவற்றுள் இடம் பெற்றுள்ளன.

திருப்பட்டூர்க் கைலாசநாதர் கோயில்

கிருப்பட்டூர்க் கயிலாசநாதர் கோயில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலமைந்த ஒரே சாந்தாரப் பல்லவ விமானமாகும். எழிலார்ந்த இந்த விமானம் மக்களாலும், அரசாலும், கைவிடப்பட்ட நிலையிற் தற்போது எங்கள் மையத்தாலும், சீதாலட்சுமி ராமசாமி மகளிர் கல்லூரியின் வரலாற்றுத் துறையாலும் இணைந்து பராமரிக்கப்படுகிறது. இரு சுவர்களும் இடையிற் சுற்றும் வழியும் கொண்ட கருவரைத் தளமும், மேற்றளங்கள் மூன்றும் நாகரமாய் அமைய, கிரீவமும் சிகரமும் கிராவிடமாய் உள்ள இவ்விமானத்தின் கருவறையில் தாராலிங்கம் இடம் பெற்றுள்ளது. ஆதிதளச் சுவர்கள் ஒவ்வொன்றும் ஐந்து பிதுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. ஓரக் காணபத்திகளும், நடுப் பெருஞ்சாலைப் பத்திகளும், இடைப்பட்ட சாலைப்பத்திகளும் நான்முக அரைத் தூண்களால் அணைக்கப்பட்டுச் சிற்பங்கள் உள்ள கோட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. இடைப்பட்ட ஒடுக்கங்களிலும் பரவலாய்ச் சிற்பங்கள் முதல் தள ஆரம் ஆறங்க உறுப்புகள் கொண்டு இரண்டாம் தள அரமியத்தைச் சுற்றிவர வாய்ப்பாக அனர்ப்பிதமாய் நகர்ந்துள்ளது. ஆரம் முழுவதும் சிற்பங்கள் இருந்தாலும் சிதைவின் காரணமாக அடையாளம் காணக்கூடவில்லை. இப்படி ஆரம் முழுவதும் சிற்பங்கள் அமைவதை உத்தரமேரூர் கயிலாசநாதர் கோயிலிலும் காணமுடிகிறது.

இரண்டாம் தள அரமியம் நான்கு பிதுக்கங்களும், மூன்றாம் தள அரமியம் மூன்று பிதுக்கங்களும் கொண்டு உரிய ஆர உறுப்புகளை அர்பித ஆரங்களாகக் கொள்ள நான்காம் தளம் ஆரமின்றி அமைந்துள்ளது. ஆதி தளத்தின் இரு சுவர்களும் கதலிகாகர்ண முறையில் நெருக்கப்பட்டு அகலக் குறைவான நிலையிற் பலகைக் கற்களால் மூடப்பட்டுள்ளது. இத்தளியின் பாதபந்த அதிஷ்டானம் துணைத் தளத்தின் மீதமைந்துள்ளது. துணைத் தளத்தின் பத்ம உபானம், கண்டத்தின் கீழ்க்கம்பு, பாதங்கள் அனைத்துமே அலங்கரிப்புடன் உள்ளன. தாங்கு தளத்தின் ஐகதி, குமுதம் ஆகியவையும் சிறப்பான அழகூட்டலைப் பெற்றுள்ளன. ஐகதியில் சிம்மமுகங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அரைத் துண்கள், ஓரத் தூண்கள் என அனைத்துத் தூண்களும் அமர்ந்த நிலையில் ஒரு கால் தூக்கிய யாளிகளை விலங்கடிகளாகப் பெற்றுள்ளன. இத்தளியை ராஐசிம்மர் கால இறுதிப் பணியாகக் கொள்ளலாம்.

உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில்

தந்திவர்ம பல்லவர் காலப் பணிகளாக எழுந்த விமானங்களுட் கட்டடக் கலையமைப்பிற் குறிப்பிடத்தக்க கூறுகளைப் பெற்று விளங்குவது உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயிலாகும். காஞ்சிபுரம் வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில் விமானம் போல இதுவும் முத்தளக் கருவறைகள் கொண்ட விமானம்தான் என்றாலும், இதற்கு நான்காம் தளமில்லை. ராஜசிம்மரின் பனைமலையீசுவரர் விமானம் போல் இதற்கும் தெற்கு, மேற்கு, வடக்குப் பத்ரசாலைப் பகுதிகளில் துணை விமானங்கள் உள்ளன. வைகுந்தப் பெருமாள் கோயிலின் விமான அமைப்பும் பனைமலையீசுவரத்து விமான அமைப்பும் கலந்தமைந்த இவ்விமானம் பரமேசுவரப் பெருந்தச்சரால் அமைக்கப்பட்டதென்று கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. பல்லவர் மரபிலிருந்து விலகிக் கருங்கல், செங்கல், கதை மூன்றும் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கலப்புக் கட்டுமானமான இவ்விமானத்தின் துணைத்தளமும் தாங்குதளமும் மட்டுமே கற்பணி. இரண்டுமே நன்கு உருவாக்கப்பட்டு அலங்கரிப்பும் பெற்றுள்ளன. துணைத்தளத் திருப்பங்களில் அமர்ந்து ஒரு கால் உயர்த்திய சிம்மங்கள் காணப்படுகின்றன. இத் திருப்பங்களில் அமரும் தாங்குதள ஐகதி மகாபத்மமாகி, முனைகளில் சக்கரவாகப் பறவைகளின் வடிப்பைப் பெற்றுள்ளது. குமுதம் இப்பகுதியில் மட்டும் தாமரையிதழ்களால் தழுவப்பட்ட கடகாவிருத்தமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கண்டமும் பட்டிகையும் பிரதிவரியாகியுள்ளன. சுருங்கச் சொன்னால் திருப்பங்களில் பத்மபந்தமும், நேர்ப்பகுதிகளில் பாதபந்தமும் தாங்கு தள அமைவாக உள்ளன.

செங்கற் சுவர்களில் நான்முகத் தூண்கள், ஆரம் ஆறங்க உறப்புகளுடன் அனர்ப்பிதமாக அமைந்து இரண்டாம் தள அரமியத்தைச் சுற்றி வர வழி விட்டுள்ளன. இரண்டாம் தள அரமியமும் ஆதி தளம் போலவே தெற்கு, மேற்கு, வடக்குப் பகுதிகளில் துணைத் திருமுன்களும் கிழக்கில் முக மண்டபமும் பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் தள ஆரம் அர்ப்பிதமாக அமைந்து மூன்றாம் தளத்தோடு ஒட்டி உறவாடுகிறது. பெருமாளின் சயனக் கோலத்தைக் கொண்டிருக்கும் இத்தளம் செவ்வகமாக உள்ளது. இதன் மீது வேசர கிரீவமும் சிகரமும் இடம் பெற்றுள்ளன.

அதி தளத்தின் தெற்கு, மேற்கு, வடக்குத் துணைத் திருமுன்களை அடையப் படிகள் உள்ளன. இப் படிவரிசையின் முகப்புச் சுவரிலே கலைவாணி, ரதி மன்மதன், பிருகு என்போரின் வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் மீது கருவறைத் தளமும் பெருமாள் கோயில் கீழே வெற்றுத் தளமும் அதன் மீது கருவறைத் தளமும் கொண்டமைந்தது. இவ்வகை விமானங்களை மாடக் கோயில்கள் என்பர். வெற்றுத் தளம், கருவறைத் தளம் இரண்டுமே ஐந்து பீதுக்கங்களைக் கொண்டுள்ளன. கீழ்த் தளத்தின் நடுப்பத்திகளிற் கோட்டங்களும் சிற்பங்களும் உள்ளன. கோட்டங்கள் வாஜன உத்திரமும் மகர தோரணமும் பெற்றுள்ளன. மிக மோசமான நிலையிற் சிதைந்திருக்கும் இக்கோயில் பாதுகாக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னமாகவும் உள்ளது.

தக்கோலத்திலுள்ள ஜலநதீசுவரர் விமானமும், திருத்தணி வீரட்டானேகூவரமும் பல்லவ வேந்தன் அபராஜிதன் காலத்தவை. இவ்விரண்டனுள் ஜலநதீசுவரம், பிரதிபந்த அதிட்டானம் கொண்டுள்ளது. சுந்தரவரதப்பெருமாள் கோயில் போல இங்கும் குமுதம் கடகாவிருத்தமாகத் தாமரைவரி அணைவில் உள்ளது. அங்குத் திருப்பங்களில் மட்டும் பெற்ற அமைப்பு இங்குக் குமுதம் முழுவதற்குமாய்க் காட்டப்பட்டுள்ளது. அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்முகத் தாண்களும் அழகான சிற்பங்களைக் கொண்ட கோட்டங்களும் உடைய சுவரின் கூரையுறுப்புகளில் வலபியில் பூதமாலையுள்ளது. அங்குத் மண்டபக் கோட்டங்களில் தெற்கில் பிள்ளையாரும் வடக்கிற் துர்க்கையும் தாபனம் பண்ணப்பட்டுள்ளனர்.

திருத்தணி வீரட்டானேசுவரம் அபராஜிதரின் காலத்தில் நம்பியப்பியாற் கட்டப்பட்டது. முற்றிலும் கருங்கல் திருப்பணியான இவ்வொரு தள விமானம் நாகர தளமும் தூங்கானை மாட சிகரமும் கொண்டது. கிரீவ சிகர முகப்புக் குழியில் உள்ள கோட்டத்தில் உமாசகிதர் இடம் பெற்றுள்ளார்.

திருவதிகை வீரட்டானேசுவரம் காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேசுவரத்தைப் பீன்பற்றி இரண்டாம் பரமேசுவரவர்மின் காலத்தில் எழுப்பப்பட்டதாகலாம். முப்புறத்தும் துணை விமானங்களோடு அமைந்துள்ள இதன் மைய சாந்தார விமானம் நான்கு தளங்கள் கொண்டது. இதன் கபோதபந்தத் தாங்குதளம் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுத் திருப்பணியின் போது உருவானது. திராவிட கிரீவ சிகரம் பெற்றுள்ள இவ்விமானத்தின் புறத்தோற்றமும் கதையுருவங்களும் அண்மைக் காலத் திருப்பணியால் முற்றிலும் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை மண்டபக் கோயில்களாய்த் தொடங்கி, செதுக்குத் தளிகளாய் ஒரு தளம், இரு தளம், முத்தளம் பெற்று, கலைநயம் மிகுந்த கட்டுமானச் சிறப்புக்களுடன் கற்றளிகளாய் மலர்ந்த காலமே தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றின் பொற்காலம். பின்னாளைய மரபுகளின் பல்வேறு கைவண்ணங்களுக்குக் கால் கோள் நிகழ்த்திய பல்லவர்களைக் கட்டடக் கலை விற்ப்பன்னர்கள் என்றழைப்பது சாலப் பொருந்துவதாகும்.

பல்லவர் காலக் கட்டடக் கலை

பல்லவர் காலச் சிற்பக் கலை

இரா.கலைக்கோவன்

பிரதிமாலக்ஷணங்கள்

சிற்ப நாலார், படிமங்களைச் சித்திரம், சித்திரார்த்தம், சித்ரா பாசம் என்ற மூவகைப்படுத்துவர் (கணபதி ஸ்தபதி – 8). எல்லா உறுப்புகளும் முழுமையாகவும், உரிய அளவிலும், அமைப்பிலும் இயற்றப்பட்டு பலப்படுத்தப்படும் படிமங்கள் சித்திரமெனப்படும். உற்சவப் படிமங்களாக விளங்கும் உலோகத் திருமேனிகள் இவ்வகையின. படிமங்களின் முற்பகுதி உறுப்புக்கள் மட்டும் இயற்றப்பட்டு பின் உறுப்புகள் புலப்படுத்தப்படாமல் அமையும் படிமங்கள் சித்ரார்த்தமாகும். சுவர்களில், தூண்களில் அமையும் சிற்பங்கள் இவ்வகையின. புடைப்பின்றித் தீட்டப்படும் ஓவியங்கள் சித்ராபாசுமெனப்படும். பல்லவர் காலத்தில் இம் மூவகைப் படிமங்களும் உருவாக்கப்பட்டன.

படிமங்கள் செய்த இடங்களிலிருந்தோ அல்லது நிறுவப்பட்ட இடங்களிலிருந்தோ அசைக்க இயலா வண்ணம் அல்லது அசைக்கக்கூடா நிலையில் இருப்பின் அவை அசலம் எனப்படும். பாறைச் சிற்பங்கள் இத்தகையன. ஓரிடம் விட்டு வேறிடம் நகர்த்தக் கூடிய வண்ணம் இருப்பினும் அல்லது அந்நோக்கத்தில் நிறுவப்பட்டிருப்பினும் அவை சலம் எனப்படும். உலோகப் படிமங்கள் இத்தகையன. இடம் விட்டு இடம் மாற்றக் கூடியதெனினும் மாற்றக் கூடாது என்ற நோக்கில் நிறுவப்பட்ட படிமங்கள் சலாசலம் எனப்படும். கருங்கல் படிமங்கள் இத்தகையன. பல்லவர் காலத்தில் இம் மூவகைப் படிமங்களுமே காணப்படுகின்றன.

தெய்வத் திருவுருவங்கள் சாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என மூவகைப்படும். யோகமுத்திரை, சாந்தநிலை, அச்சம் அகற்றி அன்பர்க்கு வேண்டுவன தரும் கைகள் என அமைந்த படிமங்கள் சாத்விக வகையின. தட்சிணாமூர்த்தி, சந்திரசேகரர் படிமங்களைச் சான்றாகக் கூறலாம். நீன்ற கோலத்தில் அல்லது ஊர்தியிலமர்ந்த கோலத்தில் அணிகலன்கள், கருவிகளுடன் அச்சம் அகற்றி அருளும் கைகள் கொண்டு விளங்கும் படிமங்கள் ராஜஸ வகையின, அறுமுகப் பெருமானின் திருக்கோலம் இதற்குச் சான்றாகும். படைகளால் கொடியவர்களைக் கொல்வதாகவும், அச்சுறுத்தும் தோற்றம் கொண்டதாகவும், போர்த் தொழிலில் மகிழ்ச்சியுடையதாகவும் விளங்கும் தோற்றம் தாமஸத் திருவுருவமாகும். மகிதுச்சியுடையதாகவும் விளங்கும் தோற்றம் தாமஸத் திருவுருவமாகும். மகிக்கூரசுரமர்த்தினி தோற்றங்கள் இவ்வகையின, இம்மூவகைப் படிமங்களுமே பல்லவர் பணிகளில் இடம் பெற்றோள்ளன. படிமங்களைச் சிற்றுருவப் படிமங்கள், டைநிலைப்படிமங்கள், பெரும் படிமங்கள், பேரளவுப் படிமங்கள் என அளவு கொண்டு நால்வகைப்படுத்தலாம். இந் நால்வகையினவுமே பல்லவச் சிற்பிகளால் உருவாக்கப்பட்டன. மிகச் சிறிய சிற்பம் காஞ்சிபுரம் பரமேசுவர விண்ணகர அர்த்தமண்டபத் தாணொன்றின் மாலைத் தொங்கலில் காணப்படுகின்றது. இடைநிலைப் படிமங்கள் பூதமாலைகளிலும் சுவர்களிலும் பல தளிகளில் உள்ளன. பெரும் படிமங்களாய்க் கோட்டச் சிற்பங்களைச் சட்டலாம். பேரளவின லலிதாங்குரக் கங்காதரர் போற் பல தளிகளில் இடம் பெற்றகள்

படிமங்களின் தோற்றத்தில் கை (32~45), அமைதிகள் பங்க இலக்கணம் (47~50), நிலைக்கோலம் (57~64), தலைக்கோலம்(73~89), அணிகலன்கள் (90~105), ஆடைகள் (106~110), கருவிகள் (118~137) என்பன முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. சிற்பச் செந்நாலில் இருபத்தெட்டு வகையான தொழிற் கைகளையும் (ஒற்றைக்கை 24 இரட்டைக்கை 4), நான்கு வகையான எழிற்கைகளையும் (கஜம் தண்டம், டோலம், பிரசாரிதம்) காணமுடிகிறது. இவற்றுள் பெரும்பான்மையான கையமைதிகள் பல்லவச் சிற்பங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக அபயம், கர்த்தரீமுகம், விஸ்மயம், கடகம், கடி, ஊர், நித்ரா ஆதியவற்றைப் பரவலான அளவிற் காண முடிகிறது.

குறைந்த வளைவுடைய திருமேனிகளை ஆபங்கமென்றும், நிறைந்த வளைவுடைய திருமேனிகளை அதிபங்கமென்றும், வளைவற்ற நேர்நிலைப் படிமங்களைச் சமபங்கமென்றும் கூறுவர். ஆபங்கத் திருமேனியாய்த் திரிபுராந்தகரையும், அதிபங்கத் திருமேனியராய் வீணாதரரையும், சமபங்கத் திருமேனியராய் விஷ்ணுவையும் கூறலாம். பல்லவர் படைப்புகளில் இம்மூவகைத் திருமேனிகளுமே உள்ளன.

படிமக் கோலங்கள் நின்ற, அமர்ந்த, சயன நிலைகளில் அமைகின்றன. சமபாதஸ் தானகம், வைதஸ்திக ஸ்தானகம், (இரு கால்களும் புறத்தே திரும்பிய நிலை) அர்த்த வைதஸ்திக ஸ்தானகம், வைசாகம் (ஒரு கால் ஊன்றி மற்றொரு கால் சிறிது முன் வைத்து), வைஷ்ணவம் (ஒரு கால் ஊன்றி ஒரு கால் சிறிதே மடக்கி), ஸ்வஸ்திகம், ஆலீடம் (இடக்கால் முன் எட்டி வைத்து வலக்கால் பின்னோக்கி நீட்டி), பிரத்யாலீடம், ஊர்த்வஜாநு, ஏகபாதம் எனும் நின்ற நிலைகள் அணைத்துமே பல்லவர் சிற்பங்களிற் கையாளப் பட்டுள்ளன. அமர்வு நிலைகளில் சுகாசனம், உத்குடிகாசனம் ஆகியன பரவலாகவும் (ஒருகால் இருக்கையில் குத்துக்காலாக, மறுகால் கீழே தொங்கலாக) பத்மாசனம் (கமலாசனம், பரியங்காசனம், வஸ்ராசனம்), அர்த்தபத்மாசனம், லலிதாசனம் (இருகால்களும் இருக்கையின் மேல் ஒன்று கிடையாய், மற்றொன்று குத்துக்காலாய் நிமிர்த்தி), மகாராஜலீலாசனம் (லலிதாசனத்தில் தாக்கி நிறத்திய முழங்கால் மீது வலமுழங்கை லலிதமாக நீட்டியவாறு) யோகாசனம், ஸ்வஸ்திகாசனம், கருடாசனம் ஆகியவை ஓரளவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அணி அலங்காரங்கள்

தலைக் கோலங்களில் பல்வகைப்பட்ட சடை மகுடங்கள், சடை பாரம், சடை மண்டலம், விரசடை, கேசபந்தம், தமிழம், கிரீடம், காண்டம் ஆகியன பல்லவச் சிற்பங்களிற் பரவலாக இடம் பெற்றுள்ளன. சிற்பச் செந்நாலிற் காணவியலாத தலைக் கோலங்கள் சிலவும் பல்லவச் சிற்பங்களில் அமைந்துள்ளன. பத்ர, மகர குண்டலங்கள் கண்டிகை, சரப்பளி, சவடி முத்தாரம், மணியாரம், வீரச்சங்கிலி, பூணூல், ஸ்வர்ண வைகாக்ஷம், உதரபந்தம், தோள்வளை, கைவளை, மேகலை, அரைப்பட்டிகை, குறங்கு செறி, வீரக்கழல், நாபுரம் போன்ற அணிகலன்களும் கோவணஆடை, மேலாடை, மரவுரியாடை, பஞ்சாடை, பட்டாடை, இடைக்கட்டுகள், மார்புக் கச்சை ஆகிய ஆடைகளும் பல்லவச் சிற்பங்களில் பரவலாக இடம் பெற்றள்ளன.

நூற்றக்கும் மேற்பட்ட கருவிகளும், சின்னங்களும் சிற்பச் செந்நூலில் இடம் பெற்றிருந்தாலும் பல்லவப் படைப்புகளில் அவற்றுள் சிலவற்றையே காணமுடிகின்றது. பரவலாகக் காணக்கூடிய பொருட்கள் மற்றும் கருவிகளுள் மழு, சங்கு, சக்கரம், அக்கமாலை, தீ, அம்பு, வில், கேடயம், கத்தி, பெருந்தடி, குண்டிகை, முத்தலை ஈட்டி, சாமரம், தலையோடு ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. சிவபெருமானின் சிற்பங்கள் பல வீணை, பாம்பு ஏந்தியுள்ளன. பல சிற்பங்களின் கைகளில் மலர்கள் உள்ளன. ஆதிவராக மகிக்ஷாசுரமர்த்தனியின் கை மீது கிளி கொஞ்சுகிறது.

இந்துக் கோயில்கள்

பல்லவச் சிற்பங்களில் அன்னம், மகரம், சக்கரவாகப் பறவை, யானை, சிம்மம், யாளி, குரங்கு, மான், காட்டுக் கோழிகள், பூனை, எலி, நந்தி, குதிரை முதலிய பறவைகளும் விலங்குகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

தெய்வங்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், மனிதர்கள், துறவிகள் எனப் பல்வேற பட்ட சிற்பத் திருமேனிகளைப் படைத்துச் சென்ற பல்லவச் சிற்பிகளின் கலைத்திறம், தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் அவர்கள் பெறும் இடம் ஆகியவற்றை நீண்ட ஆய்வுகளுக்குப் பின் அறிஞர் சிலர் எடுத்துரைத்துள்ளனர். அவற்றுள் தலையாயதாகக் கருதத்தக்கன கலைமேதை கூ.ரா. சீனிவாசனின் அரிய படைப்புகள்.

வாயிற் காவலர் வழவங்கள்

பல்லவர் காலச் சிற்பங்களைக் குடைதளிச் சிற்பங்கள், செதுக்குக்களிச். சிற்பங்கள், கட்டுத்தளிச் சிற்பங்கள் என்று இடம் நோக்கி மூவகைப்படுத்தலாம். காலத்தின் அடிப்படையில் ராஜசிம்மருக்கு முற்பட்டவை, அவர் காலத்தவை, அவருக்கு பீற்பட்டவையென்றும் மூவகைப்படுத்தலாம். காலத்தின் அடிப்படையில் ராஜசிம்மருக்க முற்பட்டவை, அவர் காலத்தவை, அவருக்குப் பிற்பட்டவையென்றும் மூவகைப்படுத்தலாம். குடைதளிகளிற் காணப்படும் பல்லவச் சிற்பங்கள் இரு பருவங்களில் அடங்கும். முதற் பருவம் முதலாம் மகேந்திரர், முதலாம் நரசிம்மர் காலத்தனவாகும். இப்பருவத்தில் வாயிற் காவலர் சிற்பங்களே பெருமளவில் உருவாகின. மண்டகப்பட்டு, கழுக்குன்றம், மாமண்டூர்க் காவலர் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. உடற் கூறியல் அமைப்பு (Anatomy) இச் சிற்பங்களில், பீறவற்றிலும் மேம்பட்டுக் காணப்படுகிறது. மண்டகப்பட்டு மேற்குக் காவலரின் தலையலங்காரம் குறிப்பீடத்தக்கது. இவ்வலங்காரம் பின்னால் வந்த எந்தப் பல்லவச் சிற்பத்திலும் காணப்படாமையும் கவனிக்கத்தக்கது. தலை மகுடத்தின் மேற்புறமிருந்து கீழிறங்கும் கூந்தல், ஒன்று போலமைந்த மூன்று அழகணிகளாற் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்வழகணிகள் நடுவில் இரு வளையங்களையும், முனைகளில் விரல்களென விரியும் அமைப்பையும் பெற்றுள்ளன. ஆபங்கராய் மிக இயல்பாகப் பெருந் தடியின் மீது ஒரு கையும், இடுப்பீல் மறகையுமாக நிற்கும் இம்மேற்கரின் தோற்றம், மகேந்திரர் காலக் குடைவரைக் காவலர்களிற் தனித்துவம் வாய்ந்ததொலாம். மாமண்டூர் உருத்ரவாலீசுவரத்து வாயிற் காவலர்களுள் வட கருவறையின் தென்புறக் காவலர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இடக்

கையைப் போற்றி முத்திரையில் காட்டி, வலக்கையைத் தொடையில் இருத்தி இலேசான புன்னகையுடன் காட்சி தரும் இவ்வடிவத்தின் உடலமைப்பும், பங்கமும் மிகச் சிறப்பாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. நீண்டகால்கள், ஒடுங்கிய வயிறு, இயல்பான அளவிற்கு அகன்ற மார்பு, நீள் உருண்டை முகம், குறைவான ஆடையணிகள், மலர்ச்சியான உணர்வு வெளிப்பாடு என இச்சிற்பம் இப்பருவக் காவலர்களுள் முதன்மை பெறுகிறது.

சிவபெருமானின் நடனக் கோலம்

குரங்கணில்முட்டத்திலும், அவனிபாஜன பல்லவேசுவரத்திலும், வல்லம் குடைவரையீலும் கொம்பு முளைத்த காவலர்கள் உள்ளனர். இவற்றைக் கொம்புகள் எனக் கொள்வதிலும் சூல இலைகளாகக் கொள்ளலாமோ எனத் தோன்றுகிறது. அவனிபாஜன பல்லவேசுவரமும், லலிதாங்குரமும் இப்பருவச் சிற்பக் கலையாற்றலின் சான்றுகளாய் அமைந்துள்ளன. அவனி பாஜனத்தில்தான் சோழர் கால ஆனந்தத் தாண்டவத்திற்கு விதை ஊன்றப்பட்டுள்ளது. குடைவரைத் தூண்களுள் ஒன்றின் மேற் சதுரத்தில் தமிழ் நாட்டின் முதல் புஜங்கத்ராசித சிவ கரணக் கோலம் காணப்படுகின்றது. வலக்காலை ஊன்றி, இடக்காலை உயர்த்தி வலப்புறம் குறுக்காக வீசி, விரிசடையும் நெற்றிக் கண்ணுமாய், புஜங்கம் காலருகே படமெடுத்து நிற்க, புஜங்கத்ராசிதம் காட்டும் சிவபெருமானின் இந்தக் கரணக்கோலம் தமிழ் நாட்டின் மிகப் பழமையான ஆடற்கோலம் எனலாம். இதிற் சிவபெருமானின் பின் கைகளில் தீயகலும் மழுவுமுள்ளன. முன் கைகள் அபயத்திலும், டோலத்திலும் உள்ளன. சீவபெருமானின் இடப்புறம் முழவு தட்டும் கலைஞர், வலப்புறம் ஆடலைப் போற்றிப் பரவும் கணம். பல்லவர்களின் தொடக்கக் காலத்திலேயே கரணங்கள் சமுதாயத்தில் பெற்றிருந்த மதிப்பையும், நாயன்மார்கள் ஆடல்நாயகராய்ச் சீவபெருமானை உயர்த்தியமைக்குச் சமுதாயம் அளித்த அங்கீகரிப்பையும் இத்தோற்றம் பலப்படுத்த வல்லது.

இதே குடைவரையிலுள்ள போர் வீரர் சிற்பங்களும் காணத்தக்கவை. ஒங்கிய வாளும் கேடயமுமாய் இவ்வீரர்கள் ஆடுமாறு போலக் காட்சி தருவதால் ஒள்வாள் அமலைக் கூத்தின் வெளிப்பாடாக இவர்களைக் கருதலாம். நிமிர்த்திய முகமும், வலிய மேனியும், வீரக் குறிப்பும் இச்சிற்பங்கள் வழிபல்லவர் போர்த்திறம் பேசுகின்றன.

கங்காதரர்

சீராப்பள்ளி லலிதாங்குரத்திலுள்ள கங்காதரர் திருமேனி இப்பருவச் சிற்பக் காட்சிகளின் உச்சம். படக்காட்சி போல குடைவரையின் முகமண்டபச் சுவர் முழுவதும் வியாபித்துள்ள இச்சிற்பம், சிற மேடை முகப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. 'மேடையில் ஒரு காட்சீ' என்றே உணருமாறு போலப் பக்குவப்படுத்தப்பட்டுள்ள இச் சிற்பத் தொகுதியின் நாயகராய்ச் சிவபெருமான் காட்சித் தருகிறார். தமிழ் நாட்டுக் குடை வரைகளிற் கங்காதர மூர்த்தியின் தோற்றம் மூன்றே இடங்களில் தான் உள்ளது. ஒன்று கோகர்ணம். அது பாண்டியர் கைவண்ணமாகக் கருதப்படுகின்றது. பிற இரண்டனுள் லலிதாங்குரம் தவிர்ந்த மற்றொன்று மல்லை ஆதிவராகரிலுள்ளது. இம் மூன்றனுள் சிறப்புக்குரியவர் லலிதாங்குரக் கங்காதரர்தான். ஊர்த்வஜாநு நிலையில் வலக்காலை முயலகனின் தலைமீதும், இடக்கை மீதும் நிறுத்தி, இடக்காலை ஊன்றி, ஆபங்கராய் நிற்கும் பெருமானின் வலமேற்கை கடைப்புரியொன்றில் கங்கையை ஏற்கிறது. கீழ்ப்பாய்ச்சிய பட்டாடை: எழிலார்ந்த சடை மகுடம், வலப்புறம் இலேசாய் ஒருக்களித்த தோற்றம். பெருமானின் இருபுறத்தும் மேலே போற்றிக் கைகளுடன் கந்தவர்கள். கீழே கருடாசனத்தில் அடியவர்கள், இடைப்பட்ட பகுதியில் முனிபுங்கவர்கள். மேடை நாடகத்தின் உச்சக்காட்சி போல உயிரோட்டத்துடன் செதுக்கப்பட்டிருக்கும். இச்சிற்பத் தொகதி மகேந்திரர் காலச் சிற்பிகளின் செதுக்கும் திறம் காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது.

மகிஷாசுரமர்த்தனி

குடைதளிகளில் வந்த இரண்டாம் பருவச் சிற்பங்கள் அனைத்துமே குறிப்பிடத்தக்கவைதான் என்றாலும் அவற்றின் மகுடமாய்த் திகழ்வது மகிஷாசுரமர்த்தனியின் போர்க்கோலம்தான். தமிழ் நாட்டின் வேறெந்தக் குடைவரையிலும் இத்தகு உயிர்ப்புள்ள போர்க்காட்சி இல்லையெனலாம். இதற்கு இணையான காட்சி ராஜராஜீசுவர விமானத்தின் முதல் தளச் சாந்தார நாழியில் திரிபுராந்தகப் போராக ஓவியத் தீட்டலாய்க் கண்களுக்கு விருந்தாகிறது. மண்டபச் சுவர் முழுவதும் வியாபித்துள்ள மகிஷாசுரமர்த்தனி போர்க்கோலச் சிற்பத் தொகுதியில் சிம்மத்தின் மீதமர்ந்து போர் தொடுக்கும் தேவியும் எதிர்த்துத் தாக்க முயலும் மகிஷாசுரணும் மைய நாயகர்களாய் அமைய, சுற்றிலும் இரு தரப்பு வீரர்களின் பல்வேறு தோற்றங்கள் தெரிகின்றன. இத்தொகுதியிற் பாதிக்கும் மேலாக மர்த்தனியின் படை பரவியிருப்பதும், தேவியின் படை உற்சாகத்துடன் முந்த, அசுரனின் படை பீன் வாங்கும் நிலையிலிருப்பதும், அப்படை வீரர்கள் சிலர் வெட்டுண்டும், வேதனையுற்றும் வீழ்ந்திருக்கும் அமைப்பும், போரில் மர்த்தனி வெற்றி வாகை சூடிக்கொண்டிருப்பதை மிக நயமாக எடுத்துரைக்கின்றன. பல்லவர் காலப் போர்க்கருவிகள், போர் முறைகள் என்பவற்றை அறிய இச்சிற்பத் தொகுதி பெருமளவிற்கு உதவுகின்றது. சிம்மத்தின் மீது சலனமற்று அமர்ந்திருக்கும் சிம்மவாகினியின் தோற்றமும், ஆலீடத்தில் அதிர்ந்து தோன்றும் மகிஷாசுரணும் கண்கொள்ளா உணர்வுப் புதையல்கள்.

மகாவராகர் மகிஷாசுரமர்த்தனியும் குறிப்பிடத்தக்கவர். போர் முடிந்து மகிடனின் தலைமீது ஆபங்கராய் நீற்கும் அம்மையின் ஸ்வஸ்திக நிலையும், தலைச் சாய்வும் அழகின் மென்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாய் உள்ளன. பின் கைகளில் கருவிகள் முன்கையொன்றில் கிளி. சங்ககாலத்துப் பாடல்களிலேயே முன்கையிற் கிளி ஏந்தும் பழக்கம் காணப்படுகிறது. ஹொய்சலர் சிற்பங்கள் வரை தொடரும் இப்பாணி பல்லவ உலகில் இங்கு மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தேவியின் காவலர்களாய் இருபுற ஓரத்திலும் வாயிற் பெண்டுகள். இக்காவற் பெண்டுகளுள் ஒருவர் வில்லி, மற்றொருவர் வாளரசி. தேவியைப் போலவே ஸ்வஸ்திக நிலையில் மிளிரும் இக்காவற் பெண்டுகள் தமிழ் நாட்டின் தொடக்க காலக் கலை வரலாற்றில் மூன்று இடங்களிலே தான் இடம் பெற்றுள்ளனர். மாமல்லையின் கோடிக்கல் மண்டபம், மகாவராகர் குடைவரை செதுக்குத் தளியான திரௌபதி தளி என்பன அவையாகும்.

சோமாஸ்கந்தர்

முன்ற குடைவரைகளிலும் சோமாஸ்கந்தர் காணப்பட்டாலும் மகிஷாசுரமர்தனி நடுக் கருவறைச் சிற்பம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிம்மாசனத்தின் கீழ் அமர்ந்திருக்கும் நந்தியின் மீது இடக்கால்களை ஊன்றித் தேவியும் தேவனும் அமர்ந்துள்ளனர். இறைவன் சுகாசனம், இறைவியின் வலக்கால் பார்வையில் இல்லை. அவரது வலது தொடையில் தந்தைக்காய்த் தாவும் சேயாய் முருகன். இறைவனின் இருபுறமும் பின்புலத்தில் நான்முகன், விஷ்ண மார்பளவாக; இறைவனின் தலைக்கு மேலாகக் குடை, சிம்மாசனத்தின் கீழ் போற்றியமர்ந்திருக்கும் கணம். சிவபெருமான் சிரஸ்சக்கரத்துடன் பாம்பேந்தியாய் அமர்ந்துள்ளார். இடைக்கட்டின் இருபுறத்தும் காட்டப்பட்டிருக்கும் பட்டுக் குஞ்சலங்கள் மாமல்லபுரத்திலுள்ள வேறெந்தச் சிவ பெருமானின் சிற்பத்திலும் இடம் பெறாத புதிய ஆடையமைப்பாய் மிளிர்கின்றன. குடும்பமென்னும் சித்தாந்தத்தை

இந்துக் கோயில்கள்

வெளிப்படுத்துமாறும், சைவம், சாக்தம், கௌமாரம் எனும் முப்புரிவுகளை ஒருங்கிணைக்குமாறும் அமைந்த இச்சிற்பம் தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றுக்கு பல்லவர்களின் கொடையெனலாம். சோழர்கள் காலத்திலும், பெருஞ் சிறப்போடு, உலோகத் திருமேனிகளாகி வழிபாட்டிலிருந்த இச் சிற்பத் தோற்றம் பல்வேறு சிறுசிறு மாறுபாடுகளுடன் இரண்டாம் நந்திவர்மருக்கு முற்பட்ட பல்லவக் கோயில்கள் பலவற்றுள் இடம் பெற்றுள்ளது.

பூவராகர்

குடைவரைக்கால அற்புதங்களுள் வராகர் குடை வரையிலுள்ள பூவராக மூர்த்தி ஒரு மைல்கல். இதற்கிணையான ஒரு பூவராகச் சிற்பம் தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் எந்தக் காலத்திலும் எந்த மரபிலும் உருவாக்கப்படவில்லையெனத் துணிந்து கூறலாம். நெடிய ஆகிருதியாய் வராகமும், உயர்த்திய அவர் வலக்கால் கீழ் அஞ்சலியிற் கெஞ்சும் நாகராசரும், வலத்தொடையின் மேலமர்ந்தபடி இறைவனின் இரு கைகளால் அரவணைக்கப்பட்டிருக்கும் பூமாதேவியும், உடன் கூட்டமும் மிக நயமான சிற்பங்கள். பல்லவர் தம் தொடக்க காலத்தில் வழக்கிலிருந்த சிறப்பான வைணவ் மூர்த்தங்களுள் பூவராகரும் ஒன்றென்பதை மகாவராகர் குடைவரையின் பெயர் கொண்டும், இச் சிற்பத்தின் இடம், நேர்த்தி கொண்டும் நன்குணரலாம். மகாவராகர் குடைவரையிற் பல்லவ அரசர்களின் உருவச்சிற்பங்கள் இடம் பெற்றன. தமிழ் நாட்டின் காலத்தால் முற்பட்ட, பெயர்ப் பொறிப்புடன் கூடிய உருவச் சிற்பங்கள் இவையே.

சுப்பிரமணியர்

இரண்டாம் பருவக் குடைதளிக் காவலர்களில் திரிமூர்த்திக் குடைவரையின் தென்கோடிக் காவலர் எழிலார்ந்தவர். ஒருக்களித்த கோலத்தில், மானுட உடம்பின் அத்தனை அழகுகளையும் படம்பிடிக்கும் இச்சிற்பம், சூரிய ஒளியில் தகதகக்கும் போது பல்லவ உளித்திறத்தின் உச்சம் காட்டுகிறது. இதே குடைவரையின் சுப்பிரமணியர் சிற்பமும், பிரும்ம சாஸ்தாவாக, வீரச்சங்கிலியோடு இளமை பொலிந்த திருவுருவாய்க் காட்சி தருகிறது. சமபங்க கோலந்தான் என்றாலும், சரப்பளி தவிர வேறெதுவும் கழுத்தில் இல்லையென்றாலும், உடலமைப்பும், முகமெய்ப்பாடும் இச்சிற்பத்தின் தரத்தை உயர்த்திக் காட்டுகின்றன. கல்வருவில் சுப்பிரமணியரைத் தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாறு சந்திக்கும் முதலிடம் இதுதான். இக்காலத்தெழுந்த சிறப்புக்குரிய அலங்கரிப்புகளாகத் தாமரைப் பதக்கங்களையும், லலிதாங்குர மகர வடிவத்தையும் கூறலாம். சத்ருமல்லேசுவர மகர தோரணம் கபோதக் கூடு கந்தர்வர்கள், கூட்டுத் தலைப் பின்வளைவின் பூத்தொங்கல் ஆகியனவும் குறிக்கத்தக்கன. திரிவூர்த்திக் குடைவரை மகரதோரணம் ஈடு இணையற்றது.

செதுக்குத் தளிகளின் சிற்பங்கள்

செதுக்கத் தளிகளில் அற்புதமான சிற்பங்கள் அருச்சுனர் ரதத்திலும், தருமராச ரதத்திலும் இடம் பெற்றள்ளன. முத்தள ஒரு கல் தளியான தருமராஜரதம் கல் வெட்டுகளில் அத்யந்த காம பல்லவேசுவர கிருகம் என்றழைக்கப்படுகிறது. அதன் மூன்று தளக் கோட்டங்களிலும், மேற்கருவறையிலுமாய் நாற்பத்தொன்பது சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுட் சில ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உருவங்களைக் கொண்டுள்ளன. கீழ்த்தளச் சிற்பங்கள் எட்டினுள் ஒன்று பல்லவ அரசின் உருவச் சிற்பமாக விளங்க, ஏனைய ஏழும் இறைவடிவங்கள். அவற்றுள் ஒன்று நான்முகன், ஒன்று பிரும்மசாஸ்தா, முன்று சிவபெருமான். இரண்டு கலப்பு இறையுருவங்கள். அம்மையப்பர் பல்லவக் கலை வரலாற்றில் இடம் பெறும் முதல் தளி இதுதான். ஹரிஹரர் மகாவராகரில் அறிமுகமாகி இங்கு விளக்கமாகிறார். கீழ்த்தளச் சிற்பங்களுள் ஒன்றில் தான், சிவபெருமானின் பின்கைகள் ஒன்றில் கொடர்ந்து இடம் பெறும் மிருகம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது. தாருகாவனக் கதையுடன் தொடர்புடைய பல அம்சங்களை இங்குள்ள சிற்பங்கள் கொண்டுள்ளன.

இடைத்தளச் சிற்பங்கள் இருபத்தொன்று. இவற்றுட் சிவத்தொடர் புடையவை பன்னிரண்டு. இப்பன்னிரண்டுமே தனித்துவம் வாய்ந்தவையென்றாலும் சில முதன்மையானவை. கங்காதரர், ஏற்கனவே மகேந்திரர் கால லலிதாங்குரத்தில் அறிமுகமாகியிருந்தாலும், மகாவராகரில் இடம் பெற்றிருந்தாலும், தொடர்ந்து பல தளிகளிற் பல்லவ, பாண்டிய, சோழ வீச்சுக்களோடு உருவாகியிருந்தாலும், அத்யந்த காமத்தில் தனிப்பொலிவோடு மிளிர்கிறார். பல்லவ, பாண்டிய குடைவரைக் கங்காதரர்கள் தம் சடைப்புரியிலே கங்கையை ஏற்கின்றனர். ஆனால், அத்யந்தக் கங்காதரர் மடித்தும் நீட்டியும் உள்ள தம் இடமேற்கை விரல்களில் கங்கையைத் தாங்குகின்றார். மண்டியிட்டு அஞ்சலித்து வரும் கங்கை ஆணவம் அழிந்தவளாக, அய்யனின் பெருமை புரிந்தவளாக, அருளைப் பெற்றவளாகப் புனையப்பட்டுள்ளாள். கச்சம் வைத்த பட்டாடையுடன் ஊர்த்ஜாது கோலத்தில் இறைவன் காணப்படுகிறார். சண்டேசுவர அனுக்கிரகம், முதல் இராசேந்திர சோழரின் கங்கை கொண்ட சோழபுரச் சிற்பத்தால் உலகப் பெருழை பெற்றது. இவ்வடிவத்தைப் பல முற்சோழர் கோயில்கள் கண்டபாதச் சிற்பமாகவும், மகரதோரணச் சிற்பமாகவும் பெற்றப் புகழடைந்துள்ளன. இவ்வடிவத்தின் முதல் தோற்றம் அத்யந்த காமத்தில்தான். அணுக்கரை அன்பு தவழ நோக்கியவராய் வலப்புறம் சிவபெருமான் காணப்படுகிறார். பணிதலின் விளக்கம்போல் பத்திமை பூண்டு நிற்கும் சண்டேசுவரின் வலக்கை வாய்பொத்த உயரும் பாவனையில் இருக்க, இடக்கை தாங்கலாய் வலமுழங்கையின் கீழே பெருமிதம், பணிவு எனும் இரண்டு உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளைத் திருமுகத் தோற்றமாய்க் காணவிழைவோர்க்குச் சிவபெருமானும், சண்டேசுவரரும் களஞ்சியங்களாய் உதவுவர்.

கங்காளரும், காலாரியும் கூட இத்தளியில்தான் கல்லில் முகவுரை பெறுகின்றனர். வீணாதரர் வடிவங்கள் இத்தளத்தில் வடக்கிலொன்றும், தெற்கிலொன்றுமாய் இரண்டாக இருந்தபோதும், வடபுறத்தே தனித்தும் தென்புறத்தே துணையுடணும் காட்டப்பட்டிருப்பதால் காட்சியளவிலும், இரண்டு சிற்பங்களிலும் வெளிப்படும் இசைமயப்பு மாறுபாட்டால் உணர்வளவிலும் மாறுபடுகின்றன. வீணை இரண்டு சிற்பங்களிலும் ஒன்று போலவே காட்டப்பட்டிருப்பினும், சிவபெருமான் அதை ஏந்தியிருக்கும் முறையிலும், வலக்கை தந்திகளை மீட்டும் பாவத்திலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன. வடபுறத்தாரின் வீணைக்குடம் மார்பின் இடப்புறம் பொருந்தி மார்பகம் போன்றதொரு தோற்றத்தை அறிஞர் சிலருக்கு காட்ட, தென்புறத்தார் குடம் மார்பின் நடுப்பகுதியில் பொருந்தி அம்மாயையை அகற்றுகிறது. வீணையைப் பிடித்திருக்கும் முறையிலும் இவ்விரு சிற்பங்களிடையே வேறுபாட்டைக் காணமுடிகிறது. வடபுறத்தாரின் கைகள் வீணையை ஏந்தியிருப்பது போல் அமைய, தென்புறத்தாரின் கைகள் அதை மீட்குமாறு போலக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

உணர்வளவிலும் இவ்விரு சிற்பங்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு காட்டப்பட்டிருப்பது கல்லிற் கைவண்ணம் காட்டும் கலைஞர்களின் உளியாற்றலுக்குச் சான்றாய் அமைந்துள்ளது. வலச் சாய்வாகக் கீழே தாழ்ந்த வடபுறத்தாரின் முகத்தில் வாசித்து முடித்து அந்த வாசிப்பின் நெட்டுயிர்ப்பில் நெகிழ்ந்து போயிருக்கும் தன்மையையும், முடிந்து போனாலும் முடியாதது போல் நிறைந்து பரவியிருக்கும் இசை மயக்கத்தின் இளக்கத்தையும் பல்லவ விரல்கள் பாங்காய்க் காட்டியுள்ளன. தென்புறத்தாரின் நிலைவேறு. அதை அவர் விரல்களும், முகமும், துணையிருப்பின் புளகாங்கிதமும் துல்லியமாகக் காட்டிவிடுகின்றன. இதை நேயர் விருப்பமாகவும் கொள்ளலாம். நேயமுடன் நெருக்கமானவர்க்கு வாசித்துக் காட்டி 'எப்படியிருக்கிறது இந்தப் பண்'? என்பதுவாய்ப் பார்வை வீசும் பரமசிவனின் திருவிளையாடலாகவும் கொள்ளலாம். தேவார வரிகளின் திருவிளக்கமாகவும் நினைக்கலாம். பின்னாளிலே தொடர்ந்து பல்லவர் கைவண்ணமாகவும், சோழர் போற்றிய வடிவமாகவும் பல தளிகளில் இடம் பெற்ற இவ் வீணாதரர் வடிவம் அத்யந்த காமத்திற்கிணையான படிமத்தைப் பெற்றிருப்பது பழுவூர்த் தென் வாயில் ஸ்ரீ கோயிலிலும், குடந்தை நாகேசுவரரிலும் தான்.

நாட்டிய கரணச் சிற்பம்

தமிழ் நாட்டின் வேறெந்தத் தளிகளிலும் காணமுடியாத சிற்பமொன்ற இத்தளியில் இடம்பெற்றள்ளது. பரதரின் நாட்டிய சாத்திரத்தில் இடம்பெறும் கரண வரலாற்றின் ஒரு காட்சி இங்கு பதிவாகியுள்ளது. இறைவனாடிய நாற்றெட்டுக் கரணங்களையும் அவரது சீடரான தண்டு கற்றறிந்து இறைவன் ஆணைப்படி அவற்றை பரதருக்குக் கற்றுத் தந்ததாக நாட்டியசாத்திரம் பேசும். இறைவன் ஆடிய கரணங்கள் தஞ்சாவூர் ராஜராஜீசுவர சாந்தார நாழியிற் சிற்பங்களாகியுள்ளன. அவற்றைக் கற்ற தண்டு இறைவன் முன் ஆடிக் காட்டுவது அத்யந்த காமத்திற் பதிவாகியுள்ளது. இறையாணைக் கொப்ப பரதருக்கு இவற்றைக் தண்டு ஆடிக்காட்டுவது குடந்தை சாரங்கபாணி கோயில் கோபுரத்திற் காட்டப்பட்டுள்ளதென்பதைக் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு எடுத்துரைத்த பெருமையை எங்கள் மையும் பெறுகிறது.

அத்யந்த காமத்தில் உள்ள சிவதண்டு சிற்பத்தில், ஆசிரியப் பெருமிதத்தில் இறைவனும், மாணவப் பணிவிலே தண்டுவும் உள்ளனர். வலக்காலைத் தரையிலான்றி, இடக்காலை ஊர்த்வ ஜானுவாய் உயர்த்திக் கரணம் காட்டும் தண்டுவின் சற்றே தாழ்ந்த முகத்தில் பணிவும், கற்ற வித்தையைக் கற்பித்தவரிடையே செய்து காட்டும் பெருமையும் சமவிகிதத்திற் சங்கமித்துள்ளன. கூர்ந்து நோக்கும் கூர்நாசியரான சிவபெருமானின் முகத்தில், சுற்றுத் தந்ததை கசடறப் பயின்ற , இம்மியும் பிசகாமல் செய்து காட்டும் மாணவனிடம் இயல்பாகவே ஆசிரியருக்கு எழும் பெருமிதம், கனிவும் பூரித்துள்ளமையைக் காணமுடிகின்றது. இயக்கம் தண்டுவிடமும், இருந்து நோக்கல் பெருமானிடமும் எனச் சிற்பி பகுத்துப் படைத்திருக்கும் இத்தொகுதி அந்நாளில் நாட்டிய சாத்திரம் பல்லவச் சமுதாயத்தில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை காட்டுவதாய் அமைத்துள்ளது.

Prof: V. SIVASAMY UNIVERSITY OF JAFFNA

தளிப்பரிவாரத்தாரின் கோலம்

இத்தளி இரண்டாம் தளத்தின் மற்றொரு சிறப்பு தமிழ் நாட்டின் வேறெந்தக் கோயிலிலும் இல்லாத தளிப்பரிவார சிற்பங்கள் இங்கு இடம் பெற்றிருப்பதுதான். வலக்கை தாளத்திற்கு ஏற்பத் தோள்மீது சாய்ந்த நரம்பிசைக் கருவியை இடக்கையால் மீட்டிய படி நிற்கும் இளம் பாணர், தோளில் கிடத்திய தளிச்சாவியை இடக்கையால் பீடித்த படி, வலத்தோள் தாங்கும் இறைவன் படையல் மண்டையை வலக்கையால் தாங்கிவரும் பரிசாரகர், இடக்கைக் குடலையிலிருந்து வலக்கையால் பூவள்ளித் தூவும் சிவாச்சாரியார், அவரது பூசனைக்கு மணியொலிக்கும் மற்றொரு பரிசாரகர், தளிக்கு வேண்டுவன கொண்ட பாத்திரத்தை இடக்கையில் ஏந்தி, சிலம்புகள் சங்கீதம் சிந்த நடைபழகும் தளிப்பெண்டு என அர்த்தத்தோடு பொருந்தியிருக்கும் இத்தளிப் பரிவாரக் காட்சி அத்யந்த காமத்தின் தனிச் சொத்தாகும்.

மூன்றாம் தள அரமியச் சுவர்களில் இடம்பெற்றிருக்கும் பத்தொன்பது சிற்பங்களுள் இருவர் காவலர். மூன்று தெய்வச் சிற்பங்கள். எஞ்சிய பாதினான்கும் அடியவர்கள். இத்தனை அடியவர்கள் தளி சூழ எழுந்தருளியிருக்கும் காட்சி தமிழ் நாட்டில் வேறு எந்த கோயிலிலும் காணக்கிடைப்பதில்லை. கருவறைத் தெய்வமாக அமைந்துள்ள சோமாஸ்கந்தர் சிற்பத்திலும் பிற சோமாஸ்கந்தர் சிற்பங்களில் காணவியலாத மாறுபாடுகள் உள்ளன.

பல்லவர் சிற்பக்கலை வரலாற்றில் பல திருப்பு முனைகள் அமைந்துள்ளன. லலிதாங்குரம் முதல் திருப்புமுனை, இரண்டாம் திருப்புமுனையாக மகாவராகரைச் சுட்டலாம். மூன்றாம் திருப்புமுனை அத்யந்தகாமமான தர்மராசர்தளிதான். கட்டட அமைவிலாகட்டும், சிற்பச் செறிவிலாகட்டும், கல்வெட்டுகளிலாகட்டும் இதற்கு இணையான தளி பல்லவர் பூமியில் காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேஸ்வரத்தைத் தவிர வேறொன்றில்லையென்று துணிந்து கூறலாம்.

மாமல்லை அருச்சுனர் தளிச் சிற்பங்களும் அற்புதமானவை: குறிப்பாகத் தளியின் கிழக்குக் கோட்டத்திலிருக்கும் பல்லவப் பெண்கள் சரியான உடலமைப்பு, இயல்பான மெய்ப்பாடு, ஆடை அணிகலன்களில் எளிமை கொண்டு திகழும் இச்சிற்பங்கள் இப்பருவத்தின் கலை உன்னதங்கள்.

குடை வரைகளிலும், செதுக்குத் தளிகளிலும் காணப்படும் சிற்பங்கள் திசை வரையறைகளுக்குள் வராதவை. ஆகமப் பிடிமானங்களும் கடுமையாக

பல்லவர் காலச் சிற்பக் கலை

இருந்திரா வென்றே கொள்ளுமாறு அமைப்புக் கொண்டவை. சைவ, வைணவ, சாக்தப் பிரிவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்து வளர்ந்தவை. எளிமையான தோற்றம், எழிலார்ந்த உடல் நிலைகள், குறைவான ஆடையணிகள் இயல்பான கையமைதிகள் இக்கால கட்டச் சிற்பங்களில் மிளிர்கின்றன. தலையலங்காரங்கள் பல்வகையின எனினும் தலையணிகள் குறைவாகவே உள்ளன.

கங்காவதரணம்

இதே காலகட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மாமல்லப்புரம் பாறைச் சிற்பங்கள் உலகப் புகழ் பெற்றவை. அருச்சுனன் தவமென்றும், கங்கையை வேண்டிப் பகீரதன் இருந்த தவமென்றும் இருவிதமாக அர்த்தப்படுத்தப்படும் பாறைச் சிற்பக் காட்சி தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றிற்குப் பல்லவர் தந்த பெருங் கொடையாகும். இருபெரும் பாறைகளின் முகப்புகளில் பல்லவச் சிற்பிகளின் உளிகள் நர்த்தனமாடி விளைவித்திருக்கும் இச்சிற்பக் காட்சி பெருங்காடொன்றைக் கண்முன் நிறுத்துகிறது. இதற்கு முன்னும் சரி பின்னும் சரி தமிழ் நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் இப்படியொரு இயற்கை சூழ் பின் புலத் தோடமைந்த விரிவான பரப்பளவில் சிற்பக் காட்சி உருவானதேயில்லை என நினைந்து உணர்ந்து மகிழமாறு படைக்கப்பட்டிருக்கும் இதன் இரு பகுதீச் சிற்பங்களும், தவக்காட்சி நோக்கியே திரும்பியுள்ளன. மனிதர்கள், தேவர்கள், கணங்கள், விலங்குகள், பறவைகள் என அனைத்து உயிரினங்களும் இடம் பெற்றிருக்கும் இச்சிற்பத் தொகுதியில் தூய நாகரவிமானமொன்றும் காட்டப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணுவைக் கருவறைத் தெய்வமாக கொண்டிருக்கும் இவ்விமானம் பல்லவர் பகுதியில் கிடைக்கும் இரண்டாவது மாதிரி விமானமாகும். இதற்கு முன் இதுபோன்ற இரு விமானங்களை ராமாநுஜ மண்டபத்தின் புறச் செதுக்கல்களாய்க் காணமுடிகின்றது.

பல்லவர் கால உடற்கூறியல், மெய்ப்பாட்டியல், சமுதாயவியல்களை அறிய இச் சிற்பத் தொகுதி பெருமளவு உதவுகிறது. பல்லவ மக்களின் நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள், அவர்தம் காலச் சடங்குகள், அவர்தம் அமர்வு முறை, வாழ்க்கைப் போக்குகள் எனப் பல்விதமான தரவுகளை இச்சிற்பத் தொகுதி வழங்குகின்றது. பல்லவர் காலத்திலிருந்த விலங்கினங்கள், பறவையினங்கள் பற்றி அறியவும் அக்கால முனி புங்கவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழல் விளங்கவும் கூட இத் தொகுதி உதவுகிறது. மனித இயல்புகளை ஒரு சமயக் கதையின் பின்னணியில் கொடையாக வழங்கிடும் இச் சிற்பத் தொகுதி உலகக் கலை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாகும்.

காஞ்சிப் பெரிய கோயிற் சிற்பங்கள்

கட்டுத் தளிக் காலத்தைச் சேர்ந்த காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேசுவரம் பல்லவச் சிற்பக் கலையின் மற்றொரு திருப்பு முனையெனலாம். ஏழு துணை விமானங்களுடன் எழுந்து நிற்கும் முதன்மை விமானமும் அதைச் சூழ நிற்கும் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட இருதள திராவிட, சாலை விமானங்களும் சிற்பங்களால் இழைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கிணையாகச் சிற்பங்களால் இழைக்கப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு விமானத்தைச் சுட்ட வேண்டுமானால் அது சோழர் பூமியிற் பிறந்த தாராசுரத்து ராஜராஜேசுவரமாகவே அமையும்.

பல்வேற அளவிலான சிற்பங்கள் ராஜசிம்மேசுவரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஜகதியில் காணப்படும் பூதவரி, கோட்டங்களையொட்டிச் சுவர்ப் பிரிப்புகளுக்குள் செதுக்கப் பட்டிருக்கும் தொடர்புடைய சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் ஒருவகை. பல்லவத் தளிகளுள் ராஜசிம்மேசுவர ஜகதியில் காணப்படுவது போல் தெளிவான தீர்க்கமான பூதகணங்களை வேறெங்கும் காண முடிவதில்லை. இங்குள்ள கணங்கள் அனைத்தும் பல்வேறு செயற்பாடுகளிற் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. அக்காலத்து வழக்கிலிருந்த போர்க் கருவிகளையும், ஆடற் கோலங்களையும், பல்வேறு விதமான மெய்ப்பாடுகளையும் இச்சிற்பவரியில் காண முடிகிறது.

கணேசர் சிற்பம் கோட்டச் சிற்பமாக, மலர் கொண்டு போற்றுவாருடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. பல சைவத் திருவுருவங்கள் இங்குதான் முதல் அறிமுகம் பெறுகின்றன. பிரம்ம சிரச்சேத மூர்த்தி, கிராதார்ச்சுனர், கஐசம்காரர், பிரம்ம, இந்திர, காம அனுக்கிரக மூர்த்திகள், கலியாண சுந்தரர், லிங்கோத்பவர், கௌரி பிரசாதர், உமாமகேசுவரர், பைரவர் என இவ்வரிசை நீளமானது. சேட்டைத் தேவியின் சிற்பமும் பல்லவப் பகுதியில் முதன் முதலாக இங்குதான் காணப்படுகிறது. இச்சிற்பங்களுடன் கார்த்திகேயரையும் பிறப்பு வரலாறு சூழ இங்குதான் தரிசிக்க முடிகிறது.

கின்னர்கள், இசைப்பாணர்கள், கலைஞர்கள் கைகளில் குழல், வீணை என இசைக் கருவிகள். முழவுகளும் காட்டப்பட்டுள்ளன. குழல், முழவு முதலிய இசைக் கருவிகள் ராஜசிம்மேசுவரத்தில் தான் முதன் முதலாகக் காணக் கிடைக்கின்றன. ஒரு முக முழவுகளே பெரும்பாலும் இடம் பெற்றுள்ளன. இரட்டை முழவுகளும் உள்ளன. குட முழவும் ராஜசிம்மேசுவரத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது. வீணையின் பல பரிமாணங்களைக் காணமுடிகின்றது. வீணையை அமர்ந்து வாசிப்பவர்கள் பெரும்பாலராக உள்ளனர். தாளமிசைக்கும் கணங்களும் உள்ளன.

ஒரு சுவர்க்கோட்டம் இவ்விமானத்தில் எப்படி அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்துக் கொண்டாலே பல்லவச் சிற்பாசிரியர்களின் கைத்திறமும் கற்பனை வளமும் புரிந்து விடும். வீராசனத்தில் அமைந்திருக்கும் ஆலமர் அண்ணல் காலையும் இடுப்பையும் யோக பட்டம் பிணைத்துள்ளது. அய்யன் அமர்ந்துள்ள ஆசனத்தின் கீழ் இரண்டு மான்கள். ஒன்று மேல் நோக்கியுள்ளது. இறைவனின் பின்னாற் கிளைகளுடன் பொலியும் மரம். கோட்ட அணைவுத் தாண்களில் ஓரமாய் அமர்ந்த மூன்று யாளிகள். இடைக்கட்டாயத் தாமரை; மேலே தோரணம்: மற்றொரு தாமரைக்கட்டு. தாண்களின் மேல் புதுவிதமான மகரதோரணம். ஒவ்வொன்றாய் அமையும் பக்கக் கீழ் மகரங்களுக்கு மாறாக, இங்கு மகரங்கள் இரட்டையாய் அமைந்து தோகை விரிக்கின்றன. இணையின் முகல் மகரம் வலபி மீதமர, இரண்டாம் மகரம் பலகை மீது அமர்ந்துள்ளது. கோகை விரீந்து, பக்கச் சுவரீன் மேற் பிரிவு வரை பரவியுள்ளது. முதல் மகரங்களின் அகலத் திறந்த வாய்களிலிருந்து வெளிப்பட்டாற் போல் கணமொன்று நெற்றிச் சிற்பமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கோட்டத்தை யொட்டியுள்ள இருபக்கச் சுவரும் சிறு இடைத் தடுப்புகளாற் சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரிந்துள்ளது. இடப்புறம் மலர்களும், சிங்கங்கள் இரண்டும் ஒன்றின் கீழ் ஒன்றாய் உள்ளன. இறுதிப் பீரீவில் இறைவனிடம் பாடம் கேட்கும் முனிவர் பெருந்தகைகள், வலப்புறமும் அதே சிற்ப அமைவுகள். முனிவர்களுள் முத்தவர் தாடியுடன் இருக்கிறார். இளையவர் வாய்ப்புதைத்துப் பாடம் கேட்கிறார். வீராசன ஆசிரியரின் கீழ் யானை மண்டியிட்டு முகம் காட்டி அமர்ந்துள்ளது.

இயல்பான மகரதோரணங்களும் சில கோட்டங்களின் மேல் காணப்படுகின்றன. ஆனால், ஒவ்வொரு தோரணமும் அமைப்பு முறையில் உறுப்பீனர்களைக் கொண்டிருக்கும் விதத்தில் வேறுபாடுகளைக் காட்டுமாறு உள்ளன. இத் தோரணங்களைப் பற்றித் தனியே ஆய்வு மேற்கொள்ளுமளவு கலை நுணுக்கங்களும், கற்பனைச் செறிவும், உள்ளடக்கமும் உள்ள அலங்கரிப்புகள் இவை. லிங்கோத்பவர் பல்லவர் பகுதியில் முதன் முதலாக அறிமுகமாகும் தளி இது. கோளமாய்ப் பிறந்த லிங்கத்திலிருந்து இறைவன் முழங்கால்வரை தெரியக் காட்சித் தருகின்றார். எட்டுக்கைகள், சூலம், மழு எனப் பல்வேறு கருவிகள். வலமுன்கை அபயம் காட்ட, இடமுன்கை கடியாய் இடுப்பிலிருத்தப்பட்டுள்ளது. சமபங்கத்தில் நிற்கும் சிவபெருமானின் நெடிய சடை மகுடத்தில் பிறை இடம் பெற்றள்ளது. இடைக்கட்டுக்களும், முப்புரி நாலும், உர்ஸ சூத்திரமும், வளைகளும், குண்டலங்களும் அவருக்கு அழகூட்டுகின்றன. இறைவனுக்குக் கீழே வராகராய்த் திருமால் பூமியைக் குடைந்து முன்னேறுகிறார். கோட்டத்தின் இரு புறத்துமுள்ள பக்கச் சுவர்களின் மேற்பகுதியில் போற்றும் கந்தர்வர்கள். கீழே, வலப்புறம் நான்முகன், இடப்புறம் விஷ்ணு.

ராஜசிம்மேசுவரத்தின் மற்றொரு பெருஞ்சிறப்பு, இங்கு காணப்படும் ஆடற் சிற்பங்கள். விருச்சிகம், ஊர்த்வஜாநு, குஞ்சிதம், அர்த்த ஸ்வஸ்திகம் ஆகிய கரணங்களில் அமைந்த சில ஆடல் தோற்றங்களை இங்கு காணலாம். ஊர்த்துவ தாண்டவம் இங்கு மிக அற்புதமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்று விமானங்களில் தென் கோடி விமானத்தின் முகப்புச் சுவரில் காட்டப்பட்டிருக்கும் இவ்வாடல் தோற்றம், பல்லவத் தளிகளில் காணப்படும் ஊர்த்வ தாண்டவக் கோலங்களில் தலையாயதாகும். இச் சிரட்டைக் கின்னரி முதன் முதலாகத் தோன்றும் இடமும் ராஜசிம்மேசுவரம் தான். மகிழ்ந்தாடும் இறைவனின் இடப்புறம் அதை நின்று நோக்கும் உமை: ஆடலின் உத்வேகத்தில் இறைவனின் அத்தனை கைகளும் இயக்கத்தில் உள்ளன. இடைக்கட்டும் அதன் முடிச்சுத் தொங்கல்களும் அலைபாய்கின்றன. சில கைகள் கருவிகளேந்தியும், சில கைகள் முத்திரைகளைக் காட்டியும் ஆடற் பொருளுணர்த்த வலக்கால், மார்பின் முன்னாக நெடிதுயர்ந்து பாதத்தை வலப்புறமாகத் திருப்பியுள்ளது.

இறைவனின் குஞ்சிதக் கரணம் ராஜசிம்மருக்குப் பீடித்த ஆடற்கோலம் போலும். அவர் கைப்பட்ட கற்றளிகள் அனைத்திலும் இத்திருக்கோலம் தவறாமல் இடம் பெற்றுள்ளது. வலப் பாதத்தையும், இடமுழங்காலையும் தரையில் ஊன்றி ஆடும் இக்கரணம் சுழன்றாடும் வகையைச் சேர்ந்தது. இங்கும் கைகளில் பல கருவிகளேந்தியுள்ளன. வலமுன்கை வேழக் கையாக இடப்புறம் நீண்டுள்ளது. இடது முன்கை நீண்டுயர்ந்து, தலைக்கு மேல் அமர்ந்துள்ளது. இடப்புறம் உமை நித்ரா அஸ்தத்தில் வலக்கை வைத்து நின்ற கோலத்தில் இவ்வாடலை நோக்குகிறார். வலப்புறம் இசைக் கலைஞர்கள். கீழே கணங்களின் ஆட்டம், அப்பர் பெருமானின் 'சொக்கமது ஆடியும் பாடியும் பாரிடம் சூழ்தரும் நக்கர்' என்ற பாடலடிகளும், 'எண்டோள் வீசி மாநடம் ஆடும் அம்மான்' என்ற பாடலடிகளும் தான் நினைவுக்கு வருகின்றன.

ராஜசிம்மேசுர மண்டபத்தின் மேற்குச் சுவர் உச்சியில் பஞ்சரக் கூட்டில் காணப்படும் ஆடற் சிற்பம் தனித் தன்மையது. இதில் நடுநாயகமாகச் சிவபெருமானும் இருபுறத்தும் உமையும் நந்திகேசுவரரும் இடம் பெற்றுள்ளனர். சிவபெருமான் இதில் குஞ்சிதக் கரணம் காட்டுகிறார். ராஜசிம்மர் தளிகளிற் காணக்கிடைக்கும் சிவபெருமானின் குஞ்சிதக் கரணச் சிற்பங்களில் இது அளவிற் சிறியதாகும். இறைவனின் இடப்புறம் உமையன்னை ஓல்காப் பேரெழிலுடன் ரசித்து நின்ற படி இறைவனின் கரணத்தைக் கண்டு மகிழ, வலப்புறம் நந்தியெம்பெருமான் புஜங்கத்ராசிதக் கரணத்தில் ஆடி மகிழ்கிறார். இறைவனும் நந்தியும் இணைந்து வெவ்வேறு கரணங்களில் காட்சி தருவது நாமறிந் தவரை பல்லவப் பகுதியில் மட்டுமல்ல தமிழ் நாட்டின் திருக்கோயில்கள் எவற்றிலும் காணவியலாத அற்புதமாகும்.

ராஜசிம்மேசுவரத்துச் சிற்பங்களுட் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையவையாகச் சிம்மவாகினி மகிஷாசுரமர்த்தனியின் பல்வேறு திருத்தோற்றங்களைச் சுட்டலாம். பின்னால் குடை – அதன் முன்னால் ஒரு கால் தாக்கிய சிம்மம். அதற்கும் முன்னால் வலக காலைத் திரயச்ரமாக்கி இடக்காலை உயர்த்தி சிம்மத்தின் மீது இருத்தி அதிபங்கத்தில் நிற்கும் சிம்மவாகினி, வலமுன் கை ஊருஅஸ்தமாக விளங்க இடமுன்கை உயர்ந்து வில்லைப் பிடித்துள்ளது. பின்கைகள் எட்டனுள் சில வற்றில் மழு, கேடயம், முத்தலை ஈட்டி எனக் கருவிகள். இருத்திய கைக்கும் உயர்த்திய கைக்குமேற்பப் பொலியும் இளமார்பகங்கள் வலப்புறச் சாய்வான தலையின் இருபுறத்தும் தோள்களில் அம்புக் கூடுகள். சிம்மவாகினியின் இந்த நிற்குந் தோற்றம் ஈடு இணையற்ற கலைப்படைப்பாகும்.

ராஜசிம்மேசுவரத்தின் துணை விமானங்களுள் பேரளவினவான சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. கங்காதரர், பிச்சாடனர், குஞ்சிதகரணர் என இவை பல்வகையின. இவற்றுட் பிச்சாடனர் தொகுதி சிறப்பான அமைவாகும்.

இறவாதான்ஈசுவரம் ராஜசிம்மர் காலத்தெழுந்த மற்றொரு அற்புதச் சிற்பக் களஞ்சியமாகும். கொற்றவரின் காவற் பெண்டாய்த் தளியின் வடக்கில் காட்சி தரும் பல்லவ நங்கை, ஸ்வஸ்திக நிலையில் தேவியை நோக்கியபடி நிற்கிறார். மாமல்லைக் காவற் பெண்களுக்கு இணையான தோற்றம். வில்லைப் பிடிக்க உயர்ந்திருக்கும் இடக்கைக் கேற்ப மார்பக உயர்வு, உடற் கூறியல் அமைவுகளில் பல்லவச் சிற்பிகள் எத்தனை நளினத்தைக் காட்டியுள்ளனர் என்பதற்கு இச்சிற்பம் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இத்தளியின் அர்த்த மண்டபத்திலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவம் அளவில் பெரிய தென்றாலும் கதைப்பூச்சால் தன் நயம் இழந்துள்ளது. 'அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் அப்பன்' எனும் காரைக்காலம்மையின் பதிக அடியை இச்சிற்பம் பொருள் பொதிந்ததாக்குகிறது.

ஜலந்தரஹர.மர்த்தியின் மாறுபட்ட கோலத்தை இறவாதான் ஈசுவரம் கொண்டுள்ளது. தருமராசர் தளியில் ஐலந்தரன் தரையில் அமர்ந்து கிடக்கப் பின்னால் இறைவன் கையில் சக்கரத்துடன் காட்சி தருகிறார். இது ஐலந்தர சம்ஹாரத்திற்கு முன் படம் பீடிக்கப்பட்ட காட்சி. இறவாதானில் ஜலந்தரன் சரிந்துள்ளான். வலத்தோளில் சக்கரம் பாாய்ந்துள்ளது. மேலே சிவபெருமான் யோகவூர்த்தியாய் அமர்ந்துள்ளார். இது ஐலந்தர சம்காரம் முடிந்ததும் படம் பீடிக்கப்பட்ட காட்சி. இதுபோல ஒரே கதையின் இரு வேறுபட்ட நிகழ்வுகளைப் படம் பிடிக்கும் சிற்பங்களைப் பல்லவ தளிகளிற் பார்க்க முடிகிறது. கங்காள மர்த்தியை மற்றொருச் சான்றாகக் காட்டலாம். தருமராஜரதத்தில் கங்காளர் தனியராய்த் தண்டைத் தேரில் கிடத்தி நடக்கிறார். இறவாதான் ஈசுவரத்தில் கங்காளரை மண்டியிட்டு வணங்கியவராய் ஒரு பெண் பின்னால் மற்றொரு பெண். இதே போன்ற சிற்பம் முக்தேசுவரத்திலும் உள்ளது. கங்காதர എர்த்தி மற்றொரு சான்று. லலிதாங்குரத்தில் சிவபெருமானின் சடைப்புரியில் வந்தமரும் கங்கை, தருமராஜ ரதத்தில் அவரது இடக்கை விரல்களின் மீதமர்கிறார். இரு இடங்களிலும் உமையில்லை. இறவாதான் ஈசுவரத்தில் ஊர்த்வமாய் உயர்த்தியி ருக்கும் இறைவனின் இடக்கால்; தொடைமீது வலக்கையை நெகிழ்த்தியிருத்தியவாறு உமை. அம்மையின் முகம் இறைவனை நோக்கித் தீரும்பீயுள்ளது. இறைவனின் இடப்பீன்கையில் கங்கை, ராஜசிம்மேஸ்வரக்கில் காட்சி மாறுகிறது. இறைவியின் வலக்கை தளமொன்றின் மீது இருத்தப்பட்டுள்ளது. ஊர்த்வஜாநுவாய் இறைவனின் இடக்கால் இறைவியின் மார்பருகே உயர்ந்து அவரின் இடைக்கு மேலான உடற் பகுதியை மறைக்கின்றது. இடமுன்கை இழுக்கம் சடைப்புரியில் கங்கை. ஒரே சிற்பத்தின் தோற்றத்தில் பல்லவத் தளிகள் ஒவ்வொன்றிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் காட்டியிருப்பது, பல்லவச்சிற்பிகளின் கற்பனையாற்றலையும் ஆகம வரையறைப் பிடிகளுக்குள் அவர்தம் வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் இறுகச் சிக்கிவிடாத இளக்கமான சூழலையும் தெளிவாய்ப் புலப்படுத்துகிறது. பல்லவக் கலையுலகில் ஒவ்வோர் இறை வடிவத்தின் தோற்றம், வளர்நிலைகள், முத்தாய்ப்பு என ஆராய்வது அவ்வத்திருமேனி தொடர்பான புராண இலக்கியப் பின்புலங்களை அறிந்து கொள்ளவும், அவற்றின் மீது சமுதாயச் சிந்தனைகள் விளைவித்த விரிவாக்கங்களை விளங்கிக் கொள்ளவும் வாய்ப்பளிக்கும்.

இறவாதான் ஈசுவரத்திற் காணப்படும் அரிய சிற்பமொன்ற ராஜசிம்மேசுவரத்திலும் இடம் பெற்றள்ளது. இதில் கைலாய நாதராய்ச் சிவபெருமானும் அவரருகே உமையும் அமர்ந்துள்ளனர். சுற்றிலும் தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், கணங்கள். இதில் இறைவனின் இடமேற்கை இறைவனின் தோளுக்குப் பின்னாய்த் தெரியும் லிங்க வடிவைத் தொட்டுப் பற்றியவாறுள்ளது. இறைவன் இறைவி இருவருமே முகத்தை இடப்புறம் திருப்பியுள்ளனர். அர்த்த மண்டப வடசுவரின் மேற்பகுதி முழுவதும் நிறைந்திருக்கும் இச் சிற்பக் காட்சி கூதைப் பூச்சால் பின்புலம் விளக்கம் பெற முடியாத அளவுக்குப் பாழ்பட்டுள்ளது.

கட்டுத்தளித் தோரணங்களிற் காஞ்சி பெறும் ராஜசிம்மேசுவரத்தையடுத்து இறவாதான் ஈகவரத்து மகர தோரணங்களைத்தான் நிறுத்த முடியும். பெரும்பாலான தோரணங்கள் அழிவின்றிக் கிடைத்துள்ளன. இம்மகர தோரணங்கள் அனைத்துமே பக்க மகரங்கள் இரண்டு உமிழும் வளைவாய்த் திகழ்கின்றன. மேல் கீழாக ஈரிணை மகரங்களோ, கீழாகவே எதிரெதிராக ஈரிணை மகரங்களோ இங்குள்ள அமைப்புகளில் இல்லை. மகரங்களின் மேல் அவற்றின் துதிக்கைகளைப் பிடித்தாற் போல் கணங்கள். அங்காத்த மகரங்களின் மேற் சுருட்டிய துதிக்கைகளுக்கு இடைப்பட்ட நிலையில் இரு தோரண வளைவுகள். இவ்வளைவுகளின் கீழ், மகரங்களுக்கு இடையில் யோகசிவன், முருகன் என இறையுருவங்கள் மேலே குண்டிகையும் கொண்டு முன் கைகளைக் கடகத்தில் வைத்துள்ளார். செவிகளில் மகர, பத்ர குண்டலங்கள்: யோகாசனத்தில் யோகபட்டத்துள் அமர்ந்திருக்கும் இறைவன் முன் இருபுறத்தும் படையலுடன் பாத்திரங்கள்.

திருச்சுற்றச் சுவர் நிறைந்தவாற சிற்பங்கள் காணப்படும் பல்லவத் தளிகள் இரண்டே இரண்டுதான். ஒன்று மாமல்லபுரம் சத்திரிய சிம்மேசுவரம். மற்றொன்று காஞ்சிபுரம் பர மேசுவர விண்ணகரம். சத்திரிய சிம்மேசுவர சுற்றச் சுவர் சிற்பங்கள் பேரழிவிற்கு உட்பட்டிருந்த போதும் சுவரைச் சிற சிற பத்திகளாகப் பிரித்திருக்கும் பாங்கும், அங்கொன்று இங்கொன்றுமாய் எஞ்சியிருக்கும் சிற்பங்களின் நேர்த்தியும் இவ்வளாகம் பல்லவர் காலத்தில் கலைதிகழ் வளாகமாக வாழ்ந்திருந்ததை தெளிவாய் புலப்படுத்துகின்றன. ராஜசிம்மரின் இந்த உத்தியை இரண்டாம் நந்திவர்மரான பரமேஸ் வரர் பின்பற்றியதை பரமேசுவர விண்ணகரம் உணர்த்துகிறது. இதன் மாளிகைச் சுவர் பல்லவர் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கச் சிற்பிகளுக்குப் பயன்பட்டுள்ளது. தேவைக் கேற்பப் பத்திகள் பிரித்துச் சதுரங்களாகவும் செவ்வகங்களாகதும் சுவர்ப்பகுதியை வரையறை செய்து பல்லவர் மரபு வழியையும் பல்லவ சமுதாயத்தையும் சிற்பங்கள், கல்வெட்டுக்கள் வழி வரலாறாக்கியிருக்கும் பல்லவ உளிகள் அக்கால கட்டட வரலாற்றுணர்விற்குச் சான்றாகின்றன.

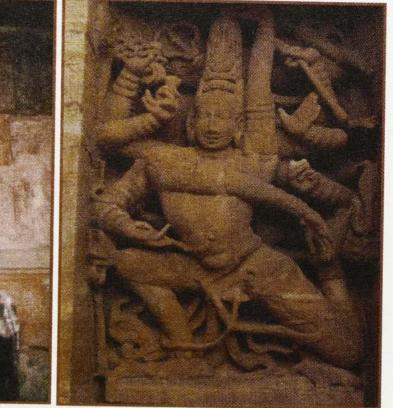
சுவர்களைக் கர்ணசாலை, பஞ்சரப் பத்திகளென பெரும் பத்திகளாக மட்டுமல்லாது, இவை ஒவ்வொன்றையும் கோட்டத் தேவைக்கேற்ப சிறு சிறு பத்திகளாகவும் பீரிக்கப் பழகியவர்கள் பல்லவச் சிற்பிகள். இந்தக் கலைமுறை கட்டுத் தளிகளின் தொடக்கக் காலத்திலேயே தொடங்கிவிடுகிறது. இறவாதான் ஈசுரம், கடற்கரை வளாகத் தளிகள், காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேசுவரம் முதலிய ராஜசிம்மர் காலக் கட்டுத்தளிகள் இவ்வகைச் சுவர்ப் பிரிப்பு உத்திகளுக்கும், பிரிவுகளுக்கேற்பச் சிற்பங்களை அமைக்கும் ஆற்றவுக்கும் மிகச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாக விளங்குகின்றன. இந்த ஆற்றலை வரலாறு எழுதப் பயன்படுத்திக் கொண்டார் இரண்டாம் நந்திவர்மர். பதவியேற்புக் காட்சிகள், போர்க்களங்கள், அரசவைகள், ஆடரங்குகள், ஊர்ப்புறங்கள் எனப் பல்லவர் கால அரசு, மக்கள் வாழ்க்கையும், தேவகுலங்களும் இச்சிற்பத் தொடரில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தாராசும் ராஜராஜேசுவரத்தில் காணமாற போல சில சென்டிமீட்டர் அளவுள்ள சிற்பங்களும் இத் தொடரில் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒரு பெருஞ்சதுரத்தை ஒன்பது சதுரங்களாகப் பகுத்துக் காட்சிகளைப் படைத்துள்ள முறையும் இங்குக் காணக் கிடைக்கிறது. ஒருவர் அமர்ந்து குடமுழவு தட்ட மற்றொருவர் ஆடும் காட்சி ஓரிடத்திலும், இருவர் அமர்ந்து வீணை வாசிக்கும் இசைக் காட்சி ஓரிடத்திலும் பார்வையாளர்கள் புடைசூழப் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

தீருப்பட்டூர்க் கயிலாசநாதர் கோயில் பல்லவ சிற்பேகளின் அலங்கார ஆற்றலுக் கொரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாய் மிளிர்கிறது. தொண்டை நாட்டை விட்டுத் தள்ளி சோழபூமியில் அமைந்திருக்கும் இக்கோயில் ராஜசிம்மரின் இறுதிக்காலப் பணியாகலாம். துணைத்தளத்தின் உபானம், கண்ட பாதங்கள், கம்பு ஆகியவற்றிற் காணப்படும் தாமரை வரிகள், தோரணங்கள், அமர்ந்த சிம்ம உருவங்கள், பதக் கங் கள் , மணிச் சரங் கள் , மணிச் சட்டங் கள் ஆகியவற்றையும் அரைத்தூண்களிலுள்ள மாலைத் தொங்கல், ஸ்தானம், சுவரின் மகர தோரணம், தாங்கு தளத்தின் ஐகதி, குமுதம் ஆகியவற்றிற் காணப்படும் அழுத்தமான, எளிய ஆனால் எழிலான இலைத் தோரணங்கள், பூப்பதக்கங்கள், பூச்சரங்கள், வகைவகையான மணிகள் ஆகியவற்றையும் கண்ணறும் போது அலங்கரிப்புப் பணியில் பல்லவச் சிற்பிகளுக்கிருந்த ஆளுகையின் வலிமையை விளங்கிக் கொள்ள முடிகிறது. இந்த அலங்கரிப்புகள் கண்களை உறுத்துவனவாய் அமையாது, தேவைக்கு மீறி இல்லாது, அளவாய், இயல்பான அளவுகளில், இலக்கிய வருணனைகளைக் குறிப்பாக சிலம்பின் இந்திர விழா ஊரலங்கார அடிகளை நினைவூட்டுமாறு அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருப்பட்டூர் கயிலாசநாதர் கோயில் சுவர்க் கோட்டச் சிற்பங்கள் சிதைந்திருந்தாலும் பல்லவத் திறம் பேசுவனவாய் அமைந்துள்ளன. தென்சுவர் பத்ரசாலைப்பத்தி தட்சிணாழுர்த்தியும், வட சுவரில் அதே பத்தியில் இடம் பெற்ற

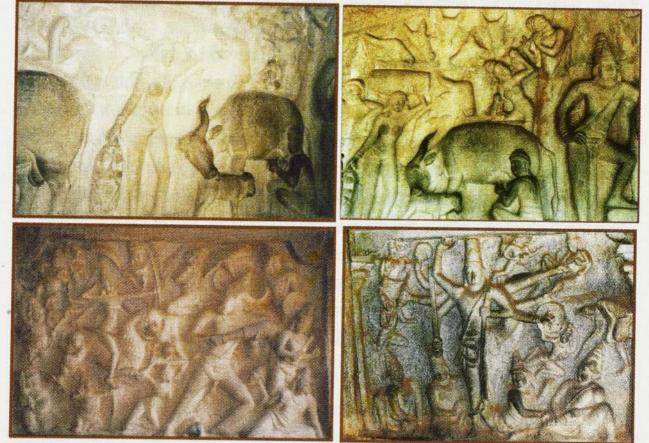
பல்லவர் காலச்சிற்பக் கலை

காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதா் கோயில் குஞ்சித கரண தாண்டவம்

மாமல்லபுரம் கடற்கரைக்கோயில் சோமஸ்கந்தா்

மாமல்லபுர சிற்பங்கள்

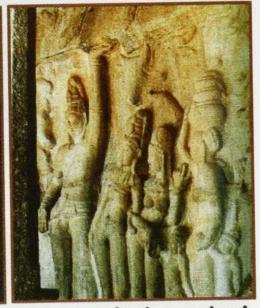
மாமல்லபுர திருமால்

மாமல்லபுர மகிஷாசுரமண்டபம்

மாமல்லபுர கங்காவதார காட்சி

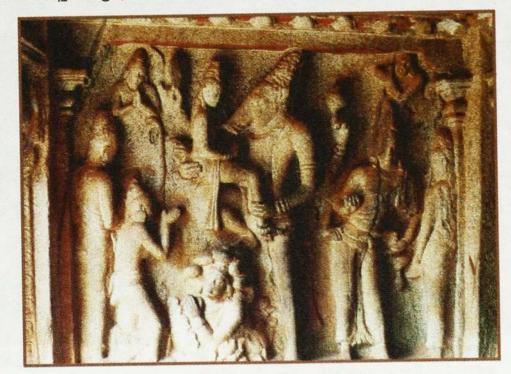
மாமல்லபுர கங்காவதார காட்சி

மாமல்லபுர கிருஷ்ணமண்டபம்

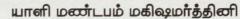
மாமல்லபுரம் கிருஷ்ணமண்டபம் டுடபம்

மாமல்லபுர வராகமூர்த்தி

யாளி மண்டபம் சாளுவன் குப்பம்

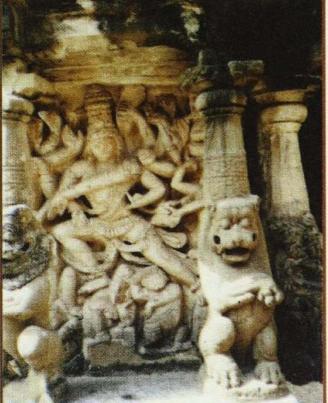
சப்தமாதர்

திரிமூர்த்தி குகை சிற்பம்

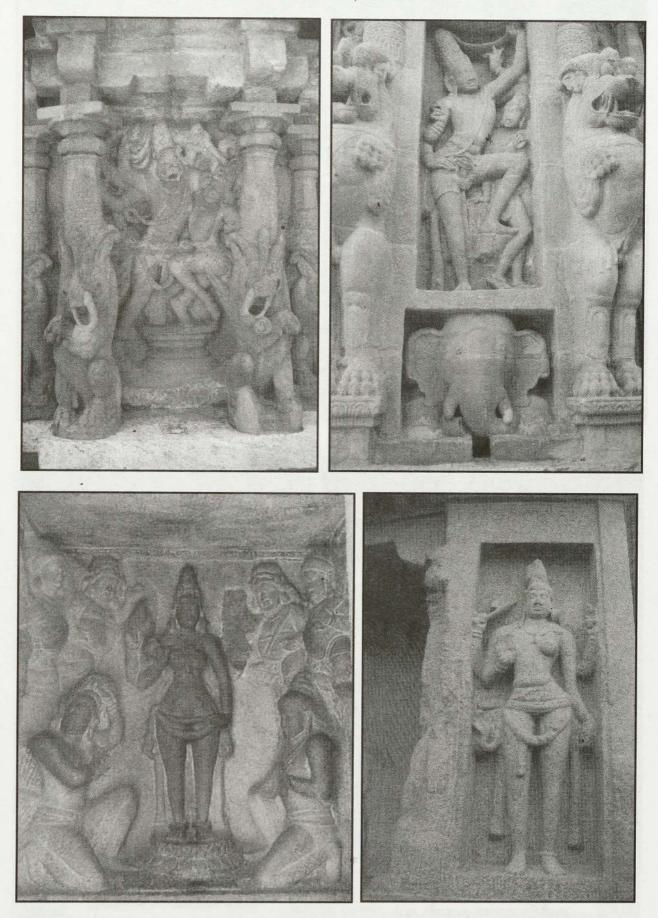

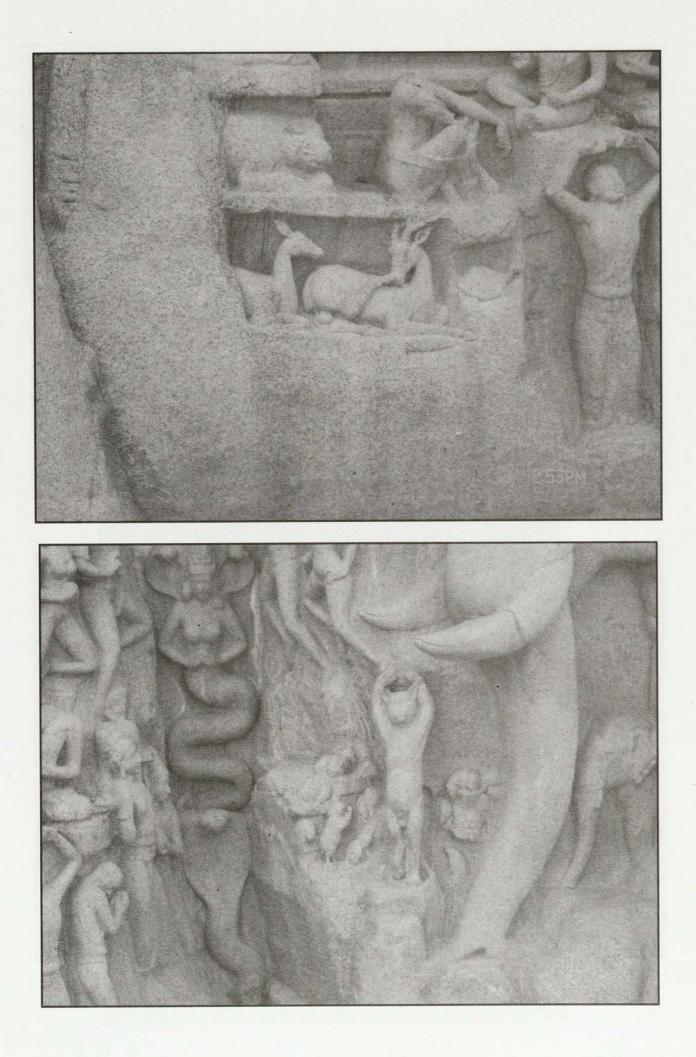
மாமல்லபுரம் ூர்த்தநாரி

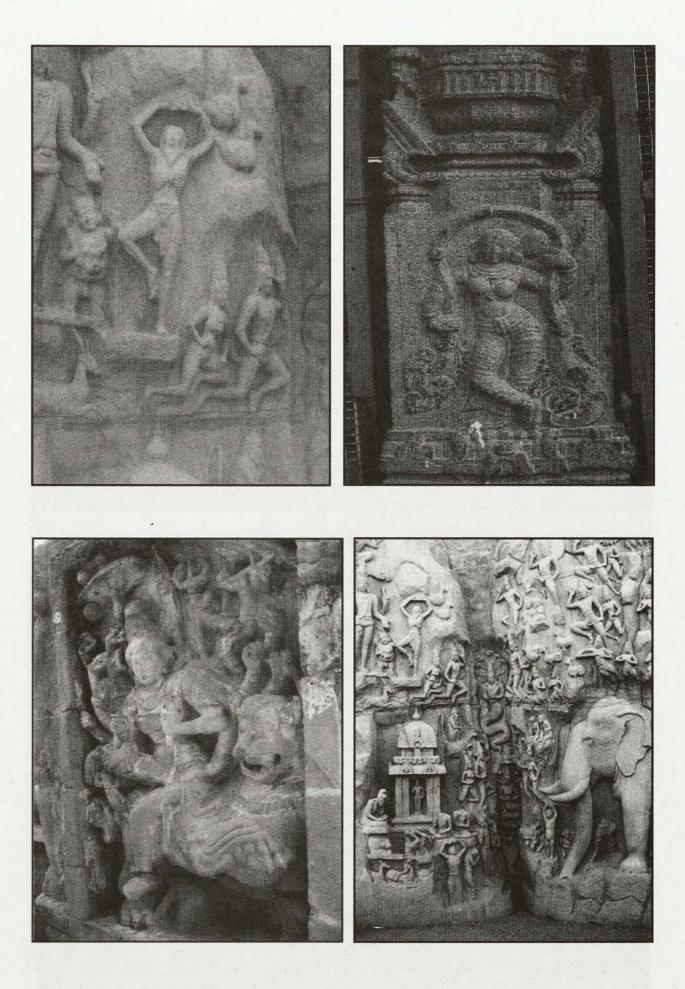

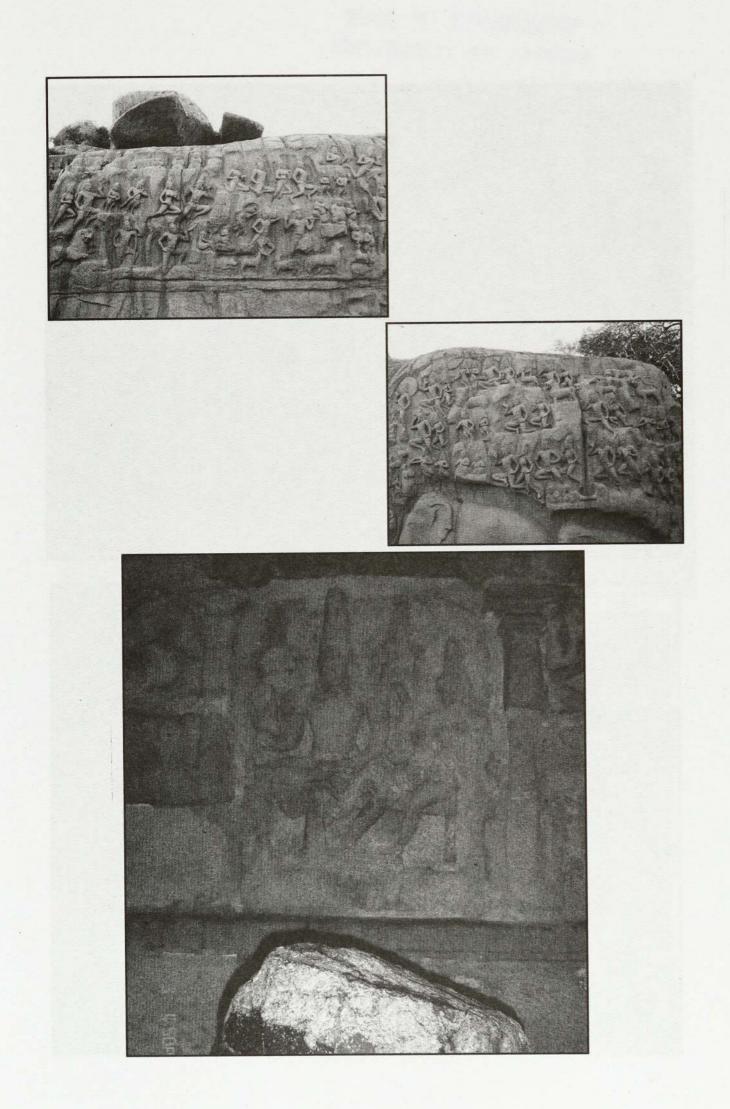
காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதா்கோயில் குஞ்சிதகரண தாண்டவம்

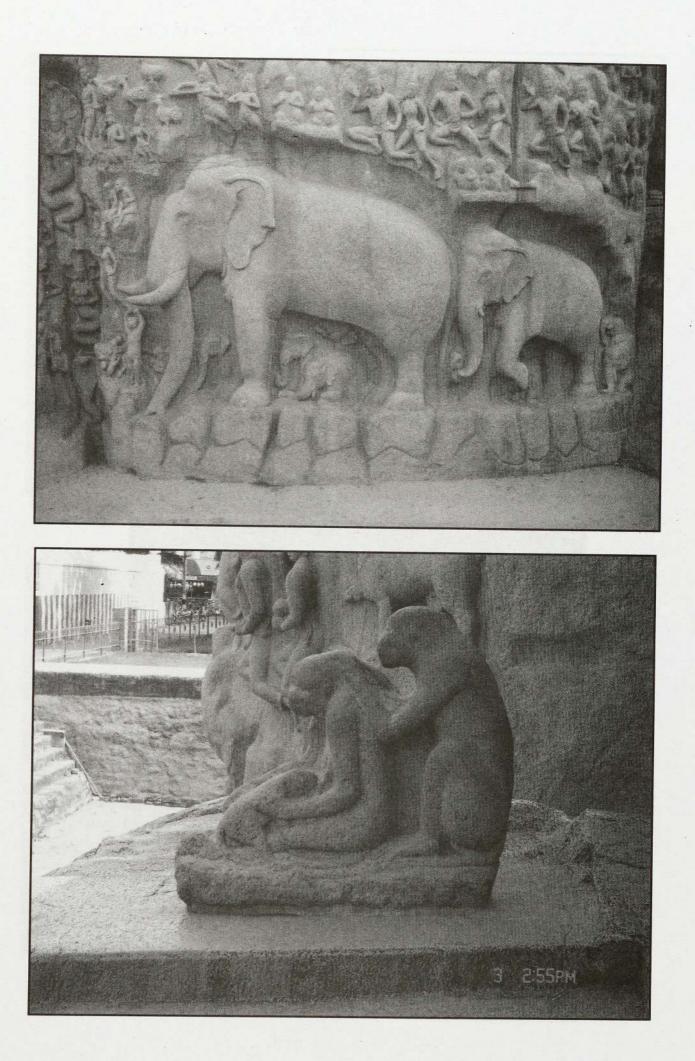
பல்லவர்காலச் சிற்பங்கள்

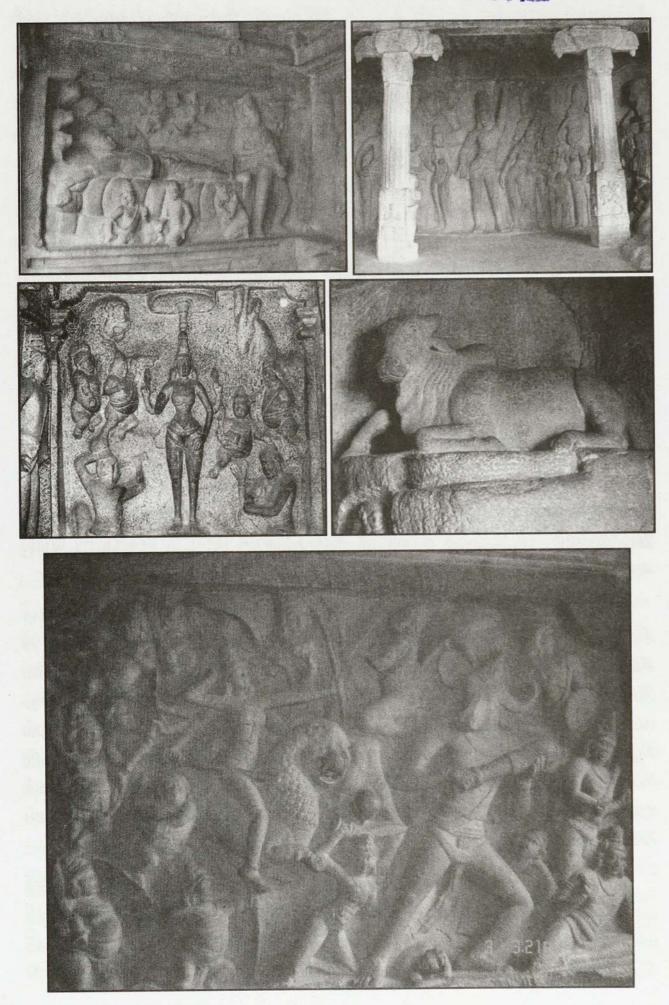

PTOI. V. SIVASAMY UNIVERSITY OF JAFFNA

ஊர்த்வஜாங சிவனம் குறிப்பிடத் தக்க சிற்பங்கள். ஊர்த்வஜாங கரணக்கோலம் காஞ்சிபுரம் ராஜசிம்மேசுவரத்திலேயே காணக்கூடியதாய் விட்டாலும் அதனினும் பேரளவினதாய் இங்குள்ள சிற்பம் அமைந்துள்ளது. பல்லவக் கலையுலகில் ஊர்த்வஜாஙவில் கிடைக்கும் சிவபெருமான் சிற்பங்கள் இரண்டுதான். பல்லவரின் சமகாலப் பாண்டியக் கலையுலகில் இக் கரணத் தோற்றத்தைக் காணமுடிவதில்லை. ஆனால், முற்சோழர் காலத்தில் இச்சிற்பம் உவந்து ஏற்றப்பட்டு பரவலாக்கப்பட்டுப் பல தளிகள் பரிணமித்து திருப்பட்டூர் ஊர்த்வஜான கரணர் எண்டோள் வீசியாடும் எழிலர். வல முழங்காலை உயர்த்தியவர். வல முன்கையை அபயத்தில் இருத்தி இடமுன்கையை வேழக்கையாய் வீசியாடும் எம்பெருமானின் சிதையாத கையில் தலையோடும் முத்தலையீட்டியும் மழுவும் தமருகமும் உள்ளன. கணுக்கால்களிற் கிண்கிணி. இச்சிற்பத்தின் அதிபங்கத் தோற்றம் ஆடலசைவுகளுக்கு அமைவாகப் பொருந்தியுள்ளது. கீழே இசைக்கலைஞர்கள் இருவர். ஒருவர் ஒரு முக முழவுகள் இரண்டை அருகருகே இருத்தி இயக்க, மற்றொருவர் சிரட்டைக் கின்னரியின் மீட்டலில் மெய் மறந்துள்ளார்.

இதே தளியின் தென் மேற்குக் கரணபத்திக் கோட்டத்தில் பதஞ்சலியின் உருவம் இடம் பெற்றுள்ளது. பல்லவப் பகுதியிற் காணப்படும் பிற பதஞ்சலி வடிவங்களிலிருந்து இவ்வடிவம் சற்றே மாறுபட்டுள்ளது. இச் சிற்பத்தில் இவர் தம் இரு கைகளிலும் முத்தலைப் பாம்பொன்றைப் பிடித்துள்ளார். பாம்பின் வாலை இடக்கையும் படமெடுத்த தலையின் முற்பகுதியைத் தொட்டு வருடுமாறு போல வலக்கையும் உருவகிக்கப் பட்டுள்ளன.

நாற்றளக் கலப்புத் தீராவிட விமானமான இத்தளியில் அரீய சீற்பங்கள் சிலவும் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று சிவபெருமானுடையது. வல முன் கை முத்தலையீட்டி கொள்ள, இடமுன் கை இடுப்பிலுள்ளது. பின் கைகளில் ஒன்று பாம்பு கொள்ள, மற்றொன்று கடகத்திலுள்ளது. சடை மகுடத்தின் இடப்புறம் பிறை, பெருமானின் இரு புறமும் கீழ்ப்புறத்தே பக்கத்திற்கொருவராய் அடியவர்கள் இருவர். மேற்புறத்தே குதிரையும் சிம்மமும் கட்டப்பட்டுள்ளன. சுதைப்பூச்சின் மிகையால் இச்சிற்பம் பல்லவர் வடித்ததா, பின்னாளிலே திருப்பணியாளர் விதைத்ததா என்பதைத் தெளிவாய் அறியக் கூடவில்லை.

பல்லவர் கால ஆடற் சிற்பங்களுட் சில அவை இடம் பெற்றிருந்த தளிகள் அழிவுற்றதால் காஞ்சிபுரம் கச்சபேசுவரர் தளியிலும் தான்தோன்றீஸ்வரர் தளியிலும் மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. கச்சபேசுவரர் சிற்பங்கள் முனிவர்கள் ஆடலையும் தான்தோன்றீசுவரர் சிற்பங்கள் நாடகக் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளையும் சித்திரிக்கின்றன. ஆணும் பெண்ணும் இணைந்தாடும் ஆடல், மகளிர் இணைந்தாடும் ஆடல் என்று பல காட்சிகள் இங்குள்ளன. இவ்வாடற் கலைஞர்களின் ஆடையணிகலன்கள், மெய்ப்பாடுகள், உடற் கூறியல், உடல் நிலை, கையமைதிகள் அனைத்தும் பல்லவர் கால எளிமையை அழகைத் துல்லியமாய் உணர்த்துமாறு அமைந்துள்ளன.

பல்லவர் காலச் சிற்பங்கள் என அவர் காலத்தளிகளில் இடம் பெற்ற சிற்பங்களை மட்டுமல்ல, சில தளிகளையே கொள்ளலாம். குறிப்பாகச் செதுக்குத் தளிகள் அனைத்துமே பல்லவர் காலச் சிற்பங்கள் தான். பெரும் பாறைகளை, குன்றுகளைத் திட்டமிட்டு செதுக்கிச் சீரமைத்துத் தளிச் சிற்பங்களாக்கியிருக்கும் பல்லவக் கைகளின் கலை மாண்பை எத்தனை முறை பாராட்டினாலும் தகும். ஒன்பது செதுக்குத் தளிகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒருவகையிற் சிறப்படையதாகும். நாகரம், திராவிடம், சாலை, தூங்கானை மாடமென்று பல்வகை விமான அமைப்புகளைக் கல்லிற் செதுக்கித் தந்திருக்கும் சிற்பியர் உளித்திறம், உழைப்பு, ஆற்றல் நம்மை பெருவியப்பிலாழ்த்துகின்றன. சிற்பத்திற்குட் சிற்பமாய் இந்தத் தளிச் சிற்பங்களிலே தளச் சிற்பங்கள் தருமராச ரதம், அருச்சுன ரதம், பீம ரதம் மூன்றும் அதிக அளவிலான சிற்பங்களைப் பெற்றுள்ளன.

சாளுவன் குப்பத்திலுள்ள யாளி மண்டபம் ராஜசிம்மர் காலச் சிற்பக் கலை யாற்றவுக்கு உரைகல்லாக விளங்க வல்லது. பெரும் பாறையொன்றின் முகப்பை பதினொரு யாளி முகங்களாக வடிவமைத்து முற்புறத்தே மண்டபத் தளியொன்றைச் செதுக்கியமைத்திருக்கின்றனர். இதன் கீழ் முகப்பில் இருபுறமும் தாங்குதளம்: இடையே ஊடறுத்துப் பீடிச்சுவருடன் படிகள். மண்டபத் தளியின் புறத்தே பக்கச் சுவர்களில் ஆழமான கோட்டங்கள்: தளி முகப்பில் யாளித் தாண்கள், அவை தாங்கும் கூரை யுறுப்புகள், இவ்யாளி மண்டபத் தளியின் பக்கப்பாறை யானைகளையும் அவற்றின் மீதான அம்பாரிகளையும் காட்டப்பயன்பட்டுள்ளது. இரண்டு யானைமுகங்களுக்கும் இடையில் தூணொன்று அம்பாரிகளில் இறை வடிவங்கள் எத்தகு கற்பனையாற்றல் இருந்திருந்தால் இத்தகு கலைப் படைப்புகளுக்கு வித்திட்டிருக்க முடியுமென்று வியக்க வைக்கும் இப்படைப்பொத்த மற்றொரு படைப்பு தமிழ்நாட்டுக் கலை வரலாற்றில் எக்காலத்தும் தோன்றவில்லை. இது போன்ற பல்லவ படைப்புக்கள் சில, மல்லைக் கடலோரத்தே புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் அலைகளின் அரவணைப்பிற் பல்லவ உளிகளின் பெருமையைத் தண்ணீரில் எழுதிக் கொண்டு, அரவணைக்கப்படும் காலம் நோக்கிக் கண்ணீருடன் காத்திருக்கின்றன.

பல்லவர் காலத் தனிச் சிற்பங்கள் பல தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிற் கிடைத்துள்ளன. அவற்றாள் மகுடமாய் அமைந்துள்ள ஒன்று சாளுவன் குப்பம் அதிரண சண்டேசுவரம் வாயிலில் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. மகிஷாசுரமர்தனியின் போர்க் கோலப் புனைவாகப் புலர்ந்துள்ள இச்சிற்பம், பன்னிரண்டு உருவங்களைப் பெற்றாள்ளது. பாய்ந்து தாவும் சிம்மத்தின் மீது சாய்ந்தபடி வில்லேந்திய மகிஷாசுரமர்தனியின் இடக்கால் ஊர்துவஜாநுவாய் சிம்மத்தின் உடல் மீதும் வலப்பாதம் சிம்ம பாதத்தின் மீதும் ஊன்றியுள்ளது. தேவியின் பின் கைகளில் சங்கு, சக்கரம், சுற்றிலும் தேவியின் படை வீரர்கள் எதிரில் மகிடன். இராமலிங்க அடிகள் சொன்னவாறு 'பட்டதெல்லாம் போதுமெனுமாறு' கைமதி காட்டித் தரையில் வீழ்ந்துள்ளான். அவன் வலப்புறம் முழுவதும் கணங்களின் தாக்குதல் உயிரோட்டம் நிறைந்த இந்தப் போர்க்காட்சிச் சிற்பம் பல்லவர்ச் சிற்பக் கலையாற்றலின் உன்னதும்.

ராஜசிம்மருக்குப் பிற்பட்ட பல்லவத் தளிகளில் உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில் வளாகத்துட் காணப்படும் அலங்கரிப்பு உத்திகளும் படிப்புறச் சுவர்களிற் காணப்படும் ரதி மன்மதன், கலைமகள் முதலிய சிற்பப் படைப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. முக்தேசுவரம், மாதங்கேசுவரம், திரிபுராந்தகேசுவரம் முதலிய தளிகளின் சிற்பங்கள் பேரழிவிற்கு ஆளாகியுள்ளன. அபராசிதன் பணிகளாகக் கருதப்படும் ஜலநாதீசுவரம் கோட்டச் சிற்பங்களும், திருத்தணி வீரட்டானேசுவம் அன்னையர் எழுவர் சிற்பங்களும் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புடையன. ஜலநாதீசுவரம் துர்க்கை பேரெழிலினர்.

பல்லவர் காலத்தெழுந்த முத்தரையர் தளிகளில் உள்ள சிற்பங்கள் பெரும்பாலும் பல்லவச் சிற்பங்களை ஒத்தமைந்துள்ளன. விஜயாலய சோழீசுவரம், ஒளிபதி விஷ்ணு கிருகம், திருவாலத்தூர் தளி, திருமெய்யம் குடைவரை, குன்றாண்டார் கோயில் ஆகியன தளிச் சிற்பங்களாகும். விஜயாலய சோழீசுவரத்து ஆடற் சிற்பங்களும் சிறப்பானவை. குன்றாண்டார் கோயிற் காவலர் சிற்பம் சிறப்பான வடிவமைப்புக் கொண்டது.

பல்லவர் காலச் சிற்பக் கலையின் மகோன்னதமான காலகட்டம், ராஜசிம்மருடன் முடிவதாகக் கொள்ளலாம். எளிமை, பூரணத்துவம், இயல்பான அமைப்பு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைவாக நெகிழ்ச்சியுடன் உருவாக்கப்பட்ட எழில் நிறைந்த சிற்பங்களை இந்தக் காலக் கட்டத்திலே தான் மிகுதியாகக் காண முடிகிறது. முதலாம் மகேந்திரவர்மர் காலத்திலே தொடக்கி வைக்கப்பட்ட பல்லவச் சிற்பக் கலை இராஜசிம்மர் காலத்தில் உச்சத்தையடைந்தது. பின் கீழிறங்கத் தொடங்கியதாகவே குறிக்க வேண்டியுள்ளது.

தக்கிணத்துக் குடயோகங்களும் மலைதளிகளும்

சி. பத்மநாதன்

TENA

Prof. V. SIVASAMY

UNIVERSITY OF

பரத கண்டம் முழுவதிலும் அமைக்கப்பட்ட இந்து சமயம் தொடர்பான குடைவரைக் கோயில்கள், மலைதளிகள் என்பவற்றில் மிகவும் விசாலமானவை, எல்லோரா, எலிபந்தா, சோல்செற் என்னும் இடங்களில் அமைந்துள்ளனவாகும். அவை எட்டாம், ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளிலே நீர்மாணிக்கப்பட்டவை. தக்கிணத்துச் சக்கரவர்த்திகளான இராஷ்டிரகூடரின் காலத்தில் அக்கோயில்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இராஷ்டிரகூடர் மான்யாகேடம் என்னம் இராசதானியிலிருந்து மகாராஷ்டிரம், கர்நாடகம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பரந்த பேரரசை உருவாக்கியிருந்தனர். இராஷ்டிரகூட மன்னர்கள் தக்ஷிணாபதத்தில் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்ததோடு நாவலந்தீவு முழுவதிலுமே படைபலத்தில் முன்னணியில் இருந்தனர். பெருந்தொகையான குதிரை வீரர்களைக் கொண்ட படைகள் அவர்கள் வசமிருந்தன. தெற்கிலே காஞ்சிபுரம் முதலாக வடக்கிலே கன்னோசி வரையான பகுதிகளில் அவர்களின் படைகள் பல அரிய சாதனைகளைப் புரிந்தன. பல தடவைகள் வடஇந்தியா மீது படையெடுத்துச் சென்ற இராஷ்டிரகூடர் வங்காளத்துப் பாலர்களையும் மாளவத்துப் பிரதீஹாரரையும் தோற்கடித்துத் தங்கள் மேலோங்கிய வலிமையைப் பரத கண்டத்தவர்க்கு உணர்த்திக் கொண்டனர்.

சைவர்களான இராஷ்டிரகூடரீன் ஆட்சியிற் சைவம், சமணம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்கள் தக்கிணத்திலே நிலைபெற்றன. சைவமும், வைணவமும் பொது மக்களின் ஆதரவைப் பெற்ற சமய நெறிகளாக எழுச்சி பெற்றிருந்தன. பௌத்தம் ஆதரவு குன்றிய நிலையிற் காணப்பெற்றது. மலைப் பகுதிகளிலுள்ள குடபோகங்களான பெரும்பள்ளிகளிற் பௌத்த சங்கத்தார் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் முற்காலங்களிற் போல மக்களின் கவனத்தையும் ஆதரவையும் பெற்றிருந்ததாகத் தெரியவில்லை. பௌத்தம் தொடர்பான தானசாசனங்களும் எட்டாம் நூற்றாண்டு முதலாகக் கிடைக்கவில்லை. சமண சமயம் வணிக சமூகங்களினதும் அரசரதும் ஆதரவுடன் தொடர்ந்தும் நிலைபெற்று வந்தது. சமணப் பள்ளிகளும் சமணக் கோயில்கள் சிலவும் இராஷ்டிரகூடர் காலத்திலும் உருவாக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்தியாவிலே மலைகளைக் குடைந்தும் வெட்டியும் கட்டடங்களை நீர்மாணிக்கும் முறை ஒரு நீண்ட கால வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். அதன் ஆரம்பம் வட இந்தியாவில் மோரியரின் ஆட்சியில் ஏற்பட்டது. அதன் இறுதிக் கட்டத்தைத் தக்கிணத்திலே, இராஷ்டிர கூடரின் ஆட்சிக் காலத்தில் காணமுடிகிறது. சாதவாகனர் காலத்திலும் சாளுக்கியர் காலத்திலும் பிரமாண்டமான தோற்றமுடைய பௌத்தப் பள்ளிகளும் கோயில்களும் மேற்குத் தக்கிணத்திற் குடபோகங்களாக அமைக்கப்பட்டன. வாதாபியிலுள்ள குடபோகங்களே சைவம், வைணவம் என்னுஞ் சமயங்கள் தொடர்பான மிகவும் புராதனமான குடைவரைக் கோயில்களாகும்.

இராஷ்டிரகூடர் எல்லோராவில் அமைத்துள்ள குடபோகங்கள் எல்லாம் சீவாலயங்களாகும். அங்கு எல்லாமாக 16 குடபோகமான சீவாலயங்கள் உள்ளன. எலிபந்தாவிலும் சோல்செற்றிலும் அமைந்துள்ள குடபோகங்களும் வடிவமைப்பில் அவற்றை ஒத்தனவாகும். இராஷ்டிரகூடர் காலத்து குடபோகங்கள் அளவிலே பீரமாண்டமானவை. எல்லோராவிலுள்ள ராவண ~ க ~ கை, தசாவதாரம், ராமேஸ்வரம், துமார் லென முதலானவற்றைப் போன்ற மிகப் பெரிய குகைக்கோயில்கள் வேறெங்கும் காணப்படுவதில்லை. அவற்றிலே பெருந் தொகையான சிற்பங்கள் உன்னதக் கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அங்குள்ள சிற்பங்களின் காரணமாக எல்லோராக் கோயில்கள் மிகுந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றன. இந்தியப் படிமக்கலை வரலாற்றின் சிறப்பு மிகுந்த அத்தியாயம் ஒன்று எல்லோராவில் அமைந்திருக்கின்றது. மிகவும் ஆழமான சமயப்பற்றினையும் பௌராணிக மரபுகளின் மூலமாக ஏற்பட்ட தத்துவ சிந்தனைகளையும், இகமும் பரமுமாகி அவ்விரண்டினையும் கடந்த பரம்பொருள் பற்றிய நோக்கினையும் பீரதீபலிக்கும் காட்சிகளாக அவை விளங்குகின்றன. ஆலயத்தை வலம் வரும் பொழுது புராணக் கதைகளும் தத்துவ சிந்தனைகளும் அதன் எல்லாப் பகுதிகளிலும் படிமக் கோலமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் உன்னதக் கோலமானவை. உருவங்களின்

இந்துக் கோயில்கள்

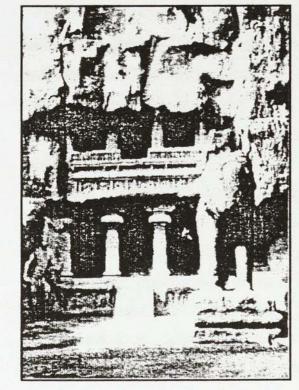
அங்கலகூஷணங்களும் பிரதிமாலக்ஷணங்களும் சிற்ப நால் விதிகளுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்திருப்பினும் அவற்றை உருவாக்கிய கலைஞர்களின் ஆழமான அனுபவம், கலையுணர்வு என்பவற்றின் காரணமாக ஒவ்வொரு காட்சியும் தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது. அந்த வகையில் எல்லோராவுக்கு நிகரான வேறொரு தலம் காணப்படுவதில்லை.

ஒரு வகையில் எல்லோராவை ஐஹொளேயுடன் ஒப்பிடலாம். கர்நாடகத்தக் கலாசார மையமான ஐஹொளேயில், ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில், வாதாபிச் சாளுக்கியர் காலத் தில் அமைக் கப்பெற்ற 150 சிறியனவும் மிதமான அளவினை உடையனவுமாகிய கோயில்கள் உள்ளன. தோற்றத்திலும், வடிவமைப்பிலும் வெவ்வேறு வகையான கட்டடங்கள் ஏக காலத்தில் அங்கு அமைக்கப்பட்டன. நாட்டின் பல பாகங்களிலுமிருந்து சென்ற கலைஞர்கள் வெவ்வேறு விதமான கலைப்பாணிகளிலுள்ள அமைப்புகளை முன் மாதிரிகளாகக் கொண்டு கட்டடங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். ஐஹொளே கட்டிடடக் கலைஞரின் பாசுறையாகவும் பயிற்சி நிலையமாகவும் விளங்கியது. அது சாளுக்கியர் கலைப்பாணியின் உருவாக்கத்திற்குத் தோற்றுவாயாக அமைந்தது. அந்தக் கலைப்பாணியின் வளர்ச்சி நிலையினை வாதாபி, குச்சிமல்லிகுடி, பட்டதகல் என்பவற்றிலுள்ள ஆலயங்களிற் கண்டு கொள்ளலாம்.

எல்லோராவிலுள்ளவற்றைப் போன்று பெருந்தொகையான சிற்பங்களைப் பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையான கோயில்களில் வேறெங்குமே

> காணமுடிவதில்லை. அது பெருமளவிலே சிற்பக் கலைஞர்கள் கூடிய தலமாக விளங்கியது. அவர்களின் தகைமைகளைப் படைப்புக்களிலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அவர்கள் சிற்ப நால்களிலே தேர்ச்சி கொண்டிருந்தனர் போலவும் புராண நால் களிலும் , சமய நால் களிலும் , காமநால்களிலும் புலமை பெற்றவர்கள் போலவுந் தெரிகின்றது. அவர்களின் கை வண்ணத்திற் சாஸ்திரப் புலமையும் அதீதமான கற்பனா சக்தியும் அனுபவ ஆற்றலும் ஒருங்கே அமையப் பெற்றள்ளன.

எல்லோரா குடபோகம்

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்

குடைவரைக் கோயில்கள்

எல்லோராவில் மலையின் மேற்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் 16 குடபோகங்கள் சைவக் கோயில்களாகும். அவை 13 முதல் 29 வரையான இலக்கமிடப்பட்டவை. அரைமைல் நீளமான மலைப் பகுதியில் அவை அமைக்கப் பட்டுள்ளன. ராவண ~ க ~ கை (14), தசாவதாரம் (15), ராமேஸ்வரம் (21), துமார் லென என்பன அவற்றுட் பிரதானமானவை. அக்குடபோகங்கள் வடிவமைப்பில் மூன்று வகைப்படும். முதலாவது வகையிலுள்ள கோயில்களிலே தாண்களோடு கூடிய மண்டபமும் மண்டபத்தின் பின்புறச் சுவரிலே கருவறையுங் காணப்படும். தசாவதாரம் அவ்வகைக்குரிய கோயிலாகும். அந்த வகையிலுள்ள கோயில்கள் முற்காலத்துப் பௌத்த சமயக் கட்டடங்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டுள்ளன. இரண்டாவது வகைக்குரிய கோயில்களிற் கருவறை மண்டபத்தினின்றும் வேறு பட்டதாய் அமைந்திருக்கும்: கருவறையைச் சுற்றி பிரதஷிண பாதை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ராவண ~ க ~ கை, ராமேஸ்வரம் என்பன அத்தகையனவாகும். மூன்றாவது வகையிலுள்ள கட்டடங்களிற் பீரமாண்டமான அளவுடைய மண்டபத்தின் நடுவிற் கருவறை அமைந்திருக்கும். எல்லோராவிலுள்ள துமார் ~ லென, எலிபந்தாவிலுள்ள குடைவரைக் கோயில், சோல்செற் தீவிலுள்ள யோகேஸ்வரி என்னுங் குடபோகம் ஆகியன அத்தகையனவாகும்.

தசாவதாரக் கோயில்

முதலாவது வகையைச் சேர்ந்த குடைவரைகளிற் தசாவதாரம் மிகச் சிறப்புடையதாகும். அதில் அமைந்துள்ள சிற்பங்களின் கலைப்பண்புகள் உன்னதமானவை. தசாவதாரக் கோயில் எட்டாம் நாற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே அமைக்கப்பட்டது. அங்குள்ள நிருத்த மண்டபத்திலே இராஷ்டிரகூட வம்சத்து முதலரசனாகிய தந்தி துர்க்கனுடைய சாசனம் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவன் ஆலய தரிசனம் பண்ணிய செய்தி அதிலே சொல்லப்படுகின்றது. மலையிலே வெட்டிய விசாலமான படிகட்டுக்கள் மூலம் கோயிலை அடைய முடியும். கோயில் வளாகத்தின் நடுவே நிருத்த மண்டபமும் அதன் பின்னால் பிரமாண்டமான மண்டபமும் குடைவரையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நிருத்த மண்டபம் நான்கு தூண்களுடன் காணப்படுகின்றது. அதன் அருகிலே எல்லாப் பக்கங்களிலும் சுற்றுவழி ஒன்று அமைந்திருக்கின்றது. முற்பக்கத்திலும் பிற்பக்கத்திலும் படிக்கட்டுகள் அமைந்திருக்கின்றன. நிருத்த மண்டபத்திற்கு அப்பால் இருதள அமைப்பான

இந்துக் கோயில்கள்

பெருமண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் அடித்தளத்தினைச் சென்றடைவதற்குப் படிக்கட்டுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அது 97அடி நீளமும் 50 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையதாகும். அதிலே 14 பிரமாண்டமான, சதுர வடிவில் அமைந்த தூண்கள் காணப்படுகின்றன. இடப்பக்கத் திலே அமைந்துள்ள படிக்கட்டுக்களின் வழியே மண்டபத்தின் மேற்றளத்தை அடையலாம். மேற்றளம் அளவிற் பெரியது. அது 105 அடி நீளமும் 95 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதன் கூரை தட்டையானது. மண்டபத்தில் 44 தூண்கள் 6 வரிசைகளில் அமைந்துள்ளன. நடுவில் உள்ள தூண் வரிசைகளின் எதிரே மேலதிகமாக இரண்(ந தூண்கள் காணப்ப(நகின்றன. மண்டபத்தினுடைய பிற்சுவரின் ந(நவிலே கருவறை குடையப்பட்டுள்ளது. அதில் மூலமர்த்தியாகிய இலிங்கம் அமைந்திருக்கின்றது. தூண்கள் சதுரமானவை. அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அவற்றிலே அமைக்கப்படவில்லை. மண்டபத்தின் சுவர்ப்புறங்களில் வனப்பு மிக்க வண்ணமாக அரைத் தூண்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கிடையே மலைப்பாறைகளை ஆழமாக வெட்டிப் பெருந்தொகையான கவர்ச்சி மிக்க சிற்பங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். சிவனைப் பற்றிய புராணக் கதைகளையும் வைணவ மரபிலுள்ள கதைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்(டி அக்கோயிற் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்(நள்ளன.

அந்தகாசுர மூர்த்தி

இக்குடைவரையிலே சைவம், வைணவம் என்பன தொடர்பான புராணக் கதைகள் சிற்பக் காட்சிகளாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. உருவங்கள் மிக நுட்பமாகவும் கவர்ச்சி மிக்க கோலத்திலுஞ் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சினம், பயம், மகிழ்ச்சி, பயங்கரம், காதல், விஸ்மயம் முதலான பாவங்கள் இங்குள்ள வடிவங்களிலே மிகுந்த சாதுரியத்துடன் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. கோபக்கனலை வீசுங் கோலத்தில் அந்தகாசுரவத மூர்த்தியின் வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அசுரனுக்கு எதிரான மகேஸ்வரரின் போரை அமைதியாக இருந்து அவதானிக்கும் பார்வதியின் ஆசனக் கோலம் மிகவுங் கவர்ச்சியானதாகும். சிவன் – பார்வதி கலியாணம் இன்னொரு காட்சியாகும். வழமையாகக் கன்னிப் பெண்களுக்குரிய நாணமும் அச்சமும் பார்வதியின் கோலத்திலே சிறப்பாக விளங்குகின்றன.

நிருத்த மண்டயம்

பிரதான கோயிலுக்கு முன்புறமாகச் சதுக்கத்தின் நடுவிலே, உயரமான அதிஷ்டானத்தில் அமைந்த சதுரமான மண்டபம் இருக்கின்றது. அது நாட்டியக்

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்

கரணங்களை விளக்குவதற்கான அரங்கமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கீழ் மாடத்திலே பின்புறச் சுவரிலே நான்கு கூடங்கள் குடையப்பட்டுள்ளன. மேல்மாடத்திலே சுவரை ஒட்டி ஒரு தனிக்கூடம் குடையப்பட்டுள்ளது. நிருத்த மண்டபத்தின் வாசற் கதவின் இரு பக்கங்களிலும் அழகிய துவாரபாலகர் வடிவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இடது பக்கத்திலே அமைந்திருப்பது ஐமுனா தேவியின் கோலமாகும். உருவத்தின் பீடம் ஆமை வடிவமாகும். வலப் பக்கத்திலே மகரத்தைப் பீடமாகக் கொண்ட கங்கையின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது.

மண்டபம் சதுரமானது, அதில் நான்கு சதுரமான தூண்கள் காணப்படுகின்றன. வெளிப்புறச் சுவர்களிலே பெண்களின் அழகிய கோலமான சிற்பங்களும் கோயில்களின் சிறிய வடிவங்களும் மாடக்குழிகளில் மிகுந்த வனப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. குறுங்கோயில்களிலே அலங்கார வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய சிகரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே தாண்டவக் கோலமான சிவனின் சிறிய சிற்பங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மூலைகளிலே மைதுனக் கோலத்தில் அமைந்த காதலரின் வடிவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மண்டபத்தின் கூரையின் மேல் யாளி வடிவங்களும் பெரும் அளவுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மண்டபமும் அங்குள்ள சிற்பங்களும்

தசாவதாரக் குடைவரையின் முதலாவது தளத்திலே அளவிற் பெரியதான மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே 18 பிரமாண்டமான, சதுர வடிவில் அமைந்த தூண்கள் உள்ளன. அவை மூன்று நிரைகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மண்டபத்தின் பின்புறச் சுவரிலே நான்கு கூடங்கள் குடையப்பட்டுள்ளன. இடப்பக்கத்திலே இரண்டாம் தளத்திற்குச் செல்வதற்கான படிக்கட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன. அதன் ஓரமாக உள்ள சுவரிலே கணபதி, உமாமகேஸ்வரர், மகிஷமர்த்தனி, அர்த்தநாரீஸ்வரர் முதலான பதினொரு கடவுட் படிமங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அளவிற் சிறியனவான அப் படிமங்கள் மிகுந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றன. படிக்கட்டுக்களைக் கடந்ததும் இடப்பக்கத்திலே உயரமான பீடத்தில் அமைந்த ஒரு சிறிய மாடம் உள்ளது. அதன் வலது புறத்திலே இருண்ட அறை காணப்படுகின்றது. மண்டபத்தின் வாசற் கதவின் பக்கங்களிலே துவாரபாலகரின் வடிவங்கள் உள்ளன. பிரதான மண்டபம் மிகப் பெரியது. மலையினை உட்புறமாகக் குடைந்து அது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எட்டு நிரைகளில் அமைந்த 48 தூண்கள் அங்கே காணப்படுகின்றன. தாண்களின் கீழ்ப்பாகம் வேலைப்பாடுகளின்றி வெறுமையாகக் காட்சியளிக்கின்றது. மேற்

இந்துக் கோயில்கள்

பாகத்திலே அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. மூலைகளிலே வாமனரின் வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு மேலமைந்த பகுதியிற் படிமங்களும் விலங்குகளின் உருவங்களும் யக்க்ஷரின் உருவங்களும் இலை, மலர் முதலியவற்றின் உருவங்களும் அழகாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வாயிற்புறத்தில் உள்ள அரைத்தூணிலே கவர்ச்சி மிக்க சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கலசம், அப்சரசுகளின் கோலம், இணையாளி வடிவங்கள் முதலியன காணப்படுகின்றன. கலசத்திலே தாமரை மலர் வடிவம் அமைந்திருக் கின்றது. அதிலே சரஸ்வதியின் உருவஞ் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. நிவேதனப் பொருள்களை எடுத்துவரும் அடியார்களின் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன.

சிவ மூர்த்தங்கள்

இடது பக்கத்துச் சுவரில் ஆறு அங்கணங்களிலும் சிவ மூர்த்தங்களின் வடிவங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. முதலாவது காட்சி அந்தகாசுரவத மூர்த்தியின் கோலமாகும். வடிவத்தில் எட்டுக் கரங்கள் உள்ளன. ஆலீடாசானம் என்ற ஸ்தானகக் கோலத்திற் சிவனது உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. கரங்களில் ஏந்திய ஆயுதத்தின் நுனியிலே அந்தகாசுரனின் உருவந் தெரிகின்றது. அவனடைய குருதி நிலத்தில் விழுமிடத்து ஒவ்வொரு சொட்டிலிருந்தும் அவனது தனித்தனி வடிவங்கள் தோன்றும் என்பதால் அவனது உடலில் இருந்து சொரிகின்ற இரத்தத்தைக் கலசத்தில் ஏந்திய கோலத்தில் வாகேஸ்வரியின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. இடது புறத்திலே வாகேஸ்வரியின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. இடது புறத்திலே வாகேஸ்வரியின் உருவம்

சிவ தாண்டவம்

இரண்டாவது காட்சி சீவனுடைய லலிதமான நடனக் கோலமாகும். உருவம் திரிபங்கமானது. அதிலே எட்டுக் கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. கரங்களில் ஒன்று கஜகஸ்தமாகும். ஏனைய கரங்கள் திரிபதாகம், பதாகம், சூசி, தர்வினி முதலிய முத்திரைகளில் உள்ளன. அருகிலே வாத்தியகாரர் இசை மிளற்றுங் காட்சி தெரிகின்றது. ஒருவர் மிருதங்கத்தை ஒலிக்கின்றார். இருவர் புல்லாங்குழலுடன் காணப்படுகின்றனர். சிவனின் அருகிலே பார்வதியும் குமாரக் கடவுளும் காணப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு மேற் பறந்து செல்லும் வித்தியாதரரின் வடிவங்கள் செம்மையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது காட்சியிலே யோனி ஒன்றின் வடிவந் தெரிகின்றது.

சிவனும் பார்வதியும்

நான்காவது காட்சி சிவனும் உமாதேவியாரும் தாயம் விளையாடுகின்ற கோலமாகும். சிவன் ஒரு கையினாலே பார்வதியை அணைத்த வண்ணமாகக் காணப்படுகிறார். பார்வதியின் கரம் ஒன்று விஸ்மய முத்திரையில் அமைந்திருக்கின்றது. அவர்களின் இரு பக்கங்களிலும் சாமரை தாங்கிய பரிவாரத்தார் இருவர் காணப்படுகின்றனர். கீழே நந்தியின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்பத்தின் மேற் பகுதியிலே பறந்து செல்லும் வித்யாதரர் மாலைகளோடு வருங்காட்சி இடம் பெறுகின்றது.

கலியாணசுந்தரர்

ஐந்தாவது காட்சியிலே கலியாண சுந்தரமூர்த்தியின் வடிவங் காணப்படுகின்றது. அதன் நடுவிலே மகேஸ்வரரின் உருவந் தெரிகின்றது. பார்வதியின் கைகளைப் பிடித்த கோலத்திற் சிவனுடைய உருவத்தை அமைத்துள்ளனர். இருவருக்கும் முன்னாற் புரோகிதராகப் பிரமன் வந்திக்கின்றார். மேலுள்ள இருவரிசைகளின் வருணன், இந்திரன், அக்கினி, இமயம், வாயு, ஈசானன், நிருதி என்னுந் திக்குப்பாலகரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. அவர்கள் முறையே தத்தமக்குரிய வாகனங்களாகிய மகரம், யானை, ஆட்டுக்கடா, எருமை, மான், இடபம், மானிடம் ஆகியவற்றுடன் காணப்படுகின்றனர்.

டூராவண அனுக்கிரக மூர்த்தி

அறாவது காட்சி இராவணனுக்கு அனுக்கிரகம் வழங்கிய கோலமாகும். சிவன் – பார்வதி ஆகியோரின் வடிவங்கள் ஆசனக் கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. சிவனுடைய வடிவத்திலே நான்கு கரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று உமாதேவியாரை அணைத்த கோலமானது; மற்றொன்று பாம்பினைப் பிடித்த வண்ணமானது. இன்னொன்று நிலத்தில் ஊன்றிய கோலமானது. கீழே பத்துக் கரங்கள் பொருந்திய இராவணனது உருவம் அமைந்திருக்கின்றது.

யம சங்காரம்

பின்புறச் சுவரிலே வரும் முதலாவது காட்சி யம சங்காரம் பற்றியதாகும். யமனிடம் இருந்து மார்க்கண்டேயருக்கு அபயம் வழங்குங் கோலத்தில் நான்கு கரங்களுடன் சிவன் தோன்றுங் காட்சி சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கைகளில் திரிசூலம் ஏந்தி, யமனை வதை செய்யுங் காட்சி தெரிகின்றது. மற்றொரு கரம் கடிகஸ்தமாகும். நான்காவது கரம் மேல் நோக்கி உயர்த்திய கோலமானது. மார்க்கண்டேயர் இலிங்கத்தைத் தழுவிய கோலத்திற் காணப்படுகிறார். சிவலிங்கத்தில் இருந்து சிவன் வெளிப்பட்டதும், யமசங்காரம் இடம்பெறங்காட்சி சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. யமனுடைய கையிலே பாசக்கயிற தெரிகின்றது. மார்க்கண்டேயருடைய கழுத்தைச் சுற்றி இழுக்கும் நிலையில் அது அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கங்காதரர்

இரண்டாவது காட்சி ஸ்தானக நிலையிலுள்ள கங்காதரமூர்த்தியின் கோலமாகும். சிவனடைய உருவத்திலே நான்கு கரங்கள் உள்ளன. ஒரு கரம் கடிகஸ்தமாகும்; மற்றொன்று மாலை ஏந்திய கோலமானது; இன்னொரு கரம் உமாதேவியாரை அணைத்த வண்ணமாய் உள்ளது. நான்காவது கரத்தில் அமைந்திருக்கும் வடிவந் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. நந்தியின் உருவம் சிவனது வலப்பக்கத்திலே தெரிகின்றது. இடப்பக்கத்திலே உமாதேவியாரின் உருவம் காணப்படுகின்றது. அதன் கைகள் இரண்டும் இடுப்பிலே படிந்துள்ளன. உமாதேவியாரின் கோலம் சிவனை நோக்கிச் சற்று வளைந்த நிலையிற் காணப்படுகின்றது. மேலே துதிக்கையை உயர்த்திய கோலமான யானையின் உருவந் தெரிகின்றது. தாமரை மலர்ப் பீடத்திலே அமர்ந்திருக்கும் ரிஷி ஒருவரின் வடிவத்திற்கு அது ஆதாரமாய் உள்ளது. ரிஷியின் கரம் ஒன்று அபயகரமாகும். மற்றொன்றிலே கலசத்தின் வடிவம் தெரிகின்றது. மேலே பறந்து செல்லும் வித்யாதரரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

கணேசரும் சரஸ்வதியும்

அர்த்த மண்டபத்தின் இடப்பக்கத்துச் சுவரிலே கணேசரின் ஆசனக் கோல வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லோராவிலுள்ள கணேசரின் படிமங்களிலே இதுவே மிகப் பெரியதாகும். கர்ப்ப கிருகத்தின் வாயிற் கதவிற்கு வலப்பறத்திலே மூன்று பெண்ணருவங்கள் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடுவிலே இரட்டைத் தாமரைப் பீடத்தில் வீற்றிருப்பது சரஸ்வதியின் வடிவம் போலத் தெரிகின்றது. தாமரையின் தண்டினை நாகினிகள் இருவர் தாங்கிய வண்ணமாய் உள்ளனர். அவர்களின் அருகிலே தாமரை இதழ்கள் இயற்கை வனப்புடன் தோன்றும் வண்ணமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சரஸ்வதியின் வடிவம் லலிதாசனக் கோலமாகும். இரு பக்கங்களிலும் தேவ கன்னியரின் உருவங்கள் உள்ளன. கர்ப்ப கிருகத்தின் கதவின் இரு பக்கங்களிலும் அளவிற் பெரிய துவார பாலகரின் வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. அவ்வடிவங்கள் தாமரைப் பீடங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. அப்பீடங்கள் யானைகளின் மேல் அமைந்திருக்குங் கோலமானவை. இறையகத்தினுட் சிவலிங்க வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது.

ക്ളങ്കെറ്റ്വി

அர்த்த மண்டபத்துப் பீன்புறச் சுவரீன் வலது பக்கத்திலே கஜலஷ்மியின் கவர்ச்சி பொருந்திய உருவங் காணப்படுகின்றது. உருவம் ஆசனக் கோலமானது. பீடம் இரட்டைத் தாமரை மலர் வடிவமாகும். அதனை ஐந்து தலை நாக உருவங்கள் தாங்கி நீற்பது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். லக்ஷ்மியின் வடிவத்திற்கு மேலே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நீற்கும் யானைகள் இரண்டு, லக்ஷ்மியின் தலைமேல் அபிஷேக நீரை வார்க்கின்றன. லக்ஷ்மியின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நீற்கும் தேவமாந்தர் இருவர் கலசம் ஏந்திய கோலத்திலே காணப்படுகின்றனர். அவர்களின் அருகிலே நாகலோகத்துக் காதலரின் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. நாகராசனின் தலையில் ஐந்து படங்கள் உள்ளன. நாக அரசியின் தலை ஒற்றைப் படத் தலையாகும். நாகராசன் கலசம் ஏந்திய கோலத்திலும் நாக அரசி கைகூப்பித் தொழுங் கோலத்திலுங் காணப்படுகின்றனர்.

கார்த்திகேயர்

அர்த்த மண்டபத்து வலது பக்கத்துச் சுவரிலே நான்கு கரங்களுடன் கார்த்திகேயரின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் பிரதிமாலக்ஷலணங்கள் தனிச் சிறப்புக் கொண்டவை. உருவம் ஸ்தானகக் கோலமானது. ஒரு கையிலே திரிசூலங் காணப்படுகின்றது. இன்னொன்றிலே தாமரை மலர் தெரிகின்றது. மற்றக் கைகளிலே மாங்கனி போன்ற வடிவங்கள் உள்ளன. குமாரக் கடவுளின் கையிலுள்ள கனியைக் கொத்தித் தின்னுங் கோலத்தில் மயில் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. மண்டபத் தாண்களின் மேற்பாகத்திலே வளைவடைப்புகளும் வனப்பு மிக்க சிற்பங்களும் அமைந்திருக்கின்றன.

டுலிங்கோற்பவர்

அர்த்த மண்டபத்துப் பின்புறச் சுவரிலே இலிங்கோற்பவ மூத்தி, திரிபுராந்தக மூர்த்தி ஆகியோரின் காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பெரிய தூணிலே

PIOL V. SIVASAMY UNIVERSITY OF JAFFMA

சிவனின் வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கரங்களில் ஒன்ற அபயகரமாய் அமைந்துள்ளது. ஒரு கரம் இடுப்பிலே தங்கியுள்ளது. மூன்றாவது கரம் மழுவேந்திய கோலமானது. நான்காவது கரத்தில் மானின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. தூணின் வலப்புறத்திலே பிரமாவினதும் விஷ்ணுவினதும் உருவங்கள் தெரிகின்றன.

திரிபுராந்தகர்

திரிபுராந்தகரின் வடிவத்திலே எட்டுக் கரங்கள் உள்ளன. அம்பு, வாள், கேடயம் ஆகியன கைகளிலே காணப்படுகின்றன. ஒரு கரம் விஸ்மய முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. இரு கரங்கள் வில்லை வளைத்து அம்பினை எய்யுங் கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. சிவன் தேரில் வீற்றிருந்து செல்லுங் காட்சி தெரிகின்றது. அதிலே நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன. சாரதியாகப் பிரமன் அமைந்துள்ளார்.

தசாவதாரக் காட்சிகள்

மண்டபத்தின் வலதுகைப் பக்கச் சுவரிலே திருமாலின் ஐந்து அவதாரங்கள் பற்றிய காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பத்து அவதாரங்களில் ஐந்து மட்டுமே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், அச்சிற்பங்களின் காரணமாகவே கோயில் தசாவதாரம் என்னும் பெயரால் வழங்குகின்றது. சிற்பங்களிலே கிருஷ்ணாவதாரம் முதலாவது காட்சியாக அமைந்துள்ளது. கிருஷ்ணர் கோவர்த்தன மலையினை இரண்டு கைகளால் உயர்த்துங் காட்சி தெரிகின்றது. ஏனைய நான்கு கரங்களில் ஒன்று கடி ஹஸ்தமாய் உள்ளது; இன்னொன்று சங்கினை ஏந்திய கோலமானது; கிருஷ்ணரின் வலப்பக்கதிற் பசுக்கள் தெரிகின்றன.

இரண்டாவது சிற்பம் மகாவிஷ்ணுவின் அனந்தசயனக் கோலமாகும். அது பாம்பணைப் பள்ளியிலமைந்த சயனக் கோலம். நான்கு கரங்களில் ஒன்று முழந்தாளிற் படிந்துள்ளது; இன்னொன்று நாபியைத் தொடும் நிலையிற் காணப்படுகின்றது; மூன்றாவது கரம் தலையணையின் கீழே படிந்துள்ளது; நான்காவது கரம் மரமொன்றின் கிளையினைப் பற்றிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. கால்களிலொன்று அனந்தனின் மேல் அமைந்துள்ளது. மற்றக்கால் லக்ஷ்மியின் மடியில் அமைந்திருக்கின்றது. நாபிக் கமலத்திற் பிரமன் வீற்றிருக்கும் கோலந் தெரிகின்றது. அனந்தனின் அருகில் ஆயுதபுருஷர் எழுவரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன.

திருமால் கருடவாகனத்தில் அமர்ந்து செல்லுங் காட்சி மூன்றாவது சிற்பத்திலே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கருடனின் கோலம் மனித வடிவமும் இறகுகளும் பொருந்திய ஒன்றாகும். கருடனின் இடுப்பிலே கடிசூத்திரம் சங்கிலி போன்று அமைந்திருக்கின்றது. நான்கு கரங்கள் கொண்ட திருமாலின் வடிவத்தைக் கைகளிலே தாங்கிக் கொண்டு கருடன் பறந்து செல்லுங் கோலம் தெரிகின்றது.

வராக மூர்த்தியின் வடிவம் ஆறு கரங்களுடனும் அமைந்திருக்கின்றது. காலொன்ற ஆதிசேடனின் தலைமேல் ஊன்றிய கோலத்திற் தெரிகின்றது. மற்றக் காலின் அருகில் அஞ்சலிக் கோலத்தில் நாகராசனொருவனின் உருவம் காணப்படுகின்றது. ஆறு கரங்களில் ஒன்று கடிஹஸ்தமானது; மற்றெர்ன்று சங்கினை ஏந்திய கோலமானது; இன்னொன்று கதையினைத் தாங்கியுள்ளது. இரு கரங்கள் பூமியினைப் பிடித்த கோலமானவை. முகம் பன்றிமுகம் போல அமைந்துள்ளது.

திரவிக்கிரம மூர்த்தி வடிவத்திலே எட்டுக் கரங்கள் அமைந்துள்ளன. வாள், கதை, அம்பு, சங்கு, சக்கரம், வில், கேடயம் ஆகியவற்றை ஏந்திய கோலத்திற் கைகள் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு கரம் சூசிகரமாயுள்ளது. இடது கால் மேனோக்கி உயர்த்தி, வீசிய கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. காலின் அருகிலே குடை பிடித்த கோலத்தில் வாமனரின் வடிவம் தெரிகிறது. வாமனரின் அருகிலே தைத்திரியின் புரோகிதரான சுக்கிராச்சாரியாரின் உருவம் காணப்படுகின்றது. கருடன், மகாபலி ஆகியோரின் வடிவங்கள் இடப்பக்கத்திலே காணப்படுகின்றது. நரசிங்க மூர்த்தியின் வடிவத்திலே சங்கு, பரசு ஆகியவற்றை ஏந்திய கோலத்தில் இரண்டு கைகள் அமைந்துள்ளன. மற்றொரு கரம் கடிகஹஸ்தமாய் உள்ளது. வேறொன்று சபடதான முத்திரையில் உள்ளது. இரணியனின் இரு கைகளில் வாளுங் கோலம் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. இரணியனின் திகிலடையும் வண்ணமாக நரசிங்கமூர்த்தி மிகுந்த வேகத்துடன் அவன் மேலே தாவிப் பாய்ந்து, அவனைக் கைப்பற்றுங் காட்சி உன்னதக் கோலத்திற் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ராவண – க– கை

இரண்டாவது வகைக்குரிய கோயில்களிலே 14ஆவது கோயிலான இராணவ ~ க ~ கை என்பதும் 21வது கோயிலான இராமேஸ்வரமும் குறிப்பிடத்தக்கவை. இராவண ~ க ~ கை எளிமையான தோற்றத்தைக் கொண்ட கட்டட அமைப்பாகும். அது 87 அடி நீளமும் 52 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதில் முற்புறமாக உள்ள மூன்றில் இரண்டு பாகமும் ஒரு மண்டபம் போல அமைந்துள்ளது. அதன் பிற்பகுதி கோயிலின் மூலஸ்தானமாகும். மண்டபத்திலே பெருந் தாண்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மண்டபத்தில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் தாண் நிரைகள் அமைந்துள்ளன. முற்பக்கத்தில் மட்டும் இரண்டு தாண் வரிசைகள் காணப்படுகின்றன. தூண்வரிசைகளுக்கும் சுவர்களுக்கும் இடையில் அமைந்த இடைகழிகள் முலஸ்தானத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ள பிரதக்ஷிண பாதையை அடைவதற்கேற்ற வழிகள் போல உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கருவறை மண்டபத்தின் பிற்சுவரின் நடுப்பாகத்தைக் குடைந்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வாசலின் இரு பக்கங்களிலும் துவாரபாலகரின் உருவங்களும் கடவுட் படிமங்களும் கம்பீரமான கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1200 V. BIVASAN

எல்லோராவிலுள்ள 14வது குகைக் கோயில் எட்டாம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட குடைவரைக் கோயிலாகும். அதன் மண்டபத்திலே 12 தாண்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றின் அடியிலே பீடம் காணப்படவில்லை: கம்பம் சதுரமானது. மேற் பக்கத்தில் இலை வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முன்னுள்ள சாலையின் வாமன உருவங்கள் இடப்பக்கத்தில் உள்ள தூணிலே தாமரை மேல் அமர்ந்த பெண்ணருவம் தெரிகின்றது. பக்கத்திலே பரிவாரத்தாரின் உருவங்களும் யக்ஷன் ஒருவனின் வடிவழுந் தெரிகின்றன. சாலைக்கு இடப்பக்கத்திலுள்ள சுவர் 5 அங்கணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கணங்களுக்கு இடையிலே அமைந்துள்ள அரைத்தாண்களில் அலங்காரத் தோற்றமுடைய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. நடுவிலே பெண் தெய்வத்தின் உருவம் செம்மையாக அமைந்து காணப்படுகின்றது. அதற்கு மேல் இலைகளின் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அதற்கு மேலுள்ள பகுதியில் அகலப்பாட்டில் இரு தளங்கள் அமைந்துள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் தோரணங்கள் போன்ற வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பக்கத்திலுள்ள இடைவெளிகளிலே மாலை வடிவங்களும் தாமரை மலர் வடிவங்களும் காணப்படுகின்றன. அதற்கு மேலே மயில், மலர் போன்ற உருவங்கள் தெரிகின்றன. தூணின் தலைப்பாகத்திற் கபோதங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் மேல் பலகை அமைந்திருக்கின்றது. பலகைக்கு மேலுள்ள பாகத்தில் வானிற் பறந்து செல்லும் ஆண், பெண் உருவங்களும் கணங்களின் வடிவங்களும் புலிமேல் அமர்ந்து செல்வோரின் உருவங்களும் அமைந்துள்ளன.

துர்க்கை

முன்னுள்ள சாலையின் இடதுபுறச் சுவரிலே துர்க்கையின் கோலம் அமைந்திருக்கின்றது. சிங்கத்தின் மேல் வலது காலை ஊன்றிய கோலத்தில்

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்

அம்மனின் வடிவந் தெரிகின்றது. வடிவத்திலே நான்கு கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று திரிசூலத்தைப் பிடித்த வண்ணம் தெரிகின்றது. கிரீடம், கடிசூத்திரம், ஆரம், தோடுகள், வாகுவலயம், வளையல்கள் என்பவை ஆபரணங்களாக உள்ளன. வஸ்திரம் மிகவும் மென்மையான துகில் போலத் தெரிகின்றது.

ക്ളരക്കൂമി

இரண்டாவது சிற்பம் கஜலக்ஷ்மியின் வடிவமாகும். உருவம் லலிதாசனக் கோலமானது. அதன் பீடம் இரட்டைத் தாமரை மலர் வடிவமாகும். கஜலக்ஷ்மியின் கழுத்தில் இரண்டு ஆரங்கள் தெரிகின்றன. காதணிகள் அளவிற் பெரியவை. வளையல், கிரீடம், வாகுவலயம் முதலிய ஆபரணங்களுங் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நான்கு கரங்களுடணம் கலசமேந்திய கோலத்துடனும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நான்கு கரங்களுடணம் கலசமேந்திய கோலத்துடனும் ஒவ்வொருவர் காணப்படுகின்றனர். மேலே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நின்ற வண்ணமாக யானைகள் அபிஷேக நீரை வார்க்கின்றன. வடிவத்தின் கீழே தாமரை மலர்களும் மலர் மொட்டுகளும் நாகலோகத்தவரதும் நீர்வாழ்வனவற்றினதும் உருவங்கள் மிக நுட்பமான முறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

வராக அவதாரம்

விஷ்ணவின் வராக அவதாரம் ஆசனக்கோலத்தில் மூன்றாவது சிற்பமாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. பக்கத்திலே நீதேவி, பூதேவி ஆகியோரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. விஷ்ணுவின் வடிவத்தில் நான்கு கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அருகிலே நான்கு பெண்ணடியார்களின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. அவற்றின் தலைகளைச் சுற்றிப் பிரபா மண்டலங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றின் தலைகளைச் சுற்றிப் பிரபா மண்டலங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவர்களில் இருவர் சாமரைகளுடன் காணப்படுகின்றனர். பூதேவி, நீதேவி ஆகியோர் ஆசனக் கோலத்திற் கால்களை மடித்த வண்ணம் அமர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் வழமையான ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளனர். வஸ்திரங்கள் மென்மையான தோற்றத்துடனும் மடிப்புகளுடனும் அமைந்திருக்கின்றன. இந்தச் சிற்பத்திற்குக் கீழே ஆறு சிறிய உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தச் சிற்பத்திற்குக் கீழே ஆறு சிறிய உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தச் சிற்பத்திற்குக் கீழே ஆறு சிறிய வலது பக்கத்திலுள்ள முதலாவது உருவம் கருடனுடைய வடிவமாகும். அதிலே இறகுகள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இடது பக்கத்திலுள்ள முதலாவது உருவம் புல்லாங்குழல் வாசிக்கும் கோலமானது. அதனை அடுத்துள்ள வடிவம் தாளவாத்தியம் செய்யும் பெண்ணின் உருவமாகும் அதற்கருகில் அமைந்திருக்கும்

இந்துக் கோயில்கள்

வடிவமும் பெண்ணின் உருவமாகும். அதன் வலப்பக்கத்திலே ஆசனக் கோலமான ஆண்களின் வடிவங்கள் தெரிகின்றன.

ஸ்ரீதேவி சகிதமான விஷ்ணு

ஐந்தாவது தொகுதியில் அமைந்துள்ள சிற்பத்தில் விஷ்ணுவினதும் ஸ்தீதேவியினதும் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. விஷ்ணுவின் ஆசனக் கோலம் அர்த்தபரியங்க ஆசனமாகும். ஒரு கால் மடித்தும் மற்றக்கால் உயர்த்திய கோலத்திலுங் காணப்படுகின்றன. விஷ்ணுவின் உருவத்தில் அமைந்துள்ள கரங்களில் ஒன்ற ஒடிந்துவிட்டது. இன்னொன்று விஸ்மய முத்திரையிற் காணப்படுகின்றது. வேறொரு கரம் எதனையோ பற்றிய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. மற்றைய கரம் ஸ்ரீதேவியைப் பற்றிய கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. ஸ்ரீ தேவியின் உருவம் மிகவுங் கவர்ச்சியான கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. சிகையலங்காரம் மிகவும் சிறப்பானது. கிரீடம் அலங்காரக் கோலமானது. அவர்களின் அருகிலே நான்கு பெண்கள் நிற்கின்றனர். அவர்களின் கேசம் சடைமுடியாக அமைந்திருக்கின்றது. இருவர் சாமரைகளை ஏந்திய நிலையிலே காணப்படுகின்றனர். ஒருவரின் வடிவம் கலசமேந்திய கோலமாகும். மற்றவரின் கையிலே பேழை ஒன்று தெரிகின்றது. இவ்வுருவங்களின் கீழே வேறு வேறான ஆசனக் கோலங்களில் அமைந்திருக்கும் ஆண்களின் வடிவங்கள் ஏழு காணப்படுகின்றன. அவர்களை ஆயுத பருஷர்கள் என்று வர்ணிக்கலாம். ஒருவர் புல்லாங்குழலுடனும் இன்னொருவர் தாளங்களுடனும் காணப்படுகின்றனர்.

துவாரபாலகர்

கர்ப்பக்கிருகத்துக் கதவின் வலப்பக்கத்திலே துவாரபாலகரின் பெரிய உருவம் ஒன்று காணப்படுகின்றது. இரு கரங்களில் ஒன்று அபாயகரமானது. மற்றக்கரம் இடுப்பில் ஊன்றிய கோலமானது. காதணிகள், ஆரம், வாகுவலயம், வளையல், அரைஞாண் என்பன ஆபரணங்களாக விளங்குகின்றன. மேலே மாலைகள் கொண்டுவரும் வித்யாதரர் இருவரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. கீழே வலக்காவுக்குச் சமீபமாக, இரு வளைந்த தடியிற் சாய்ந்து கொண்டு துவாரபாலகரை நோக்கிய நிலையில் நிற்கின்ற வாமன வடிவந் தெரிகின்றது.

கங்கையும் யமுனையும்

வலப்பக்கத்திலே கவர்ச்சியான கோலமுடைய இயற்கை அழகு கொண்ட பெண்ணருவம் காணப்படுகின்றது. அது மகரத்தின் மேல் நிற்கின்ற கங்கையின்

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்

வடிவமாகும். அருகிலே பணிப்பெண்கள் இருவர் காணப்படுகின்றனர். அவர்களில் ஒருவர் கங்கையின் தலைமேல் குடை பிடித்த நிலையிற் காணப்படுகின்றார். கங்கையின் உருவம் செம்மையாகச் செதுக்கப்பெற்றாள்ளது. இடை பருத்தும் தனபாரம் மிகுந்தும் காணப்படுகின்றன. வஸ்தீரம் மிக நுண்ணிய வேலைப்பாடுகளுடனும் மடிப்புகளுடனும் அமைந்துள்ளது. வலப்பக்கத்திலே வானத்திலிருந்து பூமாலையோடு வருகின்ற தேவகன்னியின் கோலந் தெரிகின்றது. மேலும், அந்தப் பக்கத்திலே துவாரபாலகரின் பெரிய உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. கீழே வாமன வடிவங்கள் இரண்டு காணப்படுகின்றன. சற்றுத் தூரத்திலே, வலது புறத்திலே ஆமையின் மேல் நிற்கின்ற கோலத்தில் யமுனையின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வாமனராகிய இரு பெண்கள் அருகிலே காணப்படுகின்றனர். ஒருவர் யமுனையின் மேற் குடைபிடித்த நிலையிலே காணப்படுகின்றார்.

வலது பக்கச் சுவரிலே அமைந்துள்ள முதலாவது சிற்பம் லலிதாசனக் கோலமான வீரபத்திரரின் வடிவமாகும். வலது பக்கத்துப் பின் கையில் டமருகமும் இடது பக்கத்துப் பின்புறக் கையிலே மழுவும் அமைந்திருக்கின்றன. இடப்புறத்து முன்கரம் ஆசனத்தில் ஊன்றிய கோலமானது.

சப்தமாதர்

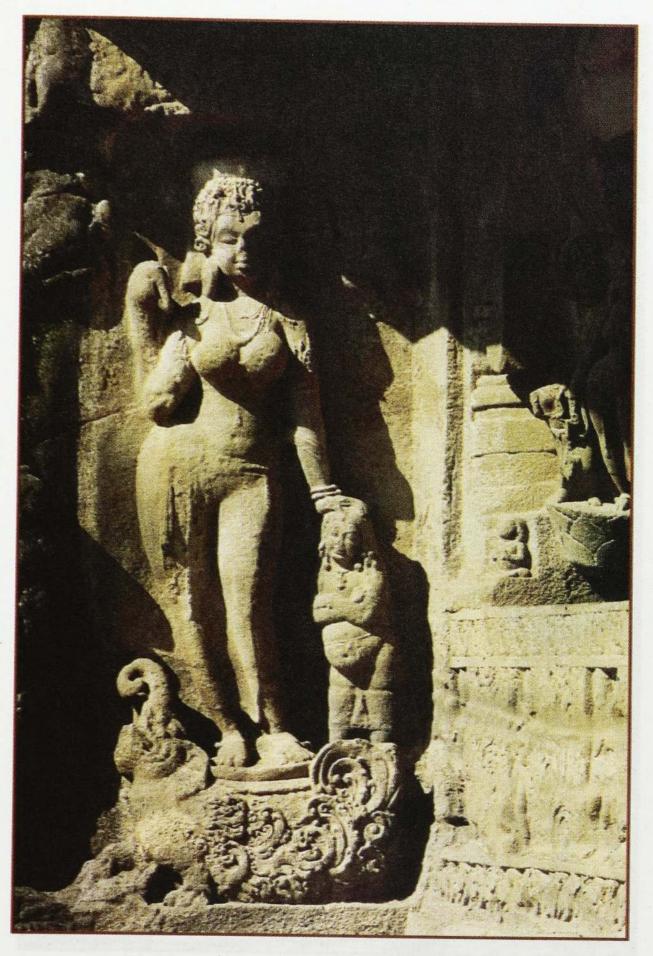
இவ்வடிவத்திற்கு அருகிலே சப்த மாதரின் வடிவங்களும் அவர்களின் குமாரரின் உருவங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வீரபத்திரரின் அருகிலே பிராமியின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் இடப்புறத்தோளிலே மான்தோல் தெரிகின்றது. ஆசனத்தின் கீழ் அன்னப்பறவையின் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பிராமியின் பக்கத்திலே மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி ஆகியோர் முறையே இடபம், மயில், கருடன், வராகம், யானை, அந்தை என்பவற்றுடன் காணப்படுகின்றனர். அவர்களை அடுத்துக் கணேசர் வாம லலிதாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். அவருக்கு முன்னாலே தாம்பாளத்தில் மோதகங்கள் தெரிகின்றன. கணேசரின் கரங்களிலே ஒடிந்த தந்தம், மழு, மோதகம் என்பன தெரிகின்றன. நான்காவது கரம் அபயகரமாகும். அதற்கருகிலே மகாகாளர், காளி ஆகியோரின் கோரமான வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன.

அந்தகாசுர மூர்த்தி

வலது பக்கத்துச் சுவர் ஐந்து பிரிவுகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் முதலாவது பிரிவிலே அந்தகாசுரவத மூர்த்தியின் வடிவம் கம்பீரமான

எலிபண்டாக்குகை திரிமூர்த்தி

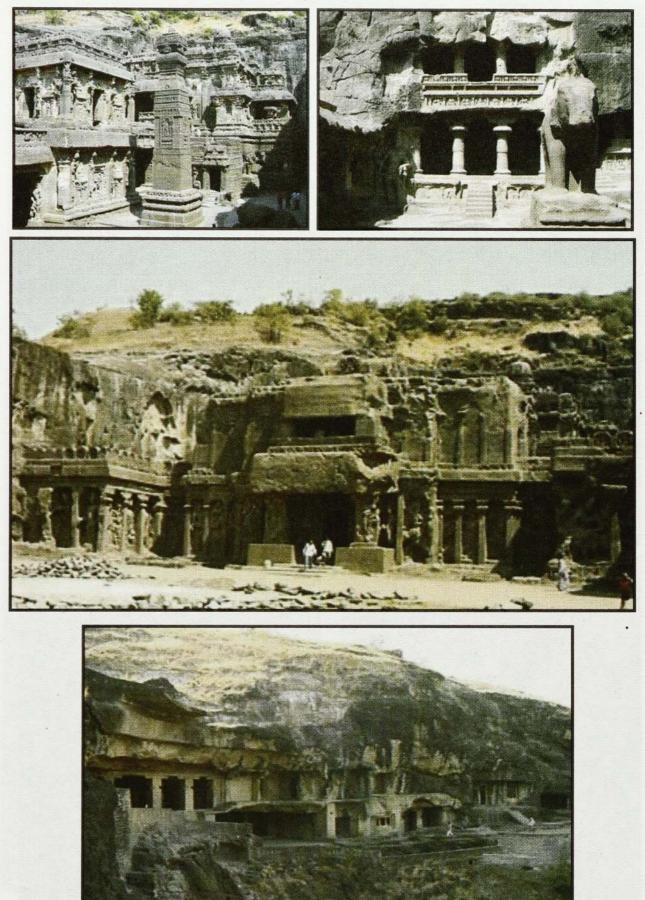

எல்லோராக்குகை ஆற்றுத்தெய்வம்

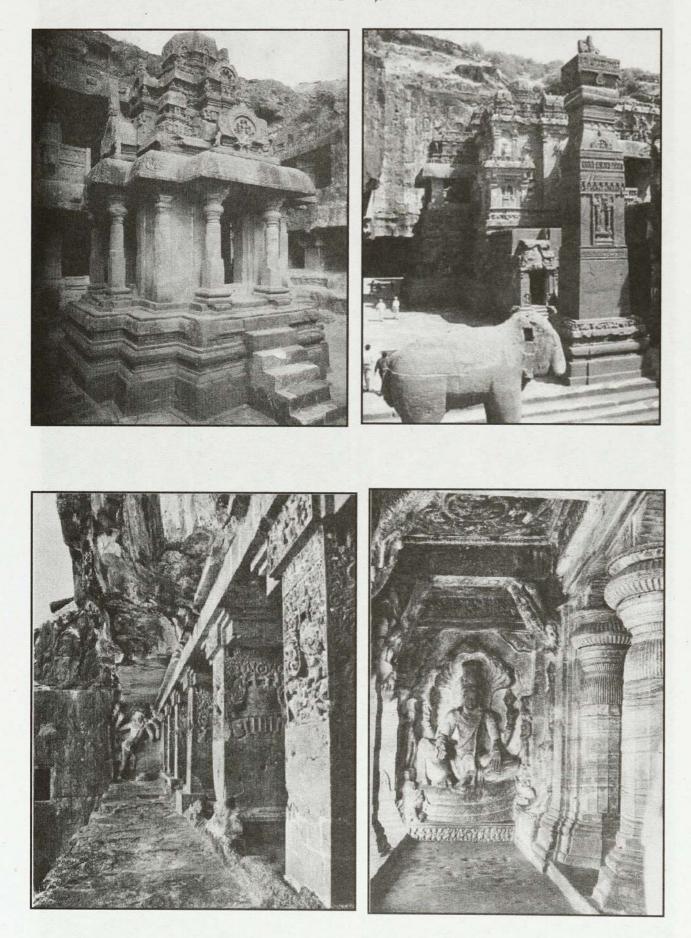
எல்லோரா குடபோகச் சிற்பங்கள்

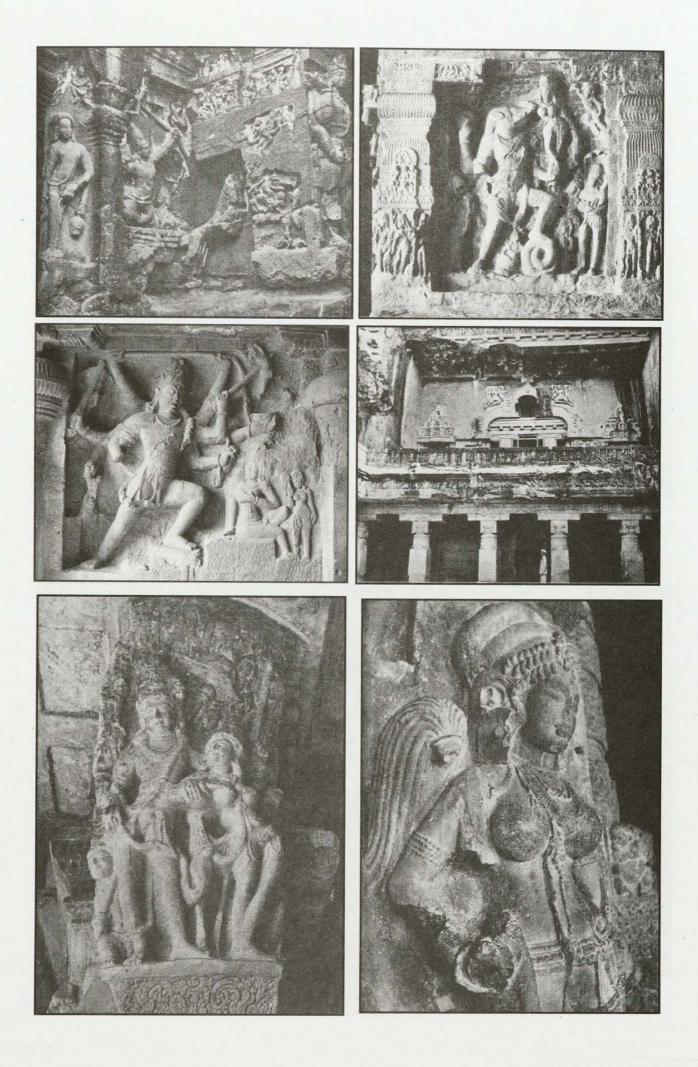

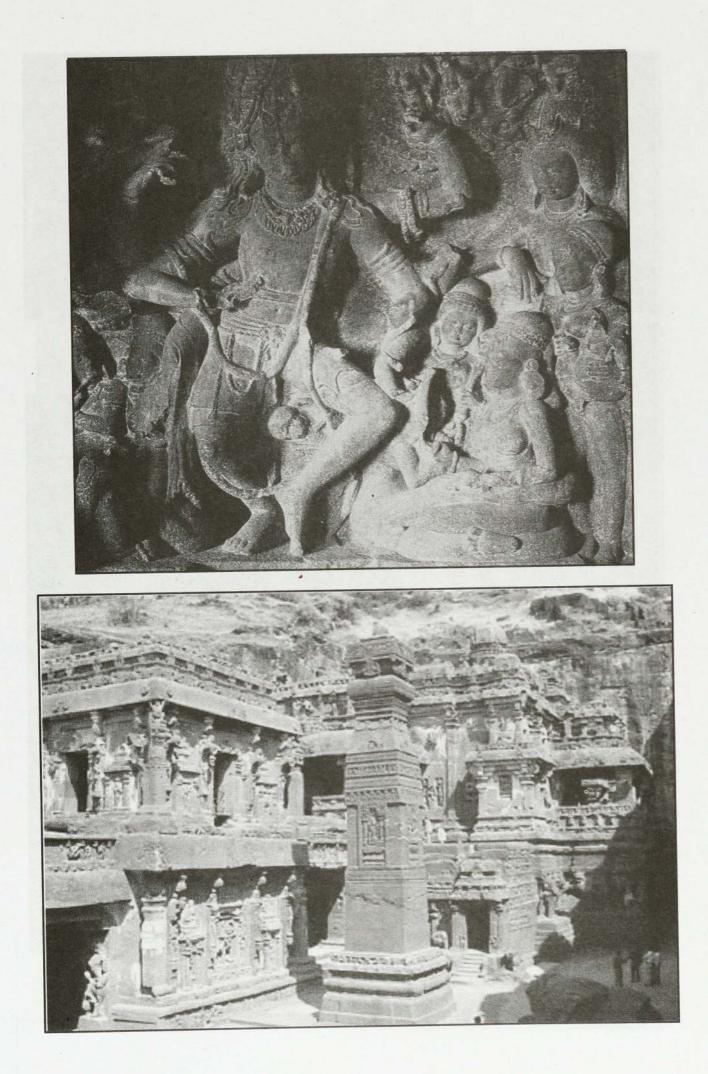
எல்லோரா குடபோகங்கள்

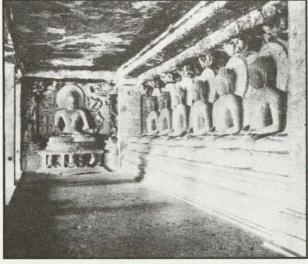

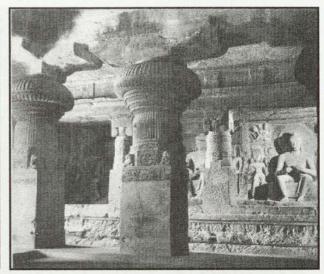
எல்லோரா சிற்பங்கள்

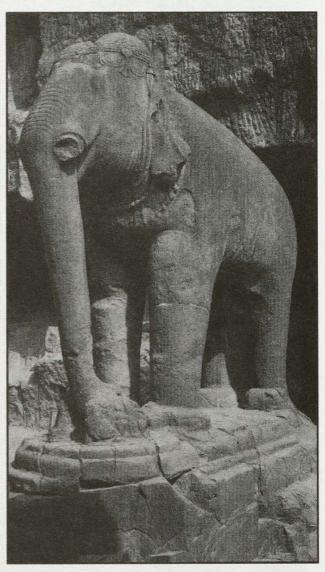

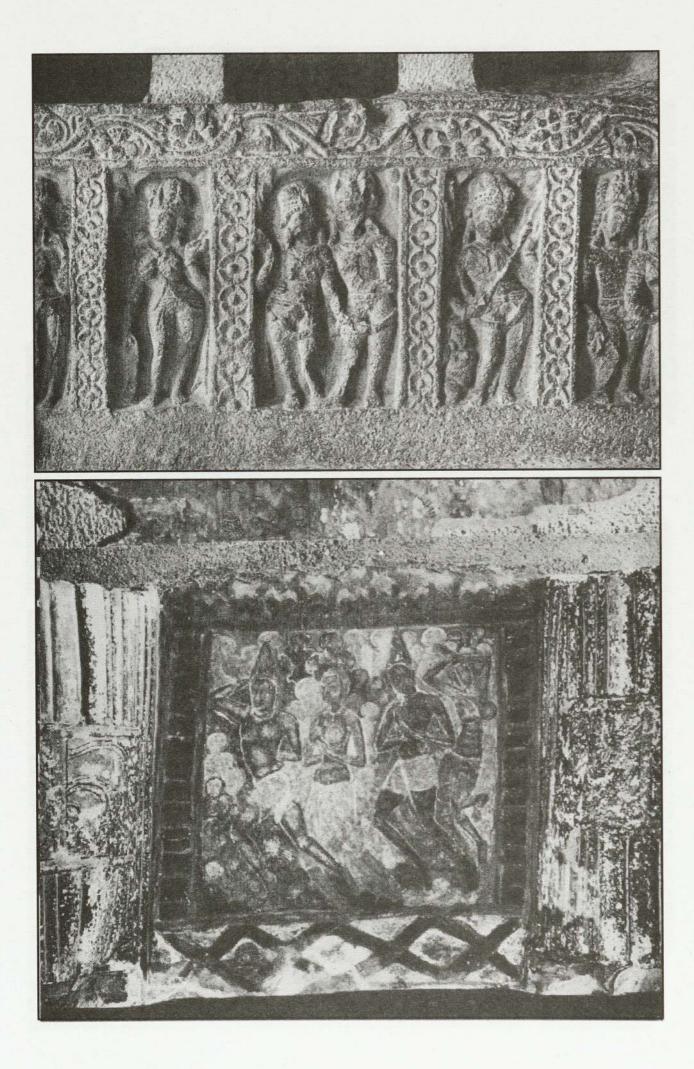

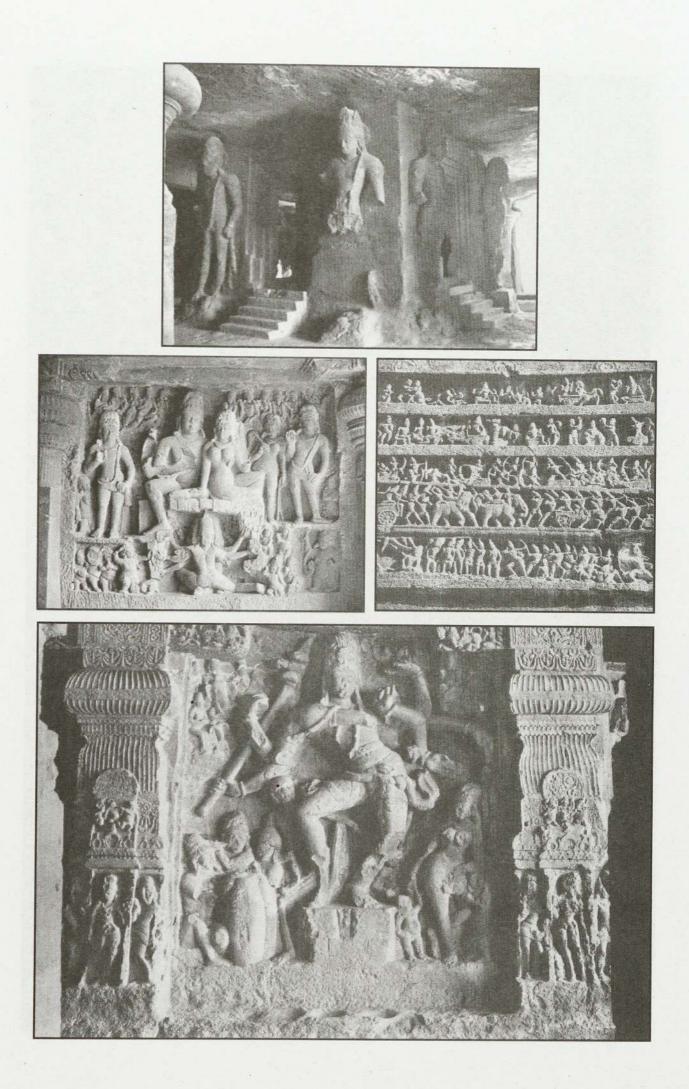

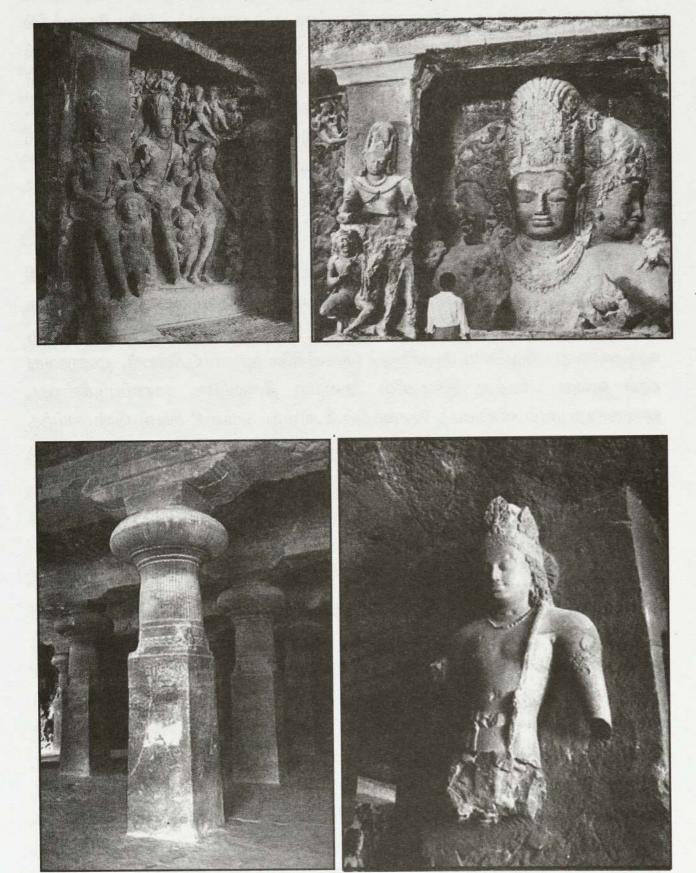

எலிபந்தா குடைவரை சிற்பங்கள்

தோற்றத்துடன் விளங்குகின்றது. அதன் வலது பக்கத்தில் நான்கு கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்று யானையின் தலை ஒன்றினைப் பற்றிய வண்ணமாய் உள்ளது, மற்றொன்று இராட்சதன் ஒருவனைப் பற்றிய கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. மூன்றாவது கரம் வாளினையும், நான்காவது கரம் ஈட்டியினையும் ஏந்திய கோலத்திற் காணப்படுகின்றது. இடது கரங்கள் அந்தகாசுரன், ஈட்டி, கபாலம் முதலியவற்றைப் பற்றிய கோலத்தில் உள்ளன. கால்களுக்கிடையிலே கணேசரின் சிறிய உருவந் தெரிகின்றது. இடப்பக்கத்திலே பார்வதியும் வலப்பக்கத்திலே வாமனர் ஒருவரும் காணப்படுகின்றனர்.

இராவண அனுக்கிரக மூர்த்தி

இரண்டாம் பிரிவில் இராவண அனுக்கிரக மூர்த்தியின் உருவம் அமைந்தி ருக்கின்றது. தனது பத்துக் கரங்களினால் இராவணன் கைலாசமலையைப் பெயர்க்க மேற்கொள்ளும் முயற்சி அழகாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமான் தனது இரு கரங்களினாற் பார்வதியை ஆதரிக்குங் கோலத்திலே காணப்படுகின்றார். மூன்றாவது கரம் வலது பக்கத்து இடையில் ஊன்றிய நிலையிலே காணப்படுகின்றது. நான்காவது கரம் விஸ்மயக் கோலத்தில் உள்ளது. பார்வதி சிவன் மேற் சாய்ந்த கோலத்திலே காணப்படுகின்றார். பரிவாரத்தார் நால்வரின் உருவங்கள் அருகிலே அமைந்திருக்கின்றன.

சிவனின் தாண்டவக் கோலம்

காண்டவக் பிரிவில் சிவனடைய கோலம் மன்றாவது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்க அசைவுகள் மிகவும் வேகமான கோலத்துடன் தெரிகின்றன. சிற்பியின் நாட்டிய சாஸ்திரப் புலமையினைத் தாண்டவ மூர்த்தியின் அங்க லக்ஷணங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. மேலே இரு பக்கங்களிலும் வாகனங்கள் சகிதமான அட்டதிக்குப் பாலகரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. சிவனது வலக்காலின் பின்னாலே மகாகாளரின் ஆசனக் கோலந் தெரிகின்றது. சமீபத்திலே வாத்தியகாரர் மூவர் காணப்படுகின்றனர். ஒருவர் மிருதங்கம் ஒலிக்கின்றார். மற்றொருவர் பல்லாங்குழல் வாசிக்குங் கோலத்திற் காணப்படுகின்றார். இன்னொருவர் தாளங்களுடன் இருக்கின்றார். அவற்றிற்கு அருகிலே தாண் ஒன்றிற் சாய்ந்த கோலத்தில் பார்வதியின் வடிவந் தெரிகின்றது. கால்கள் பின்னிய கோலமானவை. அம்மனின் உருவம் மிகவுங் கவர்ச்சியான கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நான்காவது அங்கணத்திலே சிவனும் பார்வதியும் தாயம் விளையாடும் கோலம்

அமைந்திருக்கின்றது. அவர்களின் சமீபத்திலே பரிவாரத்தாருஞ் சிவ கணங்களும் காணப்படுகின்றன.

ஐந்தாவது பிரிவில் மகிஷமர்த்தனியின் கோலம் அமைந்திருக்கின்றது. வலது கால் மகிஷத்தினை ஊன்றிய கோலமானது. வடிவத்திலே நான்கு கரங்கள் தெரிகின்றன. ஒன்றிலே திரிசூலமும் மற்றொன்றிலே வாளும் காணப்படுகின்றன. மூன்றாவது கரம் மகிஷத்தின் தலையைப் பிடித்த கோலமானது; நான்காவது கரம் சிதைந்து விட்டது. மகிஷமர்த்தனியின் வடிவம் மிகுந்த வனப்புடன் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

இராமேஸ்வரம்

எல்லோராக் குடைவரைகளில் இரண்டாவது வகைக்குரியதான இராமேஸ்வரம் எளிமையான தோற்றங் கொண்ட பிரமாண்டமான அமைப்பாகும். அதில் நந்தி மண்டபமும் மண்டப வடிவமான கோயிலும் பிரதான பாகங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. நந்தி மண்டபத்தில் நந்தியின் உருவம் உயரமான அலங்கார வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய பீடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதற்கு அப்பால் மண்டபம் தெரிகின்றது. அதன் முற்பக்கத்திலே அரைச்சுவரைத் தளமாகக் கொண்டு நான்கு மிகவும் விசால மான கட்டைத்தாண்கள் அமைந்திருக்கின்றது. வச்சுவரின் நடுவிலே மண்டபத்திற்குச் செல்லும் வழி அமைந்திருக்கின்றது. மண்டபம் 25 அடி அகலமும் 69 அடி நீளமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். பின்புறச் சுவரின் நடுப்பாகத்தைக் குடைந்து கருவறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வாசலின் இரு பக்கங்களிலும் துவாரபாலகரின் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்தைச் சுற்றிச் சுவர்களிலே சிற்ப வடிவங்கள் வனப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

துமார் – லென

மூன்றாவது வகைக்குரிய கோயில்களிலே துமார் – லென பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாகும். அக்கோயில்களின் மண்டபங்கள் குருசு வடிவில் அமைந்துள்ளன. அத்துடன் கோயிலின் மூலஸ்தானம் மண்டபத்தின் நடுவில் அமைந்திருப்பது அவற்றின் சிறப்பம்சமாகும். எல்லோராவில் அமைந்துள்ள குடைவரைகளிலே துமார் – லென மிகப் பெரியதாகும். அதன் நடுவிலே பிரமாண்டமானத் தோற்றமுடைய கருவறை அமைந்திருக்கின்றது. அது நான்கு பக்கங்களிலும் வாசலைக் கொண்டுள்ளது. அவை ஒவ்வொன்றிலும் பிரமாண்டமான அளவுடைய துவாரபாலகர் சிற்பங்கள் அமைந்தி ருக்கின்றன. ஆலயத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ள

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்

மண்டபம் 150 அடி நீளமும் 150 அடி அகலமுங் கொண்ட நாற்சதுர வடிவமான அமைப்பாகும். மண்டபத்தின் பக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்து தூண்கள் வரிசையாக அமைந்துள்ளன. மண்டபத்தின் பக்கவாசல் இரண்டுக்கும் முன்னால் மேலே மூடப்பட்ட நடை பாதைகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் இரு பக்கங்களிலும் தூண் வரிசைகள் காணப்படுகின்றன.

எலிபந்தாவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குடைவரைக் கோயில் அளவிற் சற்றுச் சிறியதாகும். அது 130 அடி நீளமும் 129 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அது அமைந்திருக்கும் மலைப்பாறையின் இயல்பிற்கு ஏற்பக் கோயிலின் வடிவமைப்பிலே சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதிலே மன்று வாசல்கள் அமைந்திருக்கின்ற பொழுதிலும் குருசு வடிவமாக அது விருத்தி பெற்றிருக்கவில்லை. மண்டபத்தில் அமைந்த தூண்களும் அவற்றின் வேலைப்பாடுகளும் எல்லோராவில் உள்ளவற்றைப் போன்றவை. நடுவில் அமைந்திருக்கின்ற கர்ப்பகிருகமும் அதிலுள்ள சிற்பங்களும் வேலைப்பாடுகளிற் துமார் ~ லெனவில் உள்ளனவற்றை ஒத்திருக்கின்றன. வாசற்படிகளின் பக்கத்திற் சிங்க உருவங்கள் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் விளங்குகின்றன. மண்டபத்திற்கு அருகிலே அமைக்கப்பட்டிருந்த வேறொரு கட்டடத்தின் சிதைவுகள் காணப்படுகின்றன. எலிபந்தாவிலே காணப்படுக் சிற்ப வடிவங்கள் எல்லோராவில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலும் வனப்பு மிக்கவை. குறிப்பாக அதன் தென்சுவரிலே காணப்படுஞ் சிற்பங்கள் தனிச் சிறப்படையனவாகும். அங்குள்ள வடிவங்களிலே மிகப் பிரசித்தமானது திரிவர்த்தி வடிவம் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைப் புரிகின்ற மூலமர்த்தியை மூன்று முகங்களோடும், அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் உரிய முகபாவங்களோடும், அற்புதக் கோலத்தில் வடிவமைத்துள்ளனர். அங்குள்ள அர்த்தநாரி வடிவம் சிவன் ~ பார்வதி ஆகியோரின் சிற்பமும் உன்னதமான படைப்புகளாகும்.

கைலாசநாதர் கோயில்

கட்டடக் கலை வரலாற்றிலே அதிசயமானது எனக்கொள்ளத்தக்க கைலாசநாதர் கோயில் ஒரு மலைதளியாகும். மலையை வெட்டிக் கோயில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதனுடைய சிறப்புகளை இராஷ்டிரகூடரின் செப்புப்பட்டயம் ஒன்று மேல் வருமாறு வர்ணிக்கின்றது :

"ஏலாபுரத்திலே மலையிலே மன்னனால் அமைப்பிக்கப்பட்ட இந்த அற்புதமான ஆலயத்தைக் கண்டதும் இரதங்களிலே வானத்திற் செல்லும் மானிடர்கள் இச்சிவாலயமானது கலைஞராற் படைக்க முடியாத ஒன்று; அது இறைவனால் உருவாக்கப்பட்டது என்று பேசிக்கொள்கிறார்கள். அதனை நீர்மாணித்த ஸ்தபதி அதன் வனப்பைக் கண்டு திகைப்படைந்தான்."

சம காலத்திலே வாழ்ந்த தக்கிணத்தவர்கள் கைலாசநாதர் கோயிலின் வனப்பினைக் கண்டு வியப்புற்றனர்; அதன் வேலைப்பாடுகள் இணையிலாதவை, அற்புதமானவை என்றவாறு கருதினார்கள் என்பதற்குச் செப்புபட்டயத்திற் காணப்படும் வர்ணனை ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

எல்லோராக் கோயில் சைவசமய மரபிலுள்ள பௌராணிகமான கதைகளையுந் தத்துவங்களையும் இந்து கலைமரபின் உன்னதமான பாங்கினையும் ஒருங்கே நிகரற்ற வனப்புடன் பிரதிபலிக்கின்ற சின்னமாக விளங்குகின்றது. திராவிட கலைப்பாணிக்குரிய பண்புகளும், சாளுக்கியர் கலைப்பாணிக்குரிய பண்புகளும் அதிலே சேர்ந்து விடுகின்றன. அது அளவுப் பிரமாணங்களிற் பிரமாண்டமானது. அலங்கார வேலைப்பாடுகள் உன்னதமானவை. கட்டுமான அகன் வேலைப்பாடுகளும் கலை வனப்புடையவை. அது மாமல்லபுரத்து மலைதளிகளைப் போல மலையை வெட்டி உருவாக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய அளவு கொண்ட ஆலயமாகும். ஆயினும், மாமல்லபுரத்து மலைதளிகளைப் போலன்றி எல்லோராவிலுள்ள கைலாசநாதர் கோயில் கோயிலுக்குரிய எல்லா அம்சங்களும் அமையப்பெற்ற முழுமையான வடிவமாகும். கட்டடம் அமைந்துள்ள நிலப்பரப்பு 250 அடி நீளமும் 150 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. நடுவில் அமைந்த கோயில் 145 அடி நீளமும் 62 அடி அகலமும் 100 அடி உயரமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். செம்மையாக அமைக்கப் பெற்ற வாசற் கதவுகளும் பலகணிகளும் மேற்தளங்களுக்குப் போகும் படிக்கட்டுகளும் அமைந்திருக்கின்றன. மேல் மாடங்களிலுள்ள தளப்பகுதிகள் பளப்பளப்பாகவும் மிருதுவாகவும் அமைந்திருக்கும் வண்ணஞ் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் திருச்சுற்றுமாளிகையிலே நிரை நிரையாக அமைந்திருக்கும் பிரண்டமான தாண்களிலே புராண நால்களிலே விளக்கப்படுகின்ற கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட அளவிற் பெரிதான 42 சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

கைலாசநாதர் கோயில் பட்டதகலிலுள்ள விரூபாக்ஷர் ஆலயத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டது என்று கருதுவதற்கு இடமுண்டு. எல்லோராவிலே முன்பு பிரமாண்டமான குடபோகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆனால், வடிவமைப்பிலே அவற்றில் இருந்தும் முற்றிலும் வேறுபட்டதான மலைதளியான கைலாசநாதர் கோயில் தோற்றத்திலே கற்றளி போன்றதாகும். அதன் நிர்மாணக்காரர்கள் கற்றளிகளுக்குரிய சிற்ப சாஸ்திர பிரமாணங்களை

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்

அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த விசித்திரமான கோயிலை உருவாக்கியுள்ளனர். கட்டடம் பிரமாண்டமானது. எனினும், சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மிகவும் நுட்பமானவை. விமான சிகரங்கள், பரிவாரதேவர் ஆலய சிகரங்கள், தாமரை மலர்ப்பீடங்கள், கூரையின் மேல் அமைந்த யானைகள். யாளிகள், கர்ண கூடுகள், சாலைகள், கபோதங்கள் என்பனவும் சுவர்களிலே செதுக்கப்பெற்றுள்ள வானிற் பறந்து செல்லுங் கந்தருவரின் காட்சிகளும் மிகுந்த வனப்புடணும் மிக நுட்பமாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அங்குள்ள அதிஷ்டானம் மிக உயரமாகவுஞ் சிறப்பாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. வியாளவரி, ஐகதி, உபானம் என்பவற்றில் உள்ள உருவங்கள் அதிக கவர்ச்சி மிக்கவை.

எல்லோராவிலுள்ள கைலாசநாதர் கோயில் ஒரு வரையறையான திட்டத்திற்கமைய நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. மலை அடிவாரத்தின் மூன்று பக்கங்களிலே கிடங்குகள் ஆழமாக வெட்டப் பெற்ற பீன்பு கட்டடத்தின் பாகங்கள் கருவிகளினாலே வெட்டப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்டன. 200அடி நீளமும் 100 அடி அகலமும் 100 அடி உயரமுங் கொண்ட மலைப்பகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டது. வேலைப்பாடுகள் மேலிருந்து கீழாக முன்னேற்றம் அடைந்தன. கட்டடத்தின் அளவுப் பிரமாணங்களும் பகுதிகளும் மண்டபங்கள், தாண்கள், படிக்கட்டுக்கள், சிற்பக் காட்சிகள், சிகரங்கள் முதலிய எல்லாம் ஒரு வரைந்த திட்டத்திற்கு அமைய மலையிலே பொழியப்பட்டன என்று கலாவிமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர். அதன் வேலைப்பாடுகளை நிறைவேற்றிய சிற்பக் கலைஞர்கள் ஆலயத்தின் வடிவமைப்பினையும் தாம் செய்து முடிக்க வேண்டிய வேலைப்பாடுகளையும் பற்றி முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தனர் என்பது தெரிகின்றது.

கைலாசாதர் கோயில் முன் கண்டவாற வடகலைப்பாணி, தென்கலைப்பாணி என்பவற்றின் சங்கமத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. அதன் வடிவமைப்பு கூடுதலாகத் திராவிட கலைப்பாணியின் சாயலைக் கொண்டுள்ளது. கோபுரவாசல், நந்திமண்டபம், விமானம் அதனை ஒட்டிய மண்டபம், திருச்சுற்ற மாளிகை, பரிவாரதேவர் கோயில்கள் என்னும் பகுதிகள் திராவிடக் கலைப்பாணியைச் சேர்ந்த கோயில்களில் உள்ளவற்றை ஒத்தனவாகும். கோயில் முற்றத்திலே வடக்கிலுந் தெற்கிலும் மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோயில் வளாகத்தின் வடக்குப் புறத்திலே இலங்கேஸ்வரம் என்னுங் கோயிலும் ஆற்றுத் தேவதைகளின் ஆலயங்களும் அமைந் திருக்கின்றன. அவை பிற்காலத் திலே உருவாக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும். வாயிற் கோபுரத்திற் சாலைச் சிகரங் காணப்படுகின்றது. கிரீவம் நாற்சதுரமாக அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மேல் அமைந்த சிகரம் வண்டிக் கூடாரம் போன்றது. 25 சதுர அடி அளவினைக் கொண்ட நந்தி மண்டபம் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் கொண்ட பீடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதிஷ்டானத்து உபானத்திலே அரைத்தாண் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் மேற் பக்கத்திலே சிற்ப வேலைப்பாடுகளும், அவற்றிற்கு மேலே யானை வரிசையும் கபோதமும் உள்ளன. அடித்தளப்பகுதியிலுள்ள கண்டத்திலே மைதுனக் கோலங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நந்தி மண்டபத்திற்கும் கோபுர வாசலுக்கும் இடையிலே ஒரு பாலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அலங்காரத் தோற்றமுடைய விமானம் கிழக்கில் இருந்து மேற்கு நோக்கி 164 அடி நீளமும் தெற்கு வடக்காக 109 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதிஷ்டானம் தேர் ஒன்றின் அடிப்பாகத்தைப் போன்ற வண்ணமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மிகுந்த உயரத்தைக் கொண்டிருப்பதால் அதிஷ்டானம் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் காட்சியளிக்கின்றது. யானைகள் தாங்கி நிற்கும் இரதம் ஒன்றினை ஒத்த கோலத்துடன் கோயில் விளங்குகின்றது. அதிஷ்டானத்தின் நடுப்பாகத் திலே யானை வரிசையும் சிங்க வரிசையும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விமானத்தின் தெற்குபுறத்திலும் வடக்குப் புறத்திலும் அதனைச் சென்றடைவதற்குப் படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விமானத்தின் முன்னால் அமைந்துள்ள மண்டபம் கிழக்கு மேற்காக 55 அடி நீளமும் தெற்கு வடக்காக 57 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதிலே சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய 16 தாண்கள் உள்ளன. அவை நான்கு தொகுதிகளில் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அதனால் மண்டபம் நவரங்கசாலையின் தோற்றத்தினைக் கொண்டுள்ளது.

தீருசுற்று மாளிகையில் அமைந்திருக்கின்ற தேவகோட்டங்கள் பௌராணிகமான கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிற்பங்களுடன் விளங்குகின்றன. அவற்றிலே திரிபுராந்தகரின் கோலம், திருமால் மகாவலியை பூலோகத்திலே தூக்கி ஏறிதல், மகா விஷ்ணு இரணியனை வென்றடக்குதல், தசக்கிரீவன் தனது தலை ஒன்றைச் சிவனுக்குப் பலியாக வழங்குதல் முதலிய காட்சிகள் கல்லிலே வடிக்கப்பட்டுள்ளன. உருவங்கள் எவரையும் இலகுவிற் கவரக் கூடிய கலைவனப்பு மிகுந்தவை. அவற்றின் வேலைப்பாடு உன்னதமானது.

இலங்கேஸ்வரம்

கைலாசநாதர் கோயிலின் அருகிலே, அதன் வடபுறத்திலே அமைந்திருக்கும் இலங்கேஸ்வரம் என்னங் கோயிலும் வனப்பு மிகுந்த கட்டடமாகும். இடப்பக்கத்திலுள்ள சாலை ஒன்றில் அமைந்திருக்கும் படிக்கட்டின் மூலமாக அதனை அடையலாம். படிகளின் மீது ஏறிச் செல்லும் போது வனப்பு மிக்க ஆலயம் ஒன்றை பார்க்க முடிகின்றது. அதன் வேலைப்பாடுகளும் கலை வனப்பும் கவர்ச்சிமிக்கவை. முன்பக்கத்திலே கிழக்கு மேற்காகச் சாலை ஒன்று அமைந்திருக்கின்றது. சாலையினை அடுத்து நந்திக் கோட்டம் காணப்படுகின்றது. அதற்கு அப்பால் பிற்சுவரினை ஒட்டிப் பிரதான ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நந்தியின் தோற்றம் மிகவும் கம்பீரமானது. அது உயரமான பீடம் ஒன்றிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கோயிலின் விமானம் 11 அடி உயரமான அதிஷ்டானத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதிஷ்டானப் படைகளிலே மைதுன வடிவங்கள் அழகிய கோலத்திலே வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கேஸ்வரம் 123 அடி நீளமும் 60 அடி அகலமும் கொண்ட வனப்புடைய ஆலயமாக விளங்குகின்றது. நந்தி கோட்டத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொரு யானையின் பெருவடிவம் அமைந்தி ருக்கின்றது. அவை ஒவ்வொன்றும் யானையின் இயல்பான அளவுப்பிரமாணங்கள் கொண்ட கம்பீரமான வடிவமாகும். அவை உயிரோட்டம் உள்ளனவாகக் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது. ஆலயவளாகத்திலே 45 அடி உயரமான துவஜஸ்தம்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை திராவிட கலைப்பாணியிலுள்ள தாண்களைப் போல வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமேஸ்வரம் கைலாசநாதர் கோயிலின் துணைக் கோயில் போல அமைந்து காட்சியளிக்கின்றது.

எல்லோராவிலுள்ள கைலாசநாதர் கோயில் கலை வடிவம் என்ற வகையிலே இணையிலாப் பெருமை கொண்ட ஆலயமாகும். அதனை ஒத்த அளவுப் பிரமாணங் களுடன் இந்தியாவிலே வேறெந்தக் கோயிலும் 10ஆம் நூற்றாண்டுவரை அமைக்கப் படவில்லை. ஒரு மலைதளி என்ற வகையிலும், வனப்பிலும், எடுப்பான தோற்றத் திலும், அளவுப் பிரமாணங்களிலும் அதில் அமைந்துள்ள சிற்ப வடிவங்களின் நட்பம் மிகுந்த வேலைப்பாட்டிலும் அதற்கு இணையான வேறொரு கோயில் முழு உலகிலுமே காணப்படவில்லை.

சிற்பங்கள்

கைலாசநாதர் கோயிலிற் பெருந்தொகையான சிற்பங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றின் வனப்பும் வேலைப்பாடுகளும் மிகவுஞ்

சிறப்பானவை. திருவாசலின் இடப்புறத்திலும் வலப்புறத்திலும் புராணங்களையும் மகாபாரதக் கதைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட சிற்பங்கள் பல காணப்படுகின்றன. இடப்புறத்திலே சிவன், லிங்கோத்பவர், மகாவிஷ்ணு, அர்ச்சுனன், அக்கினிதேவன், மகிஷமர்த்தனி முதலியோரின் படிமங்கள் உள்ளன. சிவனுடைய வடிவம் ஒன்றிலே எட்டுக்கரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. வேறொன்றிலே இலிங்கத்திலிருந்து சிவன் வெளிப்படுங் காட்சி சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளது. அருகிலே விஷ்ணுவும் பிரமணும் சிவனை வணங்கும் கோலத்திற் காணப்படுகின்றனர். சிவனே முழுமுதற் கடவுள் என்ணும் கருத்து அதனால் உணர்த்தப்படுகின்றனர். சிவனே முழுமுதற் கடவுள் என்ணும் கருத்து அதனால் உணர்த்தப்படுகின்றது. இன்னொரு வடிவத்திலே நான்கு கரங்களுடன் சிவனுடைய உருவம் அமைந்துள்ளது. அதன் ஒரு கரம் சூலம் ஏந்திய கோலமானது. மகாவிஷ்ணுவின் வடிவம் கருட வாகனத்தில் அமர்ந்த வண்ணம் பறந்து செல்லும் கோலமானது. ஒரு கையிலே தாமரையும் மற்றக் கையிலே சக்தியும் தெரிகின்றன.

மூன்ற சிற்பங்கள் அர்ச்சுனைப் பற்றியவை. அவற்றுள் ஒன்றிலே அர்ச்சுனனின் சந்நியாசக் கோலம் தெரிகின்றது. மற்றொன்றிலே அவன் சுபத்திரையோடு கூடியிருக்கும் காட்சி தெரிகின்றது. வேறொன்றிலே அவன் தன்னைத் துரத்திச் செல்பவர்களோடு போரிடும் கோலம் தெரிகின்றது. ஒரு புறத்திலே தனது படைக்கலமான கலப்பையுடன் பலராமன் காணப்படுகின்றான்.

அக்கினி தேவனின் உருவமும் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வடிவத்திலே ஆடு வாகனமாக அமைந்திருக்கின்றது. கிரீடம், தோடு, கண்டிகை, ஆரம், கடி சூத்திரம் என்பன ஆபரணங்களாய் அமைந்துள்ளன. இன்னொரு சிற்பத்திலே நாக குமாரன், நாககன்னி என்போரின் உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. அரச குமாரர்களின் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு இருவரும் மிகுதியான ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளனர். நாக கன்னியின் வலது கையிலே தாமரை மலர் காணப்படுகின்றது. அதன் முழங்கை வலது பக்கத்திலே நிற்கின்ற வாமனக் கோலமான பெண்ணின் தலைமேற் தங்கியிருக்கின்றது. வலது பக்கத்திலே மேற்புறமாகப் பறந்து செல்லுகின்ற ஒரு வடிவம் காணப்படுகின்றது. அவற்றிற்கு அருகிலே மகிக்ஷாசுரமர்த்தனியின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. கீழே வராகமும் மேலே குடையும் தெரிகின்றன. கிரீடம், தோடுகள், முத்துமாலை, வளையல்கள் என்பன தெரிகின்றன. இர பக்கங்களிலும் மாலைகளையும் சாமரைகளையும் ஏந்திய கன்னிப் பெண்களின் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. அருகிலே அக்கினித் தேவனின் உருவம் தாடியுடன் காணப்படுகின்றனு. அதன் மகுடம் சடைமுடி போன்றதாகும். உருவம் முக்காலியிலே அமைந்திருக்கும் சவ்ய லலிதாசனக் கோலமாகும். இடது கை இடக்காலிலே படிந்திருக்கின்றது. அக்கினி தேவனின் அருகிலே மகரத்தின் மேல் அமர்ந்திருக்கும் கங்கையின் வடிவம் காணப்படுகின்றது. அதன் தலைமேல் ஆதபத்திரம் தெரிகின்றது. ஒரு கரம் வலப்புறத்திலே நிற்கின்ற வாமனரின் தலைமேற் தங்கியிருக்கின்றது. இரு மருங்கிலும் சாமரை ஏந்திய ஒவ்வொருவர் காணப்படுகின்றனர்.

ஆலயத்தின் நுழைவாகலின் வலப்பக்கத்திற் பன்னிரண்(டி சிற்பங்கள் காணப் படுகின்றன. அவற்றிலே முதலாவது வடிவம் ஆமைமேல் இருக்கும் யமுனா தேவியின் கோலமாகும். அதன் தலையின் மேல் குடையின் உருவந் தெரிகின்றது. இரு மருங்கிலும் சாமரை ஏந்திய வடிவங்கள் ஒவ்வொன்று தெரிகின்றன. இடக்கரம் அருகில் நிற்கும் ஒருவரின் தலைமேல் அமைந்திருக்கின்றது. அருகிலே சவ்ய லலிதாசனத்தில் இருக்கும் அக்கினி தேவனின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றது. அவ்வருவத்திலே தாடி அமைந்திருக்கின்றது. கேசம் சடைமுடியாகக் கட்டப்பட்ட கோலமாய் உள்ளது. இடக்கரம் இடது காலிலே படிந்திருக்கின்றது. அக்கினி தேவனின் அருகிலே தேவதை ஒன்றின் சிற்பம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அப்பால் நாககுமாரன், நாககன்னி என்போரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றது. நாகுமாரனின் தலையின் மேல் ஐந்துதலை நாகபடம் தெரிகின்றது. அதேபோல நாககுமாரியின் தலையிலும் நாகபடங் காணப்படுகின்றது. இருவரின் உருவங்களிலும் ஆபரண அலங்காரங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. நாககுமாரியின் உருவத்தில் வஸ்திரம் இடையின் கீழ்மட்டுமே அமைந்திருக்கின்றது. அவற்றை அடுத்து இந்திரன், இந்திராணி, இயமன் முதலியோரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிற்கு அப்பால் வராக அவதாரமான விஷ்ணுவின் கோலம் அமைந்திருக்கின்றது. வராக முகமும் மானிட வடிவும் பொருந்திய கோலம் காணப்படுகின்றது. கண்டிகை, வாகுவலயம், வளையல்கள், கடிசூத்திரம் முதலான ஆபரணங்கள் உருவத்திலே அமைந்திருக்கின்றன. வராக மர்த்தியின் வடிவத்திலே எட்டுக் கரங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலே இரு பக்கங்களிலும் வித்யாதர வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. இதனை அடுத்து மகாவிஷ்ணுவின் வேறு மூர்த்தங்கள் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று கருட வாகனத்தில் வீற்றிருந்த வண்ணம் திருமால் வானத்திலே பறந்து செல்லுங் கோலமாகும். திரிவிக்கிரமர் உருவமும் நரசிங்க மூர்த்தியின் வடிவமும் அருகிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக அறுகரங்கள் கொண்ட சீவனின் தாண்டவக் கோலம் அமைந்திருக்கின்றது.

U.S

714.

முகமண்டபத்திலே மகிஷாசுர மார்த்தினியின் வடிவமும் கணேசரின் உருவமும் கஜலகஷ்மியின் சிற்பமும் வனப்பு மிக்க கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றன.

மகிஷமர்த்தினி

திருசுற்று மாளிகையின் இடப்பக்கத்துச் சுவரிலே மகிஷமர்த்தினியின் சிற்பம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மகிக்ஷாசுரன் வலக்கையிலே கதையை ஏந்திய வண்ணம் இடது காலைத் தூக்கிய கோலத்திலே காணப்படுகின்றான். அம்மனின் உருவம் புலிமேல் அமர்ந்திருக்குங் கோலமானது. வலக்கரங்களிலே திரிசூலம், அம்பு, வில்லு ஆகியன தெரிகின்றன. இடக்கரங்களில் வில், கேடயம் ஆகியன அமைந்திருக்கின்றன. மகிஷாசுர சம்ஹாரத்தைப் பார்ப்பதற்குத் தேவர்கள் வந்திருக்கின்றனர். இந்திரன், குபேரன், யமன், அக்கினி, நிருதி, வருணன், சிவன் ஆகியோர் முறையே ஐராவதம், குதிரை, எருமை, ஆட்டுக்கடா, மானிடம், மகரம், இடபம் ஆகிய வாகனங்களில் அமர்ந்த கோலத்திற் காணப்படுகின்றனர். இந்தச் சிற்பத்திற்கு அருகிலே கோவர்த்தன மலையைக் கிருஷ்ணன் குடையாகப் பிடித்த காட்சி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இடப்பக்கத்திலே பசுக்களும் ஆயர்பாடிச் சிறுவர்களின் உருவங்களும் தெரிகின்றன. அதற்கு அப்பால் மன்மதன் இரதி, மகாவிஷ்ண – லக்ஷ்மி முதலானோரின் படிமங்கள் தெரிகின்றன.

ூற்றுத் தேவதைகளின் கோட்டம்

திருச்சுற்றாலையின் இடப்பக்கச் சுவரிலே ஆற்றுத் தேவதையின் ஆலயம் ஒன்று குடைவரையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சிறிய கோட்டம் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்னும் ஆற்றுத் தெய்வங்களுக்கு உரியதாகும். அதிலே இரண்டு தூண்களும் இரண்டு அரைத்தூண்களும் அமைந்திருக்கின்றன. சரஸ்வதியின் வடிவம் ஸ்தானகக் கோலமானது; துவிபங்கமானது. அது தாமரைப் பீடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அந்த வடிவம் மிகவும் அலங்காரமான வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய தோரணத்தின் உள்ளே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. உருவத்தின் பின்னாற் செடிகளின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. மகுடம், ஆரம், ஒட்டியாணம் என்பன ஆபரணங்களாக விளங்குகின்றன. வஸ்திரம் இடையின் கீழ் அமைந்து இரு கால்களுக்கும் நடுவிலே அலங்காரமான கோலத்துடன் தொங்குகின்றது.

மத்தியில் அமைந்துள்ள கங்கையின் வடிவம் ஸ்தானகக் கோலமானது: அபங்கமானது: அது மகரத்தின் மேல் அமைந்துள்ளது. தலையைச் சுற்றிப்

தக்கிணத்துக் குடபோகங்களும் மலைதளிகளும்

பரபா மண்டலங் காணப்படுகின்றது. தலையிலே மகுடமும் கழுத்திலே ஆரமும் கைகளிலே வளையல்களும் இடையிலே ஒட்டியாணமும் கால்களிலே சதங்கைகளும் ஆபரணங்களாக விளங்குகின்றன. உருவத்தின் பின்னால் மலர்ச் செடிகள் தெரிகின்றன. வஸ்திரம் கால்களுக்கிடையில் மடிப்புகளாகத் தொங்குகின்றது. வலப்பக்கத்திலே யமுனை உருவம் ஸ்தானகக் கோலத்தில் அமைந் திருக்கின்றது. அது துவிபங்கமானது; ஆமையின் மேல் அமைந்திருக்கின்றது. மற்றைய அம்சங்களில் அது கங்கை சரஸ்வதி ஆகியோரின் வடிவங்களை ஒத்திருக்கின்றது.

இந்து சமய மரபிலே திருவேணி சங்கமம் மிகவும் புனிதமான தலமாகும். அதிலே நீராடுவதன் பலனாகப் பாப விமோசனமும் முத்தியுங்கிடைக்கும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கையாகும். திருவேணி சங்கமத்தைக் குறிக்கும் அடையாளமாக மூன்று ஆற்றுத் தேவதைகளின் ஆலயம் எல்லோராவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்று கருதலாம். கைலாசத்திற்கு யாத்திரை போகும் வழியிலே திருவேணி சங்கமத்தில் நீராடிச் செல்ல வேண்டும் என்பது நியதியாகும். இராஷ்டிரகூட மன்னர்கள் சைவ சமயத்திலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். கைலாயநாதருக்கு ஈடிணையற்ற வனப்புடைய ஆலயத்தை எல்லோராவிலே அமைத்த பொழுது சைவ சமய மரபிலுள்ள கதைகளையும் சிந்தனைகளையும் தத்துவங்களையும் உருவகப் படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கோயிலின் இடப்பக்கத்துச் சுற்றாலையிலே இரண்டு யானைகளின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை இயல் பான உயிரோட்டத் துடனும் கம் பீரமான தோற்றத் துடனைங் காட்சியளிக்கின்றன.

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

சி. பத்மநாதன்

தமிழகத்துக் கட்டடக்கலை வரலாற்றில் உன்னத வளர்ச்சிக் காலமாகச் சோழப்பேரரசின் காலம் விளங்குகின்றது. வடமொழியிலுந் தமிழே சிறந்தது என்று வழங்கும் வண்ணமாகவும், எத்திசையிலுந் தென்திசையே சிறந்தது என்று பாராட்டும் வண்ணமாகவும், தமிழாகரனாகிய சம்மந்தர் திருவவதாரஞ் செய்தாரென்று பெரிய புராணத்திலே சேக்கிழார் பெருமை பேசுவார். சேக்கிழாரின் காலத்திலே கலாதத்துவத்திலும் கலைச் சின்னங்களின் உருவாக்கத்திலும் பரதகண்டம் முழுவதிலும் தமிழகம் தலைசிறந்து விளங்கியது. பல்லவர்கள் அமைத்த அடித்தளத்திலே மகோன்னதமான நுண்கலை மரபொன்றைச் செம்பியன் மரபினோர் கட்டி வளர்த்தனர். தஞ்சை மாநகரிலே அருண்மொழி வர்மன் அமைத்த விமானம் பூதலத்திலே, ஈடிணையற்ற அற்புதக் கோலத்துடன் பொலிந்திருப்பதைப் பார்த்த கருவூர்த்தேவர் வியப்பில் முழ்கினார். அவர் தனது உணர்ச்சி பூர்வமான அனுபவத்தைப் பதிகமாகப் பாடினார். அதன் வரைவிலாத சிறப்பைச் சொற்களால் வர்ணிக்க முடியாது தடுமாறினார்.

முதலாம் கட்டடம்

சோழப்பேரரசர் காலத்துக் கட்ட – சிற்பக் கலை வரலாறு மிகவும் பரந்தவொன்றாகும். அதன் பிரதான அம்சங்களை மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில மிக முக்கியமான உதாரணங்களுடனும் மட்டுமே இங்கு விளக்க முடியும். வனப்புமிக்க, ஓங்கியெழும், உன்னதமான விமானம் நுண்ணிய வேலைப்பாடுகள் கொண்ட அழகிய தாண்கள், கலையழகு பொலிந்த படிமங்கள் அமைந்துள்ள தேவகோட்டங்கள், ஓங்கியெழும் எழுநிலைக்கோபுரம் என்பவற்றைக் கொண்ட பேரமைப்பாக நான்கு நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியிலே தமிழகக் கோயிலமைப்பு பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றது. இக்காலத்தை மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்துக் கொள்ளலாம். அவற்றாள் முதலாம் பீரிவு விசயாலயன் காலம் முதல் உத்தம சோழனின் ஆட்சி முடியும் வரையான காலப்பகுதியாகும் (850~985). அக்காலத்திலே நூற்றுக்கணக்கான கற்றளிகள் அமைக்கப்பட்டன. பாடல் பெற்ற தலங்கள் பலவற்றிலுள்ள கோயில்கள் கற்றளிகளாகப் புனரமைக்கப் பெற்றன. அக்காலப்பகுதியில் எழுந்த கோயில்கள் மிதமான அளவுடையவை. அவற்றின் எல்லாப் பிரதானமான பகுதிகளிலும் ஒரு தனித்துவமான கலைப்பாணிக்குரிய முன்னேற்றமான வேலைப்பாடுகள் அமைக்கப்பெற்றன. பெருந்தொகையான சிற்சேள் கட்டட வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். புதுமையான சிந்தனைகளதும், அனுபவங்களினதும் பயனாகப் பாரம்மரியமான மரபுகளில் முன்னேற்றமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவற்றின் அடிப்படையிலே சிற்பசாஸ்த்திரங்களிலே புதிய அத்தியாயங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. கட்டட சிற்பக் கலைகளின் வளர்ச்சியானது தேக்கமடையாது ஒரு கவர்ச்சி மிக்கதான வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கிச் சென்றது. அதன் பயனாக பாரததேசத்துச் சிற்பக் கலையின் உன்னதமான அத்தியாயம் மலர்ந்தது. அந்தச் சரிதத்தின் சாரம்சங்களை இங்கு மிகவுஞ் சுருக்கமாகவே குறிப்பிட முடிகின்றது.

முதலாம் இராசராசன் காலம் வரையான கோயில்கள் கருவறை, விமானம், அர்த்த மண்டபம், பரிவார தேவர் கோயில்கள் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டனவாகும். கருவறை வெளிப்புறத்தே சதுரமானது. அதன் சுவர்கள் மிகவும் விசாலமானவை. கருவறைக்கு முன்னால் அர்த்த மண்டபம் அமைந்திருக்கும். சில கோயில்களில் அர்த்த மண்டபம், கருவறை ஆகியவற்றுக்கு இடையில் அந்தராளம் அமைந்துள்ளது. அர்த்த மண்டபத்திற்கு முன்னால் மகாமண்டபம் இருக்கும். சிலவிடங்களிலே மண்டபங்கள் இரண்டிணையும் இணைக்கும் விதமாக வேறுமொரு அந்தராளம் அமைந்திருக்கும். கீழையூரிலும் திருவையாற்றிலும் கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் இடைவெளியுடன் தனித்திருந்தன.

இக்காலப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட கோயில்களின் விமானங்கள் ஒன்ற முதல் நான்கு வரை தளங்களைக் கொண்டிருந்தன. விமானத்தின் மேற்பகுதியில் கிரீவம், சிகரம், ஸ்தூபி என்னும் அமைப்புகள் இருந்தன. சிகரங்கள் வட்டமாகவும், சதுரமாகவும் எண்கோண வடிவமாகவும் வெவ்வேறான விதங்களில் அமைக்கப்பட்டன. சப்தமாதர் தளிகள், தூங்கானை மாடக்கோயில்கள் ஆகியவற்றின் கூரைகள் வண்டிக் கூடுகள் போன்றவை. தேவகோஷ்டங்கள் முன்ற அல்லது ஐந்து என்ற விதமாக ஆலயங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.¹ தகூழணாமூர்த்தி, பிரமன், கணபதி, துர்க்கை ஆகியோரின் சிற்பங்கள் அவற்றில் அமைந்துள்ளன. விரலூர்க் கோயிலிற் பிரமனுக்குப் பதிலாக பிக்ஷாடனரும் திருக் கட்டளைக் கோயிலிலே தக்ஷிணாமூர்த்திக்குப் பதிலாகத் திரிபுராந்தகரும் உள்ளனர். வேறு சில கோயில்களில் அர்த்தநாரீஸ்வரர், அரிகரர், லிங்கோத்பவர், அருணாசலேஸ்வரர், சுப்பிரமணியர் ஆகிய தேவருங் காணப்படுகின்றனர்.

வெளிப்புறச் சுவரின் மேலமைந்த கபோதங்கள், கூடுகள், கொடிக்கருக்கு, வட்டங்கள் என்பவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கீழே பூதகண வரிசையும் மேலே யாளி வரிசையும் உள்ளன. கும்பகோணம், புள்ளமங்கை, திருக்கண்டியூர், திருநாகேசுவரம் முதலிய கோயில்களில் அரைத்தாண்களும் தேவகோஷ்டங்களுக்கு அடியிற் சிற்பவரிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இக்காலத்திலே மூலத்தானத்தைச் சுற்றி எட்டுப் பரிவார தேவர் கோயில்கள் மதிலோடு சேர்த்துக் கட்டப்பட்டன.

இக்கால கட்டத்திற்குரிய கட்டடக்கலையின் பிரதான அம்சங்களை நார்த்தாமலையிலுள்ள விஜயாலயசோழேஸ்வரம், கண்ணனூர் சுப்பிரமணியர் கோயில், திருக்கட்டளை சுந்தரேஸ்வரர் கோயில், சீநிவாசநல்லூர் குரங்கநாதர் கோயில், புள்ளமங்கை பிரம்மபுரீஸ்வரர் கோயில், கோனேரிராசபுரம் முதலியன பிரதிபலிக்கின்றன.²

விஜயாலய சோழீஸ்வரம்

விஜயாலய சோழீஸ்வரத்தில் இறையகம், அர்த்த மண்டபம் என்பன பிரதான அம்சங்களாக அமைந்துள்ளன. ஓங்கார வடிவமான கருவறை 29 அடி சதுரமான அமைப்பாகும். அதன் நான்கு மூலைகளிலுந் தாண்கள் அமைந்துள்ளன. அதன் நடுவில் உருண்டை வடிவமான இலிங்கம் பிரதிட்டை செய்யப் பெற்றுள்ளது. இறையகத்தின் மேலே முத்தள விமானம் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றது. இரு தளங்களின் முகப்புகளிற் கூடங்கள், சாலைகள், வனப்பு மிகுந்த சிற்பங்களையுடைய நாசிகைகள் என்பன உள்ளன. அவற்றின் மேலமைந்த தளம் கருவறையைப் போன்று வட்டமான அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. அதன் மேற்பாகமான கிரீவத்திலே தேவகோஷ்டங்களும் விமான தேவதைகளும் உள்ளன. அவற்றுள் வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி, உமாசகிதர் ஆகியவை சிதைவுறாத நிலையிற் காணப்படுகின்றன.³

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

இறையகத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களிலே தேவகோஷ்டங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. ஆயினும், அச்சுவர்களில் அரைத் தூண்கள் அலங்காரமான கோலத்திலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் போதிகைகள் நடுவிலே பட்டையாகவும் இரு புறங்களிலுஞ் சுருண்டு வருவனவாகவும் உள்ளன.

அர்த்த மண்டப வாயிலின் இருபுறங்களிலும் 5 அடி உயரமான துவார பாலகின் உருவங்கள் உள்ளன. சடாமகுடம், பத்திரகுண்டலம், கடிசூத்திரம், உதரபந்தம், உபவீதம், கைவளையம் ஆகிய ஆபரணங்கள் அவற்றிலே தெரிகின்றன. ஒரு கையிலே கதையும் மற்றக் கையிலே வியப்புக் குறியும் அமைந்துள்ளன.

கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் எட்டுப் பரிவாரதேவர் கோயில்கள் அமைந்திருந்தன.

கண்ணனூர் சுப்பிரமணியர் கோயில்

புதுக்கோட்டை நகரிலிருந்து தென்மேற்கிலே 17மைல் தூரத்திலுள்ள கண்ணனூர் என்னும் இடத்தில் அமைந்திருக்கும் இக்கோயில் கருவறை, அர்த்த மண்டபம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. சந்நிதானம் கிழக்கு நோக்கியது. கோயில் 49 அடி நீளங் கொண்டது. அதன் கருவறை 12 அடிச் சதுரமாகும்.⁴

இறையகத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் அரைத்தாண்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை திருக்கட்டளைச் சுந்தரேசுவரர் கோயிலிவள்ளவற்றைப் போன்றவை. அவற்றிலே கால், கலசம், கும்பம், பலகை என்ற உறுப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. கருவறையின் வெளிப்புறத்திலே தேவ கோஷ்டங்கள் காணப்படுகின்றன.

கொடுங்கைக்குக் கீழே பூதகண வரிசையும், அதன் மேல் யாளிவரிசையும் உள்ளன. அதற்கு மேலுள்ள பிரஸ்தரத்தில் நான்கு மூலைகளிலும், யானை வடிவங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. கிரீவத்தின் நாற்புறங்களிலும் கூடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவகோக்டிடங்கள் உள்ளன. அதன் மேல் வட்டமான சிகரமும், அதன் உச்சியில் உருண்டை வடிவமான ஸ்தாபியும் உள்ளன.⁵ மூலவரின் திருமேனி 3 1/2' அடி உயரமும், 1 1/2' அடி அகலமும், 1/2' அடி கனமும் உடையது. தலையிலே கரண்ட மகுடமும் மார்பிலே சன்னவீரமும் அணிகளாக அமைந்துள்ளன. மேல் இரண்டு கைகளிலுஞ் சக்தியும் அக்ஷமாலையும் உள்ளன. கீழ் வலக்கரம் அபயகரமானது. கீழ் இடக்கரம் துடை மீது தொங்கும் நிலையில் உள்ளது.

திருக்கட்டளை சுந்தரேசுவரர் கோயில்

புதுக்கோட்டைக்குக் கிழக்கே நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ள சுந்தரேசுவரம் 15ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்திலே கற்குறிச்சி என்னும் பெயரால் வழங்கியது. அதனைக் கற்றளி – ஈஸ்வரம் என்று சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கோயிலின் கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் ஆதித்த சோழன் காலத்துத் திருப்பணிகளாகும்

இக்கோயிலின் கருவறை வெளிப்புறத்திலே 12 அடிச் சதுரமாகும். உட்புறத்தில் அது 6 அடிச் சதுரமாகும். வெளிப்புறச் சுவர்களில் அரைத்தூண்கள் உள்ளன. அவற்றின் போதிகை கோணவடிவமானது. கொடுங்கைகளில் மனிதத் தலைகளின் உருவங்கள் அடங்கிய கூடுகள் உள்ளன. அவற்றின் மேலே யாளி வரிசை காணப்படுகின்றது. தேவகோஷ்டங்களிலே தெற்கிலே திரிபராந்தகரும், மேற்கே இலிங்கோத்பவரும், வடக்கே பிரமணும் அமைந்துள்ளனர். கோயிலின் இரண்டாவது தளத்தின் முகப்பிலே சாலை, கூடம் என்ற உறுப்புகள் உள்ளன. இவற்றின் நடுவில் விமான தேவதைகளின் படிமங்கள் உள்ளன. தென்சாலையின் நடுவிற் பிக்ஷாடனரும், மேற்கிலே திருமாலும், வடக்கிலே பிரமணும் உள்ளனர். இரண்டாந் தளச் சுவரின் மேல் மற்றமொரு கொடுங்கையும், யாளி வரிசையும் உள்ளன. பிரஸ் தரத்தின் நான்கு புறங்களிலும் நந்தி உருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. கிரீவம், சிகரம், ஸ்தூபி ஆகியவை சதரமானவை. கிரீவத்தின் கோஷ்டங்களிலே, தெற்கிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியும், மேற்கில் வராகமூர்த்தியும், வடக்கிற் பிரமணும், கிழக்கில் இந்திரணுங் காணப்படுகின்றனர்.

மூலஸ்தானத்தின் சுற்றப்புறங்களிற் சூரியன், சப்தமாதர்கள், கணபதி, முருகன், ஜேஷ்டா தேவி, சந்திரன், சண்டேசுவரர், வைரவர் ஆகியோரின் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன.⁶

இக்காலப் பகுதிக்குரிய பிரதானமான கோயில்களிற் கொடும்பாளூர் மூவர் கோயிலும் ஒன்றாகும். மூன்று விமானங்கள் ஒரே வரிசையில் அமைந்துள்ளமையால் அது மூவர் கோயில் என்னும் பெயரால் வழங்கியது. அவற்றைச் சிற்றரசனாகிய பூதி விக்கிரமகேசரி தன் பெயராலும் தன் தேவியர் இருவரது பெயர்களாலும் ஒரே வரிசையில் ஒரே மாதிரியாக அமைப்பித்தான். அவை சுந்தர சோழனின் காலத்துக் கற்றளிகளாகும். காளாமுக சைவர்களின் பெரிய மடாலயமொன்று அதனைச் சேர்ந்திருந்தது. மல்லிகார்ஜூனர் என்பவர் அதன் மடாதிபதியாக விளங்கினார்.⁷

வீமானங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் அடிப்பாகம் 21 அடிச்சதுரமாகும். அவை மேற்கு நோக்கிய சந்நிதானங்களாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றுக்கிடையில் 10 அடி இடைவெளி உள்ளது. ஒவ்வொன்றுக்கும் முன்னால் 18 அடிச் சதுரமான அர்த்த மண்டபம் அமைந்திருந்தது. அவற்றுக்கு மேற்கே, 8 அடித் தூரத்தில் 91 அடி நீளமும் 41 அடி அகலமுங் கொண்ட மகா மண்டபம் இருந்தது. அதற்கு மேற்கில், 2 அடி இடைவெளிக்கு முன்னால் மகாமண்டபத்தின் மத்திய நிலையத்துக்கு எதிராக 11 அடிச் சதுரமான நந்தி மண்டபம் அமைந்திருந்தது. அதற்கு முன்னால் அமைந்திருந்த கொடிமரம், பலிபீடம் ஆகியவற்றின் அடையாளங்கள் உள்ளன. "அதிஷ்டானத்தில் உபபீடம், பத்மம் குமுதம் என்ற படைகளையும், கோடியில் திறந்த வாயையுடைய மகரங்களோடு கூடிய யாளிவரிசை(யை)யும் காணலாம்"⁸

பிரதான தளிகளைச் சுற்றி அமைப்பில் அவற்றை போன்றனவும், வெவ்வேறு அளவுகளில் அமைக்கப்பட்டனவுமான 15 பரிவாரதேவர் கோட்டங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் நான்கு கோட்டங்கள் கோபுரவாசலின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இவ்விரண்டு என்ற வண்ணமாய் இருந்தன. தெற்கிலே நான்கு தளிகளும், வடக்கிலே நான்கு தளிகளும், மதிற் சுவரோடு ஒட்டிக் காணப்பட்டன. மூன்று தளிகள் கிழக்கு மதிலைச் சார்ந்து காணப்பட்டன.

மூன்று பீரதான கோயில்களும் பத்மகோசங்களாய் அமைந்தவை. அதிஷ்டானத்தில் உபபீடம், பத்மம், குமுதம் என்ற படைகளையும், கோடியில் திறந்த வாயையுடைய மகரங்களோடு கூடிய யாளி வரிசையையுங் காணலாம்.?

"மூன்று வெளிச் சுவர்களிலும் தேவகோஷ்டங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தேவ கோஷ்டத்தையும் அரைத்தாண்களும் முழுத்தாண்களும் மேலே மகர தோரணமும் அலங்கரிக்கின்றன. தாண்களின் முக்கிய பகுதிகளான கால், கலசம், பத்மம், கும்பம், பலகை போதிகை என்பன சிறப்பாய் அமைந்துள்ளன. கொடுங்கையின் அடியில் பூத வரிசையும் மேலே இரு கோடிகளிலும் மகரங்களோடு

இந்துக் கோயில்கள்

கூடிய யாளி வரிசையும் உள்ளன. கொடுங்கையில் இரட்டைக் கூடுகளும் நுனிப்பகுதியில் வட்டங்களும் திகழ்கின்றன.¹⁰

இவ்விருதளக் கற்றளியின் இரண்டாவது தளத்திற் சாலைகளையும் கூடங்களையும் காணலாம். சாலையின் நடுவில் நேர்த்தியான சிலைகள் உள்ளன. இரண்டாம் தளத்துச் சுவர் மீது கூடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடுங்கையும் அதன்மேல் யாளி வரிசையும் உள்ளன.¹¹

கிரீவமும் சிகரமும் சதுரவடிவமானவை. கிரீவத்தின் அடித்தளத்தில் நான்கு கோடியிலும் ரீஷபங்கள் காணப்படுகின்றன. மத்தியில் விமான தேவதைகளோடு கூடிய கோஷ்டங்கள் உள்ளன. கோஷ்டங்களின் மீது சிங்கத் தலையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூடுகள் காணப்படுகின்றன. சிகரம் நடுவில் பீதுங்கியும் கீழே உள்ளடங்கியும் உள்ளது. இதன் கோடியில் கொடிக்கருக்குகள் உள்ளன. பத்மபட்டியல் மீது சதுரமான ஸ்தூபி உள்ளது. இம்மூவர் கோயில் சிகரம் மாமல்லபுரத்தில் உள்ள துர்க்கை ரதத்தின் சிகரத்தை ஒத்திருக்கின்றது. நடுத்தளி வீமானத்தின் கிழக்குப் பக்கத்தில் கருவறையில் அர்த்த நாரீசுவரரும்,இரண்டாம் தளத்தில் சிவனும் பார்வதியும் கிரீவத்தில் இந்திரனும் காணப்படுகின்றனர். வடக்குப்புறத்தில் கருவறையில் நின்ற திருக்கோலத்திலுள்ள சிவபெருமானையும் இரண்டாம் தளத்திலும் கிரீவத்தில் இருந்த திருக்கோலச் சிவபெருமானையும் காணலாம்.¹²

தெற்குப் புறத்திலே, இரண்டாம் தளத்தில் தட்சிணாமூர்த்தியும் மூன்றாம் தளத்தில் வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியும் காட்சியளிக்கின்றனர். கிரீவத்தின் மேற்குப் புறத்திலே சிவனின் அலிங்கன வடிவம் உள்ளது.

"தென் தளி விமானத்தின் கிழக்குப்புறக் கருவறைச் சுவரிற் கங்காதரரும், இரண்டாம் தளத்தில் காலாரி மூர்த்தியும் கிரீவத்தில் அந்தகாசுரவத மூர்த்தியும் காட்சியளிக்கின்றனர். வடக்குப் புறத்தில் நின்ற திருக்கோலத்திலுள்ள சிவபெருமானும் இரண்டாம் தளத்தில் சங்கர நாராயணரும் காணப்படுகின்றனர். கிரீவத்தின் வடபுறத்திலும் மேற்குப்புறத்திலும் இப்போது சிலைகள் காணப்படவில்லை."¹³

இரண்டாம் கட்டம் – பெருவிமானங்கள்

முதலாம் இராசராசனின் ஆட்சிக்காலம் முதல் (985~1016) அதிராசேந்திரனுடைய காலம் வரையுள்ள காலப்பகுதி சோழர் கலைப்பாணியின் வளர் ச் சியின் இரண்டாவது காலகட்டமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இக்காலப்பகுதியில் முன்பு போல அநேகமான கற்றளிகள் அமைக்கப் பெற்றன. அவை பொதுவாக முற்காலத்துக் கோயில்களிலும் சற்றுப் பெரியனவாக விளங்கின. இக்காலப்பகுதியிற் சோழராதிக்கம் உன்னத நிலையிலே காணப்பட்டது. சோழரின் இராச்சியம் பேரரசாகியது. அயல் இராச்சியங்களான பாண்டி நாடு, சேரநாடு, ஈழம், கங்கபாடி, நுளம்பபாடி முதலியவற்றைக் கைப்பற்றிச் சோழர் அவற்றை தங்கள் இராச்சியத்தோடு இணைத்துக் கொண்டனர். அது வலிமை மிக்க பேரரசாக விளங்கியது. தென்னாசியாவின் பிரதானமான வர்த்தக மையமாக விளங்கிய பகுதி முழுவதும் சோழர் வசமாகியது. தென்னிந்தியாவிலுள்ளவர்கள், இராசராசன் காலம் முதலாகச் சோழ மன்னனைச் சக்கரவர்த்தியென்று குறிப்பிடத் தொடங்கினார்கள். கர்நாடகத்திலே சோழமன்னன் அமைத்த கோயிலைத் தேவாலயச் சக்கரவர்த்தியான்று குறிப்பிட்டார்கள். இக்காலகட்டத்திலே தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் எத்தகையது எனன்பதை அந்த வர்ணனை மூலமாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இக்கால கட்டத்து வளர்ச்சிகளை விளக்குவதற்கு திருவாலீஸ்வரம், தஞ்சைப் பெருங் கோயில், கங்கை கொண்ட சோழ ~ ஈஸ்வரம் ஆகிய மூன்றையுமே இங்கு உதாரணங்களாகக் கொண்டு வர்ணிக்க முடியும்.

திருவாலீஸ்வரம்

இராசராசனது காலத்துக் கோயிலான பிரம்மதேசத்தில் அமைந்துள்ள திருவாலீஸ்வரம் அதிற் காணப்படும் வனப்பு மிக்க உன்னதமான சிற்பங்களின் காரணமாக மிகுந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. அதன் சில பகுதிகள் புதுமையான முறையிலும் மிக நட்பமாகவும் அமைந்துள்ளன. கர்ப்பகிருகம் சதுரமானது. அதிஷ்டானத்திலுள்ள யாளி வரீசையில் யாளியின் உருவங்கள் முழுமையாகவும் கம்பீரமான கோலத்திலுங் காணப்படுகின்றன. கொடுங்கையின் கீழமைந்த பூதகண வரிசையும் புதுமையான வகையில் அமைந்துள்ளது. நானாவிதமான நாட்டியக் கோலங்களிலும் வேறுவிதமான கோலங்களிலும் மனித உருவங்கள் இங்கு அமைந்துள்ளன. சிலர் சிங்கமுகங்களுடனும் வேறு சிலர் குரங்கு முகங்களுடனும் காணப்படுகின்றனர். உருவங்களின் பேளைவயிறும் அனந்தக் களிப்பீனாலே ஆடிப்பாடி ஆர்ப்பரிக்கும் கோலமும் கவர்ச்சிமிக்கவை. கொடுங்கைகளிலே அழகு வாய்ந்த சிங்கமுகக் கூடுகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றினிடையே வளைந்த கொடிகளும் அவற்றின் இலைகளும் மிகவுஞ் செம்றையாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன.

PTOP. V. SIVASAMY UNIVERSITY OF JAFFNA

விமானத்தின் முதலாவது தளத்திலுள்ள சிற்பங்கள் அவற்றின் பிரதிமாலக்ஷணங்களின் காரணமாக மிகுந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. தெற்கிலே நடுவில் நடராசரும், இடப்பக்கத்தில் விருஷபாரூடர், கங்காதரர் ஆகியோரும், வலப்பக்கத்திலே வீரபத்திரர், உமாதேவியார் ஆகியோரும் அமர்ந்துள்ளனர். மேற்கிலே விஷ்ணு பிரமன் ஆகியோரின் பக்கங்களிலும் நடுவிலே லிங்கோத்பவரும் காணப்படுகின்றனர். அவர்களின் இடப்புறத்தில் காலாரி மூர்த்தி, கிராதா மூர்த்தி என்போரும், வலப்பக்கத்தில் யோகதக்ஷிணாமூர்த்தி, உமாசகிதர் என்போரும் உள்ளனர். வடக்கிலே நடுவில் கஜாரி மூர்த்தியும், வலது பக்கத்தில் சண்டேசானுக்கிரகமூர்த்தி, சுகாசனமூர்த்தி ஆகியோரும், இடப்படக்கத்தில் சோமாஸ் கந்தரும் வேறொருவரும் உள்ளனர்.

விமானத்தின் தளத்திலுள்ள சிற்பவேலைப்பாடுகளும், அலங்காரச் சிற்பங்களும் கர்ப்பகிருகத்தின் வெளிப்புறத்திலுள்ளவற்றைப் போன்றவை. அதிலே பூதகணவரியும் யாளிவரியும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தகுந்தது அதன் மேற்புறத்து நான்கு மூலைகளிலும் அளவிற் பெரியனவும் கவர்ச்சியான கோலம் பொருந்தியனவுமாகிய நான்கு நந்திகள் அமைந்துள்ளன. எண்கோணமான பீடத்திலே கிரீவம் அமைந்துள்ளது. அதன் தெற்கிலும், மேற்கிலும் வியாக்கியான தகூணாமூர்த்தி, யோகநரசிங்கர் ஆகியோரின் உருவங்கள் உள்ளன. வடக்கிற் பீரமனும், கீழக்கில் இந்திரனும் உள்ளனர். மிகவும் அலங்காரத் தோற்றங்கொண்ட சிகரத்திலே பகாபத்மமும் பட்டிகையும், தூபியும் உள்ளன. அர்த்த மண்டபமும் விமானமும் ஒரே காலத்தவை, மகாமண்டபம் சற்று காலத்தாற் பிற்பட்டது. அது முதலாம் இராசேந்திரசோழனுடைய காலத்திற்குரியதாகலாம். திருவடி உத்தரகைலாசம், திருமழவாடி வைத்திய நாதர் கோயில், தாதாபுரத்து ஈஸ்வரம், விண்ணகரம் ஆகிய இரட்டைத் தளிகள், பொலன்னறுவையிலுள்ள வானவன்மாகேவீஸ்வரம் அகியவை இராசராசனது காலத்துக் கோயில்களிற் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆயினும் அவை சிற்பக்கலையினைப் பொறுத்த வரையிலே திருவாலீஸ்வரத்தின் உன்னதமான வனப்பினைக் கொண்டிருக்கவில்லை.14

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில்

தென்னிந்தியக் கோயிலின் உன்னதமான வளர்ச்சிக் கட்டத்தைத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலிற் காணலாம். இந்தியக் கோயில்களில் மிகப்பெரியதும், மிகவும் உயரமானதும், கலைவனப்பில் நிகரற்றதுமான அப்பெருங்கோயில் இந்தியக் கட்டடக் கலைவளர்ச்சியின் சிகரமாய் விளங்குகின்றது. ஒன்றன் முன் ஒன்றாக

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

ஒரே நிரையில் அமைந்துள்ள விமானம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், நந்திமண்டபம் ஆகியனவும் அவற்றின் விசாலமான வளாகமும் மதில்கள் சூழ்ந்த 500 அடி நீளமும் 250 அடி அகலமுங் கொண்ட பிரகாரத்தினள் அமைந்துள்ளன. பிரகாரச் சுவர்களின் உட்புறத்தே எல்லா பக்கங்களிலும் சுற்றாலையொன்ற அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே நாற்றுக்கணக்கான தூண்கள் வரிசையாக அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே நாற்றுக்கணைக்கும் பான்மையிற் சுற்றாலை அமைந்துள்ளன. பரிவாரதேவர் கோயில்களை இணைக்கும் பான்மையிற் சுற்றாலை அமைக்கப்பட்டது. ஆலயத்தின் முகப்பிலே இரண்டு கோபுரவாயில்கள் உள்ளன. அவைற்றுள் முன்புறமாக உள்ளது இரண்டாம் பிரகாரத்தின் நுழைவாயிலாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் அப்பிரகாரத்தின் மதில்கள் இடிந்து அழிந்துவிட்டன.

தஞ்சையிலே கோயிலின் பிரதான பகுதியாக விளங்குவது வானத்து முகில்கள் தோயும் வண்ணமாக ஓங்கிலியழும் அற்புதக் கோலமான விமானமாகும். அது சிற்பநால்களில் கஜப்பீருஷ்டம் என்று சொல்லப்படும் தூங்கானைமாடம் என்னும் வகையைச் சேர்ந்ததாகும். அது 216 அடி உயரங் கொண்டது. பதினான்கு தளங்களால் அமைந்தது. விமானத்தின் பகுதிகளின் மிகவும் பொருத்தமான அளவுப் பிரமாணங்களும், மிகவும் செம்மையான வேலைப்பாடுகளும் அதன் ஈடிணையில்லாத வனப்புக்கு ஏதுவாயுள்ளன. 82 அடி சதுரமான அதன் தளம் 50 அடி உயரங் கொண்டது. அதன் சுவர்கள் எதுவிதமான வளைவுமின்றி நேராக நிமிர்ந்த தோற்றங் கொண்டவை. அதற்கு மேல் 13 நாற்சதுரமான தளங்களுடன் உள்நோக்கிய சரிவு கொண்டவை. அதற்கு மேல் 13 நாற்சதுரமான தளங்களுடன் உள்நோக்கிய சரிவு கொண்டு விமானம் அமைந்துள்ளது. உச்சித் தளத்தின் நீளம் அடித்தளத்தின் நீளத்தின் மூன்றிலொரு அளவுடையதாகும். நேராக நிமிர்ந்த அடித்தளத்தின் நீளத்தின் மூன்றிலொரு அளவுடையதாகும். தேராக நிமிர்ந்த அடித்தளத்தின் நீளத்தின் மூன்றிலொரு அளவுடையதாகும். தேராக நிமிர்ந்த அடித்தளத்தின் நீளத்தின் மூன்றிலொரு அளவுடையதாகும். தொருக்கியின் கீழும் மேலும் அமைந்துள்ள சுவர்களிலே தேவ கோஷ்டங்களும், அரைத்தாண்களும், அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைந்துள்ளன.

கர்ப்பகிருகம் உட்புறத்தில் 45 அடிச் சதுரமாகும். அதனைச் சுற்றி 9 அடி அகலமான திருச்சுற்றாலை உள்ளது. அதன் சுவர்களிற் சமகாலத்து ஓவியங்கள் இருந்தன, நாயக்கர் காலத்தில் அவற்றுக்கு மேலே புதிய சித்திரங்களை வரைந்து பழைய ஓவியங்களை மறைத்துவிட்டனர். கருவறையின் நடுவிலே ராஜராஜ ஈசுவரமுடையார் என்ற பிரமாண்டமான இலிங்கம் இருந்தது. இறையகத்து முன்னால் அந்தராளம் அமைந்திருக்கின்றது. அதனை அடைவதற்குத் தெற்கிலும் வடக்கிலும் படிக்கட்டுக்கள் உள்ளன. அந்தராளத்தின் இரு பக்கங்களில் 8 தூண்கள் இரண்டு வரிசைகளில் அமைந்துள்ளன. இறையகத்து வாயிற்புறத்தே

இந்துக் கோயில்கள்

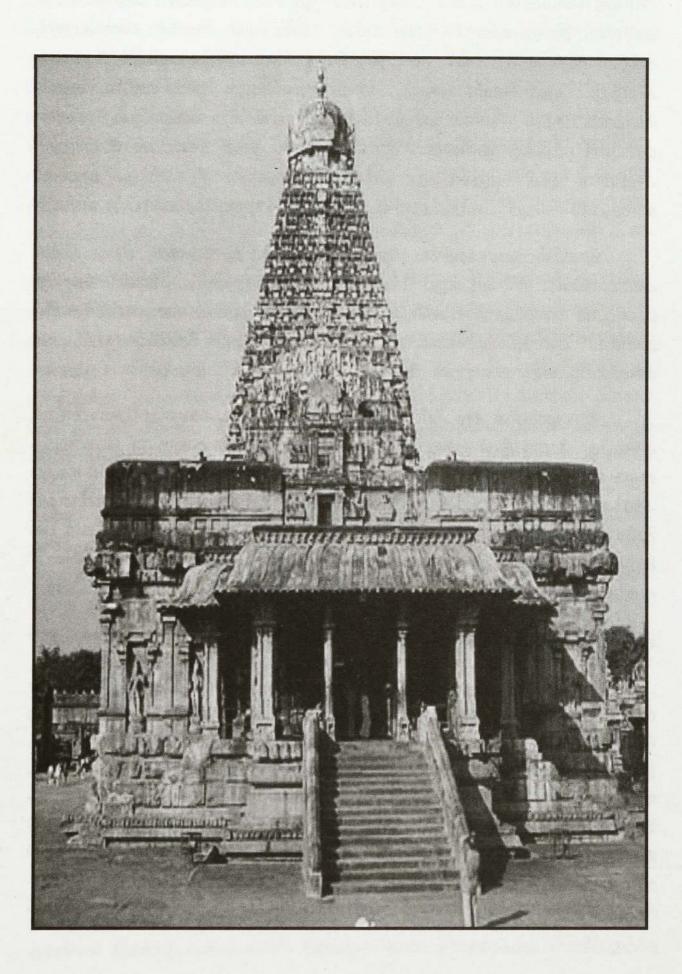
அளவிற் பெரியதான துவார பாலகரின் உருவங்கள் அடங்கிய கோஷ்டங்கள் உள்ளன. இறையகத்தைப் போல அர்த்த மண்டபமும் இருதள அமைப்பாகும். அந்தராளமும் அர்த்த மண்டபமம் ஒரு பொதுவான அதிஷ்டானத்தில் உள்ளன. அவற்றின் தேவகோஷ்டங்களும், அரைத்தூண்களும் ஒரே மாதிரியானவை. மகாமண்டபத்தின் நடுவிலே தூண்வரிசைகளும் ஓரங்களிற் சாலைகளும் உள்ளன. மகாமண்டபத்துக்கு முன்னால், சிறிது தூரத்தில் நந்தி மண்டபம் உள்ளது.¹⁵ ஆதியான நந்தி பழுதடைந்து விட்டதால், அதனை நீக்கிவிட்டு, நாயக்கர் காலத்திலே மிகவும் வனப்புடைய ஒரு நந்தியின் உருவத்தை அமைத்துள்ளனர்.

கோயில் வளாகத்திலே வேற மூன்ற சந்நிதானங்கள் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. வடக்குப் பக்கத்தில் அமைந்திருக்கும் அம்மன் கோயில் பாண்டியர் காலத்துத் திருப்பணியாகும். மேற்கிலுள்ள சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் நாயக்கர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது. பிள்ளையார் கோயில் மராட்டியர் காலத்துக்குரியது. அவற்றின் வேலைப்பாடுகளும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

இராசராக்னின் ஆட்சியின் முடிவிலே அவனாலும், அவனது தேவியராலும், அமைச்சர், சேனாபதியர் முதலானோராலும் பெருமளவிலான தானங்கள் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டன. நீத்திய நைமித்திய கருமங்களுக்கும் ஆலய சேவைகளுக்கும் அறக்கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தெய்வங்களினதும் நாயன்மார்களினதும் உலோகப் படிமங்கள் அநேகமானவை ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. நன்கொடைகள் பல ஊர்களின் சபையாரிடம் ஒப்படைக்கப்பெற்றன. கோயில் வளாகத்திலே காவல்புரி வதற்கும் அணுக்கர், வேளைக்காறர் போன்ற படையினர் நியமிக்கப்பட்டனர்.

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

முதலாம் இராசராசரின் மகனாகிய மதுராந்தகன் என்னும் இராசேந்திர சோழனின் அரசியற் கோட்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணமாகக் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் சோழரின் புதியவொரு தலைநகராக அமைக்கப்பட்டது. வட இந்தியா மீது திக்குவிசையஞ் செய்தமையின் விளைவாகக் கங்கைகொண்ட சோழன் என்னும் பெரும் புகழுக்குரிய அலங்கார நாமம் அவனுக்குரியதாகியது. மதுராந்தகனின் இணையில்லாத புகழினைப் பரத கண்டத்தவருக்கு உணர்த்தும் வண்ணமாக அவனால் அமைக்கப்பெற்ற நகரம் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. அங்கு அவனால் அமைக்கப்பெற்ற கங்கை கொண்ட சோழேஸ்வரம் அளவிற் பெரியகாகவும் கலைவனப்பு மிக்கதாகவும் விளங்கியது.

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

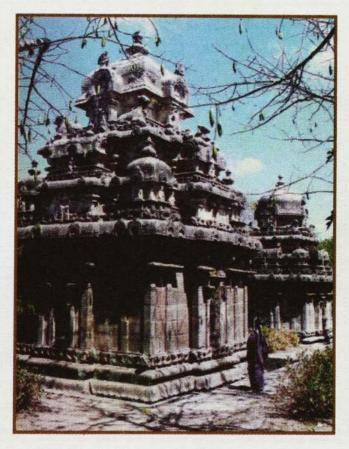
தஞ்சை பெருகோயிற் கோபுரம்

தஞ்சை பெருகோயில் சுப்பிரமணியா் ஆலயம்

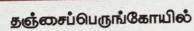
சோழர் காஞ்சிபுரம் கருக்குநிலம் அமர்ந்தாள் கோயில்

அவளிகந்தா்ப்ப ஈசுவர கிருகம் – பளுவூா்

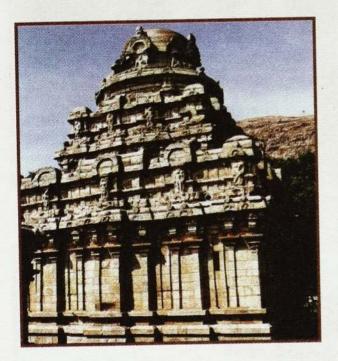

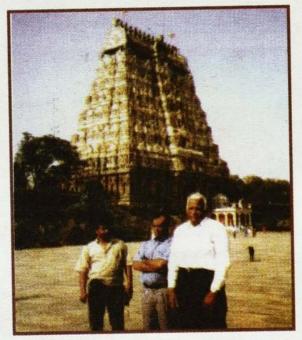

சிதம்பர மண்டபமும் கோபுரமும்

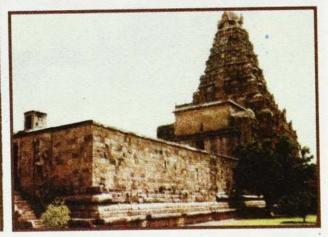
விஜயாலய சோழீஸ்வரம் கருவறை

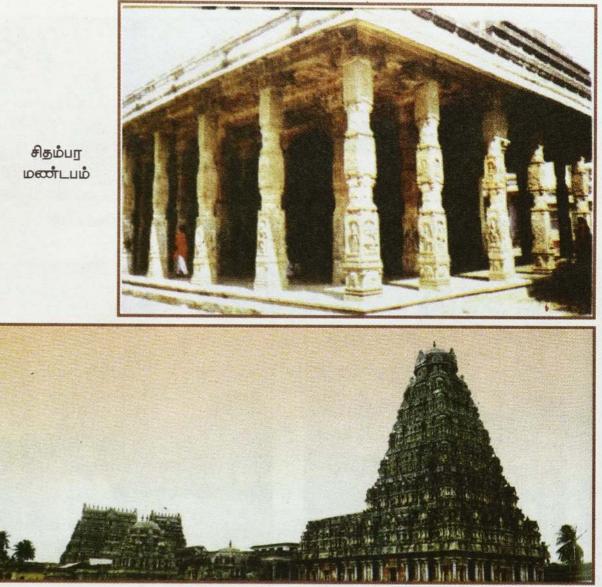
சிதம்பரம் வடக்கு கோபுரம்

தாராசுரம் கோயில்

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

திரிபுவனம் வடக்கு புரதோற்றம்

கொடும்பாளூர் மூவர் கோயில்

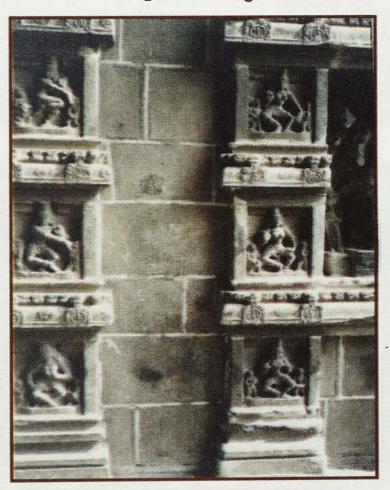
கங்கைகொண்ட சோழபுரம் தென் கைலாசம்

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் வட கைலாசம்

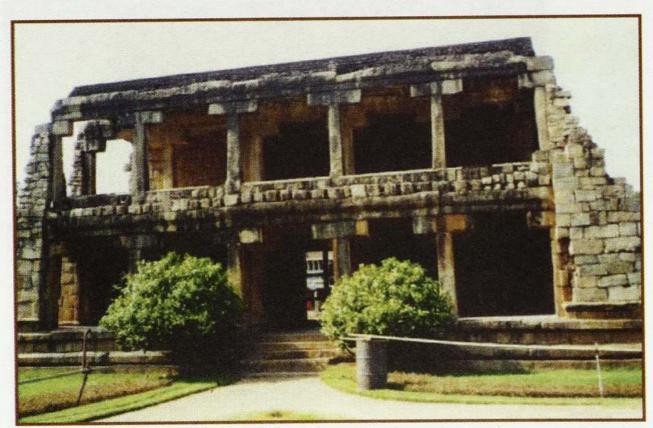
காமராச வல்லி ஆலயம்

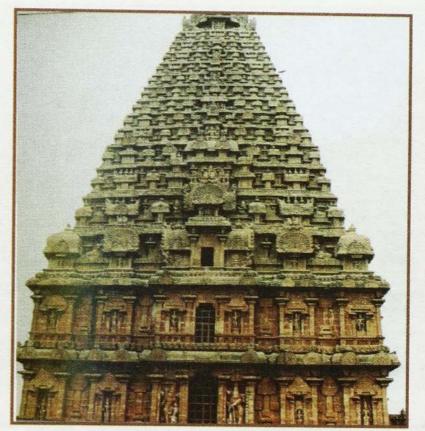
சிதம்பரத்திலுள்ள நாட்டிய கரணங்கள்

தாராசுரம் ராஜகம்பீர மண்டபம்

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பிரகாரச் சுவா

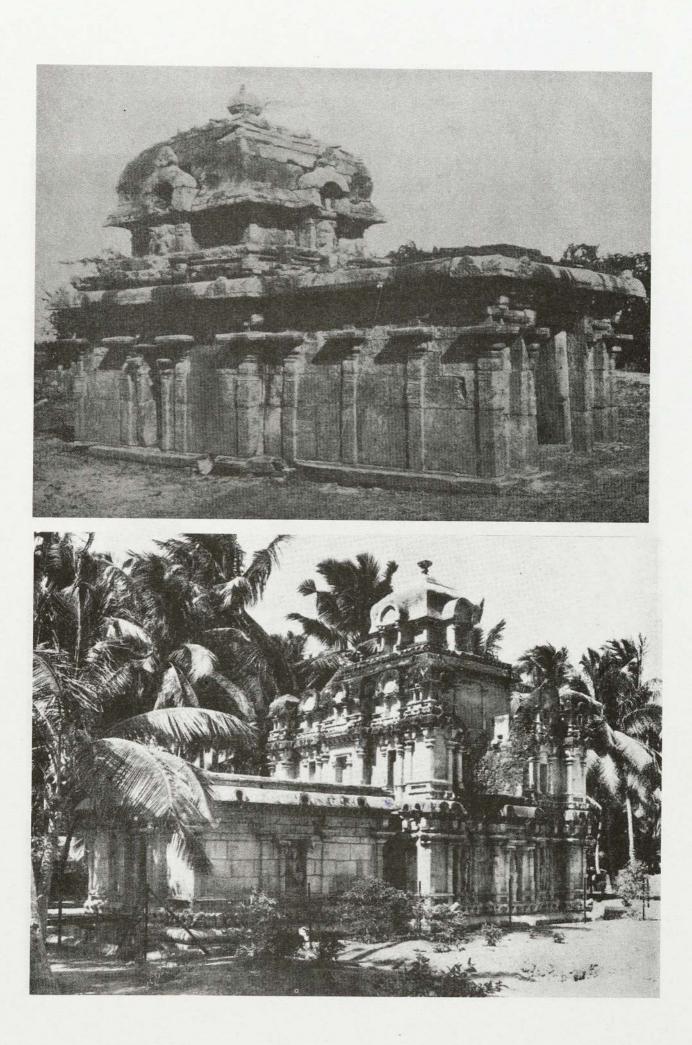
தஞ்சைப்பெருங்கோயில்

பளுவூர் பிரதிபந்த தாங்கு தளம்

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org தஞ்சைப் பெருங்கோயிலை மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பெற்ற கங்கைக் கொண்ட சோழேஸ்வரம், தமிழகத்துக் கட்டடக்கலையின் மகோன்னதமான படைப்புகளில் ஒன்றாகும். கோயில் வளாகம் 567 அடி நீளமும் 318 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையதாகும். வளாகத்தினுள் ஆலயத்தைச் சுற்றி வடகைலாசம், தென்கைலாசம், சண்டேசுவரர் கோயில், மகிஷாசுரமர்த்தனியின் கோட்டம் என்னுங் கோயில்களும் பலிபீடம், நந்திபீடம், அலங்கார மண்டபம் என்பனவும் அமைந்திருந்தன. கோயில் வளாகத்தின் கிழக்குப் பகுதியிற் கோபுரவாசல் அமைந்திருந்தது.

கர்ப்பகிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகிய பிரதான பகுதிகள் ஒரு பொதுவான, பிரமாண்டமான அதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைந்துள்ளன. அதன் மகத்தான உபபீடத்தின் அடிப்பகுதி நிலத்தின் கீழ் மறைந்துள்ளது. உபபீடம், அதிஷ்டானம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் ஓர் ஒடுக்கமான மேடை காணப்படுகின்றது. பத்மம், குமுதம், வரிமானம் என்னும் வேலைப்பாடுகள் அதிஷ்டானத்தில் உள்ளன. உபபீடமானது 340 அடி நீளமும், 100 அடி அகலமுங் கொண்டது. கர்ப்பகிருகம், மகாமண்டபம் ஆகியன முறையே 100 அடியும் 175 அடியும் நீளங் கொண்டவை.

ஓங்கி எழுந்த விமானம் கோயிலின் சிறப்பு மிகுந்த பகுதியாகும். கர்ப்பகிருகச் சுவர்கள் 35 அடி உயரமானவை. சுற்றி வரும் கபோதம் ஒன்றினாற் சுவர்கள் மேல் கீழாக இருபகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் அகலப்பாட்டில் ஐந்து பாகங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் நடுவிலுள்ள பாகமே மிகப் பரந்தது. கரையோரமாக உள்ள இரண்டுஞ் சதுரமானவை. இடையிலுள்ள இரண்டு பாகங்களும் நாற்சதுர வடிவானவை. சிவாகமங்களிலும் புராணங்களிலும் போற்றப்படும் 50 தெய்வீகக் கோலங்கள் இச்சுவர்களில் மிகச் சிறப்புடன் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அவற்றோடு அலங்கார வேலைப்பாடுகளும், கூடு, கும்பபஞ்சரம், சிங்கமுகம் முதலானவையுஞ் செம்மையாக உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன. கர்ப்பகிருகச் சுவர்களில் அமைந்த சிற்பங்களில் நடராஜர், சண்டேசானுக்கிரகமூர்த்தி, சரஸ்வதி ஆகியோரின் படிமங்கள் மிகுந்த வனப்புடையவை.

கர்ப்பகிருகச் சுவர்களின் அடித்தளத்தில் வடக்கிலே காலாந்தகர், துர்க்கை, பீரமா, வைரவர், காமாந்தகர் ஆகியோரின் உருவங்களும், மேற்கிலே கங்காதரர், இலிங்கோத்பவர், மகாவிஷ்ண, சுப்பீரமணியர், அனுக்கிரக விஷ்ண மூர்த்தி ஆகியோரின் உருவங்களும் அமைந்துள்ளன. தெற்கிலே கணபதி, அர்த்தநாரி, தகூஷிணாமூர்த்தி, ஹரிஹரர், நடராஜர் ஆகியோரின் படிமங்கள் உள்ளன.

கர்ப்பகிருகத்து மேற்றளச் சுவர்களில் வடக்கிலே கௌரிபிரசாதர், சோமன், பிரமன், ஈசானர், பூவராகர், சுப்பிரமணியர் முதலியோரின் படிமங்கள் உள்ளன. பிகூவாடனர், திரிமூர்த்தி, வருணன், விஷ்ணு, இலிங்கோத்பவர், பிரமன், வாயு முதலியோரின் வடிவங்கள் மேற்கில் உள்ளன. தெற்கிலே காலாந்தகர், யமன், தக்ஷிணாழூர்த்தி, நிருத்தி முதலியோரின் உருவங்கள் உள்ளன.

கங்கை கொண்ட சோழேஸ்வரத்தின் விமானம் ஒன்பது தளங்களால் அமைந்தது. அது 160 அடி உயரங்கொண்டது. மேலுள்ள தளம் ஒவ்வொன்றும் அதன் கீழமைந்ததைக் காட்டிலும் சுற்றளவிற் சிறியது. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் விமானத் திலுள்ள தளங்களின் நாற்பக்கங்களும் நேராக அமைந்திருக்கையில் இங்குள்ள தளங்கள் நான்கு பக்கங்களிலும் வில் வளைவான கோலத்தில் உள்ளன. அதன் காரணமாக விமானம் கல்யாணத் தோற்றத்துடன் காட்சியளிக்கின்றது. சதுர வடிவிலும் நாற்சதுர வடிவிலும் அமைந்த மாடங்கள் தளங்களை அலங்கரிக்கின்றன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும், நடுவிலும் அதன் அருகிலும் அமைந்த மாடங்கள் மூலைகளிலுள்ள கூடங்களைக் காட்டிலும் முன்னோக்கி நீண்ட வண்ணமாயுள்ளன.

கிரீவத்தின் நான்கு பக்கங்களிலுந் தேவகோஷ்டங்கள் வழமை போல் அமைந்திருக்கின்றன. அதன் கீழமைந்த சதுரமான பீடத்தில் நான்கு நந்திகளின் உருவங்கள் உள்ளன. தேவ கோஷ்டங்களின் மேலே சிங்கமுக வடிவங்கள் தோரணங்களின் சிகரமாய் உள்ளன. அவற்றின் மேலே பதுமபட்டிகை அமைந்துள்ளது. அதன் மேற் பொன்முலாம் பூசிய தூபியின் உச்சி தாமரை மொட்டுப் போலத் தெரிகின்றது. அதிலே உடையார் பாளையத்துப் பாளையக்காரரான நல்லக்கதோழ உடையாரின் பெயர் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இறையகம், மகாமண்டபம் ஆகியவற்றின் நடுவில் அர்த்தமண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. படிக்கட்டுகள் மூலமாக அதனை அடையும் வழிகள் வடக்கிலுந் தெற்கிலும் உள்ளன. படிக்கட்டுகள் இரு கட்டடங்களில் உள்ளன. முதலாவது கட்டத்துப் படிகள் உபபீடத்தின் மட்டம் வரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது கட்டத்துப் படிகள் அதிஷ்டானத்தின் மட்டம் வரை உயர்ந்துள்ளன. பிரமாண்டமான துவாரபாலகரின் உருவங்கள் வாசலின் இரு பக்கங்களிலுங்

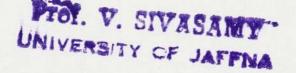
சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

காணப்படுகின்றன. மண்டபத் தூண்கள் வேலைப்பாடின்றிச் சதுரமாகவுங் கனதியாகவும் உள்ளன.

புராணக் கதைகளை விளக்குஞ் சிற்பங்கள் அர்த்த மண்டபத்தின் கிழக்குச் சுவரிலே சித்திரிக்கப் பெற்றுள்ளன அவற்றுளொன்று மகேஸ்வரன் இராவணனின் கர்வத்தினை அடக்கும் பான்மையைக் காட்சிப்படுத்தும் வகையில் உள்ளது. சிவனை அர்ச்சிப்பதற்கு வேண்டிய 1008 தாமரை மலர்களில் ஒன்று குறைவாக இருப்பதைக் கண்டு திருமால் தனது கண்களில் ஒன்றைப்பறிப்பதையும், அதனைக் கண்ட சிவபெருமான் பெருமாளுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுவதையும் மற்றொரு சிற்பம் உணர்த்துகின்றது. வேறொன்று பார்வதி கல்யாணம் பற்றியதாக அமைகின்றது. சடங்கினை நடத்தும் புரோகிதராகப் பிரமாவும் கன்யாதானஞ் செய்பவராகத் திருமாலுங் காணப்படுகின்றனர். கிராதார்ச்சுனர், மார்க்கண்டேயர், சண்டேஸ்வரர் ஆகியோரின் கதைகளை விளக்குஞ் சிற்பங்களும் உள்ளன.

மகாமண்டபமும் அதன் முன்பாகவுள்ள மணிமண்டபமும் அவற்றோடு அதிஷ்டானம், இறையகம் ஆகிய அமைப்புகளும் ஒரு பொதுவான பீடத்தில் அமைந்துள்ளன. மகாமண்டபத்தின் மேற்பாகமும் அதன் சுவர்களும் இடிந்து வீழ்ந்துவிட்டன அது புனரமைக்கப் பெற்ற காலத்தில் அதன் சுவர்கள் குறைந்த உயரத்துடன் அமைக்கப்பெற்றன. அதன் மேற்குப் புறத்தில் மட்டுமே பழைய சுவரின் பகுதிகள் உள்ளன. அதிலுள்ள தாண்களும் பக்கச்சுவர்களும் கூரையும் பிற்காலத்திலே புதிதாக அமைக்கப்பட்டவை. மகாமண்டபம் மணிமண்டபம் ஆகியவற்றைச் சென்றடைவதற்கான வழி படிக்கட்டுகளினால் அமைந்துள்ளது.

மகா மண்டபத்தின் வடகிழக்கு மூலையிற் சௌரபீடம் அமைந்திருக்கின்றது. அது சதுரமான பீடமொன்றில் அமைந்துள்ள தாமரை மலரின் வடிவமானது. அமைப்பீலே கட்டடம் இருதள தளி போன்றாள்ளது. மேலுள்ள தளத்தில் எண் திசைகளையும் நோக்கிய கோலத்தில் எட்டுக் கிரகங்களினதும் மூர்த்தங்கள் உள்ளன. அடித்தளம் குதிரைகள் பூட்டிய இரதம் போன்று அமைந்துள்ளது. குதிரைகள் ஏழும் வாரமொன்றிலுள்ள ஏழு நாட்களையுங் குறிக்கும். சக்கரங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் அமைந்த தாமரை இதழ் போன்ற 12 சட்டங்களும் பன்னிரு மாதங்களையுங் குறிக்கம். புவனம் சூரிய மண்டலமாய் அமைந்திருப்பதையும், கால சக்கரமானது சூரியனை ஆதாரமாகக் கொண்டு நாள், வாரம், மாதம் என்ற வகையில் வரிசைக் கிரமமாகச் சுழன்று செல்வதையும் அற்புதமான வகையிலே சௌரபீடத்தில் உருவகப்படுத்தியுள்ளனர்.

கர்ப்பகிருகத்தின் இருபக்கங்களிலும் வடகைலாசம், தென்கைலாசம் என்னுஞ் சிவாலயங்கள் அமைந்திருந்தன. முதலாம் இராசராசனதும், இராசேந்திரனதும் காலங்களில் இத்தகைய கோயில்கள் திருவையாற்றிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வடகைலாசத்திற் கர்ப்பக் கிருகம், அர்த்தமண்டபம் என்னும் அமைப்புகள் உள்ளன. துவிதள விமானத்திலே கிரீவம், ரேகாசிகரம், ஸ்தூபி ஆகிய அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. கர்ப்பகிருகத்தின் சுவர்களிலுள்ள தேவகோஷ்டங்களிலே, தெற்கிலும், மேற்கிலும், வடக்கிலும் முறையே தக்ஷிணா மூர்த்தி, இலிங்கோத்பவர், பிரமன் ஆகியோரின் பிரதிமைகள் உள்ளன.

வடகைலாசத்து அர்த்த மண்டபத்துச் சுவர்களின் கூடுகளில் வடக்கிலே கௌரிபிரசாதர், துர்க்கை, அர்த்தநாரி, வைரவர் ஆகியோரின் வடிவங்களும், தெற்கிலே நடராசர், பிக்ஷாடனர், சுப்பிரமணியர் என்போரின் பிரதிமைகளும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. காலப்போக்கிலே வடகைலாசத்தைத் திருக்காமக் கோட்டமாக மாற்றிவிட்டனர். தென் கைலாசத்து மகாமண்டபம் காலப்போக்கில் இடிந்து வீழ்ந்து விட்டது. தென்கைலாசத்தின் கர்ப்பகிருகத்துச் சுவர்களிலும் அர்த்தமண்டபத்திலும் உள்ள சிற்பங்கள் யாவும் வட கைலாசத்திற் போலவே காணப்படும்.

சிங்கக்கேணியின் சமீபத்தில் அமைந்துள்ள மகிஷாசுரமர்த்தனியின் கோயில் பிற்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டவொன்றாகும். அதிலுள்ள மகிஷாசுரமர்த்தனியின் படிமம் சாளுக்கியர் கலைப் பாணியில் அமைந்துள்ளது.

கங்கைக் கொண்ட சோழேஸ்வரத்தில் ஆதியான வெண்கலப்படிமங்களிற் சில இன்றும் உள்ளன. சோமாஸ்கந்தர், கார்த்திகேயர், யோகேஸ்வரி, துர்க்கை, அதிகாரநந்தி, ரிஷிப வாகனர் என்போரின் படிமங்கள் அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கவை. சோமாஸ்கந்தர் படிமத்திலுள்ள உமாமகேஸ்வரரின் உருவங்கள் அளவில் மிகப்பெரியவை. சோழர் காலத்து வெண்கல படிமங்களுள் அவை மிகப்பெரியவை. பத்மபீடத்தில் அமைந்த கார்த்திகேயரின் வடிவம் 107 சென்றிமீற்றர் உயரங்கொண்டதாகும். இறையகத்தின் அருகிலுள்ள யோகேஸ்வரியின் கோலம் குமுண் சிரிப்புடன் பொலிந்த வனப்புமிகு தோற்றமாகும். சமபங்க நிலையிலுள்ள துர்க்கையின் கரங்கள் நான்கினுள் மேலுள்ளவை சங்கு, சக்கரங்களை ஏந்திய நிலையில் உள்ளன. கீழ்க்கரங்கள் வரத கடி ~ அவலம்பித முத்திரைகளில் உள்ளன.

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

229

கோயில் வளாகத்தினட் கற்சிற்பங்களும் பல காணப்படுகின்றன. வடக்கு வாசலுக்குச் சமீபமான மேடையொன்றில் இலிங்கோத்பவர், பிக்ஷாடனர், கணபதி, சுப்பிரமணியர், உமாதேவியார், வீரபத்திரர், பிரமன், துர்க்கை, சந்திரசேகரர், ரிஷிபாந்திகர், வீணாதரர் போன்ற மூர்த்தங்களின் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. தென் கைலாசத்தின் அருகில் அர்த்தநாரீசுவரர், கஜலக்ஷ்மி, சூரியன் முதலியோரின் சிற்பங்கள் நிலத்திற் புதைந்து காணப்படுகின்றன. மகாவிஷ்ணு, ஸ்ரீதேவி ஆகியோரின் படிமங்கள் சிங்கக்கேணியின் அருகில் உள்ளன.¹⁶

மூன்றாம் கட்டம் – விமானக்கோயில்களிற் கோபுரங்கள்

முதலாம் குலோத்துங்கன் (1070~1122) காலம் முதலாக மூன்றாம் இராசேந்திரன் (1246~78) ஆட்சி முடியும் வரையுள்ள காலப்பகுதி சோழர் கலைப்பாணியின் இறுதிக் கட்டமாகும். இக்காலப்பகுதியிற் கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சியில் மேலும் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கோயில் அமைப்பிலே விசாலமாகி விரிவடைந்தது. தில்லைச் சிதம்பரம் இக்காலத்து மன்னர்களின் திருப்பணிகளின் பயனாக முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும் ஆறு மடங்கு பெரிதாக விசாலமடைந்தது. தென்னிந்தியக் கோயில்களில் மிகவும் பெரியதாக அது வளர்ச்சி பெற்றது.

தில்லைச் சிதம்பரம்

நாற்றக்கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், திருக்காமக்கோட்டம், திருச்சுற்றாலைகள், கோபுரம் என்ற பல புதிய அமைப்புகள் சிதம்பரத்திலும் வேறு சில தலங்களிலும் அரசர்களாலும் பிரதானிகள் பலராலும் அமைக்கப்பெற்றன. விக்கிரமசோழன் தில்லையிலே திருத்தேர்க் கோயிலைச் செம்பொன் வேய்ந்து, தன் பெயரால் வழங்கும் மாளிகையினையும் திருவீதியினையும் அமைத்தான். இதனை அவனுடைய மெய்க்கீர்த்தி மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றது:

> *தன்குல நாயகன் தாண்டவம் பயிலுஞ் செம்பொன்னம்பலம்சூழ் திருமா ளிகையும் கோபுர வாசல் கூடசா லைகளும் உலகு வலங்கொண் டொளி விளங்கு நேமிக்

> > இந்துக் கோயில்கள்

230

குலவரை உதைய குன்றமொடு நீன்றெனப் பசும்பொன் வேய்ந்த பலிவளர் பீடமும் விசும்பொளி தழைப்ப இமையவர் களிப்பப் பெரிய திருநாள் பெரும்பெயர் விழாவெனும் உயர் பூரட்டாதி உத்தரட்டாதியில் அம்பல நிறைந்த அற்புதக் கூத்தர் இம்பர் வாழ எழுந்தருளுவதற்குத் திருத்தேர்க் கோயில் செம்பொன் வேய்ந்து பருந்திரண் முத்தின் பயில்வடம் பரப்பி நிறைமணி மாளிகை நெடுந்திரு வீதிதன் திருவளர் பெயராற் செய்து சமைத் தருளி பைம்பொற் குழித்த பரிகல முதலாச் செம்பொற் கற்பகத்தொடு பரிச் சின்னமும் அளவிலாகன வொளிபெற வமைத்துப் பக்கா மாண்டில் சித்திரைத் திங்கள் அத்தம் பெற்ற ஆதிவா ரத்துத் திருவளர் மதியின் திரையோதசிப் பக்கத்து இன்ன பலவும் இனிது சமைத்தருள்" 17

"தனது முன்னோர்களின் குலதெய்வமான நடராசப் பெருமான் பள்ளி கொண்டுள்ள பேரம்பலத்திலே அமைந்துள்ள கோபுர வாசலும் அதிலுள்ள கூடங்கள், சாலைகள் ஆகிய யாவும் கதிரவனின் கிரணங்களினால் ஒளிபெற்று விளங்கும் உதயகிரி போலப் பிரகாசிக்கும் வண்ணமாக விக்கிரம சோழன் பொன் வேய்ந்தான். அவ்வாறான கோலத்தைப் பலிபீடமும் பெற்றது. திருத்தேர்க் கோயிலையும் அவன் பொன் வேய்ந்தான். தனது திரு நக்ஷத்திரமான பூரட்டாதி ~ உத்திரட்டாதியில் தில்லைப் பெருமான் மகிழும் வண்ணமாக தேர்த்திருவிழா நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். அத்தேரினை முத்து வடங்களினால் அலங்காரஞ் செய்தான். தன் பெயரால் வளங்கும் வண்ணமாக அழகிய மண்டபங்களையும் திருவீதிகளையும் அவன் அமைப்பித்தான். அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய அளவிலாத அலங்காரச் சிற்பங்களையும் அமைப்பித்து அவனது பத்தாம் ஆண்டிலே, சித்திரை மாதத்து வளர்பிறையிற் பதின்மூன்றாம் நாளன்று, அத்த நக்ஷத்திரம் கூடிய மங்களவோரையிலே அத்திருப்பணிகள் யாவும் நிறைவு பெற்றதன் அடையாளமாகப் பெருவிழா எடுத்தனர்."¹⁸

சிதம்பரத்திலுள்ள திருச்சுற்று மாளிகையின் சுவர்கள் முதலாங் குலோத்துங்கன், விக்கிரம சோழன் ஆகியோரின் காலங்களில் அமைக்கப்பெற்றன. அதன் பகுதிகள் குலோத்துங்க சோழன் திருமாளிகை, விக்கிரம சோழன் திருமாளிகை என்னும் பெயர்களால் வழங்கியமை கவனித்தற்குரியது.

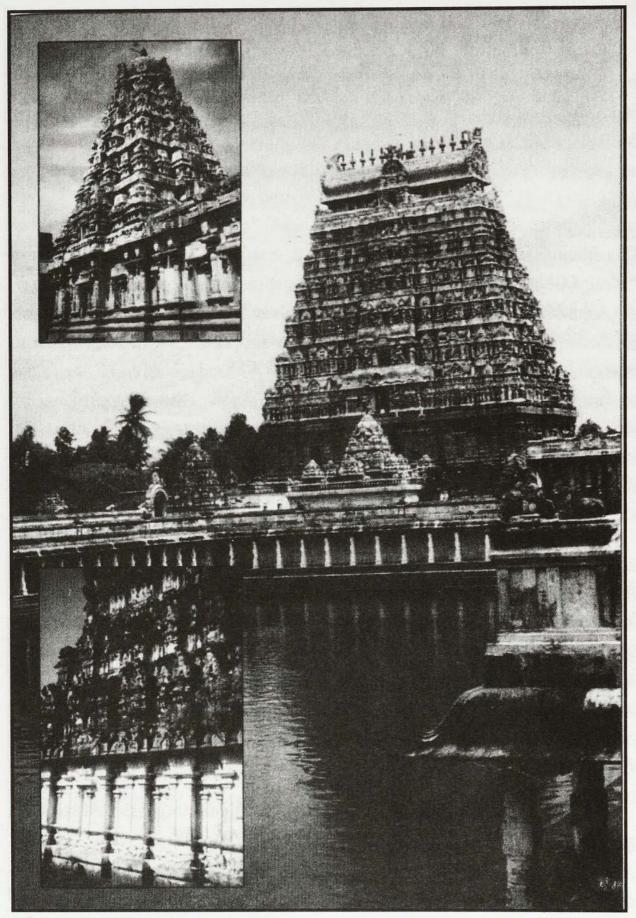
தில்லையிலே முன்பு, சயதரனின் சேனாதிபதியான நரலோகவீரன் செய்த திருப்பணிகள் சாசனச் செய்யுள்களிற் போற்றப்படுகின்றன. அவன் பொன்னம்பலம், பேரம்பலம் ஆகியவற்றைப் பொன் வேய்ந்தான். கிழக்கிலுள்ள கடலின் தீர்த்தத்துறைக்குப் போகும் வழி அவனால் அமைக்கப்பட்டது. அதன் விழா மண்டபமும், குளமும் அமைக்கப்பட்டன. இரண்டு கோபுரங்களுடன் அமைந்த நரலோகவீரன் திருமாளிகை அவனுடைய திருப்பணியென்று சொல்லப்படுகின்றது. பசுபதியும் தேவியும் வீற்றிருக்கும் நூற்றுக்கால் மண்டபமும், திருக்காமக்கோட்டமும் அதன் கோபுரவாசலும் திருச்சுற்று மாளிகையும் கற்றளிகளாக நரலோகவீரனால் அமைக்கபபெற்றன.¹⁹

"கோயிலின் முன் ஏழ்நிலை கொண்டதோர் கோபுரவாயில் வகுத்தபிரான்" என்று இரண்டாம் குலோத்துங்கனை அவைக்களப் புலவராகிய ஒட்டக்கூத்தர் சிறப்பித்துப் பாடுவார். மேலும், அவர் அவனை இராசராச சோழனுலாவில் மேல்வருமாறு புகழ்ந்து பாடுகின்றார்:

> ூசேய பெரிய திருக்குலத்து – நாயகன் சிற்றம்பலமும் திருப்பெரும் பேரம்பலமும் மற்றும் பலபல மண்டபமும் – சுற்றிய

> > இந்துக் கோயில்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

தில்லைச் சிதம்பரம் இடது மேல்: திரிபுவனம், இடது கீழ்: இராஜராஜேஸ்வரம் (சோழர் கலைப்பாணி)

> Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

மாளிகையும் பீடிகையும் மாடமும் கோபூரமும் திருக்காமக் கோட்டமும் அக்கோயில் வாயில் திருச்சுற்று மாளிகையும் தாயசெம் பொன்னிற் குயிற்றி '²⁰

முன்பு அமைக்கப்பெற்ற கட்டடங்கள் பலவற்றைக் குலோத்துங்கன் பொன்வேய்ந்தான் என்ற செய்தி இதனால் உணரப்படுகின்றது. சிதம்பரத்திலுள்ள "கீழைக்கோபுரம், வடக்குக் கோபுரம் என்பவற்றின் தலைவாயில்களும், திருக்காமக்கோட்டம் என்ற சிவகாமி அம்மன் கோயிலும், அக்கோயிலின் திருச்சுற்று மாளிகையும் இக்குலோத்துங்கன் காலத்திலேயே கட்டப்பட்டன. இம்மன்னனடைய அமைச்சரான சேக்கிழார் பெருமான் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும் பெரியபுராணம் தில்லை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அரசன் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது."²¹ பெரியபுராணம் "ஐயிரு நாறுகால் மணி என்பதிலே அரங்கேற்றப்பட்டதென்று 14ஆம் நாற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் சேக்கிழார் சுவாமிகள் புராணத்திலே குறிப்பிடுகின்றார். ²²

தீருக்காமக்கோட்டம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம் எழுநிலைக் கோபுரம் திருச்சுற்று மாளிகை என்பன தென்னிந்தியக் கோயிலமைப்பிலே பிரதானமான புதிய அம்சங்களாக, இக்காலப்பகுதியில் வளர்ச்சி பெற்றமையினை சிதம்பரம் கோயில் அடிப்படையாகக் கொண்டு இதுவரை கவனித்தோம். இப்போது இக்காலப்பகுதியிலே புதிதாக அமைக்கப்பட்டனவாகிய ஐராவதேசுவரம், கம்பஹரேசுவரம் என்னுங் கோயில்களின் அம்சங்களைச் சுருக்கமாக விவரித்தல் அவசியமாகின்றது.

டுராஜராஜேஸ்வரம்

இரண்டாம் இராசராசன் (1146 ~ 1173) இராசராசபுரத்தில் அமைப்பித்த ஐராவதேஸ்வரம் என வழங்கும் இராஜராஜ ~ ஈஸ்வரம் பிற்காலச் சோழரின் திருப்பணிகளிற் தலைசிறந்து விளங்கும் கற்றளியாகும். இக்கோயில் கர்ப்பகிருகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், இராச கம்பீரன் திருமண்டபம் என்னும் பகுதி களைக் கொண்டுள்ளது. அதிஷ்டானப் படையிற் சைவநாயன்மாரின் கதைகளின் அம்சங்கள் சிற்பங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கீழ் அவர்களின்

இந்துக் கோயில்கள்

பெயர்கள் எழுதப் பெற்றுள்ளன. சிற்பங்களிலுள்ள நாயன்மாரின் வரிசை சுந்தரரின் திருத்தொண்டத் தொகையில் உள்ளவாறு போல அமைந்துள்ளது.

"இக்கோயிலின் விமானம் ஐந்து தளங்களை உடையது. மேலே வட்டமான கிரீவமும் சிகரமும் உள்ளன. முதலிரண்டு தளங்களும் அர்த்த மண்டபமும் முகப்பில் பஞ்சரங்களால் அணி செய்யப்பட்டுள்ளன. அக்ர மண்டபத்தின் தாண்கள் வீற்றிருக்கும் சிங்கங்களின் தலைமீது அமைந்துள்ளன. அவை அகலமான பலகைகளையும் போதிகளையும் கொண்டவை. மூன்று பக்கங்களிலும் தாண்களின் மீது உத்திரங்களும் அவற்றின் மீது கைப்பிடிச் சுவர்களும் சுவர்கள் மீது இடபச்சிலைகளும் காணப்படுகின்றன. அக்ர மண்டபத்தின் வடக்கே உள்ள அம்மன் கோயில் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்தது ஆகலாம்."²³

விமானம் தஞ்சை, கங்கை கொண்ட சோழபுரம் ஆகியவற்றிலுள்ள விமானங்களைப் போன்றது. ஆயினும், அவற்றிலும் அளவிற் சிறியது. கோயில் வளாகம் உயர்ந்த மதில்கள் சூழ்ந்த பிராகாரத்தினுள் அமைந்துள்ளது. பிரகாரத்தோடு இணைந்த திருச்சுற்று மாளிகை அமைந்துள்ளது. அதன் சுவர்களில் 108 சிலைகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிக்கோபுரம் தனிச் சிறப்புடையது. இதன் தலைவாயிலைச் சுற்றிப் புறச்சுவர்களிற் கோஷ்டங்கள் உள்ளன. சிலைகளிற் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் அம்சத்தில் இக்கோபுரம் தில்லை மூன்றாம் திருச்சுற்று மாளிகையிலுள்ள மேலைக் கோபுரத்தை ஒத்திருக்கின்றது.

"வடபுறத்தில் ஆதி சண்டேசுவரர், கங்காதேவி, தும்புரு நாரதர், வைஸ்ரவணன், சந்திரன், மகாசாஸ்தா, நாகராஜா, வாயு என்ற 8 பெயர்களும் மேற்புறத்தில்.... தேவி, ருத்திராணி, வைஷ்ணவி, பிராமி, வருணன், நந்திதேவர், பெரிய தேவர், சாந்தயாதீத சக்தி, சாந்திதேவி, வித்யாசக்தி, பிரதிஷ்டா சக்தி, நிவர்த்தி சக்தி என்ற 12 பெயர்களும் தென்புறத்தில் தட்ச பிரஜாபதி, யமுனாதேவி, இரதி, காமதேவன் என்ற 4 பெயர்களும், கீழ்ப்புறத்தில் அக்கினி தேவர், அகத்திய தேவர், ஸ்ரீதேவி, துர்க்காதேவி, தேவேந்திரன், பத்மநிதி, சூரியதேவர், சுப்பிரமணிய தேவர், கேஷத்திரபாலர், சரசுவதி, விஸ்வசர்மா, ஈசானதேவர் ஆகிய 12 பெயர்களும் என 36 பெயர்கள் காணப்படுகின்றன."²⁴

ஐராவதேசுவரத்திலுள்ள தூண்கள் நட்பமான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்தவை. அங்குள்ள சிற்பங்கள் மிகுந்த வனப்புடையவை. அதன் காரணமாக அது தனிச்சிறப்பான கலைவனப்புடன் பொலிந்து விளங்குகின்றது.

திரிபுவனம் கோயில்

மூன்றாங் குலோத்துங்கன் (1178 ~ 1216) பாண்டியரை வென்று மதுரையில் வீராபிஷேகம் பெற்று, வெற்றிவிழாக் கொண்டாடிய சமயத்திலே திரிபுவனவீரதேவன் என்னுஞ் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றான். பழையாறை, கும்பகோணம் ஆகியவற்றுக்கு இடையில் அவனால் அமைக்கப்பெற்ற பெருங்கோயில் திரிபுவனவீர ~ ஈஸ்வரம் என்னும் பெயரைப்பெற்றது. ஆனால் இப்பொழுது அது கம்பஹரேஸ்வரம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. அக்கோயில் அமைந்துள்ள ஊர் திரிபுவனம் என்ற யெரால் வழங்கி வருகின்றது.

இக்கோயில் இரண்டு கோபுரங்களையும் இரண்டு பீரகாரங்களையுங் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பகிருகம், அர்த்த மண்டபம், அந்தராளம், மகாமண்டபம், முகமண்டபம் ஆகியன பீரதான கோயிலின் பகுதிகளாகும். கர்ப்பக்கிருகம் உள்ளே 3.81. மீற்றர் சதுரமாகும் வெளியே அது 18.29 மீற்றர் அளவுடைய சதுரமாகும். கர்ப்பகிருகத்தின் சுவர்கள் 35 அடி உயரமானவை. அதன் மேல் அமைந்துள்ள ஆறுதள விமானம் 91 அடி (27.70 மீற்றர்) உயரங்கொண்டது. நிலமட்டத்திலிருந்து தாபியின் நுனவரைக் கோயிலின் உயரம் 126 அடியாகும். (38.40 மீற்றர்)

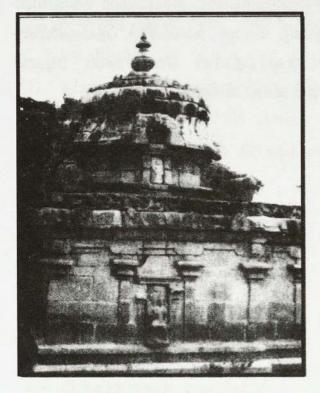
தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலைப் போன்று திரிபுவனத்துக் கோயிலும் மிக உயரமான உபபீடத்தில் அமைந்துள்ளது. அதனாற் கட்டடம் மிகுந்த கவர்ச்சியான வடிவத்தையும் அலங்காரத் தோற்றத்தையும் பெற்றுள்ளது. உபானம், பத்மதளம், வியாளமாலம், கண்டம் முதலிய அம்சங்களும், அவற்றின் மேலே கொடுங்கையும் நாட்டியக் கோலமான சிற்பங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிஷ்டானத்தில் மூன்றுதள உபானம், பத்மதளம், குமுதம், கண்டம், கபோதம், வியாளமாலம், வேதிகை என்னும் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. குமுதப்படையிலே தாமரைப்பூவின் இதழ்கள் போன்ற வடிவங்கள் நிமிர்ந்த வடிவிலுங் கவிழ்ந்த கோலத்திலுங் கீழும் மேலுமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இராமாயணக் கதையினை விளக்கும் சிறிய சிற்பங்கள் வரிசையாகத் தளத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கர்ப்பகிருகத்தின் சுவர்களிலே முன்புறமாக நீட்டி அமைக்கப்பெற்ற கட்டடத் தொகுதிகளிலே தேவகோட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றிலே தெற்கிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியும், மேற்கில் இலிங்கோத்பவரும், வடக்கிற் பிரமனும் அமைந்துள்ளனர். சுவர்ப்பாகம் ஒவ்வொன்றிலும் சதுரமான பீடமும், எண்கோண

இந்துக் கோயில்கள்

விஜயாலய சோழீஸ்வரம் - நார்த்தா மலை (சோழர் கலைப்பாணி)

சுப்பிரமணியர் கோயில் - கண்ணனூர் (சோழர் கலைப்பாணி)

திருக்கட்டளைச் சுந்தரேசுவரர் கோயில் (சோழர் கலைப்பாணி)

வடிவமான கம்பபம், கண்டம், கும்பம், குமுதம் முதலிய அம்சங்கள் பொருந்திய தூண்களின் அமைப்புகள் காணப்படும். தேவகோட்டங்களின் பக்கங்களில் அரைத்தூண்கள் அமைந்துள்ளன. அர்த்தமண்டபத்தின் தெற்குப் பக்கத்திலே கணேசரின் படிமமும், வடக்குப் புறத்திலுள்ள தேவகோட்டத்திலே ஷட்புய துர்க்கையின் உருவமும் உள்ளன.

கர்ப்பகிருகம், திருக்காமக்கோட்டம், சண்டேசுவரர் சந்நிதி, சரபாமூர்த்தி கோயில் ஆகியவை முதலாம் பிரகாரத்திலுள்ளன. வடக்குப் பக்கத்திற் சிறிய தேவகோட்டங்கள் உள்ளன. வசந்த மண்டபம், நந்தி மண்டபம், பலிபீடம், துவஜஸ்தம்பம் ஆகியன இரண்டாம் பிரகாரத்தில் உள்ளன.

திருக்காமக் கோட்டம் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகந்த பீடமொன்றில் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் இறையகம் சதுர வடிவமானது. விமானத்தின் கிரீவமுஞ் சிகரமும் வட்டமானவை. முன்னால் அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம் என்னும் அமைப்புகள் உள்ளன. அவை யாவும் ஒரு பொதுவான அதிஷ்டானத்தில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. அதில் உபானம், பத்மம், ஐகதி, திரிபட்டகுமுதம் என்னும் படைகள் உள்ளன. இறையகச் சுவர்கள் மூன்றில் இச்சாசக்தி, ஞானாசக்தி, கிரியாசக்தி என்போரின் படிமங்கள் உள்ளன.

சரபாமூர்த்திக்குத் தனிக்கோயில் அமைந்துள்ளமை திருபுவனம் கோயிலின் தனிச் சிறப்பாகும். சரபா மூர்த்தியின் வழிபாடு சோழர் காலத்தின் பிற்பகுதியிலே செல்வாக்குப் பெற்றது. அங்குள்ள சரபாமூர்த்தியின் வெண்கலப் படிமம் காமிகாமத்திலே சொல்லப்பட்டவாறு அமைக்கப்படவில்லை.²⁵

அடிக்குறிப்புகளும் விளக்கவுரைகளும்

- 1. S.R. பாலசுப்பிரமணியம், சோழர் கலைப்பாணி, ப. 119.
- 2. மேலது, பக். 49 52.
- 3. மேலது, பக். 43 44.
- 4. மேலது, பக். 50 51.
- 5. மேலது, பக். 51.
- 6. மேலது, பக். 52 53.
- 7. K.A.Nilakanta Sastri, A History of South India, p. 465 6
- 8. S.R. பாலசுப்பிரமணியம், ப. 94.
- 9. மேலது.
- 11. மேலது, பக். 94 95.
- 13. மேலது.
- 14. K.A.Nilakanta Sastri, A History of South India, p. 467.
- 15. மேலது, பக். 468–9
- 16. இந்துகலைக் களஞ்சியம் பகுதி III, பிரதம பதிப்பாசிரியர் சி.பத்மநாதன், வெளியீடு: இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1996, பக். 19–26
- 17. தி.வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பீற்காலச் சோழர் வரலாறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1974, ப.641.
- 18. S.R. பாலசுப்பிரமணியம், சோழர் கலைப்பாணி, ப. 141.
- 19. மேலது, பக். 143.
- 20. மேலது, பக். 159.
- 21. மேலது, பக். 160
- 22. ഥേலது,
- 23. மேலது, பக். 166.
- 25. இந்துகலைக் களஞ்சியம் பகுதி III, பிரதம பதிப்பாசிரியர் சி.பத்மநாதன், இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, 1996, பக். 138 – 145.

சோழர் காலத்துக் கோயில்கள்

முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை

கலாநிதி வெ. வேதாசலம்

தமிழக வரலாற்றிலே பல்வேறு துறைகளில் முத்திரை பதித்தத்தவர்கள் சோழர்கள். தமிழ் நாட்டுச் சிற்பக்கலை வரலாற்றிலே தமக்கேயுரிய தனித் தன்மையுடன் சோழர்காலச் சிற்பங்கள் திகழ்கின்றன. தொடக்க காலத்திற் பல்லவர் காலப் பாணியைப் பின்பற்றிய சோழர்கள் காலப்போக்கில் காலத்தால் மறக்கமுடியாத சிற்பப் படைப்புகளைப் படைத்து சிற்பக்கலையின் சிகரத்தினை எட்டியுள்ளனர். தமிழகத்துச் சிற்பக் கலையிற் பல புதிய முயற்சிகள் இக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சைவம், வைணவம், சமணம், பௌத்தம் என்ற பெருஞ்சமயச் சிற்பங்களோடு சக்தி வழிபாட்டின் எழுச்சியைக் காட்டும் சிற்பங்களையும் இக்காலத்திற் காணமுடிகின்றது. அதேவேளையில் நாட்டுப்புற மக்களின் சமய உணர்வுக்குச் சான்றான சிற்பங்களும் சோழர்காலத்திலே படைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இவற்றிற் சைவசமய சிற்பங்களே தலையாய சிறப்புப் பெற்றுப் பெருமளவில் உள்ளன. பிற சமயக் கோயில்களைக் காட்டிலும் சைவசமயக் கோயில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சைவத் திருவுருவங்களைப் பற்றியே அதிக அளவில் ஆய்வுசெய்ய வேண்டிய நிலையுள்ளது.

காலமுறை

சோழர்காலக் கலை வரலாற்றை ஆய்வுசெய்த அறிஞர்கள் அரசியல் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலைப்பணியை வைத்துப் பலவாறாகப் பிரித்துள்ளனர். டக்ளஸ் பாரட் முற்காலச் சோழர் கலைப்பாணியைப் மேல்வருமாறு பகுத்து ஆய்வு செய்துள்ளார்.¹

UNIVERSITY OF JAFFNA I. முதலாம் காலகட்டம் ~ ஆதித்தன் பாணி ~ கி. பி. 850~940

2. இரண்டாம் காலகட்டம் ~ பராந்தகன் பாணி ~ கி. பி. 940 ~ 970

CADES V. SAVASAIN

3. மூன்றாம் காலகட்டம் ~ செம்பியன்மாதேவி பாணி ~ கி. பி. 970 ~ 1014

சோழர் காலத்துக் கட்டடக் கோயில்களின் வரலாறு குறித்து ஆய்வு செய்த எஸ். ஆர். பாலசுப்பீரமணியம் சோழர்காலக் கலை வரலாற்றை மேல்வரும் மன்று காலகட்டங்களாகப் பகுத்துள்ளார்.²

I. முற்காலச் சோழர் கலை ~ கி. பி. 850~985

2. இடைக்காலச் சோழர் கலை ~ கி.பி. 985~1070

3. பிற்காலச் சோழர் கலை ~ கி.பி. 1070 ~ 1270

இதில், விசயாலய சோழன் முதல் முதலாம் இராசராச சோழன் ஆட்சியின் தொடக்கம் வரையுள்ள காலம் முற்காலச் சோழர் கலைப் பாணி என்றும் இராசராசன் காலம் முதல் முதலாம் குலோத்துங்கன் காலம் வரையுள்ள காலம் இடைக்காலச் சோழர் கலைப்பாணி என்றும் முதலாம் குலோத்துங்கன் முதல் மூன்றாம் இராசேந்திரசோழன் காலம் வரையுள்ள காலம் பிற்காலச் சோழர் கலைப்பாணி என்றும் கூறுகின்றார். இது தவிர சோழர்காலக் கலை வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதில் மேலும் காலமுறைப் பகுப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை வரலாற்றை டக்ளஸ் பாரட் கூறியுள்ள கருத்தின் அடிப்படையில் சிறிது மாற்றத்துடன் மேல்வரும் முறையில் பிரித்து ஆய்வு செய்யலாம்.

1. ஆதித்தன் பாணி ~ கி.பி. 850~940 ~ முதலாம் காலகட்டம்

- 2. பராந்தகன் பாணி ~ கி.பி. 940 ~ 970 ~ இரண்டாம் காலகட்டம்
- 3. செம்பியன்மாதேவி பாணி ~ கி.பி. 970 ~ 1014 ~ மன்றாம் காலகட்டம்

இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு விசயாலயச்சோழன் காலத்துச் சிற்பங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் ஆதித்தசோழன் கலைப்பாணிக்குள் விசயாலயன் காலச் சிற்பங்களை அடக்கிக் கூறலாம்.

முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை

டூடமும் தன்மையும்

முற்காலச் சோழர் சிற்பங்களை அவை காணப்படும் இடங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேல்வருமாறு ஆய்வு செய்யலாம்.

1. வீமானச் சிற்பங்கள்

2. பரீவார ஆலயச் சிற்பங்கள்

3. மண்டபச் சிற்பங்கள்

4. திருச்சுற்று மாளிகைச் சிற்பங்கள்

5. கோபரம் ~ நுழைவாயில் சிற்பங்கள்

6. பலிபீடம் ~ நந்தி மண்டபச் சிற்பங்கள்

விமானச் சிற்பங்களை அதிட்டானம் (அடித்தளம்), தேவகோட்டம், அரைத்தூண்கள், தோரணங்கள், கூரை (கொடுங்கை, பூதவரி) தளங்கள், கீரிவம் என்று அவை உள்ள இடங்களைக் கொண்டு பலவாறாகப் பகுத்து ஆய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

சிற்பங்களின் சித்திரிப்பு, பொருண்மை அடிப்படையிலும் மேல்வருமாறு பிரித்து ஆய்வு செய்யலாம்.

சிற்றருவச் சிற்பங்கள் ~ தனிநிலை

2. கதைத்தொடர்ச் சிற்பங்கள் ~ புராணம், இதிகாசம்

3. ஆடற்கலைச் சிற்பங்கள்

4. மனித உருவச் சிற்பங்கள்

மேற்கொண்ட பகுப்பாய்வு தவீர்த்து, சமய மரபுகளின் அடிப்படையில் சைவம்,வைணவம், சாக்தம், சமணம் என்று பலவாறாகப் பிரித்து முற்காலச் சோழர் சிற்பங்கள் குறித்து ஆய்வு நடத்தலாம். மேற்கண்ட முறையில் சிற்பங்கள் காணப்படும் இடங்களின் அடிப்படையிலும் சிற்பங்களின் அளவு, தன்மை அடிப்படையிலும் முற்காலச் சோழர் சிற்பங்கள் குறித்து இங்கு ஆய்வு செய்யப்படுகின்றது.

முதலாம் காலகட்டம் கி.பி. 850 – 907

தருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு விஜயாலயசோழன் முத்தரையரிடமிருந்து தஞ்சையைக் கைப்பற்றி வெற்றியின் அடையாளமாக நிசும்பசூதனி என்ற சக்திக்குக் கோயில் எழுப்பினான் என்கிறது.³ இச்சிற்பமே தற்போது தஞ்சையில் வடபத்திரகாளி கோயிலில் உள்ளது என்றும் இரு விதமான கருத்துக்கள் உள்ளன. அசுரர் காலடியில் கிடக்க பல கரங்கள் கொண்ட வீர வடிவில் இவ்விரு சிற்பங்களும் காட்சியளிக்கின்றன. இவ்விரு சிற்பங்களுமே முற்காலச் சோழர் கலைப்பாணியில் விளங்குகின்றன.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் நார்த்தாமலையிலுள்ள விஜயாலய சோழீஸ்வரத்துக் கோயிலன் விமானத்திலும் பரிவார ஆலயங்களிலும் இருந்த விஜயாலயன் காலத்து அழகிய சிற்பக் கலைப்படைப்புகள் தற்போது புதுக்கோட்டை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன. இவற்றில் வீணையை மார்பில் அணைத்துக் கொண்டிருக்கும் வீணாதரமூர்த்தியும் தங்களுக்குரிய ஆயுதங்களைக் கரங்களில் ஏந்திய எழில்மிக்க சப்தமாதர் சிற்பங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். விஜயாலய சோழீஸ்வரத்தின் அர்த்த மண்டபத்தின் இருபுறமும் காணப்படும் இரு வாயிற்காவலர் சிற்பங்கள் கலை வல்லாரை ஈர்க்கும் தோற்றம் கொண்டவை. விஜயாலயசோை காலத்துச் சிற்பங்கள் பல்லவர் காலத்திலிருந்து மென்மையான சோழர்கலை மரபிற்கு மாறுகின்ற தன்மையைக் காட்டுகின்றதாக அமைந்துள்ளன.

ஆதித்தசோழனின் தொண்டைநாட்டு வெற்றி சோழப் பேரரசின் எழுச்சிக்கு வித்திட்டது. தொண்டைநாடு உள்ளிட்ட தமிழ்நாட்டின் வடபகுதி முழுமையும் சோழின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. செல்வ வளமிக்க அரசாக சோழப் பேரரசு மாறத் தொடங்கியது. இக்காலத்தில் நதிக்கரையில் இருந்த ஊர்களும் பாடல்பெற்ற தலங்களும் உள்ளூர் நகரங்களும் சமயத் தலங்களாக மாறின. குறிப்பாக சைவசமயம் சோழர்களின் பேராதரவைப் பெற்றது. மேற்கண்ட இடங்களில் ஏராளமான கலைச்சிறப்பு வாய்ந்த கற்கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. முற்காலச் சோழர் காலத்தில் பாடல்பெற்ற செங்கற்றளிகள் கற்றளிகளாக மாறின. இதனால் தொண்டைநாடு மற்றும் சோழநாட்டுப் பகுதிகளில் கலையழகுமிக்க சிற்பங்கள் கோயிலை மையமாகக் கொண்டு செய்விக்கப்பட்டன. ஆதித்தசோழன் காலத்திய தலைசிறந்த சிற்பங்களைக் கும்பகோணம் (நாகேசுவரசுவாமி கோயில்) லால்குடி, சீனிவாசநல்லூர், செந்தலை, கண்டியூர், திருவல்லம், தக்கோலம் முதலிய இடங்களிலுள்ள சிவன் கோயில்களிற் காணலாம். ஆதித்தசோழன் காலத்தில்

முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை

செப்புத் திருமேனிகளைவிட கற்சிற்பங்களுக்கே அதிகம் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டன. கல்லினால் வடிக்கப்பட்ட இவை, செப்புத் திருமேனிகள் போன்று காட்சியளிக்கின்றன.

கும்பகோணம் நாகேசுவரசுவாமி கோயிலின் கருவறை, அர்த்த மண்டபத் தேவகோட்டங்களில் காணும் சைவத்துறவி, அரசமரபைச் சார்ந்த ஆடவர், பெண்கள், அக்னி போன்ற தேவர்களின் உருவங்கள் உமையொரு பாகன், பிரம்மன், பிச்சைபுகும் பெருமாள், தூர்க்கை முதலிய தெய்வ உருவங்கள் அழகியல் உணர்வில் மழ்கித் தேர்ச்சிபற்ற சிற்பிகளால் உருவாக்கப்பட்டவையாகும். இவற்றின் பேரழகை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. இவ்வருவங்கள் உள்ள தேவகோட்டங்கள் தரையிலிருந்து மிகவும் உயரத்தில் அமைக்கப்படவில்லை. நேருக்கு நேர் நின்று எளிதில் காணும் வகையிலும் காண்பவரை ஈர்க்கும் வகையிலும் தேவகோட்டங்களில் இச்சிற்பங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 4 இவ்வருவங்கள் காண்பவரை நோக்கித் தேவகோட்டங்களிலிருந்து வெளிக்கிளம்பி வருவன போன்ற உணர்வினை உண்டாக்குகின்றன. இவற்றின் ஆடை அலங்கார ஒப்பனைகள் மிகையில்லாது இயல்பான தன்மையுடன் காணப்படுகின்றன. முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலையின் குறிப்பிடத்தக்க கூறான 'உறைபொருள் இயல்புநிலையை' (Suolimated Realism) எடுத்துக்காட்டுகின்ற முறையில் இவை விளங்குகின்றன. இதே போன்ற அரச மரபினரின் ஆடவர், பெண்டிர் உருவங்களையும் தென்திசைச் செல்வன் போன்ற தெய்வவருவங்களையும் காவிரிக்கரையிலுள்ள சீனிவாச நல்லூர் சிவன்கோயிலிலும் காணமுடிகிறது.

பழவேட்டரையர் சிற்பங்கள்

ஆதித்தசோழன் காலத்திலே சோழர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஆண்ட பழுவேட்டரையர்கள், இருக்குவேளிர் என்ற சிற்றரச மரபினர் கலைச்சிறப்பு வாய்ந்த கோயில் களைக் கீழையூர், மேலப்பழுவூர், கீழப்பழுவூர் பகுதிகளில் உருவாக்கியுள்ளனர். கொடும்பாளூரில் இதேகாலத்து இருக்குவேளிரின் கலைப்படைப்புகள் உள்ளன. கீழையூரில் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் எடுப்பிக்கப்பட்ட ஒரே திருச்சுற்றில் அமைந்த இரட்டைச் சிவன்கோயில்கள் பழுவேட்டரையரின் தலைசிறந்த கலைப் படைப்புகளாகும். இவற்றின் தேவகோட்டங்களிற் காணப்படும் தட்சிணாமூர்த்தி, சந்திரசேகரர், நான்முகன், சுப்பேரமணியர் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். சோழரது சிற்பக்கலையில்

இந்துக் கோயில்கள்

இயல்பு நிலையை எடுத்துக் காட்டும் நந்தியின் சிற்பங்கள் கீழையூர், மேலப்பழுவூர் கோயில்களில் உள்ளன. கீழையூர் அகத்தீஸ்வரர் கோயிலில் கீரிவகோட்டத்தில் வீணையை மீட்டிக் கொண்டு வலது காலை முன்வைத்து நடந்துவரும் நிலையிலுள்ள வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தியின் சிற்பம் உயிரோட்டமிக்கது. இக்கோயில் முன் மண்டபத்தில் உள்ள கங்கையைச் சிவன்- தனது தலையில் தாங்கியதால் கோபம் கொண்ட பார்வதியின் ஊடலைத் தீர்க்க முயலும் சிவனது கௌரிபிரசாதமூர்த்தி உருவம் உன்னத காவியப் படைப்பாகும். ⁶ இம்மண்டபத்தில் பெரிய பலகையையுடைய அழகிய சிம்மத் தாண்கள் காணப்படுகின்றன. கீழையூர், மேலப்பழுவூர் கோயில்களில் உள்ள சிற்றாலயங்களிற் பழுவேட்டரையர் கலைத்திறனைப் பறைசாற்றும் சப்தமாதர், சுப்பிரமணியர், ஜேஷ்டாதேவி சிற்பங்கள் உள்ளன.

கீழையூர் இரட்டைகோயில் தோரணங்கள் நட்பமான வேலைப்பாட்டுடன் திகழ்கின்றன. இவற்றின் நடுவே கஜசம்காரஸர்த்தி, சிவனது நடனங்கள், (வினவிருத்தகரணம், ஊர்த்தவஜாநுகரணம்) போன்ற சிறு சிற்பங்கள் அழகுடன் மிளிர்கின்றன. இக்கோயில் அரைத்தாண் ஒன்றில் மகிசாசூரமர்த்தினி, அசுரனை விரட்டிச் செல்லும் காளியின் சிறு சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. கொடுங்கையின் கீழே பல்வேறு இசைக்கருவிகளைக் கரங்களில் ஏந்திக் காட்சியளிக்கும் புதகணங்களின் ஆடற்கோலங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இருக்குவேளிர் சிற்பங்கள்

பூதிவிக்கிரமகேசரியால் எடுக்கப்பட்ட கொடும்பாளூர் மூவர் கோயில்களின் காலம் குறித்துக் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. இக்கோயில்களைப் பத்தாம் நாற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சார்ந்தவை⁷ என்று கருதுவதைவிட ஒன்பதாம் நாற்றாண்டின் இறுதியிலோ ⁸ அல்லது பத்தாம் நாற்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ கட்டப்பட்டவை என்று கூறலாம்.⁹ மூவர் கோயில் தேவகோட்டங்களிலும் தளங்களிலும் கிரீவங்களிலும் இருக்குவேளிரின் கலைத்திறனுக்குச் சான்றாய் அமைந்த அரத்தநாரீஸ்வரர், உமாமகேசுவரர், கங்காதரர், அந்தகாகரர், காலசம்காரர், அரிகரர், வீணாதரர் ஆகியோரின் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கோயிலிலும் இக்கோயிலைச் சுற்றியிருந்த பரிவார ஆலயங்களிலும் இருந்த சிற்பங்கள் பல தற்போது திருச்சியிலுள்ள மத்திய தொல்லியல் துறை கோட்டைவாயில் அருங்காட்சியகத்திலும் புதுக்கோட்டை அரசு அருங்காட்சியகத்திலும் உள்ளன. மூவர்கோயிலிருந்து எடுத்துச் செல்லப்பட்டு சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன முப்புரமெரித்த விர்சடைக் கடவுள் அவரது தேவியான திரிபரசுந்தரியின் சிற்பங்கள், ஒப்பற்ற கலைப்படைப்புகளாகும். கொடும்பாளூர் மூவர்கோயில் அடித்தளத்தில் காணப்படும் உயிரோட்டம் மிக்க சிம்ம வரிசையின் அணிவகுப்பு சோழர்காலச் சிற்பக்கலையின் சிகரங்களாகும். இதேபோன்று இக்கோயில் தேவகோட்டங்களிற் காணப்படும் தோரணங்களும் வேலைப்பாடு மிக்கவை.

இரண்டாம் காலகட்டம் – கி.பி. 907–956

முதலாம் பராந்தகசோழன் காலத்துச் சிற்பக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் சிற்பங்கள் எறும்பூர், புள்ளமங்கை (பசுபதி கோயில்) புஞ்சை முதலிய இடங்களிலுள்ள சிவன்கோயில்களிற் காணப்படுகின்றன. ஏறும்பூர்க் கோயிலின் தேவகோட்டங்களிலுள்ள தென்திசைச்செல்வன், பிரம்மா, யோகீசுவரர் உருவங்கள் தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பது போன்று வடிக்கப்பட்டுள்ளன. முற்பட்ட காலத்துச் சோழர் சிற்பங்களிற் காணாத தனித்தன்மை கொண்ட சிற்பங்கள் இவையாகும். அருளும் இனிமையும் கருணையும் பொதிந்து காணப்படும் புள்ளமங்கைப் பிரம்மபுரீஸ்வரர் சிவன்கோயில் தேவகோட்டங்களில் காணம் விநாயகர், இலிங்கோற்பவர், பிரம்மன், துர்க்கை ஆகியோரது உருவங்கள் தரவரிசையில் ஆதித்தசோழனின் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டச் சிற்பங்களுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்து எண்ணத்தக்கவை. இவற்றின் இருபுறமும் புதுமையான முறையில் அடியார், பூதகணங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இக்கோயில் அதிட்டானத்திலுள்ள கலபாதச் சிற்றருவச் சிற்பங்களும் தொடர்சிற்றருவச் சிற்பங்களும் முன்னதைக் காட்டிலும் தரத்தில் விஞ்சி நிற்கின்றன. பூஞ்சை நல்துணைஈஸ்வரர் கோயில் விமானத்திலும் கலைத்தரமிக்க கலபாதச் சிற்பங்களும் சிற்றுருவச் சிற்பங்களும் தேவகோட்டச் சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன. தேவகோட்டங்களில் எடுப்பான தோற்றத்துடன் எழில்வாய்ந்த அகத்தியர், கானத்து எருமைமீது நிற்கும் துர்க்கை, இலிங்கபுராணதேவர், பிரமன் அகியோரது சிற்பங்கள் உள்ளன. பல்லவரது கலை மரபை நினைவூட்டும் முறையிற் காலடியில் தலையரிந்து படைக்கும் நவகண்ட சிற்பங்களுடன் இங்குள்ள துர்க்கை படைக்கப்பட்டுள்ளாள். இவளது தோளின் வலப்புறம், இடப்புறம் முறையே அவளது வாகனங்களான சிம்மமும் பாய்கலையும் (மான்) காணப்படுகின்றன. பீரம்மாவின் உருவம் புன்னகை தவ,ழும் முகத்துடன் இளமைத் தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றது.

பராந்தகசோழன் காலத்தில் விமானத்தின் தேவகோட்டங்கள் மூன்ற முதல் ஐந்து வரையிலான எண்ணிக்கையில் உருவாக்கப்பட்டு அவற்றிலே கருவறையின் தென்புறம் தட்சிணாமூர்த்தி, வடபுறம் பிரம்மா, மேல்புறம் திருமால் அல்லது இலிங்கோற்பவர் உருவங்களும் அர்த்தமண்டபத் தென்புற, வடபுறத் தேவகோட்டங்களில் விநாயகர், தூர்க்கையின் சிற்பங்களும் வைக்கப்படும் மரபு உள்ளது. இவற்றோடு அரிகரர், அர்த்தநாரி, அகத்தியர், ரிஷபவாகனர், முருகன் ஆகியோரது உருவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. திருமால், பிரம்மாவைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவராய்ச் சிவபெருமான் விளங்குகின்றார் என்பதைக் காட்டும் வகையில் முதற்பராந்தகசோழன் காலத்தில் கருவறை மேற்குப்புற தேவகோட்டத்தில் முதன்முதலில் இலிங்கோற்பவர் இடம்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாம் பராந்தகசோழன் காலத்தில் வந்த மற்றொரு சிற்பமரபு அகத்தியாக்கு அர்த்தமண்டபத்தின் தென்புறம் இடமளித்ததாகும். இப்புதிய மரபிற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டுக் கோயில் கலைமரபில் வடமரபு இணைந்துள்ள அடையாளத்தை இது காட்டுகிறது எனலாம். இதனைவிட முக்கிய காரணம் சோழநாடு செழிக்கக் காவிரியை வடதிசையிலிருந்து கமண்டலத்திற் சோழநாட்டிற்குக் கொண்டு வந்தவர் அகத்தியர் என்ற தொன்மக் கதையே ஆகும். இம்மரபை ஏற்றுக்கொண்ட சோழ மன்னர்கள் தம்நாடு செழிக்கக் காவிியைத் தந்த அகத்தியர்க்கு நன்றியைப் புலப்படுத்தும் அடையாளமாகவே சிவன்கோயில் தேவகோட்டத்தில் அவரை வைத்து வழிபடும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருதுவது பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.10 புஞ்சைநல்துணை ஈஸ்வரத்து அகத்தியர் தென்புற தேவகோட்டத்தில் விநாயகருக்கு அருகில் அவருக்கு ஒப்பான பானை வயிற்றுடன் சடைமுடி, தாடியோடு கரத்தில் கமண்டலத்தோடு காட்சி தருகின்றார். முற்காலச் சோழர் காலத்து அகத்தியர் சிற்பப் படைப்புகளில் இவ்வுருவம் தலைசிறந்ததாகும். இதனையடுத்துத் திருவாவடுதுறை கோமுத்தீஸ்வரர் கோயில் அகத்தியர் உருவம் சிறந்த கலைப்படைப்பாகும்.

மூன்றாம் காலகட்டம் – கி.பி. 956 – 985

பத்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியின் தொடக்கத்திலிருந்து செம்பியன் மாதேவி கலைப்பாணியிற் சிவன்கோயில் கருவறை அர்த்த மண்டபங்களில் ஒன்பது தேவகோட்டங்களை உருவாக்கி அவற்றிலே சிவனது பல்வேறு வடிவங்களைச் சிற்பங்களாகச் செய்து வைக்கும் வழக்கம் தோன்றியது. இதற்குச் சான்றாகத் தீருக்கோடிக்காவல், ஆடுதுறை, குத்தாலம், கோனேரிபுரம், திருநாரையூர், செம்பியன்தேவி முதலிய ஊர்களில் உள்ள சிவன்கோயில்களைக் கூறலாம். இவற்றிலே தென்புறத் தேவகோட்டங்களில் விநாயகர், நடராசர், அகத்தியர், தட்சிணாமூர்த்தி உருவங்களும் வடபுறத் தேவகோட்டங்களில் பிரமன், பிச்சைபுகும் பெருமான், அர்த்தநாரி அல்லது கங்காதரர் ஆகியோரது உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. மேற்குப்புற தேவகோட்டங்களில் திருமால் அல்லது இலிங்கோற்பவர் திருவுருவங்கள் உள்ளன. செம்பியன் மாதேவி காலத்திலிருந்து நடராசர் திருவுருவத்தைத் தேவகோட்டங்களில் வைக்கும் வழக்கம் வந்துள்ளது. ஆடவல்லான் திருமேனிக்கு அதிக மதிப்பு தோன்றத் தொடங்கியதை இது காட்டுகிறது.

முற்காலச் சோழர் கோயில்களில் தேவகோட்டங்களில் குறிப்பிட்ட திருவுருவங்களை வைக்கும் வழக்கம் இருந்தமையால் அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் ஒரே மாதிரியாக வடிக்கும் கட்டாயத்திற்குச் சோழர்காலச் சிற்பிகள் ஆளாயினர். ஆனால், தங்களது கலைத்திறத்தால் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் அவற்றின் தோற்றத்தில் ஏதேணம் ஒரு மாற்றத்தைத் தந்து காண்பாரைச் சுலிப்பு ஏற்படாவண்ணம் செய்தனர். தேவகோட்டங்களின் மேற்புறத்தை அணிசெய்யும் மகர தோரணங்கள், சித்திர தோரணங்கள், பத்திர தோரணங்களைப் படைத்து அவற்றின் நடுவே மணி பதித்தாற் போன்று சிற்றுருவத் தெய்வ வடிவங்களைச் செய்வித்தனர். இவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டாக திருவாவடுதுறை, கோனேரோசுபுரம், திருவெறும்பூர் கோயில்கள் விளங்குகின்றன. கொடுங்கையிலுள்ள கூடுகளிலும் பல அழகிய திருவுருவங்களைச் சோழர்கள் படைத்துள்ளனர்.

தனித்த நிலையில் விளங்கும் முற்காலச் சோழர் காலத்துப் பிரம்மாவின் சிற்பங்கள் கண்டியூர், செந்தலை போன்ற இடங்களில் உள்ளன. சென்னை, தஞ்சை, மதுரை அருங்காட்சியகங்களிற் பல அரிய முற்காலச் சோழர் சிற்பங்கள் காட்சியில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் காணப்படும் கருந்தாட்டாங்குடி பிரம்மாவின் சிற்பம் பேரெழில் படைத்ததாகும். இதனை வாகீசசிவம் என்றும் சதாசிவத் திருவுருவம் என்றும் கருதுகின்றனர்.¹¹ மதுரை திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை அருங்காட்சியகத்தில் முற்காலச் சோழர் காலத்தினைச் சார்ந்த திருவிடை மருதூரிலிருந்து எடுத்து வரப்பெற்ற கௌரிபிரசாதமூர்த்தி, துர்க்கை, திருவிராமீசுவரத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட கங்காதரமூர்த்தியின் சிற்பக் கலைப்படைப்புகள் உள்ளன.

பரிவாரக்கோயில் சிற்பங்கள்

முற்காலச் சோழர் காலத்துக் கோயில்களில் எட்டுத் தெய்வங்களுக்கென்று எட்டுப் பரிவார ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிலே சூரியன், சந்திரன், வீநாயகர், முருகன், ஜேஷ்டாதேவி, சப்தமாதர், துர்க்கை, சண்டிகேசுவரர் முதலிய தெய்வங்களின் திருவுருவங்கள் இடம்பெற்றன. கொடும்பாளூர் மூவர்கோயிலில் பதினைந்து தெய்வங்களுக்கென்று பதினைந்து பரிவார ஆலயங்கள் இருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முற்காலச்சோழர் காலத்திலிருந்து அனைத்துச் சிவன் கோயில்களிலும் ஜேஷ்டாதேவிக்கென்று தவறாமல் சிற்றாலயங்கள் அமைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. சமுதாயத்தில் மூதேவி என்று பிற்காலத்திற் புறந்தள்ளப்பட்ட இத்தெய்வம் முற்காலச் சோழர் கோயில் வழிபாட்டில் நுழைந்து குறிப்பிடத்தக்க இடம்பிடித்துள்ளாள். இவளது அழகிய திருவுருவங்கள் பழுவூர், திருக்கட்டளை, திருவேங்கைவாசல் போன்ற இடங்களிற் காணப்படுகின்றன.

கதைத்தொடர் – தனிநிலை சிற்றுருவச் சிற்பங்கள்

முற்காலச்சோழர் கோயில்களிற் சிவபுராணம், விஷ்ணுபுராணம், பாகவதம் போன்ற புராண நிகழ்வுகளையும் இராமாயணம் போன்ற இதிகாசக் காட்சிகளையும் காட்டும் சிற்றுருவத் தொடர்ச் சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை தவிர தனிமனித உணர்வுகளையும் மனித வாழ்வின் முக்கிய கூறுகளையும் அடற்கலையின் அரியத் தோற்றங்களையும் விலங்குகளின் உணர்வுகளையும் படம் பிடித்துக் காட்டும் சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை கருவறையின் அடித்தளம், தேவகோட்டத் தோரணங்கள், அரைத்தாண் ஆகியவற்றிலே காணப்படுகின்றன.

முற்காலச் சோழர் காலத்தில் கருவறை அதிட்டானத்தின் கண்டப் பகுதிகளில் சிற்றுருவச் (6"x 4") சிற்பங்கள் உயர் கலைத்தரம் மிக்கவையாய் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய சிற்பங்களைக் குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம், புள்ளமங்கை, புஞ்சை, துடையூர், திருச்சென்னம்பூண்டி, திருவெறும்பூர், கண்டியூர், திருப்புறம்பியம், திருவிடைமருதார், லால்குடி, கோனேரிராசபுரம், குத்தாலம், திருக்கோடிக்காவல், திருவாஞர், கோபுரப்பட்டி, திருமீய்ச்சூர், கண்டியூர் முதலிய இடங்களிலுள்ள சிவன்கோயில்களிற் காணலாம். பறசலார், திருமங்கலம் போன்ற இடங்களிலுள்ள கோயில்களிற் கருவறைச் சுவரின் அரைத்தாணின் அடிப்பகுதியில்

முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை

(ஒமம்) இத்தகு சிற்பங்கள் செய்விக்கப்பட்டுள்ளன. அதிட்டானத்தின் நான்கு புறங்களிலும் கண்டப் பகுதியில் 48 முதல் 120 சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் செய்விக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிற்பங்கள் அளவில் சிறியவையாய் இருந்தாலும் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் தரத்தில் உயர்ந்தவையாய்க் கலை நுணுக்கம் மிக்கவையாய் உள்ளன. சின்னஞ்சிறு இடத்திற்கூடப் பேருணர்வை வெளிப்படுத்த முடியும் என்ற சிற்பீயின் ஆற்றலை உணர்த்துவனவாய் உள்ளன. ஆகம விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நின்ற சிற்பிகளின் சுதந்திரமான மனவெழுச்சிக்கு இடமளிப்பனவாய் இவை விளங்குகின்றன. ஆகமத்தின் பிடியில் சிக்கத் தொடங்கி இலக்கண வரம்பிற்குள் சிவபெருமான் அருட்கோலங்களையும் அழித்தல் கோலங்களையும் செய்துவந்த கலைஞர்களின் மனவுணர்ச்சிகளுக்கும் கற்பனைக்கும் கண்டச்சிற்பங்கள் தடைபோடவில்லை. இம்முறையானது சாளுக்கியர்களால் கொடங்கப்பட்டுப் பல்லவர்களாற் பின்பற்றப்பட்டுச் சோழர்களாற் செழித்து வளரும்படி செய்யப்பட்டது. இச்சிற்றருவச் சிற்பக்கலை முற்காலச் சோழர் காலத்தில் உச்சகட்ட நிலையை எட்டியுள்ளது.¹² அஜந்தா போன்ற இடங்களிலுள்ள பெரிய தெய்வவருவங்களையும் கலைத்தரம் குறையாது சுருக்கிச் சிறு சித்திரமாக்கினால் எவ்வாறு அமையுமோ அவ்வாறு அமைந்த ஆற்றல்மிக்க படைப்புகள் இவையாகும்.13 எனப் பேராசிரியர் கு. சேதுராமன் கருதுவது பொருத்தமான கூற்றாகும்.

குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டத்தில் விமானத்தின் அதிட்டானத்தில் முப்புறமும் இராமாயணத்தின் கருவான காட்சிகள் சிறதொடர்ச் சிற்பங்களாக உள்ளன. புஞ்சையில் அதிட்டானத்தில் அறுபதிற்கும் மேற்பட்ட சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இதில் இராமன் கானகம் செல்லும் காட்சி முதல் இராவணன் வீழ்ச்சிவரை இருபத்து நான்கு காட்சிகள் உள்ளன. இவ்வடிவங்களில் திரிராந்தகர், வீரபத்திர் போன்ற உருவங்களும் பாகவதத்திற் கண்ணன் காளையாய் வந்த அசுரனை அழித்தல், காளிங்கமர்த்தனம் போன்ற உருவங்களும் விஷ்ணுவின் பூவராகர், இராசமன்னார், கருடாந்திகர் இரணியவதக் கோலங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. சூரியன் தனது தேவியருடன் தேரிலே பவனிவரும் காட்சியும் மகிசாசுரமர்த்தினி, துர்க்கை, நிசும்பசூதனி தேவியர் உருவங்களும் ஆண், பெண் ஆடற்காட்சிகளும் உள்ளன. கலைஞனின் மனம் சிற்ப இலக்கணத்தால் உறைந்து போகாமல் கற்பனைச் சிறகடித்துப் பறப்பதைப் புள்ளமங்கைச் சிற்பங்களிற் காணமுடிகிறது. முற்காலச்சோழர் கலபாதச் சிற்பங்களிற் தலைசிறந்து விளங்குபவை புள்ளமங்கைச் சிற்பங்களே. கோபுரபட்டி முற்காலச் சோழர் கோயிலில் இராமாயணக் காட்சிகளோடு அர்ச்சுனன் பாசுபதம் பெறும் காட்சியும் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ூடற் சிற்பங்கள்

சோழர் காலத்திற் செழித்து வளர்ந்த ஆடற்கலையைச் சோழர்காலச் சிற்பப் படைப்புகளில் காணமுடிகிறது. முற்காலச் சோழர் கோயில்களில் அதிட்டானத்திலும் அரைத்தாணம் கூரையும் சேரும் இடங்களிலும் மற்றும் அரைத்தாண்களிலும் ஆடற்கலையைக் காட்டும் குறுஞ்சிற்பங்கள் உள்ளன. திருவல்லம், இடையூர் சிவன்கோயில்களிற் கருவறை அதிட்டானத்திற் கண்டப்பகுதிகளில் திருமால் ஆடிய குடக்கூத்துக் குறுஞ்சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.¹⁴ இதனைப் பெண்கள் ஆடிக்காட்டுவதைக் கீழப்பழுவூர் ஆலந்துறை கோயிலிற் காணமுடிகிறது. குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டத்திலும் புள்ளமங்கை கோயிலிலும் கொடுங்கைக்குக் கீழேயும் ஆடல் அணங்குகளின் உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. புஞ்சைக் கோயிலில் அரைத்தாணிற் காளியின் ஆடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. புஞ்சைக் கோயிலில் அரைத்தாணிற் காளியின் ஆடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. புஞ்சைக் கோயிலில் அரைத்தாணிற் காளியின் கூடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. புஞ்சைக் கோயிலில் அரைத்தாணிற் காளியின் ஆடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்சைத் கேருது கினைத்து கணைக்கூடமாக முற்காலச் சோழர்காலக் கோயில்கள் விளங்குகின்றன.

உருவச் சிற்பங்கள்

முற்காலச் சோழர்காலத்துக் கோயில்களில் அரசன், அரசி, அதிகாரிகள், கோயிலைக் கட்டியவர்கள், மண்டபங்களை எடுத்தவர்களின் உருவச் சிற்பங்களும் செய்து வைக்கப்பட்டன. நின்ற, அமர்ந்த கோலங்களில் இருகரம் குவித்து வணங்கிய நிலையில் சிறியதாக இவை வடிக்கப்பட்டுள்ளன. சோழர்கால உருவச் சிற்பங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்தவர்கள் மேல்வரும் இடங்களில் முற்காலச்சோழர் காலத்து உருவச் சிற்பங்கள் இருப்பதாகக் கூறுகின்றனர்.¹⁶ செம்பனார் கோயில், சுவர்ணபுரீஸ்வரர் கோயிலில் ஆதித்த சோழனின் உருவச்சிலை உள்ளது. அவனது அரசியின் உருவம் திருக்கருகாவூர், திருப்பழனம் கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. திருவாவடுதுறை, கரந்தைக் கோயில்களில் முதற் பராந்தகன் உருவச் சிற்பங்கள் உள்ளன. ஆடுதுறை, ஆனாங்கூர், திருநாரையூர், கோனேரராசபுரம் கோயில்களில் கண் டராதித்த சோழனின் உருவச் சிற்பங்களைச் சக்கரப்பள்ளி, செம்பியன் மாதேவி போன்ற ஊர்களிற் காணலாம்.

முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை

சமண சிற்பங்கள்

சைவ சமயத்திற்குப் பேராதரவு வழங்கிய சோழர்கள், தங்கள் நாட்டின் அகப்பகுதியில் அருகிய அளவிலும் தமது ஆட்சியின் கீழ் அமைந்த தொண்டைநாடு, நடுநாடு, பாண்டிய நாடு போன்ற புறப்பகுதிகளில் இருந்த சமணசமயத்திற்குக் கூடுதலாகவும் ஆதரவளித்து அச்சமயம் வளரத் துணை நின்றுள்ளனர். இதனை அப்பகுதிளிற் காணும் கல்வெட்டுகளும் பாறைச் சிற்பங்களும் கோயில்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இப்பகுதிகளில் அமைந்த சமணத் தலங்களிலே தீர்த்தங்கரர் உருவங்களும் அவரது இயக்கியர் உருவங்களும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁷

மேல்சித்தாமூர் மலைநாதர் கோயிலில் உள்ள சிறிய பாறையில் முக்குடையின் கீழே அமர்ந்த மகாவீரர், அரவுக்குடையின் கீழே நிற்கும் பார்சுவநாதர், நேமிநாதர்ருக்கு அருகிற் கொடிபோன்று நிற்கும் இயக்கி அம்பிகா, தனது சகோதரிகளுடன் நிற்கும் பாகுபலி ஆகியோரது உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் முற்காலச் சோழர் கலைக்கு எடுத்துக் காட்டாய் இயக்கி அம்பிகாவின் உருவம் விளங்குகிறது, திருநறுங்கொண்டை மேலைப்பள்ளியிலுள்ள பாறையில் எளிய தோற்றத்துடன் விளங்கும் பார்சுவநாதர் படைப்புச் சிற்பம் உள்ளது. வழுதலங்குளம், ஆட்சிப்பாக்கம், திறக்கோல் முதலிய இடங்களிலும் தீர்த்தங்கரர் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றிலுள்ள பார்சுவநாதர் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

அனந்தமங்கலத்திலுள்ள பாறையிற் புடைப்புச் சிற்பமாக நேமிநாதர், இயக்கி அம்பிகாவின் உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. மேல்கூடலார், வலத்தி போன்ற இடங்களிலும் பார்சுவநாதர் சிற்பங்கள் உள்ளன. திருமலையிலுள்ள இயக்கி அம்பிகா, பாகுபலி, ஆதிநாதர் உருவங்கள் முற்காலச் சோழர் காலத்தவையாகும். சோழவாண்டிபுரத்திற் பார்சுவநாதர், பாகுபலி புடைப்புருவங்கள் பாறையிற் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள தீர்த்தங்கரர் சிற்பத்தைத் 'தேவாரம்' என்ற பத்தாம் நாற்றாண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. கல்வெட்டில் வேலி கொங்கரையர் புத்தடிகள் செய்வித்த தேவாரம் என்று வருகிறது¹⁸. தேவாரம் என்ற சொல் வழிபடும் தெய்வவுருவத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகச் சமணர்களது கல்வெட்டில் வருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். சோழவாண்டிபுரத்திற் கற்பலகை ஒன்றில் இயக்கி அம்பிகாவின் கலை எழில்மிக்க உருவம் செய்விக்கப்பட்டுள்ளது. பல்லவர் காலத்திலும் முற்காலச் சோழர் காலத்திலும் இயக்கி அம்பிகாவின் வழிபாடு சிறப்புற்ற இருந்தமைக்குச் சிற்பச் சான்றுகள் உள்ளன. திருத்துறைப்பூண்டிப் பகுதியில் அமைந்த பள்ளன்கோயிலிற் சுந்தரசோழன் பெயரில் புகழ்பெற்ற சமணப்பள்ளி ஒன்று இருந்துள்ளது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஆளுருட்டிமலை, செட்டிப்புடவு போன்ற இடங்களில் முற்காலச் சோழர் காலத்துச் சமணத் தீர்த்தங்கரர் உருவங்கள் உள்ளன.

முற்காலச் சோழாகாலத்துச் சமணத்தீர்த்தங்கரா வடிவங்கள் அசோக மரத்தின் நீழலில் முக்குடையின் கீழே அமர்ந்த கோலத்தில் ஒரே மாதிரியாகக் ரகாட்சியளிக்கின்றன. இவை வடநாட்டுத் தீர்த்தங்கரர் போன்று பத்மாசனத்தில் இல்லாமல் அர்த்தபரியங்காசனத்தில் காட்சியளிக்கின்றன. இவற்றை அடையாளங் காணம் வகையில் இவற்றின் பீடத்தில் தீரத்தங்கரர்க்குரிய இலட்சனைகள் இல்லை. பார்சுவநாதர் உருவம் பத்மாவதி இயக்கியுடன் ஐந்தலைக் குடையுடன் காட்சியளிப்பதால் அவரை எளிதில் அடையாளம் காணமுடிகிறது. சோழப் பேரரசு சைவசமயத்திற்கு மட்டுமே பேராதரவு தந்தது என்பதைவிட அது தங்கள் நாட்டின் புறப்பகுதிகளில் இருந்த சமணம் போன்ற புறச்சமயங்கள் வளரத் தடையாக நிற்கவில்லை எனலாம், ஆனால், இக்காலத்துச் சமணச் சிற்பங்கள் சைவத் திருவுருவங்களின் உயர்கலைத் திறனை எட்டவில்லை. இயக்கி, இயக்கன் உருவங்களில் ஓரளவு சோழாகலையின் நளினத்தைக் காணமுடிகிறது. முற்றந் துறந்த துறவியராகவும் அணியாத அழகியராகவும் விளங்கும் உருவங்களில் அதிகமான கற்பனைக்கும் சிற்பிகளின் கலைத்திறனுக்கும் மனவெ,ழச்சிக்கும் இடம் இல்லாது போயிற்று. இவற்றைச் செய்வித்த சிற்பியரும் ஏற்கனவே இறுகிப் போயிருந்த சமணத் திருவுருவங்களின் இலக்கணமரபை மீறிச் சமணத் தீர்த்தங்கரர் உருவங்களில் தங்களது கலைத்திறனை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை. பிற்காலப் பல்லவர், முற்காலச் சோழர் காலத்துச் சமணத் திருவுருவங்களை விளக்கும் வகைகளிற் சீவகசிந்தாமணியிலும் யாப்பருங்கலக்காரிகை உரையிலும் பல எடுத்துக்காட்டுப் பாடல்கள் உள்ளன.

சமணத்தினைப் போன்ற முற்காலச் சோழர்காலத்திற் பௌத்தம் மறுமலர்ச்சி அடையவில்லை. கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து அதாவது இராசராசனின் ஆட்சியின் ஆரம்பத்திலிருந்தே பௌத்தம் மீண்டும் சோழநாட்டிற் காவான்றி வளரத் தொடங்கியது. அதற்குப் பின்பே சோழநாட்டில் பல புத்தரின் திருவுருவங்கள் பெரிய அளவிலும் சிறிய அளவிலும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

முற்காலச் சோழர் சிற்பக்கலை

முற்காலச் சோழர் சிற்பங்களின் சிறப்பியல்புகள்

சோழர்காலச் சிற்பங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்யும்போது சைவத் திருவுருவங்களையே அதிக அளவில் எடுத்துக்காட்டாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்ய வேண்டிய நிலையுள்ளது. இது சோழப் பேரரசு சைவத் திருவுருவங்களின் வளர்ச்சிக்கு முதன்மை இடம் தந்தமையைக் காட்டுகிறது. தொடக்கத்திற் பல்லவர்களின் சிற்பப் பாணியைப் பின்பற்றிய சோழர்கள் காலப்போக்கிற் தங்களது தனித்தன்மையைக் காட்டும் உயர்கலைச் சிற்பப் படைப்புகளை உருவாக்கிச் சைவசமயச் சிற்பக்கலையின் சிகரத்தினைத் தொட்டனர்.

முற்காலச் சோழர்கள் கட்டடக் கலையைவிடச் சிற்பங்களுக்கே சிறப்பிடம் தந்துள்ளனர். உயிரோட்டமிக்க நுட்பமான மனவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் முறையில் மெல்லிய தோற்றத்துடன் நளினமாக வளைவுகளுடன், தேவையான உயர்தர ஒப்பனைகளுடன் இவை படைக்கப்பட்டன. பல்லவர் காலத்துப் புடைப்புக் குறைவான சிற்பங்களுக்கு மாறான முற்காலச் சோழர் சிற்பங்கள் முப்பரிமாணம் கொண்டனவாய்த் தனிச் சிற்பங்களாகச் செய்து தேவகோட்டங்களில் வைக்கப்பட்டன.

கும்பகோணத்திலுள்ள குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டச் சிற்பங்கள் மனிதப் பண்பை நினைவில் கொண்டு மரபு வழி வந்த இயல்புகளுடன் படைக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னிந்தியக் கலைக்குச் சோழர்கள் வழங்கிய சிறந்த நன்கொடை இம்மனிதப் பண்பே. தென்னிந்தியாவில் வேறு எந்தக் காலகட்டத்திலும் முற்காலச் சோழர் காலத்திற்கு இணையான சிற்பங்கள் இல்லை எனப் பேராசிரியர் கே. ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி கருதுகின்றார். மேலும் இக்காலத்துச் சிற்பிகள் கோயிற் சுவர் முழுமையும் சிற்பங்களால் முடி மறைக்க முற்படவில்லை. அழகை வெளிப்படுத்தும் வெற்றிடங்களைச் சுவர்களில் விட்டு வைத்தனர் என்றும் கூறுகின்றார்.¹⁹

பீற்காலச் சோழர்களைப் போன்ற தங்களது ஆளுமையையும் பேரரசுத் தன்மையையும் வெளிப்படுத்தும் முறையில் முற்காலச் சோழர்கள் சிற்பங்களைச் செய்யவில்லை. சிவபெருமானையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட பக்தியையே முற்காலச் சோழர் சிற்பங்களிற் காணமுடிகிறது. முற்காலச் சோழர் சிற்பங்களின் கருப்பொருளாகவும் முதன்மைப் பொருளாகவும் விளங்குவது சிவ வடிவங்களைக் காட்டும் சிற்ப வடிவங்களே. உவமையில்லாதவன் சிவபெருமான். அவனே அனைத்திற்கும் முதலானவன். ஐந்தொழில்களைச் செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவன். அவனை எதிர்த்தவர்கள் அழிவை அடைவர். அண்டிவந்த அடியார்க்கு எல்லாம் தந்து அருள் பாலிப்பவன் சிவபெருமான் என்பதை முற்காலச் சோழர் சிற்பங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. சோழர் காலத்தில் உருவான சைவ சித்தாந்த வளர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் இக்காலச் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. சோழப் பேரரசுக்குத் துணைநிற்கும் பெருந்தத்துவமாகச் சைவசித்தாந்தம் வளர்வதற்கு இக்காலச் சிவனது சிற்ப வடிவங்கள் அடியெடுத்துக் கொடுத்தன.

பல்லவர் காலத்திலே தோன்றிய பக்தியிலக்கியமான தேவாரம் கூறம் தெய்வவுருவங்களுக்குச் சிற்பவடிவம் கொடுத்தவர்கள் முற்காலச் சோழர்கள். தேவார மூவர் பதிகங்களிற் காணம் சிவனின் அனுக்கிரக மற்றும் சம்கார மூர்த்திகளுக்குரிய சிற்ப வடிவங்களை முற்காலச் சோழர் காலத்திற் காணலாம். தேவாரம் கூறும் இளமதி சூடிய சந்திரசேகரர், காளைவாகனர், பிச்சை புகும் பெருமானான பிச்சாடனர், நீரார் சடையானான கங்காதரர், பாதிமாது உடனாய பரமனான உமையொருபாகன், மூவர் புரங்கள் எரித்த திரிபுராந்தகர், நட்டப் பெருமானான நடராசர், அயனும் மாலும் அளந்து அறியாச் சோதியாய் விளங்கும் இலிங்கோற்பவர், காலனைக் காலாற் கடிந்த காலாந்தகர், தக்கன் வேள்வியைச் சாடிய வீரபத்திரர், வேடுவனாய் விசயற்கு அருள் செய்த பாசுபதமூர்த்தி, களிற்றுரி போந்தத கஜசம்காரமூர்த்தி, உண்ணாமுலை உமையாளொடு விளங்கும் உமாசகிதர், மாதொரு பாலும் மாலொரு பாலும் மகிழ்கின்ற நாதனான அரிகரர், ஆலதிழல் அமர்ந்து நால்வர்க்கு ஒளிநெறி காட்டிய ஞானாசிரியனாக உயிர்களுக்கு உய்தியளிக்கும் தட்சணாமூர்த்தி போன்ற பல சிலை வடிவங்களை முற்காலச் சிற்பங்களிற் காணமுடிகிறது.

குன்றுகளே இல்லாத சோழ வளநாட்டிற் கருங்கற்களைக் கொண்டு வந்து குவித்து நூற்றுக்கணக்கான சிற்பங்களை முற்காலச் சோழர்கள் செய்வித்துள்ளமை வியப்பைத் தருகிறது. அர்ப்பணிப்பு, கடும் முயற்சி, உழைப்பு, தரம் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்ட சிற்பிகளைக் கொண்டு தங்கள் வல்லமையாலும் செல்வச் செழிப்பாலும், சைவசமயம் தந்த ஆன்மிக பலத்தாலும் இதனைச் சோழர்கள் சாதித்திருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அழக்குறிப்புகள்

- 1. Dougles Barrett, Early Chola Architecture and Sculpture, Faber and Faber Liber Limited, London, 1974, 17
- எஸ். ஆர். பாலசுப்பீரமணியம், முற்காலச் சோழர் கலையும் சிற்பமும், தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம், சென்னை 1996, பக். 409 ~ 411
- 3. 1. மேலது, பக். 34.
 - கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டுகள் முதல் தொகுதி, எண். 1968/79 தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, சென்னை 1972.
- Susan L. Huntington, The Art of Ancient India, Weather hill, New york, 1993 p. 52
- 5. Oasil Gray, The Arts of India, Phaidon Oxford 1981, p. 74
- இரா. கலைக்கோவன், பழுவூர்ப் புதையல்கள், கழக வெளியீடு, சென்னை 1989, பக். 194~195.
- 7. Dougles Barret, Early Chola Architecture and Sculpture, p. 86
- 8. K. V. Soundrarajan, "Early Pandya Muttarayar and Irukkuvel Architecture", *Studies in temple Architecture 1975, p. 272.*
- 9. Gerda Hockveld Meijer, Kovils in Colamandalam, Krips repromeppel 1981, p. 291.
- 10.மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழக கலை வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் கு. சேதுராமன் தமது உரையாடலின் போது தெரிவித்த கருத்து.
- 11.சொ. சாந்தலிங்கம், "சதாசிவத் திருவுரு ~ ஒரு பார்வை வரலாற்றில் புது வெள்ளம்," தொல்பொருள் தொழில்நாட்பப் பணியாளர் பண்பாட்டுக் கழகம், மதுரை, 1991, பக்.68~69.
- 12.கு. சேதுராமன், *தமிழ்நாட்டுச் சமுதாயப் பண்பாட்டுக் கலை வரலாறு*, ஜெ. ஜெ. பப்ளிகேசன்ஸ், மதுரை. பக். 209~210.

முற்காலச் சோழர் சிற்பங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

பேராசிரியா் கு. சேதுராமன்

இந்தியாவில் உலோகத்தாற் செய்யப்படும் இறையுருவங்களையும், மனித உருவங்களையும் செப்புத் திருமேனிகள் அல்லது உலோகப்படிமங்கள் அல்லது விக்கிரங்கள் என்று பொதுவாகக் கருதுவர். இந்திய வரலாற்றிலே குப்தர் காலம்வரை சமயம் சார்ந்தீராத உலோகப் படிமங்களே அதிகம் கிடைத்துள்ளன. இவற்றில் தொன்றையானது சீந்துவெளி நாகரிக காலத்தைச் (கி.மு.3000 முதல் கி.மு. 1750 வரை) சேர்ந்த நடனமாதுவின் உருவமெனக் கருதப்படுகிறது. இக்காலத்தில் அனைத்து வீடுகளிலும் உலோகத்தாலான பெண் தெய்வ உருவமும் இருந்துள்ளது. குப்தர் காலத்திலும் அதன் பின்னரும் சமயம் சார்ந்த கடவுளரின் உருவமைதிகள் செய்யப்பட்டன. இவை செம்பு, வெள்ளி, தங்கம், பித்தளை, தகரம் ஆகிய ஐந்து உலோசுங்களின் கலவையினாற் செய்யப்பட்டன. தமிழகத்திற் பல்லவர் சோழ, பாண்டிய, விசயநகர நாயக்க மன்னர்களின் காலங்களிற் பல்வகைப்பட்ட செப்பத் திருமேனிகள் வடிக்கப்பட்டன. இவை, பொதுவாக, கோயில் திருவிழாக்களின் போது திருவீதி உலா வருவதற்காக எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்காகவே வடிக்கப்பட்டன. இவை இரண்(டி விதமான முறைகளில் வார்க்கப்பட்டன. இவற்றில் ஒன்று கனமான படிமங்களைக் (Solid Cast) கொடுப்பது. மற்றொன்று கனப்பொள்ளலாக, அதாவது உட்புறம் வெறுமையாய்க் கூறு (Hallow Cast) போன்ற வடிவமைப்பினைத் தருவது ஆகும். இவ்விரண்(ந முறைகளுமே கீரேக்கரும், சீனரும் கையாண்ட மெழகு முறைகளாகும். வட இந்தியாவில் கிடைத்திருக்கும் பெரும்பான்மையான படிமங்கள் இரண்டாவது வகையையும், தென்னிந்தியாவின் படிமங்கள் முதல் வகையையும் சார்ந்தவையாகும்.

தொடக்ககால தமிழகத் திருமேனிகள்

செப்புத் திருமேனிகளை வார்க்கும் வழக்கம் இந்தியாவிலே தொன்மையான பண்பாடுகளில் ஒன்றெனினும், தென்னிந்தியச் செப்புத் திருமேனிகள் என்றதும் நினைவுக்கு வருவன சோழர் காலப் படிமங்களேயாகும். சோழர்களுக்கு முந்திய பல்லவர் காலத்திலும், சோழர் அளவுக்குச் சிறப்புப் பெற்றவையாக இல்லாவிடினும், செப்புத் திருமேனிகள் அமைக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் வார்க்கப்பட்ட செப்புத் படிமங்களில் தொன்மையானது கி. பி. 800 ஆம் ஆண்டளவிலே தமிழகத்தில் வார்க்கப்பட்ட பௌத்தப் படிமங்களாகும். காவிரிப்பும்பட்டினத்திற் சுமார் கி.பி. 750ஐச் சேர்ந்த மைத்ரேயரின் உருவம் கிடைத்துள்ளது. இந்து சமயப் படிமங்கள் பெரும்பாலும் நாயன்மார்களின் செல்வாக்குப் பெருகியிருந்த காலத்தில் வார்க்கப்பட்டதால் அவை சைவப் படிமங்களாகவே திகழ்ந்தன. சிவபெருமானது அருளுருவங்களும், அழித்தல் பொருட்டான உருவங்களும், உமையுடன் அமர்ந்திருக்கும் உருவங்களும் இக்காலத்திற் படைக்கப்பட்டன. இக்காலப் படிமங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ள கூரம் என்ற இடத்தில் கிடைக்கப் பெற்ற ஊர்த்துவ தாண்டவ நடராஜ மூர்த்தியாகும். இது கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வடிக்கப் பெற்றதெனக் கருதப்படுகிறது. திருநெய்ப்பூரில் கிடைத்துள்ள நின்ற நிலையிலுள்ள விஷ்ணுவின் படிமம் இக்காலத்ததேயாகும். கீழ்ப்புதனூில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 8~9 நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த விஷபாகரனரின் படிமம் சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இதன் பூணால் வலது கையின் மேல் செல்கின்றது. இது பல்லவர் கலையின் முக்கிய கூறாகும். விஷபாகரனர் விக்கிரகம் இந்தியாவிலேயே இந்த ஒன்று தான் உள்ளதென சிவராமமூர்த்தி கருதுகின்றார். ஆனால் இது முற்காலச் சோழர் படிமம் என ஜெ.சி. ஹால் கூறுகின்றார்.² சிங்கநல்லூரில் உள்ள திருவிக்கிரம விஷ்ணு இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். திருவாலங்காட்டுச் சோமஸ்கந்தர் படிமம் துவக்க காலப் பல்லவர் கலையின் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பீனும் பார்வதியின் அமைப்பு ஒன்பதாம் நூற்றாண்டை நினைவூட்டுகின்றது. குழந்தை கந்தனின் உருவம் உடைபட்டுள்ளது. இவை பல்லவர் காலத்தனவா? அல்லது சோழர் காலத்தனவா? என்பது சர்ச்சைக்குரியதாகவுள்ளது. ஆர். நாகசுவாமி இதனைப் பல்லவர் விக்கிரங்கள் என்கின்றார். 3 சி. சிவராமமூர்த்தி இவற்றைத் துவக்க காலச் சோழர் படிமங்கள் என்றே கருதுகின்றார்.4

சோழர் காலம்

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகளை எளிதாக இனங்காணலாம். உடலமைப்பின் அழகும், உயிரோட்டமும், மனித உருவ அமைப்பும் ஒருங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முற்காலச் சோழர் படிமங்கள் பிந்திய காலத்தைவிட இயல்பாகப் படைக்கப்பட்டன. பெரும்பான்மையான படிமங்கள் கீழாடை மட்டுமே அணிந் திருக் கின்றன. குறைவான ஆபரணங்கள் நேர்த் தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கழுத்தில் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆபரணம் தனங்களுக்குக் கீழ்வரை தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. பிந்திய சோழர் கால விக்கிரகங்களில் முகங்களில் சற்றுக் கடுமையும், பளிச்செனத் தெரியும் நாசியும், தன்மையான உடலமைப்பும் காட்டப்பட்டிருக்கும்.

கல்யாணசுந்தரர் பழமங்கள்

பல்லவர் காலமும், சோழர் காலமும் ஒன்றோடொன்று இணையும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வடிக்கப்பட்ட முற்காலச் சோழர் படிமங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது தஞ்சை மாவட்டம் வடக்கலத்தூரிற் கிடைத்துள்ள அற்புதமான கல்யாணசுந்தரர் திருமேனியாகும்⁵. இதனைப் பல்லவர் காலத்தது என சி. சிவராமமூர்த்தியும், ஆர். நாகசுவாமியும் கருதுகின்றனர். மான்மழுவுடன் வரதஹஸ்தமும் காட்டும் சிவபெருமான் தனது வலது கரத்தால் பார்வதியின் வலது கரத்தைப் பிடித்துள்ளார். இளைஞராகக் காட்டப்பட்டுள்ள சிவபெருமானிடம் ஒரு மணமகனின் மிடுக்குத் தென்படுகிறது. அவரது ஆடையின் முன்பகுதியில் சோழர் கலையை நினைவூட்டும் ஒரு மாஇலை போன்ற அமைப்பு தொங்குகிறது. காதுகளில் பெரும் வளையங்களை அணிந்துள்ள இவ்விருவரும் சடைமுடி தரித்துள்ளனர். பார்வதியின் இளம் முகத்தில் குறுநகை தெரிகின்றது. திருவேள்விக்குடி கல்யாணசுந்தரர் பத்தாம் நூற்றாண்டில் வடிக்கப்பட்டுள்ளார்7. இதில் மேற்கைகளில் மான் மழுவும், கீழ் வலது கை பார்வதியின் வலது கையைத் தொட்டுக் கொண்டும், இடது கை வரதம் காட்டியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இடுப்பில் அணிந்துள்ள கச்சையில் நடுவில் மாவிலை அமைப்பும் அதன்மீது சிம்ம முகமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. கரண்ட மகுடம் அணிந்துள்ள பார்வதியின் இடது கை மேல்நோக்கித் தூக்கி மலர் வைத்திருக்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. ஆனால் கையில் மலர் இல்லை. அவரது ஆடை கணுக்கால் வரை மடிப்புகளுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள திருவெண்காடு கல்யாணசுந்தரர் குழு மிகவும் நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளது.

இதில் மகாவிஷ்ணு தனது சகோதரி பார்வதியைச் சிவபெருமானுக்கு, அவரது கரங்களில் நீர் ஊற்றி கன்னிகாதானம் செய்கின்றார். மகாலட்சுமி வெட்கப்படுகின்ற மணப்பெண்ணை ஆறுதல்படுத்துகிறார். இதனை எலிபெத்தாவில் வடிக்கப்பட்ட தொடக்க மத்திய காலச் சிற்பத்துடன் ஒப்பிடுவது பொருத்தமானதென சி. சிவராமமூர்த்தி கருதுகிறார். அச்சிற்பத்தில் விஷ்ணுவுக்கு பதிலாகப் பார்வதியின் தந்தையான ஹிமவானும், தாயார் மேனாவும் கன்னிகாதானம் செய்விக்கின்றனர்⁸. கி.பி. 11ஆம் நாற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோழர்களது கல்யாண சுந்தரர் படிமம் ஒன்று சென்னை திருவொற்றியூரிற் கிடைத்துள்ளது. இதிலே சிவபெருமான் பார்வதியின் இடது கையில் வரதஹஸ்தம் காட்டப்பட்டுள்ளது. பார்வதியின் வலதுகையின் உள்ளங்கை மேல்நோக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவரது அடையின் அமைப்பு சற்றுப் பிந்திய காலத்தை நினைவூட்டுகிறது. செம்பியன் மாதேவி காலத்து கல்யாணசுந்தரமூர்த்தி படிமம் திருவரங்குளத்திலும், திருவேள்விக்குடியிலும், கோனேரிராசுபரத்திலும் கிடைத்துள்ளது. திருவரங்குளம் கல்யாணசுந்தரர் உமையின் வலக்கரத்தைப் பற்றியுள்ளார். திருவேள்விக்குடி கல்யாண சுந்தரரும், பார்வதியும் அதிக ஆபரணங்களுடன் காட்சியளிக்கின்றனர். ஆடையில் கோடுகள் பதிக்கப்பட்டு ஆடை மடிப்புகள் கேவியின் உணர்த்தப்பட்டுள்ளன. சிவபெருமான் இடையில் ஒரு சிற்றாடை அணிந்துள்ளார்.

முதலாம் பராந்தகனின் தந்தையான முதலாம் ஆதித்திய சோழன் காலத்தில் இராமர், இலக்குவன், சீதை, அனுமன் உருவங்கள் வார்க்கப்பட்டன. அம்மன்னனே தன்னைக் கோதண்டராமன் என அழைத்துக் கொண்டான். இவன் காலத்து இராமர் குழு படிமங்கள் பருத்தியூரிற் கிடைத்துள்ளன. இவை அனைத்துமே அழகுமிக்கனவாகும். இவை தவிர, வடக்குப் பனையூர், கப்பலூர் ஆகியவற்றின் இராமர் குழு படிமங்கள் முற்காலச் சோழரின் புகழ்பாடுகின்றன. பருத்தியூர் விஷ்ணவும், கீழையூர் சுகாசன மூர்த்தியும் இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்களே. முதலாம் பராந்தகன் காலத்தில் இராமேசுவரத்திற் கணபதி, இராமர், இலக்குவன், சீதை, அனுமன் ஆகியோரின் செப்புப் படிமங்கள் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளன.

நடராசர் பழமங்கள்

சோழர் காலத்துப் படிமங்கள் என்றாலே முதலில் நினைவுக்கு வருபவை நடராசர் படிமங்களோயாகும். ஆனந்த தாண்டவ நடராசர் படிமம் முதலாம் பராந்தகன் (கி.பி. 907~954) காலத்தில் முதன் முதலில் உருவானது. கி.பி.917 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த நடராசரும் உமையம்மையும் அண்மையில் கரைவீரம்

261

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளனர். இங்குள்ள உமையம்மையின் பீடத்தில் பராந் தகசோழன் காலத்து எழுத்துக்களில் இவ் வம்மையை ஒருவன் எழுந்தருளிவித்தான் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.⁹ இதன் மூலம் பராந்தக சோழனுக்குப் பின்புதான் நடராசர் திருமேனி வார்க்கப்பட்டது என்று இதுகாறும் கருதியது தவறெனத் தெரிய வந்துள்ளது. தஞ்சைக்கருகே திருமெய்ஞானம் என்ற இடத்தில் உள்ள ஞானபரமேஸ்வரர் கோயிலில் கிடைத்துள்ள பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நடராசர் மற்றும் உமா (பொதுவாக சிவகாமி அம்மன்) படிமங்கள் சிறப்பானவையாகும். இந்த உமையை வர்ணனை செய்யும்போது மே.சு. இராமசாமி, 'சொல் நலம் கடந்த காமச் சுவையை ஓர் உருவமாக்கி, இன்நலம் தெரிய வல்லார் எழுதியது என்ன' இவர் நிற்கின்றார் எனக் கூறுகிறார் ¹⁰.

பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிற் செம்பியன் மாதேவியால் ஏராளமான படிமங்கள் வடிக்கப்பட்டன. இக்காலத்துப் படிமங்களின் உடலமைப்பு மெல்லியதாகவும், ஆபரணங்கள் சற்றுக் கூடியும் அமைந்துள்ளன. இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்தான்தில்லை தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள திருவரங்குளம் நடராசராவார். இவர் சதுர தாண்டவத்தில் காண்போரைப் பரவசப்படுத்துகிறார். 'கழுத்தில் கிடக்கும் மன்று ஆரங்களில் அடியில் கிடப்பதிலிருந்தும் உதரபந்தத்திலிருந்தும் குஞ்சங்கள் உடுக்கையில் நடுவில் கயிறு சுற்றி மேல் வலது கையின் சுட்டுவிரலில் கட்டப்பட்டிருப்பது போலத் தோன்றுகின்றது'. நல்லூர் கல்யாணசுந்தரேசுவர் கோயிலில் உள்ள கூத்தப் பெருமான் நீண்டுயர்ந்த சடைமுடியும், அதன் உச்சியில் ஒரு மலரும், வலப்பக்கம் பீறைச்சந்தீரன், இடப்பக்கம் ஊமத்தம்பு, இடது காதில் குழை, கழுத்தில் அகன்ற ஆரம், உயரமான உத்திராட்சமாலை ஆகியவற்றை அணிந்துள்ளார். அவரது எட்டுக்கரங்களில் துடி, பாசம், சூலம், அபயமுத்திரை, எரி, அகல், மணி, சர்ப்பம் ஆகியவற்றைத் தாங்கியுள்ளார். இங்கு முயலகன் கீழே விழுந்து கிடக்காமல் அமர்ந்த நிலையில் காண்போரைப் பார்க்கும் பாவனையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளான். இறைவன் சதுர தாண்டவமாடுகின்றான். இச்செப்புத் திருமேனி நாவுக்கரசரின், 'எண்தோள் வீசி நின்று ஆடும் பிரான் தன்னைக் கண்காள் காண்மின்களோ' என்ற பாடலுக்கு ஒப்ப அமைந்திருப்பதாகக் கருதுவது மிகையன்று. அமர்ந்திருக்கும் முயலகனின் தலையும், கைகளும் தாங்க ஆடும் பெருமானின் ஒர் அபுர்வச் செப்புத் திருமேனி தஞ்சாவுர் மாவட்டத்தில் விருபாசீசுரர் கோயிலில் உள்ளது. இதில் அண்ணலின் வலது கையில் பூணால் புரள்கிறது. நீண்டொங்கிய முகம், சடையை வகுத்திருக்கும் வகையும், உவகையில் உயரத் தூக்கிய இடது கையும், எளிய ஆரமும், நாகவளையமும் இறைவனின் அழகைப் பெருக்குகின்றன.

இச்செப்புத் தீருமேனி கி.பி. ஒன்பதாம் நாற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தைச் சேர்ந்ததெனக் கொள்ளலாம் ¹¹. கும்பகோணத்தையடுத்த தண்டன் தோட்டத்து நடனபுரீசுவரர் கோயிலில் உள்ள நடராசப் பெருமானின் செப்புத் தீருமேனி அழகே உருவாக அமைந்துள்ளது. சடை மகுடத்தில் வலப்புறம் நான்கு மலர்கள் கோர்க்கப்பட்டு வலது தோளைத் தொட்டுத் தொங்குகின்றன. இடது தோளிலிருந்து ஆடையின் ஒருபகுதி பறக்கின்ற நிலையில் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. இடது கையில் உள்ள நெருப்பு மூன்று சுடர்களுடன் தோன்றுகிறது. அபயகரத்தின் முன்கையில் பாம்பு படமெடுத்தாடுகிறது. வீசிய கை தூக்கிய திருவடியை அழகுறச் சுட்டிக் காட்டுகிறது¹². தஞ்சை மாவட்டம் வடக்கலத்தூரில் உள்ள நடராசர் திருமேனி இன்று நமக்குக் கிடைத்துள்ள அவரது செப்புப் படிமங்களில் தொன்மையானது எனவும், பராந்தகன் காலத்து தொடக்கக் காலம் எனவும், இரா. நாகசுவாமி கருதுகின்றார் ¹³. இது ஏற்புடையதாயிருப்பின் (கி.பி.900) பராந்தகன் காலத்திலேயே நடராசர் செப்புத் திருமேனி உருவானது என்பதை உறுதிப்படுத்தலாம்.

சோழப் பேரரசர்களிற் சிறந்தவரான முதலாம் இராசராசன் தான் கட்டிய தட்சிணமேரு என்றழைக்கப்படும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலிற் பல செப்புப் படிமங்கள் அமைத்தான். அவற்றின் அமைப்பையும், அளவுகளையும் கல்வெட்டுகளிற் பொறித்தான். தமிழக வரலாறும் செப்புத் திருமேனிகளைப் பற்றிய அவணச் செய்திகளைக் கல்வெட்டிற் பொறித்தது இம்மன்னன் காலத்தில்தான். உதாரணமாக,

"பாதாதிகேசாந்தம் பதின் ஐய்விரலே மூன்று தோரை உசரத்துக் கனமாகச் செய்த இவர் நம்பிராட்டியார் உமாபரமேஸ்வரியார் திருமேனி ஒருவர்"

என்ற உமா சகித சிவபெருமானின் உருவம், அளவு பற்றிய குறிப்பினைக் காணலாம். இம்மன்னன் காலத்தில் நடராசர் படிமங்கள் ஏராளமாக வார்க்கப்பட்டன. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் உள்ள நடராசர் செப்புத்திருமேனி 'ஆடல்வல்லான்' என்று கல்வெட்டுகளிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு இறைவனின் முகத்தில் பேரொளியும், அருட்கனிவும் ஒருங்கே சுடர் விடுகின்றன. ஆடல் அசைவுகளும், அங்க நெளிவுகளும், பொருந்தியுள்ளன. ஒருபக்கம் நடராசின் சடை முடி சுருள் சுருளாக உள்ளது. மற்றொருபக்கம் அவரது உதரபந்தத்தில் ஆடை எழிலுடன் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கூத்தப்பிரானின் சிறப்புப் பெயரான 'ஆடவல்லான்' என்பதை இராசராசன் தன் காலத்தில் மரக்கால், நிறைகல், துலாக்கோல்களுக்கும் வழங்கினான். இது கி.பி. 1010 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்ததெனக் கருதலாம்.¹⁴ திருவெண்காடுடையார் கோயிலிற் காணப்படும்

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

இராசராசனது 28ஆம் ஆண்டுக் (கி.பி.1013) கல்வெட்டு அங்குள்ள ஆடவல்லானின் செப்புத் திருமேனிக்கு அரசிக்கூத்தன் வீரணியார் அளித்த பொன்னைக் குறிப்பிடுகிறது. இது வீரநாராயணியார் என்னும் சோழமாதேவியின் வேறொரு பெயர் எனக் கருதப்படுகிறது. கோயிலிலே தற்போது வழிபாட்டில் உள்ள அழகிய ஆடவல்லானின் செப்புத் திருமேனி கல்வெட்டில் கூறப்படுவதே எனக் கருதுவது தவறாகாது. 15 தஞ்சை மாவட்டம் அலியூர் கங்காளநாதர் கோயிலில் கிடைத்துள்ள, கி.பீ. 1000 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த நடராசர், சிவகாமி செப்புத் திருமேனிகள் தற்போது சிக்கல் சிங்காரவேலர் கோயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளன16. இதில் நடராசர் திருமேனியும், அதன் பிரபாமண்டலமும் பாங்காக அமைந்துள்ளன. சீவகாமி இளமைத் தோற்றத்துடன் காட்சியளிக்கின்றார். உயரமான கேசமகுடம் அவரது அழகிற்கு அழகு சேர்க்கிறது. முற்காலச் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு ஆனந்த தாண்டவ நடராசர் திருமேனி குன்னியூரிற் கிடைத்துள்ளது. கி.பி.950 ஆம் ஆண்டினைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் இத்திருமேனி தற்போது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதிற் சிவபெருமானின் தலையிலே கொன்றை மலர்களும், ஊமத்தைப்பூவும், பிறைச் சந்திரனும் அழகாக அமைந்துள்ளன. முயலகன் ஒரு பூதகணம் போன்று கால்களை மடக்கி, தலையை சிறிது தூக்கிப் படுத்துள்ளான். அவனது கையில் உள்ள நாகம் படமெடுத்து அவனது கண்களைப் பார்த்த வண்ணம் உள்ளது. இதே காலத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு நடராசர் திருமேனி ஒன்று மதுரை திருமலை நாயக்கர் மஹாலில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. கி. பி. 975 ஆம் ஆண்டினைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் இத்திருமேனி தொண்டிக்கு அருகில் சுந்தரபாண்டியன் பட்டினத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டதாகும்.

நடராசர் படிமங்களிற் தலைசிறந்ததெனக் கருதப்படுவது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள கி. பி 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருவாலங்காடு நடராசர் ஆவார். இங்கு நடராசர் தனது வலது காலை முயலகன் மீது அழுத்தி இடது காலை நளினமாகத் தாக்கி ஆடும் இக்காட்சியைக் கண்டு வியந்து கலையின் இயற்கையான இயக்கத்திற்கு இது ஓர் தரமான எடுத்துக்காட்டு என பிரஞ்சு சிற்பி ரோடின் கூறியுள்ளார் ¹⁷. பிரபமண்டலத்துடன் கூடிய வேளாங்கன்னி நடராசர் திருமேனி சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. நடராசிரன் தலையில் கங்கையிருப்பது போற் காட்டப்பட்ட முதல் செப்புப் படிமம் விருத்தாசலத்தில் உள்ளதுதான் என்று டக்ளஸ் பாராட் கருதுகிறார். புத்தூரில் இருந்த அழகான நடராசர் படிமம் திருட்டுபோனது. பல இன்னல்களுக்குப் பின்பு அது தற்போது தாயகம் திரும்பீயுள்ளது. சோழர் காலத்து நடராசர் செப்புப் படிமங்கள் நல்லூர், ஆனைக்குடி, பெருந்தோட்டம், திருமெய்ஞானம், கொடுமுடி, தண்டந்தோட்டம், சிவபுரம், திருப்பழனம், கருந்தட்டாங்குடி, தஞ்சாவூர், சேமமங்கலம், நக்கூர், புஞ்சை, மேலப்பெரும்பள்ளம், திருப்பனந்தாள், வெள்ளாளகரம், ஊட்டத்தூர் போன்ற இடங்களிற் கிடைத்துள்ளன.

சிவனது பிற உருவங்கள்

கி. பி. 10 ஆவது நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்த வீணாதரர் செப்புத் திருமேனி ஒன்று திருப்புறம்பியம் சாட்சிநாதர் கோயிலில் உள்ளது. தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள இவ்வுருவத்தில் சிவபெருமான் தலையை வலப்புறம் சாய்த்து நான்கு கரங்களுடன் திரிபங்க நிலையில் உள்ளார். இங்கு வலக்கையில் இருக்க வேண்டிய மழு இடது கையிலும், இடது கையில் இருக்க வேண்டிய மான் வலது கையிலும் உள்ளன. இது சோழர் காலச் சிற்பக் கலையின் தொடக்க காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். கும்பகோணத்தையடுத்த தண்டன்தோட்டம் நடனபுரீசுவரர் கோயிலில் இடபவாகனார் (ரிஷபவாகனர்), சோமாஸ்கந்தர், வீணாதரர் ஆகியோரின் செப்புத் திருமேனிகள் வழிபாட்டில் இருந்துள்ளன. இங்குள்ள சோமாஸ்கந்தர் திருமேனி,

"ஏலவார் குழல் இறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும் பாலன் ஆகிய குமரவேலன் நடுவுறும் பான்மையை"

நன்கு விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது ¹⁸. தஞ்சை அருங்காட்சியகத்தில் சிவ6பருமானின் சுகாசனத் திருமேனி ஒன்றுள்ளது. கீழையூரைச் சேர்ந்த இத்திருமேனியில் இறைவன் நீண்டசடா மகுடமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமும், இடது காதில் பத்ர குண்டலமும், கழுத்தில் கண்டியும், ஆரமும், மேற்கைகளில் மான், மழுவும், கீழ்க்கைகளில் அபயவரதமும் ஆகூயவரதமும் காட்டியுள்ளார். சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகளுட் செம்பியன் மாதேவியாற் (கி.பி.969~ 976) கட்டப்பட்ட கோனேராசுபுரம் உமாமகேசுவரர் கோயில் உள்ள ரிஷபாந்திக மூர்த்தி, திரிழாந்தக மூர்த்தி ஆகிய படிமங்கள் காண்போரைக் கவரத்தக்கவையாகும். இவற்றை பற்றி அக்கோயிற் கல்வெட்டுகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. திரிழாந்தகரின் அருகில் இருக்கும் உமையின் உருவம் எழிலார்ந்த அமைப்பினைக் கலைக்கூடத்தில் உள்ள இரண்டு பிரசித்தி பெற்ற திருவெண்காட்டுச் செப்புத்

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

கிருமேனிகளை முதன் முதலில் இனங்காட்டியவர் அறிஞர் டி.என். இராமசந்திரன் ஆவார். அவை முறையே கி.பி.1011 மற்றும் 1012ஆம் ஆண்டுகளைச் சேர்ந்த பீச்சாடனர் படிமங்களாகும். இக்கலைக்கூடத்தில் உள்ள திருவெண்காட்டு ரீஷபாந்திகர் படிமத்தில் சிவபெருமான் நந்தி மீது சாய்ந்தாற்போல், அதாவது அவரது வலது கை நந்திமீது நேர்த்தியாக சாய்க்கப்பட்டது போல் அமைந்துள்ளது. ஆனால் நந்தியின் உருவம் காட்டப்படவில்லை. இங்கு நந்தி இருப்பதாக ஒரு யூகமே காட்டப்பட்டுள்ளது. அவரது தோள்பட்டை நந்தியின் தலைமீது சாய்ந்துள்ளது போலவும், அவரது கைவிரல்கள் அதன் நெற்றியினை வருடுவது போலவும் நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வலது காலைச் சற்று மடக்கிச் சாய்ந்த பெருவிரல் மீது நிற்பது போலுள்ளது. அவரது தலைமுடி ஐடாபாரம் மாதிரியில் அவரது முடியுடன் சுருண்டிருக்கும் நாகத்திலிருந்து பிரித்துக் காட்ட முடியாதவாறு நேர்த்தியாக உள்ளது. சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த திருவெண்காட்டு அர்த்தநாரி படிமம் ஆண் மற்றும் பெண்ணின் அவயவங்களின் நளினங்களைச் சிறப்பாகக் காட்டுகின்றது. இதனைப் பற்றித் திருவெண்காடு கல்வெட்டில் "துப்பையன் உத்தம சோழி எழுந்துருளிவித்த அர்த்தநாரி தேவர்க்கு வேண்டும் நிவந்தங்களுக்குக் கொடுத்த பரசாவது", என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது 19. கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் உள்ள சோமாஸ்கந்தர் செப்புப் படிமம் முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். திருவெண்காட்டில் கிடைத்துள்ள பிற செப்புப் படிமங்கள் பைரவர், கண்ணப்பர், ரிஷபவாகனர், உமா பரமேசுவரர் போன்றவர்களதாகும். இவை பற்றிய செய்திகள் திருவெண்காடு கோயில் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முதலாம் இராசராசன் காலத்துக் கல்வெட்டுகளில் வாகனங்களின் உருவங்கள் பொள்ளலான அமைப்பிலும் இறையுருவங்கள் கனமான படிமங்களாகவும் வடிக்கப்பட்டதெனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

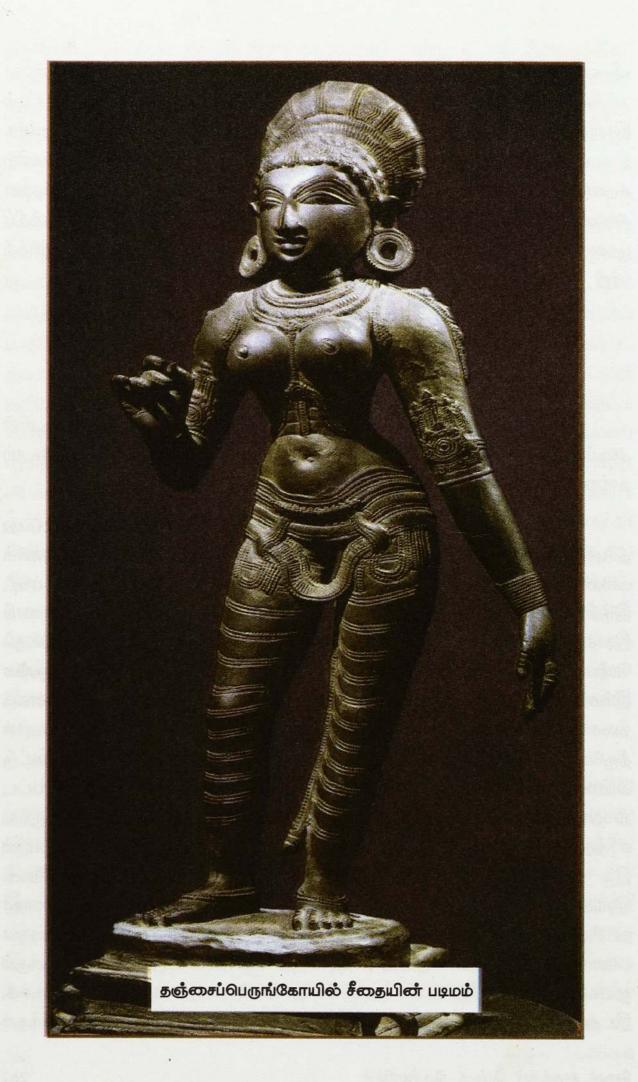
தஞ்சைக் கோயில் கல்வெட்டொன்றில் தட்சிணாமூர்த்தி படிமம் ஒன்ற செய்விக்கப்பட்ட செய்தி காணப்படுகின்றது. அதில் இவ் இறைவன் மலை ஒன்றின் மீது ஆலமரத்தின் அடியில் அமர்ந்த கோலத்தில் உள்ளதாகவும் மரத்தின் கிளைகள் ஒன்பது எனவும், மேலும் நாற்பத்தி நான்கு துணைக்கிளைகள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியாவிற்கே உரிய தட்சிணாமூர்த்தி சிற்பம் பல்லவர் காலத்தில் கைலாசநாதர் கோயிலில் முதன் முதலில் கற்சிலையாக இடம்பெறத் தொடங்கியது. சோழர் கோயில்கள் அனைத்திலும் தெற்கு தேவகோட்டத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி வைக்கப்பட்டார். சோழர் கோயில்கள் சிலவற்றில் வீணை வாசிக்கும் நிலையில் அமர்ந்தோ அல்லது நின்று கொண்டிருப்பது போன்றோ தட்சிணாமூர்த்தி இடம் பெறலானார். வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி என அழைக்கப்படும் இவரது செப்புத் திருமேனியும் சில கோயில்களிற் செய்து வைக்கப்பெற்றது. இதனைத் திருப்புறம்பியம், திருநாமநல்லூர், மேலப் பெரும்பள்ளம் ஆகிய இடங்களிற் காணலாம். மேல்பெரும்பள்ளம் வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி நேர்த்தியான அமைப்புடையதாகும். இவர் புன்னகை ததும்பக் கையில் வீணை ஏந்திப் பூதகணங்கள் புடைசூழ வடிக்கப்பட்டுள்ளார். இக்கோயிலில் உள்ள இம்மூர்த்தி பற்றி அப்பர் சுவாமிகள் முன்னமே.

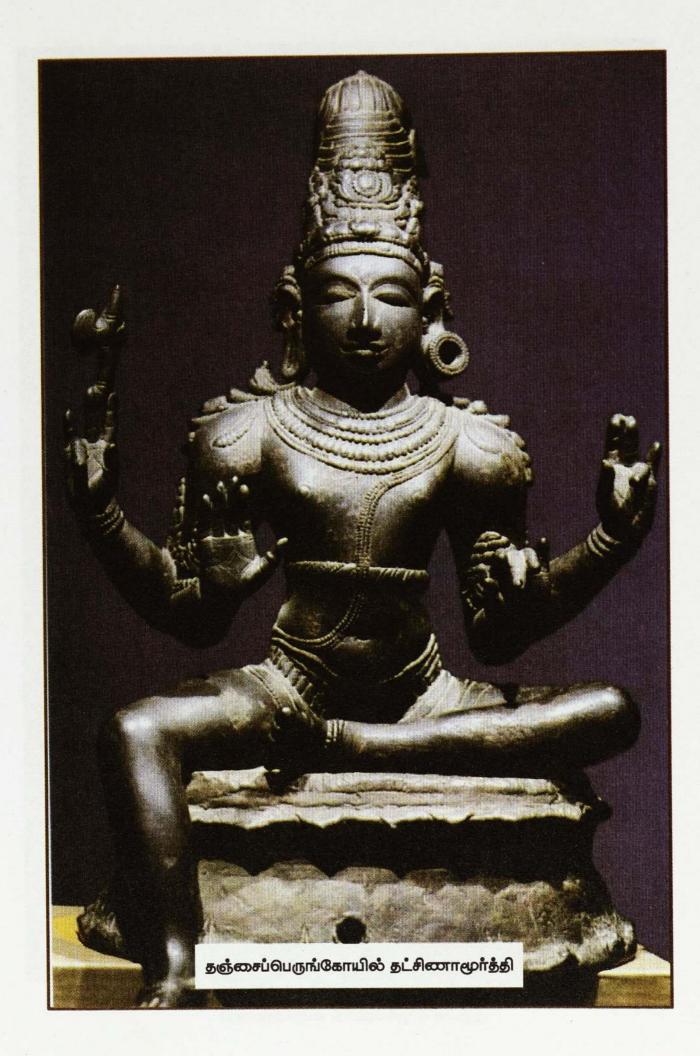
"முனிகணங்கள் புடைசூழ முற்றம் தோறும் தெறித்தொரு வீணையராய்ச் செல்வர் தம்வாய்ச் சிறுமுறுவல் வந்தெனது சிந்தை வெளவ"

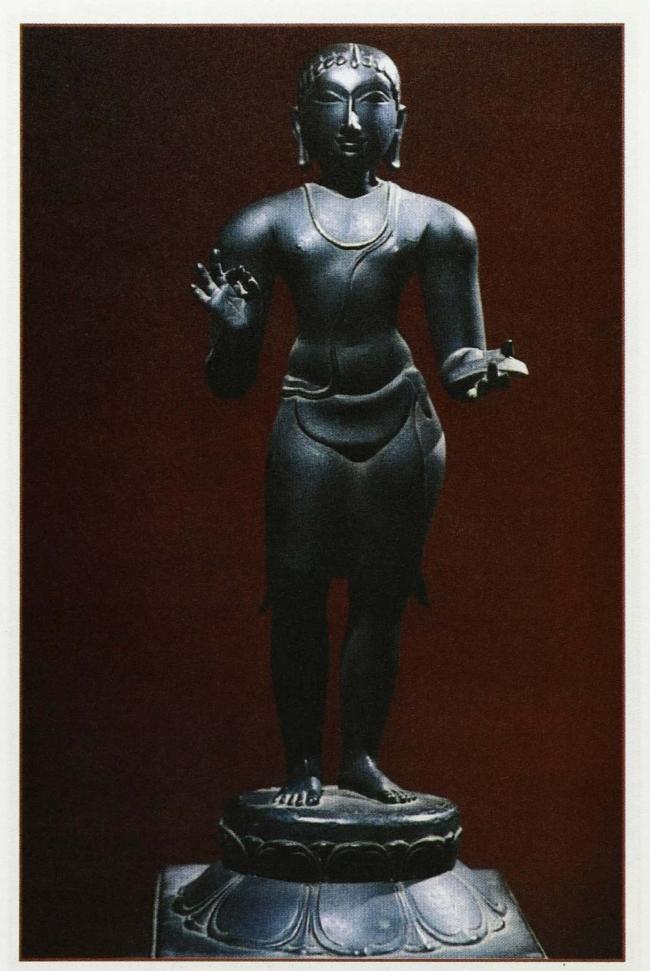
என்ற பாடியுள்ளாார். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலே பாடப்பட்ட இப்பாடலின் அடிப்படையிலேயே இங்கு வீணாதரரின் செப்புத் திருமேனி பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பது தெளிவு.

நடராசர் சிற்பங்களுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக அளவில் கிடைப்பது திரிபுராந்தகர் உருவமாகும். இது கோனேரிராசபுரம், மாயவரம், தஞ்சைக் கலைக்கூடம், கீழப்பழுவூர், வெள்ளனார், ஆவரணி புதுச்சேரி, தரங்கம் பாடி, இடும்பவனம் ஆகிய இடங்களிற் காணப்படுகிறது. இவ்வுருவம் முதலாம் இராசராகனின் மனம் கவர்ந்த ஒன்றாகும். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட திரிபுராந்தகர் கற்சிற்பங்களை இம்மன்னன் வடித்துள்ளான். இதுவே இம்மன்னன் திரபுராந்தகரின் வீரமிக்க செயலுக்குத் தம்மை ஒப்புமைப்படுத்தியுள்ளதை நினைவுபடுத்துவதாக உள்ளது. முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்திய திரபுராந்தகின் திருமேனி ஒன்றும் கிடைத்துள்ளது. அதனடியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு அம்மன்னனின் நான்காவது ஆட்சியாண்டில் அத்தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலதானத்தைப் பற்றிக் குறிக்கின்றது. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் இருந்து எடுத்து, தற்போது தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கருதப்படும் இரு திருமேனிகள் திரிபராந்தகருடையதும், தேவியினுடையதுமே என்று மே.சு. இராமசுவாமி அடையாளம் காணுகின்றார். பிறர் கருதுவது போன்று அது வீணாதர தட்சிணாமூர்த்தி திருமேனி அல்ல என்று அவர் கருதுகின்றார் ²⁰. இங்கு இவ்வுருவ அமைதியில் பெருமானின் இடது பாதம் சிறிது உயர்த்தப்பட்டு உட்கார்ந்திருக்கும் முயலகனின் தலைமீது ஊன்றப்பட்டுள்ளது. மேல் வலது கையில் மழு இருக்க, இடது கையில் மான் காட்டப்படவில்லை. கீழிரு கைகளும் வீணை வாசிக்கும்

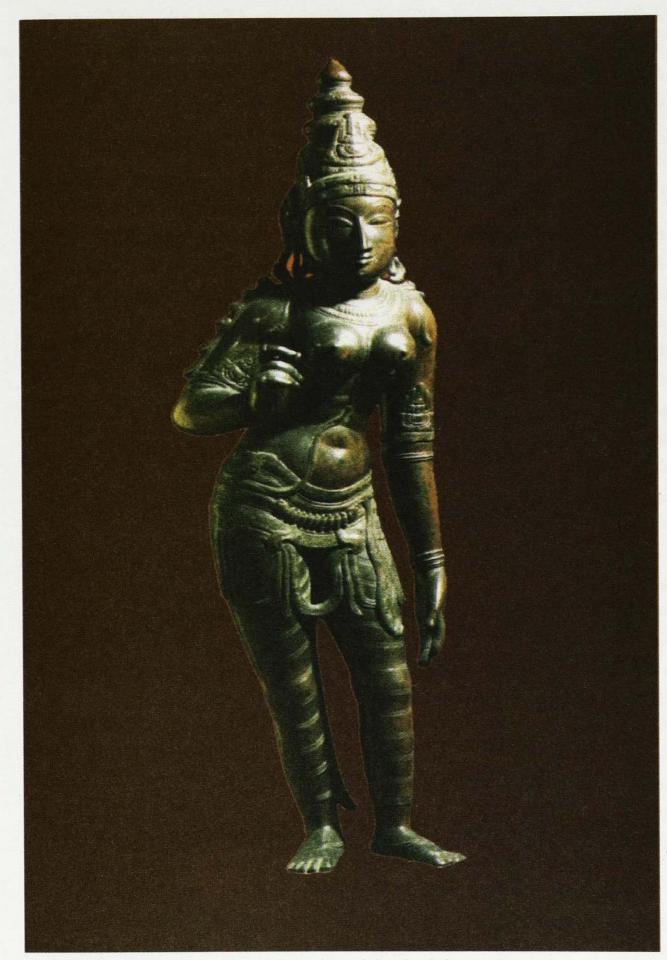
சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

தஞ்சைப்பெருங்கோயில் மாணிக்கவாசகா்

தஞ்சைப்பெருங்கோயில் பார்வதி சிலை

நிலையையோ அல்லது வில்லும் அம்பும் வைத்திருக்கும் குறியீட்டையோ சுட்டுவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. திரிபராந்தகருடன் காணப்படும் தேவியின் திருவுருவம் தஞ்சையைச் சேர்ந்தது அல்ல. மாறாக அது மேலையூரிலிருந்து வந்தென அவர் கருதுகின்றார்.

பதினோராம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோமாஸ்கந்தர் திருமேனி ஒன்று சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இச்செப்புப் படிமத்தில் அம்மையும், அப்பனும் மாத்திரம் அன்றி குழந்தை முருகனும் அழகு மிளிர வார்க்கப்பட்டுள்ளனர். முதலாம் இராசேந்திரனாற் கட்டப்பட்ட கங்கைகொண்ட சோழபுரம் கோயிலில் சோமாஸ்கந்தர் செப்புத் திருமேனி அமைந்துள்ளது. இதில் தண்டன்தோட்டத்து நடனபுரீசுவரனின் கோயிலில் உள்ள சோமாஸ்கந்தர் படிமம் அழகிற் சிறந்ததாகும்.

இங்கு பெருமானக்கு மாறாகப் பிராட்டி வலது காலைச் சிறிது உயரத் தூக்கி மடக்கி வைத்தும், இடது காலைத் தொங்கவிட்டும் இருப்பது உருவத்திற்கு சமநிலை அளிக்கிறது. இவர்கள் இருவருக்குமிடையே குழந்தை முருகன் நிற்கின்றான்²¹. தஞ்சை மாவட்டம் பல்லவனீச்சுரம் கோயிலிற் பார்வதியும், குழந்தை கந்தனும் வீற்றிருக்கும் ஓர் அழகிய செப்புத்திருமேனி உள்ளது. இதில் அன்னை இடது காலைத் தொங்கவிட்டும், வலது காலைத் தூக்கி மடித்து வைத்தும், வலது கையில் மலருடனும் இடது கையை மடியின் மீது இட்டும் இருக்கிறாள். தன் மடியிலிருந்து இறங்கி ஓட முயலும் சேயை இழுத்துத் தழுவத் துடிக்கும் தாயின் பரிவை இந்தப் படிமத்தில் சிற்பி வண்ணமுற வடித்திருக்கின்றான். "தாயின் தேட்டம் எல்லாம் இந்தத் சேய்மேலே" என்பது போல²². தவிர சோழர் காலத்தில் பைரவர், கிராட மூர்த்தி, சுகாசனர் உமாசகிதர் போன்றோரின் படிமங்களும் வடிக்கப்பட்டன.

தேவியர் திருமேனிகள்

நியூயார்க் மெட்ரோ பாலிடன் அருங்காட்சியகத்தில் திரிபங்க நிலையில் உள்ள பார்வதியின் திருமேனி உள்ளது. இது சோழர் காலத்து வனப்புமிக்கப் படைப்புகளில் ஒன்றாகும். தஞ்சை மாவட்டம் திருமெய்ஞ்ஞானம், ஞானபரமேசுவரர் கோயிலிலும், செம்பியன்மாதேவி கைலாசநாதர் கோயிலிலும் காணப்படும் சிவகாம சுந்தரியின் செப்புப் படிமங்கள் அழகு மிகுந்த அருமையான படைப்புகளாகும். முன்னமே குறிப்பிட்டது போல் "சொல் நலம் கடந்த காமச் சுவையை ஓர் உருவமாக்கி, இன்நலம் தெரியவல்லார் எழுதியது என்ன" இவர் நிற்கின்றனர்²³. தஞ்சை மாவட்டம் கடலங்குடியிலே புதையலிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.பி.1000த்தைச் சேர்ந்த, சரஸ்வதியின் திருமேனி ஒன்று தற்போது தஞ்சைக் கலைக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இவ்விறைவி ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டுள்ள தாமரைப் பீடத்தில் அமர்ந்துள்ளார். நான்கு கரங்களைக் கொண்டுள்ள அவரது வலது மேற் கையில் ருத்ராட்ச மாலையும், கீழ்க்கையில் ஒரு செம்பும் உள்ளன. அவரது இடது மேல் கையில் ஓலைச் சுவடியும், கீழ்க்கையில் அபய முத்திரையும் காட்டப்பட்டுள்ளன. முத்தாலான உபவீதம் அணிந்துள்ள அவரது சடை மகுடத்திற் பிறைச்சந்திரன் இடம் பெற்றுள்ளது ²⁴.

இதே மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வைப்பூர் ஐம்புநாதசுவாமி கோயிலில் உள்ள சிவகாமியின் செப்புத் திருமேனி கி.பி.1100 ஆண்டைச் சேர்ந்ததெனக் கருதப்படுகிறது²⁵. கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியைச் சேர்ந்த உமா பரமேஸ்வரி செப்புத் திருமேனிகள் திருத்துறைப்பூண்டி பிறவாமருந்தீசுவரர் கோயிலிலும், கொருக்கையிலும், நல்லூரிலும் கிடைத்துள்ளன. நல்லூர் திருமேனி செம்பியன் மாதேவி காலத்தைச் சேர்ந்தது. இது கோனேரிராசபுரம் கோயில் திரிபுராந்தகர் மற்றும் திரிபுரசுந்தரி மற்றும் கல்யாணசுந்தரர் குழுவுடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்க வனப்புடையதாகும்26. பிற்காலச் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த தேவியின் திருமேனி ஒன்று விலாங்குடி அக்ஷயபுரீசுவரர் கோயிலில் உள்ளது. சுமார் கி.பி. 1000 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த திருமகளின் திருமேனி ஒன்று திருத்துறைப்பூண்டி சிவன் கோயிலில் உள்ளது. திருவானைக்கா ஐம்புகேசுவரர் கோயிலில் சுமார் கி.பி. 1100 அம் அண்டினைச் சேர்ந்த பார்வதியின் திருமேனி ஒன்று உள்ளது. பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் நுட்பமான வேலைப்பாடுகளின் தன்மை குறைந்து கொண்டிருந்தபோதும் இத்திருமேனியின் வனப்பு முற்காலச் சோழர் கலையினை நினைவூட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது. உருவத்தின் பின்பக்கம் காணப்படும் சிரஸ்சக்கரமும், பதக்கமும் புதிய நுணுக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஒக்கூரிலே சீவகாமசுந்தரியின் செப்புத்திருமேனி ஒன்று கிடைத்துள்ளது. இது தற்போது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. வாஷிங்டன் பிரிகேலரி ஆப் ஆர்ட் அருங்காட்சியகத்தில் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பார்வதியின் திருமேனி உள்ளது. இதே காலத்தைச் சேர்ந்த மகேசுவரியின் திருமேனிகள் தற்போது சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள வேளாங்கண்ணி திருமேனியும், அகமதாபாத் கௌதம் சாராபாய் அலுவலகத்தில் உள்ளது அகும்²⁷.

சென்னியன் விடுதியைச் சேர்ந்த காளியின் திருமேனியும் துறைக்காடு மகிஷமர்த்தினியின் திருமேனியும் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில்

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

273

வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர, இக் காலத்தைச் சேர்ந்த துர்க்கை, நடமாடும் காளி, மகிஷமர்த்தினி, மகாலட்சுமி, பார்வதி, போகேசுவரி, மகேசுவரி போன்றோரின் செப்புத் திருமேனிகள் சோழர் காலத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

விஷ்ணு திருமேனிகள்

சோழர் காலத்தில் விஷ்ணுவுக்கென தனிக்கோயில்கள் அதிகமாகக் கட்டப்படவில்லை. எனினும் விஷ்ணுவின் பல்வேறு விதமான செப்புத் திருமேனிகள் அக்காலத்தில் வடிக்கப்பட்டன என்பது மறுக்கப்பட முடியாததாகும். பெருந்தோட்டத்திலிருந்து கிடைத்த சீனிவாசர், திருமகள், பூமகளின் செப்புத் திருமேனிகள் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாம் இராசராசனின் கல்வெட்டொன்று அவன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் எழுந்தருளிவித்த விஷ்ணுவின் செப்புப்படிமம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுகிறது. இராசேந்திரன் காலத்து சீனிவாசர், திருமகள் மற்றும் பூமகளின் படிமங்கள் வடக்குப் பனையூரிலிருந்து எடுக்கப்பெற்று இப்போது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பீற்காலச் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்த விஷ்ணுவின் செப்புத் திருமேனிகள் தஞ்சைக் கலைக் கூடத்திலும், புதுடெல்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்திலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பருத்தியூர் விஷ்ணு திருமேனி தஞ்சை மாவட்டம் கோடவாசலில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது. இதிற் காணப்படும் விஷ்ணுவின் புன் முறுவல் அனைவரையும் கவர்ந்திழுக்கும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. அவரது வலது மேற்கையில் பீரயோகச் சக்கரமும் கீழ்க்கையில் அபயஹஸ்தமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இடது மேற்கரத்தில் சங்கு வைத்து கீழ்க் கரத்தை இடுப்பில் (காட்யவலம்பிதம்) வைத்துள்ளார். இவரது இடுப்புப் பகுதியில் ஏராளமான அலங்கார வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

உருண்டை முகமும், உயரமான கிரீடமும் உன்னதப் படைப்பு எனலாம். தீருநெய்ப்பூர் வான்மீகநாதர் கோயிலிற் கிடைத்து, தற்போது திருவாரூர் தியாகராசர் கோயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ள விஷ்ணுவின் திருமேனி கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இங்கு விஷ்ணு ஒரு தாமரைப் பீடத்தில் நின்றிருக்கிறார். மெல்லிய கிரீடம் அணிந்துள்ள அவரது வலது கீழ்க்கை உடைந்துள்ளது. கழுத்தில் அணிந்துள்ள ஆரமும் கை அணிகளும் இடைக்கச்சையில் உள்ள சிம்மமுகமும் சிறப்பாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. கி.பி.1000 ஆண்டைச் சேர்ந்த திருப்புடைமருதரர்

இந்துக் கோயில்கள்

கோயிலிலிருந்து திருத்துறைப்பூண்டி கோயிலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள விஷ்ணுவின் படிமத்தில் அவரது வலது மேற்கையில் வைக்கப்பட்டிருந்த சக்கரம் கற்போது காணப்படவில்லை. கி.பி. 10ஆம், 12ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த இரண்டு விஷ்ணு திருமேனிகள் புதுடெல்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. கலை நாணக்கத்தில் இரண்டு நாற்றாண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட இடைவெளியினை இவ்விரு படிமங்களையும் ஒப்பு நோக்கும் போது உணரமுடிகிறது. இவற்றில் ஒன்றின் உயரம் 26 செ.மீ. மற்றொன்றின் உயரம் 83 செ.மீ.23. இப் படிமங்களின் அடை அமைப்பிலும் சக்கரத்தின் வடிவத்திலும் அதிகமான மாற்றத்தைக் காணமுடிகிறது. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த படிமம் எளிமையான பீடத்தின் மீது நின்றிருக்கிறது. பிந்திய காலத்தைச் சேர்ந்த படிமமே உயரமான சதுர பீடத்தின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள தாமரை பீடத்தில் நின்றிருப்பதாக அமைந்துள்ளது. இது இறைவன் திருவீதி உலா வரும் காலங்களிற் பயன்படுத்துவதற்காக வடிக்கப்பட்ட படிமம் என்பதை உணர்த்தும் வகையிற் கீழே உள்ள சதுர பீடத்தில் மரக் கட்டைகளைக் கோர்ப்பதற்காக வளையங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு இரண்டு பக்கமும் பாயும் சிம்மங்களும் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. பருத்தியூர் இராமர் கோயிலில் உன்னதமான விஷ்ணு படிமம் ஒன்று கிடைக்கப்பெற்றது²⁹. இது வழக்கத்திற்கு மாறான உயரமான படிமமாகும். அதில் அவரது வலது மேற் கையில் உள்ள சக்கரம் பிரயோகச் சக்கரமாக உள்ளது. அவரைச் சுற்றி நீள்வட்ட வடிவத்திற் பிரபை ஒன்றும் உள்ளது. ஆபரணங்களின் வனப்பும், ஆடை அலங்காரமும், உதட்டிலே தவழும் புன்னகையும் எவரையும் கவரும் ஆற்றல் படைத்தனவாகும். சிறுபனையூரில் 44 செ.மீ. உயரமுள்ள ஸ்தீதேவி மற்றும் பதேவி சமேத ஸ்தீனிவாசின் வனப்புமிகு திருமேனி கிடைத்துள்ளது.

விஷ்ணுவின் பொதுவான படிமங்கள் தவிர அவரது அவதாரங்களைக் காட்டும் திருமேனிகளும் சோழர் காலத்தில் வடிக்கப்பட்டன. வட ஆற்காடு மாவட்டம் வேளர்புரம் சுந்தரப்பெருமாள் கோயிலில் 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இராமர் மற்றும் கிருஷ்ணரின் படிமங்கள் கிடைத்துள்ளன. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த காளியகிருஷ்ணரின் படிமம் சென்னை, அடையார் என்.ஒய். சாஸ்திரியின் தொகுப்பில் உள்ளது³⁰. தஞ்சை மாவட்டம் மஞ்சக் குடியிலும் சென்னை அருங்காட்சியகத்திலும் முறையே கி.பி.12 மற்றும் 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த யோக நரசிம்மரின் செப்புத் திருமேனிகள் உள்ளன. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருப்புல்லாணி ஆதி ஐகந்நாதர் கோயிலில் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சோழர் கலையை வெளிக்காட்டும் வேணுகோபாலர் திருமேனி உள்ளது. இதில் வேணுகோபாலர் நான்கு கரங்களுடன் காட்சியளிக்கின்றார். வலது கை அபயமளிக்க, இடது கை வெளியே வீசப்பட்டு, வலது காலைத் தூக்கி நின்றாடும் கண்ணனது செப்புத்திருமேனி திருச்சேறை சாரநாதர் கோயிலில் உள்ளது³¹. புதுடெல்லி தேசிய அருங்காட்சியகத்திற் காளிய கிருஷ்ணரின் செப்புத் திருமேனி உள்ளது. அதில் கிருஷ்ணர் தனது வலது காலை உயரத்தூக்கி, வலது கையில் அபயமுத்திரை காட்டி, இடது கையால் காளியனின் வால் நுனியைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். காளியன் கூப்பிய கரங்களுடன் காணப்பட்டுள்ளான்.

டூராமர் குழுப் பழமங்கள்

முதலாம் பராந்தகச் சோழனீன் தந்தையான ஆதித்த சோழன் காலத்தில் இராமர், இலக்குவன், சீதை, அனுமன் உருவங்கள் வார்க்கப்பட்டன. அம்மன்னனே தன்னைக் கோதண்டராமன் என்று அழைத்துக் கொண்டான். இவன் காலத்து இராமர் குழுப் படிமங்கள் பருத்தியூரிற் கிடைத்துள்ளன³². இங்குள்ள இராமர் படிமம் திடமான உருவ அமைப்பைக் கொண்டதாகும். அவரது இடது கையிற் கோதண்டமும், வலது கையில் அம்பும் உள்ளது போன்ற குறியீடு உள்ளது. இவர் கோதண்டராமனாகவே காட்சியளிக்கின்றார். இடுப்புக் கச்சையிற் சோழர் காலக் கற்சிற்பங்களில் உள்ளது போன்று சிம்மம் உள்ளது. ஒரு பேரரசருக்குரிய ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளார். இலக்குவன் சன்னவீரம் அணிந்துள்ளார். சீதையின் கையில் மலர் இருப்பது போன்று கடகஹஸ்தம் காட்டப்பட்டுள்ளது. முதலாம் பராந்தகன் காலத்து இராமர் குழ செப்புப் படிமங்கள் இராமேசுவரத்தில் கிடைத்துள்ளன. வடக்குப் பனையூரில் உன்னதமான இராமர் குழுவைக் காணலாம். வடக்குப் பனையூர், கப்பலூர், திருவதிகை ஆகியவற்றின் படிமங்கள் முற்காலச் சோழர் கலையின் புகழ்பாடுகின்றன. இராமேசுவரம் இராமர் குழுவில் இராமரும், இலக்குவனும் கிரீடம் அணிந்துள்ளனர். அவர்களது இடது கரங்களில் வில் இல்லாமலே வில் வைத்திருப்பது போன்ற குறியீடு காட்டப்பட்டுள்ளது. வலது கரங்களில் அம்பு வைத்திருப்பது போன்று குறியீடு காட்டப்பட்டுள்ளது. இவரது முதுகிலும் அம்பராப்பை காணப்படவில்லை. சீதையின் இடது கரத்தில் மலர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது வலது கரம் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளது. அனுமன் முத்துப்பதித்த மாலை அணிந்துள்ளார். சன்னவீரம் அணிந்துள்ள அவரது கைகளில் சிவலிங்கம் உள்ளது. இது இராமேசுவர தல புராணத்தை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. தீருச்சேறை சாரநாதா் கோயிலின் இராமரும் சீதையும் வனப்புமிக்க வடிவங்களாய் அமைந்துள்ளனர்.

PROF. V. SIVASAMY UNIVERANTY OF JAFFING

கணபதி, முருகன் பழமங்கள்

புதுக்கோட்டை மாவட்டம் கீழ்க்குறிச்சியிற் கணபதியின் செப்புத் திருமேனி ஒன்று கிடைத்துள்ளது. அது தற்போது புதுக்கோட்டை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும்33. இதே நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கணபதியின் திருமேனி வேளாங்கண்ணியிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, தற்போது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் கணபதியின் தலை இயல்பான யானையின் தலையாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் சேமங்கலத்திற் கிடைத்த, கி.பி.12.ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, பிற்காலச் சோழர் கணபதி படிமம் தற்போது திருவனந்தபுரம் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப்பூண்டியில் உள்ள பிறவாமருந்தீசுவரர் கோயிலில் கி.பி.1000 ஆண்டைச் சேர்ந்த கணபதியின் திருமேனி உள்ளது. நின்ற நிலையிலான இவரது கரங்களில் மழு, ருத்ராட்சமாலை, அங்குசம், மற்றும் பழம் ஆகியவை உள்ளன. அவர் தாமரை பீடத்தின் மீது நின்றுள்ளார். இடது பக்கம் திரும்பியுள்ள அவரது துதிக்கையில் ஒரு மாங்கனி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இதே மாவட்டம் நெடுங்குடி கைலாசநாதர் கோயிலிலிருந்து தற்போது திருவாளூர் தியாகராசர் கோயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ள கணேசரது படிமம் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். இவரது கரங்களில் மழு, பாசக்கயிறு, அங்குசம் மற்றும் மோதகம் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருமேனி தாமிரத்திற் செய்யப்பட்டதாகும்³₄. திருவானைக்கா ஜம்புகேசுவரர் கோயிலில் உள்ள, ஏறக்குறைய அதே நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, கணபதியின் வலது கரங்களில் ஒன்றில் உடைந்த கொம்பும், பாசக்கயிறைக் காட்டும் ஹஸ்தமும், இடது கரங்களில் தட்டு நிறைய மோதகங்களும், கதை போன்ற மழுவும் காட்டப்பட்டுள்ளன. துதிக்கை மோதகத்தை எடுப்பது போன்று அமைந்துள்ளது35.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருவிடைகழிக் கோயிலில் வில்லேந்திய வேலவரது திருமேனி ஒன்றுள்ளது³⁶. தஞ்சை மாவட்டம், சிக்கலில், சுப்ரமணியர், வள்ளி, தேவயானை ஆகியோரின் படிமங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. திருவிடைமருதூரில் அகழ்வாய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்ட, கி.பி. 1000 ஆண்டு கந்தனின் (முருகன்) செப்புத் திருமேனி தற்போது தஞ்சை கலைக்கூடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. குழந்தையாக உள்ள இவரது இரு கரங்களிலும் தாமரை மலர் வைத்துள்ளார். கரண்டமகுடம் அணிந்துள்ளார். இடுப்பில் கிண்கிணிசரம் அணிந்துள்ளார். இவர் சோமாஸ் கந்தர் சிற்பத்தொகுதியில் இடம்

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

பெற்றவராயிருக்கலாம் என இரா. நாகசுவாமி கருதுகிறார்³⁷. முதலாம் இராசேந்திரன் காலத்தில் கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலே கந்தனின் வனப்புமிகு செப்புப் படிமம் ஒன்று செய்து வைக்கப்பட்டது. இதிலே கந்தன் கடவுளரின் இராணுவத் தளபதி போன்று காட்சியளிக்கின்றார்³⁸. தஞ்சை மாவட்டம் கீழையூர் சிவன் கோயிலிலுள்ள முருகனின் செப்புத் திருமேனி சோதி இளம் பரிதி போல வளந்தரு தெய்வீக வடிவுடையது³⁹. அவரது மேல் வலது கையில் வச்சிராயுதமும், இடது கையில் ருத்ராட்சமாலையும், கீழ் வலது கையில் அபய முத்திரையும் காட்டப்பட்டுள்ளது. பேரழகனான இவரை பிரம்மசாஸ்தா (கந்தன்) என்று சி. சிவராமலூர்த்தி கருதுகிறார்⁴⁰.

பிற இந்து சமயப் பழமங்கள்

மேற்கூறப்பட்டவை தவிர, அய்யனார், சண்டிகேசுவரர், அனுமன், கண்ணப்ப நாயனார், சூரியன் அப்பர், சுந்தரர், ஞானசம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர், பிரதோச மூர்த்தி, முதலாம் குலோத்துங்க சோழன், அதிகார நந்தி, அரசவை பக்தர், அரசியார், கோளகரிஷி போன்றோரின் செப்புத் திருமேனிகளும் சோழர் காலத்தில் வடிக்கப்பட்டன.

பௌத்த சமயப் பழமங்கள்

பௌத்த சமயத்தாருக்கும் சோழர் காலத்திலே செப்புத் திருமேனிகள் செய்விக்கப்பட்டன. பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்த அவலோகிதேசுவரர் திருமேனி ஒன்று இலண்டன் விக்டோரியா ஆல்பர்ட் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இதனைச் சோழர் காலத்துத் தொடக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டதெனவும் கருதுகின்றனர். மக்களூர் மாவட்டத்தில் 11ஆம் நாற்றாண்டிற் செய்விக்கப் பெற்ற சோழர்களது புத்தர் உருவம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் அவர் வியாக்யான முத்திரை காட்டுகிறார். இங்கு கிடைத்துள்ள அவலோகிதேசுரர் சிற்பம் திருவொற்றியூரில் உள்ள லகுலீசிரின் உருவத்தை ஒத்துள்ளது.

நாகப்பட்டினத்தில், புத்தரின் செப்புத்திருமேனிகள் பல கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவ்வூரின் சூடாமணி விகாரத்தைச் சேர்ந்த செப்புத் திருமேனிகள் வெளிநாடுகளிலும் கிடைத்துள்ளன. நாகப்பட்டினத்தில் சுமார் 350 செப்புத் திருமேனிகள் 1856 முதல் 1934 வரை தோண்டி எடுக்கப்பட்டன. இவற்றில் சில சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்திலும், மற்றவை கல்கத்தா, பாட்னா, நாக்பூர், பம்பாய், லக்னோ, ஸ்ரீநகர், பரோடா, குவாலியர், கொழும்பு, கராச்சி, டாக்கா, ரங்கூன், இலண்டன் போன்ற அருங்காட்சியகங்களிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு சில திருமேனிகள் ராக்பெல்லர் போன்ற செல்வந்தர்களின் சொந்தப் பாதுகாப்பு அறைகளுக்குச் சென்றுள்ளன. இத்திருமேனிகளில் ஒரு பகுதி புத்தர் உருவங்களாகவும், மற்றொரு பகுதி போதி சத்துவர்களின் சிலைகளாகவும் உள்ளன. சுமார் எண்பது படிமங்களில் அவற்றைக் கொடுத்தவர்களின் பெயர்களோ, படிமங்களின் பெயர்களோ, அல்லது இரண்டு தகவல்களும் சேர்ந்தோ பொறிக்கப்பட்டுள்ளன ⁴¹.

உதாரணமாக, கவராண்டி, ஆத்தூர் சாரி புத்திரர் நாயகர், புத்துடையான் பெருமாள் நாயகர் என்ற பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. புத்தரையோ அல்லது போதிசத்துவரையோ குறிக்க நாயகர் அல்லது ஆழ்வார், தேவர், பெருமாள் என்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை, எழுத்தமைதியைக் கொண்டு கி.பி. 12.ஆம் நூற்றாண்டைச் (பிற்காலச் சோழர் காலம்) சேர்ந்தவை எனக் கருதப்படுகின்றன ⁴².

1992இல் டோக்கியோவில் 'இதெமித்சு' நுண்கலைகள் அருங்காட்சியகத்தில் அமெரிக்க செல்வந்தர் மூன்றாம் ராக்பெல்லர் பாதுகாப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ள கலைப் பொருள்களின் கண்காட்சி ஒன்று நடைபெற்றது. அதில் நாகப்பட்டினத்துப் புத்தர் படிமம் ஒன்றும் வைக்கப்பட்டிருந்ததைப் பேராசிரியர் ஏ. சுப்பராயலு கண்ணற்றார். இதுவரை அறியப்படாத அச்சிற்பத்தின் தாமரைப் பீடத்தில் ஒரு கல்வெட்டும் (கி.பி.1100) பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அபய, வரத முத்திரைகள் மற்றும் உஷ்ணிசத்துடன் காணப்படும் இச்சிற்பம் 68.1 செ.மீ உயரம் கொண்டதாகும்⁴³. இதில் உள்ள கல்வெட்டு :

- இராசேந்திர சோழப் பெரும்பள்ளி அக்கசாலைப் பெரும்பள்ளி ஆழ்வார் கோயிலுக்கு திருவுத்ஸவம் எழுந்தருள ஆழ்வார் இழ்வாழ்வாரை எழு(ந்)தருளுவித்தார். சிறுதவூர் நாலாங்குணகார உடையார்.
- 2. "ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பதினென் விஷயத்துக்கும் அக்கசாலைகள் நாயகர்" என்றுள்ளது. நாகப்பட்டினத்துச் செப்புத் திருமேனிகளில் இவ்வளவு நீளமான எழுத்துப் பொறிப்பு இதுவரை கிடைக்கப் பெறவில்லை.⁴⁴ இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆழ்வார் என்பதும், உத்ஸவம் என்பதும் வைதீக இந்து சமயத்தின் செல்வாக்கை வெளிப்படுத்துகின்றன. இதே போன்றுதான் நாயகர், தேவர், பெருமாள் என்ற சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட கல்வெட்டில் உள்ள அக்கசாலைப் பெரும்பள்ளி என்பது இராசேந்திர சோழப்

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

பெரும்பள்ளியின் மற்றொரு பெயரோ அல்லது அப்பள்ளியைச் சேர்ந்த ஓர் உட்பள்ளியாகவோ இருக்கலாம் எனப் பேராசிரியர் சுப்பராயலு கருதுகிறார்.

நாகப்பட்டினத்துப் பௌத்த உலோகச் சிற்பங்களில் சில வைதீக இந்து சமயத்துச் சிற்பங்களைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளன. உதாரணமாக அங்கு கிடைத்த கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டைச் (பிற்காலச் சோழர்) சேர்ந்த மைத்ரேயர் செப்புப் படிமம் இந்துக் கடவுளர் திருமேனி போன்றே அமைந்துள்ளது. இதில் போதிசத்துவர் உயரமான கிரீடம் அணிந்துள்ளார். நான்கு கைகளைக் கொண்டுள்ள அவரது வலது மேல் கையில் ருத்ராட்ச மாலையும், இடது கையில் மலரும் வைத்துள்ளார். அவரது கீழ்க்கைகள் முறையே, அபய, வரத முத்திரைகள் காட்டுகின்றன. அவரது கிரீடத்தில் ஸ்தூபம் ஒன்று காட்டப்பட்டுள்ளது. அதுவே அவர் பௌத்தக் கடவுள் என்ற அடையாளத்தைக் காட்டுகிறது. அவரது ஆபரணங்களும், ஆடையும், சோழர் கால இந்துச் சிற்பங்களையே நினைவூட்டுகின்றன⁴⁵.

பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நாகப்பட்டினத்து நின்ற நிலையிலான புத்தரின் செப்புத்திருமேனி சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. இதிற் புத்தர் தாமரைப்பீடத்தின் மீது நின்றுள்ளார். அவரது ஆடை இடது தோள் மீது செல்கின்றது. வலது கை அபயமுத்திரை காட்ட இடது கை ஆடையைப் பிடித்துள்ளது. அவரது நீண்ட காதுகளும், சுருள் முடியும், உயரமான உஷ்ணீசமும் நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளன. அவரது முக அமைப்பும், கைகளும் நல்லூர் ~ நடராசரின் செப்புத் திருமேனியை ஒத்துள்ளன. இது 89 செ.மீ உயரமுடையது. இதுவரை கண்ட புத்தர் திருமேனிகளில் இதுவே பெரிய உருவம் என்று பீ. ஆர். சீனிவாசன் கருதுகிறார். இது உற்சவ மூர்த்தியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகிறது 46. பதினோராம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியைச் சேர்ந்த மற்றொரு நீன்ற நிலையிலான புத்தர் திருமேனி 73.5 செ.மீ உயரமுடையது 47. இந்தப் புத்தர் நிலை முந்திய புத்தரின் உருவமைப்பிலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. இவரது வலது கை முந்தியதைப் போன்றே அபயகரம் காட்ட இடது கை ஆகூய வரதம் காட்டுகிறது. இது இந்துக்கடவுளர் உருவங்களின் தாக்கம் என்று கூறலாம். இவரது உடல் முழுவதும் ஆடை முடியுள்ளது. உஷ்ணீசத்து நெருப்பு ஜூவாலை பொதுவான அமைப்பான மூன்று நாக்குகளுடன் காட்டப்படாமல் ஐந்து நாக்குகளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர் நின்றிருக்கின்ற பீடத்தின் அமைப்பே இது ஒரு உற்சவ மூர்த்தியின் உருவம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. இவரது உருவத்தில் மார்பு குறுகிக் காணப்படுகிறது. கைகள் சிறிது கனமாக அமைந்துள்ளன.

-1

இதே நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அமர்ந்த நிலையிலுள்ள புத்தர் திருமேனியின் உஷ்ணீசத்துத் தீப்பிழம்பு மூன்று பிரிவாக உள்ளது⁴⁸. இவருக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு நாகராஜாக்கள் நின்றுள்ளனர்.

அவர்கள் இருவரது கைகளிலும் சவுரி காணப்படுகின்றது. அவர்களது தலைக்குப் பின்புறம் ஐந்து தலை நாக உருவங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. புத்தரின் தலைக்குப் பின்புறம் ஐவாலையுடன் கூடிய பிரபை உள்ளது. அவரது சுருள்முடி நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளது. புத்தர் யோகாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். அவரது ஆடை இடது தோளை மறைத்துச் செல்கிறது. அவரது தலைக்கு மேல் போதிமரம் கிளைகளுடனும், கொடிகளுடனும் காணப்படுகிறது. பதினோராம் நாற்றாண்டின் இறுதிக் கட்டத்தைச் சேர்ந்த ஜம்பலா, என்னும் பௌத்த தெய்வத்தின் திருமேனி 10.5 செ.மீ. உயரமுடையதாகும். இத்தெய்வம் இந்து சமயத்தில் உள்ள குபேரணக்கு இணையாகக் கருதப்படுவதாகும் ⁴⁹. இங்கு ஜம்பலா சுகாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். பூதகணத்தின் உருவத்தை ஒத்த அவரது வயிறு பெரியதாகக் காணப்படுகின்றது. கரண்ட மகுடமும், மகர குண்டலங்களும் கழுத்தில் கந்தி என்ற ஆபரணமும், விரிந்த பூணவும், உதரபந்தமும் அவரது உருவத்திற்கு அழகு சேர்க்கின்றன. அவர் செல்வத்திற்கு அதிபதி என்பதைக் காட்டவே பெருத்த வயிறு காட்டப்பட்டுள்ளது.

பதினோராம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அவலோகிதேசுவரர் திருமேனி ஒன்ற (147 செ.மீ.) ஜம்பலாவின் உருவத்தைப் பெரிதம் ஒத்ததாக அமைந்துள்ளது. இதில் அவலோகிதேசுவரர் பத்மபீடத்தில் நின்றிருக்கிறார். இவர் கரண்ட மகுடம் அணிந்துள்ளார். காதுகளிற் பத்ரகுண்டலங்கள் அணி செய்கின்றன. நெற்றியில் ஊர்ணம் தெளிவாகத் தெரிகிறது.⁵⁰ பன்னிரண்டாம் நாற்றாண்டைச் சேர்ந்த அவலோகிதேசுவரர் சிற்பம் ஒன்று பத்மபீடத்தில் நின்ற நிலையில் அமைந்துள்ளது. இவரது உருவம் வீணாதர தட்சிணாழூர்த்தியின் உருவத்தைப் பெரிதம் ஒத்தேள்ளது. இவரது சடை மகுடம் உயரமாக அமைந்துள்ளது. நான்கு கைகளைக் கொண்ட இத்திருமேனியின் மேல் கைகளில் உடைந்துள்ள குத்ராட்சமாலையும், குண்டிகையும் காணப்படுகின்றன. அவரது இடுப்பில் உள்ள ஆடையிற் சோழர் காலத்து ஆடை அமைப்பில் காட்டப்படும் சிம்ம முகம் காணப்படுகிறது ⁵¹. இதே நாற்றாண்டைச் சேர்ந்த தாராவின் செப்புத் திருமேனியும், மைத்ரேயரின் திருமேனியும் நாகப்பட்டினத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. தாரா பத்மபீடத்தில் சுகாசனத்தில் அமர்ந்துள்ளார். கரண்ட மகுடமும், கழுத்தில் ஆரமும், சன்னவீரமும், தோளில் விழுந்துள்ள முடியலங்காரமும், கைகளில் அணியப்பட்டுள்ள கேயூரம் போன்ற ஆபரணங்களும், ஆடை அமைப்பும் மிக நேர்த்தியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இடையில் உள்ள ஆடையில் சோழர் கலைக் கூறுகளில் ஒன்றான சிம்மமுகம் காட்டப்பட்டுள்ளது. நடுவில் குஞ்சம் ஒன்றும் தொங்குகிறது. கால் முட்டிக்குக் கீழ் உத்தரியம் தொங்கிக் கொண்டுள்ளது. மைத்ரேயரின் செப்புத் திருமேனியில் அவர் உயரமான பீடத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறார். பீடத்தின் மேல் பகுதியில் தாமரை ஆசனம் உள்ளது. இரண்டு கைகளில் ஒன்று அபய முத்திரை காட்டுகிறது. மற்றொன்றில் மலர் வைத்துள்ளார். கிரீடமும், மகர குண்டலங்களும், ஆரமும் பீற ஆபரணங்களும் அவரது உடலுக்கு அழகு சேர்க்கின்றன ⁵².

கற்சிலைகளில் கவினுறு சாதனைகள் படைத்த சோழப் பேரரசர்கள் செப்புத் திருமேனிகள் அமைப்பதிலும் பெருமிதம் கொண்டு செயல்பட்டனர். அவர்களது காலச் சிற்பங்களை நோக்கும் போது கல்லிலே உலோகத்தின் சாயலையும், உலோகத்திற் கல்லின் சாயலையும் உருவாக்கினர் என்றே சொல்லலாம். சிந்து சமவெளி நாகரிக காலத்திலிருந்தே செப்புப் படிமங்கள் செய்யும் வழக்கம் பாரதத்தில் நிலவி வந்திருந்த போதும் அக்கலை உன்னத நிலையடைந்தது சோழர் காலத்தில்தான். பொதுவாக இறைவனது செப்புப் படிமங்கள் திருவிழாக் காலங்களில் கோயிலுக்கு வெளியே எடுத்துச் செல்வதற்கான உற்சவ மூர்த்திகளாகவே அமைக்கப்பட்டன.

அழக்குறிப்புகள்

- 1. MARG Splendours of Tamil Nadu, p. 89.
- 2. J.C. Harle, Art and Architecture of the Indian Subcontinent, 1990, p.272.
- 3. จูฌิเมบบารดณ.
- 4. MARG, Splendours of Tamil Nadu, p. 93.
- 5. J.C. Harle, முன்னது, ப.304~305.
- 6. Splendours of Tamil Nadu, p.89 and P.Nagasamy, Master pieces of Early South Indian Bronzes, 1983, p. 47.

UNIVERSITY OF JAFFMA

7. C.Sivaramamurti, South Indian Bronzes, Delhi, 1981, pp. 18-19.

- 8. மேலது, 84.
- 9. ஆர். நாகசாமி, ஒவியப்பாவை, சென்னை, 1979, ப.71.
- 10.மே. சு. இராமசுவாமி, தமிழ் நாட்டு செப்புத் திருமேனிகள், சென்னை, 1974, ப.36.
- 11. மேலது, ப.32.
- 12. மேலது, ப. 36.
- 13.R. Nagasamy, Master pieces of Early South India, Bronzes, Delhi, 1983, p. 68.
- 14.மே.சு இராமசுவாமி, முன்னது, ப.46.
- 15. மேலது, ப.47.
- 16.R. Nagaswamy, முன்னது, ப.67.
- 17.கு. சேதுராமன், தமிழ்நாட்டு சமுதாயப் பண்பாட்டுக் கலை வரலாறு, மதுரை, 1997, ப.217.
- 18.மே.சு. இராமசுவாமி, முன்னது, ப.29~33.
- 19.இரா. நாகசாமி, ஒவியப்பாவை, 1979,ப.74.
- 20.மே.சு. இராமசுவாமி, முன்னது, ப.48~49.
- 21.மேலது, ப. 33.
- 22.மேலது, ப. 23.
- 23.மேலது, ப. 38.

சோழர் காலத்துச் செப்புத் திருமேனிகள்

24.சு. Nagaswamy, முன்னது, ப. 145.

25.மேலது, ப. 169.

26.மேலது, ப. 167.

27.C. Sivaramamurti, முன்னது, ப. 74.

28.மேலது, ப. 161.

29.C. Sivaramamurti, முன்னது, ப. 156.

30.மேலது, ப. 74.

31.மே.சு. இராமசுவாமி, ப. 38.

32.இரா. நாகசாமி, பருத்தியூர் இராமர் குழு படிமங்கள் சுமார் கி.பி. 950 இல் வடிக்கப்பட்டவை என்கிறார். (R. Nagasamy, முன்னது, 1983, ப. 157).

33.மே.சு. இராமசுவாமி, முன்னது. ப.37.

34.R. Nagaswamy, முன்னது, ப.37.

35.மேலது, ப. 138.

36.மே.சு. இராமசுவாமி. ப. 39.

37.R. Nagaswamy, முன்னது, ப.101.

38.C. Sivaramamurti, முன்னது, ப.256.

39.மே. சு. இராமசுவாமி, பக்.30~31.

40.C. Sivaramamurti, முன்னது, ப.74.

41.எ. சுப்பராயலு, நாகப்பட்டினம் சூடாமணி விஹாரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு புதிய புத்தர் படிமம், ஆவணம், 3, 1993, பக். 43~44. 42.மேலது, ப. 44.

43.மேலது, ப. 43.

44.மேலது, ப. 45.

- 45.Susan, L., Huntintion, The Art of Ancient Indian, New York, 1993.
- 46.P.R. Srinivasan, Bronzes of South India, Madras, 1994, pp.120-121, fig.58.

47.மேலது, ப. 270, குபை. 152.

48.மேலது, ப. 303, குபை. 179.

49.மேலது, ப. 321~322, குபை. 190.

50.மேலது, ப. 323, குபை. 191.

51.மேலது, ப. 333, குபை. 199.

52.மேலது, ப. 334, குபை. 200~201.

சோழர் காலச் சிற்பக்கலை

மு.நளினி

பல்லவர் காலச் சிற்பக் கலை பல சோதனைக் களங்களைத் தாண்டி நிலைபெற்றது. சோழர் காலச் சிற்பக் கலை அந்த வெற்றியின் அடித்தளத்தில் பல்கிப் பெருகியது. சோழர் காலச் சிற்பங்கள் முதலாம் ராஜராஜருக்கு முற்பட்டவை, அவருக்குப் பிற்பட்டவை என இருபெரும் பகுப்புகளிற் காணலாம். இராஜசிம்ம பல்லவர், அவரது பின்தோன்றல்கள் காலத்தெழுந்த தளிகளைப் போலவே சோழர் காலத் தளிகள் கட்டமைப்பின் பல்வேறு இடங்களிலும் சிற்பங்கள் பெற்றப் பொலிந்தன. துணைத்தளம், தாங்குதளம், சுவர், தூண், கூரை உறுப்புகள், ஆர உறுப்புகள், கிரீவச் சுவர் என விமானத்தின் அரமியம் தவிர்த்த அத்தனை பகுதிகளிலும் சோழச் சிற்பாசிரியர்கள் தங்கள் கைவண்ணம் காட்டியுள்ளனர். இடத்திற்கேற்ப அவை சில சென்றிமீட்டர் அளவிலிருந்து நான்கு மீற்றர் அளவு வரையிலான உயரம் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

இறைத் தோற்றங்கள், தேவர்கள், கணங்கள், அசுரர்கள், திசைக்காவலர்கள், முனிவர்கள், அரச மரபினர், மனித உருவங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன, தாவரங்கள் என எதையும் விடாது, சிற்ப வடிவில் சித்திரித்துள்ளனர் சோழச் சிற்பிகள். சோழர் காலச் சிற்பங்களில் நெகிழ்ச்சிகள் ஆங்காங்கே இருந்தாலும், ஆகமக் கோடுகளின் ஆதிக்கத்தைப் பார்க்க முடிகிறது. புராணம், இதிகாசம் ஆகியவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சிற்பப் பின்புலங்கள் திட்டமிடப்பட்டிருந்தாலும், இலக்கியப் பின்பற்றல்களும் ஒரு சிலவாய்க் காணப்படுகின்றன.

இராஜராஜருக்கு முற்பட்ட சிற்பங்களை இருபருவங்களில் அடக்கலாம். செம்பியன் மாதேவிக்கு முற்பட்டவை நளினமாகவும், இறுக்கம் குறைந்தும், பெரும்பாலம் ஆபங்கத்திலும் காணப்பெறும். உடற் கூறியல், பல்லவச் சிற்பங்களை அடியொற்றி அமைய, ஆடை அணிகலவன்கள் அவற்றைப் போலவோ அல்லது சற்றுக் கூடுதலாகவோ இடம் பெறும். குறிப்பாகக் குறங்குசெறி, தாரகைச் சும்மை, அரும்புச்சரம், சூடகம், தொய்யகம், சிற்பச் செந்நூலிற் காணப்பெறாத பல்வேற வகையான குண்டலங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பல்லவர் காலத்திலும் எண்ணிக்கையில் அதிகமான கருவிகளையும் இக் காலகட்டத்திற் காணமுடிகிறது. இது போலவே இசைக்கருவிகளும் பல்வகையினவாக இடம்பெற்றுள்ளன.

செம்பியன்மாதேவி காலத்துச் சிற்பங்கள் ஆகமப் பிடிப்புடன் அமைந்துள்ளன. கண்டபாத, மகரதோரண கபோதக் கூடுச் சிற்பங்களாக இடம் பெற்று வந்த சிவபெருமானின் புஜங்கத்திராசிதம், தேவக் கோட்டத்தில் இடம்பெறுவது இக்கால கட்டத்தில்தான். இதுபோலவே செம்பியன் மாதேவிக்கு முற்பட்டு பரவலாகக் காணப்படும் ஸ்வஸ்திகக் கரணச் சிற்பங்கள், செம்பியன் மாதேவி காலத்தில் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. அம்மைக்கு முற்பட்ட பூதவரிகளிற் காணப்படும் உயிர்ப்பும், காட்சி அமைவுகளும், உணர்வு வெளிப்பாடுகளும் இவர் கால வலபிவரிகளிற் காணமாறு இல்லை.

முதலாம் ராஜராஜருக்கு முற்பட்ட தளிகளின் தாங்குதளங்களிற் கண்டபாதப் பகுதி எண்ணற்ற சிற்பங்களை உருவாக்கச் சோழச் சிற்பிகளுக்கு வசதியான இடமாய் அமைந்தது. இத்தளிகளில் வேதிக்கண்டமும் அமைந்ததால் அதன் கண்டபாதங்களிலும் சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டன. சுவர்களிற் காட்டப்பெறும் அணைவுத்தாண்களின் பாதங்களாகத் தாங்குதளத்தின் கண்டப் பகுதியிலும் வேதிகைத் தொகுதியின் கண்டப் பகுதியிலும் இடம்பெறும் சதுரப் பிதுக்கங்களே கண்டபாதங்களாகச் சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் ஏற்கும் தளமாக அமைந்தன. புள்ளமங்கை பிரம்மபுரீசுவரர், குடந்தை நாகேசுவரர், எறும்பியூர் ஏறும்பீசுவரர், கண்டியூர் வீரட்டானேசுவரம், கிராமம் சிவயோகநாத சுவாமி, திருப்புறம்பியம் சாட்சீசுவரநாதர், பொன்செய் நல்துணை ஈசுவரம் முதலிய தளிவிமானங்களின் கண்டபாதங்கள் புராண, இதிசகாசத் தொடர்பான அற்புதமான சிற்றுருவச் சிற்பங்களைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றுள் முதன்மையானது புள்ளமங்கை பிரம்மபுரீசுவரர். அதன் விமானம் அர்த்த மண்டப வேதிக் கண்டபாதங்களிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இராமாயணக் காட்சிகள் தொடரான சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

'இலட்சுமணா நீ முன்னாற் செல், சீதை உன்னை அடுத்தாற் போற் செல்லவேண்டியது, நான் உங்கள் இருவருக்கும் பின்னால் வருவேன்' என்று இராமர் பேசுவதாகத் தம்முடைய சக்கரவர்த்தித் திருமகனில் ராஜகோபாலாச்சாரியார் வால்மீகியிலிருந்து மேற்கோள் காட்டிக் குறிப்பிடுவார். அதை அப்படியே இம்மியும் பிசகாமல் புள்ளமங்கை பிரதிபலித்திருக்கிறது. இராமர், இலட்சுமணர், சீதை காட்டப்பட்டிருக்கும் பெரும்பாலான இடங்களிற் குறிப்பாகப் பயணக் காட்சிகளில்

சோழர் காலச் சிற்பக்கலை

இந்த ஒழுங்கு இனிதே பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது. தாடகை வதம், அகலிகை சாபம் நீங்கல், குகன் ஓடத்தில் கங்கையைக் கடத்தல், காளிந்தி நதியில் தெப்பப்பயணம், தண்டகாரண்யத்தில் விராதன் சந்திப்பு, அவன் கைகளை ஒடித்து இராமர், இலட்சுமணர் தப்புதல், சரபங்க மகரிஷி சுதீக்ஷண மகரிஷி சந்திப்பு, சுர்ப்பனகை மோகம், மூக்கரிவு, தம்பி கரனிடம் முறையீடு, மாரீசமான், இராவணன் சீதையைத் தேரிலெடுத்தல், சடாயு தாக்கல், செய்தி சொல்லி இறத்தல், கவந்தன் அழிப்பு, வாலி மரணம் என இராமயணத்தின் எண்ணற்ற காட்சிகள், இருபது சென்றிமீட்டருக்கு உட்பட்ட அளவுள்ள சின்னஞ்சிறு சதுரங்களில் சிறக்கச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இராவணன் சீதையைத் தேரில் அழைத்துச் செல்லும் காட்சி அக்காலத் தேர்களின் வடிவமைப்பைக் காட்டுவதோடு அலங்கரிப்பையும் உணர்த்துகிறது. இதில் இராவணன் தேரோட்ட அவனை நோக்கி அமர விரும்பாதவர் பால் சீதை திரும்பி அமர்ந்திருக்கும் நிலையும், வலக்கையைத் தேர்ச் சட்டத்தின் மீது ஊன்றிக் குனிந்த தலையை இடக்கையால் தாங்கியிருக்கும் அமைப்பும், வெறுப்போடு கூடிய அவர் சோகத்தை நன்கு புலப்படுத்துமாறு அமைந்துள்ளன.

வாலியின் முடிவு ஒப்புயர்வற்ற சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அவலச் சுவையின் அத்தனைப் பரிமாணங்களையும் இந்தச் சின்னஞ்சிறு சிற்பம் மிக நாணக்கமாகப் படம் பிடித்து விடுகிறது. கன்னத்தில் கைவைத்துத் தலை குனிந்து அமர்ந்திருக்கும் அங்கதனின் மடியில், அவரது வலக்கையையே சாய்வணையாகக் கொண்டு முகத்தைச் சாய்த்தபடி மரணப் படுக்கையில் இருக்கும் வாலி, தன் வலது காலைக் கால்மாட்டிற் சோகப்பிழம்பாய் அமர்ந்திருக்கும் தாரையின் மடியில் கிடத்தியுள்ளார். 'போய்விட்டதே எல்லாம்' என்பது போல் இரு கைகளையும் அகல விரித்துப் புலம்பும் தாரையின் தோழி ஒருபுறமும், இரு கைகளையும் அகல விரித்துப் புலம்பும் தாரையின் தோழி ஒருபுறமும், இரு கைகளையும் அவலத்தின் உச்சத்திலிருக்க, வாலியின் படுக்கைக்கு கீழே அவலத்தின் முத்தாய்ப்பில் பிற வானரங்கள், ஒன்ற இரு கைகளையும் தலைமேல் வைத்தபடி இருக்க, மற்றொன்று ஒரு கையைத் தலைமேல் வைத்துத் துயரம் காட்டுகிறது. இன்னொரு வானரமோ தாளமுடியாத துன்பத்துடன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு அழுகிறது. பொன்செய் நல்துணை ஈசுவரத்துக் கண்ட பாதத்தில் ஏறத்தாழ இதே போன்றதொரு சிற்பம் வாலியின் இறுதிக் காலத்தைப் பதிவுசெய்துள்ளது.

இராமாணயக் காட்சிகளினாடே விஷ்ணவுடன் தொடர்புடைய புராணக்காட்சிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் திரிவிக்கிரமர் சிற்பம் அளப்பரிய

PTOI: V. SIVASAMY

எழிலுடையது. மாமல்லபுரம் வராகர் குடைவரையின் தென்சுவர் முழுவதும் பரவியிருக்கும் திரிவிக்கிரமக் கோலத்தை நினைவூட்டும் இச்சிற்பத்தில் வாணு உயர்ந்த திருமாலின் இடக்காலைத் தாமரையின் மீதமர்ந்த நான்முகன் பிடித்திருப்பது போலக் காட்சி புனையப்பட்டுள்ளது. அற்புதமான விஸ்மய முத்திரையும், போர்க்களம் புகுவார் போல் வலக்கை வில் பிடிக்க, இடக்கை முதுகின் அம்புக் கூட்டிலிருந்து அம்பெடுக்க, இறைவனின் திருக்கோலம் உணர்வுகளின் கலையாக விளங்குகின்றது. கீழே வாமனக் கதை. இதே பகுதியில் கருடனை அரவணைத்த விஷ்ண காட்சி தருகிறார். மாமல்லபுரம் அர்ச்சுனர் தளி, தர்மராஜர் தளி ஆகியவற்றிற் காணப்படும் விஷ்ணு கருடன் சிற்பங்களை இச்சிற்பம் எதிரொலிக்கின்றது.

இதே கோயிலின் தாங்குதளக் கண்டபாதங்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் ஒவ்வொரு சிற்பமுமே முற்சோழர் கால உளி வண்ணம் பேசும் சிற்ப அற்புதங்கள். சண்டேசுவர அநுக்கிரக மூர்த்தி, உமாசகிதர், கஜசம்ஹாரர், அம்மையப்பர், காமதகனார், ரிஷபாந்திகர் போன்ற சிவபுராணச் சிற்பங்களும், சிவபெருமானின் ஆடற்கரணச் சிற்பங்களும், காளி, மகிக்ஷாசுரமர்த்தனியின் போர்க்கோலங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது சிவ பெருமானின் **தண்டபக்ஷம்.** இக்கரணத் தோற்றம் தமிழ் நாட்டில் இரண்டே திருக் கோயில்களில்தான் காணக்கிடைக்கின்றது. வலக்காலை ஊர்த்வஜாநுவாக்கி இடமுன்கையை வேடிக்கையாய் அதன்மீது படரவிட்டு கைகளில் மழு, முத்தலை ஈட்டி, தீச்சுடர், துடி முதலியன கொண்டு சடைமகுடராய் இறைவன் ஆடும் இந்தக் கரணத்திற்குச் சிரட்டைக் கின்னரியுடன் ஒரு கணமும், குடமுழவுடன் மற்றொரு கணமும் இசை சேர்க்கின்றன.

கஜசம்ஹாரம் சம்ஹாரத்தின் யதார்த்த நிலையைக் காட்டுமாற போல அச்சுறுத்துவதாய் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. வேண்டாமென வலக்கை உயர்த்திச் சம்ஹாரம் நடக்கும். இடத்திலிருந்து விலகித் திரும்பும் உமையின் கையிலிருந்து முருகன் தோழிக்காய்த் தாவுவதும், தாவி வரும் குழந்தையைத் தாங்கிக் கொள்ளத் தோழி தவிப்பதும், உமையின் அஞ்சிய தோற்றமும், சிவபெருமானின் அதிபங்கக் கோலமும் இந்தச் சின்னஞ்சிறு சிற்பத்தை அரிய கலைவடிவமாகப் பதிவு செய்கின்றன.

பொன்செய் நல்துணை ஈசுவரத்துக் கண்டபாதச் சிற்பங்களுட் சீவக சிந்தாமணியின் யாழ்ப் போட்டியைச் சித்திரிக்கும் சிற்பம் குறிப்பிடத்தக்கது. வலப்புறம் ஆடவர் இருவர் அமர்ந்திருக்க, இடப்புறம் பெண்கள் உள்ளனர். இருவருக்கும்

சோழர் காலச் சிற்பக்கலை

இடையே தீரை உள்ளது. இது சீவக சிந்தாமணி சுட்டும் பளிக்கொளி மணிச்சுவர் எழினியாகலாம். யாழ்வாசிக்கும் ஆண் வடிவத்தை ஜீவகனாகவும் உடனுள்ள வடிவத்தை அவர் நண்பர் புத்திசேனனாகவும், யாழ் வாசிக்கும் பெண்ணைக் காந்தருவ தத்தையாகவும் கொள்ளலாம். காந்தருவ தத்தைக்கு அருகே பேடியான வீணாதிபதியும் உடன் இரு தோழியரும் காட்டப்பட்டுள்ளனர்.

குடக்கூத்து

கிராமம் சிவயோகநாத சுவாமி கோயில் கண்டபாதச் சிற்பங்களுள் விஷ்ணுவின் குடக்கூத்துச் சிற்பம் அரிய சிற்பமாகும். அது அடியார்க்கு நல்லார் கூற்றப்படியே பல குடங்களை வீசிக் குடக்கூத்தர் ஆடுமாறு செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆடுவாரின் வலமேற்கையில் இரண்டு குடங்களும், இடமேற்கையில் ஒரு குடமும், வலக்காலின் கொண்டைப் பகுதியில் ஒரு குடமும், இட முழங்காலருகே ஒரு குடமும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கூத்தரின் இருபுறமும் சாமரங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இக்குடக் கூத்து ஏறத்தாழ இருபதுக்கும் மேற்பட்ட சோழர் கோயில்களில் ஆடவர் ஆடுவது போலவும் மகளிர் ஆடுவது போலவும் காட்டப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

புஜங்கத்திராசித நடனம்

திருப்புறம்பியம் சாட்சீசுவரநாதர் கோயிற் கண்டபாதத்தில் வலக்காலை உயர்த்திப் புஜங்கத்திராசிதம் காட்டும் சிவபெருமானின் அரிய சிற்பம் இடம்பெற்றுள்ளது. திருச்சென்னம்பூண்டி, குறிப்பிடத்தக்க சிவகரணத் தோற்றங்களைச் சிற்பங்களாகக் கொண்டுள்ளது. செம்பியன் மாதேவி திருப்பணிகளான திருமயானம், திருக்கோடிக்காவல், கோனேரிராஜபுரம் சிவன் கோயில்களிலும் சிவபுராண, சிவநடனச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சீமந்த, மகப்பேறுக் காட்சிகள்

சுவர்த்தாண்களின் மாலைத் தொங்கல், ஸ்தாபனப் பகுதிகளில் சிற்றுருவச் சிற்பங்களை இப்பருவச் சோழர் கோயில்களில் மிகுதியாகக் காண முடிகிறது. அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கன நல்துணை ஈசுவரம், குரங்கநாதர், பிரம்மபுரீசுவரர் விமானங்கள். குரங்கநாதர் மாலைத் தொங்கற் சிற்பங்களுள் ஆடற்காட்சிகளும், சீமந்தம், மகப்பேறு தொடர்பான காட்சிகளும் உள்ளன. தமிழ் நாட்டின் வேறெந்தத் திருக்கோயிலிலும் காணமுடியாத சிறப்படைய சீமந்த, மகப்பேற்றக் காட்சி குரங்கநாதரின் தனிச்சொத்தாகும். இசையாசிரியருடன் கூடிய ஆடல் அணங்குகளைக் கரணக் கோலங்களில் இங்கு காணமுடிகிறது. பிரம்மபுரீசுவரர் ஆடற் காட்சிகள் குறிப்பாக ஸ்வஸ்திககரணங்கள் இங்கு பலவாய்ச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சோழர் காலத்திற் கரணங்கள் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை இச்சிற்பங்கள் நிறுவவல்லன. தாளம், உடுக்கை, ஒரு முக முழவுகள், குழல் முதலியன இசைக்கருவிகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இசைக்கலைஞர்கள் இங்கு பெரும்பாலும் பெண்களாகவே உள்ளனர்.

நாட்டியக் கரணங்கள்

அர்த்த மண்டபத் தூண்களில் மாலாஸ்தானத்தில் ஊர்த்வஜாந, சூசிவித்தா, அர்த்த ஸ்வஸ்திகக் கரணங்களிற் பெண்களின் சிற்பங்கள் எழிற்படச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தோற்றங்களுள் ஒன்று இதே கோயிலில் தாங்கு சிற்பமாகவும் வடிக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பித்தக்கது. குழு நடனங்களும், தனியார் ஆடல் தோற்றங்களும், தஞ்சாவூர் ராஜராஜீசுவர ஓவியக் காட்சியில் இடம்பெற்றுள்ள பிரம்மர கரணத்தின் முன்னோடித் தோற்றமும் இத்தாண்களின் ஸ்தானப் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நல்துணை ஈசுவரத்தின் அர்த்த மண்டப வாயிலருகில் உள்ள அரைத்தூண்களின் மாலைத் தொங்கல், ஸ்தானப் பகுதிகளில் மூன்று ஆடற் காட்சிகள் அற்புதமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்தானப் பகுதியில் சுடர்முடிக்காளியின் அர்த்த ஸ்வஸ்திகம் குழு ஆடலாய் மலர்ந்துள்ளது. கீழே பெண் கலைஞர்கள் குழல் வாசிக்க, இரண்டு காரிகைகளின் அர்த்த ஸ்வஸ்திகம். இந்தச் சிற்பங்களின் அழகை, ஆடல் அசைவுகளின் நயத்தை, மெய்ப்பாட்டு அற்புதத்தைச் சொற்களாற் சிறைப்பிடிக்க முடியாது. பல விமானத் தூண்களில் இது போன்ற ஆடற் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றிருந்தாலும் பிரம்மபுரீசுவரத்து, நல்துணை ஈசுவரத்துச் சிற்பங்களுக்கு அவை நிகராகாதவை.

மகர தோரணங்கள்

மகர தோரணங்கள் பல்லவர் காலத்திலேயே வழக்கிற்கு வந்துவிட்ட அலங்கரிப்புகள். சோழர் காலத்தில் இவை ஒரே மாதிரியான அமைப்பில் வரையறுக்கப்பட்டன. மகரத் தோகைகள் அளவாக நிறுத்தப்பட்டன. தோரணமே வலபிக்கு மேல் அமைக்கப்பட்டது. கீழ்ப் பகுதியில் பக்க மரங்கள் இரண்டும்

சோழர் காலச் சிற்பக்கலை

மேற்பகுதியில் இணை மகரங்கள் இரண்டும் இணையத் தோரணம் உருவாகும் இத்தோரணத்தின் கீழ் வளைவிலும், நெற்றிப் பகுதியிலும் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றன. தோரணத்தில் இலைச்சரம், பூச்சரம், யாளி வீரர்கள், கணங்கள் எனப் பலவும் இடம்பெற்றன.

இப்பருவச் சோழர் கால மகர தோரணங்களும் இணையற்றயவை. திருமீய்ச்சுர் முயற்சிநாதர், கீழையூர் தென்வாயில் ஸ்ரீகோயில், குரங்கநாதர் முதலியவற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. கங்க சடாதரர், திருவேள்விக்குடி விமானங்களையும் குறிப்பிடலாம். முயற்சிநாதர் விமானத்திற் கங்காதரர், கல்யாண சுந்தரேசுவரர், காலாரி மூர்த்தி, மகிடாசுரமர்த்தனி கீழ் வளைவுகளில் இடம் பெற, மேல் வளைவுகளில் ஆனந்தத் தாண்டவரும் அம்மையப்பரும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். கங்காதரர் சிற்பத்தில் சிவனும் உமையும் நடுநாயகமாக அமைய இருபுறத்தும், சாமரப் பெண்கள் கீழே போற்றுவனவாய் இரு கணங்கள். இப்பருவகாலக் கங்காதரத் தோற்றங்களில் இது சற்று மாறுபட்டதாகும். இறைவனின் இடக்கை அன்னையின் கரண்ட மகுடத்தைத் தொட்டவாறு காட்டப்பட்டுள்ளது. இதே விமானத்தின் தேவகோட்டத்தில் முற்றிலும் மாறுபட்ட கங்காதரக் கோலம் காணப்படுகிறது. இதில் உமைஇடப்புறமாகத் திரும்பியுள்ளார். இறைவனின் வல முன் கை அவரது முகத்தைத் திருப்ப முனைவது போல் காட்டப்பட்டுள்ளது. இடேப்பின் கை சுடைப்புரியில் கங்கை.

எறும்பீசுவர விமானத் தோரணங்களிற் சாமரங்களும், குத்து விளங்குகளும், குடையும் பொருந்தக் கைகளில் மலரேந்திய லட்சுமியின் அர்த்தபத்மாசனக் கோலம். மற்றொரு மகர தோரணத்தில் நான்முகன். குரங்கநாதர் விமான மகர தோரணங்களில் அற்புதமான பூவராகர் இடம்பெற்றுள்ளார். தமிழ் நாட்டிலே காணப்படும் சிறிய அளவிலான பூவராக வடிவங்களுள் இதுவே இணையற்ற கலைத்திறம் பெற்றுள்ளது. கீழையூர்த் தென்வாயில் ஸ்ரீகோயிலின் வட மகர தோரணத்திற் சிவபெருமானின் ஊர்த்வஜாங கரணம், இசைக் கலைஞர்கள் சூழப் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனாற் கண்டபாதங்கள் போலவே மகர தோரணங்களிலும் பல்வேறு விதமான சிற்பங்கள் இடம் பெற்றமை அறியப்படும்.

விமானங்களிற் பூதவரிகள்

கூரை உறுப்பான வலபியில் இப்பருவகால விமானங்கள் அனைத்திலும் பூதவரி காணப்படுகின்றது. பல்வேறு செயற்பாடுகளில் இறைவனின் கணங்கள் இயங்குமாறு அமைக்கப்படும் இவ்விமானத் தொடர், செதுக்கப்பட்ட காலத்து வரலாற்று விடிவிளக்காய் அமைகிறது. பெரும்பாலான விமானப் பூதவரிகள் சிறக்க அமைந்திருந்தாலும், வித்தியாசமான சிற்பங்களோடு விளங்குபவை வடவாயில், தென்வாயில் ஸ்ரீகோயில்களின் பூதவரிகளும், கழுக்குன்றம் பக்தவத்சலேசுவரர், சந்திரசேகரர் விமான பூதவரிகளும் ஆகும். கீழையூர்த் தென்வாயில் ஸ்ரீகோயில் பூதவரியில் அனுபவித்துப்பாடுமாறு போல இரண்டு கணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளமை, கச்சேரிக் காட்சியைக் கண்முன் நிறுத்துகின்றன. இவ்வரியிலுள்ள கணங்கள் கொண்டுள்ள பல்வேறு இசைக்கருவிகளுள் குடமுழவு குறிப்பிடத்தக்கது. ஊது கொம்புகள், பல்வேறு அளவிலான தாளங்கள், குழல்கள், பல்வேறு வகையினவாய் மத்தளங்கள், வீணைகள், ஒரு முக முழவுகள், சிரட்டைக் கின்னரி என எண்ணற்ற இசைக்கருவிகளை இவ்வரிகளிற் காணமுடிகிறது. தமிழ் நாட்டு இசைக்கருவி வரலாறு எழுதுவோர் இப்பூதவரிகளைத் தவறாது காணல் வேண்டும்.

கூரையின் வெளியிழுப்பான கபோதம், கூடுகள், பெற்றுத் திகழ்வது பல்லவர் காலம் முதலாக இருந்துவரும் அமைப்பாகும். இக்கூடுகளிலே கந்தர்வத் தலைகள் பல்லவர் காலத்தில் இடம் பெற்றன. இராஜசிம்மர் காலத்தில் இக்கூடுகளிற் சிற்பங்களை அமைக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. கடற்கரை வளாக விமானக் கூடுகளில் விநாயகர் சிற்பங்களைக் காணமுடிகிறது. இராஜராஜீசுவரத்துக்கு முற்பட்ட சோழர் விமானங்கள் சிலவற்றின் கூடுகளில் பல்வேறு வகையான சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. திருப்பழனம் அபத்சகாயேசுவரர் விமானக் கபோதக் கூடொன்றில், தொடக்க கால புஐங்கத்ராசத சிவ கரணக் கோலம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கீழப்பழுவூர் ஆலந்துறையார் விமானக் கபோதக் கூட்டில் அற்புதமான திரிபுராந்தகர் சிற்பமும், குடக்கூத்தும் இடம்பெற்றுள்ளன. திருவிசலூருக்கருகில் உள்ள கற்கடேசுவரர் கபோதக் கூட்டில் பல கரங்களோடு கூடிய ஊர்த்வதாண்டவர் காட்சி தருகிறார். திருமீய்ச்சூரிற் கண்ணப்பர் வரலாற்றின் முக்கிய நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றுள்ளது. இதிலே கண்ணப்பர் சிவலிங்கத்திற் கண்ணிருந்த இடத்திலே கைவைத்து, மற்றொரு கையால் கண்ணகழ்வு செய்கிறார். சிவலிங்கத்திலிருந்து வெளிப்படும் கை கண்ணகழும் அவர் கையைத் தடுக்கிறது. முதலாம் ராஜராஜர் காலம் வரை கண்ணப்பர் வரலாறு இப்படித்தான் இருந்தது.

கோட்டச் சிற்பங்கள்

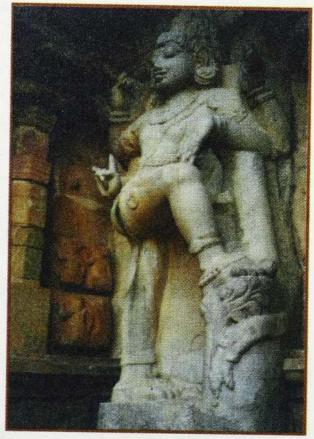
சோழர் காலச் சிற்பங்களுட் குறிப்பிடத்தக்கவை கோட்டச் சிற்பங்கள். ஆகம வரையறைக்குட்பட்ட அதே சமயம் தனித்துவம் வாய்ந்த சிற்பங்கள் இக்காலத்தே உருவாயின. விமானத்தின் ஆதி தளத் தென் கோட்டத்தில்

சோழர் காலச் சிற்பக்கலை

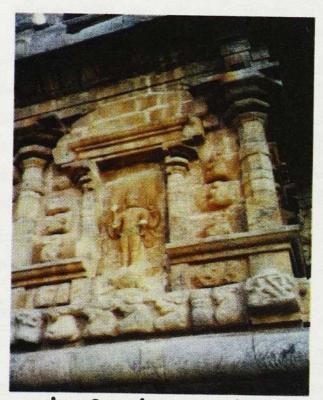
சோழர்காலச் சிற்பக்கலை

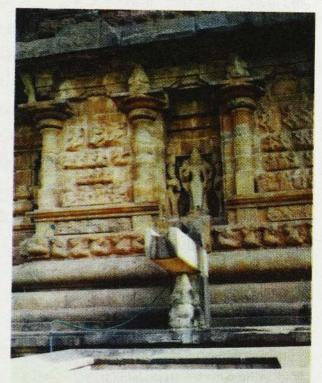
கங்கைகொண்ட சோழபுரம் லக்ஷ்மி

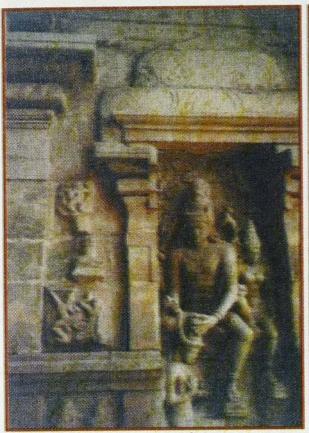
கங்கைகொண்ட சோழபுரம் துவாரபாலகா்

கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரம் விமானத்து மாடக்குழி

கங்கைகொண்ட சோழேஸ்வரம் விமானத்து மாடக்குழி

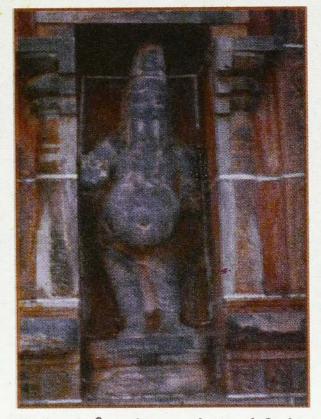
கங்கைகொண்ட சோழபுரச் சிற்பம்

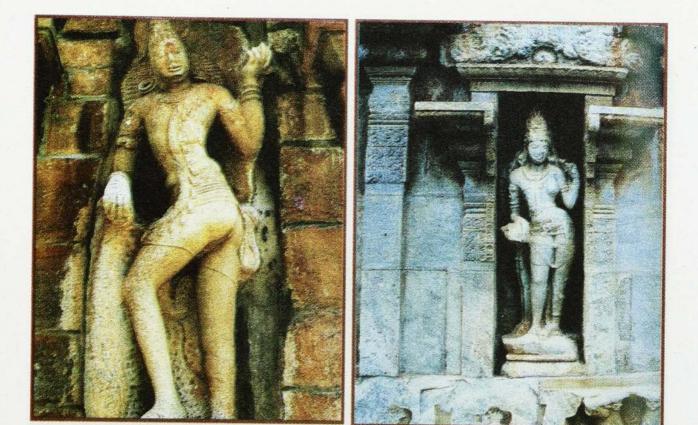
சுதை தூணின் மாலைத்தொங்கல் காளியின் நடனம்

சிதம்பரம் கீனழக் கோபுரம் மன்மதன்

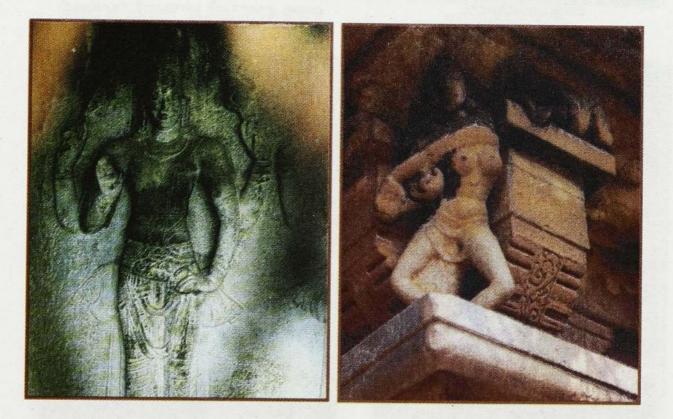

சிதம்பரம் கீனழக்கோபுரம் அகஸ்தியர்

காவலர் விஜயாலய சோழேஸ்வரம்

கொடும்பாளூர் மூவர் கோயில் தேவகோட்டச்சிற்பம் ூர்த்தநாரி

புள்ளமங்கை நாட்டியப் பெண்னின் சிற்பம்

நார்த்தாமலை சமணாா் கோயில் விஷ்ணு பகவானின் சிற்பம்

கொடும்பாளூர் மூவர் கோயில் கங்காதரர்

கொடும்பாளுர் மூவர் கோயில் விமானசிற்பம்

கொடும்பாளுர் மூவர்கோயில் காலாரிமூர்த்தி

புள்ளமங்கை பிரம்மா

கங்கைகொண்ட சோழபுரம் காமதகனமூர்த்தி

சிதம்பரம் பிரம்மா

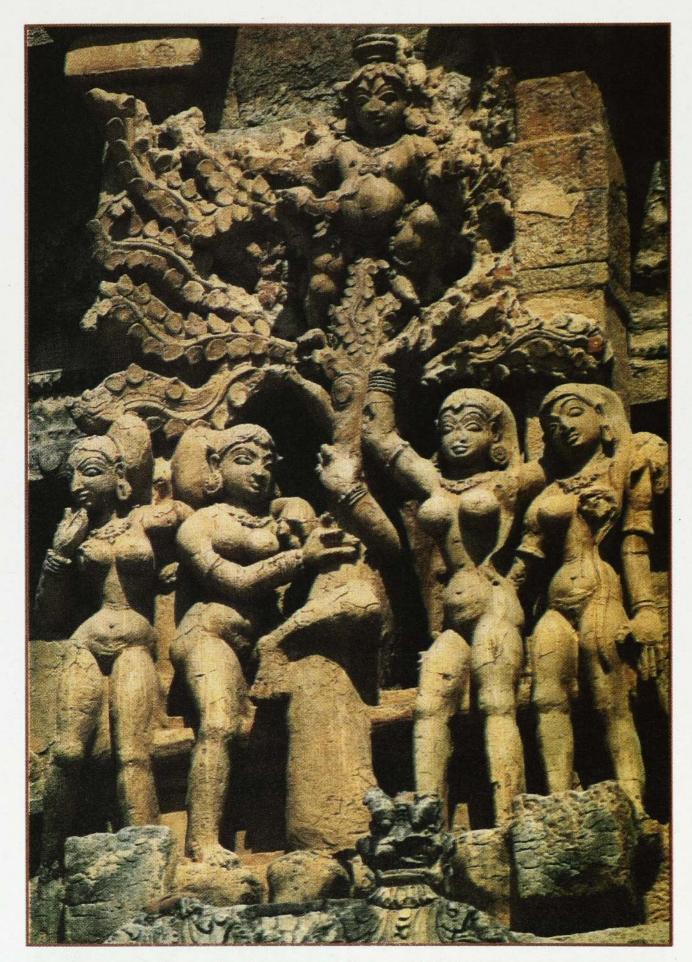

உமாமகேஸ்வரர்

ூலிங்கன மூர்த்தி

பிச்சாடனர்

தஞ்சைப்பெருங்கோயில் விமான சிற்பங்கள்

ரிஷபாந்திகர் சில தளிகளிலும் தட்சிணாமூர்த்தி பல தளிகளிலும் இடம்பெற்றனர். வீராசனத்தில் சிற கோரப்பற்களுடன் எழிலரசராய் அமர்ந்திருக்கும் வடவாயில் ஸ்ரீகோயில் தட்சிணாமூர்த்தி தனியர். எறும்பூர் கடம்பவனேசுவர் தட்சிணா மூர்த்தியும் வீராசனர் தனியர். இவ்விரண்டு சிற்பங்களுமே இணையற்ற எழில் படைத்த இப்பருவக் காலத் தட்சிணாமூர்த்திப் படிவங்களாகும். குரங்கநாதரிற் சுற்றிலும் விலங்குகளும் முனிவர்களும். இந்தப் படைபடை சூழ் அமைப்பே பெருவழக்குப் பெற்றது. வடக்குக் கோட்டத்தில் நான்முகனும் மேற்குக் கோட்டத்தில் அம்மையப்பர், லிங்கோத்பவர், விஷ்ண ஆகியோருள் எவரேனும் ஒருவரும் இடம்பெற்றனர். நான்முகன் சிற்பங்களில் வர்ணிக்க முடியாத வனப்புடையது. பிரம்மபுரீசுவரர் விமானத்தின் மேற்கில் சுவர்ச் சிற்பமாக, லிங்கோத்பவரின் வலப்புறம் இடம்பெற்றுள்ளது. இளமை ததும்பும் இந்த வடிவம் கங்கை கொண்ட சோழீசுவரத்தில் முதுமையின் முத்தாய்ப்பிற் காட்டப்பட்டிருப்பது கருதத்தக்கது.

அர்த்த மண்டபத் தென் கோட்டத்தில் இடம்பெற்ற விநாயக சிற்பங்களிற் குறிப்பிடத் தக்கது பிரம்மபுரீசுவரர் விமானத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. அலங்காரக் குடையின் கீழ் லலிதாசனத்தில் விநாயகர் இருபுறச் சுவரிலும் கணங்கள்: சாமரத்துடன் ஒன்று, படையல்களுடன் மற்றொன்று சிரட்டை கின்னரியுடன் ஒன்று, மற்றொன்றோ பிள்ளையாரின் வாகனத்தைக் கயிறு கட்டி இழுத்து வருகிறது. நல்துணை ஈசுவரம் கணேசரும் அழகானவர். இவருக்கும் தலையின் இருபுறத்தும் போற்றுவாராய்க் கணங்கள் உள்ளன.

அர்த்த மண்டப வடக்குக் கோட்டத்தில் இடம்பெற்ற கொற்றவை, பல கோயில்களில் சிறப்புக்குரிய சிற்பமாகக் காட்சியளிக்கிறார். பிரம்மபுரீசுவரர், சாட்சிநாதர், பக்தவச்சலேசுவரர் மண்டபக் கொற்றவைச் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. பிச்சாடனர், வீணாதரர், கங்காதார், நடராஜர், ஆலிங்கனமூர்த்தி எனப்பல மூர்த்தங்கள் செம்பியன்மாதேவி திருப்பணி செய்த விமான மண்டபக் கோட்டங்களில் இடம்பெற்றன. செம்பியன் மாதேவிக்கு முற்பட்ட விமானங்கள் சிலவற்றின் கோட்டங்களிற் சாமரப் பெண்கள், அழகு நங்கையர், அடியவர்கள் சிற்பங்களைக் காண முடிகிறது. குரங்கநாதர், நாகேசுவரர் விமானங்கள் சிறந்த சான்றுகளாகும்.

நாசிகைச் சிற்பங்கள்

இப்பருவக் கோயில்களின் ஆர நாசிகைகளிலும் அற்புதமான சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தென்வாயில், வடவாயில் ஸ்ரீ கோயில்கள், பெருமுடிஈசுவரர், கொடும்பாளூர்த் தென்தளி காலாரி மூர்த்தி உலகப் புகழ் பெற்ற சிற்பமாகும். வடதளியின் அல்ப நாசிகையில் லிங்கத்தைத் தோளில் ஏந்திய சிவபெருமான் காட்சி தருகிறார். இதே போன்றதோர் சிற்பம் தென்வாயில் ஸ்ரீகோயில் நாசிகையிலும் இடம் பெற்றுள்ளது. பிரம்மபுரீசுவரரில் எழிலார்ந்த அம்மையப்பர் வடிவமும் ரிஷபதேவர் வடிவமும் இடம் பெற்றுள்ளன. வடவாயில் ஸ்ரீகோயில் விஷ்ணு, தென்வாயில் ஸ்ரீகோயில் வீணாதரர் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இச்சிற்பங்களின் அமைப்பு, அலங்கரிப்பு, சிறப்பு மூன்றும் இப்பருவச் சோழச் சிற்பிகளின் கற்பனையாற்றல், கலைத்திறன் காட்டுவனவாகும்.

இப்பருவத் தளிகளின் மகாநாசிகைகளிலும், சுரநாசிகைகளில் இடம்பெற்றார். போலவே அமர்ந்த, நின்றகோலச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தெற்கில் தட்சிணாமூர்த்தியும், மேற்கில் விஷ்ணுவும், வடக்கில் நான்முகனும், கிழக்கிற் சிவபெருமான், முருகன் சந்திரன் ஆகியோரில் ஒருவரும் இடம்பெற்றனர்.

டுதிகாச புராணக் கதைகள்

முதலாம் ராஜராஜரின் ராஜராஜீ சுவரத் திலும் தொடர்ந்தமைந்த பெருவிமானங்களிலும் உயரமான துணைத்தளங்கள் கட்டப்பட்டன. கோபுரங்களிலும் இதுபோன்ற துணைத்தளங்கள் அமைந்தன. இராஜராஜீசுவரத்து ராஜராஜன் தீருவாசல் துணைத்தளம் குறிப்பிடத்தக்கது. இதிற் பல சிவபுராணக் காட்சிகளும், கண்ணப்பர் வரலாறும் இடம் பெற்றுள்ளன. நக்கீரதேவ நாயனாரின் தீருக்கண்ணப்ப தேவர் தீருமறத்தைப் பின்பற்றிக் கண்ணப்பர் வரலாறு அமைந்துள்ளது. இறைவனுக்கு உடும்பைப் படையலளிப்பதும், அமர்ந்த நிலையில் கண்ணகழ்வதும், லிங்கக் கை தடுப்பதும் அரிய காட்சிகளாகும். இது போன்ற அமர்ந்த கண்ணகழ்வு மேல்பாடி அரிஞ்சிகை ஈசுவரம், தீருவாலீசுவரம் விமானங்களிற் காணப்படுகிறது. இதனால் கண்ணப்பர் லிங்கத் திருமேனியிற் கால்வைத்துக் கண்ணகழ்ந்த கதை பின்னாளைய இணைப்பு என்பதை அறியலாம்.

கீராதார்ச்சுனியக் காட்சி வில்லிபாரதப் பின்புலத்தில் அமைத்துள்ளது. வேட்டுவராய் வரும் சிவனும் உமையும் முருகனையும் கொண்டுள்ளமை வில்லிபாரதக் காட்சிகளாகும். கிராதார்ச்சுனீயத்தில் முருகன் சுட்டப்படாதமையும், வில்லிபாரதம் காலத்தால் பிற்பட்டது என்பதும் ராஜராஜீசுவர சிற்பத்திற்கு வெறோரு பாரதப் (பெருந்தேவனார் பாடிய பாரத வெண்பா) பின்புலம் இருப்பதை உணர்த்துகின்றன.

இப்பருவ விமானங்களின் கண்ட, வேதி பாதங்களிற் சிற்பங்களமைக்கும் பழக்கம் தொடர்ந்தது. திருமங்கலம் சாம வேதீசுவரம், திருவிசவார் பிச்சதேவர், பாச்சில் அமலீசுவரம், மதகடிப்பட்டு குண்டங்குழி மகாதேவர், பைஞ்ஞீலி பைஞ்ஞீலீசுவரர், உலகபுரம் சிவன் கோயில் விமானங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. சாமவேதீசுவரில் இராமாயணம் தொடர் சிற்பங்களாக இடம் பெற்றுள்ளது. பைஞ்ஞீலியில் ஆடற் சிற்பங்கள் உள்ளன. தாராசுரத்து ராஜராஜேசுவர வேதிபாதம் நாயன்மார் வரலாறுகளைத் தொடர்சிச் சிற்பங்களாகக் கொண்டுள்ளது. திரிபவனக் கண்டபாதம் அரிய சிற்பங்களின் களஞ்சியமாக உள்ளது.

சாமவேதீசுவரர், ராஜராஜேசுவரர் விமானச் சுவர்த் தாண்களின் ஓமங்களிற் சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மாலைத்தொங்கல், ஸ்தானம் ஆகியவற்றிலே சிற்பங்கள் இடம்பெறுவது இக்காலகட்டதிற் குறைந்தது. மேல்பாடி அரிஞ்சிகை ஈசுவரம், திருவையாறு பஞ்சநதீசுவரம், தாராசுரம் ராஜராஜேசுவரம் விமானத் தாண்களின் மாலைத் தொங்கல்களிற் சிற்றுருவச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றுட் பஞ்சநதீசுவரர், ராஜராஜேசுவரர் மண்டபத் தூண்களின் மாலைத் தொங்கல் சிற்பங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுட் பலவகையான ஆடற்சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஊர்த்வஜாநு, விருச்சிகம், அர்த்த ஸ்வஸ்திகம் முதலிய கரணக் கோலங்களும், ஊர்த்வ ஆனந்த தாண்டவ வடிவங்களும் கலைநயத்தோடு சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன. அமிர்த கடேசுவரர், ராஜராஜேசுவரம், அமலீசுவரம் விமான மகர தோரணங்கள் இப்பருவ காலப் படைப்புகளிற் குறிப்பிடத்தக்கன. உலகபுரம் சிவன், விஷ்ணு கோயில் மகர தோரணங்களும் நன்கமைந்தவை. கபோதக் கூடுகளிற் சிற்பங்கள் அமைப்பது இக்கால கட்டத்திலும் தொடர்ந்தது. இராஜராஜேஸ்வரம், திருவாலீசுவரம், ஆகியன இதற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும். இக்கால கட்ட விமான வலபிகளிலும் பூதவரிகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்றன. தாங்கு சிற்பங்கள் மேலைக் கடம்பூரில் ஆடற்பெண்களாகவும் தாவுயாளிகளாகவும் வடிவெடுத்துள்ளன.

கோட்டச் சிற்பங்கள் பல விமானங்களிற் காணப்பட்டாலும் சுவர்ச்சிற்பங்கள் ராஜராஜீசுவரம், கங்கை கொண்ட சோழீசுவரம் போன்ற சில விமானங்களிலேயே இடம் பெற்றுள்ளன. கங்கை கொண்ட சோழீசுவரத்துச் சரஸ்வதி, சண்டேசுவர அனுக்கிரகமூர்த்தி, காமதகன மூர்த்தி முதலிய சிற்பங்கள் உலகப் புகழ்பெற்றவை. இராஜராஜீசுவரத்து இடைநாழிகைப் பிடிச் சுவர்களில் இடம்பெற்றுள்ள சிவபுராணச் சிற்பங்கள் ஒப்புயர்வற்றவை. தக்கயாகம், கங்காதரர், சண்டேசுவர அனுக்கிரகர், கல்யாண சுந்தரேசுவர் திரிபுராந்தகர் சிற்பங்கள் சிறப்புக்குரியவை. இக்கால கட்டத்தில் அறிமுகமான புதிய சிற்பங்களுட் சரபர் குறிப்பிடத்தக்கவர். இராஜ ராஜேஸ்வரம் மகாமாயா போன்ற பல புதிய சிற்பங்களைக் கோட்டச் சிற்பங்களாகக் கொண்டுள்ளது. இதைக் கல்வெட்டு கொண்டு சூரியன் என்பாரும் உளர்.

சோழர் காலச் சிற்பக்கலை

இக்காலகட்ட விமானங்களிற் குறிப்பிடத்தக்க ஆரச் சிற்பங்கள் இடம்பெற்றிருக்கும் கோயிலாக பிரம்மதேசம் கைலாசநாதர், திருவாலீசுவரர் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். திருவாலீசுரத்திற் சில புதுமையான சிற்பங்களைக் காணமுடிகிறது. தக்கணக்குத் தலைதரும் காட்சி, உமையின் ஒற்றைக் கால் தவம் ஆகியன அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கன. திருவாலீசுவரம் பூமி தேசமும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஓட்டமும், நடையுமாய்த் தொடரும் யாளிகளுக்கிடையே சாலை லிங்கோத்பவருக்குக் கீழே சராபமூர்த்தியும் இடம்பெற்றிருப்பது அபூர்வமான படைப்பாகும்.

கிரீவச் சுவரிற் சிற்பங்கள் இடம்பெற்ற விமானங்கள் மிகச் சிலவே. திருவெண்காடு சுவேதாரண்யேசுவரர், அமிர்தகடேசுவரர் விமானங்களில் ஆடற் சிற்பங்களும் புராணச் சிற்பங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. மகாநாசிகைச் சிற்பங்கள் அனைத்து விமானங்களிலும் முதற்பருவம் போலவே இடம்பெற்றன.

சிற்பங்களின் சிறப்பம்சங்கள்

சோழர் காலச் சிற்பக் கலையைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு பருவங்களிலுமே பல அற்புதமான படைப்புகளைக் காணமுடிகிறதென்றாலும் முதற் பருவத்தின் மகுடங்களாக பிரம்மபுரீசுவரர், நாகேசுவரர், தென்வாயில் ஸ்ரீகோயில், கொடும்பாளர்த் தளிகள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலக்கட்டச் சிற்பங்கள், சிற்ப நால்கள் விவரிக்கும் பல்வகையாான தலைக்கோலங்கள், கையமைதிகள், ஆடைஅணிகலன்கள், நிலைகள், ஆசனங்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு விளக்குகின்றன. பல்லவர் காலத்திலிருந்து நளினம் தொடர்ந்து காணப்பட்டாலும் ஆகம இறுக்கங்கள் மிகைப்படுவதை உணர முடிகிறது. கூடுதலான அணிகலன்களை எல்லாம் பார்க்க முடிகின்றது. இக்காலகட்ட வாயிற் காவலர்கள், அன்னையர், எழுவர், சேத்திரபாலர் சிற்பங்கள் பேரெழில் வாய்ந்தவை. பல்லவ மரபிலிருந்து மாறபட்டு நான்கு கைகளுடன் காட்சி தரும் காவலர்கள், வித்தியாசமான ஆடைகள் ஆகியவற்றுடன் தர்ஜினியும், விஸ்மயமுமாய்க் காட்சிதருகின்றன. சிலர் சூலத் தலையர்களாக உள்ளனர்.

கை அமைதிகள் அபயமும், கத்தரீமுக ஹஸ்தமும், கடகமும் கூடிய வலம்பிதமும் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. சுகாசனம், யோகாசனம், லலிதாசனம் ஆகிய மூன்றும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. ஸ்தானங்களிற் சமபாதமும்

இந்துக் கோயில்கள்

வைஷ்ணவமும் அதிக அளவிற் காணப்படுகின்றன. பல்லவர் காலத்தில் மிகக் குறைந்த அளவிற் காணப்படும் விரிசடை இக்கால நடராஜப் படிமங்கள் பெரும்பாலானவற்றிலே காணப்படுகிறது.

இரண்டாம் காலகட்டத்திலே திருவாலீசுவரம் போன்ற மிகச் சில விமானங்கள் தவிரப் பிறவற்றிற் சிற்பங்கள் நளினக் குறைவாகவே அமைந்துள்ளன. சரபர் போன்ற புதிய வரவுகள் துக்காச்சி, தாராசுரம், திரிபுவனவீரேசுவரம், சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களிற் காணப்படுகின்றன. ஆடற்கரணச் சிற்பங்களைத் தொடராக அமைக்கும் மலர்ச்சி இப்பருவத்தில் மலர்ந்தது. தஞ்சாவூர் ராஜராஜீசுவரம், கும்பகோணம் சாரங்கபாணி கரணத் தொடர்கள் சிவபெருமானும் தண்டுவும் நிகழ்த்துமாறு அமைந்தவை. மேலப்பெருபள்ளம் வலம்புரிநாதர் விமான கரணச் சிற்பங்கள் தாண்மாலைத் தொங்கல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. செம்பியன் மாதேவியாற் கோட்டச்சிற்பமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட நடராஜர் முதலாம் குலோத்துங்கருக்குப் பிறகு அருகி மறைகிறார். கங்காதரர், காலாரிமூர்த்தி, பிச்சாடனர், கங்காளர், கல்யாணசுந்தரேசுவரர் போன்ற கோட்டச் சிற்பங்களும் இக்கால கட்டத்தின் இரண்டாம் பருவத்தில் வழக்கொழிவதைக் காணமுடிகிறது.

கைஅமைதிகள், ஆடை அணிகலன்கள், நிலைகள், தலைக்கோலங்கள் ஆகியவற்றில் அதிக மாற்றமில்லை என்றாலும் முதற் பருவத்து நெகிழ்ச்சியையும் நுணக்கத் தையும் காணக் கூடவில்லை. இக்கால கட்டத்தில் வந்த பெருங்கோயில்களும், பெருஞ் சிற்பங்களுக்குக் கங்கை கொண்ட சோழீசுவரமும் பல்வேறு அளவிலான சிறிய சிற்பங்களுக்கு ராஜராஜேசுவரமும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும். பல்வேறு புராணக் கதைகள், எண்ணற்ற ஆடற் சிற்பங்கள் என விமானம், மண்டபம், திருச்சுற்ற மாளிகை, கோபுரம் ஆகியவை அணைத்திலும் தங்கள் திறனார்ந்த கைகளால் இழைத்துக்காட்டியிருக்கும் பிற்காலச் சோழர் சிற்பிகளின் சாதனைகளாக ராஜராஜேசுவரம் தமிழ் நாட்டுச் சிற்பக்கலை வரலாற்றில் தை மைல் கல் எனலாம்.

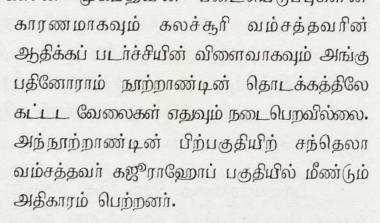
பல்லவர்களைத் தொடர்ந்து கோயிற் கலைகளைப் போற்றி வளர்த்த சோழப் பெருவேந்தர்கள் தங்கள் கால நம்பிக்கைகள், சமயச் சடங்குகள், போர் முறைகள், மக்கள் வாழ்க்கை எனப் பெருங்கொடையை அவர்கள் எடுப்பித்த கோயில் வளாகங்களில் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். அவை தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி போலக் காண்பார் கருத்திற்கேற்ப வரலாறு தந்திடும் பதிவுகள்.

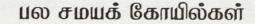
கஐ ராஹோ ஆலயங்கள்

சி. பத்மநாதன்

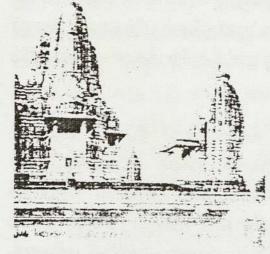
மத்திய பாரதத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற நாகரபாணியில் அமைந்த, கலைவனப்பு மிகுந்த கோயில்கள் கஜீராஹோ என்னும் ஊரில் உள்ளன. அந்த ஊர் விந்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ளது. அது மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்து சச்சாத்தர்பூர் மாவட்டத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. ஈச்சமரத்தைக் குறிக்கும் கஜீர் என்ற சொல்லின் அடிப்படையிற் கஜீராஹோ என்னும் பெயர் உருவாகியது என்பர்.

அங்குள்ள கோயில்கள் யாவும் சந்தெலா வம்சத்தவரான இராச புத்திரர்களால் பத்தாம், பதினோராம் நூற்றாண்டுகளில் அமைக்கப் பெற்றவை. அந்த வம்சத்தைச் சேர்ந்த முற்கால மன்னர்கள் வைணவராய் விளங்கினர். பிற் காலத்தவர் சைவராயிருந்தனர். பத்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கஜூராஹோவிற் கோயில்கள் பல அமைக்கப்பட்டன என்பதற்கு அங்குள்ள சாசனங்கள் சான்றாயுள்ளன. ஆயினும், கஸினி முகமதுவின் படையெடுப்புகளின்

கஜூராஹோவில் சைவம், வைணவம், சமணம் ஆகிய மூன்று சமயங்களுக்கும் உரிய கோயில்கள் உள்ளன. கந்தர்ய மகாதேவர்

ராமசந்தீரர் கோயில் கஜுராஹோ

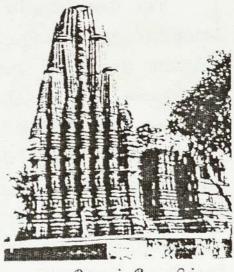
கோயில், விஸ்வநாதர் கோயில் ஆகியன சைவக் கோயில்களிற் பிரதானமானவை. வைணவக் கோயில்களில் இராமச்சந்திரர் ஆலயம் பிரசித்தமானது. சமணக் கோயில்களிற் பார்சுவநாதர் கோயில் மிகுந்த சிறப்புடையது. அவை அனைத்தும் மத்திய பாரதக் கோயிலமைப்பின் முழுமையான வளர்ச்சி நிலையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. கட்டட அமைப்பு முறையிலும், சிற்ப வேலைப்பாடுகளிலும் அவற்றிடையே பல பொதுப் பண்புகள் காணப்படுகின்றன. கட்டடங்களி மிகச் செம்மையாகவும் மிகுந்த வனப்புடணும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பங்களில் மனிதரின் மனோபாவங்களும் அங்க லக்ஷணங்களும் இயற்கை வனப்புடன் மிக நடப்மான வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால், இந்தியக் கலை வரலாற்றில் அங்குள்ள ஆலயங்களுக்கும் படிமங்களுக்கும் தனியான ஓர் இடமுண்டு.

கஜூராஹோவில் அமைந்துள்ள கோயில்கள் மஞ்சள் கலந்த சிவப்பு நிறக்கற்களாற் கட்டப்பெற்றுள்ளன. கட்டடத்திற்குப் பயன்படுத்திய கற்கள் நட்பமான வேலைப்பாடுகளைச் செய்துகொள்வதற்கு மிகவும் பொருத்தமானவையாகக் காணப்பட்டன. மிகுந்த சிறப்புடையதான சவுசத் யோகினி என்னுங் கோயில் மட்டும் கருங்கற் திருப்பணியாகும்.

அழப்படைப் பண்புகள்

கஜூராஹோவில் அமைந்திருக்கும் கோயில்கள் மிக உயரமான அதிஷ்டானங்களிற் கட்டப்பட்டுள்ளன. அதனால் அவற்றின் அடித்தளம் மிக உறுதியாக அமைந்திருக்கும். அக்கோயில்களைச் சுற்றிப் பிராகாரச் சுவர்கள்

அமைக்கப்படுவதில்லை. அங்குள்ள கோயில்கள் முலஸ்தானம், அர்த்தமண்டபம், அந்தராளம், மண்டபம், முகமண்டபம் என்பனவற்றை ஒத்த அமைப்புகளைக் கொண்டவை. அவை எல்லாம் நீளப்பாட்டில், ஒன்றன் முன் ஒன்றாக, ஒரு பொதுவான அடித்தளத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும். ஆயினும், மண்டபங்களின் கூரைகள் தென்னிந்தியக் கோயில்களிற் போலத் தட்டையாக அமைவதில்லை. அவை ஒவ்வொன்றும் அடியிலிருந்து நுனிவரை மேனோக்கிய சரிவுடன் கூம்பிய கோலத்திற்

தூலதேவர் கோயில் கஜுராஹோ

காணப்படும். வெளித்தோற்றத்தில் அவை, ஒரே வரிசையில் அமைந்த சிகரங்கள் போலக் காட்சியளிக்கும். நுழைவாயில் வழியாக முன்னேறிச் செல்லுமிடத்து காணப்படும் ஒவ்வொரு கட்டடப் பகுதியின் சிகரமும் கூடிய உயரமுடையதாய் அமைந்திருக்கும். இன்னுமொரு வழியிலே சொல்வதானால் ஒரு கோயிலமைப்பில் அடங்கும் கட்டடத் தொகுதியில் மூலஸ்தானத்தின் சிகரமே மிகக்கூடிய உயரங் கொண்டதாயிருக்கும். அதே சமயம் ஆலயத்தின் திருவாசவுடன் கூடிய மண்டபத்தின் சிகரமே குறைந்த உயரங் கொண்டதாய் இருக்கும். அவற்றுக்கு நடுவில் அமைந்த கட்டடப் பகுதிகளின் சிகரங்களின் உயரம் அவற்றுக்கு இடைப்பட்ட அளவினைக் கொண்டிருக்கும்.

அதிஷ்டானப் பகுதியீன் மேலமைந்த கட்டடம் தென்னிந்தியக் கோயில்களைப் போலச் சதுரமாகவோ நாற்சதுரமாகவோ அமைவதில்லை. அவற்றிலே விமான தளங்கள் அமைவதில்லை. முழுக் கட்டடமும் அடியிலிருந்து நானி வரை மேனோக்கிய சரிவினைக் கொண்டதாயிருக்கும். அது ரேகா சிகரம் என்ற சொல்லப்படும். கற்களை ரேகை வடிவில் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்குவதன் மூலம் கட்டடம் அதற்குரிய தோற்றத்தைப் பெறுகின்றது. ரேகா பாகங்களுக்கு இடையிலே நேராக அமைந்த இடைவெளிகள் காணப்படும். வேலைப்பாடு மிக நட்பமானது. கட்டடங்களின் தோற்றம் மிகுந்த கவர்ச்சி பொருந்தியது. உயரப்பாட்டிலும் அகலப்பாட்டிலும் கற்கள் வரிை, வரிசையாகவும் மிகவுஞ் செம்மையாகவும் அடுக்கப்பட்டிருக்கும். அவை காட்சியில் அற்புதக் கோலமானவை. இடையிடையே அமைக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்களின் வனப்பின் விளைவாகக் கட்டடம் அதீதமான சிறப்பினைப் பெறுகின்றது.

சில கோயில்களில் நான்கு பக்கங்களிலும் சிறிய கோயில்கள் அமைந்திருப்பதால் அவை பஞ்சாயதனக் கோயில்களின் தோற்றத்தைப் பெறுகின்றன. இங்குள்ள கோயில்கள் அங்க சிகரங்கள் பொருந்தியவை, அங்க சிகரங்கள் இல்லாதவை என இருவகையினவாகக் காணப்படுகின்றன. கலிங்கத்துக் கோயில்கள் சிலவற்றிற் போலக் கஜீராஹோவிலுள்ள சிகரங்கள் சிலவற்றைச் சுற்றி அங்க சிகரங்கள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் சில கோயில்களில் மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றி மூடப்பட்ட திருநடைமாளிகைகள் அமைந்துள்ளன. பொதுவாக அங்கசிகரங்களும் திரு நடைமாளிகைகளும் இல்லாத கோயில்கள் காலத்தால் முற்பட்டவையென்ற கொள்வதற்குக் காரணங்கள் உண்டு. ஆயினும், அமைப்பு முறையில் மிக நெருக்கமான தொடர்புகள் காணப்படுவதால் இரு

Prof. V. SIVES

விதமான கோயில்களும் சில சமயங்களில் ஏக காலத்தில் உருவாக்கப்பட்டன என்றும் கொள்ளலாம்.

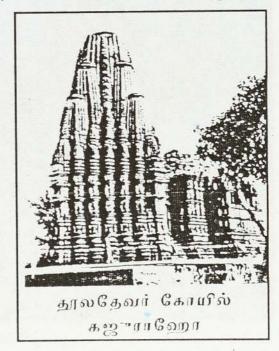
ூரம்ப காலத்துக் கோயில்கள்

பார்சுவநாதர் கோயில் கஜுராஹோ

தால அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து ஆதீநாதர் கோயில், வாமனர் கோயில் என்பன ழதலிடம் பெறுகின்றன. அவை இரண்டும் ஒரே மாதிரியான அமைப்பினைக் கொண்டவை. வாமனர் கோயில் அமைப்பிற் சுப்தரதம் போன்றது. அதன் சிகரம் ஐந்து பிரவுகளைக் கொண்டுள்ளது. சுற்றி அங்க சிகரங்கள் அதனைச் காணப்படவில்லை. இடையிடையே சேதியம் போன்ற கூடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மூலஸ்தானச் சுவர்களில் வனப்புமிக்க சிற்பங்கள் வண்ணமாக பொருந்திய கவர்ச்சி வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் நடப்மான வேலைப்பாடு, வனப்புமிக்க கோலம் என்பவற்றின் காரணமாக அவை மிகப் பிரசித்தமானவை. இந்திய சிற்பக்கலை மரபின் உன்னதமான

பண்புகளை அவற்றிலே காணமுடிகின்றது.

அதிகாலத்து நாகரபாணிக் கோயில்களிற் போல அதன் சிகரம் தாழ்வான

உயரத்துடன் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. அதன் கண்டியின் உச்சிவரை ராஹாபாகங்கள் காணப்படுகின்றன. அதில் அமைந்திருக்கும் இரட்டை அமலகங்களும் கோயிலின் நீளப்பாட்டிலுள்ள கட்டடங்களும் ஆலயவமைப்பு முறையானது விருத்தி பெற்றுள்ள ஒரு காலப்பகுதியைக் குறிக்கின்றன.

கோயிலின் பார் சுவநாதர் அண்மையிலுள்ள ஆதிநாதர் கோயில் அளவிலே சிறியது. ஆயினும், அது ரம்மியமான தோற்றத்தினைக் கொண்டுள்ளது. அதன்

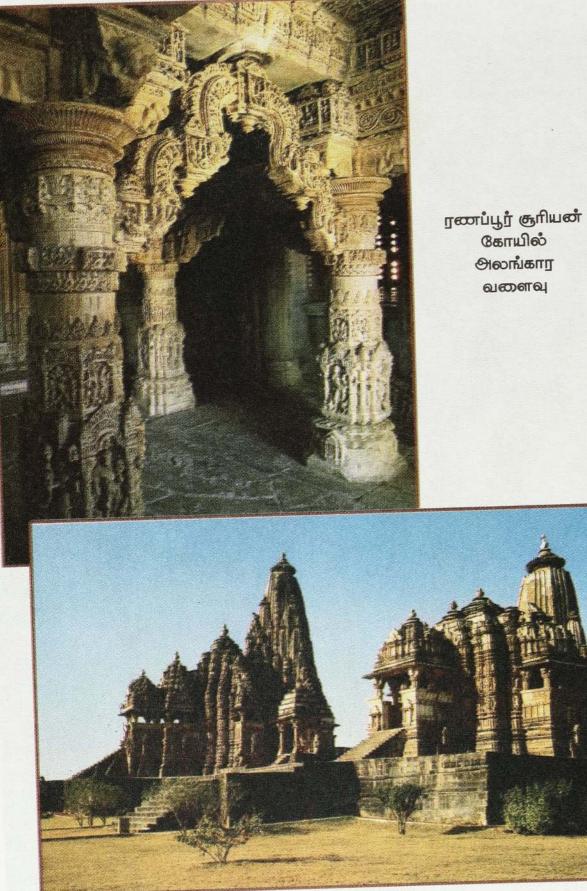
ககூராஹோ கோயில்கள்

தேவி ஜெகதாம்பாள் ஆலயம் ஜுராஹோ

சித்திரகுப்தர் ஆலயம்

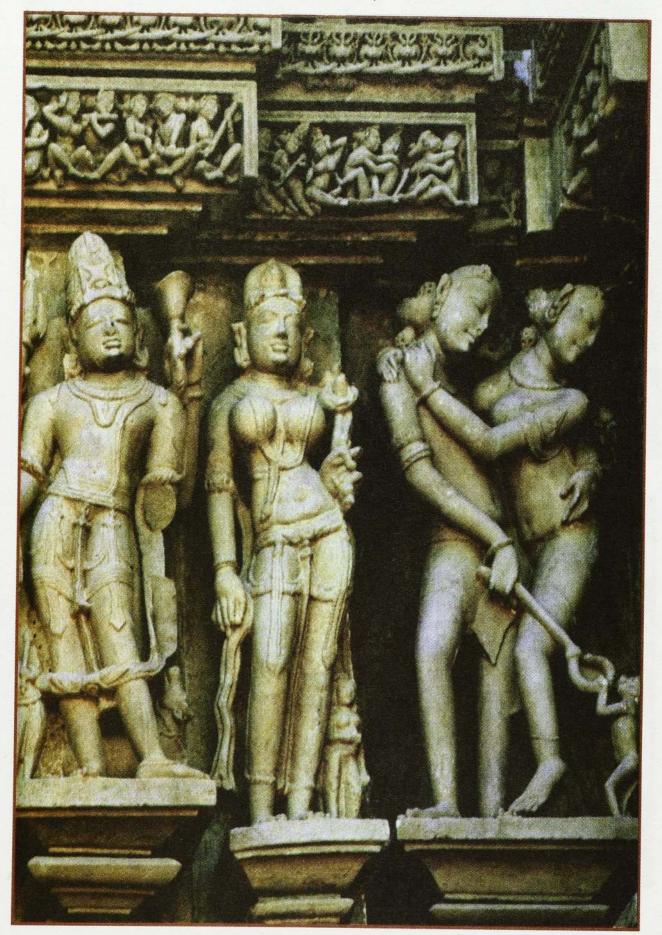

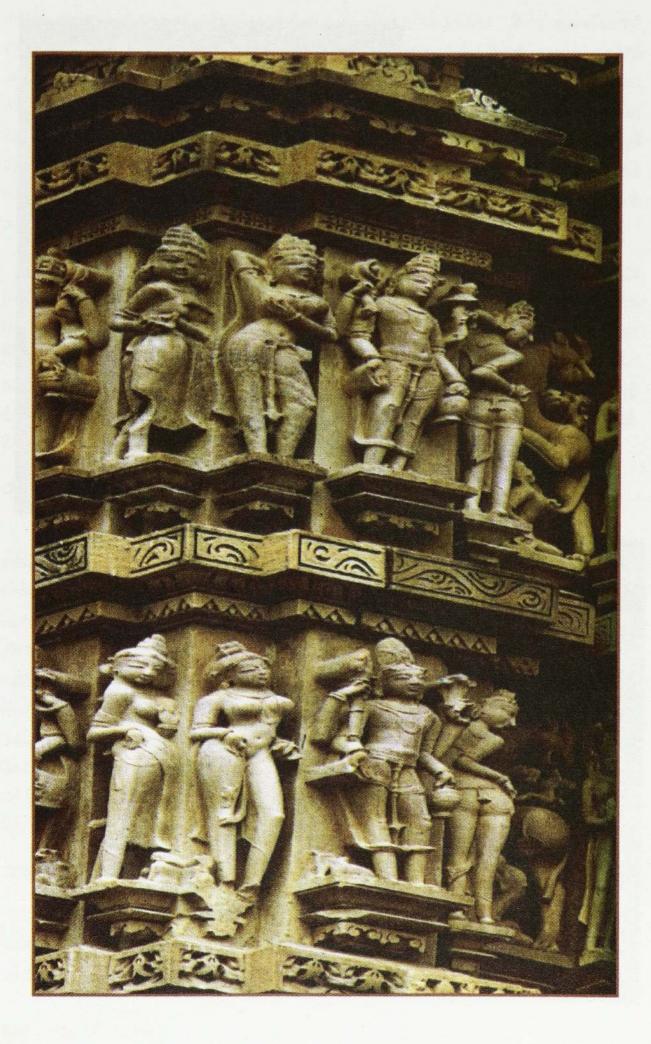
ஆலய கந்தர்ய மகாதேவ ஆலயம் - க**ஜுராஹோ**

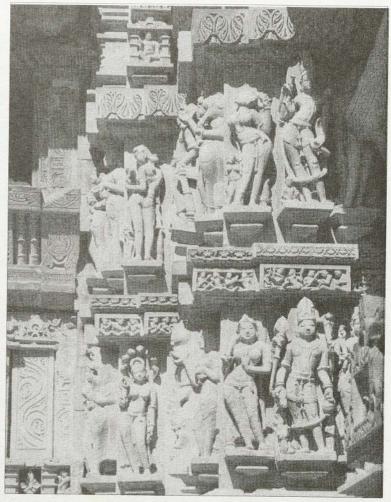
Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அலங்கார

ககூராஹோ சிற்பங்கள்

ககு_பாஹோ கோயிற் சிற்பங்கள்

மண்டபமும் ஏனைய பிற பாகங்களும் பிற்காலத்திலே செங்கல்லினாற் கட்டப்பெற்றவை. உயரமான அதிஷ்டானத்தில் அமைந்திருக்கும் மூலஸ்தானம் சப்தரத அமைப்பினைக் கொண்டது. அதன் வாடத்திலே ஏழு பிரிவுகள் உள்ளன. காப்பகிருகச் சுவர்களில் மூன்று வரிசைகளிற் சிற்பங்கள் கவர்ச்சி பொருந்திய கோலத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சிகரமானது ஏழு பாகங்களுடன் ஓங்கியெழும் தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளது. அதன் ராஹாபாகங்கள் கண்டிக்கு மேலாகச் சென்று ஆமலகத்துடன் சேருகின்றன. பார்சுவநாதர் கோயிலிற் போலச் கோனகங்கள் கண்டிக்கு மேலாக நிமிர்ந்துள்ளன.

த்ருநடைமாளிகை பொருந்திய கோயிலைச் சாந்தார அமைப்பு என்ற சொல்வர். சாந்தார அமைப்பிலே பிரதக்ஷிண பாதை என்னும் திருச்சுற்ற இரு பக்கங்களிலுஞ் சுவர்களாற் சூழப்பட்டிருக்கும். சாந்தார வகைக்குரியதான இராமச்சந்திரர் கோயில் பஞ்சரத அமைப்பாகும். அதன் அந்தராளத்தின் கூரை சரிவான தோற்றங் கொண்டது. பக்கங்களிலுள்ள சுவர்களில் யன்னல்களுந் தாழ்வாரங்களுங் காணப்பபடுகின்றன. மண்டபத்தின் கூரை கலிங்கத்துக் கோயில்களிலுள்ள ஐகமோகனத்தில் அமைந்துள்ளதைப் போன்றதாகும்.

சமணக் கோயில்கள்

சமணக் கோயில்களிற் சிறப்பு மிக்கதான பார்சுவ நாதர் கோயில் அளவிலே சிறியதாயினும் மிகவுங் கவர்ச்சியான தோற்றங் கொண்டது. அதன் இறையகத்தின் பின்புறத்திலும் முன்புறத்திலுங் கட்டடங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. மண்டபத்தின் இரு பக்கங்களிலும் அமைந்த சாலைகள் திருச்சுற்றாலையின் தொடர்ச்சியான அம்சங்கள் போலத்தோன்றும் வண்ணமாக அதனுடன் சங்கமமாகி உள்ளன. மத்தியில் அமைந்துள்ள ரதத்தில் மட்டுமே கல்லிலமைந்த பலகணிகள் உள்ளன. அவற்றின் மூலமாகவே காற்றும் வெளிச்சமும் கட்டடத்தினுள்ளே செல்ல முடிகின்றது. புறச்சுவர்களிற் பலகணிகள் அமைக்கப்படவில்லை. அதனாற் கோயிலின் உட்புறத்திலே போதிய வெளிச்சம் காணப்படுவதில்லை. எனவே, அங்கு பெருந்தொகையில் உள்ளனவும் வனப்புடன் அமைந்துள்ளனவுமான சிற்பங்கள் பிரகாசத்துடன் விளங்குவதில்லை.

சைவக் கோயில்கள்

சைவக் கோயில்களான விஸ்வநாதர் கோயில், கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில் என்பனவே கஜூராஹோவில் அமைந்துள்ள ஆலயங்களில் மிக முக்கியமானவை. மத்திய பாரதத்துக் கட்டடக்கலை மரபின் உன்னத வளர்ச்சி நிலையினையும்

அதன் கவர்ச்சி மிக்க அம்சங்களின் வெளிப்பாட்டினையும் அவற்றிலே காணமுடிகின்றது. பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்ச்சிபெற்ற மரபொன்றின் முதீர்ச்சியான கோலத்தை அவற்றிலே காணலாம். அக்கோயில்கள் இரண்டும் வரையிலாத வனப்பு வாய்க்கப் பெற்றவை. அவற்றுள் விஸ்வநாதர் கோயிலைக் காட்டிலும் கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில் அளவிற் பெரியதாகும். கோயிலுக்குரிய எல்லா அம்சங்களும் பொருந்திய கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில் உயர்ந்த அதிஷ்டானத்தில் அமைந்துள்ளது. அதன் சிகரமானது படை படையாக அமைந்த சிற்ப வரிசைகளைக் கொண்டுள்ளது. அதன் சிகரமானது படை படையாக அமைந்த சிற்ப வரிசைகளைக் கொண்டுள்ளது. அதன் விளங்குகின்றது. தோற்றத்திலே கைலாய மலையைப் போன்று காட்சியளிக்கும் விதமாக அதன் சிகரம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில் 109 அடி நீளமும் 60 அடி அகலமும் 116.5 அடி உயரமுங் கொண்டுள்ளது. நீள் சதுரமான 28.5 அடி உயரங் கொண்ட தளத்தின் மேல் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. பின்புறமாக அமைந்துள்ள சுற்றுத் தாழ்வாரத்திற்கும் திருசுற்றுப் பாதைக்கும் காற்றும் வெளிச்சமும் நுழைவதற்கு ஏற்ற வகையிலே சாளரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிஷ்டானத்தின் 13 ஆவது அடி உயரத்திலிருந்து கோயில் உச்சிவரை அலை அலையாகச் சிகரம் வளர்த்து செல்கின்றது.

மலைத் தொடரொன்று படிப்படியாக உயர்ந்து, பல தளங்களைக் கொண்டு, அவற்றின் மேலே சிகரங்கள் காட்சியளிப்பதனைப் பிரதிபலிக்குமாப் போல இக்கோயில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதான சிகரத்தைச் சுற்றி அங்க சிகரங்கள் பல உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. இக் கோயிலில் எல்லாமாக 85 அங்க சிகரங்கள் உள்ளன. அர்த்த மண்டபம், அந்தராளம், மண்டபம் ஆகியனவும் சிகரங்கள் போன்ற கூரைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றிலும் ஆமலகம், கலசம் போன்ற அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன.

கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில் கிழக்கு வாசல் கொண்டது. அதன் வாசற்புறத்திற் படிக்கட்டுகளால் அமைந்த வழிப்பாதை உண்டு. அதிற் கவர்ச்சி பொருந்திய சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. வாசற் கதவுகளில் மலர்

இந்துக் கோயில்கள்

வடிவங்கள் சித்திர்க்கப்பட்டுள்ளன. வாசல் வழியே உள்ளே சென்றதும் நாற்கோண வடிவில் அமைந்த அர்த்த மண்டபத்தைக் காணலாம். அதற்குப் பின்னாற் சதுரமான மண்டபம் ஒன்ற உள்ளது. அதற்கப்பால் அந்தராளம் அமைந்துள்ளது. அதன் தாழ்வாரங்களும் திருநடைமாளிகையின் கூரையும் வேறுபாடின்றிச் சங்கமமாகிய தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றன. கட்டடங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் அடித்தளம் உயரத்தில் வேறுபட்டதாகும். வாசற்புறத்திலிருந்து மண்டபங்களிணடாக மூலஸ்தானத்தை நோக்கிச் செல்லுமிடத்து மலையின் அடிவாரத்திலிருந்து மேலே ஏறிச் செல்வதைப் போன்ற உணர்வு ஏற்படும் வகையிற் கட்டடங்கள் அமைந்துள்ளன.

இக்கோயிலின் சுவர்களில் மிகப் பெரிய சிற்பங்கள் பட்டை பட்டையாக மூன்று, நான்கு அடுக்குகளிற் காணப்படுகின்றன. யானைகள், குதிரைகள், அவற்றின் மீது அமர்ந்து கொண்டு வேட்டையாடும் மனிதர்கள், பாடகர், வாத்தியக்காரர், நடனமாடுவோர், அடியார்கள், காதலர் முதலியோரின் உருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பெண்களின் சிற்ப அணிவரிசைகள் மிகச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் அங்கலக்ஷணங்களும் அபிநயங்களும் மிகக் கவர்ச்சியான கோலத்திற் காணப்படுகின்றன.

கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில் சந்தெலா வம்சத்து மன்னனாகிய வித்தியாதரன் (கி.பி. 1010 ~ 1059) என்பவனால் அமைக்கப்பெற்றது. மண்டபச் சுவரை ஒட்டியுள்ள தாணிற் காணப்படுஞ் சாசனம் ஒன்றினால் இதனை அறியமுடிகின்றது.

விஸ்வநாதர் கோயில்

விஸ்வநாதர் கோயில் கந்தர்ய மகாதேவர் கோயிலுக்கு அண்மையில், அதற்கு வடகிழக்கில் அமைந்துள்ளது. அதன் சுற்றளவு 87 அடி நீளமும் 46 அடி அகலமும் கொண்டதாகும். இரு கோயில்களின் வேலைப்பாடுகளும் ஒரே விதமானவை. இக்கோயில் கி.பி. 1000 ஆம் ஆண்டளவிலே கட்டப்பெற்றது. இந்தக் கோயிலுக்கு முன்புறத்திலே வனப்பு மிகுந்த நந்தி மண்டபம் காணப்படுகின்றது. அதில் அமைந்திருக்கும் 6 அடி உயரமான நந்தி கம்பீரமான தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றது.

விஸ்வநாதர் கோயிற் சிற்பங்கள் மிகப் பிரபல்யமானவை. அவற்றிலே புல்லாங்குழல் வாசிக்கும் பெண்ணின் உருவமும், குழந்தை ஒன்றை முத்தமிட்ட வண்ணமாகக் காணப்படும் பெண்ணின் கோலமும் பழக்குலையினையும் கிளி

கஜூராஹோ ஆலயங்கள்

ஒன்றினையும் ஏந்திக் கொண்டுள்ள நிலையில் அமைந்துள்ள மங்கையின் வடிவமும் சாலச் சிறந்தவை.

விஷ்ணு கோயில்

லஷ்மணர் ஆலயம் என்று சொல்லப்படும் விஷ்ணு கோயில் விஸ் வநாதர் கோயிலுக்குத் தென்புறத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அது 85 அடி நீளமும் 44 அடி அகலமும் கொண்டுள்ளது. விஸ் வநாதர் கோயிலைப் போலவே விஷ்ணு கோயிலும் பஞ்சரத அமைப்பாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. மூலஸ் தானத்தின் மூலைகளிலே கோட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பிரமன், விஷ்ணு போன்ற கடவுளர் படிமங்கள் அவற்றிலே காணப்படுகின்றன. பிரதான கோயிலின் கருவறையிலே மகாலக்ஷ்மி சமேதரான மகாவிஷ்ணுவை மூலமூர்த்தியாக ஸ்தாபனம் பண்ணியுள்ளனர். திருவாசலில் அமிர்த மதன வரலாறு சிற்பக் கோலத்திற் காட்சியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மூல மூர்த்தியை மும்முகங்களுடன் அமைத்துள்ளனர். ஒரு முகம்

கஜுராஹோ சிற்பம்

மனிதக் கோலமானது,

வேறொரு முகம் நரசிங்கம் போன்றது, மூன்றாவது முகம் வராக வடிவமானது.

தேவி ஜெகதாம்பாள் கோயில்

கஜூராஹோவிலுள்ள கோயிற் கட்டடக் கலையின் அம்சங்களை ஒருவாறு புரிந்து கொள்வதற்கு அங்குள்ள வேறு சில கோயில்களைப் பற்றியும் இங்கு கவனிப்பது அவசியமாகும். தூலதேவன் கோயில் என வழங்கும் ஆலயம் அமைப்பிலே முன்னையவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாகும். அது ஒரே மாதிரியான அணிவிசைகளையும் வெவ்வேறு விதமான தள சிகர

இந்துக் கோயில்கள்

வரிசைகளையுங் கொண்டுள்ளது. அதனால், இது ஆரம்ப காலத்துக் கோயிலென்று சிலர் கொள்வர்.

கந்தாய மகாதேவா் கோயிலுக்கு வடக்கிலுள்ள தேவி ஐகதாம்பாள் ஆலயம் முன்னொரு காலத்திலே விஷ்ணு கோயிலாக விளங்கியது. ஒரு காலகட்டத்திலே அது காளி கோயிலாக மாற்றப்பட்டது. அது 77 அடி நீளமும் 50 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ள சாந்தாரக் கோயிலாகும். அதில் வனப்பு மிக்க சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன.

சூரிய நாராயணரை மூலவராகக் கொண்ட சித்த குப்தர் கோயில் தேவி ஜெகதாம்பாள் கோயிலுக்கு வடக்கில் அமைந்துள்ளது. ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் நாராயணர் உலகினை வலம் வரும் கோலத்தில்

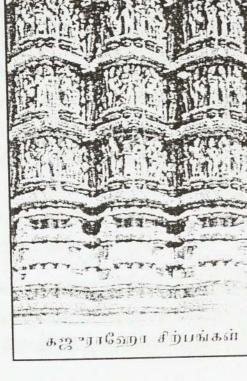
மலவர் படிமம் அமைந்துள்ளது. இந்தக் கோயில் 87 அடி நீளமும் 57 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது.

> சந்தெலா வம்சத்து அரசர்களின் ஆரம்ப காலக் கோயில்களில் ஒன்றான மாதங்கேஸ் வரர் கோயில் மிகுந்த வனப்புடையதாகும்.

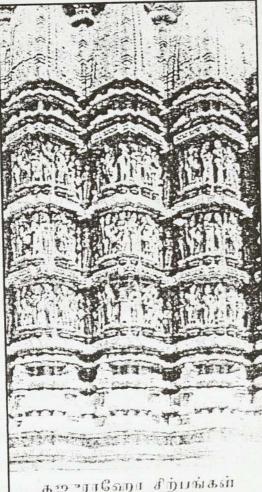
பார்சுவநாதர் கோயில்

கஜூராஹோவில் வளர்ச்சி பெற்ற நாகர கலைப்பாணியின் உன்னத நிலையினை அங்குள்ள சமணக் கோயில்களிற் காணலாம். அவற்றில் அதிஷ்டானம், சுவர், அணிவரிசைகள், சிற்பங்கள், சிகரம் ஆகியவை முற்காலக் கோயில்களில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

கஜூராஹோவில் எல்லாமாக 6 சமணக் கோயில்கள் உள்ளன. அவற்றின் தோற்றம்

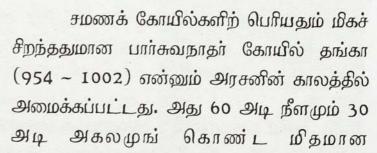

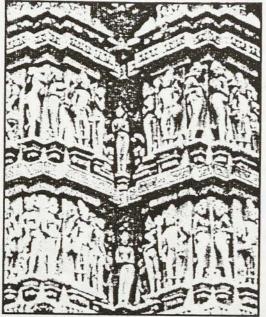

கஜைராஹோ ஆலயங்கள்

சைவ, வைணவக் கோயில்களிலிருந்து சிறிது வேறுபட்டதாகும். சிகரத்தின் அமைப்பு, சாளரங்களின் வடிவமைப்பு ஆகிய அம்சங்களில் அவை இந்துக் கோயில்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

அளவுடைய கோயிலாகும். ஆலயம் கிழக்கு நோக்கியது. வாசலிலே மகர தோரணம் காணப்படுகின்றது. அதன் மூலஸ் தானம் சாளரமின்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைச் சுற்றி மிகவும் விசாலமான திருச்சுற்றாலை காணப்படுகின்றது.

பார்சுவநாதர் கோயிலிற் காணப்படும் சிற்பங்கள் வைதீக மரபிலுள்ள அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. புராண, இதிகாசக் கதைகள் பலவற்றை விளக்கும் வடிவங்களாக அவை அமைந்துள்ளன. கிருஷ்ணர் பால்யப் பருவத்தில் ஆயர்பாடியிலே புரிந்த லீலைகளும் அதிசயங்களும் அவற்றிலே சித்திரிக்கப் பெற்றுள்ளன. உயிர்த்துடிப்பான பெண்ணுருவங்கள் பல பார்சுவநாதர் கோயிற் சிற்பங்களிடையே காணப்படுகின்றன. அவற்றிலொன்று காதற் கதையினைப் பத்திரத்தில் எழுதும் கன்னி ஒருத்தியின் வடிவமாகும். மற்றொன்று காலிலே தைத்த முள்ளை எடுக்கும் கோலத்தில் அமைந்த மோகினியின் உருவமாகும். வேறொரு சிற்பத்திலே குழந்தையை முத்தமிடும் மங்கையின் கோலம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தலைமயிரை வாரி நெற்றியிலே திலகமிடும் பொண்ணொருத்தியின் உருவம் எழில்மிக்க உருவமாக வேறொரு சிற்பத்திலே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

காம நூலும் சிற்பக் கோலங்களும்

கஜூராஹோவில் அமைந்துள்ள கோயில்கள் அவற்றிலே காணப்படும் சிற்பங்களின் காரணமாக ஈடிலாத சிறப்பினைப் பெற்றுள்ளன. கந்தர்ய மகாதேவர் கோயில், விஸ்வநாதர் கோயில், லஷ்மணர் கோயில், தேவி ஜெகதாம்பாள் கோயில்,

இந்துக் கோயில்கள்

சமணின் ஆலயமான பார்சுவநாதர் கோயில் முதலியவற்றில் ஒப்பற்ற வனப்புடைய உன்னதமான சிற்பங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அதிஷ்டானப் பட்டைகளில் அமைந்த அணி வரிசைகளிலே பலவிதமான கோலங்களிலே சிற்பங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. சுவர்களிலும் மண்டபத் தாண்களிலுங் காணப்படும் சிற்பங்கள் வேறொரு வகைக்குரியவை. மனிதர் வடிவங்கள் உயிரோட்டமுள்ளனவாக இயற்கைப் பண்புகளுடனும், அளவுப் பிரமாணங்களுடனும் உன்னதமான முறையிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மானிடரின் வடிவங்கள் பெருந்தொகையிலும் உன்னதமான வகையிலும் கஜூராஹோவிற் போலப் பரத கண்டத்தில் வெறெங்குங் காணப்படுவதில்லை. ஒரு வகையில் அவற்றுக்கு நிகரான பெருந் தொகையான சிற்பங்களை உலகில் வேறெங்குமே காணமுடிவதில்லை. மறுமலர்ச்சிக் காலத்திலும் இவற்றுக்கு நிகரான உன்னதமான சிற்பங்கள் ஐரோப்பிய தேசங்களில் உருவாக்கப்படவில்லை என்று கூறின் அது மிகையாகாது.

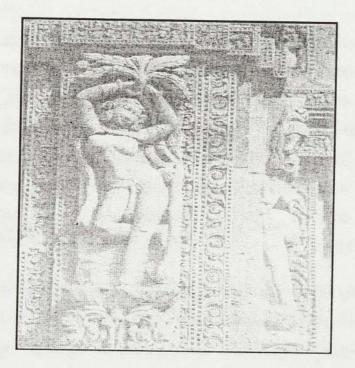
கஜூராஹோவிலுள்ள சிற்பங்கள் பெரும்பான்மையும் அளவிலும் உயரத்திலும் மனிதரின் இயற்கையான தோற்றங்களை ஒத்தனவாகவே காணப்படுகின்றன. அவற்றின் செய்வண்ணம் வனப்புமிக்கது. அங்க லக்ஷணங்கள் உயிர்த்துடிப்பான கோலங் கொண்டவை. புராதன கிரேக்கத்துச் சிற்பங்களை அவை ஒத்துள்ளன. கருத்துக்களையும் காட்சிகளையும் கவிஞர் சொற்களால் நயம்பெற வர்ணிப்பதைப் போலக் கலைஞன் தன் கை வண்ணத்தாலும் கற்பனா சக்தியாலும் காட்சிகளையுங் கொள்கைகளையும் கல்லில் வடிக்கின்றான். அங்க அசைவுகளும் முகபாவனையும் நேத்திரங்களின் நுட்பமான கோலமும் கலாதத்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் சாதனங்களாகும்.

கஜூராஹாவிலுள்ள சிற்பங்கள் வாழ்க்கையின் பல்வேறு அம்சங்களையும் கலாரசனையுடன் புலப்படுத்தும் பான்மை கொண்டவை. அரண்மனைக் காட்சிகள், அரசர் ஆயமும் சுற்றமும் சூழக் கொலு வீற்றிருக்குங் காட்சிகள், படைகள் பவனி செல்லுதல் போன்ற காட்சிகள் அரச வம்சத்தின் பிரதாபங்களை விளக்குவனவாய் உள்ளன. இத்தலத்திற் காணப்படும் ராஜசாசனங்களின் வாசகங்களும் சில சமயங்களிலே சிற்பக் கோலங்களை அடையாளங் கொள்வதற்கு ஆதாரமாய் உள்ளன என்பது அண்மைக் கால ஆராய்ச்சிகளில் வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

கடவுட் படிமங்களும் இங்கு பெருந் தொகையிற் காணப்படுகின்றன. பௌராணிக மரபிலுள்ள கதைகளும் கோட்பாடுகளும் பல சிற்பங்களில் உணர்த்தப்படுகின்றன. ஆயினும், அப்படிமங்கள் குணம், குறி என்பவற்றால் மண்ணக மாந்தரையே ஒத்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. கஜீராஹோக் கலைஞர்களின் கற்பனையில் பூலோகமே தேவலோகம் என்ற சிந்தனை மேலோங்கியது என்று சிந்திக்க இடமுண்டு.

காம நுகர்வால் ஏற்படும் உணர்வுகள் வெளிப்படையாகச் சொற்களால் வர்ணிக்க முடியாதவை என்பது பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபாகும். சமஸ்கிருத மொழியில் அகம், புறம் என்ற வேறுபாடுகள் இல்லாத போதும் காமரசனை பற்றிய உணர்வுகளுக்கு வரையறை அமைத்துக் கொள்வது மரபு. மகாகவிகளான வான்மீகி, காளிதாஸர், மாகர் முதலியோர் காதலரின் உணர்வுகளை உவமான உவமேயகங்களாற் குறிப்பிடுவதன்றிச் சேர்க்கையினால் ஏற்படும் உணர்வுகளை விவரமாக வர்ணிப்பதில்லை.

கஜூராஹோவிற் கலைஞர்கள் இலக்கியவாதிகளின் மரபுகளைத் தகர்த்து விட்டனர். காம உணர்வுகளையும், மைதுனக் கோலங்களையும், அவற்றால் ஏற்படும் விதம் விதமான அனுபவங்களையும் வெளிப்படையாகக் கவர்ச்சி மிக்க சிற்பங்களாக வடித்துக் கொள்வதைத் தமது பணியாகக் கொண்டனர். வாத்ஸ்யாயனர் போன்ற காமநாலோர் சொன்ன விளக்கங்களுக்கு அவர்கள் கல்லில் வடிவஞ் செய்தனர். தாந்திரீகம் வட இந்தியாவில் மேலோங்கிய காலத்திற் கஜீராஹோக் கோயில்கள் தோன்றியமையுங் குறிப்பிடற்குரியது. இந்து சமய சிந்தனையிலும் பண்பாட்டு மரபிலும் நாயகன் – நாயகி பற்றிய கோட்பாடுகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன என்பதும் கவனத்திற்குரியது.

இந்துக் கோயில்கள்

கலிங்கத்துக் கோயில்கள்

சி. பத்மநாதன்

பல அரச குலங்களைச் சேர்ந்த மன்னர்களின் ஆதரவுடன் கலிங்கத்திலே கலை வனப்புமிக்க கோயில்கள் பெருந்தொகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கு தி. பி. 700~1300 ஆகிய காலப்பகுதியே இந்துக் கோயில்களின் பெருவளர்ச்சிக் காலமாகும். புராதன கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்துஸ்தான் சமவெளியில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலுங் கூடுதலானவை கலிங்கத்திலுள்ளன என்பது ஒரு கணிப்பாகும். அந்நியர் படையெடுப்புகளாற் பெரிதும் பாதிக்கப்படாதமையினால் அவை அழிவுறாது நிலைபெற்று வந்துள்ளன. அளவிற் சிறியனவும் பெரியனவாகவும் உள்ள கோயில்கள் புவனேஸ்வர், பூரி, முகலிங்கம் முதலிய நகரங்களில் நாற்றுக்கணக்கில் உள்ளன. கோயில் நகரமான புவனேஸ்வரத்தில் மட்டும் பல வகையான ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன.

கலிங்க தேசத்துக் கோயில்கள் கலைவனப்புமிக்கவை, கவர்ச்சியான தோற்றத்துடன் அமைந்தவை. அவற்றின் அமைப்பு முறையுந் தனிரகமானது. அவற்றை நீர்மாணிக்கும் முறையினை விளக்குஞ் சிற்ப சாத்திரங்களும் பிரதேச தனித்துவத்தைப் பிரதிபலிப்பவை. அக்கோயில்கள் அனைத்தும் நாகரபாணியைச் சேர்ந்தவை. வட இந்தியாவிலே தோன்றி விருத்தி பெற்ற கோயிலமைப்பு முறையினை நாகர கலைப் பாணி என்று சிற்ப சாத்திரங்கள் வர்ணிக்கும். இமயமலைச் சாரல்கள் முதலாகத் தெற்கிலே கர்நாடகம் வரை நாகர பாணியின் செல்வாக்குப் பரவியுள்ளது. நாகர பாணியிலுள்ள பழங் கோயில்கள் வட இந்தியாவிலே துருக்கியரின் ஆட்சியில் அழிந்துவிட்டமையாற் கலிங்க தேசத்துக் கோயில்கள் மூலமாகவே அக்கலைப்பாணியின் பரிணாம வளர்ச்சியினை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது என்பதுங் கவனத்திற்குரியது.

கோயில்களின் கட்டட அமைப்பினை விளக்குவதற்குக் கலிங்கத்திலே தனித்துவமான சொற்களை வழங்கினார்கள். விமானம், மண்டபம், கோபுரம் முதலிய பதங்கள் அங்கு வழங்கப்படுவதில்லை. மூலஸ்தானமும் அதன் மேல் அமைந்து ஓங்கி எழுந்த கட்டடமும் ரேகா தேயூல் எனப்படும். மகா மண்டபத்தின் இடத்தில் அமையுங் கட்டடம் பத்ர தேயூல் என்று சொல்லப்படும். அதற்கு முன்னால் அமைக்கப் பெறும் நிருத்த மண்டபத்தை நடமந்திர (ம்) என்பர். தமிழகத்துக் கோயில்களின் கலியாண மண்டபம் போன்றதான அமைப்பு அங்கு போகமந்திர(ம்) என்று வர்ணிக்கப்படும்.

கட்டடத்தைக் கீழிருந்து மேலாக நோக்குமிடத்து அதிலே பிஷ்ட (ம்), வாட(ம்), பரண்ட(ம்), கண்டி என்னும் நான்கு பீரதானமான பகுதிகள் உண்டு. கோயிலின் அடித்தளமான பீடமே பிஷ்ட(ம்) எனப்படும். சில கோயில்களில் அது அமைக்கப்படுவதில்லை. அதற்கு மேலுள்ளதும் சுவர்கள் பொருந்தியதுமான பாகம் வாட(ம்) எனப்படும். அது சதுரமான வடிவமுத் சரிவில்லாது நேராக உயருகின்ற தோற்றமுங் கொண்டிருக்கும். வாட(ம்), கண்டி என்பவற்றுக்கு இடையில் அமைந்து காணப்படுவது பரண்ட(ம்) என்பதாகும். கோயிலின் மேற்பாகமான கண்டி, சீகரம் எனவும் வழங்கும். அது பூமி என்னும் பல மண்டலங்களைக் கொண்டது. அவை ரேகை போன்ற தோற்றத்துடன் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாய் அமைந்திருக்கும். கண்டியின் உச்சியில் அமைக்கப்பெறும் ஆமலக ~ சிலா என்னும் பெருங்கல்லானது விரிந்த குடையின் தோற்றங் கொண்டிருக்கும். மூலஸ்தானத்திற்கு நேர்முன்பாக அமைந்திருக்கும் மண்டபம் ஐகமோகன(ம்) என்றுஞ் சொல்லப்படும். அதுவும் உட்புறத்திற் சதுரமான வடிவில் அமைந்திருக்கும். அதன் சிகரம் பத்ரதேயூல் எனப்படும். அது ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அமைந்த பல பூமிகளை உடையதாய் இருக்கும். அவற்றுள் மேலுள்ள ஒவ்வொன்றும் அதன் கீழ் அமைந்திருப்பதைக் காட்டிலுஞ் சிறியதாய் இருக்கும். அதனால் ஐகமோகனத்தின் சிகரமும் உட்சரிவு கொண்ட கூம்பிய தோற்றத்தைக் ிகாண்டிருக்கும். ரேகா தேயூல், பத்ர தேயூல் ஆகியவற்றின் கண்டியின் மேற்புறத்திலே சில பொதுவான அம்சங்கள் காணப்படும். அவற்றின் தொகுதியை மஸ்தக (ம்) என்பர். முதலிற் காணப்படுவது வேகி என்னும் கண்டமாகும். அதன் மேலே ஆமலக ~ சீலா ஆகிய இரண்டுக்கும் இடையில் மணியின் தோற்றமுடைய அம்சங் காணப்படுவதும் உண்டு. ஆமலக ~ சிலாவின் மேலே கபூரி என்னும் அண்ட வடிவமான பகுதி அமைந்திருக்கும். அதன் மேற் கலசம், ஆயுதம், துவசம் ஆகியன அமைந்திருக்கும்.

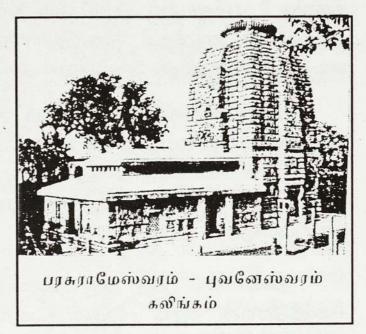
கலிங்கத்துக் கோயில்களின் அமைப்பிற் காணப்படும் மற்றொரு சிறப்பம்சம் புறச்சுவர்களின் நடுவிலே கட்டடமொன்று அமைந்திருப்பதாகும். சுவர்ப்புறத்திலே கட்டடம் ஒன்று அமையுமிடத்து வாடம் மூன்று பாகங்களாகப் பிரிந்து நிற்கும். நடுப்பாகம் மற்றையவற்றுக்கு முன்பாக நீண்டிருக்கும். இத்தகைய கட்டட அமைப்பினைத் திரிரதம் என்பர். பஞ்சரதம், சப்தரதம், நவரதம் என்னும் அமைப்புகள் கொண்ட பெருங் கோயில்களும் உள்ளன.

பரசுராமேஸ்வரம்

கலிங்கத்துப் புராதன கோயில்களை (1) கி. பி. 750 ~ 900, (2) 900 ~ 1100, (3) 1100 ~ 1350 என்னும் மூன்று காலப்பிரிவு களுக்கு உரியனவாக வகை செய்யலாம். அவற்றுள் மிகப் புராதன மானவற்றிலே புவனேஸ் வரத்திலுள்ள பரசுராமேஸ்வரம் என்பதே மிகச் சிறப்புடையதாகும். அதிலுள்ள கட்டடங்களும் சிற்பங்களும் எட்டாம் நாற்றாண்டுக் குரியனவாகும். சத்துருக்னேஸ்வரம், ராமேஸ்வரம் ஆகிய கோயில்கள் அதனிலும் முற்பட்டவை என்று கொள்வதற்கான காரணமுண்டு. அவை தியோகாரிலுள்ள தசாவதாரக் கோயிலைப் பல அம்சங்களில்

ஒத்திருக்கின்றன. விந்துசரோவர் என்னும் குளத்தில் அமைந்துள்ள சிறிய கோயிலும் அமைப்பு முறையில் பரசுராமேஸ்வரத்தைக் காட்டிலும் பழமையானதாகும்.

கலிங்க தேசத்திலுள்ள மிகப் பழைய கோயில்களின் பிரதான அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கும் கோயிலாகப் பரசுராமேஸ்வரம் விளங்குகின்றது. கலிங்க தேசத்துக் கோயில்கள் பலவற்றுக்கு அது

ழன்மாதிரியாக விளங்கியது. அது 48 அடி நீளங் கொண்டது. அதன் முலஸ்தானம் திரிதரப்பாங்கில் அமைந்துள்ளது. பாவாக(ம்) எனப்படும். தளத்தில் முன்று படைகள் உள்ளன. அதன் பரண்டத்தில் மனிதரின் உருவங்களும் வேறு வடிவங்களும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. கண்டி உயரங் குறைந்ததாக அமைந்துள்ளது. சிகரம் ரேகை வடிவிலமைந்த ஐந்து பூமிகளைக் கொண்டுள்ளது. ஐந்தாவது பூமியின் மேல் விசம என்னும் வேகி காணப்படுகின்றது. சதுரஞ் சதுரமாக வளர்ந்து செல்லும் கண்டியின் மேலுள்ள மஸ்தகப் பகுதி வட்ட வடிவமான பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது. தோபிச்ச சிம்மம் எனப்படுஞ் சிங்க உருவங்கள் நான்கு மூலைகளிலும் அமலக சிலாவைத் தாங்கி நிற்கின்றன.

கலிங்கத்துக் கோயில்கள்

கர்ப்பகிருகத்தின் தாங்குதளம் மிகவும் உயரமானது. கர்ப்பகிருகத்தின் சுவர்களின் வெளிப்புறங்களிலே மாடக்குழிகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சுவரிலும் மூன்ற மாடக்குழிகள் அடுக்கடுக்காய் வளர்ந்து குவிந்து காணப்படுகின்றன. சுவர்களிலும் சிகரத்தின் அடிப்பகுதிகளிலும் மைதுனக் கோலமான வடிவங்களும் வேறு சிற்பங்களும் காணப்படுகின்றன. கிழக்கிலுந் தெற்கிலுமுள்ள சுவர்களில் விநாயகரின் படிமங்களும் கார்த்திகேயரின் உருவங்களும் அமைந்துள்ளன.

கோயிலின் அடித்தளமாகிய பாவாகத்தின் மேலுள்ள படைமேல் அமைந்திருக்கும் பாதம் எனப்படுவதற்கும் சிகரத்தின் மேற்பாகமான கண்டிக்கும் இடையில் அமைந்த பரண்டம் தனித்துக் காணப்படுங் கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலுள்ள சதுரங்கமான கட்டடங்களில் மைதுன வடிவங்கள் செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. சிகரத்தின் முகடு உட்குவிந்த வண்ணமாகவும் தறைந்த உயரத்துடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிகரத்தின் ராகபாகம் என்னும் நடுப்பாகமாக மாடக்குழி அமைந்துள்ளது. மற்ற இரு பக்கங்களிலுமுள்ள மாடக்குழிகள் அநுராஹ பாகங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

பரசுராமேஸ்வரத்திலே சிகரத்தின் உயரம் கர்ப்பகிருகத்தின் நீளத்தைக் காட்டிலும் மூன்று மடங்கானது. நாகர பாணியிலமைந்த வேறு கட்டடங்களிற் காணப்படாத அம்சுமொன்று இதன் சிகரத்திலுண்டு. மேலுள்ள தளங்களை ஒவ்வொன்றாக நீக்கினாலும் எஞ்சியுள்ள பகுதி முழுமையான சிகரம் போலவே காட்சியளிக்கும்.

ஜகமோகனம் இரு தள அமைப்பாகும். அது நீள் சதுர வடிவில் அமைந்துள்ளது. அதன் சரிவான கூரையினை உட்புறமாகவுள்ள இரண்டு வரிசைகளில் அமைந்த தாண்கள் தாங்கி நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு வரிசையிலும் மும்மூன்ற தாண்கள் காணப்படுகின்றன. பிற்காலத்துக் கோயில்களிலே ஜகமோகனத்திலே தாண்கள் அமைக்கப்படுவதில்லை. ஜகமோகனத்தில் மூன்று வாசல்கள் அமைந்திருந்தன. முன்புறத்து வாசலைப் பிற்காலத்திலே கற்பலகைகளினால் அடைத்து விட்டனர். காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் உண்டாகக்கூடிய முறையிற் பலகணிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை கற் பலகைகளைத் துளைத்துப் பின்னல் திரை போல் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடனக் கோலங்களும் இசைவாணரின் உருவங்களும் மிகவும் நட்பமான முறையில் அவற்றிலே செதுக்கப்பெற்றுள்ளன. சுவர்களில் மாடக்குழி வரிசைகளும் அவற்றின்

இந்துக் கோயில்கள்

கீழ் அணிவரிசைகளும் அமைந்துள்ளன. அவற்றிலே சிவன், சூரியன், அக்கினி, யமன், வருணன், கங்கை, யமுனை, சப்தமாதர் முதலியோரின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

வைதல் தெயூல்

கலிங்க தேசத்துப் புராதன கோயில்களிலே புவனேஸ்வரத்து வைதல் தெயூல் என்னுங் கோயிலும் சிறப்புடையதாகும். அதன் கட்டுமானச் சிறப்பீனாலும், அதிலுள்ள வனப்பு மிக்க சிற்பங்களினாலும், அளவுப் பிரமாணங்களின் செம்மையினாலும் அது கலாவிமர்சகர்களினாற் பெரிதும் பாராட்டப்பட்டுள்ளது. அது அளவிற் சிறியது; 25அடி நீளமும் 18 அடி அகலமும் கொண்டது. அதன் உயரம் 35 அடியாகும். கர்ப்பகிருகம், சிகரம், ஐகமோகனம் என்பவற்றின் கட்டட அமைப்புகள் தனித்தன்மையானவை. சிகரம் நாகரபாணியின் அம்சங்களையும் திராவிட பாணியின் அம்சங்களையுங் கொண்டுள்ளது. அது இரட்டை அடுக்குச் சிகரமாகும். அதன் கீழ்ப்பாகம் அண்ட வடிவமானது. மேற்பாகம் தூங்கானை மாடம் போன்றது. அதன் உச்சியிலே சூலங்கள் அமைந்துள்ள மூன்று கலசங்கள் காணப்படுகின்றன.

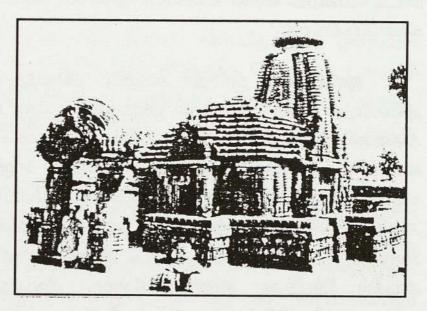
ஜகமோகனம் நீள்சதுர வடிவில் அமைந்துள்ளது. அதன் ஒவ்வொரு மூலையிலும் நாகர ~ சிகரங்கள் அமைந்துள்ள கோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. அதனால், இவ்வாலயம் பஞ்சாயதனக் கோயிலாகக் கொள்ளப்படும். ஆலயச் சுவர்களில் அமைந்திருக்கும். மாடக்குழிகளில் அழகிய சிற்பங்கள் உள்ளன. சுவரையொட்டியுள்ள சதுரத் தூண்களின் தலைப்பிலே கஜசிம்ம உருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அரைத்தாண்களிலும் வனப்புமிக்க சிற்பங்களும் அலங்கார வேலைப்பாடுகளுங் காணப்படுகின்றன. சுவர்களிலுள்ள மாடங்களிலும் சிகரத்திலும் அழகிய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. சிவனது தாண்டவக் கோலமும் மகிஷாசுரமர்த்தனியின் வடிவமும் சுவர் மாடங்களிற் காணப்படுகின்றன. சிகரத் தளங்களின் இடைப்பகுதிகளிலும் விளிம்புகளிலும் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. நடேசரின் வடிவமும் சூரியன் தேரிலமர்ந்து வலம்வரும் காட்சியும் சிகரத்துக் கிழக்குப் பக்கத்திலே தெரிகின்றன. கதிரவன் அமர்ந்திருக்கும் ரதம் ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய விமானமாகும். அதனை அருணன் செலுத்துங் காட்சி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உஷாவும் பிரதி உஷாவும் தோன்றுகின்றனர். அப்சரஸ் மாதரின் உருவங்கள் வஸ்திரமில்லாத கோலத்திலே வசீகரமான தோற்றத்துடன் விளங்கும் வண்ணமாகத் தாண்களிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அர்த்தநாரீஸ்வரரின் படிமமும், போர் வீரர், குதிரை வீரர் என்போரின் உருவங்களும் உயிரோட்டமான கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. சப்தமாதர், விநாயகர், வீரபத்திரர் ஆகியோரின் வடிவங்கள் சிறப்பான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மூலஸ்தானத்திலே சாமுண்டியின் பிரதிமை தாபனஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது.

முக்தேஸ்வரம்

புவனேஸ்வரத் திலுள்ள முக்தேஸ்வரம் மிகுந்த வனப்புடன் விளங்கும் ஆலயமாகும். அது கி. பி. 975 ஆம் ஆண்டளவிலே கட்டி முடிக்கப்பெற்றது. அது 45 அடி நீளமும், 25 அடி அகலமும், 35 அடி உயரமுங் கொண்டது. அதன் வேலைப்பாடுகள் பரசுராமேஸ்வரம், வைதல் தெயூல் என்பவற்றில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலுங் காலத்தாற் பிந்தியனவாகும். அதன் முன்புறத்திலே அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தோரண வாயில் நாகர கலைப்பாணியின் அம்சங்களோடு அமைந்திருக்கின்றது.

மூலஸ்தானத்திலும்

ஜ க மோ க ன த் தி வ ம் அடியிலிருந்து உச்சிவரை அமைக்கப்பட்டுள்ள சிற்ப விசைகளின் காரணமாகக் கட்டடம் அலங்காரக் கோலத்துடன் அமைந் திருக்கின்றது. முக்தேஸ் வரம் அமைப் பிலே பஞ்சரதக் கோயிலாகும். ஜகமோகனத் தி வள் ள சி கர ந் தாழ் வானது. அதன் முகப் பிலே

முக்தேஸ்வரம், புவனேஸ்வரம் - கலிங்கம்

சிங்கத்தின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. அது தோபிச்சசிம்மமாகக் கலசத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. மூலஸ்தானம், ஐகமோகனம் ஆகியவற்றின் உட்புறச் சுவர்களிலும், வெளிப்புறச் சுவர்களிலும் அலங்காரச் சிற்பங்களும் கடவுட்படிமங்களும் கவர்ச்சிமிக்க தோற்றத்துடன் அமைந்திருக்கின்றன. சுவர்களில் நாகதேவதைகளின் உருவங்களும் நாகினிகளின் உருவங்களும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. சுவர்களை ஒட்டியுள்ள தாண்களில் யானை மேல் அமர்ந்திருக்கும் இரட்டைச் சிம்மங்களின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நிருத்த கணபதி, கார்த்திகேயர், நாட்டியப்பெண்கள், இசைவாணர், தேவதைகள், தேவ கணங்கள் என்போரின் உருவங்கள் ஐகமோகனத்துச் சுவர்களில் அணிவரிசைகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே சப்தமாதர் வடிவங்கள் முதன்மை பெற்றுள்ளன.

ழக்தேஸ்வரத்தின் கட்டட வேலைப்பாடுகளும் சிற்ப அணிவரிசைகளும் பிரதீகாரரின் கோயில்களிலுள்ளவற்றைப் போன்றவை. கலிங்க தேசத்துக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியில் ஒரு பிரதான கட்டத்தை அது பிரதிபலிக்கின்றது. அது ஒரு இடைநிலைக் காலத்துக் கோயிலாகும். பரசுராமேஸ்வரத்தைக் காட்டிலும் அது இரண்டு நாற்றாண்டுகளுக்குப் பிற்பட்டதாகும். சிகரத்தைச் சுற்றி அங்க சிகரங்கள் அமைந்திருப் பதால் முக்தேஸ் வரம் மிகுந்த வனப்புடன் காட்சியளிக்கின்றது. அதில் மூலஸ்தானமும் இகமோகனமும் பொதுவான அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதோடு அவை ஒரே கட்டடம் போல் இணைந்து விடுகின்றன. நாகரமுறையினை மூலமாகக் கொண்டு வளர்ச்சியுற்ற கலைப்பாணி பிராந்தியத்திற்குச் சிறப்பான அம்சங்களைப் பெற்று விடுகின்றமையினை முக்தேஸ்வரத்திலே காணலாம். கலிங்க தேசத்துக்குச் சொந்தமான கலைப்பாணியின் உருவாக்கத்தை அது பிரதிபலிக்கின்றது. மத்திய காலத்திலே கலிங்கத்திற்குச் சிறப்பாகவுள்ள நான்காவது கட்டடக் கலைப்பாணி பற்றிச் சாசனக் குறிப்புள்ளமையுங் குறிப்பிடற்குரியதாகும்.

தாழ்வான சுவர்கள் பொருந்திய பீரகாரத்தின் நடுவில் முக்தேஸ்வரம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் நுழைவாயில் தோரண வாசலாகும் பதினாறு கோண வடிவிலமைந்த இரு தூண்களின் மேலே தோரணம் அமைந்துள்ளது. பல பகுதிகளைக் கொண்ட அத்தூண்கள் சதுரமான பீடங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றின் மேலே ஆமலகமும் வேதிகையும் பரந்து நீண்ட வண்ணமாக அமைந்துள்ளன. அவற்றைப் பீடமாகக் கொண்டு தோரணம் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளது. தோரணத்தில் மலர் வடிவங்கள், தலைகளை வெளியே நீட்டுகின்ற மனித உருவங்கள் அமைந்த கூடுகள், சயனக் கோலத்து மங்கையரின் தோற்றங்கள், மகர உருவங்கள் முதலியன கவர்ச்சி மிக்க வண்ணமாய் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன. இது போன்ற தோரண வாயில் கலிங்கத்திவுள்ள பிற கோயில்களிற் காணப்படுவதில்லை. சுவாமியைத் திருவிழாக் காலங்களிலே ஊஞ்சல் ஆட்டுவதற்கு இது பயன்படுத்தப் பெற்றது என்பது ஐதிகம்.

கலிங்கத்துக் கோயில்கள்

331

மூலஸ்தானம் 7" 6" நீளமும் அகலமுங் கொண்டது. அதன் உயரம் 35" வரையானது. ஆயினும், இக்கோயில் வனப்பிலும் கட்டட அமைப்பீன் செம்மையிலும் அற்புதமானது. அதனைக் கலாவிமர்கள் பலரும் சாலப் புகழ்ந்து பாராட்டியுள்ளனர். மூலஸ்தானத்தின் மூலைகள் ரேகை போன்ற வளைவு கொண்ட வடிவத்தில் உருவாக்கப் பெற்றுள்ளன. சிறிய பீடத்தில் அமைந்துள்ள மூலஸ்தானம் பஞ்சரத அமைப்பீனைக் கொண்டது. இங்குள்ள ஐகமோகனத்திலே கலிங்கத்துச் சிகரத்தின் அம்சங்கள் பெரும்பான்மையும் உள்ளன. விட்டத்தில் வட்ட வடிவமுந் தோற்றத்திற் கூம்பீய கோலமுங் கொண்ட சிகரம், ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கிய தளங்களால் அமைந்தது. சைத்தியம், கூடு, கீர்த்தி முகம் என்பனவும் அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் கட்டடத்தின் அளவுக்கும் அமைப்புக்கும் பொருத்தமான வகையில் மிகுந்த வனப்புடன் சிற்பீகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

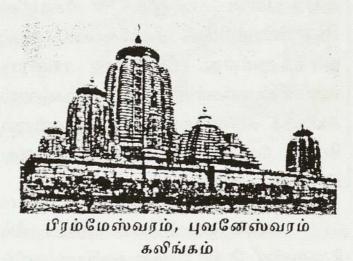
அமைப்பீலே முக்தேஸ்வரத்தைப் போன்ற கோயில்கள் புவனேஸ்வரத்திலும் வேறு ஊர்களிலும் உள்ளன. அவை பெரும்பாலும் எட்டாம், ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உரியனவாகும். அவற்றிலே காணப்படும் அம்சங்கள் பத்தாம் நூற்றாண்டுக் கோயில்கள் சிலவற்றிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அதன் இரண்டாவது வளர்ச்சிக் கட்டத்தில் நாகர பாணியில் அமைந்த கோயிலானது கலிங்கத்திற் சில தனித்துவமான அம்சங்களோடு விருத்தியுற்றது. நீள, அகலத் தோற்றங்களில் ஆலயம் பெரு விருத்தி பெற்றது. அத்திபார அமைப்பலே புதிய அம்சங்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. திர்ரத அமைப்பு, பஞ்சரதம், சப்தரதம், நவரதம் என்று விஸ்தாரமாகியது. இதனாற் கோயிலின் பகுதிகளான கட்டடங்கள் பலவாகிப் பெருகின. ரத அமைப்பு ஒவ்வொன்றும் மூலஸ்தானம், ஐகமோகனம் என்பவற்றைப் போல பல ரத அமைப்பாகியது. ஆரம்ப காலத்துக் கோயில்களின் வாடம், பாவாக (ம்), ஐங்க (ம்), பரண்ட (ம்) ான்னும் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. பின்பு ஐங்கமானது தலஐங்கம், உபரஐங்கம் என்று இரு பிரவுகளாகியது. அவை இரண்டும் வாடத்தின் நடுவிலுள்ள வாந்தனம் என்னும் வரியினால் வேறுபடுத்தப்பட்டன. இதற்கேற்பப் பாவாகத்திலும் பரண்டத்திலுமுள்ள வரிமானங்களும் பெருகலாயின. கண்டியிலுள்ள தளங்கள் மிகப் பலவாகப் பெருகியதால் அது மிகவும் பெரிதான உயரத்தைப் பெற்றது. மேலும், கண்டியின் உட்புறச் சரிவு குறைந்து, அது ஓரளவு நேராக நிமிர்ந்த வண்ணமாய் மேலோங்கி ஏழுந்தது. காலத்தால் முற்பட்ட கோயில்களிற் சிகரத்தின் உயரம் மூலஸ்தானத்தின் நீளத்தின் மும்மடங்காய் அமைந்திருந்தது. காலப்போக்கில் அவற்றின் அளவு 1 : 4, 1 : 5 என்ற வண்ணமாகியது. கோனரகச் சிகரத்தின்

உயரம் மூலஸ்தானத்தின் நீளத்தைக் காட்டிலும் 7 மடங்கு உயரங் கொண்டது. ஆலயத்தின் அத்திபாரம் விஸ்தாரம் அடைவதற்கு அமையச் சிகரத்தின் உயரம் அதிகரிக்கின்றமை கலிங்கத்துக் கட்டடக் கலை வளர்ச்சியின் ஒரு பிரதான அம்சமாகும்.

பிரம்மேஸ்வரம்

கி. பி. 900 ~ 1100 ஆகிய காலப்பகுதியிற் பிரதேச தனித்துவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணமாகக் கலிங்க தேசத்திலே கோயிலமைப்பு வளர்ச்சி பெற்றது. புவனேஸ்வரத்திலுள்ள சித்தேஸ்வரம், கேதாரேஸ்வரம், பிரம்மேஸ்வரம், முக்தேஸ்வரம் ஆகியவற்றின் அமைப்பிலே ஆதியான நாகர

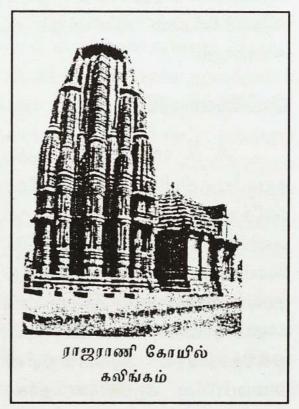
கலைப்பாணி கலிங்கத்துக் கட்டடக் கலைப்பாணி மாற்றம் பெறுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அளவில் ஓரளவு சிறியவையான இக்கோயில்கள் பத்தாம் நாற்றாண்டிலே கட்டப் பெற்றவை. உத்யோத கேசரியின் ஆட்சியின் 18ஆம் அண்டிலே அவனுடைய தாயாரான கோலாவதியினால் அமைக்கப்பெற்ற பீரம்மேஸ்வரம் அமைப்பீற் பஞ்சாயதனக் கோயிலாகும். அதன் சுற்றுப் பீராகாரத்தின் நான்கு மலைகளிலுக் சிறிய கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. அது சித்தேஸ்வரம், கேதாரேஸ்வரம் என்பவற்றைப் பொதுப்பண்புகளில் ஒத்திருப்பினும் வேலைப்பாட்டிலுங் கலைநுட்பத்திலும் பிரம்மேஸ்வரம் சிறப்பு மிக்கதாய் விளங்குகின்றது. എலைப்பாகங்கள் இங்கே ரேகை போன்ற வளைவுடன் அமைந்துள்ளன. இக்கோயிலின் கண்டி, முன்னைய கட்டடங்களைப் போலன்றி, அடியிலிருந்து நேராக நிமீர்ந்த வண்ணம் ஏழுந்து உச்சீப்பாகத்தில் மட்டுமே உட்சரிவினைப் பெறுகின்றது. அத்துடன் கண்டியின் தளத்தின் அடியில் அமைந்துள்ள அங்க சிகரங்களின் பொருத்தமான அளவுப் பீரமாணங்களுக் செம்மையான அமைப்பும் ஆலயத்தினை மேலும் அணி செய்கின்றன. கீர்த்தி மகங்கள் கட்டடத்தின் புதிய அம்சமாக இக்கோயிலிற் காணப்படுகின்றன. தோபிச்ச சிம்மத்தின் பீடமாகக் கீர்த்தி முகம் அமைந்துள்ளது. ஐகமோகனத்தின் சிகரம் இங்கு நேர்த்தியான தோற்றத்தையும் ஒரு புதுப் பொலிவினையும் பெறுகின்றமையனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

கலிங்கத்துக் கோயில்கள்

ராஜ ராணி

ராஜ ராணி என வழங்குங் கோயில் கலிங்கத்துக் கட்டடக் கலையின் பரிணாம வளர்ச்சியில் ஒரு புதிய கட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. பழனமும் வயலுஞ் சூழ்ந்துள்ள இக் கோயில் சித்தாரண்யத்திற்குக் கிழக்கே கால் மைல் தாரத்திலுள்ளது. (இ) ராஜ ராணியா எனப்படும் மஞ்சள் நிறமான மணற்கல்லால் அமைந்த காரணத்தால் ராஜராணி என்னும் பெயர் கோயிலுக்குரியதாகியது. அது பஞ்சரதத் தளியாகும்.

அதன் மூலஸ்தானம் சதுரவடிவில் உருவாக்கப் பெற்ற போதும் சுவர்ப்புறங்களில் அமைந்த கட்டடப் பகுதிகளின் காரணமாக

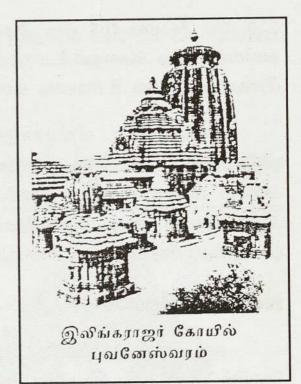
இக்கோயில் வட்டவடிவமான தோற்றத்தைப் பெற்றள்ளது. கண்டியைச் சுற்றியும் அதனை ஒட்டியும் அமைந்து பல்கிப் பெருகியுள்ள வனப்பு மிகுந்த அங்க சிகரங்களால் அலங்காரத் தோற்றத்தை ஆலயம் அடைந்துள்ளது. வாடத்திலே மிகுந்து காணப்படுஞ் சிற்பங்கள் கவர்ச்சி பொருந்திய வண்ணம் செதுக்கப் பெற்றுள்ளன. இக்கோயிலின் சிகரம் அமைப்பிலே கஜூராகோவில் உள்ளவற்றைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றது. இன்னுமொரு அம்சத்தில் ராஜராணி மத்திய இந்தியாவிலுள்ள கோயில்களை ஒத்திருக்கின்றது. அதன் அங்க சிகரங்களில் இரட்டை ஆமலங்கள் பொருந்தியுள்ளமை கவனிதற்குரியது. ஐகமோகனத்திலே புதுமையான சிற்ப அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. சுவர்களை ஒட்டிய சதுரமான இரட்டைத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுக்கிடையிலே, அடியில் யானை மேல் நிற்கும் சிங்க உருவங்களும், மேலே நாக வடிவங்களுஞ் செதுக்கப் பெற்றுள்ளன. வாசலில் அமைந்துள்ள தளங்களிலும் இவ்விதமான வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன.

டுலிங்கராஜர் கோயில்

கலிங்கத்துக் கோயிலமைப்பின் வளர்ச்சியின் உன்னத நிலையினை லிங்கராஜர் கோயிலிற் காணமுடிகின்றது. திரிபுவனேஸ்வரர் பள்ளிகொள்ளுங்

இந்துக் கோயில்கள்

கோயிலாக அமைக்கப் பெற்றதாற் புவனேஸ்வர(ம்) என்னும் பெயரும் அதற்கு உரியதாகியது. கோயில் அமைந்துள்ள நகரமும் அதன் காரணமாகப் புவனேஸ்வர(ம்) என வழங்கி வருகின்றது. ஓங்கி உயர்ந்து எழுந்த எடுப்பான தோற்றத்தினாலும் கலை வனப்பினாலும் கவர்ச்சி மிக்க சிற்பங்களின் செம்மையான தோற்றத்தினாலும் விசாலமான கட்டட அமைப்புகளின் நேர்த் தியான நீர்மாணத்தினாலும் அற்புதக் கோலத்துடன் ஆலயம் விளங்குகின்றது.

கோயிலின் சிகரமானது 160அடி

உயரங் கொண்டது. புவனேஸ்வரத்திற்கு அப்பாலே பல மைல் தூரத்திலிருந்தும் அதனைப் பார்க்க முடிகின்றது. அதன் உன்னதமான கண்டி பரண்டத்திலிருந்து சிறிதளவான உட்சரிவுடன் மேல்நோக்கி எழுகின்றது.

லிங்கராஜர் கோயிலில் ரேகா தேயூல் என்பதோடு ஐகமோகனம், நாடமந்திரம், போகமந்திரம் என்னுங் கட்டடங்களுங் காணப்படுகின்றன. நேரான ஒரே பீடத்தில் அவை அனைத்தும் ஒன்றன் முன் ஒன்றாக அமைந்துள்ளன. ரேகா தேயூல், ஐகமோகனம் ஆகியவிரண்டும் பஞ்சரத அமைப்புடையவை. ஐகமோகனத்தின் கண்டி இரண்டு போதலங்களால் அமைந்துள்ளது. சதுர வடிவமான போதலங்களின் மேல் வேகி, ஆமலக~சிலா, கபூரி என்பன வழமைபோல் வட்டமான வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஐகமோகனத்தின் உச்சிப்பாகம் நிலத்திலிருந்து 100 அடி உயரத்தில் உள்ளது. அதன் பிரமாண்டமான வடிவத்தாலும் வனப்புமிக்க தோற்றத்தாலும் இங்குள்ள ஐகமோகனம் பிரசித்தமானது. உன்னதமான சிகரத்தின் கோலத்திற்கு ஏற்புடையதாக அது அமைந்துள்ளது.

லிங்கராஜர் கோயிலின் சிகரமும் ஐகமோகனமும் ஒரே காலத்தவை, பதினோராம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அமைக்கப் பெற்றவை. வனப்பிலாங் கலைச் சிறப்பிலும் அவை எல்லாம் ஒரே தரத்திலுள்ளவை. கோயிற் பிரகாரத்தினுட் காணப்படுஞ் சிறிய கட்டடங்களில் அம்மன் கோயிலான பகவதி ஆலயம் சிறப்புமிக்கது. கலை வனப்பில் அது உன்னத வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தது. அதிலுள்ள சிற்பங்கள் அதிரம்மியமான கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டவை. லிங்கராஜர் கோயிலின் வளாகம்

கலிங்கத்துக் கோயில்கள்

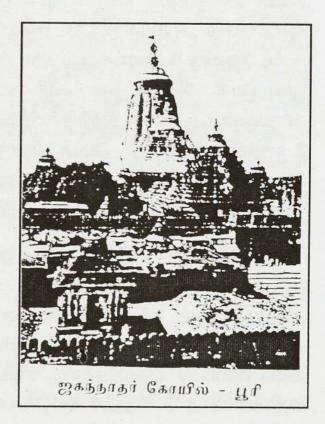
520 அடி நீளமும் 465 அடி அகலமுங் கொண்ட நீள் சதுரமாகும். பீராகாரச் சுவர்கள் மிகுந்த அகலமும் உயரமுங் கொண்ட பீரமாண்டமான அமைப்புகளாகும். பீராகாரத்தினுள்ளே உயரமான மேடையொன்றுங் காணப்படுகின்றது.

அமைப்பிலே லிங்கராஜர் கோயிலை ஒத்த ஆலயங்கள் பல புவனேஸ்வரத்திலும் வேறு நகரங்களிலுமுள்ளன. பொதுவாக அவை யாவும் அளவுப் பிரமாணங்களிலும் வனப்பிலும் அதனிலுங் குறைந்தவை. ஆயினும், அழகு மிக்கன என்ற வகையிலும் கலிங்கத்துக் கலைமரபின் ஒரு பிரதான கட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பவை என்பதாலும் அக்கோயில்களுங் கவனத்திற்குரியவை.

ஐகந்நாதர் கோயில்

தல யாத்திரைகளினாலே சிறப்புற்ற பூரி நகரில் அமைந்துள்ள ஐகந்நாதர் கோயில் பரத கண்டம் முழுவதிலுமே போற்றப்படும் பேரமைப்பாகும். அதன் கட்டடத் திருப்பணிகள் அனந்தவர்மன் சோடகங்கனின் ஆதரவுடன் கி. பி. 1100 ஆம் ஆண்டளவிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அமைப்பிலே அது லிங்கராஜர் கோயிலைப் போன்றது. அது ஐகமோகனம், நாடமந்திரம், போக மந்திரம் என்னும் பகுதிகளையுங் கொண்டது. அது 310 அடி நீளமும் 80 அடி அகலமுங் கொண்ட கட்டட அமைப்பாகும். அதன் சிகரம் 200 அடி உயரங் கொண்டது.

நாட மந்தீரம் 80 அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்டது. வழமைக்கு மாறாக அது தூண்கள் பொருந்திய மண்டபமாக அமைந்துள்ளது. நான்கு வரிசைகளாக அமைந்த தூண்கள் மண்டபத்தின் முகட்டினைத் தாங்கி நிற்கின்றன. ஒவ்வொரு வரிசையிலும் நான்கு தூண்கள் உள்ளன. பிரதான கட்டடத்தைச் சுற்றி ஏறக்குறைய 40 சிறிய தேவாலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயத்தைச் மன்று சுற்றி பிராகாரங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் ஒவ்வொரு பக்கச் சுவரின் நடுவிலும் வாசல்கள் உள்ளன. காலாகாலமாக ஏற்பட்ட

இந்துக் கோயில்கள்

திருத்தங்களினாலுஞ் சுண்ணாம்புப் பூச்சினாலும் ஐகந்நாதர் கோயிலின் கலைவனப்புங் கவர்ச்சியும் மங்கிவிட்டன.

கோனரகம்

கோனரகத்துச் சூரியனார் கோயில் கலிங்கத்துக் கலைஞர் நீர்மாணித்த

ஆலயங்களிலே மகோன்னதமானது. நரசீங்க தேவனால் (1238~63) அமைக்கப்பெற்ற இக்கோயில் பூரி நகரத்திற்கு வடகிழக்கிலே இருபது மைல் தாரத்திற்கு அப்பாலே, கடற்கரைக்குச் சமீபத்திலே அமைந்துள்ளது. அது மகோன்னதமான மனோசக்தி வாய்ந்தோரால் நீர்மாணிக்கப் பெற்றதென்றும் அதன் வரைவிலாப் பெரு மையாலே

திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை என்றம் கலாதத்துவ விமர்சகரான பேர்ஸி பிறௌன் கூறுகின்றார். இந்தியக் கட்டடக் கலைஞர்கள் அமைத்த பிரமாண்டமான வனப்பு மிகுந்த ஆலயங்களுள் அதுவும் ஒன்றாகும். ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய இரதம் போன்ற அற்புதக் கோலத்திலே சூரியனார் கோயில் கோனரகத்திலே நீரமாணிக்கப்பட்டுள்ளது. பீடத்தின் நீளப்பாட்டுப் பக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 10 அடி உயரமுள்ள 12 சக்கரங்கள் வனப்புமிக்க வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

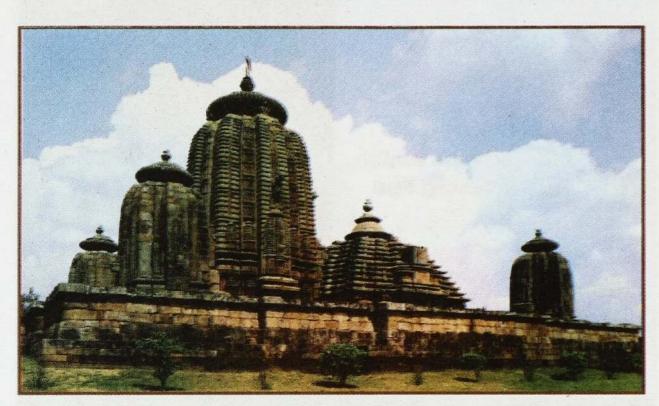
ழன்புற வாசலின் படிக்கட்டுகளின் ஓரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஏழு குதிரைகளின் உருவங்கள் உள்ளன. கடினமான வேகத்துடன் கனம்மிகுந்த வாகனத்தை அதிக சிரமத்தோடு கம்பீரமாக இழுத்துச் செல்லும் அலங்காரக் கோலத்துடன் குதிரைகளின் வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நிர்மாணித்தவர்களின் கற்பனைத்திறன் வியப்பிற்குரியது, கலைத்திறன் ஒப்பிடற்கு அரியது. கோனரகத்துக் கோயில் 875 அடி நீளமும் 540 அடி அகலமுங் கொண்ட மாபெரும் பிரகாரத்தினுள் அமைந்திருந்தது. அதன் பிரமாண்டமான சிகரமும் நாடமந்திரத்தின் கண்டியும் காலப் போக்கில் இடிந்து வீழ் ந் து விட்டன. ஆயினும், இடி பா டு களுக் கிடையினு ஞ சுவர்களிலுங் காணப்படும் எண்ணற்ற சிற்பங்கள் ஆலயத்தின் வரைவிலாச் சிறப்பிற்குச் சான்றாக உள்ளன. வனப்பு மிகுந்த பல உருவங்களுந் தேவர்

படிமங்களும் காமரசனையின் நுட்பங்களை உணர்த்தும் உருவங்களும் அவற்றிடையே காணப்படுகின்றன.

நாடமந்திரமானது தனியான கட்டடமாகப் புறவாசலின் நேரே அமைந்துள்ளது. மிக உயரமான பீடத்தில் அதனை அமைத்துள்ளனர். பிரதான கோயிலின் அம்சங்கள் பலவற்றை அமைப்பிலே பிரதிபலிக்கும் வகையிலே இக்கட்டடம் உருவாகியிருந்தது. போகமந்திரமுந் தனியொரு அமைப்பாக விளங்கியதோடு கோயிலுக்கு முன்பாகவன்றி நாடமந்திரத்தின் பக்கத்திலே நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜகமோகனம் மட்டுமே இங்கு அழிவுறாத நிலையிற் காணப்படுகின்றது. அது 100 அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். அதன் கண்டி 100 அடி உயரமானது. பிரகாரத்தினுள் தென்மேற்கு மூலையில் அமைந்துள்ள இராமச் சந்திரர் கோயில் இங்குள்ள தேவக்கோட்டங்களிலே சிறப்புமிக்கது. கலிங்கத்து கோயில்கள்

பிரம்மேஸ்வரம்

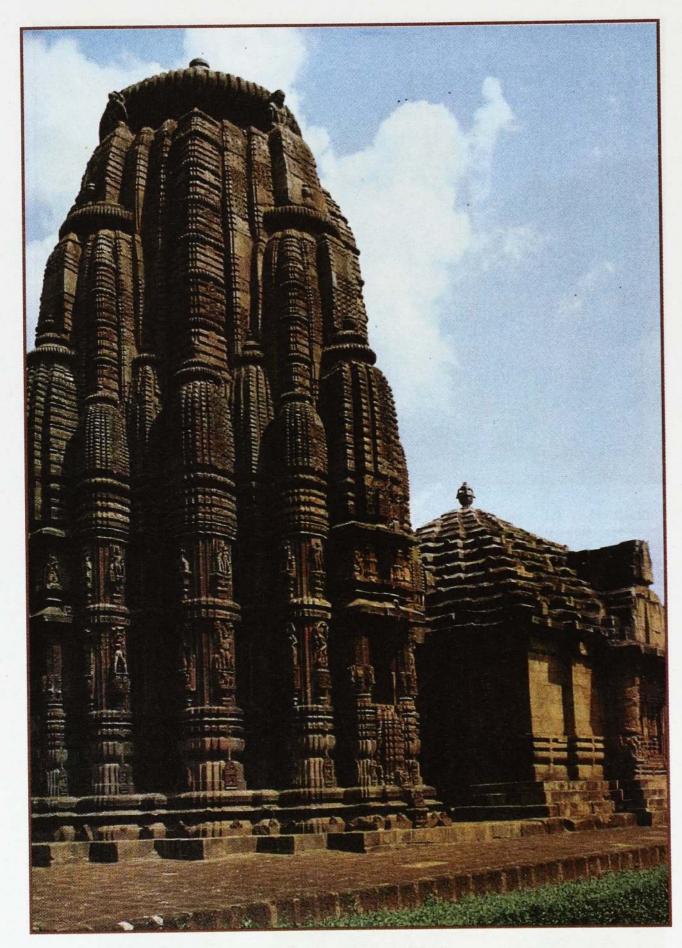
லிங்கராஜா கோயில்

புன்னகை பொழிந்த கோலத்து அழகி

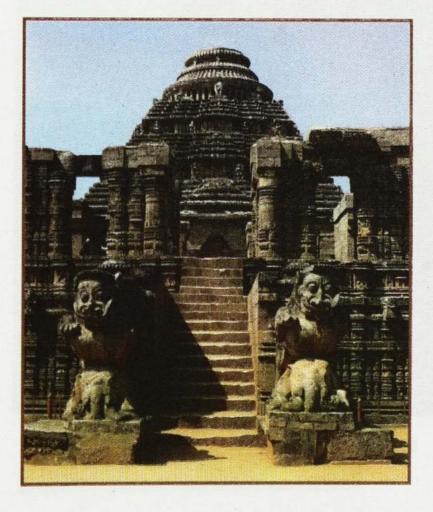
சூரியன்

ராஜாராணி கோயில்

முக்தேஸ்வரம்

சூரியனார் கோயில்

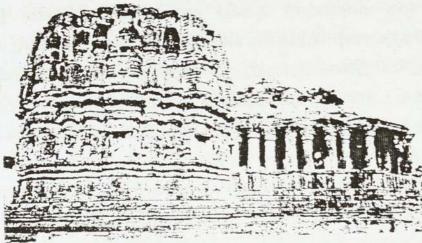
கல்யாணிச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி

சி. பத்மநாதன

சாளுக்கியரின் ஆதிக்கம்

கல்யாணபுரம் என்னும் நகரை இராசதானியாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த சாளுக்கிய வம்சத்தவரைக் கல்யாணிச் சாளுக்கியர் என்பர். அவர்கள் வாதாபிச் சாளுக்கியருக்குப் பிற்பட்டவர்கள். அவர்களின் ஆட்சி 10 முதல் 12 வரையான நாற்றாண்டுகளில் நடைபெற்றது. கல்யாணிச் சாளுக்கியர் வாதாபி மன்னர்களின் வழிவந்தவர்கள் என்று அவர்களின் ஆவணங்கள் கூறும்.

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் தக்கிணத்திலே வலிமை பொருந்திய பரந்த இராச்சியமொன்றை உருவாக்கியிருந்தனர். கர்நாடகம், மகாராஷ்டிரம் ஆகியன அவர்களின் ஆதிக்க வலயமாக அமைந்திருந்தன. அவர்களின் செல்வாக்கு

சோமேஸ்வரம் கடக்

சோமேஸ்வரம் - கடக்

வட இந்தியாவிலும் தென்னிந்தியாவிலும் ஏற்பட்டிருந்தது. வடக்கிலே மத்தியப்பிரதேசம், சௌராஷ்டிரம் என்பன மீது அவர்கள் பல முறை படையெடுத்தனர். தெற்கிலும் கிழக்கிலும் கங்கபாடி, வேங்கி என்பனவற்றின் காரணமாகச் சாளுக்கியருக்கும் சோழருக்கும் இடையில் 100 வருடங்களுக்கு மேலாகப் போர்கள் நடைப் பெற்றன. கல்யாணிச் சாளுக்கியரின் ஆட்சி இரண்டாம் தைலன் என்பவனின் காலத்தில் ஏற்பட்டது. அவன் 973 ~ 74ஆம் ஆண்டளவில் தக்கிணத்திலே இராஷ்டிரகூடரின் ஆட்சியை ஒழித்தான். ஆகவமல்லன், புவனேகமல்லன் என்னும் பட்டங்களையும் அவன் சூடிக்கொண்டான். ஆரம்பத்தில் மான்யாகேடம் அவனுடைய இராசதானியாக விளங்கியது. காலப்போக்கிலே சாளுக்கியர் கல்யாணபுரத்தைத் தங்கள் தலைநகரமாக அமைத்துக் கொண்டனர்.

தைலனுக்குப் பீன் வந்த மன்னர்களிற் சத்யாஸ்ரயன், சோமேஸ்வரன், ஆறாம் விக்கிரமாதித்தன் என்போர் மிகுந்த சிறப்படையவர்கள். சத்யாஸ்ரயனுடைய ஆட்சிக்காலத்திலே சோழருக்கும் சாளுக்கியருக்கும் இடையீற் போர்கள் ஏற்பட்டன. கங்கபாடி, நுளம்பாடி என்னும் இராச்சியங்களைக் கைப்பற்றிய பீன் சாளுக்கியரின் தென் மண்டலங்களையும் சோழர் கைப்பற்றிவிட்டனர். ஜெயசிங்கன், சோமேஸ்வரன், ஆறாம் விக்கிரமாதித்தன் (1076 ~ 1126) ஆகியோரின் காலங்களிற் சோழருக்கும், சாளுக்கியருக்கும் இடையீல் உக்கிரமான போர்கள் இடம்பெற்றன.

ூறாம் விக்கிரமாதித்தனின் ஆட்சியில் மிகவும் வலிமை பெற்று விளங்கிய சாளுக்கியரின் ஆதிக்கம் அவனுக்குப் பின்பு வந்த மன்னர்களின் காலத்தில் வீழ்ச்சியுற்றது. பில்கணர் என்னும் கவிவாணர் விக்கிரமாதித்தனுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை *விக்கிரமாங்க தேவசரிதம்* என்னும் காப்பியமாக எழுதியுள்ளார். சமகாலக் கவிஞரில் அவர் புகழ்மிக்கவர். புருஷோத்தமனுக்குரிய அம்சங்கள் எல்லாம் அமையப் பெற்ற ஒரு மன்னனாக விக்கிர மாதித்தனை பில்கணர் இலக்கிய ரசனையோடு வர்ணித்துள்ளார். அதனால், விக்கிரமாதித்தனின் நாமம் மரபு வழியான இலக்கிய வரலாற்றிலே நிலைபெறலாயிற்று. விக்கிரமாங்கதேவசரிதத்தைச் சில அம்சங்களிற் பாணபட்டரின் ஹர்ஷசரிதத்திற்கு ஒப்பிடலாம். விக்கிரமாதித்தனைப் பெருவீரனாகவும் சக்கரவர்த்தியாகவும் இராசதர்மத்தின் புகலிடமானவனாகவும் பில்கணர் படைத்துள்ளார்.

தக்கிணத்துப் பண்பாட்டு வரலாற்றிலே கல்யாணிச் சாளுக்கியரின் காலம் சிறப்புமிக்க ஒரு காலமாகும். அது உற்பத்திப் பெருக்கமும் வாணிபமும் செல்வமும்

The V. SIVASAMY

செழித்தோங்கிய காலமாகும். சாளுக்கியர் பேரரசு பரத**்கண்**டத்தின் ஏனைய பகுதிகளோடு வர்த்தகம், கலாசாரம் ஆகிய துறைகளில் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தது. கல்யாணபுர மன்னர்கள் சமய நெறிகள் பலவற்றிற்கும் ஆதரவு வழங்கினார்கள். வித்யாதரிசிகளும் வித்யாபீடங்களும் அவர்களிடமிருந்து மிகுந்த அளவிலே ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. ஆலயங்களுக்கும் சமயகுரவருக்கும் கவிஞருக்கும் கலைஞருக்கும் தானங்களையும் மானியங்களையும் வழங்கி மன்னர்கள் சிறப்புச் செய்தார்கள். கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு அபிவிருத்திகளையும் நாகரீக வளர்ச்சிகளையும் விவரமாக அறிந்துக் கொள்ளக் கூடிய கருவூலமாக **மானசொல்லாச** என்னும் நூல் விளங்குகின்றது. அது அபிலாஷிதார்த்த சிந்தாமணி என்றுஞ் சொல்லப்படும். சோமேஸ்வரன் என்னும் மன்னன் அதனை எழுதினான். அறிவுக் களஞ்சியமாய் அமைந்துள்ள மானசொல்லாச ஐந்து பிரகரணங்களைக் கொண்டது. அவை ஒவ்வொன்றிலும் 20 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அரண்மனையினை மையப்படுத்தி உலகியல் சம்பந்தமான அறிவு தொடர்பான விவரங்கள் நூலிலமைந்துள்ள 100 அத்தியாயங்களிலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. கட்டடக்கலை, படிமக்கலை, ஒவியம் முதலான நுண்கலைப்பற்றிய அறிவுக்களஞ்சியமாகவும் அது விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. சாளுக்கிய மன்னனான சோமேஸ்வரன் சமகாலத்து அனுபவங் களின் அடிப்படையிலே நுண்கலைகளைப் பற்றி விரிவாக விளக்கினான். சாளுக்கியர் காலத்துச் சிற்பக் கலைஞர்களின் வினோதமான படைப்புகளை அவர்களின் காலத்துக் கோயில்களிலும் அவற்றிலமைந்துள்ள படிமங்களிலும் கண்டு கொள்ளலாம்.

வேரை கலைப்பாணி

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கட்டடங்கள் வேஸர கலைப்பாணிக்கு உரியவை. வேஸர கலைப்பாணியிலமைந்த கட்டங்கள் விந்தியமலைக்கும் துங்க பத்திரை நதிக்கும் இடையிலமைந்த நிலப்பகுதியிலே காணப்படுமென்று சிற்ப சாஸ்திரங்களும் ஆகமங்களும் கூறும். ஆனாலும், அவற்றைக் கர்நாடகத்திலேயே பொதுவாகக் காணமுடிகின்றது. வேஸர கலைப்பாணி முற்காலத்து வாதாபிச் சாளுக்கியரின் கட்டடக்கலையை மூலமாகக் கொண்டது. ஐகொளே, வாதாபி, பட்டதகல், ஆலம்பூர் ஆகிய நகரங்களில் ஏழாம், எட்டாம் நாற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த கற்றளிகள் பல உள்ளன. அந்நகரங்களிலே நாகர கலைப்பாணியினதும் தீராவிட கலைப்பாணியினதும் அம்சங்கள் கலந்த கோயில்களை நீர்மாணித்தனர். அதனாற் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி தனித்தன்மை கொண்டதொரு கட்டுமான

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி

வகையாக விருத்தி பெற்றது. கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் நாகரம், திராவிடம் என்று வேற்றுமைப்படுத்த முடியாத அளவிலே பொதுமையான அம்சங்களோடு விளங்குகின்றன. வேஸரம் என்ற சொல்வழக்கும் கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலம் முதலாக ஆவணங்களிலே வருகின்றமை இங்கு கவனித்தற்குரியதாகும். வேஸர கலைப்பாணியின் வளர்ச்சியில் நாகரத்தினுடைய செல்வாக்கு அருகிவந்தது. திராவிட முறையிலமைந்த கட்டுமானங்களின் அம்சங்கள் சாளுக்கியரின் கோயில்களிலே அழுத்தம் பெற்றன.

த்ராவிடக் கலைப்பாணியில் உள்ளவாறு வேஸர கலைப்பாணியிலும் கட்டட அமைப்பிலே விமானம், மண்டபம் ஆகிய இரண்டும் பிரதானமான பகுதிகளாக விளங்குகின்றன. விமானத்தின் மேற்புறத்திலே பல்தள அமைப்பு இடம்பெறுகின்றது. அதன் உச்சியிலே ஆமலக வளைவு கொண்ட அம்சம் காணப்படும். அது அண்ட வடிவினதாய் அமைந்திருக்கும். மண்டபங்கள் விமானத்தைக் காட்டிலும் கூடிய அகலத்துடன் காணப்படும். அவற்றின் கூரை தட்டையான சமதளமாக அமைந்திருக்கும். திராவிடக் கலைப்பாணியிற் போல மண்டபங்களிற் தாண்கள் அமைந்திருக்கும். விமானத் தளங்களிலுள்ள கோஷ்டங்கள் தனிரகமானவை. அமைந்திருக்கும். விமானத் தளங்களிலுள்ள கோஷ்டங்கள் தனிரகமானவை. அவை நாகரசிகர அமைப்பிலுள்ள அம்சங்களுடன் விளங்கும். கோஷ்டங்கள் நாகர சிகரங்களைப் போல அடியிலிருந்து மேலாக, ஒன்றன் மேலொன்றாக நேர் கோட்டில் அமைந்திருப்பதனாற் சிகரம் மிகவும் அலங்காரமான தோற்றத்தைப் பெறுகின்றது.

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்களில் மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றி மூடப்பெற்ற திருச்சுற்றாலை காணப்படுவதில்லை. அந்த வகையில் அவை தோற்றத்திற் திராவிட விமானங்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. மண்டபங்களின் புறச்சுவர்களின் அமைப்பில் நாகர பாணியின் அம்சங்களும் திராவிடப் பாணியின் அம்சங்களும் கலப்புற்றுள்ளன. வடஇந்தியக் கோயில்களைப் போல வெளிப்புறத்திலே சுவர்கள் நடுவிற் பிதுக்கமாயிருக்கும். அவற்றிவுள்ள இடைவெளிகளிலே நாகர சிகரங்கள் போன்ற வடிவங்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். அவற்றின் ஓரங்களிலே திராவிடமான கட்டடங்களிற் காணப்படுவதைப் போன்று அரைத் தூண்களின் வடிவம் அமைந்திருக்கும். காலப்போக்கிலே நக்ஷத்திர வடிவமான கட்டட அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. டம்பல் என்னும் இடத்திலுள்ள தொட்ட வாசப்பர் கோயில் அதற்கோர் உதாரணமாகும். பின்பு, ஹொய்சலர் காலத்திலே நக்ஷத்திர வடிவமான கோயில்கள் தென் கர்நாடகத்திலே வழமையாகிவிட்டன.

இந்துக் கோயில்கள்

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் சிலவற்றில் மண்டபம் ஒன்றைச் சுற்றி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மூலஸ்தானங்கள் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இரண்டு, மூன்று அல்லது நான்கு மூலஸ்தானங்கள் பல இடங்களில் இம்மாதிரியாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் விமானங்களோடு அமைக்கப்பட்டுள்ளதால் அவ்வகையான கட்டடங்கள் மிகவும் அலங்காரமான தோற்றத்துடன் விளங்குகின்றன. கல்யாணிச் சாளுக்கியர் சோழர்களைப் போல பீரமாண்டமான தோற்றமுடைய கோயில்களை அமைப்பதிற் கவனஞ் செலுத்த வில்லை. அவர்களின் கோயில்கள் மிதமான அளவுக் கொண்டவை. ஆனால் மண்டபத் தூண்கள், கூரை முகடுகள், விதானங்கள், வாயிற் கதவுகள், வெளிப்புறச் சுவர்கள் முதலியவற்றின் வனப்பில் அதிக கவனஞ் செலுத்தினார்கள். சாளுக்கியக் கலைஞர் கோயில்களை நிர்மாணிக்குமிடத்து பச்சைநிறமுடைய கற்களையும், கருநீலமான கற்களையும் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். தேவைக்கு ஏற்றவாறு அந்த வகையான கற்களைக் கருவிகளினாலே மிகுந்த நுட்பத்துடனும் வனப்புடனும் செதுக்க முடிந்தது. மிக நுட்பமான வேலைப்பாடுகளையும் அதிக வனப்புடைய சிறிய உருவங்களையும் அவற்றிலே வடிவமைத்தனர். பளிங்கு போலப் பிரகாசிக்கும் தன்மை அந்த கற்களின் இயல்பான அம்சமாகும். அவற்றில் அமைக்கும் வேலைப்பாடுகள் ஆபரணங்களிலும், துணிகளிலும் அமைக்கப்படும் சித்திர வேலைப்பாடுகளைப் போல மிகவும் நடப்பமான கோலமானவை; மிகவும் கவர்ச்சியானவை.

கர்நாடக தேசத்திற் பல இடங்களிலே நாற்றக்கணக்கான கோயில்களைச் சாளுக்கியர் அமைத்தனர். ஆயினும், அவை நன்கு அடையாளங் காணப்பட்டு விவரிக்கப்படாமையால் இந்தியக் கட்டட கலை வரலாறு பற்றிய நால்களிலே அவற்றைப்பற்றித் தனியான, விரிவான அத்தியாயங்களும் எழுதப்படவில்லை. நுண்கலை ரசிகர்களும், ஆய்வாளர்களும் கடந்த சில தசாப்தங்களாகவே அவற்றிலே கவனஞ் செவுத்தியதால் அக்கோயில்களப் பற்றிய விவரங்கள் ஓரளவிற்கு இந்நாட்களில் வெளிவருகின்றன. சில பிரதானமான தலங்களிலுள்ள கோயில்களை உதாரணங்களாகக் கொண்டு வேஸர கலைப்பாணியின் சிறப்பியல்புகள் இங்கு சுருக்கமாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

குக்கனூரிலுள்ள கல்லேஸ்வரம்

முன்னாட்களில் நிலைபெற்ற ஹைதராபாத் இராச்சியத்தின் எல்லைக்குள் அமைந்துள்ள குக்கணூர் என்னும் ஊரிற் பல பழைய கோயில்கள் உள்ளன. அவற்றிலே கல்லேஸ்வரம் என்னும் ஆலயம் முற்காலத்துக் கட்டட அமைப்பு வேஸரமாக விருத்தி பெறுவதைப் பிரதிபலிக்கின்றது. அதில் விமானம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அமைந்திருக்கின்றன.

முன்புறத்தில் நந்திபீடம் அமைந்துள்ளது. புறச்சுவர்களில் அமைந்துள்ள கோட்டங்களிலே தேவர்களின் படிமங்களுக்குப் பதிலாகச் சிகரங்களின் குறுவடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தென்னிந்நியக் கோயிற் கட்டட அமைப்பினைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு புதுமையாகும். காலப்போக்கில் இந்தமுறை பல கட்டட அமைப்புகளிற் கையாளப்பட்டமையினை அவதானிக்க முடிகின்றது. விமான தளங்கள் உயரங்குறைந்தனவாக உள்ளன. மேற்புறத்திலுள்ள பகுதிகள் இரட்டை வளைவுடைய அம்சங்களாக அமைந்துள்ளமையும் ஒரு புதுமையாகும். திராவிட கட்டுமானத்தின் சில அம்சங்கள் மாற்றமடைந்து சாளுக்கியர் கலைப்பாணிக்குரிய விமானத் தோற்றம் உருப்பெற்றமைக்குக் கல்லேஸ்வரம் ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

லக்குண்டி சமணக்கோயில்

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணியின் அபிவிருத்தியிலுள்ள இரண்டாவது கட்டத்தை லக்குண்டியிலுள்ள சமணப்பள்ளியிற் காணலாம். தார்வார் மாவட்டத்திலே கடக் என்னுந் தலத்திற்கு வடகிழக்கில், ஒன்பது மைல் தூரத்தில் லக்குண்டி என்னும் ஊர் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கே கருமை நிறமான குளோரைற் சிஸ்ட் என்னும் வகையான கல்லைக் கட்டுமானங்களுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மிகவும் மென்மையான இழைகளோடு ஓடியமைந்த அந்தக் கல் நட்பமான வேலைப்பாடுகளைச் செதுக்குவதற்கு மிகவும் உகந்ததாகும். மலரிதழ் போன்ற கோலமான வேலைப்பாடுகளை லக்குண்டியில் அமைந்துள்ளனர்.

லக்குண்டியிற் பல புராதனமான கட்டடங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே மிகவும் புராதனமானதென்று கருதப்படும் சமணப்பள்ளிக் கட்டுமானத்திற் குக்கணர் கல்லேஸ்வரத்தைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றது. விமானம், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், முகமண்டபம் என்னும் பாகங்கள் ஒரே வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வடிவமைப்பில் அது திராவிடமான கட்டுமானமாகும். அதன் வெளிப்புறச் சுவர்களிலுள்ள வேலைப்பாடுகள் கல்லேஸ்வரத்தில் உள்ளவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டவை. ஆயினும், அவை மிகுந்த வனப்புடையவை; முன்னேற்றங் கொண்டவை. கோஷ்டங்களின் அருகிலமைந்த அரைத்தாண்கள் மெலிந்தனவாகவும் மேற்புரத்தில் அலங்காரமான தோரணங் கொண்டனவாகவும் விளங்குகின்றன.

சௌத்தம்பூர் முக்தேஸ்வரம்

தோற்றத்தில் லக்குண்டி ஆலயத்தைப் போன்ற பல கோயில்கள் சாளுக்கியரின் இராச்சியத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. சௌத்தம்பூரிலுள்ள முக்தேஸ்வரம் அவற்றில் ஒன்றாகும். ஆலயம் அளவிற் சிறியது; தோற்றத்தில் வனப்பு மிக்கது. முகமண்டபங்களைச் சுற்றிக் கக்ஷாசனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அது நாகர பாணியிலுள்ள அம்சங்களில் ஒன்றாகும். சுவர்களின் வெளிப்புறத்தில் அமைந்த அலங்கார வேலைப்பாடுகள் அழுத்தமானவையாகவும், செம்மையான வையாகவும் காணப்படுகின்றன. அதிஷ்டானப் படைகளிலுள்ள அலங்கார வேலைப் பாடுகளும் வனப்புடன் விளங்குகின்றன. அவற்றின் மேல் அமைந்திருக்கும் அலங்காரச் சிற்பங்கள் கவர்ச்சியான தோற்றங் கொண்டவை. மாடக்குழிகள் எல்லாம், எல்லாத் தளங்களிலும் கீழிருந்து மேலாக ஒரே வரிசையில் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அமைந்து காணப்படுங் கோலத்தினால் விமானம் மிகுந்த சிறப்புடன் விளங்குகின்றது. ஓரளவிற்கு நாகர சிகரங்களின் தன்மையை அவை பீரதிபலிக்கின்றன. விமானத்தில் அமைந்த தூபி இரட்டைப்பட்டை அமைப்பாகும். நடுவிலே நேரான வரிமானமும் அமைந்துள்ளது. ஹாவேரியிலுள்ள சித்தேஸ்வரம், ஹாலஹல்லி என்னுமிடத்துச் சோமேஸ்வரம், இரல்கி என்னும் தானத்துச் சித்தராமேஸ்வரம் ஆகிய கோயில்கள் முக்தேஸ்வரத்தைப் போன்றவை. அவற்றுள் மன்று விமானங்களோடு அமைந்துள்ள சோமேஸ்வரம் மிகுந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றது. அக்கோயில்கள் 11ஆம் 12ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு உரியவை.

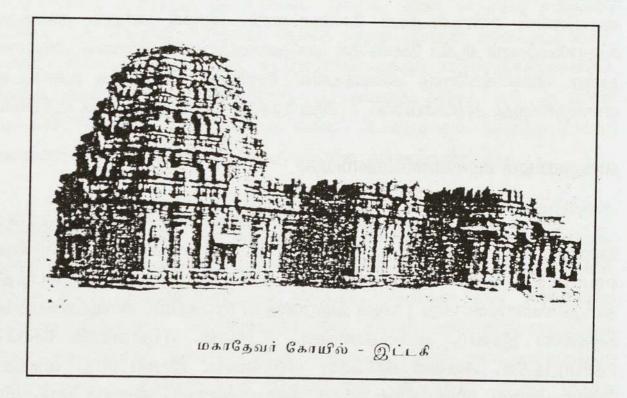
லக்குண்ழக் காசிவிஸ்வேஸ்வரம்

சாளுக்கியர் கலைப்பாணியின் பூரணமான வளர்ச்சியினை 12.ஆம் நூற்றாண்டுக் கோயில்கள் பலவற்றிலே காணலாம். அக்கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் எல்லாவற்றையும் லக்குண்டியிலுள்ள காசிவிஸ்வேஸ்வரர் ஆலயத்திற் கண்டுகொள்ளலாம். அது 12ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அமைக்கப்பெற்றது. தலத்திலே இரண்டு மூலஸ்தானங்கள் உள்ளன. பிரதானமான கோயில் எதிர்ப்புறத்தில், அதனை நோக்கிய வண்ணமாக இரண்டாவது விமானம் அமைந்துள்ளது. விமானங்கள் பல்தள அமைப்புகளாகும். ஆனால் தளங்களின்

வேறுபாடுகளை நெருக்கமாக அமைந்துள்ள அலங்காரச் சிற்பங்கள் மறைந்துள்ளன. கீழிருந்து மேலாக ஒரே வரிசையில் அமைந்த கோஷ்டங்கள் நாகர சிகரத்தின் நிமிர்ந்தெழும் ஒங்கிய கோலத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன. சிகரத்தின் அலங்கார வேலைப்பாடுகள் தன்மையில் விசேடமானவை. நானாவிதமான வடிவங்களும் மிகவும் நடபமான வேலைப்பாடுகளும் அவற்றிலே காணப்படுகின்றன. வாயில்களில் அமைந்துள்ள சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மிகவும் நடபமானவை: ஈடும் எடுப்பும் அற்றவை; துகில்களிற் காணப்படும் நடபமான சித்திரங்களைப் போல அமைந்தவை. சிற்ப அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகுந்து காணப்படும் கட்டடங்களிற் காசிவிஸ்வேஸ்வரம் தலைசிறந்ததாகும்.

இட்டகி மகாதேவர் ஆலயம்

இட்டகி மகாதேவர் கோயில் வேறொரு வகைக்குரிய அமைப்பாகும். அது 1112 ஆம் வருடத்தில் நீர்மாணிக்கப்பட்டது. பல படைகள் பொருந்திய, பொதுவானதும் மகத்தானதுமான, அதிஷ்டானமொன்றில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கோயில்களின் நடுவில் அது காணப்படுகின்றது. அக்கோயிலின் நீர்மாணம் பற்றிய விவரங்களைக் கூறும் சாசனமொன்ற அதனைத் தேவாலயச் சக்கரவர்த்தி என்று வர்ணிக்கின்றது. சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் அதனை உன்னதமாகக் கொள்ளலாம்.

அக்கோயிலின் எல்லாப் பகுதிகளும் மிகவும் பொருத்தமான அளவுப் பிரமாணங்களோடு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனாற் கட்டடத்திள் கலையம்சங்கள் மாசு மறுவின்றிப் பொலிவுடன் விளங்குகின்றன. அலங்காரச் சிற்பங்கள் எல்லாம் அவற்றிற்குரிய இடங்களிலே பொருத்தமான அளவுகளிலும் மிக நடப்மான வேலைப் பாடுகளுடணும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. இட்டகி மகாதேவர் கோயில் லக்குண்டி யிலுள்ள காசிவிஸ்வேஸ்வரத்தைக் காட்டிலும் அளவுப் பிரமாணாங்களிற் பெரியதாகும். அதன் அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் லக்குண்டிக் கோயிலுள்ளவற்றைக் காட்டிலுஞ் சிறப்பானவை.

அதிலே மூலஸ்தானம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னம் பகுதிகளும் முன்புறத்தில் நந்திபீடமும் அமைந்திருக்கின்றன. அவை அனைத்தும் வழமை போல ஒரே வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயம் கிழக்கு நோக்கிய கட்டுமானமாகும். அலங்கார மண்டபத்தில் நானாவிதமான தோற்றங்களுடன் உருவாக்கப்பெற்ற 68 தாண்கள் உள்ளன. நடுவில் அமைந்துள்ள 4 தாண்கள் முகட்டைத் தாங்கி நிற்கின்றன. அதி அற்புதமான வேலைப்பாடுகள் அவற்றிலே காணப்படுகின்றன. அந்த மகா மண்டபத்திற்கும் அர்த்த மண்டபத்திற்கும் இடையில் அளவிற் சிறியதான அந்தராளம் அமைந்துள்ளது. அதன் நடுவில் நந்தியின் உருவமொன்று அழகிய கோலத்துடன் விளங்குகின்றது. தாண்களின் கதவு நிலைகளிலுங் காணப்படும் சிற்பங்கள் வெள்ளியிலும் தங்கத்திலும் அமைக்கப்படும் உலோக வேலைப்பாடுகளைக் காட்டிலும் வடிவமைபிற் சிறந்தவையென்று கலாவிமர்சகர் கருதுவர்.

குருவட்டி மல்லிகார்ச்சுனர் கோயில்

குருவட்டி என்னும் இடத்திலுள்ள மல்லிகார்ச்சுனர் கோயிலும் வேஸர கலைப்பாணியிலுள்ள கோயில்களின் தனிச்சிறப்பிற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. அதிலே மூலஸ்தானம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் ஒருங்கிணைந்து காணப்படுகின்றன. முன்புறத்தில் அவற்றோடு தொடுக்கப்படாத பெரியதொரு நந்தி மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலிற் காணப்படும் தாண்களின் போதிகைகளில் மிக நுட்பமான வகையிற் சார்புச் சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கடக் என்னுந் தலத்தில் ஒரு பொதுவான வளாகத்திலே சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்கள் பல காணப்படுகின்றன. அங்குள்ள சரஸ்வதி கோயில் அதன் கட்டட அமைப்பின் காரணமாக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அது ஒரு சாந்தாரக் கோயில் போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றி மூடப்பெற்ற சுற்றாலை ஒன்று அதில் உள்ளது.

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி

கடக்கிலுள்ள சோமேஸ்வரம் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி, ஹொய்சலர் கலைப்பாணி ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையிலுள்ள தொடர்புகளைப் பிதரிபலிக்கும் அமைப்பாகும். அதன் சுவர்களில் அலங்காரச் சிற்பங்களாக மனித வடிவங்கள் இணைந்துள்ளமை ஒரு புதிய அம்சமாகும். அதிஷ்டானப் படைகளின் அமைப்பிலும் சில சிறப்பம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றன. அப்பண்புகள் பிற்காலத்திலே ஹொய்சளரின் கோயில்களில் விருத்தி பெற்றன.

பீற்காலத்துச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்து மேல்வரும் விவரங்களை அவதானித்துக்கொள்ளலாம்: வேஸரபாணி என்று சிற்பசாஸ்திரங்கள் கூறுங் கோயிற் கட்டுமானமுறை கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்தில் ஒரு தனித்துவமான கலைப்பாணியாக வளர்ச்சி பெற்றது. அது வாதாபீச் சாளுக்கியரின் கட்டட அமைப்பு முறையினை மூலமாகக் கொண்டிருந்தது. ஐகொளோ, பட்டதகல், ஆலம்பூர் ஆகிய நகரங்களில் வாதாபீச் சாளுக்கியர் பல கற்றளிகளை அமைத்தனர். அவற்றிற் சில வடஇந்தியக் கோயில்களைப் போன்றவை. வேறு சில தென்னிந்தியக் கோயில்களைப் போன்றவை. ஒரே வளாகத்தினள் ஏழாம், எட்டாம் நாற்றாண்டுகளில், இரு மரபுகளையும் பீன்பற்றி அருகருகே கோயில்களைக் கர்நாடக தேசத்தில் அமைத்துள்ளனர். அவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு லக்குண்டி,குக்கணர், இட்டகி, சௌத்தும்பூர், கடக் முதலான இடங்களில் 11ஆம் 12ஆம் நாற்றாண்டுகளிலே கற்றளிகளை அமைத்தனர். வேஸர கலைப்பாணியில் அமைந்த ஆலயங்கள் கர்நாடக தேசத்திலும் அதற்கு வெளியிலுள்ள ஊர்களிலும் நாற்றுக்கணக்கில் உள்ளன.

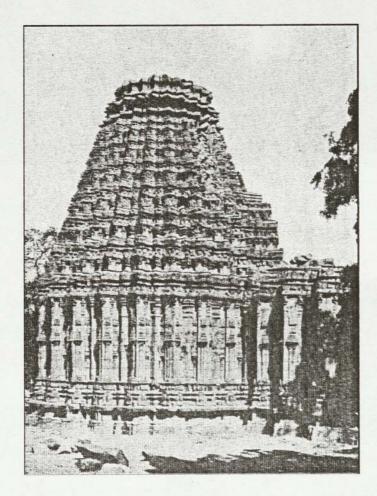
வேஸர கலைப்பாணியில் நாகரத்தின் அம்சங்களையும் திராவிடக் கலைப்பாணியின் அம்சங்களையும் தக்கிணத்துச் சிற்பிகள் வெவ்வேறு அளவுகளிற் சேர்த்துள்ளனர்.

கல்யாணிச் சாளுக்கியரின் கோயில்கள் அமைப்பிலுந் தோற்றத்திலும் தமிழகத்துக் கோயில்களைச் சில அம்சங்களில் ஒத்திருக்கின்றன. மூலஸ்தானம், அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், மண்டபம் என்பன எல்லாக் கோயில்களுக்கும் பொதுவானவையாகும். சில தலங்களில் அலங்கார மண்டபம் ஒன்றினையும் முன்புறத்தில் அமைத்தார்கள். சைவக் கோயில்களில் நந்தி மண்டபம் அமைந்திருக்கும். சைவ, வைணவ, சமணக் கோயில்கள் எல்லாம் பொதுவான அம்சங்களுடன் விளங்குகின்றன.

இந்துக் கோயில்கள்

அதிஷ்டானப் படைகள் நிரையான சிற்பவரிகளோடு சிறப்புற்று விளங்கின. பொதுவாக ஆலயங்கள் எல்லாம் மிதமான தோற்றங் கொண்டவை. மூலஸ்தானம் தாழ்வான தோற்றங் கொண்டிருக்கும். அதன் தளங்கள் திராவிடப் பாணியில் உள்ளவற்றைப் போன்றவை. ஆயினும், தலங்களில் அமைந்துள்ள கோட்டங்கள் கீழிருந்து மேலாக ஒரே வரிசையில் அமைந்திருக்கும் கோலம் தனிச்சிறப்புடையதாகும். நாகர சிகரங்களிற் படைகள் நேராக நிமிர்ந்து அமைந்திருப்பதைப் போன்று அந்த வரிசைகள் காட்சியளிக்கின்றன.

கற்றளிகளை அமைப்பதற்குப் பயன்படுத்திய வண்ணக் கற்கள் நட்பமான அலங்கார வேலைப்பாடுகளுக்கும் பளபளப்பான வனப்பு மிக்க தோற்றத்திற்கும் ஏதுவாயிருந்தன. சுவர்களின் வெளிப்புறத்தில் அமைந்த கோட்டங்களில் படிமங்களுக்குப் பதிலாக விமான சிகரத்தின் பிரதிமைகளை அமைக்கும் விதமும் ஒரு புதுமையாகும். சாளுக்கியரின் மென்மையான அலங்காரத் தோற்றமுடைய வனப்பு மிகுந்த கோயில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கர்நாடக தேசத்தில் ஹளேவீடு, தோரசமுத்திரம், வேலூர் முதலிய நகரங்களிலே ஹெய்சலர் அற்புதக் கோலமான ஆலயங்களை அமைத்தனர்.

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி

கல்யாணிச் சாளுக்கியா் கோயில் – கடக்

கல்யாணிச் சாளுக்கியர் கலைப்பாணி

கல்யாணிச் சாளுக்கியா் காலத்தூண்

கல்யாணிச் சாளுக்கியா் மாடக் குழிச் சிற்பம் – தக்ஷிணாமூர்த்தி

கல்யாணிச் சாளுக்கியா் காலம் கோயில் மண்டபம்

கல்யாணிச் சாளுக்கியா் காலம் மண்டபம் லக்குண்டி

கல்யாணிச் சாளுக்கியா தாண் லக்குண்டி

ஹொய்சலர் கலைப்பாணி

சி. பத்மநாதன்

சாளுக்கியர் காலத்தில் மலர்ச்சி பெற்ற வேஸர கலைப்பாணி துவார சமுத்திரத்து ஹொய்சல மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலே கர்நாடக தேசத்தில் முதிர்ச்சி நிலையினை அடைந்தது. ஹொய்சல இராட்சியத்தின் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்ட 80 ஆலயங்கள் உள்ளன. அவை பொதுஅம்சங்களைப் பொறுத்த வரையில் அடிப்படையிற் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்களைப் போன்றனவாகும். மத்தியில் அமைந்த மண்டபத்தைச் சுற்றி ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆலயங்களை அமைத்துக் கொள்ளும் முறை அந்தக் கலைப்பாணிக்குச் சிறப்பாகவுள்ள அம்சமாகும். சில இடங்களிலே இரண்டு கோயில்களும், வேறு சில தளங்களிலே நடுவிவுள்ள மண்டபத்தைச் சுற்றி மூன்ற கோயில்களும், இன்னுஞ் சிலவற்றில் ஐந்து கோயில்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்விதமாக ஒரு கட்டட அமைப்பினட் பல கோயில்களை அமைத்துக் கொள்வதிற் சாளுக்கியர் காலத்துச் சிற்பிகள் ஹொய்சலர் காலத்தவர்களுக்கு முன்னோடிகளாவர்.

ஹொய்சலர் கலைப்பாணியில் மூலஸ்தானங்கள் நக்ஷத்திர வடிவில் அமைந்திருக்கும். அந்த வகையில் டம்பலிலுள்ள சாளுக்கியர் காலத்து தொட்ட வசப்பர் கோயில் ஹொய்சல கட்டடக் கலைஞர்களுக்கு ஒரு முன்னுதாரணமாக விளங்கியது. நாகர கலைப்பாணியிலுள்ள சில கோயில்களும் நக்ஷத்திர வடிவிலமைந்திருப்பது கவனித்தற்குரிய ஒன்றாகும். ஹொய்சலர் காலத்துக் கோயில்களின் அதிஷ்டானம் மிக உயரமாகவும் விசாலமாகவும் இருக்கும். அதன் மேல் அமைந்த கட்டடத்தைப்போல அதிஷ்டானமும் நக்ஷத்திர வடிவில் அமைந்திருக்கும். அதன் கோணங்களும் வளைவுகளும் கட்டடத்தின் அமைப்புக்கு ஏற்ப வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஹொய்சலரின் கோயில்களிலே திருநடைமாளிகை கட்டடத்தினுள் அழைந்திருப்பதில்லை. அதிஷ்டானத்தின் மேலுள்ள விசாலமான வெளிப்பகுதியே பிரதக்ஷிண பாதையாகப் பயன்படுத்தப்படும்.

வடிவமைப்பிற் சாளுக்கியர் காலத்துக் கோயில்களை ஒத்தனவாயினும் ஹொய்சலரின் கோயில்களிற் சில சிறப்பம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. அதற்குப் பெரும்பாலும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் அலங்கார வேலைப்பாடுகளும் ஏதுவாய் அமைகின்றன. சாளுக்கியர்கள் பிரமாண்டமானவையும் கனதியானவையுமாகிய மணற் கற்களைப் பயன்படுத்திக் கட்டடங்களை உருவாக்கினார்கள். ஹொய்சலர் பயன்படுத்திய கற்கள் அவற்றிலிருந்து வேறுபட்டவை. அவை வண்ணத்திற் கருமையானவையாகவும் கருநீலமானவையாகவும் காணப்பட்டன. மிக நுண்ணிய உளிகள் கொண்டு விரும்பிய வண்ணம் வெட்டுவதற்கும், செதுக்குவதற்கும், அழுத்துவதற்கும் மிகப் பொருத்தமுடைய கற்களாக அவை காணப்பட்டன. கர்நாடக தேசத்தவர்கள் மரத்திலும் யானைத்தந்தங்களிலும் நுண்ணிய உருவங்களைச் செதுக்கி வனப்பு மிக்க வேலைப்பாடுகளைச் செய்வதிலே நெடுங்கால அனுபவமும் இணையில்லாத ஆற்றலுங் கொண்டிருந்தனர். அந்த அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மரகதம் பதித்த தங்க நாணயங்களைப்போல சித்திர வேலைப்பாடமைந்த உருவங்களைக் கல்லிலே செய்தனர். ஆதலினால், ஹொய்சலரின் கோயில்கள் சிற்பக் கலையின் நட்பங்களை விளக்கும் அமைப்புக்களாக விளங்குகின்றன. அதிஷ்டானத்திலும் சுவர்களின் வெளிப்புறங்களிலும் சித்திரம் போல அமைந்த அளவிலாத அழகுடைய சிற்பங்களை அமைப்பதில் ஈடுபட்டார்கள்.

பொதுவாக மிக உயர்ந்து காணப்படும் அதிஷ்டானம் நில மட்டத்திலிருந்து ஒன்பது அல்லது பத்து அடிவரை உயரங்கொண்டதாய் இருக்கும். அதிலே ஒன்பது படைகள் இடம்பெறும். அவை ஒவ்வொன்றிலும் விலங்குகளினதும், மனிதர்களதும் நாகர், கின்னரர் முதலியோரதும் உருவங்கள் அடுக்கடுக்காக வரிமானங்களின் தோற்றத்திலே அனமக்கப்பட்டிருக்கும். அவற்றிலே காணப்படும் யானைகளுங் குதிரைகளும் மிகவும் கம்பீரமானத் தோற்றங் கொண்டவை. அன்னப்பறவைகளின் நிரைகளும் மலர் வடிவங்களும் மலர் கொடிகளும் அதிஷ்டானப் படைகளிலே அமைந்திருக்கின்றன. அதிஷ்டானத்தின் உயர்ந்த எடுப்பான கோலத்தினாலும் அதில் அமைந்துள்ள சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் வரைவிலாத வனப்பினாலும் ஹொய்கூர் கலைப்பாணியிலுள்ள கோயில்கள் கட்டட சிற்பக்கலை வரலாற்றிலே சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அந்தக் கலைப்பாணிக்குரிய கோயில்களில் மூலஸ்தானத்திற்கு முன்னால் அமைந்திருக்கும் அந்தராளம் போன்ற அமைப்பினைச் சுகதாசி என்பர். அதற்கு முன்புறமாக உள்ள பகுதி நவரங்கம் எனப்படும். அது திராவிட கலைப் பாணியிலுள்ள அர்த்த மண்டபத்திற்கு நிகரானது.

இந்துக் கோயில்கள்

வாயிற் புறத்திற்குச் சமீபமாயுள்ள மண்டபம் முகமண்டபம் என்ற சொல்லப்படும். கவர்களின் மேற்புறத்திற் கட்டடத்தைச் சுற்றிக் கபோதம் அமைந்திருக்கின்றது. மண்டபத்தில் அது ஒரு அடுக்கிலே அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மேற் கக்ஷாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் மேலுள்ள பகுதிகள் துளைக்கப்பட்டுள்ளன. ஓரங்களிலே வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்த அரைத்தூண்கள் காணப்படுகின்றன.

விமானத்தின் சுவர்கள் இரு வேறு பாகங்களாகத் தோன்றம் வண்ணமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் இடையே சிறிய வடிவிலான கபோதங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஹொய்சலர் காலத்துக் கோயில்களின் சுவர்களும் சிகரங்களும் அகலப்பாட்டிலமைந்த அலங்காரச் சிற்ப வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. விமானத்திலும் அதிஷ்டானத்தில் உள்ளவற்றைப் போன்ற மூன்று அணிவரிசைகள் அமைந்துள்ளன. விமானத்திலே இடை வெளியின்றி அடுக்கடுக்காகச் சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. மூலஸ்தானத்தைப் போன்ற விமானமும் கூம்பிய கோலத்திலும் நக்ஷத்திர வடிவத்திலும் அமைந்திருக்கும். ஹொய்சலர் கலைப்பாணியில் விமானங்கள் பிரமாண்டமானவையாகவும் ஓங்கியெழுந்த கோலத்திலும் அமைக்கப்படுவதில்லை. நவரங்கதிலும் முகமண்டபத்திலும் வரிசையான தாண்கள் அமைந்திருக்கும். அவை பெரும்பாலும் திராவிட கலைப்பாணிக் கோயில்களிலுள்ளவற்றை ஒத்திருக்கும். அவை பொதுவாகத் தனிக்கல்லில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். சதுரவடிவங் கொண்டமைந்த தூண்களின் அழகிய தலைப்புகளையும் மேற் பாகத்திலே மதனிகை என வழங்கும் சித்திரக் கோலமான படிமங்களையும் கொண்டிருக்கும்.

ஹொய்சலர் கலைப்பாணிக்குரிய கோயில்கள் பலவற்றின் மேற்பகுதிகள் கட்டி முடிக்கப்பெறாத நிலையிலே காணப்படுகின்றன. வேறு சில கோயில்களின் மேற்பகுதிகள் காலக்கிரமத்திலே சிதைவுற்று இடிந்து அழிந்து விட்டன. ஆயினும், அவற்றின் எஞ்சிய பாகங்களில் எண்ணிறந்த சிற்பத் தொகுதிகளும் வனப்பு மிக்கத் தலங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. இன்றும் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலே காணப்படும் ஆலயங்களிற் சோமநாதபுரத்துக் கேசவர் கோயிலும் வேலூரிலுள்ள சென்ன கேசவர் ஆலயமும் ஹளேவீட்டு ஹொய்சல ஈஸ்வரர் கோயிலும் ஹொய்சலர் கலைப்பாணியின் உன்னதமான உதாரணங்களாக விளங்குகின்றன. அம்மூன்று கோயில்களிலும் ஹொய்சல ஈஸ்வரம் தலைசிறத்ததாகும். அது

ஹொய்சாலர் கலைப்பாணி

ஹொய்சலரின் தலைநகரான ஹளேவீட்டில் அமைக்கப்பட்டது. அங்கு அரசர்களால் அமைக்கப்பட்ட சில சமணக் கோயில்களும் வேறு பல கோயில்களும் உள்ளன.

ஹொய்சால ஈஸ்வரம்

ஹொய்சால ஈஸ்வரம் 1 2.ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட தென்பர். அது நக்ஷத்திர வடிவிற் கட்டப்பெற்றுள்ளது. விமானத்திலே சிகரம் அமைந்திருக்கவில்லை. அதன் அதிஷ்டானத்திலே அரிய, சிறப்புவாய்ந்த வேலைப்பாடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. அடித்தளத்திலே யானைகள் ஒன்றையொன்ற துரத்திக் கொண்டு ஓடுவது போல் அணிவரிசையிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதற்கு மேலே குதிரைகள், யாளிகள், இடபங்கள், அன்னப்பறவைகள் முதலியவற்றின் அணிவரிசைகளும் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகவுள்ள அதிஷ்டானப் படைகளில் அமைந்திருக்கின்றன.

வேறொரு படையிலே இராமாயணக் காட்சிகளும் மகாபாரதக் காட்சிகளும் சிற்பக் கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேல் தளத்திலே அமைந்துள்ள சாளரங்களின் கல் அடுக்குகளிலே சீரான முறையிலே துளைகள் குடையப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கீழ் அமைந்த மூன்றடி அகலமான மாடக்குழிகளிற் கடவுட் படிமங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

கோயிலின் முன்னால் அளவிலே பெரீதான நந்தி மண்டபம் இருக்கின்றது. அதிலே நந்தி உடையாரை நோக்கிய வண்ணமாக அமைந்திருக்கின்றது. நந்தி கம்பீரமான தோற்றத்துடனும் வனப்பு மிகுந்த கோலத்துடனும் விளங்குகின்றது. கோயிலின் இரண்டு பக்கங்களிலும் மகர தோரணங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. தெற்கிலமைந்த வாயிற் புறத்தில் உன்னதமான வேலைப்பாடு கொண்ட சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. மேலே சிவபெருமானின் கவர்ச்சிகரமான நடனக் கோலம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வாயிற் புறத்தின் பக்கங்களிலும் சிறப்புமிக்க உருவங்கள். அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே சாலா என்பவன் புலியைக் கொல்லுங் காட்சி குறிப்பிடற்குரியது. நர்த்தன விநாயகர், நடனக் கோலமான சரஸ்வதி, நரசிம்மர், கோவர்த்தனர் முதலியோரின் உருவங்களும் சுவர்களிலுந் துண்களிலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஹளேவீட்டிலுள்ள கேதாரீஸ்வரர் கோயிலும் வனப்பு மிகுந்த ஓர் ஆலயம் ஆகும். ஹொய்சால ஈஸ்வரத்தை அவதானித்த மேல்நாட்டவர் சிலர் அதன் கலை வனப்பினாற் கவரப்பெற்ற அபிமான

இந்துக் கோயில்கள்

உணர்வோடு அதனைப் பாராட்டியுள்ளனர். கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சி முதிர்ச்சி யாகிக் கனிந்த நிறைவினை அங்கு காணலாம் என்று பேர்கசன் என்னும் கலாவிமர்சகர் கூறுவார்.

சென்னகேசவர் கோயில்

வேலூரிலுள்ள சென்ன கேசவர் கோயில் ஹொய்சல மன்னர்களினால் அமைக்கப்பெற்ற சிறப்புமிக்க ஆலயங்களில் ஒன்றாகும். அது அளவிலே மிகவுஞ் சிறியது. ஆனால், கலை வனப்பில் அது ஒப்பற்று விளங்குகின்றது. அதன் கட்டடக்கலை மரபும் சிற்ப வடிவங்களும் ஹளேவீட்டிலுள்ள கோயில்களில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலுந் தரத்தால் உயர்ந்தனவாகும். இக்கோயிலின் வெளிச்சுவரிலே அமைந்திருக்கும் படிம வரிசைகளில் மதனிகை வடிவங்கள் சாலச்சிறந்தனவாகும். அதிஷ்டானத்தின் மேற்படையில் ஏறக்குறைய 40 பெண்களின் உருவங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் பல்வேறு கோலங்களிலே காணப்படுகின்றனர். திலகமிடுங் கோலத்திலும், கையிலே கிளியை ஏந்நதிய நிலையிலும், மலர்ச்செடியின் கீழ் ஒதுங்கியிருக்குங் கோலத்திலும், காதலரை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நிற்குங் கோலத்திலும் பெண்களின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. நவரங்கத்திலே அற்புதமான கோலத்திற் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் வீதானத்திலே தொங்கும் நிலையில் மலர்ந்த தாமரையின் கோலம் விசித்திரமான முறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. நவரங்கத்தின் விதானம் தாமரை பூத்த தடாகம் போல அமைந்து காணப்படுங் காட்சி சாலச் சிறந்ததாகும். அதனை ஒத்த நானாவிதமான சிற்பங்கள் நவரங்கத்திலும் கோயிலின் மற்றைய எல்லாப் பகுதிகளிலும் அமைந்திருக்கின்றன.

மூலஸ்தானத்திலே சென்னகேசவரின் படிமம் ஆறடி உயரத்தில் அமைந்தி ருக்கின்றது. மூலவரை விசயநாராயணன் என்று குறிப்பிடுவர். மூலவரைச் சுற்றியுள்ள பிரபாமண்டபத்திலே தசாவதார வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. மூலஸ்தானத்தின் வாயிலிலே துவாரபாலகரின் உருவங்கள் உள்ளன. இரண்டாம் பிராகாரத்தில் நாராயணர், வேணகோபாலர், விநாயகர், சரஸ்வதி, மகிஷாசுரமர்த்தனி முதலியோரின் படிமங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நவரங்கமானது 92 அடி நீளமும் 78 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதில் 46 தூண்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் மத்தியில் அமைந்த 4 தூண்கள்

ஹொய்சாலர் கலைப்பாணி

மட்டுமே ஒரே விதமான வேலைப்பாட்டில் அமைந்துள்ளன. மற்றவை ஒவ்வொன்றந் தனித்தனியான வடிவமைப்பில் உள்ளன. நானாவிதமான கோலங்களில் வேறுவேறு சிற்ப உருவங்களைத் தூண்கள் தாங்கி நிற்பதால் நவரங்கம் கலையழகு பொலிந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றது. ஒவ்வொரு தூணும் ஒவ்வொரு கலைஞனால் உருவாக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியாகச் சிற்ப வடிவங்களை உன்னதமான கோலத்தில் அமைத்துக்கொள் வதில் ஈடுபடலாயினர்.

சோமநாதபுரத்துக் கேசவர் கோயில்

இது ஹொய்சலர் கலைப்பாணியின் முழுமையான வளர்ச்சி நிலையைப் பிரதிபலிக்கும் கோயிலாகும். அது ஒரு முத்தளிக் கோயிலாகும். அது 87 அடி நீள மும் 83 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. கோபுர வாசல் கிழக்கிலமைந்திருக்கின்றது. அக் கோயிலில் 215 அடி நீளமும் 177 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ள சுற்றுப் பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருக்கின்றது. திருச்சுற்றாலையில் 64 கோட்டங்கள் அமைந்திருந்தன.

சோமநாதபுரத்துக் கேசவர் கோயில் கி.பி.1268 இல் மூன்றாம் நரசிம்மனின் அமைச்சனாக விளங்கிய சோமநாதன் என்பவனால் அமைக்கப்பெற்றது. அதனைப்போன்ற மூன்று விமானங்களைக் கொண்ட பல கோயில்கள் அதற்கு முன்பு கர்நாடக தேசத்திலே அமைக்கப்பட்டிருந்தன. நங்கமங்கலத்துக் கேசவர் கோயில், கோரமங்கலத்துப் பூவேஸ்வரர் கோயில், ஹர்ணஹல்லி கேசவர் கோயில், நுக்கிஹல்லி லக்ஷமி நரசிம்மர் கோயில் என்பன அத்தகைய அமைப்புகளாகும். காலத்தால் அவற்றிலும் பிற்பட்டதான சோமநாதபுரக் கோயில் அமைப்பிலே வனப்பு மிக்கதாகவும் மிகச்சிறந்த வேலைப்பாடுகள் பொருந்தியதாகவும் அமைந்துள்ளது. மண்டபத்தைச் சுற்றி மூன்று பக்கங்களிலும் மூன்று கோயில்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டடங்கள் நக்ஷத்திர வடிவில் அமைந்திருக்கும் மிக உயரமான அதிஷ்டானத்திலே கட்டப்பட்டுள்ளன. கோயில்களைச் சுற்றி ஏழு அடி அகலமான பிரதக்ஷிண பாதையுள்ளது. அதிஷ்டானத்திலே பிற கோயில்களைப் போல ஓடும் யானைகள், குதிரைகள், யாளிகள் முதலியவற்றின் அணிவரிசைகள் சிறப்பான வகையிலே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. வலப்பக்கச் சுவரிலே இராமாயணக் காட்சிகளும் இடப்பக்கச் சுவரிலே மகாபாரதக் காட்சிகளும் சிற்பங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

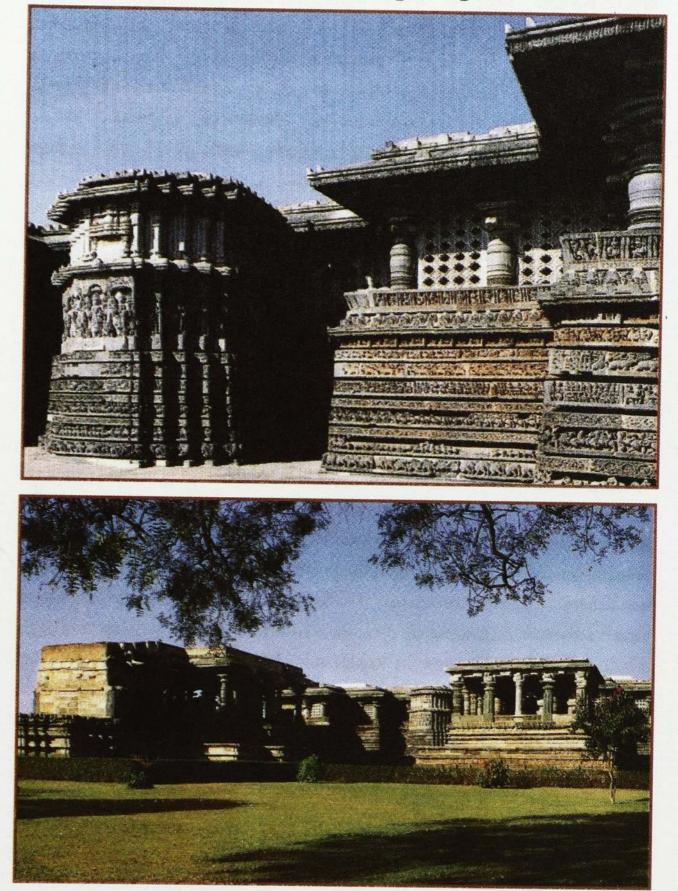
இந்துக் கோயில்கள்

இடையிடையே · அவற்றோடு கெய்வப் படிமங்களும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. தூண்களிலும் அவற்றின் வளைவடைப்புகளிலும், விதானத்திலும் கவர்ச்சி மிக்க சிற்ப வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. மலஸ்தானங்களிற் கேசவர், ஜனார்த்தனர், கோபாலர் ஆகியோர் மூலமர்த்திகளாக அமைந்துள்ளனர். ஹொய்சலர் கலைப்பாணியில் மன்று கருவறையுடைய கோயில்களையும், நான்கு கருவறைகளையுடைய கோயில்களையும்,இரண்(ந கருவறைகளையுடைய கோயில்களையும் அமைப்பது வழக்கம். அரிசிக் கரையிலுள்ள ஈஸ்வரன் கோயில், ஹரிஹாரிலுள்ள ஹரிஹரன் கோயில் என்பன இரட்டைக் கோயில்களாகும். எஸ்வரன் கோயில் கி.பி. 1220இல் அமைக்கப்பெற்றது மற்றையது கி.பி.1224 இற் கட்டப்பெற்றது. 12ஆம் நூற்றாண்டில் 1113இல், தொட்ட தேத்வாளி என்னுமிடத்தில் அமைக்கப்பட்ட லகூயிதேவி ஆலயம் நான்கு வீமானத் தளியாகும்.

கர்நாடக தேசத்திற்குச் சிறப்பாக உரிய வேஸர கலைப்பாணி கல்யாணிச் சாளுக்கியர் காலத்திலே தனியான பண்புகளுடன் வளர்ச்சியடைந்தது. வாதாபிச் சாளுக்கியர் காலத்துக் கட்டடங்களும் இராஷ்டிரகூடர் காலத்துக் கோயில்களும் அதற்கு முன்னோடிகளாக விளங்கின. கல்யாணிச் சாளுக்கியர்கள் கலிங்க தேசத்து அரசர்களைப் போலவும் சோழ மன்னர்களைப் போலவும் பிரமாண்டமான தோற்றமுடைய கட்டடங்களை அமைத்துக் கொள்வதில் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை. தோற்றத்தில் பெரியவனவன்றி புலக்காட்சிக்குக் கவர்ச்சியானவையே உன்னதமானவை என்பது அவர்களின் கலாதத்துவத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடென்று கருதமுடிகின்றது. அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திற் கர்நாடகத்துக் கோயில்கள் சித்திரக் கோலமான நுண்ணிய வேலைப்பாடமைந்த சிற்பங்கள் நிரம்பிய கலைக் கூடங்களாக அமைந்து காணப்பட்டன. விஜயநகர காலத்திற் கர்நாடகத்துக் கோயில் அமைப்பு மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது. அதன் அம்சங்கள் தமிழகத்துக் கலைப்பாணியோடு கலப்புற்றன.

ஹொய்சாலர் கலைப்பாணி

ஹொய்சாலேஸ்வரம் தளவரிசை சிற்பங்கள்

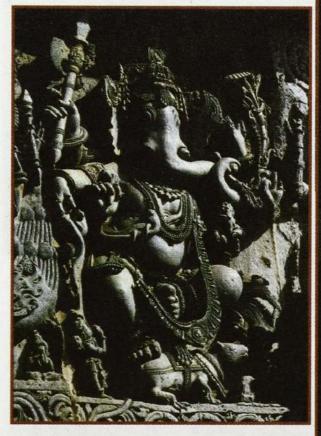
ஹொய்சாலேஸ்வரம் ஹளேவீடு

சோமநாதபுரம் கேசவர் கோயிற் சிற்பங்கள்

பேலூர் சென்னகேசவர் ஆலய சிற்பங்கள்

சோமநாதபுரம் கேசவர் ஆலய மதனிகை சிற்பம்

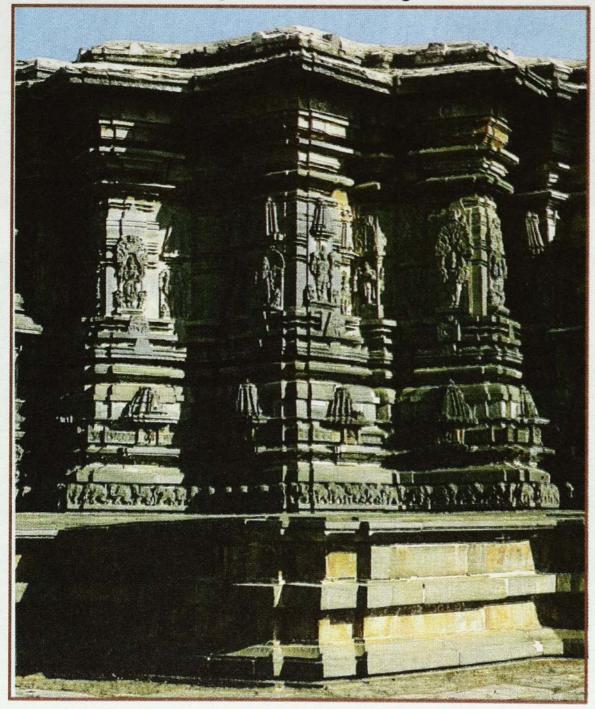

ஹொய்சாலேஸ்வர விநாயகர் சிற்பம்

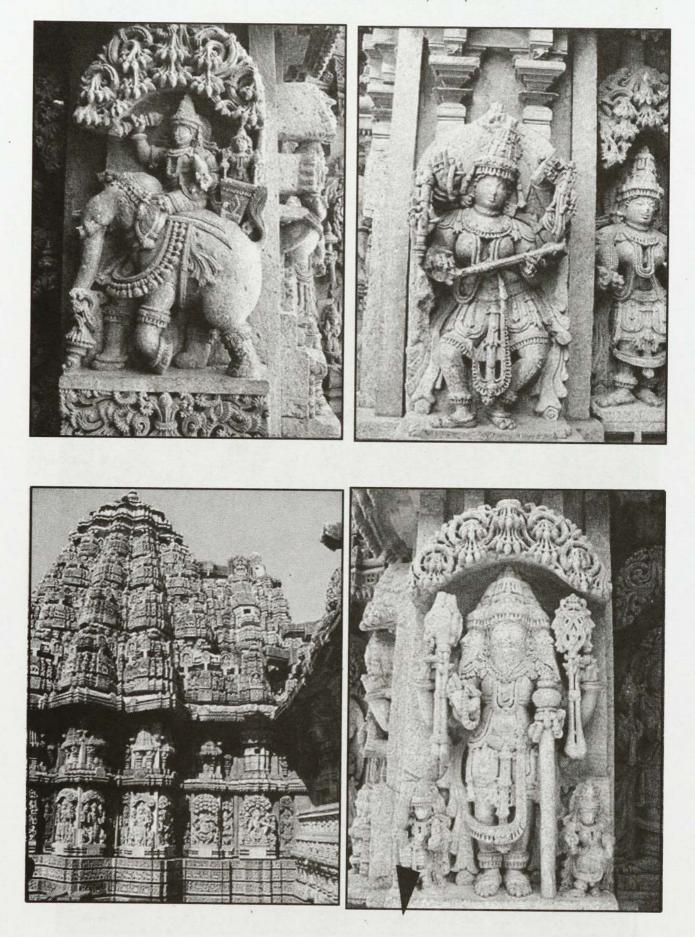

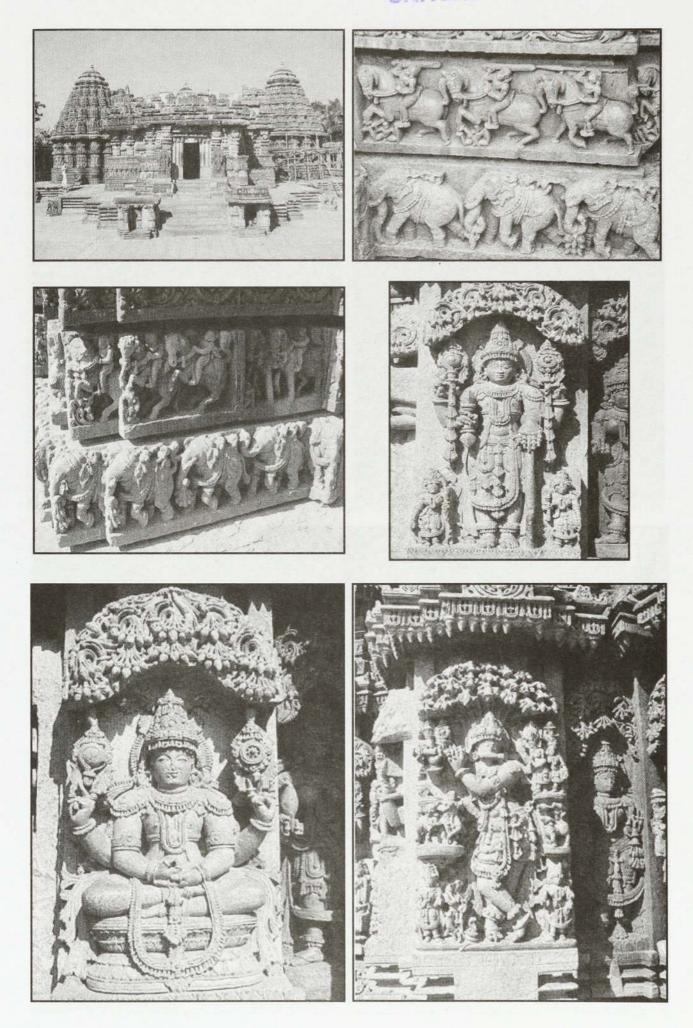
பேலூர் சென்னகேசவர் ஆலயம்

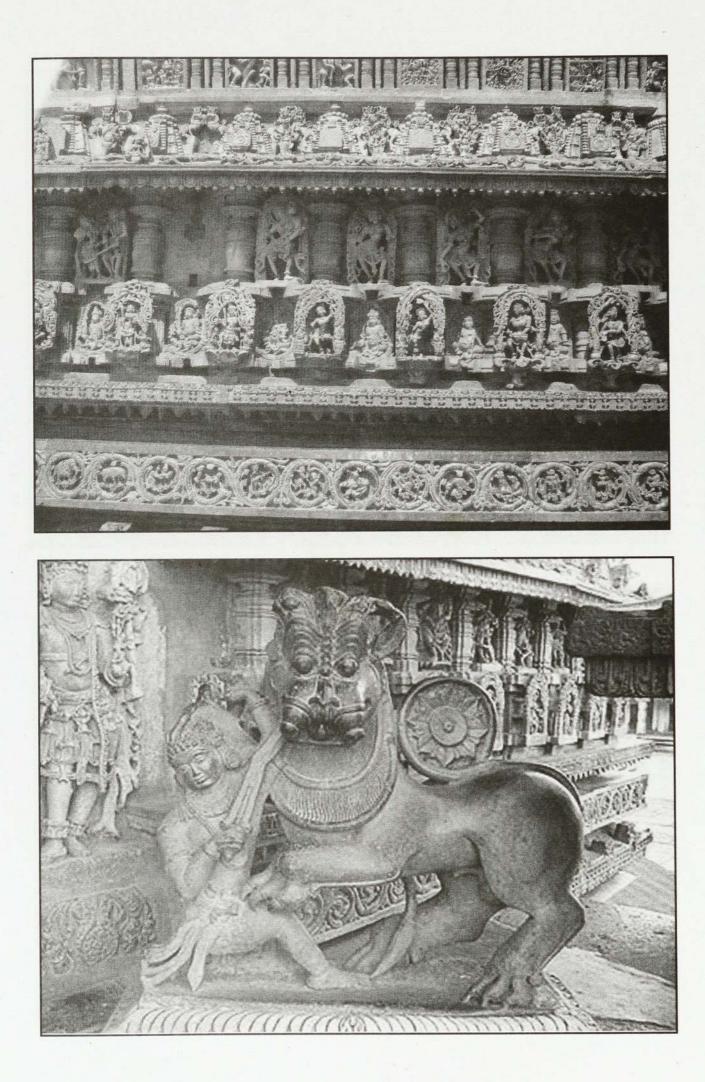
ஹெய்சாலர் கோயிற் சிற்பங்கள்

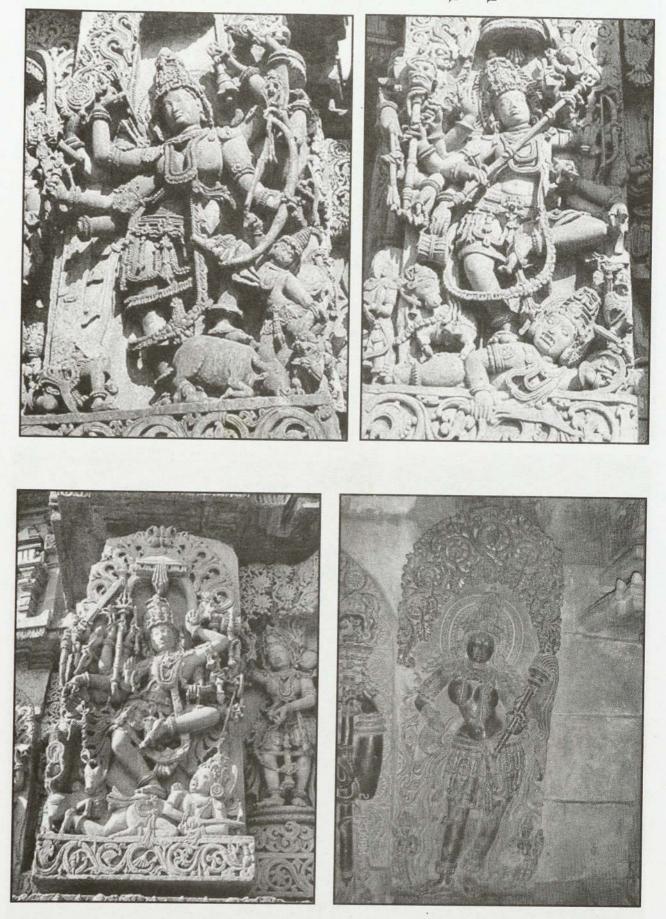

UNIVERSITY OF JAFFELA

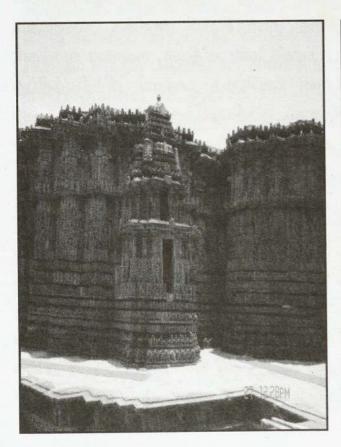

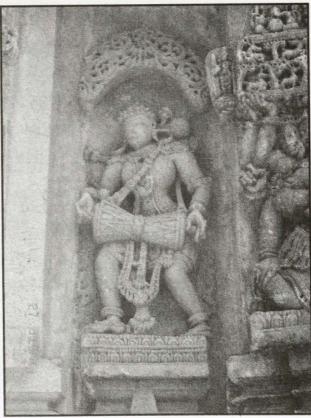

பேலூர் சென்னகேவசர் கோயிற் சிற்பங்கள்

விஜயநகர கலைப்பாணி

சி. பத்மநாதன்

விஜயநகரம்

பதினான்காம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே (கி.பி.1335) கர்நாடக தேசத்தின் தென் பகுதியில் உதயமாகிய விஜயநகரம் காலப்போக்கில் ஒரு பெரும் பேரரசாக வளர்ச்சி அடைந்தது. அது கர்நாடக தேசத்தின் பெரும் பகுதியையும், தமிழகத்தையும் உள்ளடக்கிய அமைப்பாக விளங்கியது. விஜயநகரம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலே, கிருஷ்ண தேவராயரின் ஆட்சியில் உன்னத நிலையை அடைந்தது.

துருக்கியரின் ஆதிபத்தியத்திலிருந்து மீட்சிபெற்று, இந்து கலாசாரத்தின் புகலிடமாக விளங்குவதற்கென்று அமையப்பெற்ற விஜயநகரம் தென்னிந்திய வரலாற்றில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றது. வளத்திலும், ஆதிக்க பலத்திலும், கலைவனப்பிலும், மாட மாளிகைள், கோபுரங்கள், கடைவீதிகள், சுகாதார வசதிகள் ஆகியவற்றின் சிறப்பிலும் அதற்கு நிகரான வேறெந்த நகரமும் விந்தியத்திற்கு தெற்கிலுள்ள பகுதிகளில் அமைந்திருக்கவில்லை. இந்தியாவிற்கு வந்த மேனாட்டவர் உரோமபுரிக்கு நிகரான பெருநகரமாக, அலங்காரக் கோலத்துடன் விஜயநகரம் விளங்குவதைக் கண்டு வியப்புற்றனர்.

அத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த நகரம், 1565ஆம் ஆண்டிலே ராமராயர் தலைக்கோட்டைப் போரிலே மாண்டதும், வஞ்சினங் கொண்ட பகைவர்களாற் பல மாதங்களாக இடித்தழிக்கப்பட்டது. அரண்மனைகளும், அரசமாளிகைகளும், கோட்டைகளும், கோயில்களும், அங்காடிகளும், வீதிகள் தோறும் அமைந்த வீடுகளும் பிரதானிகள், வணிகர் ஸ்தானிகர் முதலியோரின் மாளிகைகளும் இடிந்து வீழ்ந்தன. முன்னொரு காலத்திலே அமராவதி போல் அமைந்திருந்த அற்புதக் கோலமான நகரம் குடியிருக்க முடியாத கொடும்பாழாகி விட்டது. அதன் அழிபாடுகள் ஹம்பியிலே, பல சுற்றமைல் வட்டத்திலே காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் பார்ப்பதற்த பல நாட்கள் செல்லும். பாழடைந்த நகரம் காலப்போக்கில் மண் மேடுகளாகி மறைந்து விட்டது. பிரித்தானியர் காலம் முதலாக இன்று வரையுள்ள தொல்லியல் விற்பன்னர்கள் மண்மேடுகளை அகழ்ந்து அரியனவும் பெரியனவுமாகிய தொல்பொருட் சின்னங்களை வெளிக் கொணர்ந்த வண்ணமாயுள்ளனர். அரண்மனையின் அத்திபாரங்களும், அழகிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்த படிக்கட்டுக்கள் பொருந்திய நீர்த்தேக்கமும், மகாநவமி மண்டபம் எனப்படும் ராயர்களின் சபாமண்டபத்தின் அதிஷ்டானப் பகுதியும் மையப்பகுதியில் உள்ளன. அவற்றுக்குச் சமீபமாக, ஒரு பக்கத்திலே விசித்திரமான முறையிலமைந்த நீரோந்துக் கால்வாய் அமைந்துள்ளது. மற்றப்பக்கத்திலே, சற்றுத் தாரத்திலே, பத்மமஹால் என்று சொல்லப்படும் அந்தப்புரக் கட்டடமொன்றும், ராயர்களின் பட்டத்து யானைகளுக்குரிய யாணைப்பந்தியும் காணப்படுகின்றன. அவை நன்கு பேணப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. அவற்றுக்கப்பால் கோயில்களின் இடிபாடுகள், கடைவீதிகளின் அழிபாடுகள், கோட்டை வாசல்களின் இடிபாடுகள் என்பன பரந்து காணப்படுகின்றன.

விஜயநகர காலத்துப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

தென்னிந்திய வரலாற்றிலே விஜயநகர காலம் பல சிறப்பம்சங்கள் பொருந்திய காலமாகும். நீர்வாக முறையிலும் சமுதாயவமைப்பிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. விஜயநகர ராயர்கள் தங்கள் பேரரசின் பகுதிகளை இராச்சியம் என்னும் பெரும் பகுதிகளாக அமைத்து, அவற்றின் நீர்வாகத்துக்குத் தேவையான ஏற் பாடுகளை உருவாக் கியிருந் தனர். அரச குடும் பத் தவரையும் , படைத்தலைவர்களையும், விசுவாசம் மிக்க வேறு பிரதானிகளையும் அவற்றில் இராசுபிரதிநீதிகளாக நியமித்தனர். முள்வாயி இராச்சியம், சந்திரகிர் இராச்சியம், படைவீடு இராச்சியம் முதலியன இராச்சியப் பிரவுகளாகும். தமிழகத்திலே மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி என்னும் சமஸ்தானங்கள் உருவாகியிருந்தன. அவற்றில் இராசப் பிரதிநீதிகளாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் நாயக்கர் என்னும் பதவிப் பெயரைக் கொண்டிருந்தனர். பதினாறாம் நாற்றாண்டிலே, தலைக்கோட்டைப் போரின் விளைவாக விஜயநகர ராயர்களின் ஆதிக்கம் சரிந்ததும் நாயக்கர் பரம்பரை அடிப்படையிலே சுதந்திரமாக ஆட்சி புரியத் தலைப்பட்டனர்.

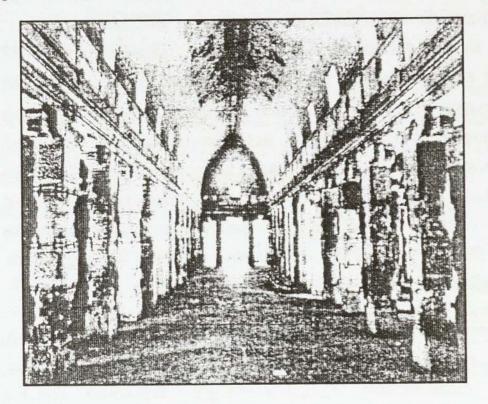
விஜயநகர காலத்திலே தென்னிந்திய சமுதாயத்திலும் கலாசார வளர்ச்சிகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. தெலுங்கு தேசத்துப்

பிரதானிகளும் கர்நாடகத்தவர்களும் நிர்வாக அமைப்பிலும் படைகளிலும் பீரதானமான பதவிகளைப் பெற்றனர். மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி முதலான இடங்களில் இராசப் பிரதிநீதிகளாகச் சென்ற நாயக்கர் தெலுங்கர் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. அவர்களின் வசமாயிருந்த படைகளிலும் கர்நாடகரும் தெலுங்கரும் பெருமளவிற் காணப்பட்டனர். அவர்களுக்கு நிலமானியங்கள் வழங்கப்பட்டன. பெருந்தொகையான பிராமணரும், நெசவாளரும், கம்மாளரும் வணிகரும் அதற்கு வடக்கிலுள்ள பகுதிகளிலிருந்தும் தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று அங்கு குடிகளாயினர். மக்கட் செறிவு, சனசஞ்சாரம் என்பவற்றிலே விஜயநகரப் பேரரசிலே புதிய பரிமாணங்கள் ஏற்பட்டன. அதன் பிரதிபலனாகக் கலாசாரப் பரிவர்த்தனை குறிப்பிடத்தக்க வகையிலே, மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்த நிலையில் ஏற்பட்டது. தென்னிந்தியா அனைத்திலும் கலாசாரப் பொதுமை அழுத்தம் பெறுவதற்கு விஜயநகரப் பேரரசு ஏதுவாகியது. வைதீக மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கிய ~ பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. கன்னடம், தமிழ், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் ஏற்பட்ட இலக்கிய வளர்ச்சிகளிடையே பொதுப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன. புராணம், இதிகாசம், காவியம் ஆகியவற்றின் செல்வாக்கு அவற்றிடையே மிகுந்து காணப்படுகின்றது. ஆலயங்களையும் ஆலய வழிபாட்டினையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கிய வளர்ச்சிகளும், பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளும் மொழிவழியாக அமைந்த நான்கு தென்னிந்தியப் பிராந்தியங்களிலும் பொதுவானவையாகும். விஜயநகர காலம் தமிழ் இலக்கியத்திலே தலபுராணங்கள் தோன்றிய காலமாகும். பிரபந்தங்களிற் பெரும்பாலானவையும் அக்காலம் முதலாகத் தோன்றியவை என்பது குறிப்பிடற்குரியதாகும். அவை கோயில்களைப் பற்றியவை என்பதும் கவனித்தற்குரியது.

கட்டடக்கலை, நடனம், இசை, ஓவியம் ஆகிய துறைகளிற் பொதுவான அம்சங்களின் அடிப்படையிலே புதிய மரபுகள் தோன்றலாயின. அவை பரஸ்பரத் தொடர்புகளின் மூலமாகவும் பரஸ்பரச் செல்வாக்குகளின் விளைவாகவும் ஏற்பட்டவை. கட்டடம், சிற்பம், ஆகிய துறைகளிலே கர்நாடக மரபுகளும் தமிழக மரபுகளும் வேறுபாடின்றிக் கலப்புற்று விடுகின்றன. ஓவியக் கலையில், விஜயநகர காலத்தில், கர்நாடகத்திலும் ஆந்திர தேசத்திலும் ஒரு புதிய கலைப்பாணி உருவாகியது. அது விரைவிலே தமிழகத்திலும் பரவிவிடுகின்றது. பிரதானமான தென்னிந்தியக் கோயில்கள் பலவற்றிலே விஜயநகர காலத்தில் வரையப்பெற்ற வண்ண ஓவியங்கள் இன்றும் வனப்புடன் விளங்குகின்றமையைக் காணலாம். இசைக் கலையைப்பொறுத்த மட்டில் கர்நாடக சங்கீதம் வளர்ச்சி பெற்ற காலமாக விஜயநகர காலம் விளங்குகின்றது. அதிலே தமிழிசையும் தெலுங்கு இசை மரபும் சங்கமமாகி விடுகின்றன. தென்னிந்திய கலாசாரப் பொதுமையினைப் பிரதி பலிக்கும் சாதனமாகக் கர்நாடக சங்கீதம் விளங்குகின்றது. கதகளி, யக்ஷகானம், குச்சுப்புடி என்னும் நாட்டிய வகைகள் விஜயநகர காலம் முதலாக உற்பத்தியான பிரவிருத்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை.

கோயிலமைப்பில் மாற்றங்கள்

விஜயநகர காலத்திலே தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலையிற் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. விஜயநகரத்திலும் அதன் மேலாட்சியின் கீழமைந்த மாநிலப் பகுதிகளிலும் நாற்றுக்கணக்கான பல புதிய கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பல கோயில்கள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டன. விஜய நகரத்திலுள்ள விட்டலசுவாமி கோயில், ஹஸாரராமர் கோயில், ஆந்திரப்பிரதேசத்திலுள்ள லெபாக்ஷி என்னுமிடத்துக் கோயில்,வேலூர் சலகண்டேஸ்வரம், தேவிகாபுரத்து அம்மன் கோயில் முதலியன புதிதாக அமைக்கப்பட்ட கோயில்களாகும். புராதனமான தலங்கள் பலவற்றிலும் புதிய கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. சோழராட்சிக் காலத்தைப் போல விஜயநகர காலமும் தென்னிந்தியாவிலே கோயில்கள் புனரமைப்புப் பெற்ற காலமாகும். நாற்றுக் கணக்கான தலங்களிலே சிதைவுற்ற பழங்கட்டடங்கள் இடிக்கப்பெற்றுப் புதிய கட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. மதுரை, ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சிபுரம், அழகர் மலை முதலியவற்றில் அவ்விதமான புனரமைப்பு வேலைகள் இடம் பெற்றன அவற்றிலே

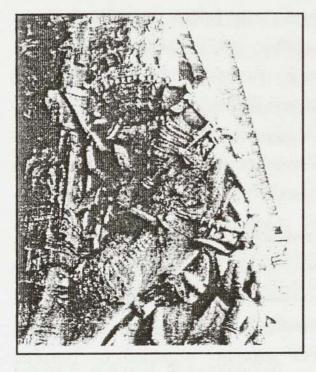

நிருத்த சபை – சிதம்பரம் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலுள்ள சில கட்டடங்கள் தொடர்ந்தும் நிலை பெற்றன. நூற்றுக்கணக்கான தலங்களிலே புராதனமான கட்டங்களைச் சுற்றியும், அவற்றுக்கிடையிலும் புதிய கட்டங்கள் அமைக்கப் பெற்றன. அதனாற் கோயில் வளாகம் விசாலமாகிப் பேரமைப்பாகியது. கோயிலின் பிரமாண்டமான தோற்றம் விஜயநகர கலைப்பாணியின் ஒரு அம்சமாகும்.

விமானங்கள் பொருந்திய கற்றளிகளைச் சில நகரங்களிலே பல்லவ மன்னர்கள் அமைத்தனர். சோழப்பேரரசர் காலத்தில் அத்தகைய கோயில்கள் தமிழகம் முழுவதிலும் அமைக்கப்பட்டன. அயல் நாடுகள் சிலவற்றிலும் சோழர் கலைப்பாணியில் அமைந்த கட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. பிற்காலச் சோழரின் ஆட்சியிலே கட்டட அமைப்பிலே குறிப்பிடற்குரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவை சிதம்பரக் கோயிலை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. பன்னிரண்டாம், பதின்மூன்றாம் நாற்றாண்டுகளிலே அங்கு திருக்காமக் கோட்டம், நாற்றுக்கால் மண்டபம், திருத்தேர்க் கோயில், ஆயிரங்கால் மண்டபம், திருநடைமாளிகை, எழுநிலைக் கோபுரம், சுற்றுப்பிரகாரங்கள் என்னும் பல அமைப்புகள் தோன்றியிருந்தன. சைவசமய மரபிலே கோயில் எனப்படுவதாகிய சிதம்பரம் அளவுப்பிரமாணங்களிலும் அலங்காரத் தோற்றத்திலும் தென்னகத்திலே தலைமைக் கோயிலாகியது. அதனை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பின்பு விஜயநகரப் பேரரசின் பல பகுதிகளிலே கோயிலறைப்புக்கள் பெரு வளர்ச்சி அடைந்தன.

பீற்காலச் சோழரீன் ஆட்சியீலே, குறிப்பாகச் சிதம்பரத்திலே காணப்பெற்ற சோழர் கலைப்பாணியின் சிறப்பம்சங்கள் விஜயநகர காலத்திலே திராவிட கலைப்பாணியின் பொது அம்சங்களாகி விடுகின்றன. பாண்டியப் பேரரசின் காலத்திலே, சோழர் கலைப் பாணியில் அமைந்துள்ளவற்றைப் போன்ற அம்சங்கள் தென் தமிழ் நாட்டிலும் விருத்தி பெற்றிருந்தன என்பதும் இங்கு கவனித்தற்கு உரியதாகும். தமிழகத்திலுள்ள பிரதானமான தலங்கள் பலவற்றிலே திருக்காமக் கோட்டம், நாற்றுக்கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், திருநடைமாளிகை, பல்தளக் கோபுரங்கள், சுற்றுப்பிரகாரங்கள் என்னும் அமைப்புகள் விஜயநகர நாலத்தில் மிகுந்த வனப்பும் உறுதிப்பாடும் கொண்டு விளங்கும் வண்ணமாக அமைக்கப்பட்டன. கோயில் வளாகம் பல சுற்றுப்பிராகாரங்களைக் கொண்டிருக்கும். அவை ஒவ்வொன்றிலும் வானோங்கு கோபுரங்கள் அமைந்திருக்கும்.

விஜயநகர கலைப்ாணியில் ஆலயம் பிரமாண்டமாய் அமைந்திருப்பதோடு அலங்கார வேலைப்பாடுகள் நிறைந்ததாகவும் விளங்கும். அந்த வேலைப்பாடுகளும் மண்டபங்களிலும் தாண்களிலுஞ் சிறந்து விளங்கும். விஜயநகர கோயில்

வளாகங்களில் பல வகையாண மண்டபங்கள் அமைக்கப் பெற்றன. அவை பல வரிசைகளில் அமைந்த தாண்களோடு விசாலமான கட்டடங்களாக அமைந் திருக்கும், அவற்றிலே கல்யாண மண்டபம் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறப்புடையதாயிருக்கும். அது முற்காலங்களிலே காணப்படாத வொன்று, அதனை அமைக்கும் வழக்கம் விஜயநகர காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். உயரமான அதிஷ் டானத் தில் அமைந்திருக்கும் கல்யாண மண்டபத்தின் நடுவிலமைந்த பீடத்திலே, சுவாமியினதும்

கோலத்துடன் வைத்து வருடந் தோறும் திருக்கல்யாண வைபவம் நடைபெறும். திருக்கல்யாண உற்சவம் விஜயநகர காலம் முதலாகத் தென்னிந்தியக் கோயில்களிலே பொதுவழக்காகி விட்டது. கல்யாண மண்டபம் பக்கச் சுவர்களின்றி அமைந்திருக்கும், அதன் கூரை தட்டையானது. மண்டபம் முழுவதும் கல்லினால் அமைந்திருக்கும். அதிலுள்ள தூண்களிற் காணப்படும் அற்புதக் கோலமான சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் காரணமாகக் கல்யாண மண்டபம் ஓர் அலங்கார மண்டபம் போலக் காட்சியளிக்கும். கற்றூண்களிலே புராணக் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட சிற்பங்களும் கடவுட் படிமங்களும் கலைநயம் மிகுந்த கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

விஜயநகர பாணியிலே தூண்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அவை அளவிற் பெரியவை; மிகவும் உயரமானவை; மிகுச்த சுற்றளவினைக் கொண்டவை. ஒவ்வொரு தூணும் தனிக்கல்லில் அமைந்தது. தூண்கள் கூட்டுத் தூண்கள் போலக் காட்சியளிக்கும் விதமாக வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். நடுவில் அமைந்த பிரதானமான தூணைச்சுற்றி வேறு பல தூண்கள் அமைந்த கோலமாயிருக்கும்.

விஜயநகரபாணியிலே தூண்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அவை பல நாற்றுக்கணக்கில் ஆலயவளாகத்திலே காணப்படும். நூற்றுக்கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், கல்யாண மண்டபம் முதலியவற்றிலே தூண்கள் வரிசை வரிசையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பல விதமான கோலங்களில் அமைந்துள்ள கூட்டுத்தூண்களாகும். அவை சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய அலங்காரத் தூண்களாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே அளவிற் பெரிதான உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிலவற்றிலே கம்பீரமான தோற்றங்கொண்ட தாவிப் பாயும் போர்க் குதிரையின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. கடிவாளம் பூட்டிய குதிரையின் மேல் போர்வீரன் அமைந்திருக்கும் கோலத்திலே உருவம் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். ஸ்ரீரங்கத்திலே, குதிரைக்களரி என்று சொல்லப்படும் சேஷாத்திரி மண்டபத்திலும் வேலூர் சலகண்டேஸ்வரர் கோயிலிலுங் காணப்படும் குதிரை வடிவங்கள் கலை வனப்பில் உன்னதக் கோலமானவை.

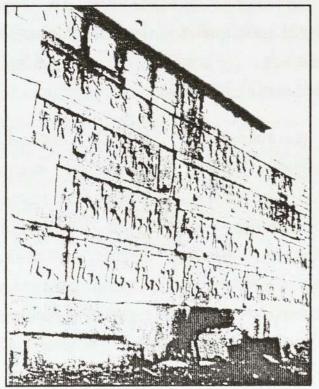
சீங்கத்தின் உருவம் அமைந்த தூண்கள் இன்னொரு வகையானவை. பல்லவர் கலைப்பாணியில் யாளித் தூண்கள் சிறப்பீடம் பெற்றிருந்தன. பீற்காலக் தடபோகங்களிலே தோன்றிய யாளித்தூண்கள் இராஜசிம்ம பாணியிலமைந்த கோயில்களிலே கட்டடத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. விஜயநகர காலத்திலே சில சமயங்களில் முற்கால வழமைப்படி தூணின் அடிப்பாகத்திலே யாளியின் உருவத்தை அமைத்தனர். மண்டபங்களில் அமைந்துள்ள கலப்புத் தூண்களிலே சாலையை நோக்கிய துணைத் தூணிலே, அதன் மேற் பாகத்திலே, வாயைப் பீளந்துகொண்டு முன்னங் கால்களை தூக்கி நிற்கும் நிலையிற் சிங்கத்தின் முழுவடிவம் அமைக்கப்பட்டது.

விஜயநகர பாணியிலே பொதுவாக மூன்ற வகையான தூண்கள் காணப்பட்டன. சில சமயங்களில் ஓரிடத்திலே அம்மூன்ற வகைகளைச் சேர்ந்த தாண்களும் அமைந்திருந்தன. ஒரு வகையிலுள்ளவற்றிலே பிரதானமான நடுத்தூணை ஒட்டிய வண்ணமாகப் பக்கங்களிலே பிரமாண்டமான சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்ட தூணமைப்புகள் காணப்படும், குதிரைத் தூண்கள், யாளித் தூண்கள், கடவுட் படிமங்கள் பெசதுக்கப்பட்ட தூண்கள் முதலியன அந்த வகைக்குரியனவாகும். அவ்விதமான தூண்கள் ஆயிரங்கால் மண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், திருநடை மாளிகை போன்றவற்றிலே காணப்படும்.

இரண்டாவது வகையிலுள்ள தூண்களின் நடுவிலுள்ள பிரதானமான தூணைச் சுற்றி உருண்டை வடிவான மெலிந்த கம்பங்கள் அமைந்திருக்கும். அவை எல்லாம் ஒரே கல்லிலே செதுக்கப்பெற்றவை. கம்பங்கள் ஒவ்வொன்றையும் கைவிரல்களினாற் தட்டும் பொழுது வெவ்வேறு விதமான இசையொலி கிளம்பும் வண்ணமாக மிக நுட்பமான முறையில் அவை அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கர்நாடக சங்கீத முறையிலுள்ள சப்தஸ்வரங்கள் ஒலிக்கும் வண்ணமாக அவை உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். விஜயநகரத்து விட்டல சுவாமி கோயில் மண்டபத் தூண்கள் அவற்றிலே பிரசித்தமானவை. ழுன்றாம் வகையிலுள்ள தூண்களின் அமைப்பு வேறுபட்டதாகும். கொயிலின் மாதிரியான சிற்றருவங்கள் வனப்பு மிகுந்த கோலத்திலே கீழிருந்து மேலாகப் பல வரிகளிலே செதுக்கப்பட்டிருக்கும். சில சமயங்களிற் சிகரம், கோபுரம் என்பவற்றிலுள்ள மாடங்களை ஒத்த நுண்ணிய உருவங்கள் தூண்களிலே அமைந்திருக்கும். விஜயநகர காலத் தூண்களிலே மேற்பகுதியிற் புஷ்பபோதிகை சிறப்பம்சமாக விளங்கும். போதிகையானது வளைந்து நீளமாகத் தொங்குங் கோலத்தில் அமைந்திருக்கும். அதன் முகப்பிலே ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக அடுக்கிய மலர்கள் கீணோக்கித் தொங்கும் கோலம் தெரியும். போதிகையின் முகப்பிலே கவிழ்த்த தாமரை வொட்டின் உருவம் அமைந்திருக்கும். தூண்களின் அமைப்பின் மூலம் விஜயநகர கலைப்பாணியிலுள்ள கட்டடங்களைச் சிரமமின்றி அடையாளங் காணலாம்.

கர்நாடகத்துக் கோயில்கள்

விஜயநகர காலத்துக் கோயில்களைக் கர்நாடகத்துக் கோயில்கள் என்றும், ஆந்திர தேசத்துக் கோயில்கள் என்றும், தமிழகத்துக் கோயில்கள் என்றும் பிராந்திய அடிப்படையில் வகை செய்யலாம். அம்மூன்று பிராந்தியங்களிலும் தனியான பண்புகளைக் கொண்ட கட்டடக் கலை மரபுகள் நெடுங்காலமாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன விஜயநகர காலத்திலே அவற்றுக்கிடையிலான

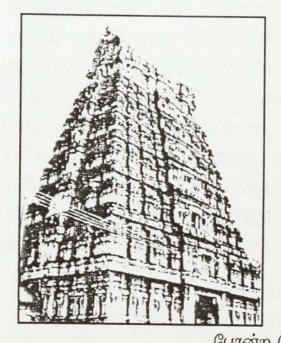

காலத்திலே அவற்றுக்கிடையிலான பொதுப்பண்புகள் மேலும் வலுப்பெற்றன. திராவிட கலைப்பாணியின் செல்வாக்கு கர்நாடக மாநிலத்துக் கட்டடங்களிலும் கூடுதலான அளவில் ஏற்பட்டது.

கர்நாடகத்துக் கோயில்களிற் சிருங்கேரியிலுள்ள சங்காராசாரியார் பீடத்திற்குச் சொந்தமான வித்யாசங்கரர் கோயில், விஜயநகரத்து விட்டல சுவாமி கோயில், ஹஸாரராம, விரூபாக்ஷர் கோயில் என்பன கலைரஸிகர்களின் பாரட்டுகளை மிகுந் தளவிற் பெற்றுள்ளன.

விஜயநகர கலைப்பாணி

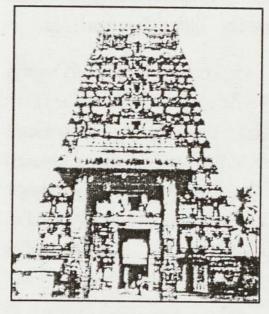
ஜலகண்டேஸ்வரம் கோபுரம்

துங்கா நதியின் சமீபத்தில், 150 அடி தாரத்திற்குள் வித்யாசங்கரர் கோயில் அமைந்துள்ளது. கிழக்கு நோக்கிய ஆலயம் உயரமான மேட்டுநிலக்கில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் உன்னதக் கோலமான அதிஷ்டானம் 5 AL அதிலிருந்து உயரமானது. 8 ALD உயரத்திலே கபோதம் அமைந்துள்ளது. இக்கோயில் வடிவமைப்பிற் சிறப்பங்களைக் அதன் கட்டுமானம் கொண்டது. முற்பக்கத்திலும் பிற்பக்கத்திலும் வில்வளைவு

போன்ற தோற்றமுடையது. நடுப்பகுதிச் சுவர்கள் நீளமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மகாமண்டபம், முகமண்டபம் என்பன அதிலே காணப்படவில்லை.

நவரங்கத்திலே அழகிய வேலைப் பாடுகள் அமைந்த 12 தாண்கள் உள்ளன. அவற்றின் தலைப்பாகத்திலே படிமங்கள் அடங்கிய சிற மணிக்கோபுர நிரைகள் உண்டு. தாண் ஒவ்வொன்றினதும் பிற்பகுதியிற் கலசத்திலிருந்து எழும் அணைவு தாண் காணப்பபடுகின்றது. அத்தாண்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பன்னிரு ராசிகள் ஒவ்வொன்றின் அடையாளந் தெரிகின்றது. நவரங்கத்தின் 16 அடி

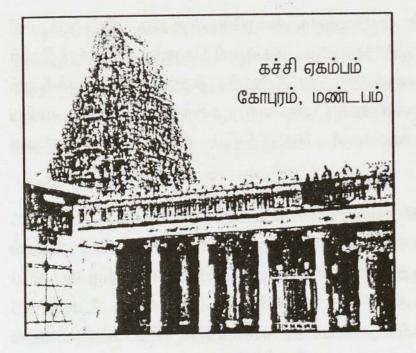

கச்சி ஏகம்பம் வாயிற் கோபுரம்

உயரமான முகட்டின் நடுப்பகுதியில் உன்னதக் கோலமான தாமரைப் பதக்கம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நவரங்கத்தின் பின்னால் சுகநாசி, கர்ப்பகிருகம் ஆகிய இரண்டையும் வலம் வருவதற்கான ஒடுக்கமான பிரதக்ஷிண பாதை அமைந்துள்ளது. பிரதக்ஷிண பாதையில் மகேஸ்வரன், விஷ்ணு, பிரம்மா, கணேசர், துர்க்கை ஆகியோரின் படிமங்கள் அமைந்த கோட்டங்கள் உள்ளன. சுகநாசி அகலமானத் அது வில்வளைவான திருச்சுற்றுப் பாதையோ(நம்

நடுவிலே பெருஞ்சதுரமாக விளங்கும் நவரங்கத்தோடும் இணைந்துள்ளது. சாளுக்கிய, ஹாய் சால கலைப் பாணிகளின் அம் சங் கள் இக்கோயிலின் கட்டுமானத்திற் கலப் புற்றுள் ளன. இதன் அதிஷ்டானமும் சிற்பங்களும் அற்புதக் கோலமானவை. விஜயநகரத்தில் (Hampi) அமைந்துள்ள விரூபாஷர் ஆலயம் சங்கம வம்சத்தவர்

காலத்திலே அமைக்கப்பட்ட பிரதானமான ஆலயங்களில் ஒன்றாகும். அதன் அளவுப் பிரமாணங்கள் காலப்போக்கில் விசாலமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டன. அது முள்வாயி இராச்சியத்தில் அரசப் பிரதிநிதியாக விருந்த இரண்டாம் தேவராயனின் மகனால் 1431 இல் நீர்மாணிக்கப்பட்டது. அது மூன்று பிரகாரங்களையுடைய பெருங்கோயிலாக அமைக்கப்பட்டது. பிரகாரம் ஒவ்வொன்றிலும் கோபுரங்கள் அமைந்திருந்தன. இரண்டாம் பிரகாரச் சுவர்கள் 116 மீற்றர் நீளமும் 84 மீற்றர் அகலமுங் கொண்டவை. மூலஸ்தானத்து விமானம் எளிமையான கோலமுடையது.

கருஷ்ணதேவராயரின் ஆட்சியில், 1510 இல், விரூபாக்ஷர் கோயிலிற் பெரிய மண்டபமொன்ற அமைக்கப்பட்டது. அதன் வெளிப்புறத் தாண்கள் கலப்புத் தாண்கள் நடுப்பகுதியின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ளவை யாளித்தாண்கள். மூலைகளிலுள்ள தாண்கள் இரட்டை யாளித் தாண்கள். அவற்றின் மேல் வீரரின் சிற்றுருவங்கள் தெரிகின்றன. இம்மண்டபத்தின் முகட்டில் வரையப்பட்டுள்ள ஒவியங்கள் 18 ஆம் நாற்றாண்டுக்குரியவை. முற்காலத்து ஓவியங்களைப் பின்பு பூச்சினால் மீண்டும் மெழுகியுள்ளனர் என்றுங் கருதலாம். வித்யாரண்ய மகரிஷி பரிவாரங்களுடன் ஊர்வலமாகச் செல்லுங் காட்சியும் இங்கு சித்திரக் கோலத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

விஜயநகர கலைப்பாணிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் கோயில்களிலே விட்டலசுவாமி கோயில் சாலச்சிறந்ததாகக் கொள்ளப்படும். அதன் திருப்பணி வேலைகள் கிருஷ்ண தேவராயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் (1509 ~ 1529) ஆரம்பமாகி அச்சுதராயரின் (1529 ~ 1542) காலம்வரை நடைபெற்றன. அதிலே கட்டட வேலைகள் முழுமையாக நிறைவேறவில்லை. விட்டலசுவாமி கோயிலானது. 500 அடி நீளமும் 310 அடி அகலமுங் கொண்ட பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருக்கின்றது. பிராகாரத்தின் வடக்கிலும், தெற்கிலும், கிழக்கிலும் கோபுரவாசல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பிராகாரச் சுவர்களை ஒட்டி மூன்று வரிசைகளில் அமைந்த தூண்கள் பொருந்திய திருச்சுற்று மாளிகை அமைந்திருக்கின்றது.

கோயில்வளாகத்தில் 6 பிரதானமான கட்டடங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. கர்ப்பகிருகத்து மூலவர் மகாவிஷ்ணுவின் ஒரு கோலமாகிய பாண்டுரங்கர் என்னும் விட்டலசுவாமியின் படிமமாகும். ஆலயம் மிகவும் நீளமானது: கிழக்கு நோக்கிய அமைப்பினைக் கொண்டது. அது 230 அடி நீளமானது. அதன் உயரம் 25 அடியாகும். விமானசிகரம் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் கூடுமென்றும் அது காலப்போக்கிலே சிதைவுற்று மறைந்து விட்டது என்றுஞ் சிலர் கருதுவர். கர்ப்பக்கிருகம் 75 அடி நீளமான பக்கங்கள் கொண்ட சதுரமான அமைப்பாகும். அதனைச் சுற்றிச் சுற்றாலை அமைந்துள்ளது.

கர்ப்பகிருகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகிய மூன்றம் ஒரே வரிசையில் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் முதலிரண்டும் அடங்கிய பகுதி 135 அடி நீளமும் 67 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதன் சுவர்களின் வெளிப்புறத்திலே தேவகோட்டங்களும், அரைத்தூண்களும், அலங்கார விதானங்களும் நுட்பமான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அர்த்த மண்டபத்திலும், மகாமண்டபத்திலும் தாண்வரிசைகள் உள்ளன. அர்த்த மண்டபத்திலும், மகாமண்டத்திலும் தாண்வரிசைகள் உள்ளன. இர்த்த மண்டபத்திலும், மகாமண்டத்திலும் தாண்வரிசைகள் உள்ளன. அர்த்த மண்டபத்திலும், மகாமண்டத்திலும் தாண்வரிசைகள் உள்ளன. சிர்த்த மண்டபத்திலும் வாசல் வடக்கிலுத் தெற்கிலுமுள்ள வாசல்களைப் படிக்கட்டுகள் மூலம் அடையவேண்டும். அவற்றுக்கு மேலே தாண்களோடு கூடிய சிறிய முகமண்டபங்கள் அமைந்துள்ளன.

கவர்களற்றதான மகாபண்டபம் 100 அடி நீளமான பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. அது குமுதப்படைகள் அமைந்த, ஐந்தடி உயரமான அதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைந்துள்ளது. மகாமண்டபத்தின் மூன்று பக்கங்களில் வாசுல்கள் உள்ளன. வாசற்படிகள் வாயிலாக ஏறிச்சென்று அவற்றை அடையலாம். வாசற்படிகளின் முன்னால், அவற்றின் ஓரங்களிலே யானைகளின் உருவங்கள் கவர்ச்சி மிக்க கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மண்டபத்திலே உன்னதமான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்த கலப்டபுத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே கம்பீரமான தோற்றங்கொண்ட போர்க் குதிரைகளின் வடிவங்களும் யாளிகளின் உருவங்களும் அலங்காரமான தோற்றத்துடன் அமைந்துள்ளன. சில கலப்புத் தாண்களிற் காணப்படுங் கம்பங்கள் கைவிரல்களினாலே தட்டப்படுமிடத்துச் சப்தசுவரங்களை ஒலிக்கின்றன. மகாமண்டபத்திலே 12 அடி உயரமான 56 கலப்புத்தூண்கள் உள்ளன. அவற்றிலே 16 தூண்கள் நீள் சதுரமான மையப்பகுதியைச் சுற்றி அமைந்துள்ளன. ஏனைய தூண்கள் அதனைச்சுற்றியுள்ள பகுதியில் வரிசையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விட்டலசுவாமி கோயில் வளாகத்திலுள்ள கட்டடங்களிற் கல்யாண மண்டபமே மிகுந்த வனப்புடையதாகும். மகாமண்டபத்திற்குத் தென்கிழக்கில் அமைந்துள்ள கல்யாண மண்டபத்தின் பக்கங்கள் 6.2 அடி நீளமானவை. அது குமுதப்படைகளைக் கொண்ட உயரமான அதிஷ்டானத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மூன்று பக்கங்கங்களிலும் வாசற்படிகள் உள்ளன. அதில் எல்லாமாக 48 கலப்புத் தாண்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றுந் தனிக்கல்லிலே செதுக்கப்பெற்றவை. தூண்களின் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மிகுந்த சிறப்புடையவை. விஜயநகர கலைப்பாணிக்குரிய கட்டடங்களிலுள்ள மற்றைய கல்யாண மண்டபங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் விட்டசுவாமி கோயில் மண்டபமே முன்மாதிரியாக அமைந்திருந்தது என்று கொள்ளலாம்.

கல்யாண மண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் ஒரு அழகிய தேர் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் அடிப்பாகமும், சக்கரங்களும், தேரின் முதற்றளமும் ஒரே கல்லிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் சிகரமும் மேற்பகுதியின் மற்றப் பாகங்களும் சுதை, மரம் போன்றவற்றால் அமைக்கப்பட்டவை. அவை காலப்போக்கிற் சிதைந்து விட்டன. அதனைப் போன்ற கற்றேர்கள் தாட்பத்திரி, திருவாமூர் முதலிய தலங்களிலுங் காணப்படுகின்றன.

ஹஸாரராமர் கோயில்

விஜயநகர இராசதானியின் மையப் பகுதியில் அமைந்திருக்கும் ஹஸாரராமர் கோயில் அளவிற் சிறியதாயினும் விஜயநகர கலைப்பாணியின் செம்மை நலன்களைச் சிறப்புற வெளிக்காட்டும் சித்திரக்கோயிலாகும். அது அரச குடும்பத்தவரும் அவர்களின் உரிமைச்சுற்றமும் வழிபாடு செய்வதற்குரிய கோயிலாக விளங்கியது. அது 24 அடி உயரமான சுவர்களையுடைய பிரகாரத்தினுள் அமைந்திருக்கின்றது. கட்டடவமைப்பு கிழக்கு நோக்கிய வண்ணமானது.

கோயில் வளாகத்தினுட் கர்ப்பகிருகம், அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம், முக மண்டபம் ஆகியன நேர்வரிசையில் அமைந்திருக்கின்றன. அளவிற் பெரியனவான

விஜயநகர கலைப்பாணி

கோயில்களிற் போலப் பரிவாரதேவர் சந்நிதானங்களும், கல்யாண மண்டபம், திருக்காமக் கோட்டம் ஆகியனவும் அதிலுள்ளன. கோயிலின் கிழக்குப் பக்கத்திலே கோபுரவாசல் அமைந்திருக்கின்றது. கோபுரவாசல் வழியே சென்றதும் முகமண்டபம் காணப்படும். அதன் நடுவிலுள்ள சதுரத்தில் நான்கு மூலைகளிலும் நான்கு தாண்கள் உள்ளன. அவை கருமை வண்ணமான கற்களில் அமைந்தவை. அவற்றின் வேலைப்பாடுகளிலே தனிப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன. தாண்களின் நடுவிலே நீள்சதுர வடிவமும் கனசதுர வடிவமும் மாறி மாறி அமைந்திருக்கின்றன. பிரகாரத்தின் வடக்கிலுந் தெற்கிலும் நுழைவாசல்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் முன்னால் முகமண்டபங்கள் காணப்படுகின்றன. விமானம் 50 அடி உயரமானது. அதன் முதலாவது தளம் கருங்கல் வேலைப்பாடாகும். அதன் மேல் அமைந்துள்ள பகுதிகள் செங்கல்லால் ஆனவை.

லையாக்ஷி வீரபத்திரர் கோயில்

ஆந்தீரப்பிரதேசத்தில் ஆனந்தபுர மாவட்டத்தில், லெபாக்ஷி என்னும் ஊர் உள்ளது. அது கருநாடகப் பகுதிகளுக்குச் சமீபமான தெலுங்குப்பிரதேசத்திலுள்ள ஊராகும். அவ்வூரிலமைந்த பகுதி முற்காலத்தில் விஜயநகர இராச்சியத்தின் பகுதியாக அமைந் திருந் தது. அங்கு 16ஆம் நாற்றாண் டிலே கட்டப் பெற்ற பெருங்கோயிலொன்றுண்டு. அது இந்நாட்களிலே தலயாத்திரைகளுக்குரிய தலமாக விளங்குகின்றது. அது விஜயநகர கலைப்பாணியின் கலைக்கூடமாக அமைந்திருப்பதால் உல்லாசப்பிரயாணிகளும் ஆராய்ச்சியாளரும் அங்கு நாள்தோறும் செல்கின்றனர். கோயில் மண்டபங்களின் விதானங்களிலே வனப்பு மிகுந்த ஓவியங்கள் வரையப்பெற்றுள்ளன.

லைபாகூயிலுள்ள கோயில் வீரூபண்ண , வீரண்ண என்னும் சகோதரர்களால் அமைக்கப்பட்டது. அவர்கள் பேணுகொண்டாவிலுள்ள நந்திலக்கிச் செட்டியின் புதல்வராவர்விஐயநகர மன்னரின் அரசப்பிரதானிகளாகக் கடமை புரிந்தவர்கள். ஆலயம் வீரபத்திரக் கடவுளின் கோயிலாக நிர்மாணிக்கப் பெற்றது. வீரபத்திரக் கடவுள் வழிபாடு தெலுங்கு தேசத்தவரிடையே மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

விஜயநகர காலத்துக் கோயில்களில் லொக்ஷிக் கோயில் தனிப் பண்புகளைக் கொண்ட கட்டடவமைப்பாகும். அது ஒரு முத்தளியாகும். நடுவிலுள்ள மண்டபத்தைப் பொதுமையாகக் கொண்டுள்ள மூன்று தளிகள் லெபாக்ஷியில் உள்ளன. அந்த வகையில் அது கல்யாணிச் சாளுக்கியரதும், ஹோய்சளரதும் கோயில்களை ஒத்ததாகும். மண்டபத்தின் விதானத்திலே வீரபத்திரரின் பேருருவம் வரையப்பட்டுள்ளது. அதனருகில் வீரூபண்ண, வீரண்ண ஆகியோரின் உருவங்களும் சித்திரக் கோலமாயுள்ளன.

லெபாகூழிலுள்ள மூன்ற தளிகளும் சிவன், மாகாவிஷ்ண, வீரபத்திரர் ஆகியோரை மூலவராகக் கொண்டவை. ஈஸ்வரனுக்குரிய சந்நிதானம் பெருமாள் கோயிலை எதிர்நோக்கிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. நடுவில் அமைந்துள்ள பிரதானமான தளி வீரபத்திரக் கடவுளின் கோயிலாகும். கோயில் வளாகம் உயரமான மதில்களாற் சூழப்பெற்ற பிரகாரத்தினுள் அமைந்திருக்கின்றது. பிரகாரத்தினுள் அமைந்திருக்கும் கட்டடங்களில் உட்பிரகாரத்துக்கும் ஒடுங்கிய அர்த்த மண்டபத்திற்கும் இடையிலுள்ள மண்டபமே கலைநயம் பொருந்திய வேலைப்பாடுகளைப் பொறுத்த மட்டில் சாலவும் சிறந்ததாகும்.

நாட்டிய மண்டபத் தூண்களிலுள்ள சிற்பங்கள் மிகுந்த சிறப்புடன் விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு தூணிலும் பல உருவங்கள் வடிவமைக்கப் பட்டுள்ளன. நாட்டியக் கரணங்களும், மேள வாத்தியமும் தேவலோகத்தவரின் இசைக்கச்சேரிகளும் கவர்ச்சி மிகுந்த தோற்றத்துடன் விளங்கும் வண்ணமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. பிரமன் மேள வாத்தியம் செய்யுங்காட்சி மிகுந்த சிறப்புடன் விளங்குகின்றது. தும்புரு வீணை மீட்டுங் காட்சி, நந்தி உடுக்கினை ஒலித்தல், ரம்பையின் உன்னதமான நாட்டியம், சிவபெருமானின் புஐங்கத்திராஸித நடனக் கோலம் முதலிய யாவும் கலைநயம் மிகுந்த பொலிவுடன் காணப்படுகின்றன. உள்மண்டபத்திலே கஐரந்தகர், நர்த்தன கணபதி, துர்க்காதேவி ஆகியோரின் உருவங்கள் அழகிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளன.

தொண்டை நாட்டுக் கோயில்கள்

தொண்டை நாட்டிலே, விஜயநகர காலத்திலே சில கோயில்கள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டன. அவை செஞ்சிலிலுள்ள நாயக்கர் சமஸ்தானத்தின் கீழமைந்த பகுதிகளிற் காணப்பட்டன. வேலூர்க் கோட்டையினுள் அமைக்கப்பெற்ற ஜலகண்டேஸ்வரம் அவற்றிலே தலைசிறந்த ஆலயமாகும். கோட்டைக்குள்ளே வடகிழக்கு மூலையில் அமைந்துள்ள அக்கோயிலின் வளாகம் மிகப்பெரியதாகும். அதன் மிகப்பெரிய கோபுரவாசல் தெற்குப் பிராகாரச் சுவரை ஒட்டி அமைந்துள்ளது. அக்கோயிலிற் காணப்படும் கல்யாண மண்டபம் கலாவிமர்சகரினாலே பெரிதும் போற்றப்படுவது. அது கோபுர வாசலின் இடப்பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலுள்ள கலப்புத் தூண்களிலே தாவிப் பாயும் போர்க் குதிரைகளின் உருவங்கள் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் காணப்படுகின்றன.

அவற்றிலே கடிவாளம், வளையம், சவுக்கு முதலிய அம்சங்கள் தனித்தனியாகக் காணப்படுங் கோலத்திலே மிகவும் நட்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கலியாண மண்டபத்தின் நடுவிலே ஒரு சதுரமான மேடை அமைந்திருக்கின்றது. அதன் நான்கு மூலைகளிலும் தூண்கள் நிறுத்தப் பெற்றுள்ளன. அம்மேடையைத் தாங்கி நிற்குமாப் போல் ஆமையின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது.

ஆலயத்திலே மூலவராக இலிங்கம் அமைந்திருக்கின்றது. கோயில் விமானம் அழகிய கோலத்துடன் காட்சியளிக்கின்றது. கர்ப்பகிருகத்திற்கு முன்னால் அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம் ஆகியன அமைந்துள்ளன. இலகண்டேஸ்வரத்தில் இரண்டு பிரகாரங்கள் உள்ளன. அவற்றையொட்டிய திருச்சுற்று மாளிகையில் வனப்பு மிக்க வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தாண் வரிசைகள் காணப்படுகின்றன. வடகிழக்கு மூலையிலே இசைத்தானொன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது. உட்பிரகாரத்தின் வடமேற்கிலும், வடகிழக்கிலும், தென்கிழக்கிலும் தேவகோட்டங்களும் மேடைகளும் காணப்படுகின்றன. கோபுரம் பதினாறாம் நாற்றாண்டுக் கட்டடங்களின் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதிற் பத்மம், பஞ்சரம், கும்ப பஞ்சரம் முதலிய அம்சங்கள் சிறப்பான முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

விரிஞ்சிபுரத்திலுள்ள மார்க்கசகாயநாதர் கோயிலும் விஜயநகர காலத்திருப்பணியாகும். கட்டட அமைப்பிலும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளிலும் அது ஜலகண்டேஸ்வரத்தைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கின்றது. பிரதான கோயிலும், அதனைச் சுற்றியுள்ள தேவகோட்டங்களும் கலைவனப்பில் வேலூர்க் கோயிலைப் போன்றவை. வடவார்க்காட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தேவிகாபுரத்துப் பெரியநாயகி அம்மன் கோயிலும் விஜயநகர காலத் திருப்பணியாகும். அது இம்மடி நரசிங்க நாயக்கரால் அமைக்கப்பட்டதாகும். கோயில் கிழக்கு நோக்கியது: அது 143 மீற்றர் நீளமும் 74 மீற்றர் அகலமுங் கொண்டுள்ளது. கோயிற் பிரகாரச் சுவரின் வெளிப்பக்கத்தில் யானை, குதிரை, பன்றி முதலியவற்றின் சிற்பங்களின் அணிவரிசைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயத்திற் சுற்றப்பிரகாரங்கள் இரண்டு காணப்படுகின்றன. வெளிப்பிரகாரத்துக் கோபுரம் மிகவும் உயரமான ஏழுநிலைக் கோபுரமாகும். இரண்டாம் பிரகாரத்தினைட் கல்யாண மண்டபம், தேரடி மண்டபம், திருக்குளம், சிற மண்டபங்கள் முதலியன அமைந்துள்ளன. உட்பிரகாரச் சுவர்களின் இரு பக்கங்களிலும் யாளி வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பிரதான கோயில்களான ஏகாம்பரநாதர் கோயில், வரதசாரப் பெருமாள் கோயில் ஆகியவிரண்டும் விஜயநகர காலத்திற் புனர்நிர்மாணம் பெற்றன. அவற்றின் கோபுரங்களும் பிரகாரங்களும், மண்டபகங்களும், திருச்சுற்று மாளிகைகளும் மிகவும் பிரமாண்டமானவை. விஜயநகர காலத்திலே தமிழகத்திற் புனரமைக்கப்பட்ட கோயில்களில் அவையே மிகவும் பெரியனவாகும். வரதசாரப் பெருமாள் கோயிலின் கல்யாண மண்டபத் தாண்களிலே தனிச்சிறப்படைய சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்துள்ளன. புராணக் கதைகளும், குறிப்பாகத் திருமாலின் அவதாரங்கள் பற்றிய கதைகளும் மிக நுட்பமான முறையிலே சிற்பக் காட்சிகளாக வடிக்கப்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு தாணும் ஒவ்வொரு கதைசொல்லும் விதமாக அவற்றிலே சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சோழநாட்டுக் கோயில்கள்

பாடல் பெற்ற தலங்களிற் பெரும்பாலனவற்றைக் கொண்டுள்ள சோழநாட்டிலே பல பெருங்கோயில்கள் திருக்காம கோட்டம், சுற்றப்பீரகாரங்கள், நாற்றுக்கால் மண்டபங்கள், கோபுரம் முதலிய புதிய கட்டடங்களைப் பெற்று விசாலமாகிப் பொலிவு பெற்றன. தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலில் அமைந்திருக்கும் திருக்காமக் கோட்டமான பெரியநாயகி அம்மன் கோயில் விஜயநகர காலத்திலே அமைக்கப்பட்டதாகும். தலத்திலே நாயக்கர் காலத்திலே புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற காளையின் உருவத்திற்கு வலப்புறத்திலே அமைந்துள்ள அம்மன் கோயில் வேலைப்பாடுகளிலும் அளவுப்பீரமாணங்களிலும் பெருவுடையார் கோயிலுக்குப் பொருத்தமான அமைப்பாக நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் வேலைப்பாடுகள் விஜயநகர காலத்தின் முற்பகுதிக்கு உரியனவாகும்.

திருவரங்கத்தின் வரலாற்றிலே விஜயநகர காலம் ஒரு பிரதானமான வளர்ச்சிக் கட்டமாகும். அக்காலத்தில் அங்கு ஆரம்பமாகிய புனர்நிர்மாண வேலைகள் நெடுங்காலமாக நடைபெற்றன. உட்பிராகாரங்களும், அவற்றின் கோபுரங்களும், ஆயிரங்கால் மண்டபமும் சேஷாத்திரி மண்டபமும் அக்காலத்துக்கு உரியனவாகும். குதிரைக்களரி எனும் சேஷாத்திரி மண்டபத்திலுள்ள தாண் வரிசைகள் அவற்றிலுள்ள தாவிப் பாயும் குதிரைகளின் உருவங்களின் காரணமாகக் கலாவிமர்சகர்களின் கவனத்தைப் பெற்றன. மண்டபங்களிலே கலப்புத் தாண்களையும், அவற்றின் ஒரு முகத்திலே போர்க்குதிரையின் முழுமையான வடிவத்தையும் அமைக்கும் முறை தென்னிந்தியக் கலை மரபிலே முதன்முதலாக விஜயநகரகாலத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திருவரங்கத்திற் போல உன்னதமான வேலைப்பாட்டுடன் பெருந்தொகையான தூண்களில் போர்க் குதிரையின் உருவங்கள் வேறெங்கும் அமைக்கப்படவில்லை. குதிரைக்களரியிலே காணப்படும் குதிரை வடிவங்கள் கம்பீரமான தோற்றத்துடனும் எழிலார்ந்த கோலத்துடனும் விளங்குகின்றன. அவை அதிவேகத்திலே தாவிப்பாயும் குதிரையின் வடிவங்கள். அவை அளவிலாத பேராற்றலுக்கும் தணியாத உத்வேகத்துக்கும் உருவகமாக அமைந்த வடிவங்கள். ஒவ்வொன்றும் சராசரியாக ஒன்பது அடி உயரங்கொண்டவை. அவற்றைச் செலுத்தும் சாரதிகளாக அவற்றின் மேலே போர்வீரர் அமைந்திருக்கின்றனர். கலைவனப்பில் அவை இணையிலாதவை; அற்புதக் கோலமானவை.

மதுரைக் கூடல் அழகர் கோயில்

விஜயநகர காலத்திற் பாண்டி நாட்டிலே புராதனமான வைணவ தலங்களிலும் சைவத் தலங்களிலும் பல புதிய கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டன. தொண்டைநாடு, சோழநாடு ஆகியவற்றிலுள்ள கோயில்களிற் போல பாண்டி நாட்டுத் திருத்தலங்களிலும் காமகோட்டம், கல்யாண மண்டபம், திருநடை மாளிகை, சுற்றுப்பீரகாரங்கள் முதலியன அமைக்கப்பெற்றன. இந்தவகையில் மதுரைப் பெரியகோயிலைப் போலக் கூடல் அழகர் கோயில், அழகர் கோயில், திருப்பரங்குன்றம், திருவாதவூர் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கவை. கூடல் அழகர் கோயில் மதுரையிலுள்ள ஒரு புராதனமான விண்ணகரமாகும். அது மீனாகூடியம்மன் கோயிலுக்கு அண்மையில், அதற்குத் தென்மேற்கிலே அமைந்துள்ளது. கூடல் புராணம் என்பது அதற்குரிய தலபுராணமாகும். கூடல் அழகர் கோயிலின் விமானம் மிகவும் உயரமாகவும் வனப்பு மிக்கதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. அது அங்குள்ள கோபுரங்களைக் காட்டிலும் மேலோங்கி விளங்குவது கோயிலின் ஒரு சிறப்பம்சமாகும். அது அதிஷ்டாங்க விமானம் என்னும் வகைக்குரியதாகும். அது சதுரமான பீடத்தின் மேல் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் தளங்கள் நீள் சதுரமானவை. அமைப்பீலே திராவிட கலைப்பாணியின் அம்சங்களைப் பெற்றவை. வட்டமானது. அதன்மேற் பொன்மயமான அதன் சீகரம் ஸ்காபி அமைந்திருக்கின்றது. விமான தளங்களிலே கீழ் இருந்து மேலாக முறையே ஆசன, சயன, ஸ்தானக கோலங்களிலே திருமாலின் படிமங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த ஒழுங்கு காஞ்சீபுரம் வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில் விமானத்தின் அமைப்பினைப் போன்றதாகும்.

கோயிலின் கட்டட வேலைப்பாடுகள் விஜயநகர கலைப்பாணிக்கு உரியனவாகும். இக்கோயிலிற் காணப்படும் கர்ணகூடுகள், பஞ்சரங்கள், சாலைகள் என்பன பல தளங்களைப் பெற்றுச் சிற கோயில்களைப் போன்ற அமைந்துள்ளன. கும்ப பஞ்சரங்களும் அவ்வண்ணமாகவே அமைந்துள்ளன. அதிஷ்டானப் படைகளிலே வைணவ மரபிலுள்ள புராணக் கதைகள் சிற்ப வடிவிலே செதுக்கப் பெற்றுள்ளன. கோயிலின் மண்டபத்திலே விஜயநகர இராசப் பிரதானிகளின் பிரதிமைகளும் வைணவமரபு பற்றிய சிற்பங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோயிலுக்குரிய காமக்கோட்டம் அண்மைக் காலத்திலே முற்றாக இடிக்கப்பட்டு மீண்டும் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இக்கோயிலுக்கு விஜயநகர ராயர்களும் அவர்களின் பிரதிதித்களும் வழங்கிய தானங்களை வர்ணிக்கும் சாசனங்கள் கோயில் வளாகத்தில் இருந்தன. அர்த்த மண்டபத்திற்கு வேண்டிய கற்களை கந்தாடை கோணம்மான் என்பவர் வழங்கிய தானங்களை வர்ணிக்கும் சாசனங்கள் கோயில் வளாகத்தில் இருந்தன. அர்த்த மண்டபத்திற்கு வேண்டிய கற்களை கந்தாடை கோணம்மான் என்பவர் வழங்கினார் என்றும் இம்மடி எல்லப்பதாயக்கரின் பரிபாலக் காலத்தில் அது கட்டி முடிக்கப் பெற்றது என்றும் இராம ராயரின் காலத்துச் (கி.பி.1547) சாசனம் ஒன்றிலே குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே புராதனமான கட்டடங்களை இடித்து விஜயநகர கலைப்பாணியிலே கூடால் அழகர் கோயிலைப் புனர்நிர்மானஞ் செய்தார்கள் என்று கொள்ள முடிகின்றது.

கள்ளழகர் கோயில்

தென்னாட்டிலுள்ள பிரதானமான விண்ணகரங்களில் ஒன்றான கள்ளழகர் கோயில் மதுரைக்கு வடக்கிலே, அதற்குப் பன்னிரண்(ந மைல் தூரத்திலே, அழகர் மலையின் அடிவாரத்திலே அமைந்திருக்கின்றது. முற்காலங்களிலே கோயிலும் அதன் சுற்றாடலில் அமைந்த ஊரும் அரண்களாற் சூழப்பட்டிருந்தன. ஊர்மக்களின் குடியிருப்புக்கள் காலப்போக்கில் மறைந்துவிட்டன. கோயிலின் பாகங்களும் அரண்களின் சில பகுதிகளும் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன. அரணின் தெற்கு வாசல் வழியாகச் சென்றதும் அலங்கார விநாயகர் கோயில் என்னும் ஆலயத்தை அடையலாம். அதைக் கடந்து வெளிப்பீரகாரத்துத் தெற்கு வாசலான இரணியன் வாசல் மூலம் அழகர் கோயில் வளாகத்தை அடைய முடியும். வெளிப்பிரகாரத்தின் கிழக்கு பக்கத்திலே புராதனமான சுப்பிரமணியர் கோயிலின் அழிபாடுகள் பெரு மண்மேடாக அமைந்துள்ளன. மூன்றாம் பிரகாரத்துக் கிழக்கு வாசலில் மிக உயரமான ஏழு நிலைக் கோபுரம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் வாசல் பதினெட்டாம்படி வாசல் எனப்படும். நேர்வரிசையில் அமைந்த அம்சங்கள் பொருந்திய வனப்பு மிகுந்த அக்கோபுரம் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப் பெற்றது. அக்கோபுர வாசலிற் கறுப்பண்ண சுவாமிக்கு வழிபாடு நடைபெறும். அதற்கு வடக்கில் அமைந்திருக்கின்ற வந்திவாசல் என்பதன் மலமாகவே

பெரும்பாலான அடியார்கள் கோயிலுக்குப் போகின்றனர். அதன் மூலம் சென்றதும் வீசாலமான முற்றக்கை அடையலாம். அதிலே பல மண்டபங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே கல்யாண மண்டபம் மிகப் பெரியதாகும். வேறு கோயில்களில் உள்ளவற்றைப் போல இங்கும் கல்யாண மண்டபம் அலங்கார வேளைப்பாடுகள் பொருந்திய பீரமாண்டமான தூண்களுடன் அமைந்திருக்கின்றது. அங்குள்ள தூண்களிலே யாளி வடிவங்களும் கடவுட் படிமங்களும் மன்னர்களின் உருவச் சிலைகளும் எழிலார்ந்த வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நரசிம்ம அவதாரம், வராக அவதாரம், லக்ஷ்மி, கிருஷ்ணர், கருடாரூட மகாவிஷ்ண, ஆஞ்சநேயர், திரிவிக்கிரமர், ரதி ~ மன்மதன் என்போரின் உருவங்கள் அவற்றிலே அட்சீ புரீந்த கிருஷ்ணவீரப்ப நாயக்கர், இரண்டாம் விஸ்வநாத நாயக்கர் ஆகீயோரின் உருவச் சிலைகள் அங்கு அமைந்திருக்கின்றன. மண்டபத்தின் கட்டட வேலைப்பாடுகள் பதினாறாம் நூற்றாண்டிற்கு உரியவை. அதன் சமீபமாக உள்ள சிறிய மண்டபங்கள் விஜயநகர காலத்துப் பல்வேறு கட்டடங்களுக்கு உரியனவாகும்.

கல்யாண மண்டபத்திற்குப் பின்னால் அமைந்திருக்கும் தொண்டமான் கோபுர வாசல் ஊடாக கோயிலின் மன்றாம் பிரகாரத்தை அடையலாம். அக்கோபுரம் ஐந்து நிலைகளைக் கொண்டமைந்தது. அதன் அதிஷ்டானத்தில் உபானம், கண்டம், குமுதம், அகரப்பட்டியல் என்னும் படைகள் உள்ளன. அதன் சுவர்களிலுள்ள அரைத் தூண்களிலே பலகை, இதழ், கபோதம், போதிகை என்னும் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. கோபுரத்தின் தள வேலைப்பாடுகள் பதின் மன்றாம் பதினான்காம் நூற்றாண்(நகளுக்கு உரியவை. மூன்றாம் பிரகாரத்தின் தெற்குப் பக்கத்திலே அமைந்துள்ள திருமலை நாயக்கன் பிராகாரத்தில் பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த பல கட்டடங்கள் உள்ளன. ஆழ்வார் சந்நீதி, தாயார் சந்நீதி, பள்ளியறை என்ற கிரம வரிசையில் அவை அமைந்திருக்கின்றன. இந்தப் பிரகாரத்தின் வடகிழக்கு மூலையிலே மேட்டுக் கிருஷ்ணர் கோயில் அமைந்திருக்கின்றது. அதனை ஒட்டி ஆறு தாண்வரீசைகள் பொருந்திய மகாமண்டபம் காணப்படுகின்றது. அதன் தெற்குச் சுவரிலே முகலாம் சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியனுடைய சாசனம் உண்டு. அதிலே கோயில் பொன் மேய்ந்த பெருமாள் திருமண்டபம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. கிருஷ்ணன் கோயிலின் அதிஷ்டானம், உபானம், பத்மதளம், குமுதம், கண்டம், கபோதம் என்னும் படைகளைக் கொண்டுள்ளது. சுவர்களை ஒட்டிய அரைத் தாண்களிற் புஷ்பபோதிகை காணப்படுகின்றது. மாடக்குழிகளின்

ஓரமாகவுள்ள அரைத்தூண்களின் மேலே கபோதம், கூடம், சாலை என்னும் அமைப்புகள் தெரிகின்றன. விஜயநகர கலைப்பாணிக்குரிய எல்லாவகையான கூட்டுத்தூண்களும் இம்மண்டபத்திலே காணப்படுகின்றன. கிழக்குப் பிரகாரத்தின் வழியே ஆரியன் மண்டபத்தை அடையலாம். அளவிற் பெரிதான அம்மண்டபம் விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்த ஒன்றாகும். ஒருவகைத் தூண்களின் அடிப்பாகத்தில் யாளியின் உருவம் அமைந்துள்ளது. ஆரியன் மண்டபத்திலே அமைந்திருக்கும் தூண்களின் வெவ்வேறு காலங்களுக்குச் சிறப்பாக உரிய கோலத்துடன் புஷ்பபோதிகைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆரியன் மண்டபத்து ஆரியன் வாசல் வழியே இரண்டாம் பீராகாரத்தை அடைய முடியும் அதிலே வைரவர் கோயிலும் விநாயகர் கோயிலும் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே அடியார்களுக்கு விபூகிப் பீரசாதம் வழங்கப்படும். கள்ளழகர் சந்நிதியின் கர்ப்பகிருகம் வட்ட வடிவமானது. அதன் மேல் அமைந்த விமானமும் அவ்வண்ணமானது. அதன் பீரதகூஷிண பாதையும் வட்டமான தோற்றங் கொண்டதாகும். அந்த வட்டமான பீரதகூஷிண பீராகாரம் நங்கல் குன்றம் பீராகாரம் என்று சொல்லப்படும். அதன் சுவர்களில் துளையிட்டுச் செம்மையாக அமைக்கப்பட்ட பலகணிகள் உள்ளன. வைணவக் கோயில்களிலே சயனக் கோலத்து மூலவரைக் கொண்ட சந்நிதானங்களில் விமானத்தை வட்டமாகவோ வண்டிக் கூடாரம் போலவோ அமைப்பது வழமை. ஆனால், இங்கு வழமைக்கு மாறாக ஸ்தானகக் கோலத்தில் மூலவர் அமைந்த சந்நிதானத்தில் விமானம் வட்டவடிவிலே அமைந்துள்ளது.

மூலவரை ஸ்ரீ கரமசுவாமி என்ற சொல்வர். ஒரே பீடத்திலே அவரின் இரு பக்கங்களிலும் ஸ்ரீதேவி, பூதேவி ஆகியோரின் படிமங்கள் அமைந்துள்ளன. அழகர், ஸ்ரீ சௌந்தராஜர் என்பன உற்சவ மூர்த்தியின் திருநாமங்கள். கர்ப்பகிருகத்தின் மேல் அமைந்துள்ள கட்டடம் சோமச்சந்த விமானம் என்று சொல்லப்படும். அதன் கீழக்குப் பக்கத்திற் பிதுக்கமாய் அமைந்துள்ள மாடக்குழியிற் கருடவாகனரின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் கீழ் கஜலக்ஷ்மியின் உருவம் தெரிகின்றது. சிகரத்தின் மேல் மூன்று தூபிகள் அமைந்திருக்கின்றன. விமானம் முழுவதும் பொன்முலாம் பூசப் பெற்றுள்ளது. இராய கோபுரம் வெளிப்பிராகாரத்திலே, இரணியன் வாசல் அமைந்துள்ள தெற்குப் பக்கத்திலே அமைந்திருக்கின்றது. தெற்குச் சுவருக்கும் கோயிலுக்கும் இடையிலே வசந்த மண்டபம் என்னும் பழைய கட்டடம் காணப்படுகின்றது. அதன் வீதானத்திலே பதினைந்தாம் நாற்றாண்டுகளிலே கட்டப்பெற்றதாகும். அதன் வீதானத்திலே வைணவ மரபிலுள்ள புராணக்கதைகளையும் இராமாயணக் கதைகளையும் விளக்கும் வண்ண ஓவியங்கள் வரையப் பெற்றுள்ளன. அவை சம காலத்திலே திருப்பருத்திக் குன்றத்தில் வரையப்பட்ட ஓவியங்களை ஒத்திருக்கின்றன.

திருமோகூர்

மதுரைக்கு வடகிழக்கிலே, ஆறுமைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ள திருமோகூர் பிரசித்தமான 108 வைணவ தலங்களில் ஒன்றாகும். அது நம்மாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார், மணவாள மாமுனி ஆகியோரின் பாடல்களைப் பெற்ற சிறப்புடைய தலம். அது மோகன ஷேத்திரம் என்று சொல்லப்படும். அங்குள்ள இறைவரைக் காளமேகப் பெருமாள் என்றும் இறைவியை மோனவல்லித் தாயார் என்றும் சொல்வது வழக்கம். புராதன தலமான திருமோகூரிலே பதினான்காம் நாற்றாண்டு முதலாக அமைக்கப்பெற்ற கட்டடங்கள் உள்ளன. ஆலயம் அளவிற் சிறியது அதன் பிராகாரங்களில் அழகான மண்டபங்கள் பல காணப்படுகின்றன. அதன் கிழக்கு வாசலுக்கு அண்மையிற் கம்பத்தடி மண்டபம் காணப்படுகின்றது. அதிலே கட்டப்பொம்மனின் படைத் தலைவர்களான பெரியமருது, சின்னமருது என்போரின் அழகிய உருவச்சிலைகள் உள்ளன. அந்த மண்டபத்திற்கு அப்பால் கருட மண்டபம் காணப்படுகின்றது. அதன் தூண்களிலே இராமர், சீதை, இலக்குமணர், இரதி, மன்மதன் ஆகியோரின் படிமங்கள் கவர்ச்சிமிக்க கோலத்தில் வடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதனை அடுத்துள்ள மகாமண்டபத்திலே காணப்படுந் தூண்கள் விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்தனவாகும்.

காளமேகப் பெருமாள் சந்நிதானத்தின் கர்ப்பகிருகம் சதுரவடிவில் அமைந்துள்ளது. அதிஷ்டானத்திலே பத்மதளம், குமுதம், கண்டம், கபோதம் என்னும் படைகள் காணப்படுகின்றன. சுவர்களும் அரைத்தூண்களும் வேதியின் மேற் கட்டப்பெற்றுள்ளன. மத்திய பகுதியில் அமைந்த சாலையில் மாடக்குழி அமைந்துள்ளது. அதன் இரு பக்கங்களிலும் மேற்புறத்திலே கும்ப பஞ்சரங்கள் அமைந்துள்ளன அரைத்தூண்களிலே கூடும் சாலையும் பொருந்தியுள்ளன. போதிகைகள் விஜயநகர கலைப்பாணியின் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. கொடுங்கையின் மேல் வியாளமாலம் தெரிகின்றது. மகர வடிவங்கள் பல கபோதத்தின் மேல் நீட்டிய கோலத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. விமானம் இருதள விமானமாகும். அது வட்ட வடிவமானது. நான்கு பக்கங்களிலும் பிதுக்கமாய் அமைந்துள்ள கூடுகள் காணப்படுகின்றன. தளங்களுக்கிடையிலே சிங்கக் கூடுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அதன் வேலைப்பாடுகளின் அடிப்படையில் காளமேகப் பெருமாள் கோயில் பதினாறாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிக்குரிய தென்று கொள்ளத்தக்கதாகும். ஆயினும், மலஸ்தானத்திலே பாண்டியர் கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் சில காணப்படுகின்றன. வடகிழக்கு முலையிலே கூரோப்தி சயனர் சந்நிதி அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மண்டபத்திலே எட்டுத் தூண்வரிசைகள் உள்ளன. அங்குள்ள தூண்களிற் புராதனமான கலைப்பாணிக்குரிய அம்சங்கள் தெரிகின்றன. தூண்கள் சதுரமானவை. கால அமைப்புடைய இகழ் மேலே புராதன வழவமும் அவற்றின் இரட்டைப்பலகையும் அமைந்துள்ளன. நாக பந்தங்கள் அவற்றில் அமைக்கப்படவில்லை. மாடக்குழிகளின் ஒரங்களிலுள்ள குறுந்தாண்களின் மேற் கோரண வடிவந் தெரிகின்றது. கூரோப்தி சயனர் கோயில் பதின்மூன்றாம் பதினான்காம் நூற்றாண்(நகளிலே கட்டப்பெற்றது என்று கருதலாம். கோயில் வளாகத்திலுள்ள் சுவர்களிலே பாண்டியர் காலத்துச் சாசனங்கள் காணப் படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

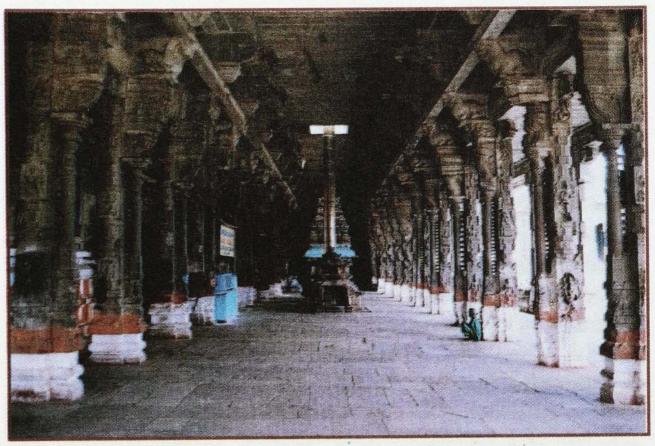
திருவாதவூர்

மதுரைக்கு தென்கிழக்கிலே, பதினாற மைல் தாரத்தில் அமைந்திருக்கும் திருவாதவூர் சைவசமய மரபிலே மிகுந்த சிறப்புடைய தலமாகும். சங்கப் புலவர்களில் மிகுந்த சிறப்புப் பெற்றவரான கபிலரும் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் திருவாதவூர் வாசிகள் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. இங்கு பள்ளிக்கொண்ட உடையாரை வேதபுரீஸ்வரர் என்றும் வேதநாதர் என்றுஞ் சொல்வர். தமிழிலும் வடமொழியிலும் அதனைப் பற்றிய தலபுராணங்கள் உள்ளன. கோயிலின் கர்ப்பகிருகம் சதுரமானது. அதன்மேல் அமைந்த விமானம் திராவிட விமானம் மூலஸ்தானத்திற்கு முன்னால் அர்த்த மண்டபம் மகாமண்டபம் என்பன காணப்படுகின்றன. அவற்றுக்குத் தென்புறத்திலே ஆறுகால் பீடம் என்னும் மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலுள்ள தாண்கள் எண்கோண அமைப்புக் கொண்டவை. அந்த மண்டபத்திற்கு மேலே பிரமாண்டமான பிரஸ்தரம் காணப்படுகின்றது. அது மிகப்பெரிய கற்பாளங்களைக் கொண்டு அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. அக்கற்பாளங்கள் பத்து முதல் பதின்னான்கு அடி வரையான நீளங் கொண்டவை.

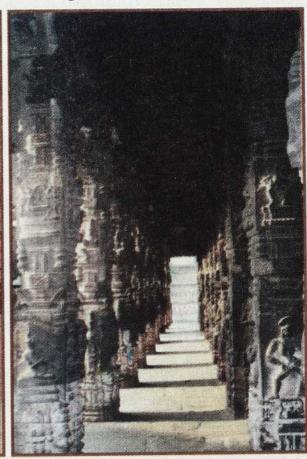
நடராசர் சந்நிதியின் முன்பு மிக அழகுடைய மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே யாளி வடிவங்கள் செதுக்கப் பெற்ற கலப்புத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன. தூண்கள் விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்தவை. அப்பாணிக்குச் சிறப்பம்சமாக உள்ள பல மலர் வடிவங்கள் கொண்ட புஷ்ப போதிகைகளும் அந்த நூற்றுக்கால்

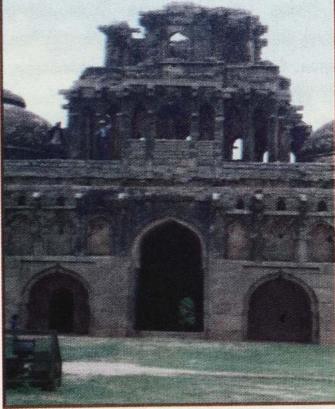
விஜயநகர கலைப்பாணி

விஐயாகர காலக் கட்டடக்கலை

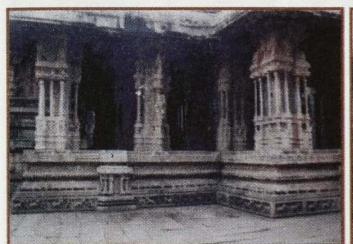
காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் திருநடை மாளிகை

காஞ்சிபுரம் வரதராசப் பெருமாள் கோயில் திருநடை மாளிகை

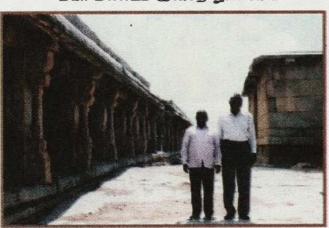
விஜயநகரம் யானைப் பந்தி முகப்புத் தோற்றம்

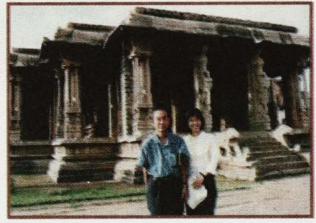

விஜயநகரம் விட்டல சுவாமி கோயில் மகா மண்டப இசைத் தூண்கள்

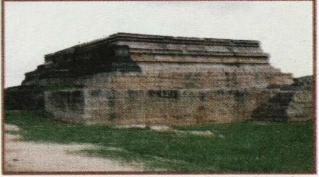
விஜயநகரம் உட்கோட்டை வாசல் பின்புறத்தோற்றம்

விஜயநகரம் விட்டல சுவாமி கோயிற் திருச்சுற்று மண்டபம்

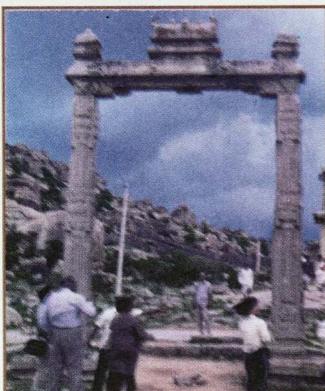

விஜயநகரம் விட்டல சுவாமி கோயில் கல்யாணமண்டபம் (ஜப்பானியப் பேராசிரியர் சாத்தோ மகளுடன்)

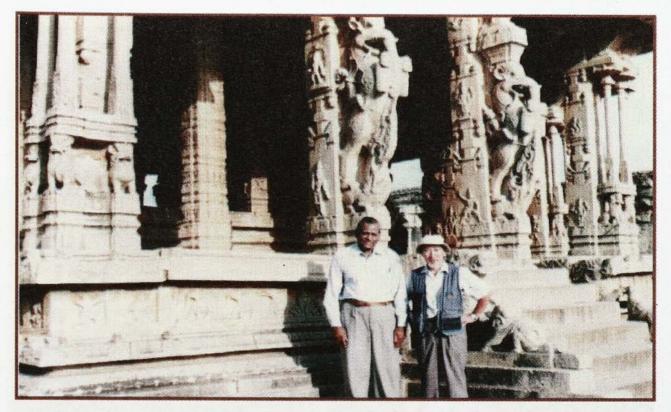

விஜயநகரம் மகா நவமி மண்டபம் அதிஷ்டானம்

விஜயநகரம் விருபாஷர் கோயில் வளாகம் துலாபாரத் தோரணம்

விஜயநகரம் விட்டல சுவாமி கோயில் மகா மண்டபம். குதிரைத் தூண்கள்

விஜயநகரம் உட்கோட்டை வாசல்

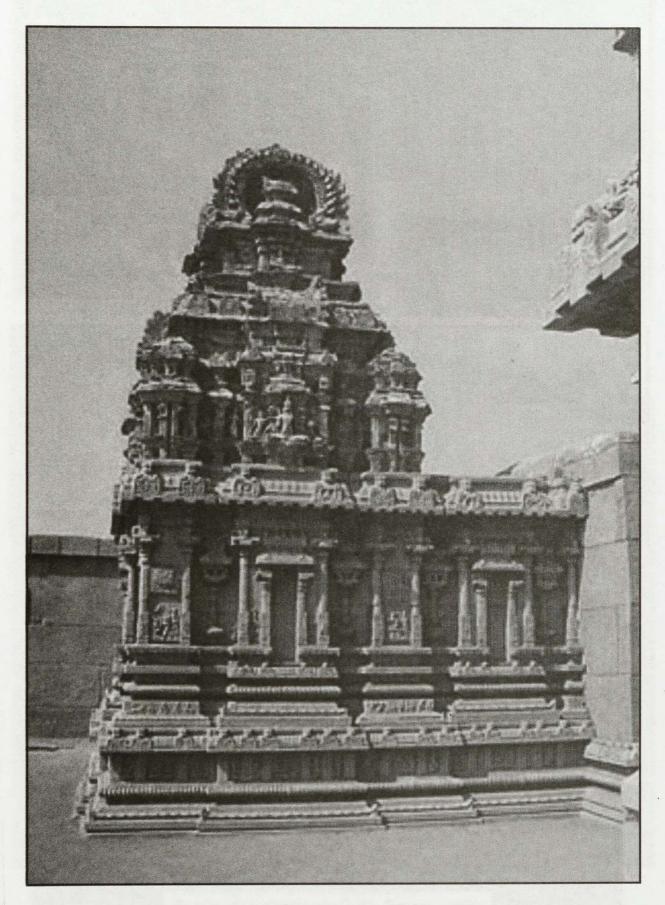

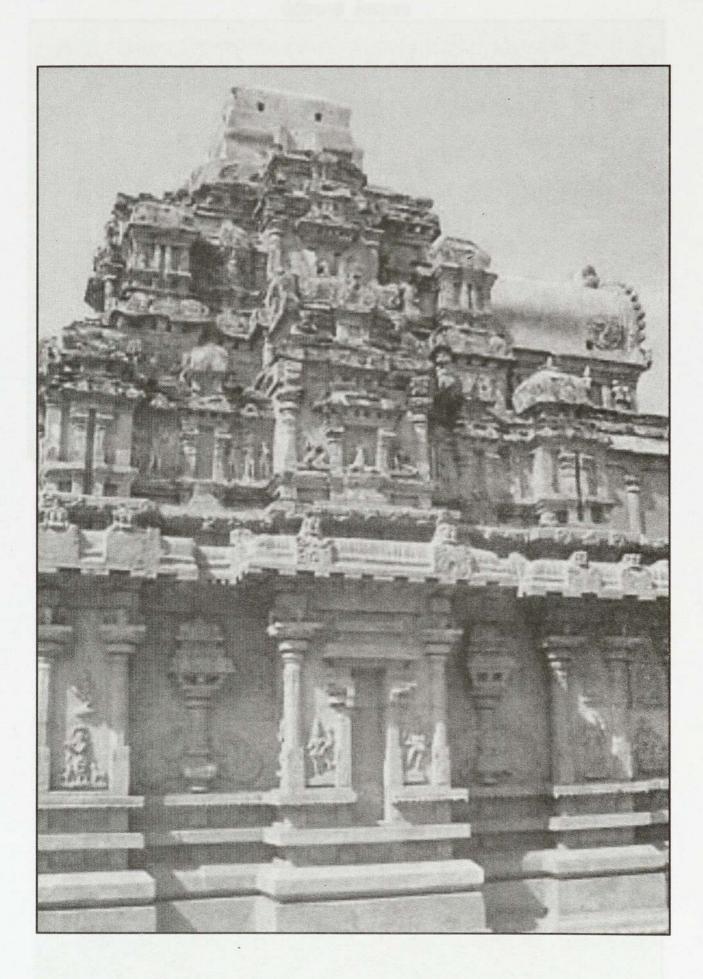

விஜயநகரம் அதிஷ்டானம் சிற்ப அணிவரிசை

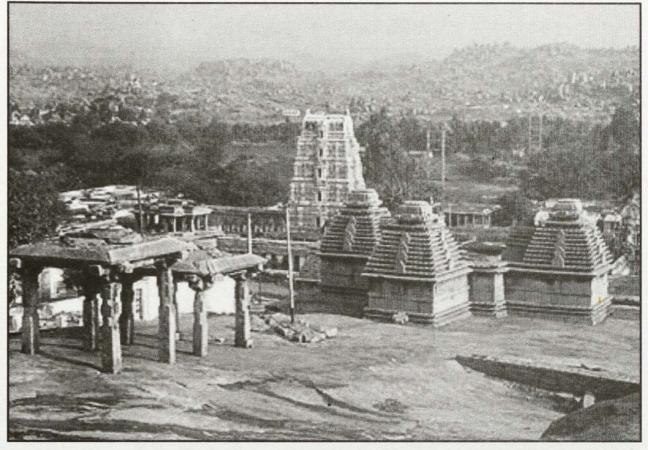

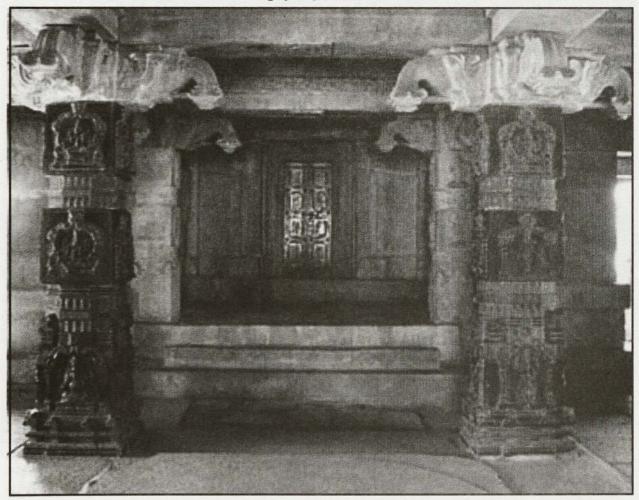

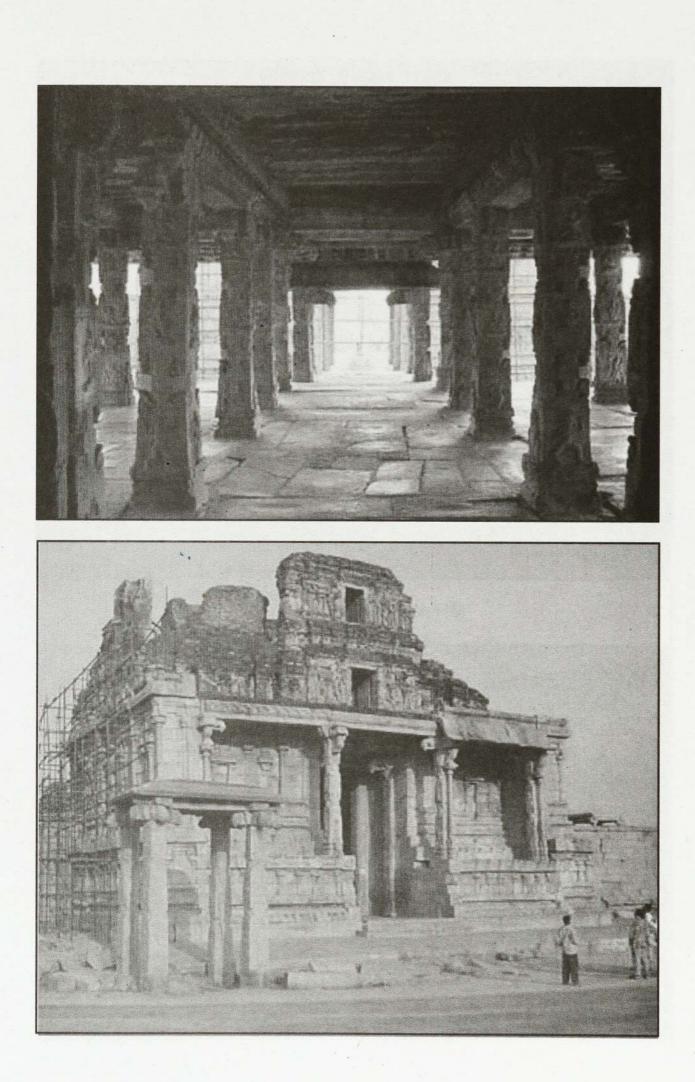

சமணக் கோயில்

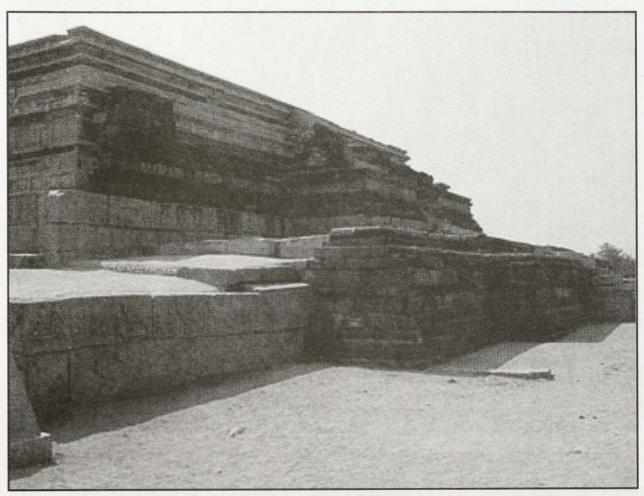

கிருஷ்ணபுரம் கோயில்

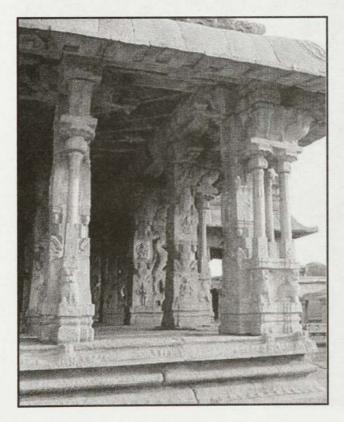

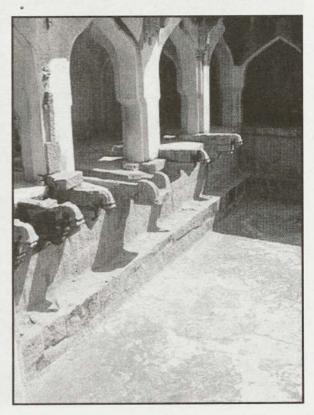

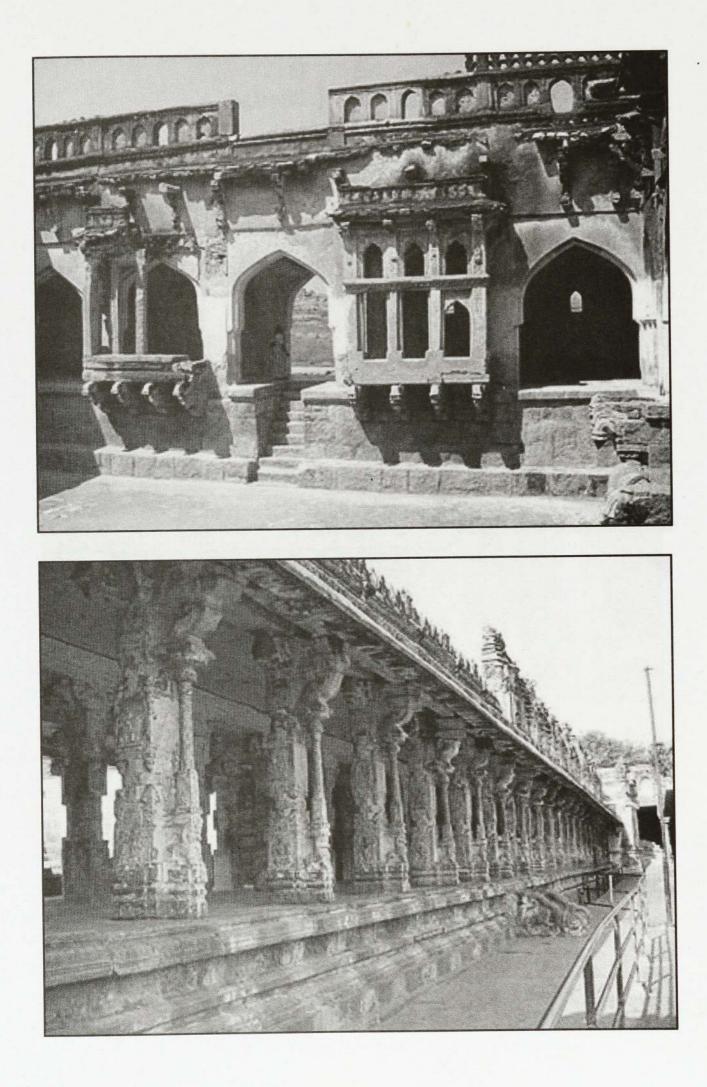
மஹா நவமிக் கோயில்

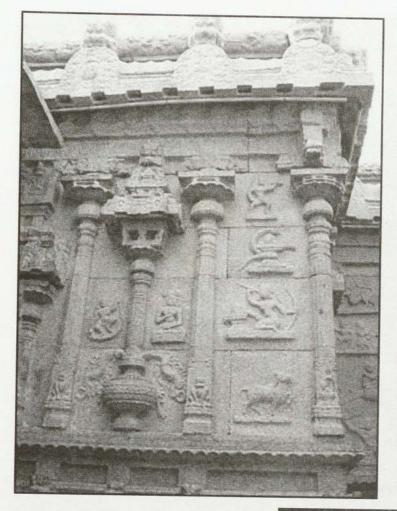

விருப்பாக்ஷ்ஸர் கோயில்

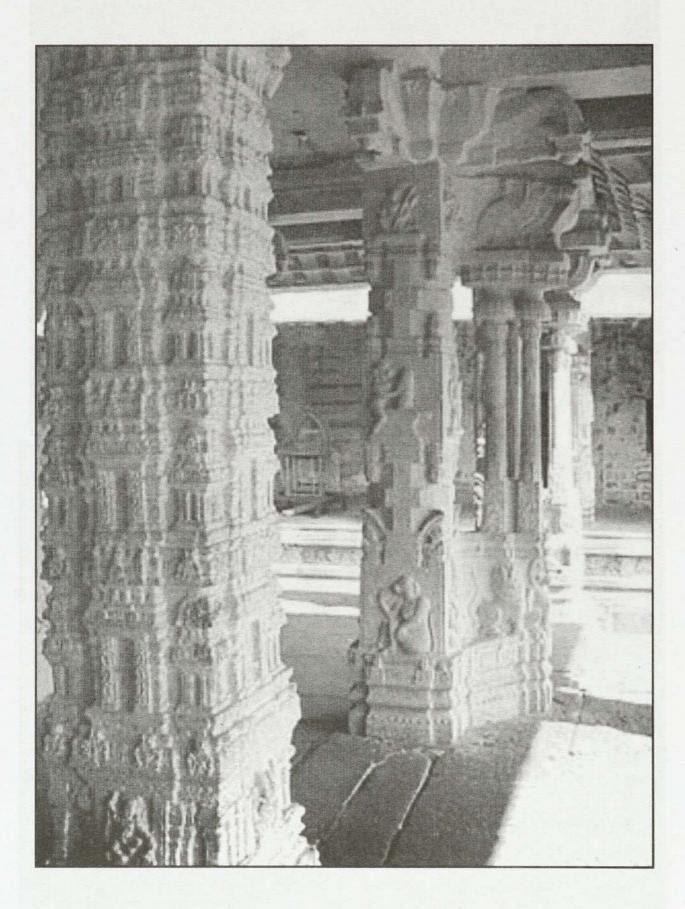

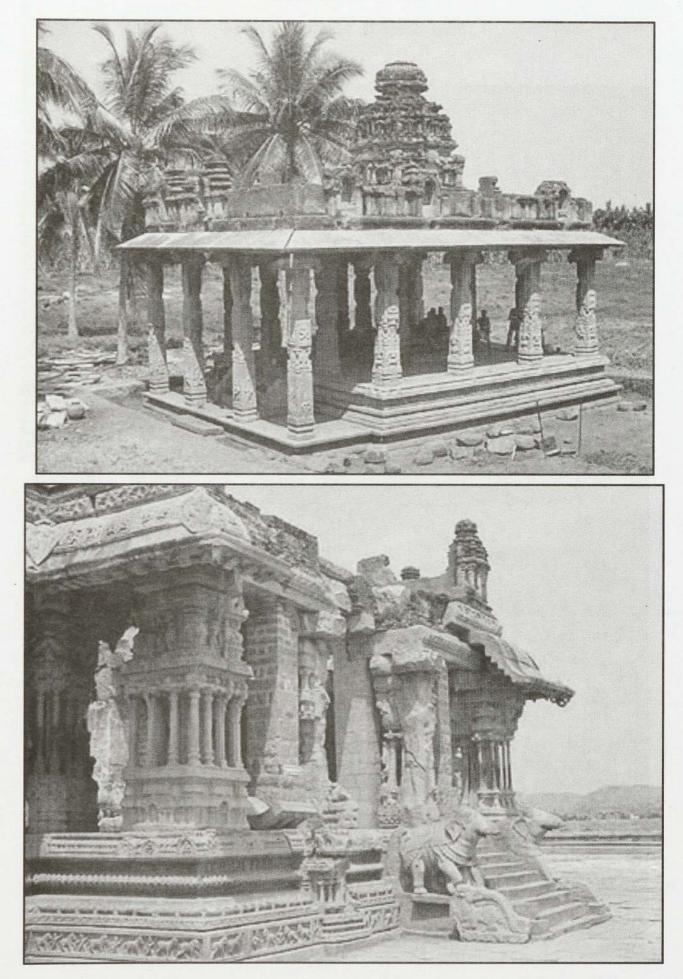

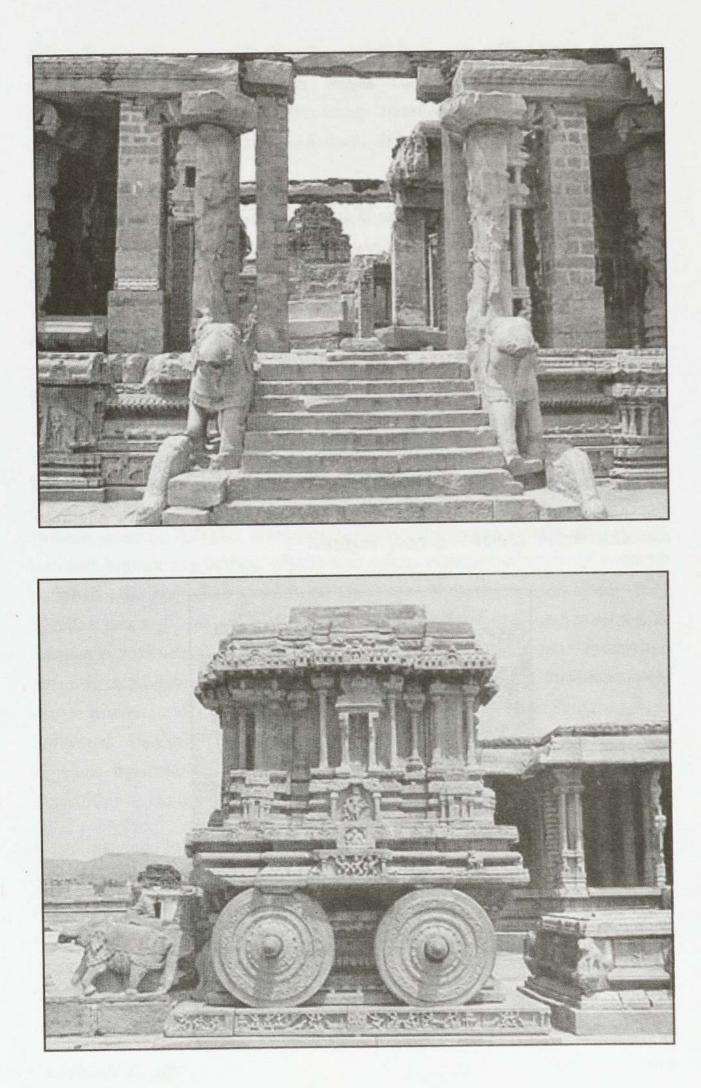

விருப்பாக்ஷ்ஸர் கோயில் தூண்கள்

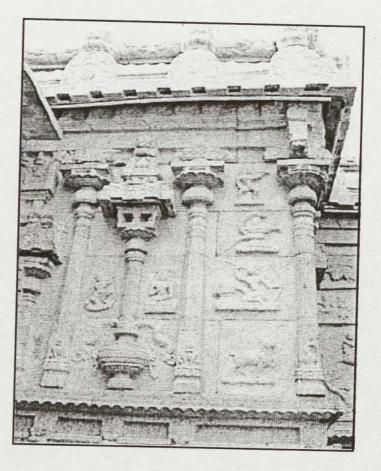
விட்டல சுவாமி கோயில்

மண்டபத் தூண்களிலே காணப்படுகின்றன. தென்மேற்கு மூலையிலே காளீஸ்வரர் கோயில் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மண்டபத்திலே எண்கோணமான கட்டைத்தூண்கள் அமைந்துள்ளன. தூண்களின் புஷ்பபோதிகைகள் பதினாறாம் நூற்றாண்டிற்குரிய கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளன.

மூலஸ்தானத்திற்குச் சமீபத்திலே திருக்காமக்கோட்டம் அமைந்திருக்கின்றது. மேற்குப் பிராகாரச் சுவரின் அருகிலே சப்தமாதரின் படிமங்கள் காணப்படுகின்றன. வடக்குச் சுவரின் அருகிலே திருவாதவூரடிகளின் படிமம் சிதைவுற்ற நிலையிலே காணப்படுகின்றது. காளமேகப் பெருமாள் கோயிலின் மூலஸ் தானமும் மண்டபங்களும் வனப்பு மிகுந்த கோலத்துடன் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. விஜயநகர கலைப்பாணியின் உன்னதமான பண்புகளுக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாக அவை விளங்குகின்றன. பாண்டி நாட்டிலே விஜயநகரப் பேரரசரின் காலத்திற் பல புதிய ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டதோடு புராதனமான தலங்கள் பலவற்றிற் கட்டடங்கள் புனர்நிர்மாணம் பெற்றன. மதுரைப் பெரிய கோயிலிலும் விஜயநகரகாலக் கலைப்பாணியில் அமைந்த மண்டபங்களும் சந்நிதானங்களும் கோபுரங்களும் அமைந்துள் எமை குறிப்பிடற்குரியதாகும். அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு மதுரை நாயக்கரின் ஆட்சிக் காலத்திலே திராவிடக் கலைப்பாணியின் வளர்ச்சி நிறைவு பெற்றது.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org இந்துக் கோயில்கள்

விஜயநகர காலச் சிற்பக்கலை

இராசு. காளிதாஸ்

விஜயநகர மன்னர்கள்

கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த பெல்லாரி மாவட்டத்திலே ஒசுப்பேட்டை என்னும் ஓர் ஊர் உள்ளது. அதில் இருந்து 12கிலோமீற்றர் தூரத்தில் ஹம்பி என்ற சிற்றார் காணப்படுகின்றது. அதுவே சுமார் 700 வருடங்களுக்கு முன்பு விஜயநகரம் என்னும் பெயராற் சிறப்புற்று விளங்கியது. அங்கே பெருநகரம் ஒன்றின் அழிபாடுகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. விஜயநகரம் சங்கம சகோதரர்களினாற் பதினான்காம் நாற்றாண்டிலே இராச்சியம் ஒன்றின் தலைநகரமாக அமைக்கப்பட்டது. தென்னாட்டு இந் துக் களை த் துருக் கியர் ஆதிக் கத் திலிருந் தும் பாது காத் துக் கொள்ளுவதற்கென்றம், இந்து சமயத்தையும் அதனைச் சார்ந்த கலாசாரத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கும் அந்த இராச்சியம் அமைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கிலே அது பெரும் விஸ்தாரமாகிப் பெரும் பேரரசாகியது. கர்நாடகப் தேசத்தின் பெரும்பகுதியும் தமிழகமும் தெலுங்கு தேசத்தின் சில பாகங்களும் அதில் அடங்கியிருந்தன. கிருஷ்ண தேவராயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் விஜயநகரத்தின் ஆதிக்கம் உன்னத நிலையிலே காணப்பட்டது.

சங்கமர் (1336 ~ 1486), சாளுவர் (1418 ~ 1505), துளுவர் (1505 ~ 1570), ஆறவீடு (1572 ~ 1649) என்னம் வம்சங்களைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் வரிசைக்கிரமமாக விஜயநகரத்தை ஆட்சி புரிந்தனர். பொதுவாக அவர்கள் எல்லோரும் கலை வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு புரிந்தனர். இரண்டாம் தேவராயன் (1422~ 1446), மல்லிகார்ச்சுனன் (1447 ~ 1465), வீரநரசிம்மன் (1550 ~ 1509), ஸ்ரீரங்கன் (1572 ~ 1585) முதலிய பேரரசின் காலங்களில் இலக்கியம், கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை போன்றவற்றில் உன்னத வளர்ச்சிகள் ஏற்படலாயின.

கி. பி. 1565 ஆம் ஆண்டு தலைக்கோட்டையில் நடந்த போரிலே தக்கணத்துச் கல்தான்கள் ஐவரும் ஒன்று கூடித் தாக்கி விஜயநகரத்தை அழித்தனர். துளுவர்களின் ஆட்சிக்கால முடிவில் இப்பெருங்கேடு நிகழ்ந்த போதும் ஆறவீடு வம்சத்தவர் தோன்றி விஜயநகரப் பேரரசைப் புனர்நீர்மாணஞ் செய்தனர். சாளுவர் காலத்திலே கேழதி, இக்கேரி, மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி என்பவற்றிலே நிறுவப்பட்ட நாயக்க வம்சத்தவர் விஜயநகர காலத்துக் கலாசார மரபுகளைப் பேணிப் போற்றி அவை மேலும் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வழிவகை செய்தனர். தென்னிந்தியக் கலை வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் நாயக்கர் காலம் விஜயநகரப் பண்புகளின் தொடர்ச்சிக் காலமாகும்.

விஜயநகர அழிபாடுகளும் சிற்பங்களும்

ஒசுப்பேட்டையில் இருந்து பேருந்திலே பீரயாணஞ் செய்து, முதுவீரண்ணா என்று அழைக்கப்படும் வீரபத்திரன் கோயிவருகிலே இறங்கி நடந்து சென்றால் விஜயநகரத்துக் கட்டடங்களினதும் சிற்பங்களினதும் சிறப்பினை அழிபாடுகளின் மூலம் கண்டறியலாம். வீரபத்திரர் கோயிலிலே மிகப் பெரிய சிற்பங்கள் சில காணப்படுகின்றன. வீரபத்திரர், இலக்குமி, நரசிம்மர், கடுகுகணபதி, சிவலிங்கம், நந்தி ஆகிய உருவங்களைக் காணலாம். வீரபத்திரரின் கோலம் உத்தாரமானது. படிமம் ஸ்தானக நிலையில் அமைந்துள்ளது. கரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கத்தி, வில், அம்பு, கேடயம் என்பன அமைந்திருக்கின்றன. கனல் தெறிக்குங் கண்களுடன் தக்கனைத் தண்டித்த வீரபத்திரரை அந்நாட்களிலே போர்க் கடவுளாக வழிபட்டனர். கன்னட – தெலுங்கு நாயக்கர் வீரபத்திரரைத் தம் குல தெய்வமாகப் போற்றினர். அந்த மரபு இன்றுவரை நிலவி வருகின்றது.

விஜயநகரச் செல்வாக்கு கர்நாடகத்திற்கு அப்பாற் பரவிய பொழுது தமிழகம், தெலுங்கு தேசம், கலிங்கதேசம் ஆகியவற்றிலும் வீரபத்திரர் வழிபாடு அதிக செல்வாக்கினைப் பெறத் தொடங்கியது. வீரபத்திரரின் படிமங்களைத் தென்னிந்தியா முழுவதிலுங் காண முடிகின்றது. உதாரணமாகத் தெலுங்கு தேசத்திலே லெபாக்ஷி, ஸ்ரீசைலம் என் பவற்றிலே வீரபத் திரருக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்திலே மதுரை, தாடிக்கொம்பு என்னுமிடங்களில் வீரபத்திரரின் சிற்பங்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. விஜயநகரத்திலே காணப்படும் உத்தான வீரபத்திரரைச் சதாசிவராயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் 1545இற் பிரதிஷ்டை செய்தனர். ஆயினும், வீரபத்திரர் வழிபாடும் அதற்குரிய வழிபாட்டுச் சின்னங்களும் தென்னிந்தியாவிலே அதற்கு முன் நெடுங்காலமாக நிலைபெற்றுள்ளன. உத்தான வீரபத்திரரின் கோலம் மிகப்பெரிது. எனினும், அவர் பள்ளி கொள்ளுங் கோயில் அளவிற் சிறியதாகும். அது முதுவீரம்மன் கோயில் என்று குறிக்கப்படுகின்றது. இந்நாட்களிலும் அங்கு வழிபாடு நடைபெறுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியதாகும். அக்கோயிலைத் தாண்டிச் சென்றதும் விஜயநகரத்தின் வானளாவிய பெருங்கோயில்களைக் காணலாம்.

நரசிம்மர்

நெல்லும் கரும்பும் விளைகின்ற வயல்களின் நடுவே அமைந்துள்ள பாதை வழியே சிறு தூரம் நடந்து சென்றதும் விஜயநகரத்தினுட் பிரவேசிக்கலாம். அங்கு இடப்பக்கத்திலே இரு உருவங்கள் தென்படும். அவற்றிலொன்று யோகநிலையில் உத்தடிகாசத்தில் அமர்ந்துள்ள இலக்குமி – நரசிம்மர் வடிவமாகும். மற்றையது நிலத்திலே நடப்பெற்றுத் தண்ணீரைப் பீடமாகக் கொண்டு தோன்றும் சலகண்ட மகாலிங்கம் என்பதாகும். நரசிம்மர் வழிபாடு மிகவும் புராதனமானது. குப்தர் காலக் குடபோகங்களிலே கருவறை மூர்த்தியாக நரசிம்மர் விளங்குகின்றார். மனித உடலின் அம்சமும், சிங்கத்தலையும் கூடி அமைந்தவர் நரசிம்மர். வைணவ மரபிலே நரசிம்மருக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. திவ்விய பிரபந்தப் பாசுரங்களிலே நரசிம்மர் போற்றப்படுகின்றார். பாண்டியர், பல்லவர் காலத்தில் நரசிம்மரின் வடிவங்கள் கோயில்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. நாமக்கல், ஆனைமலை, சிங்கப்பெருமாள் கோயில் என்பவற்றிலே கருவறையில் வீரநரசிம்மரின் உருவம் அழைக்கப்பட்டுள்ளது.

போராற்றலின் உருவமாகிய வீரநரசிம்மரைத் தங்கள் அபிமானத்திற்குரிய கடவுளாகிய விஜயநகர மன்னர்கள் போற்றினார்கள். அவரின் நாமத்தை தங்கள் புதல்வர்கள் சிலருக்கும் சூட்டினார்கள். நரசநாயக்கர், சாளுவநரசிம்மன், இம்மடிநரசிம்மர் என்னும் பெயர்கள் அத்தகையனவாகும். அதர்மத்தை அழித்து நீதியை நிலைநாட்ட அவதாரம் செய்த வீரநரசிம்மர், தனது பணி நிறைவேறியதும். யோகநாயகராய் இலக்குமியுடன் அமர்ந்து விடுகிறார். பொதுவாக அந்த நிலையில் அவரின் படிமம் பத்திராசனத்தின் மேல் அமைந்திருக்கும். ஆனால், விஜயநகரத்தில் அவர் பாம்பணைப் பள்ளியில் வீற்றிருக்கிறார். அதே சமயம் இராசநாகத்தின் தேறைபடங்கள் அவரின் சிங்கத் தலைக்குமேற் தோன்றுகின்றன. நாக படங்களுக்கு மேல் மேலும் ஒரு சிங்கத்தலை தோன்றுவது படிமக்கலையில் ஒரு புதுமையாகும். மேலே காணப்படும் சிங்கமுகம் மகர தோரணத்தின் முடியில் இருப்பது போல அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கணபதி

கடுகு கணபதியாகிய விக்கின விநாயகர் பத்திராசனத்தின் மேல் லலிதாசனக் கோலத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். கரங்களிலே அங்குசம், பாசம், மோதகம், தந்தம் என்பன காணப்படுகின்றன. அவருடைய முடி கரண்ட மகுடமாகும். காதுகள் சுளகு போல் விரிந்த தோற்றமுடையவை. வயிறு மத்தளம் போன்றது. உதரபந்தம், உபவீதம் முதலான பல ஆபரணங்கள் தெரிகின்றன. கணபதி வழிபாடு குப்தர் காலம் முதலாக நிலவி வந்திருக்கின்றது. காணபத்யம் என்பது தனிவாரு வழிபாட்டு நெறியாகவும் கொள்ளப்பட்டது. கர்நாடக தேசத்தில் கணபதி வழிபாடு சிறப்பு பெற்றிருந்ததனை அவதானித்த வெளிநாட்டவர்களும் அதனைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். துவாரசமுத்திரத்திலே அமைந்திருந்த விக்னேஸ்வரர் கோயிலைப்பற்றி தொமின்கோ பைஸ் என்னும் போர்த்துக்கேயர் வர்ணிக்கின்றார். அங்கே காணப்பட்ட மனித உடலும் யானைத்தலையும் தும்பிக்கையும் தந்தங்களும் கொண்டிருந்த படிமத்தைப் பற்றி அவர் வர்ணிக்கின்றார். இப்படிமத்திலே ஆறு கரங்கள் முன்பு இருந்தன என்றும், அவற்றில் இரண்டு விழுந்து விட்டன என்றும், எஞ்சிய இரண்டும் விழும் சமயத்திலே பிரளயம் நிகழும் என்றும், அங்குள்ளவர்கள் கூறியதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார். விநாயகருக்குத் தினந்தோறும் அழுது படைத்து வழிபாடு செய்தனர். அச்சமயத்தில் நாட்டியப் பெண்கள் உபசாரமாக நடனமாடுவது வழமை என்றும் அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

விரூபாக் கோயில்

விஜயநகரத்தின் வடபுறத்திலே கருங்கற் பாறைகளை ஊடறுத்துச் செல்லும் துங்கபத்திரை ஆறு ஓடுகின்றது. தென்மேற்கிலே ஹேமகூடம் என்னும் மலை காணப்படுகின்றது. அதன் மேலே கதம்ப – நாகர கலைப்பாணியில் அமைந்த சமண வஸ்திகளும் இந்துக் கோயில்களும் அமைந்திருக்கின்றன. தென்கிழக்கு மூலையிலே மாதங்கபர்வத என்னும் மலை உள்ளது. மேற்கிலே விரூபாக்ஷர் ஆலயமும் கிழக்கே அரசரின் சபாமண்டபமும் அமைந்துள்ளன. அவற்றிற்கிடையே அங்காடிகளில் அமைந்த கட்டடங்களின் அழிபாடுகளும் கடைவீதிகளின் கவடுகளுந் தெரிகின்றன. விரூபாக்ஷர் ஆலயத்திற்கு வடக்கே பம்பாதேவி கோயில் அமைந்திருக்கின்றது. அது புராதனமானது. கிராமவாசிகள் வழிபட்ட பம்பாதேவி என்னும் கிராமியத் தெய்வத்தை வழிபடுவதற்கென்று அது அமைக்கப்பட்டது. இரண்டாம் தேவராயரின் காலத்திலே (1422 ~ 1426) பிரமாண்டமான கட்டடமாக விரூபாக்ஷர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது. விஜயநகர கணைப்பாணியில் அமைந்த கோயில்களில் அது உன்னதமான கட்டடமாகும். அதிலே யாளித் தூண்கள், அலங்கார மண்டபம், கோபுரங்கள், பிராகாரம் முதலிய அம்சங்கள் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மகாமண்டபத்தின் முகட்டு விதானத்திலே சித்திரங்கள் வரையப்பெற்றிருந்தன. திரிபுராந்தகர், கலியாணசுந்தரர், கல்கி ஆகியோரின் உருவங்கள் சிறப்பான கோலத்தில் வரையப்பெற்றுள்ளன.

விஜயநகரப் பகுதிகளுங் கோயில்களும்

விரூபாக்ஷர் ஆலயம் அமைந்த தானத்தை மையப்பகுதியாகக் கொண்ட விஜயநகரம் காலப்போக்கிலே மிகப்பெரிய நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. அதில் விரூபாக்ஷபுரம், அச்சுதபுரம், விட்டலபுரம், கிருஷ்ணாபுரம், கமலாபுரம், வரததேவி அம்மன் பட்டினம், மலப்பனங்குடி, அநந்தசயனக்குடி, நாகலாபுரம், ஒசுப்பேட்டை திருமலாதேவி அம்மன் பட்டினம் என்பன அதன் பகுதிகளாகும். அப்பகுதியிற் பல கோயில்கள் கட்டடப்பட்டன. அவற்றிலே அநந்தசயனக்குடி கோயில், மலப்பனங்குடி மல்லையா கோயில், பாலகிருஷ்ணன் பட்டினக் கோயில் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. ஹேமகூட மலையிலும் பல இந்துக்கோயில்களும் சமணக்கோயில்களும் அமைந்திருந்தன. விரூபாக்கன் கோயில், மாதங்கமலைமேல் அமைந்த மாதங்கேஸ்வரர் ஆலயம், அச்சுதபுரத்து திருவேங்கலநாதன் கோயில், துங்கபத்திரைக் கரையிலே காணப்படுங் கோதண்டராமன் கோயில் ஆகிய கோயில்கள் மிகப் பிரசித்தமானவை.

அரண்மனை வளாகத்திலே சிறப்பமிக்க பல கட்டடங்களின் அழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அரண்மனைக் கட்டடங்கள், தாமரை மஹால் ஹஸாரராம ஆலயம், தர்பார் வளாகத்தில் அமைந்திருக்கம் புஷ்கரணி, மநாநவமி மண்டபத்து அதிஷ்டானம், கமலாபுரத்தருகிலுள்ள இரகுநாதன் கோயில், துங்கபத்திரையின் தென்கரையிலுள்ளதும் கல்லான இரதத்துடனும் கல்யாண மண்டபத்துடன் கூடியதுமான விசய விட்டலர் கோயில் ஆகியவற்றின் சிற்ப வேவைப்பாடுகள் உன்னதமானவை.

வித்தியாசங்கர் கோயில்

விஜயநகர கலைப்பாணிக்கு உன்னதமான எடுத்துக்காட்டாகச் சிருங்கேரியில் அமைந்துள்ள வித்தியாசங்கரர் கோயில் காணப்படுகின்றது. அது ஸப்தரத வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் கருவறையிலே மூலவர் மூவரின் உருவங்கள் உள்ளன. சாளுக்கியர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களையும் கெழகி நாயக்கரின் கலைப்பாணியின் அம்சங்களையும் கொண்டுள்ள அற்புதக் கோலமான அந்த ஆலயம் ஒரு சிற்பக் கூடமாகச் சிறந்து விளங்குகின்றது. அது பத்திரா நதியின் கரையிலுள்ள சங்கர மடத்தின் பீடமாக விளங்கும் சிருங்கேரியைச் சேர்ந்ததாகும். இந்தியக் கட்டடக்கலை வரலாற்றில் அக்கோயிலுக்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. சங்கரர் மடத்தின் அதிபரான வித்யாரண்யர் விஜயநகரத்தை அமைந்துக்கொள்வதில் சங்கம சகோதரர்களுக்குப் பெருமளவிலே ஆதரவு புரிந்தார். விஜயநகரத்தின் தோற்றம் பற்றிய மரபுவழிக் கதைகள் அவருக்குச் சிறப்பிடம் வழங்குகின்றன. அவரின் உருவச் சித்திரங்கள் ஒவியமாகவும் சுதைச் சிறப்பிடம் வழங்குகின்றன. கோயிலில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இருதள பீடத்தில் அமைந்த வித்தியாசங்கரர் கோயிலின் சுவர்ப்பகுதியிலே விநோதமான வடிவுகொண்ட சிற்பவரிசைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சர்வதோபத்திரமாக நான்கு திசைகளிலும் வாயிலை ஒட்டிச்சிற்பங்கள் சீராக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருமாலின் தசாவதாரங்களான வராகம், நரசிம்மம், மச்சம், கூர்மம் முதலியன அங்கு சிற்பக் கோலத்தில் உள்ளன. சமண தீர்த்தாங்கரரின் உருவங்களும் குதிரையின் மீது அமர்ந்த கல்கியின் வடிவங்களும் கோலத்திற் பிரமனது உருவமும் ஏழுதலை அதி சேடன் மேல் அமர்ந்த இலக்குமி நரசிம்மரின் சிற்பமும் அங்குள்ள முகமண்டபத்திலுள்ள தாண்களின் சிற்ப அமைதிகள் மிகவுஞ் சிறப்புடையவை.

விஜயநகர காலக் கோயில்களின் வழவங்கள்

விஜயநகரம் கர்நாடக தேசத்திலே தோன்றிக் காலப்போக்கிலே தென்னிந்தியப் பிரதேசங்கள் பலவற்றை உள்ளடக்கிய பேரரசாக வளர்ச்சி அடைந்திருந்தது. தென்னிந்தியக் கட்டடக் கலை வளர்ச்சியில் விஜயநகரம் ஓர் ஆழமான முத்திரையைப் பதித்துள்ளது. விஜயநகர கலைப்பாணியிலே திராவிட கலைப்பாணியின் செல்வாக்கு மேலோங்கியது. கர்நாடகத்துக் கோயில்களிலும் அதன் செல்வாக்கு மிகுந்தளவிலே ஏற்பட்டது. திராவிட கலைப்பாணியிலுள்ள கோயில்கள் ஆறு கோணமான அல்லது எட்டுக்கோணமான சிகரத்தைக் கொண்டிருக்கும். பல்லவர் காலத்துக் கைலாசநாதர் கோயில், வைகுந்தப் பெருமாள் கோயில் முதலிய ஆலயங்கள் நீளப்பாட்டிற் கர்ப்பகிருகம், அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தன. சோழர் காலத்திலே முகமண்டபம் எனப்படும் அக்கிரமண்டபம், நந்திபீடம், கொடிமரம், பலிபீடம், கோபுரவாசல் என்னும் அம்சங்களையும் கட்டட அமைப்பிற் சேர்த்துக் கொள்ளுவது வழமையாகி விட்டது.

விஜயநகர காலத்திலே ஆலய வழிபாட்டிலும் கோயிற் கிரியைகளிலும் பல புதிய அம்சங்கள் சேர்ந்து விட்டதாற் கட்டடத்தைப் பிரமாண்டமான அமைப்பாக விஸ்தரிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. பிற்காலச் சோழர்கள் தில்லை நடராசரைக் குல தெய்வமாகப் போற்றினர். கோயில் என்றால் சைவசமய மரபிலே பேரம்பலத்தைக் குறிக்கும் அளவுக்குச் சிதம்பரம் மிகச்சிறப்படைய தலமாக வளர்ச்சி பெற்றது. முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் காலம் முதலான மன்னர்களின் கட்டடத்திருப்பணிகளின் பயனாக அத்திருத்தலம் அதன் முன்னைய நிலையைக் காட்டிலும் ஆறு மடங்கு பெரதாகியது. திருக்காமகோட்டம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், நீராழி மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், எழுநிலைக் கோபுரங்கள், மூன்று சுற்றுப்பிரகாரங்கள் என்பன அமைக்கப்பட்டன. அத்துடன் மூலஸ்தானத்திலே கவர்ச்சி பொருந்திய சித்திர வேலைப்பாடுகள் கொண்ட நடராசர் சிலையும் முதலாங் குலோத்துங்கனின் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டமை குறிப்பிடற்குரியது. சிதம்பரம் கோயிலின் வடிவமைப்பை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு விஜயநகர காலத்திலே தமிழகத்தின் பிரதான கோயில்கள் விரிவாக்கம் பெற்றன. எனவே, விஜயநகர கலைப்பாணி பற்றிப் பேசுமிடத்து திருக்காமக் கோட்டம், ஆயிரங் கால் மண்டபம், வானளாவிய கோபுரம், சுற்றுப்பிரகாரங்கள் ஆகியவற்றின் மீது கவனஞ் செலுத்தவேண்டும்.

விஜயநகர காலத்தில் மிகப்பெருமளவிலே படிமங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. உலோகத்திலும் கல்லினாலும் மரத்தினாலும் சுதையினாலும் சிற்பங்களையும் படிமங் களையும் விக்கிரங்களையும் அலங்கார வடிவங்களையும் உருவாக்கி ஆலயங்களிலே அமைத்தார்கள். தேவகோட்டப் படிமங்கள், உற்சவ விக்கிரகங்கள், மூலவர் படிமங்கள், விமானம், கோபுரம் ஆகியவற்றின் அலங்காரச்சிற்பங்கள் எனப் பல வகையான உருவங்கள் செய்யப்பட்டன. விஜயநகர காலத்தைப் போல முன்னைய காலங்களில் மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையில் அவை அமைக்கப்படவில்லை. உதாரணமாகச் சொல்லின், ஒரு மரத்தேரிற் சராசரி 300 சிற்பங்கள் இருப்பின், தமிழகத்தில் 500 தேர்கள் இருக்கக் கூடுமாயின் எல்லாமாக 1,50,000 மர வேலைப்பாட்டிலமைந்த சிற்பங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கொள்ளலாம். அதே போல ஒரு கோபுரத்தில் 700 கதைச்சிற்பங்கள் அமைந்திருக்கும் என்று கொண்டால், தமிழகத்தில் 500 கோபுரங்கள் இருந்தால் 3,50,000 சிற்பங்கள் வரை இருந்தன என்று கணக்கிடலாம்.

தேவிகாபுரம் பெரிய நாயகியம்மன் கோயில் முகமண்டபத் தாண் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்ற நிலைச் சதுரப்பட்டையில் பன்னிரண்டு சிறிய கற்சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அம்மண்டபத்தில் முப்பது தாண்கள் உள்ளன. அவற்றில் எல்லாமாக 432 கற் சிற்பங்கள் எழில் பொருந்திய வண்ணமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விஜயநகர காலத்து மண்டபங்கள் அனைத்தையுங் கணக்கிகடுத்து, அவற்றிலுள்ள சிற்பங்களை அளவிடுவதற்குக் கணிப்பொறியாலும். இயலாது எனின் மிகையாகாது. அவற்றிலே காணப்படுஞ் சிற்ப விநோதங்கள் அதிசயமானவை. மதுரையிலே சுந்தரேஸ் வரர் கோயிலின் அருகிலுள்ள ஆபிரங்கால் மண்டபத்தில் பஞ்சமுக நரசிம்மியும் மீசையுடைய முகமும் பருத்து அகன்ற மார்பகங்களை உடைய அலியின் சிற்பங்களுங் காணப்படுகின்றன. திருவண்ணாமலை ஆபிரங்கால் மண்டபத்தில் நடமாடும் நரசிம்மனைக் காணலாம். அவற்றைப் போன்ற உருவங்கள் பல தளங்களில் உள்ளன.

விஜயநகர மன்னர்களின் திருப்பணிகள்

விஜயநகரப் பேரரசர்கள் தென்னிந்தியாவின் பல பாகங்களிலே கோயிற் திருப்பணிகள் பலவற்றை மேற்கொண்டனர். பல தலங்களிலே பழுதடைந்த கோயில்களைப் புனராக்கம் செய்தனர். வேறு பல தலங்களிலே புதிய கட்டடங்களை அமைத்துக் கோயில் வளாகத்தை மிகப்பெரிதாக மாற்றி அமைத்தனர். பொன் முதலிய உலோகங்களையும் வராகன் முதலிய பொற்காசுகளையும் ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கென்று ராயர்கள் வாரிவழங்கினார்கள். மூல மூர்த்திகளுக்கும் உற்சவ மூர்த்திகளுக்கும் ஆபரணங்களை நன்கொடையாக வழங்கினார்கள். நித்திய, நைமித்திய கருமங்களைச் செய்வதற்கென்று பல வகையான நன்கொடைகளைக் கோயில்களுக்கு வழங்கினார்கள். கோயில்களிலே மந்திரோபாசனை செய்வோருக்கும் ஆராதனை செய்யும் பிராமணருக்கும் சிவயோகிகளுக்கும் பாகவதர்களுக்கும் சீவிதமாகவும் அன்னதானக் கொடைகளுக்கென்றும் நன்கொடைகளை வழங்கினார்கள். சில சமயங்களிலே திருவிழாக் காலங்களில் ஆலய தரிசனம் பண்ணிச் சிறப்புச் செய்தனர். அவற்றைப் பற்றிய செய்திகள் பெரும்பாவது் சாசனக் குறிப்புகளாக உள்ளன. மேல்வருவன அவற்றுட் சிலவாகும் :

- சக வருடம் 1315இல் (கி.பி 1393) இரண்டாம் ஹரிஹரராயர் காஞ்சி காமாக்ஷி அம்மன் கோயிலுக்குத் தாமிர நிலைக்கதவு வழங்கினார். (EI - III, No.32,p.230).
- 2. சக வருடம் 1334இல் (கி.பி 1412) அரிஹரராய உடையார் என்பவர் பவானி வட்டத்திலே பரிபாலகராக விளங்கிய காலத்தில் திருவரங்கநாதர் கோயிலுக்குத் தானங்கள் வழங்கினார். அமுது, கற்பூர ஆராதனை, நந்தாவிளக்கு, சந்தனக்காப்பு, மலர்மாலைகள், நறும்புகை, வெற்றிலை, பாக்கு ஆகியவற்றை இடுவதற்கென்று அறக்கட்டனை செய்தார். மேலும், நந்தவனம் ஒன்று இடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அங்கே அன்னதானம் வழங்குவதற்கென்று அரிசி, பருப்பு, நெய், காய்கறி, மோர் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. (EI - XVI, No.15, p.226).
- இரண்டாம் தேவராயனின் திருவரங்கச் செப்பேடுகள் கி.பி. 1428இல் அரங்கனுக்கு 12 நந்தா விளக்குகளும் மாலைகளும் வழங்கியமை பற்றித் தெரிவிக்கின்றன. (EI - XVII, No.9,p.117).
- மல்லிகார்ச்சுனனின் திருவரங்கச் செப்பேடுகள் கி.பி. 1462இல் அரங்கனுக்கு நித்திய அன்னமும், தாம்பூலமும், மாலையும் வழங்கி, சமபந்தி நிறுவித் தானஞ் செய்யப்பட்ட பொருட்களின் பட்டியலையும் குறிப்பிடுகின்றன. (EI - XVI, No.28,pp.352 - 3).
- இரண்டாம் வீரூபாக்ஷனின் ஸ்ரீசைலம் செப்பேடுகள் கி.பி. 1466இல் நீத்திய பூசைக்கும் (போகம்) விழாக்களுக்கும் பூமிதானம் வழங்கியமையினைப் பதிவு செய்கின்றன. (EI - XV, No.2,p.25).
- ஒசுப்பேட்டைக்கு அருகிலுள்ள சங்கலாபுரக் கல்வெட்டு கி.பி.1513இல் கிருஷ்ண தேவ மகாராயர் அங்கே கோடி விநாயகருக்கு வழிபாடு, தேர்த்திருவிழா, கோயிற்றிருப்பணி என்பவற்றுக்கு வழங்கிய தானங்களை வர்ணிக்கின்றது. (EI - IV, No.38,p.269).
- கருஷ்ணதேவ மகாராயனின் பிரான்மலைக் கல்வெட்டு (கி.பி.1518) அங்குள்ள நல்லமங்கை பாக சுவாமி ஆலயத்திற்கு வழங்கிய நித்தியபோக தானங்களை அறிவிக்கின்றது. (EI - XXI, No.19,p.124).

- 8. கிருஷ்ணதேல மகாராயனின் சாசனமொன்று செலாபுரி எனப்பட்ட கொண்ட வீடு (ஆந்திரப் பிரதேசம்) நகரில் இராகவனுக்குக் கோயில் கட்டப்பட்டு, திருமதில், கோபுரம், என்பன எடுக்கப்பட்டமை பற்றித் தெரிவிக்கின்றது. தங்கத்தாற் படிமம் வார்த்து வழங்கப்பட்டது. மேலும், மங்கள சைலத்திலே நரசிம்மன் கோயிலில் அரிக்கு இளங்கோயில் (பிரசாதம்) அமைக்கப்பட்டு, அதற்குத் தங்கக் கும்பங்கள் அணி சேர்க்கப்பட்டன.
- 9. மேற்படி ஆண்டில் மகாராயரின் மந்திரியான சாளுவதிம்ம கொண்ட வீட்டில் இராமபத்திரனுக்குக் கோயில் கட்டி, ஒன்பது கலசங்கள் நிறுத்தி, கோபுரம், பிராகாரம், உத்சவ மண்டபம் இணைத்து, உத்சவ விக்கிரகங்கள், தங்க நகைகள், முத்து மாலைகள் என்பனவற்றைத் தானம் பண்ணினார். (EI -VI, No. 32,p.231).
- 10.கிருஷ்ணதேவ மகாராயனின் காஞ்சிபரம் செப்பேடுகள் அவர் 1522இலே பல புனித தலங்களைத் தரிசித்துத் தானங்கள் வழங்கியமையினை வர்ணிக்கின்றது. சிதம்பரம், விருப்பாக்கம், திருக்காளத்தி, திருப்பதி, காஞ்சி, அகோபிலம், சங்கமம், திருவரங்கம், கும்பகோணம், மகாநதிதீர்த்தம், நிவருத்தி, கோகர்ணம், இராமசேது ஆகிய தலங்களுக்கு மகாராயர் யாத்திரை போனதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. (EI - XIII, No. 8,p.132).
- 11.கிருஷ்ணதேவ மகாராயனின் உதயம்பாக்கம் சாசனம் (கி.பி. 1528) காஞ்சிரத்துச் சங்கராச்சாரியார் மடத்துச் சந்திரசேகர சரசுவதி ஆச்சாரியாரின் மாணவர் சதாசிவ சரசுவதி அவர்களுக்கு வழங்கிய கொடையினைக் கூறும். (EI - XIV, No.12, p.169).
- 12. அச்சுதராயரின் கடலாடி செப்பேடுகள் (கி. பி. 1529) அவர் திருக்கோகர்ணம், சங்கமம், சிதம்பரம், சோனாத்ரி, விரிஞ்சிபரம், காஞ்சி, திருக்காளாத்தி, கும்பகோணம் ஆகிய தலங்களிலுள்ள கோயில்களுக்கு வழங்கிய தானங்களின் விவரங்களைக் குறிப்பீடுகின்றன. (EI - XIV, No. 12, p.169).
- 13.திருவரங்க நாதருக்குச் சிந்தாமணி என்னுங் கிராமத்தைச் சதாசிவராயர் மானியமாகக் கொடுத்தமை பற்றித் திருவரங்கத்திலுள்ள கல்வெட்டொன்று (கி. பி. 1545) குறிப்பிடுகின்றது. (EI - XXIX, No.9,p.77).
- 14.அரங்கநாதருக்கு இரத்தினக்கற்கள் பதித்த கவசம், பீதாம்பரம், கழுத்து மாலைகள், உஷ்ணீசம், கிரீடம், குண்டலங்கள், கடிசூத்திரம் முதலியவற்றை

வேங்கடபதி மகாராயர் வழங் கியமையினை வெள்ளங்குடி பட்டயம் (கி.பி. 1598) மூலம் அறிய முடிகின்றது. மேலும், தேரோட்டம், நித்திய சேவைகள் என் பனவற்றுக்கு வேண்டிய பொன்னும் பொருளும் இராயரால் வழங்கப்பட்டன.

இதுவரை மேற்கோளாகக் கையாளப்பட்ட சாசனக் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றவற்றில் ஒரு சிலவேயாகும். ஆயிணும், அவை தென்னகம் முழுவதிவுமுள்ள பிரதானமான தலங்களுக்கு

விஜயநகரராயர்கள் காலா காலம் யாத்திரை போனமைக்கும், அவற்றுக்குத் தானங்களை வழங்கிய, ஆலய தருமங்களையும் கோயிற் கலைகளையும் பாதுகாத்தமைக்கும் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

விஜயநகர கலைப் பாணியில் அமைந்த கட்டடங்கள் பலவிடங்களில் உள்ளன. ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள தாடிபத்திரி என்னும் ஊரிலுள்ள இராமலிங் கேஸ்வரம் அவற்றில் ஒன்றாகும். அதில் ராயகோபுரங்களும் வேங்கடரமணனின் திருப்பணியான மகாமண்டபமும் உள்ளன. மூன்று மூலஸ்தானங்கள் அமைந்த திருகூடாசலம் என்னும் லெபாக்ஷி கோயில் விஜயநகர காலத்து ஆலயங்களில் ஒன்றாகும். அதில் இரகுநாதன், வீரபத்திரன், பாபவிநாசன் ஆகியோர் மூலவராயுள்ளனர். பேணுகொண்டாவிலுள்ள சிவன் கோயிலும் இராமர் கோயிலும், புஷ் பகிரியில் அமைந்திருக்கும் சென்னகேசவர், சந்தானமல்லேசுவரர், உமாமகேஸ்வரர் கோயில்களும் விஜயநகர காலத்தனவாகும். சோமபாலம் சென்னராயன் கோயில்களும் விஜயநகர காலத்தனவாகும். சோமபாலம் சென்னராயன் கோயிலும் அதன் மகாமண்டபம், கல்யாணமண்டபம் என்பனவும் அக்காலத்தனவாகும். சந்திரகிரியிலுள்ள ஒன்பது கோயில்களும் ஸ்தீசைலம் மல்லிகார்ச்சுனர் கோயில், பிரமராம்பாள் கோயில் என்பனவும் திருப்பதியிலுள்ள பல கட்டடங்களும் விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்தவை.

விஜயநகரம் கி.பி.1565இல் அழிக்கப்பட்டதும் ஆறவீடு வம்சவழியினரான ராயர்கள் சந்திரகிரியை இராசதானியாகக் கொண்டனர். பின்பு, இராசதானி தமிழகத்தின் வடபகுதியிலுள்ள வேலூருக்கு மாற்றப்பட்டது. அவ்விரு நகரங்களிலும் விஜயநகர காலத்துக் கட்டடங்கள் உள்ளன. சாசனங்கள் மூலம் கோயில்கள் சிலவற்றைப் பற்றி மட்டுமே அறிந்து கொள்ளலாம். கோயில்களை அடையாளங் காண்பதற்கும், அவற்றின் தோற்ற வளர்ச்சிகளைக் கால வரிசையில் வரையறைப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கும், இலக்கியங்களும் கர்ணபரம்பரைக் கதைகளும் ஒரு வகையில் ஆதாரமாகியுள்ளன.

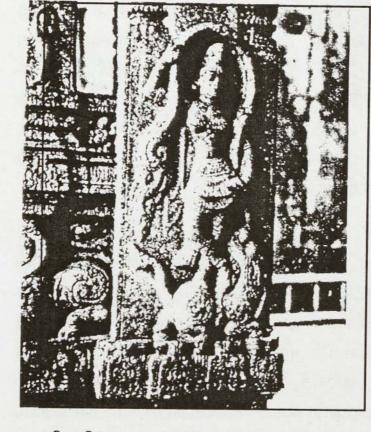
தென்னிந்தியக் கட்டடக்கலை வராலாற்று ஆராய்ச்சியாளரில் முன்னோடிகளான டூப்ரோயில், பெர்கஸன், பெர்ஸி பிரவுண், ஹவெல், நீலகண்ட சாஸ்திரி முதலியோர் தமிழகத்திலுள்ள கோயில்களில் ஒரு சிலவற்றையே விஜயநகர

> கலைப் பாணிக்குரியனவாக அடையாளங் கண்டனர். வேலார் சலகண்டேஸ்வரம், காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதன் கோயில். வரதராசப்பெருமாள் கோயில், சிதம்பரம், திருவரங்கம், மதுரை மீனாக்ஷி அம்மன் கோயில் ஆகியவற்றிலுள்ள கட்டடங்களே விஜயநகர கலைப் பாணிக்குரிய உதாரணங்களாகக் கொள்ளப் பட்டன. ஆனால், உண்மையில் விஜயநகர காலத்துக் கோயில்கள் தமிழகத்து மாவட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் உள்ளன.

> > மதுரையைச் சுற்றியுள்ள

பகுதிகளிலே தாடிக்கொம்பு, அழகர்கோயில், ஆனைமலை, திருமோகூர், திருவாதவூர், திருப்பரங்குன்றம் போன்ற பலவிடங்களில் அக்காலத்துக் கோயில்கள் பலவற்றைக் காணலாம். இலக்கியக் குறிப்புகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு விஜயநகர காலத்திற்குரியனவாகிய 200 கோயில்களை இ.கா.கே. இராசன் அடையாளங் கண்டுள்ளார்.

ிலபாகூழியில் அமைந்திருக்கும் திரிகூடாசலக் கோயில் வீரபத்திரர் வழிபாட்டிற்குச் சிறப்பாகவுரிய தலமாகும். அங்கே, ஆதியில், விஜயநகரத்துப் பம்பாதேவியினை ஒத்தவொரு கிராம தேவதை வழிபாடு நிலவியதென்பர். 'இரத்தக்

சிற்பத்தாண் கிருஷ்ணபுரம்

கண்ணீ என்ற தேவதையின் வழிபாடு நிலவியதன் காரணமாக லெபாக்ஷி என்னும் பெயர் உருவானதென்று கருதலாம். ஆயினும், சமஸ்கிருத மொழியில் லேப: என்றால் ஒட்டுதல்: மூதாதையருக்குப் பிண்டம் வழங்கிக் கையைத்துடைத்தல் அல்லது தீட்டு என்று பொருள்படும். லேபபாகின் என்பது தந்தைவழி 4 முதல் 6 வரையான தலை முறையிலுள்ள மூதாதையரைக் குறிக்கும்.

உலோகத்தாலான கண்கள் ஒட்டப்பட்ட விக்கிரகத்தின் மூலம் வழிபடும் தேவதை ஒன்றினை லெபாக்ஷி என்னு குறிப்பிட்டனர் என்றாங் கருதலாம். இன்றும் நாட்டுப்புறாங்களில் இவ்வழக்கு நிலவுகின்றது. அத்துடன் பிதிர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் செலுத்தும் கடன்களை ஏற்கும் தேவதையாகவும் லெபாக்ஷியைக் கொள்ளலாம். இத்தலத்திலே தக்கனைச் சங்காரம் பண்ணிய வீரபத்திரர் முதலிடம் பெறுவதால் லெபாக்ஷி உமையோடு தொடர்புடையவளாகலாம். தக்ஷ பிரஜாபதி உமையின் தந்தையாவான். சிவனின் உக்கிராம்சமாகிய வீரபத்திரனுடன் தொடர்புடையவன் என்பதால் லெபாக்ஷி காளியாதலுங் கூடும்.

நாகலிங்கம் லெபாகூயிற் காணப்படும் மிகப்பெருஞ் சிற்பங்களில் ஒன்றாகும். மூன்ற தளமாக அமைந்த நாகத்தின் சுருள்களின் மேல், ஏழு படங்களுக்குக் கீழே யோனியுடன் அமைந்த லிங்கம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையான நாகலிங்கங்கள் விஜயநகர காலம் முதலாக வழிபடப்பட்டன. கல்யாண மண்டபத்திலே அமைந்திருக்கும் கல்யாண சுந்தரரின் சிற்பம் வனப்பு மிக்கதாகும். திருக்கையால மலையிலே கல்யாண வைபவம் நடைபெறுவது போன்ற காட்சி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. சபையிலே பிரமன், திருமால், முனிவர்கள், அட்டதிக்குப் பாலகர் முதலியோர் அமர்ந்திருக்கின்றனர்.

இங்குள்ள மண்டபங்களிற் கிராத வடிவிலே பன்றியை வேட்டையாடும் சிவன், பாய்ந்து கிராதனைத் தாக்கும் வராகம், சிவனிடமிருந்து ஆத்மலிங்கத்தைப் பெறும் இராவணன், கைகூப்பிய கோலத்தில் மனித உடலும் மாட்டுத்தலையின் வடிவமும் பொருந்திய நந்திதேவர், அகன்ற கண்களும் மீசையும் அமைந்துள்ள

விஜயநகர காலச் சிற்பக்கலை

கோலத்துடன் வாளுடன் தோன்றும் வீரபத்திரர், கோரமான பார்வையுடன் வாயைப்பீளந்த வண்ணமாகத் தோன்றும் யோகநரசிங்கரின் சித்திரங்கள் என்பன ஓவியங்களாக வரையப்பட்டுள்ளன.

இவற்றிலே சிறப்பு மிகுந்த சித்திரமாக விளங்குவது ஐந்து முகங்களும் பத்துக் கரங்களுமுடைய மகாவிஷ்ணுவின் உருவமாகும். கீரீடமகுடங்களையும் பீதாம்பரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அதனை விஷ்ணுவின் கோலமென்றம் அடையாளங் காண முடிகின்றது. முன்னீரு கரங்களும் அபய, வரத கரங்களாய் உள்ளன. பீன்னுள்ள கரங்களிற் சங்கு, சக்கரம், அம்பு, வில், வச்சிராயுதம், உடுக்கை என்பன உள்ளன. மும்மூர்த்திகளிலே தாமே முதலான மூர்த்தி என்ற நிலையில் விஷ்ணு தோன்றுகிறார். திருமலை 'மூவரில் முன்முதல்வன்' என்று பெரிய திருமொழி வர்ணிக்கின்றமையுங் கவனித்தற்குரியது. வீரபத்திரன் கோயிலில் விலங்கு வடிவத்திலே காணப்படும் நந்தி ஒரு அலங்கார வேலைப்பாடாகும்.

தூண்களில் அமைந்த சிற்பங்கள்

விஜயநகர காலத்திலே தாண்களிற் சிறிய சிற்பங்களை வடிக்கும் முறை விருத்தியடைந்தது. பெரிய புராணத்திலே வரும் சிறுத்தொண்டர் கதை, கிராதார்ஜூனியக் கதை முதலானவற்றின் அம்சங்கள் தாண்களிலே சிற்ப

சிவபூசை செய்யும் கூர்மம் திருக்கழுக்குன்றம்

வடிவங்களாக அமைக்கப்பட்டன. சிறத்தொண்டருக்குச் சிவன் பிள்ளை வரம் அருள் வது, சீராளனின் பிறப்பு, சிவன் அன்னதானங் கேட்டு வருதல், சீராளனின் தலை வெட்டப்படுவது, வைராகியான சிவன் அன்னமுண்பதற்கு ஆசனத்தில் அமர்தல், சிவன் பார்வதி சமேதராய்க் காட்சி கொடுத்துச் சீராளனை உயிர்மீட்டல், சிறுத் தொண்டருக்கு அருள் புரிதல் போன்ற காட்சிகள் தாண்களிலே சிற்ப வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழகச் சைவசமய மரபிலுள்ள சிறத்தொண்டர் புராணக் கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிற்ப வடிவங்கள் ஆந் திரப் பிரதேசத் திலும் கர்நாடகத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அர்த்தமண்டபத் தூண்களிலே பலவிதமான சிறிய சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டன. உமாதேவியார், கணபதி, நந்திதேவர் ஆகியோருடன் ஆனந்த தாண்டவம் புரியும் நடராசர், துர்க்கை, திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள், காலகாலன், சாலபாஞ்சிகை முதலியோரின் உருவங்கள் லெபாக்ஷி முதலிய கோயில்களிற் காணப்படுகின்றன.

மண்டபங்கள்

விஜயநகர காலத்து மண்டபங்கள் பலவற்றிலே யாளித்தாண்கள் அலங்காரக் கோலத்துடன் அமைக்கப்பட்டன. ஸ்ரீசைலத்து மல்லிகார்ச்சுனர் ஆலயத்தின் பிரமராம்பாள் தேவியின் முகமண்டபம் யாளித்தாண்கள் பொருந்திய ஒரு அலங்கார வேலைப்பாடாகும். விஜயநகரத்து விட்டலசுவாமி கோயில், விரூபாக்ஷர் ஆலயம், ஹஸாரராமர் கோயில் என்பவற்றிலும், வேலூர் சலகண்டேஸ்வரம், திருவரங்கம், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், தாடிக்கொம்பு, திருமுட்டம் ஆகியவற்றிலுள்ள ஆலயங்களிலும் யாளித்தூண்களும் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தூண்களுங் காணப்படுகின்றன.

ஸ்ரீசைலத்தில் அமைந்துள்ள கோயில் வளாகத்துச் சுற்றுமதில் அதில் அமைந்துள்ள சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் காரணமாக மிகுந்த சிறப்பினைப் பெறுகின்றது. சிற்பங்களினாற் சிறப்புற்று விளங்கும் திருமதில்களுடைய கோயில் அங்குள்ளதனைப் போல பரத கண்டத்தில் வேறெங்குங் காணப்படுவதில்லை. அட்டமாசித்தி பெற்ற சித்தர்களின் சாதனைகளை விளக்கும் சிற்பங்கள் காணப்படுவதாற் ஸ்ரீ சைலத்துக் கோயில் சித்தர்தலம் எனப்படும்.

ஊர்த்துவரேதசு என்னும் கோலத்திற் சமண தீர்த்தங்கரைப் போலச் சமபாதத்தில் நிற்கும் சிவன், மகிஷமர்த்தினியான அட்டபுயநாயகி, கதாயுதத்தை ஏந்திய கோலத்தில் அமைந்திருக்கும் யோகநரசிம்மர், இலிங்கத்திலிருந்து தோன்றி அக்கமகாதேவிக்கு அருள் பாலிக்கும் கோலமான சிவன் முதலியோரின் உருவங்கள் நுட்பமான வேலைப்பாடுகளாகும்.

தருக்குறுங்குடி, அழகர்கோயில், தாடிக்கொம்பு, விருத்தாகலம், கும்பகோணம், சேரன்மகாதேவி, திருவில்லிபுத்தூர், திருக்கோவலூர், செஞ்சி, நாங்குனேரி, திருநெல்வேலி, திருவைகுண்டம், வந்தவாசி, அரியலூர், திருக்கண்ணமங்கை, குடுமியான்மலை, சுசீந்திரம், தாரமங்களம், தென்காசி, திருவானைக்கோயில், லால்குடி, திருப்புத்தூர், திருவொற்றியூர், மைலாப்பூர், திருவல்லிக்கேணி, திருப்புவனம் (மதுரை), சிதம்பரம் முதலிய தலங்களில் விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்த வேலைப்பாடுகள் உள்ளமை அண்மைக்கால ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் தெளிவாகியுள்ளது. இத்தலங்கள் சிலவற்றிலே கட்டடங்கள் எல்லாம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வேறு சிலவற்றிலே மண்டபம், கோபுரம், பிரகாரம் முதலிய அமைப்புகள் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டன. திருவரங்கம், திருப்பதி, அழகர் கோயில் ஆகியன மிகப் புராதனமான வழிபாட்டுத் தலங்களாகும். ஆயினும், அவற்றிலே காணப்படும் பெருங்கட்டடங்களிற் பல விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்தனவாகும். ஆறுபடை வீடுகளிலுள்ள கோயில்களும் விஜயநகர காலத் திருப்பணிகளாகும்.

புராதன காலத்துக் குடைவரைக் கோயில்கள் அமைந்திருக்கும் ஆனைமலை, திருப்பரங்குன்றம், திருக்கோகர்ணம், குடுமியாமலை, குன்றாண்டார் கோயில் முதலிய தலங்களில் விஜயநகர காலத்தில் ஆலயங்கள் விரிவாக்கம் பெற்றன. இக்கோயில்களில் மரம், கல், சுதை, உலோகம் என்பவற்றில் அமைக்கப்பட்ட எண்ணற்ற சிற்பங்கள் உள்ளன. இராமகாதை, ஹரிவம்சம், பாகவத புராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவற்றிலே காணப்படும் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு பெருந்தொகையான சிற்பங்கள் இக்கோயில்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நரசிம்ம அவதாரத்தின் பல்வேற கோலங்கள் சிற்பங்களாக வடிமைக்கப்பட்டுள்ளன. தாணிலிருந்து மனித உடலும் சிங்கத்தின் தலையும் பொருந்திய கோலத்தில் நரசிம்மர் வெளிப்படுவதைத் திருவானைக் கோயிலிற் காணலாம். நரசிம்மர் இரணியனுடன் சமர்புரிதல், இரணிய சங்காரம், இலக்குமி ~ நரசிம்மர், அகண்ட பேரண்ட நரசிம்மர், நரசிம்மி முதலிய வடிவங்களைத் திருக்குறுங்குடி விருத்தாசலம் போன்ற தலங்களிற் காணலாம்.

விஜயநகர காலத்துச் சிற்பங்களிலே திருமாலின் தசாவதாரக் கோலங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சிருங்கேரி, அழகர் கோயில் ஆகிய இடங்களில் பத்து அவதாரங்களையும் விளக்குஞ் சிற்பங்கள் ஒரே வரிசையில் உள்ளன. மச்சாவதாரம், கூர்மவதாரம், வராக அவதாரம், இராமவதாரம் ஆகியவற்றின் வடிவமான சிற்பங்கள் காஞ்சிபுரம் வரதராசப்பெருமாள் கோயில், மதுரைக் கூடலழகர் கோயில் ஆகியவற்றில் அமைந்திருக்கின்றன. திருவிளையாடற் புராணக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிற்பங்கள் மதுரை மீனாக்ஷி ~ சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலிலும் பெரிய புராணக்கதைகளை விளக்குஞ் சிற்பங்கள் தேவிகாபுரத்திலும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருவிளையாடற் புராணத்தில் வர்ணிக்கப்படும் மும்முலைத் தடாதகை சுந்தரேஸ்வரரைப் போருக்கு அழைக்கும் காட்சி மதுரை மீனாக்ஷி அம்மன் கோயிற் புது மண்டபத்திலே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மும்முலைத் தடாதகை மகிஷமர்த்தினியின் கோலமாகி எருமைத் தலைமேற் காலான்றி நிற்கும் காட்சி திருப்பரங்குன்றத்துக் கல்யாண மண்டபத்திலே சிற்பக் கோலமாக அமைந்துள்ளது.

மச்ச ~ கூர்ம ~ வராக கர்வபங்க மூர்த்தி என வர்ணிக்கப்படும் சிற்ப வடிவங்கள் சைவக் கோயில்கள் சிலவற்றிலே காணப்படுகின்றன. சிவன் அல்லது முருகன் மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம் ஆகிய அவதாரங்களின் கர்வத்தை அடங்குங் கோலத்தைப் பிரதிபலிக்குஞ் சிற்பங்கள் சில கோயில்களில் உள்ளன. தமது அவதாரகாரியம் முடிந்ததும் சினந்தணியாது உலகில் இடர் புரிந்தமையின் காரணமாகத் திருமால் தண்டனை பெற்று மீட்சி பெற்றார் என்ற கதைகள் காலப்போக்கில் உருவாகின. சரபபுராணக் கதைகள் அத்தகையனவாகும். அழகு மலைத் தேரில் முருகன் வராகத்தை வதைப்பதும், மீட்கப்பட்ட திருமால் சங்கு, சக்கரம் என்பவற்றை ஏந்திய நிலையில் அஞ்சலிபந்தமாக நிற்குங் கோலமும் தெரிகின்றது. இதே போன்ற காட்சியைத் திருவாஞர் முருகன் தேரிலுங் காணலாம். நரசிம்மர் இரணியவதம் புரிந்த மகாதேவர். நரசிம்மரை அடக்குவதற்கென்று தோன்றியவர் சரபமூர்த்தி. சரபத்தில் அம்சங்களோடு விலங்கு, பறவை என்பனவற்றின் அம்சங்களுஞ் சேர்ந்து விடுகின்றன. சீறிய சிங்கம் சரபனிடம் படும்பாட்டைச் சிற்பத்திற் காண்பது விந்தையான காட்சியாகும்

திருமால் அவதாரங்களின் எலும்புகளைக் கங்காளமாகக் கட்டிச் சுமந்து செல்பவர் கங்காள மூர்த்தி. சிவன் சரபமாகி நரசிம்மனை அடக்கினானென்று சைவர் கொள்வதால், வைணவர் நரசிம்மரை அட்டமுக அகண்ட பேரண்டம் என்னும் எட்டுத் தலையுடைய அகண்ட பேரண்ட பறவையாக்கிச் சிவனைத் தண்டிப்பதாகச் சிற்பம் படைத்தனர். இத்தகைய நான்கு வடிவங்களை எம்மால் அடையாளங் காண முடிந்தது. வில்லியனூர் கணபதி தேர், திருவில்லிபுத்தூர் ஆழித்தேர், திருவரங்கத்து நரசிம்மன் இளங்கோயில் ஓவியம், திருவரங்கத்துத் தெற்குத் தெருவீதியிலுள்ள கோபுரத்துச் சுதைச் சிற்பம் என்பவற்றில் அவை காணப்படும்.

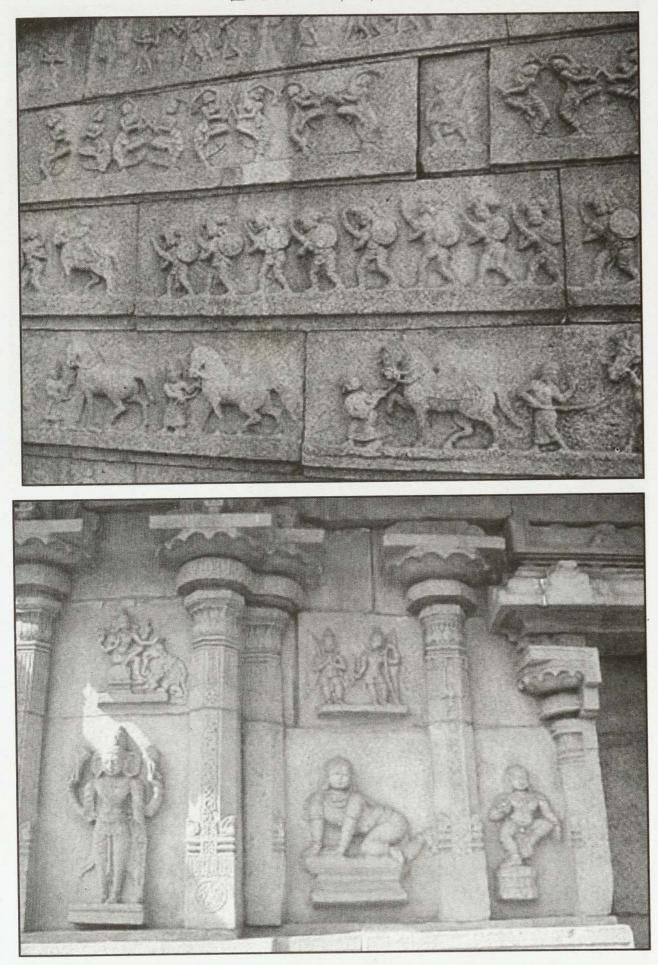
அட்டமுக அகண்ட பேருண்ட வடிவத்திற் சிங்கம், புலி, குதிரை, பன்றி, குரங்கு, கழுகு, கரடி, பாம்பு என்பனவற்றின் முகங்கள் உள்ளன. புலி தவிர்ந்த ஏனைய யாவும் வைணவம் சம்மந்தமானவை என்பது புராணக்கதைகளால் அறியப்படும். சைவத்துடன் தொடர்புடையதான புலி வடிவம் அட்டமுக அகண்ட பேரண்டத்தோடு சேர்ந்து கொள்வதும் வியப்பிற்குரியதன்று. ஐமுக நரசிங்கனைச் சீவாம்சமாகச் சாத்திரங்கள் கொள்வதுண்டு. ஒவ்வொரு முகத்திலும் சூரியன் சந்திரன், அக்கினி ஆகியவற்றின் அடையாளமான முக்கண் அமைந்திருக்கும். இராமரின் உத்தம பக்தனாகிய அனுமனையும் சிவாம்சமாகக் கொள்வர்.

காமக்கோலங்கள்

இந்து சமய மரபிலே ஆன்மா இறைவனை அடைவதற்கு (1) யோகமார்க்கம், (2) போகமார்க்கம் என்னும் இரு வழிகள் உள்ளன என்று கொள்ளப்படும். தவம், புலனடக்கம், ஞானம் என்பவற்றால் பிரமத்தை அடைவது யோகமார்க்கமாகும். தந்திர முறையினைச் சாதகன் போகத்திலே முழ்கிப் பரத்தைக் காண்கிறான். போக மார்க்கத்திற் செல்வோர் மச்சம், மாமிசம், மது, முத்திரை, மைதுனம் என்னும் பஞ்ச மகரங்களையும் ஒப்புக்கொள்வர். காபாலிகர், காளாமுகர், சாக்தர் முதலாயினோர் போக மார்க்கத்தில் நின்றனர். வங்கதேசம், கலிங்கம், மத்திய பாரதம் ஆகியவற்றிலே பரவியிருந்த தந்திர மார்க்கத்தின் செல்வாக்கு தென்னிந்தியாவிலும் ஏற்பட்டது.

பல்லவர் காலத்திலும் சோழர் காலத்திலும் அமைக்கப்பட்ட சிற்பங்களிலே மைதுனக் கோலங்கள் இடம் பெறவில்லை. ஆனால் விஜயநகரக் காலத்திற் காம உணர்ச்சிகளைப் பல்வேறு கோலங்களிற் பிரதிபலிக்குஞ் சிற்பங்கள் பல உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. முத்தமிடும் காட்சிகள், ஆலிங்கனத் தோற்றம், காமஉணர்ச்சியால் ஏற்படும் பலவகையான வெளிப்பாடுகள் என்பன சிற்ப வடிவங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய உணர்ச்சிகளையும் அனுபவங்களையும் வர்ணிக்கும் புராணக் கதைகள் பல கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து விஜயநகர காலத்திலே பெருந் தொகையான சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவை கடவுட் படிமங்களாகவும் அலங்காரச் சிற்பங்களாகவும் அமைந்தன. புராணங்கள், மகாபாரதம், இராமாயணம் ஆகியவற்றிலுள்ள கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட சிற்பங்கள் மிகுதியாக உருவாக்கப்பட்டன. வைணவக் கோயில்களில் தசாவதாரங்களின் தோற்றத்தை விளக்கும் சிற்பங்கள் கூடுதலாக அமைக்கப்பட்டன. சரபமூர்த்தி, வீரபத்திரர் என்போரின் உருவங்களும் மைதுனக் கோலமான வடிவங்களும் முற்காலங்களிற் காட்டிலும் கூடுதலான எண்ணிக்கையில் உருவாக்கப்பட்டன. சிறுத்தொண்டர் பற்றிய கதை தெலுங்கு தேசத்துக் கோயில்களிலும் கர்நாடகத்துக் கோயில்களிலும் சிற்பங்களாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமை இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும்.~ ஹஸராமர் கோயிற் சிற்பங்கள்

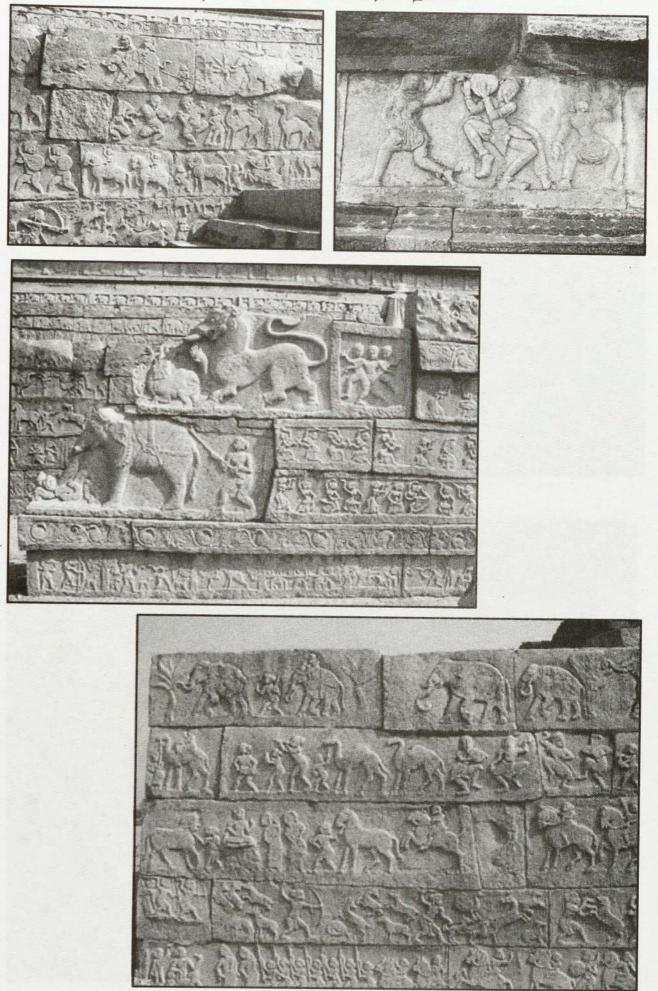

கிருஷ்ணயூம் கோயிற் சிற்பங்கள்

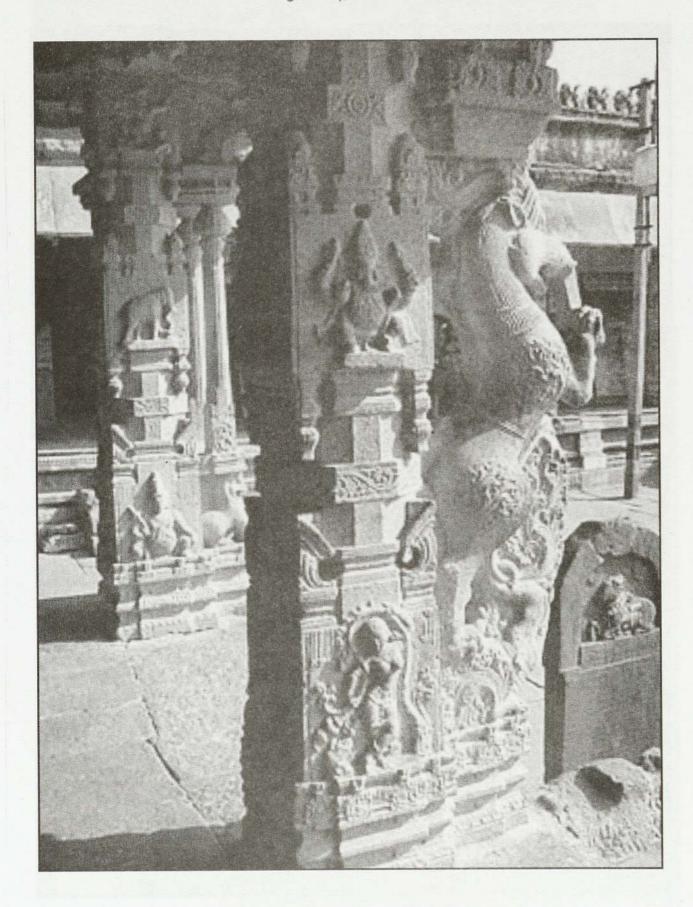

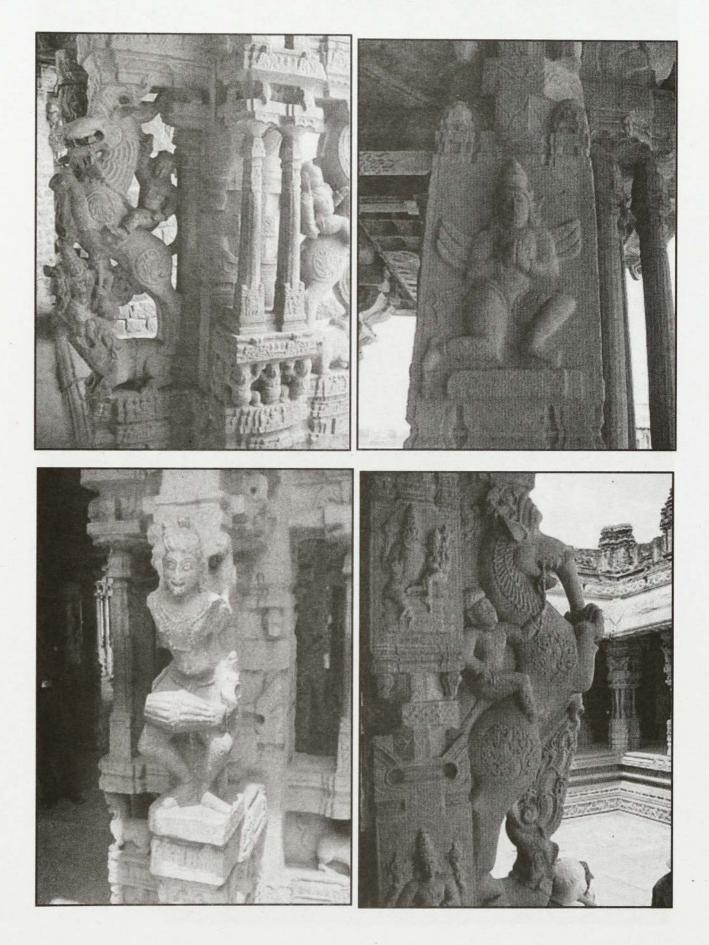
மஹா நவமி கோயிற் சிற்பங்கள்

விருப்பாக்ஷ்சர் கோயில் தூண் சிற்பங்கள்

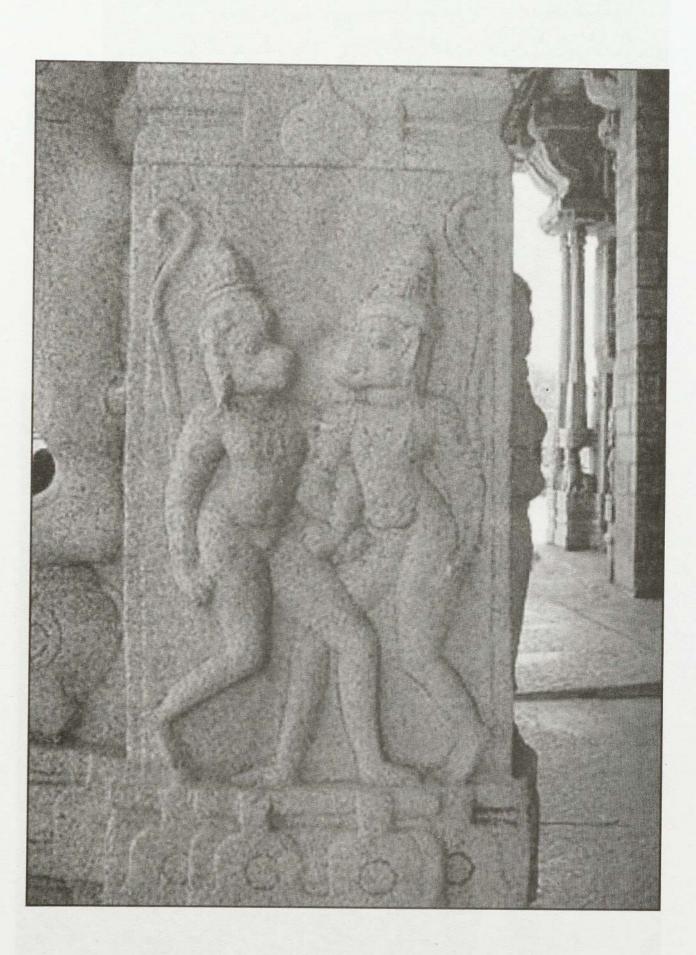

விட்டலசுவாமி கோயிற் தூண் சிற்பங்கள்

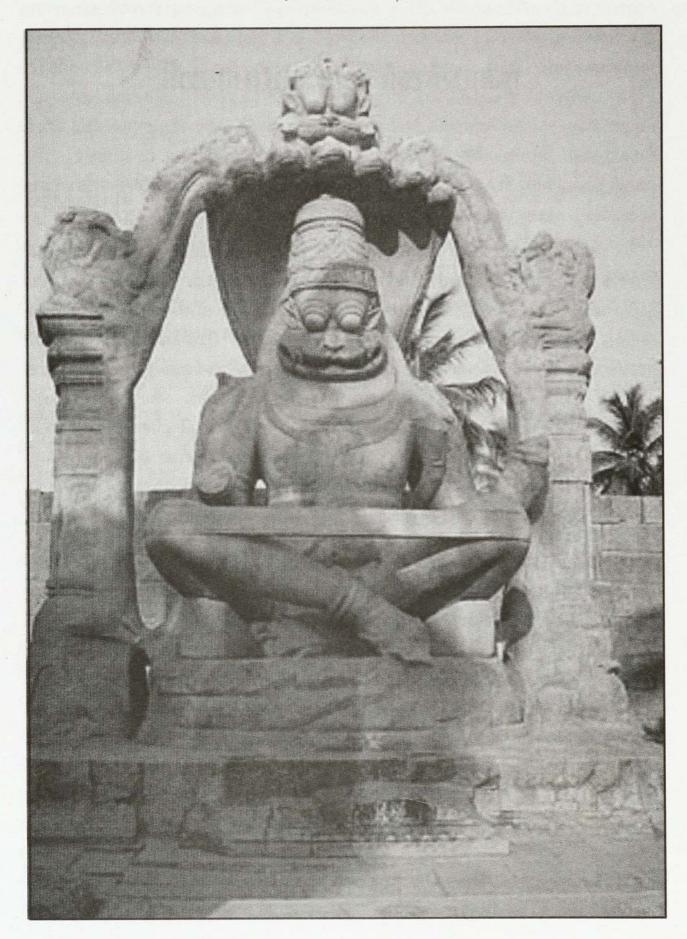

லக்ஷ்மி நரசிம்ம சிற்பம்

நாயக்கர் கலைப்பாணி

சி. பத்மநாதன்

தமிழகக் கட்டடக் கலையான திராவிடக் கட்டடக் கலைப்பாணியின் இறுதிக் கட்டமாக அமைவது நாயக்கர் காலத்துக் கலைப்பாணியாகும். பதினாறாம் நாற்றாண்டிலே, 1565 இல் தலைக் கோட்டைப் போரின் விளைவாக விஜயநகரம் அழிந்த பின்பு, தமிழகத்திலே, விஜயநகர ராயர்களின் பிரதிநிதிகளான நாயக்கர் சுதந்திரமாக ஆட்சீபுரிந்தனர். மதுரை, தஞ்சாவூர், செஞ்சி என்னும் இடங்களிலிருந்த நாயக்கர் தனித் தனியான இராச்சியங்களை ஆட்சீபுரிந்தனர். அவர்களில் மதுரை நாயக்கரே பிரபல்யமானவர்கள். பாண்டிநாடும் திருச்சி, திருவரங்கம் முதலிய பட்டினங்கள் அடங்கிய சோழநாட்டுப் பகுதிகளும் அவர்களின் வசமாயிருந்தன. தமிழகத்துக் கோயிலமைப்பின் இறுதியான வளர்ச்சிக்கட்டம் மதுரை நாயக்கரோடு பெரிதும் தொடர்பு கொண்டதாகும்.

தமிழ் நாட்டுக் கட்டடக் கலை மரபு மதுரை நாயக்கரின் காலத்தில் மேலும் பெரு வளர்ச்சி அடைந்தது. விஜயநகர காலத்திலே தென்னகக் கோயில்கள் இராய கோபுரம், கல்யாண மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய யாளித்தூண்கள் எனப் பல புதிய அம்சங்களைப் பெற்று விசாலமாகிப் பொலிவுடன் விளங்கின. அந்த வகையான கட்டட அமைப்பு நாயக்கரின் காலத்தில் மேலும் அபிவிருத்தியடைந்தது. புதிய பல பிராகாரங்களின் நான்கு பக்கங்களிலும் கோபுர வாசல்கள் அமைக்கப்பட்டன. கோபுரங்கள் பல தளங்கள் பொருந்தியனவாய் வானத்து முகில்கள் தோயும் வண்ணம் உயரமாக ஓங்கி எழுந்த கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டன. மதுரை, திருவரங்கம் ஆகிய தலங்களிலே ஒப்புயர்வில்லாத கட்டட அமைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

மதுரையிலே விசுவநாத நாயக்கர் காலத்திற் கட்டட வேலைப்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. திருமலை நாயக்கருடைய காலத்தில் (1623~1659) மிகச் சிறந்த கோயில்களும் மண்டபங்களும் மதுரையிலே தொடர்ந்து கட்டப்பட்டன. நாயக்க மன்னர்கள் பழைய கோயில்களைப் புனரமைத்தார்கள். கோயில் வளாகங்களிலே பிரதானமான ஆலயங்களைச் சுற்றித் திருக்காமகோட்டம் போன்ற துணைக் கோயில்கள் பலவற்றை எழுப்பினார்கள். பிரமாண்டமான கோபுரங்களையும் சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்த வனப்புமிக்க மண்டபங்களையும் உருவாக்கினார்கள். கோயில்களிலே முன்பிருந்த மதில்களுக்கு வெளியே புதிய பெரிய மதில்களையுங் கட்டினார்கள். மதில்களுக்கிடையிலுள்ள நான்கு மூலைகளும் ஒரே அகலமுடையதாய் இருக்கும். ஒவ்வொரு பிராகாரத்திலும் நூற்றுகால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், திருக்குளம் முதலியனவும் அமைந்திருக்கும். திருவரங்கத்திலே நீள் சதுரவடிவிலான ஏழு திருச்சுற்றுகள் அமைந்து காணப்படுகின்றன. திருச்சுற்றுகள் முடியும் இடங்களிலெல்லாம் தாண்களும், அவற்றிலே மனிதரைப் போன்று உயரமான சிற்ப வடிவங்களும், அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே சில கடவுளர் படிமங்களாகும். வேறு சில மன்னர்களின் பிரதிமைகளாகும்.

நாயக்கர் கலைப்பாணியில் அமைந்த கோயில்கள் மதுரையில் மட்டுமன்றி தமிழகத்தின் எல்லாப் பாகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. மதுரை, திருவரங்கம், திருவானைக்கா, திருவாரூர், இராமேஸ்வரம், சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை, ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் முதலிய தலங்களிலெல்லாம் நாயக்கர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களைக் காணமுடிகின்றது.

மதுரைக் கோயில்

மதுரைக் கலைப் பாணியின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது மதுரை மீனாட் சியம் மன் கோயிலாகும். மதுரையிலே மீனாக்ஷி அம்மனுக்கும் சுந்தரேசுவரருக்கும் தனித்தனியாக இரு பெருங் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. 850 அடி நீளமும் 725 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ள நீள் சதுரமான முற்றத்திலே அக்கோயில்கள் இரண்டும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் அருகருகில், கிழக்கு நோக்கிய கோலத்தில், அமைந்துள்ளன. முற்றத்தின் நான்கு பக்கங்களும் உயரமான மதில்களாற் சூழப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பக்கத்தின் நடுவிலும் கோபுரவாயில் அமைந்திருக்கிறது. கோயிலுக்குச் செல்லும் பிரதான வாயில் கிழக்குப் பக்கம் உள்ளது. அதிலிருந்து கோயிலை நோக்கி 200 அடி நீளமும் 100 அடி அகலமுங் கொண்ட விசாலமான பாதை அமைந்திருக்கின்றது. அதன் இரு பக்கங்களிலும் மிக உயரமான தூண்கள் அமைந்திருக்கின்றது.

நாயக்கர் கலைப்பாணி

மீனாக்ஷி அம்மன் கோயில் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலுக்கு தென்புறமாக அமைந்திருக்கின்றது. அதற்குக் கிழக்கே வனப்பு மிக்கதான பொற்றாமரைக் குளம் அமைந்துள்ளது. பிரதானமான மண்டபங்கள், மூலஸ்தானங்கள் இரண்டிற்கும் கிழக்கிலுள்ள வெளிமதிலுக்கும் இடையே காணப்படுகின்றன. பிராகாரச் சுவர் ஒவ்வொன்றின் நடுவிலும் பிரமாண்டமான அளவு கொண்ட கோபுரம் உள்ளது. பிரதானமான கோபுரவாசல் கிழக்குச் பிராகாரச் சுவரோடு அமைந்திருக்கின்றது. ஆயினும், இந்நாட்களில் அஷ்டசக்தி மண்டபம், வழியாகவே பெரும்பாலான அடியார்கள் கோயிலுக்குட் போகின்றனர். அது அம்மன் கோயிலுக்கு நேரில் அமைந்துள்ளது.

அஷ்டசக்தி மண்டபத்தின் வழியாக ஐந்து அங்கணங்களைக் கொண்ட மீனாக்ஷிநாயக்க மண்டபத்தை அடையலாம். அதற்கு மேற்கிலே எழுநிலைக் கோபுரமான சித்திரகோபுரம் உள்ளது. மதுரைக் கோபுரங்களில் அதுவே மிகவும் உயரமானது, சித்திரகோபுர வாசலிலிருந்து முதலி மண்டபம் வழியாகப் போனாற் பொற்றாமரைக் குளத்தைச் சூழ்ந்துள்ள சித்திர மண்டபத்தை அடையலாம். அதன் வடக்கு, கிழக்கு விதானங்களிலே திருவிளையாடற் புராணத்திலே சொல்லப்படுகின்ற 63 லீலைகளைப் பற்றிய நவீன காலத்து ஓவியங்கள் உள்ளன. 170 அடி நீளமும் 120 அடி அகலமுங் கொண்ட பொற்றாமரைக் குளம் கோயில் வளாகங்களில் அமைந்திருக்கும் குளங்களிலே மிகவும் வனப்புடையது. சித்திர மண்டபத்தின் வடக்கிலிருந்து பார்க்குமிடத்து தெற்குக் கோபுரமும் பொற்றாமரைக் குளமும் கவர்ச்சிமிக்க தோற்றத்துடன் விளங்கும். குளத்திற்கு மேற்கிலே மங்கம்மாள் மண்டபம், எண்ணைக்காப்பு மண்டபம் என்பன காணப்படுகின்றன. வடமேற்கிலே கிளிகட்டி மண்டபம் அமைந்துள்ளது. அது அம்மன் சந்நிதி கோபுரத்துக்கு முன்னால் அமைந்திருக்கின்றது.

சந்நீதி கோபுரத்தினாடாக அம்மன் கோயிலின் இரண்டாம் பீராகாரத்தை அடையலாம். அது 225 அடி நீளமும் 150 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதன் வடகிழக்கு மூலையிலே திருமலை நாயக்கரதும், அவரது தேவியரதும் சிற்ப வடிவங்கள் உள்ளன. அவை கதையினால் அமைந்தவை. அவ்வுருவங்கள் வடமேற்கு மூலையில் அமைந்துள்ள கொலு மண்டபத்தை நோக்கிய கோலத்தில் அமைந்துள்ளன.

நவராத்திர் விழா வழமையாகக் கொலு மண்டபத்திலே கொண்டாடப்படும். அதற்கு வடக்கிலே கடக கோபுரம் அமைந்திருக்கின்றது. வடக்குச் சுற்றாலை வழியாகச் சென்ற தீரும்பி இரண்டாம் பிராகாரத்தை ஒட்டியமைந்த சுற்றாலை வழியே போய் ஆறுகால் பீடத்தை அடையலாம். அதனைத் கடந்ததும் முதலாம் பிராகாரத்தை அடையலாம். அது 125 அடி நீளமும் 70 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதன் நடுவில் மீனாக்ஷி அம்மன் சந்நிதி உள்ளது. அதிற் காப்பகிருகமும் மகாமண்டபமும் உள்ளன. மண்டபத்திற்கு மேற்கிலே பள்ளியறை அமைந்துள்ளது.

கீளிகட்டி மண்டபத்துனாடாக நடுக்கட்டு கோபுர வாசல் வழியாகச் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலை அடையலாம். 420 அடி நீளமும் 320 அடி அகலமும் கொண்ட அதன் இரண்டாம் பிராகாரத்தில் முக்குறுணிப் பிள்ளையார் என்ற சொல்லப்படும் விநாயகரின் பெருவடிவம் உள்ளது. அப்பிராகாரத்தின் மேற்கு மதிலையொட்டி பாலக கோபுரமும் ஈஸ்வரங்களான பல தேவகோட்டங்களுங் காணப்படுகின்றன. வடமேற்கு மூலையிலே சங்கத்தார் கோயில் உள்ளது. வடக்குச் சுற்றாலையிற் கரியமாணிக்கர் கோயில் அமைந்துள்ளது. அதன் மண்டபம் வடக்கிலுள்ள சின்னமொட்டைக் கோபுரத்துடன் இணைகின்றது. சபாபதி சந்நிதி அடங்கிய நாயக்க மண்டபம் என்னும் நூற்றுக்கால் மண்டபம் இரண்டாம் பிராகாரத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் உள்ளது. அதற்கு முன்னால், கிழக்குப் பிராகாரத்தில் கம்பத்தடி மண்டபமும் நந்தி கோயிலும் காணப்படுகின்றன. தென்கிழக்கு மூலையில் ஞானசம்பந்தர் கோயில் அமைந்திருக்கின்றது.

சுவாமி கோயிலின் முதலாம் பிராகாரம் 250 அடி நீளமும் 150 அடி அகலமுங் கொண்டது. சந்நிதி கோபுரவாசல் வழியாக அதனட் போகலாம். அதன் தெற்குப் பிராகாரச் சுவரோடு கூடிய சாலையில் 63 நாயன்மாின் படிமங்கள் உள்ளன. வடமேற்கு மூலையில் சுந்தரேஸ் வரரின் எழுந்தருளியான உற்சவமூர்த்தியின் பள்ளிபீடமான மதுரை நாயக்கர் சந்நிதானம் அமைந்துள்ளது. முதலாம் பிராகாரத்தின் வடக்குப் பக்கத்தில் எல்லாம் வல்ல சித்தரின் சந்நிதானம் அமைந்துள்ளது. கிழக்கிலாள் அறுகால் பீடத்தின் வழியே மகாமண்டபத்தை அடையலாம். அதிலமைந்துள்ள வெள்ளியம்பல சபையில் இடது காலை ஊன்றிய வண்ணம் தாண்டவம் புரியும் நடராஜரின் உருவம் காணப்படுகின்றது. மகாமண்டபத்திற்கும் கர்ப்பகிருகத்திற்கும் இடையில் அர்த்த மண்டபம் அமைந்துள்ளது.

நாயக்க கோபுரவாசல் வழியாகச் சுவாமி கோயிலிருந்து வெளியே சென்றதும் ஒரு பெரிய முற்றத்தை அடையலாம். அதிலே பல மண்டபங்கள் காணப்படும். நாயக்க கோபுரத்தின் தெற்குப் புறமாகவுள்ள இரண்டாம் பிராகாரத்துக் கிழக்குச் சுவரின் சமீபத்திலே கல்யாண மண்டபம் உள்ளது. அதற்கும் நாயக்க கோபுரத்துக்கும் இடையிலே சுப்பராயர் மண்டபம் காணப்படுகின்றது. நாயக்க கோபுரம், கிழக்குக் கோபுரம் என்பவற்றிற்கு இடையிலே வீரவசந்தராய மண்டபம் அமைந் திருக் கின்றது. அதற்கு வடக் கிலே ஆயிரங் கால் மண்டபம் காணப்படுகின்றது. முத்துராம ஐயர் மண்டபம், கல்யாணசுந்தர முதலியார் மண்டபம் கோணப்படுகின்றது. முத்துராம ஐயர் மண்டபம், கல்யாணசுந்தர முதலியார் மண்டபம் காணப்படுகின்றது. முத்துராம ஐயர் மண்டபம், கல்யாணசுந்தர முதலியார் மண்டபம், சேர்வைக்காரர் மண்டபங்கள் என்பன வீரவசந்தராய மண்டபத்திற்குத் தெற்கில் உள்ளன. கிழக்குக் கோபுரத்திற்கு வெளியே, வீதிக்கு அப்பால் திருமலை நாயக்கரின் திருப்பணியான புது மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது.

தீராவிடக் கலைப்பாணியின் முழுமையான வளர்ச்சிக் கோலத்தை மதுரையிலே காண முடிகின்றது. ஏறக்குறைய ஆற நாற்றாண்டுகளாகக் கோயிற் கட்டடக் கலையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளை அங்குள்ள கட்டடங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. பாண்டியப் பேரரசர் காலத்துக் கலைப்பாணியின் அம்சங்களும், விஜயநகர ராயர்களின் காலத்துக் கட்டட முறைகளும், அவர்களின் பின் வந்த நாயக்கர் கலைப்பாணியின் உன்னதமான வடிவங்களும் அங்கு அமைந்துள்ளன. பாண்டியர் காலத்துக் கட்டடங்கள் அங்கு மிகச் சிலவே உள்ளன. ஆயினும், பாண்டியர் காலக் கட்டட அமைப்பீனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மதுரைக் கோயில் வளர்ச்சி அடைந்தது என்பது கவனித்தற்குரியதாகும். கிழக்கு, மேற்குக் கோபில் வளர்ச்சி அடைந்தது என்பது கவனித்தற்குரியதாகும். கிழக்கு, மேற்குக் கோபில் வளர்ச்சி அடைந்தது என்பது கவனித்தற்குரியதாகும். கிழக்கு, மேற்குக் கோபினின் அடித்தளங்களிலும் கடக, பாலக கோபுரங்களிலும் பாண்டியர் கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் தென்படுகின்றன. நேரான மூலைகளைக் கொண்ட கோபுர தளங்களும், பிற்காலத்திற்குரிய வளைவு கொண்ட மூலைகளோக் கொண்ட கோபுர தளங்களும், பிற்காலத்திற்குரிய வளைவு கொண்ட மூலைகளோடு அமைந்த கோபுரங்களும் மதுரையில் உள்ளன. உட்கோபுரங்கள் எல்லாம் முதலாவது வகைக்குரியனவாகும். வெளிக்கோபுரங்கள் பொதுவாக இரண்டாவது வகையில் அமைந்துள்ளன.

விஜயநகர காலத் தூணமைப்புகள் மதுரையிலே தனிப் பண்புகளைப் பெற்றவிடுகின்றன. ஒற்றைக் கல்லிலே நடுவிலுள்ள தூணோடு இணைந்திருக்குமாற் போல வேறு பல தூண்களையும் சித்திர வேலைப்பாடுகளுடன் செதுக்குவது விஜயநகர கால வழமையாகும். அந்த வழமை கர்நாடக தேசத்திலும் தமிழகத்திலும் ஏற்பட்ட ஒன்றாகும். பொதுவாக நடுவிலமைந்த தூண் பிரமாண்டமான தோற்றமுடையதாகவும் சதுரமானதாகவும் அமைந்திருக்கும். அதனைச் சுற்றியமைந்த தூண்கள் உருண்டை வடிவினவாகவும் மெலிந்த தோற்றங் கொண்டனவாகவுங் காணப்படும். மதுரையிலே துணைத் தூண்கள் சதுரமாகவும்

இந்துக் கோயில்கள்

இடைவெளியின்றி முழுமையும் நடுத்தூணை ஒட்டியவிதமாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விஜயநகர காலத்தில் மதுரையில் அமைக்கப்பட்ட மண்டபங்களிலுள்ள தூண்கள் யாவும் யாளித்தூண்களாக அமைந்திருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாயக்கர் காலத்துச் சாலைத் தூண்களில் மட்டுமே பாய்மாவின் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

சுந்தரேஸ்வரர் கோயில்

கந்தரேஸ்வரர் கோயிலின் கர்ப்பகிருகம் சதுரமானது, ஒவ்வொரு பக்கமும் 33 அடி நீளமானது. அதன் தாங்குதளம் உபபீடம், அதிஷ்டானம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டது. தெற்கு, மேற்கு, வடக்குப் புறங்களிற் கர்ப்பகிருகச் சுவர்கள் 6 அடி நீளத்திற்குப் பிதுக்கமாகியுள்ளன. அவற்றிலே முறையே தக்ஷிணாமூர்த்தி, லிங்கோத்பவர், துர்க்கை ஆகியோரின் படிமங்கள் உள்ளன. தேவகோட்டம் ஒவ்வொன்றினதும் இரு பக்கங்களிலும் கோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொன்றினதும் இரு பக்கங்களிலும் கோட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு கோட்டத்திலும் பத்து அடி உயரங்கொண்ட யானையின் உருவம் வனப்பு மிகுந்த கோலத்துடன் விளங்குகின்றது. அவற்றின் அணிகலன்களிடையே வேறுபாடுகள் உள்ளன. சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் இந்திரஹடைய கட்டளைப்படி விஸ்வகர்மாவினால் அமைக்கப்பெற்றது என்பது ஐதிகம், அதனால் அதனை இந்திர விமானம் என்பர். அட்ட திக்கஐங்கள் தாங்கி நிற்கும் கோலத்தில் விமானம் அமைந்துள்ளது.

கருவறை உட்புறத்திலே 11 அடி சதுரமாகும். அதன் சுவர் 8' 10" அகலங் கொண்டது. கருவறையின் நடுவிலே சுயம்புலிங்கமும், அதன் வடகிழக்கு மூலையில் மனோன்மணி அம்மனின் படிமமுங் காணப்படுகின்றன. கருவறைக்கும் 8 அடி அகலமுடைய அந்தராளத்திற்கும் நடுவில் 4 அடி நீளமான இடைவழி உண்டு. அந்தராளத்திற்குக் கிழக்கில் அர்த்த மண்டபம் உள்ளது. கருவறை, அர்த்த மண்டபம் ஆகியவற்றின் அதிஷ்டானங்கள் ஒரே விதமானவை.

அர்த்த மண்டபத்துக்கு முன்னால் முகமண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அவற்றிற்கிடையே கதவு அமைந்துள்ளது. அதன் மேலமைந்த தோரணத்திலே கஜலக்ஷ்மியின் வடிவம் உண்டு. கதவின் இரு பக்கங்களிலும் துவாரபாலகரின் கம்பீரமான உருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றின் அருகே, ஒரு பக்கத்தில் வல்லவ கணபதியின் உருவமும் மற்றப் பக்கத்தில் மயில்வாகனரான சுப்பிரமணியரின் வடிவமும் உள்ளன.

நாயக்கர் கலைப்பாணி

முகமண்டபத்துக்கு முன்பாகவுள்ள மகாமண்டபம் 85 அடி நீளமும் 55 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதன் ஒவ்வொரு பக்கத்துப் புறச்சுவரிலும் நான்கு தேவகோஷ்டங்கள் உள்ளன. மகாமண்டபத்துச் சுவர்களிலே திருவிளையாடற் புராணக் கதைகளைக் குறிக்கும் பல சுதைச் சிற்பங்கள் உள்ளன. மகாமண்டபத்திற்கு இரண்டு வாசல்கள் உள்ளன. ஒன்று கிழக்கிலே அறுகால் பீடம், வழியாக அமைந்துள்ளது. மற்றது தெற்குப் புறத்திலே சபாபதி சந்திதிக்கு எதிரே அமைந்துள்ளது. பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் என்போரின் உருவங்கள் சபாபதி சந்நிதியின் சமீபத்தில் உள்ளன. சந்நிதியிலுள்ள ஆடவல்லாரின் படிமம் ஆறுடி உயரமானது. அது வெள்ளிக்கவசம் பூண்டவண்ணமாய் உள்ளது. அம்மனின் ஸ்தானகக் கோல வடிவம் அருகில் அமைந்திருக்கின்றது.

ஆறுகால் பீடத்தின் அமைப்பு குறிப்பீடத்தக்க அளவிலே கவர்ச்சியானது. அதன் எண்கோணப் பட்டைத் தூண்களின் போதிகைகளிலே தாமரை மொட்டுப் போன்ற பூழனைகள் காணப்படுகின்றன. தூண்களின் வேலைப்பாடு 14 ஆம், 15ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவை. பீடத்தின் படையொன்றிலே நாட்டியக் கோலத்தில் உள்ளவர்களின் உருவங்கள் வரிசையாக உள்ளன. அவை வெவ்வேறு கரணங்களின் விளக்கமாய் உள்ளன. அருகிலே வாத்தியகாரின் உருவங்களுந் தெரிகின்றன. தாமரை வடிவங்கள் வரிசையாக அமைந்துள்ள கபோதத்தின் மேலே நடனக் கோலங்கள் சிறிய உருவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மீனாகூறி அம்மன் கோயில்

மீனாக்ஷி அம்மன் கோயில் அதற்கு வடக்கிலுள்ள சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலைக் காட்டிலுஞ் சிறியதாகும். அதன் சதுரமான கர்ப்பகிருகத்தின் பக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் 25 அடி நீளமானது. அதன் அர்த்த மண்டபம் 45 அடி நீளமும் 25 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பகிருகத்து வாசலின் மேலுள்ள தோரணத்தில் கஜலக்ஷ்மியின் வடிவம் அமைந்துள்ளது. அர்த்த மண்டபத்துச் சுவர்கள் வெறுமையானவை. அதிலே தூண்கள் காணப்படவில்லை. அதன் வாயிற்புறத்தில் இருபக்கங்களிலும் நான்கு கரங்கள் பொருந்திய துவாரபாலகர் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

கர்ப்பகிருகச் சுவர்களில் மூன்று பக்கங்களிலே தேவகோஷ்டங்கள் உள்ளன. அவற்றின் ஓரங்களிலே அரைத்தாண்களும் சிற தாண்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞானா சக்தி ஆகியோரின் படிமங்கள் முறையே தெற்கிலும், மேற்கிலும், வடக்கிலுமுள்ள நடுக் கோஷ்டங்களிலே தாபனமாகி உள்ளன.

மதாமண்டபத்தில் ஆறு தூண் வரிசைகள் உள்ளன. அதன் நடுவிலே விசாலமான இடைவழி அமைந்திருக்கின்றது. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தூண்வரிசைகளுக்கிடையிலே மும்மூன்று அங்கணங்கள் உள்ளன. மண்டபத்தின் நடுவிலுள்ள தூண்கள் கரியமாணிக்க தேவர் ஆலயத்தூண்களைப் போன்றவை. அங்கணங்களோடு கூடிய தூண்கள் சதுரமானவை.

பள்ளியறையும், விநாயகர், சுப்பிரமணியர் ஆகியோரின் கோட்டங்களும் வேலைப்பாட்டில் அம்மன் கோயிலை ஒத்தவை. மீனாகூஷியம்மன் கோயிலின் வேலைப்பாடுகள் 15 ஆம் நூற்றாண்டுக் கலைப்பாணிக்குரியவை என்று ஆராய்ச்சியாளர் கருதுவர்.

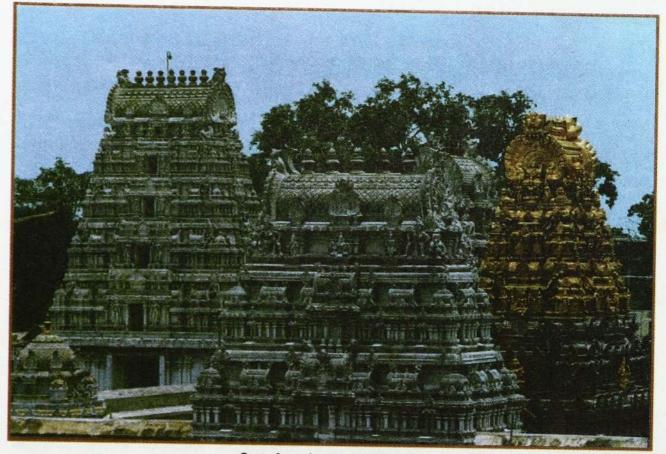
மண்டயங்கள்

மதுரைக் கோயிலில் மண்டபம், திருச்சுற்றாலை, திருநடைமாளிகை என்னும் அமைப்புகள் வனப்புடன் விளக்குகின்றன. அவற்றின் கட்டட அமைப்புகளும் கவர்ச்சி மிக்க சிற்பங்களும் ஆலயத்தின் உன்னதமான கோலத்திற்கு உறுதுணை யாகின்றன. மண்டபங்களிலே கிளிகட்டி மண்டபம், கம்பத்தடி மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், புது மண்டபம் என்னும் நான்கும் அதிவிசேடமானவை. கம்பத்தடி மண்டபம் கொடிக்கம்ப மண்டபம் என்னும் நான்கும் அதிவிசேடமானவை. கம்பத்தடி மண்டபம் கொடிக்கம்ப மண்டபம் என்னும் நான்கும் அதிவிசேடமானவை. கம்பத்தடி மண்டபம் வெடிக்கம்ப மண்டபம், சுந்தரேஸ்வரர் மண்டபம், துவஇஸ்தம்ப மண்டபம், என்னும் பெயர்களாலும் வழங்கும். அது நாயக்க கோபுரத்துக்கும் சந்நிதி கோபுரத்துக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. பிராகாரத்தின் நடுவில் அமைந்துள்ள அம்மண்டபத்தில் நந்திபீடமும், இரண்டு கொடித்தம்பங்களும், பலிபீடமும் அமைந்துள்ளன. உன்னதமான சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய தனிக்கல்லில் அமைந்த எட்டுத் தூண்கள் அங்குள்ளன. ஒவ்வொரு தூணிலும் 24 சிவ முர்த்தங்களும் வனப்புமிக்க கோலத்துடன் விளங்கும் வண்ணமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ரிஷபாரூடர், ரிஷபவாந்திகர், மீனாகூரிசமேத கல்யாணசுந்தரர், சோமாஸ்கந்தர், கைலாசரூடர், திரிராந்தகர் ஆகிய வடிவங்கள் சாலச் சிறந்தவை.

இரண்டாம் பீராகாரத்தின் வாயிலின் சமீபத்திலே, நாயக்க கோபுரத்தின் இரு பக்கங்களிலே 10 அடி உயரங் கொண்ட கடவுட் படிமங்கள் உள்ளன. ஊர்த்துவ தாண்டவர், அகோரவீரபத்திரர், அக்கினி வீரபத்திரர், காளி முதலியோரின் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நாயக்கர் கலைப்பாணி

เธแพธุ์อนุษณฑ อุรารุจุษณฑ

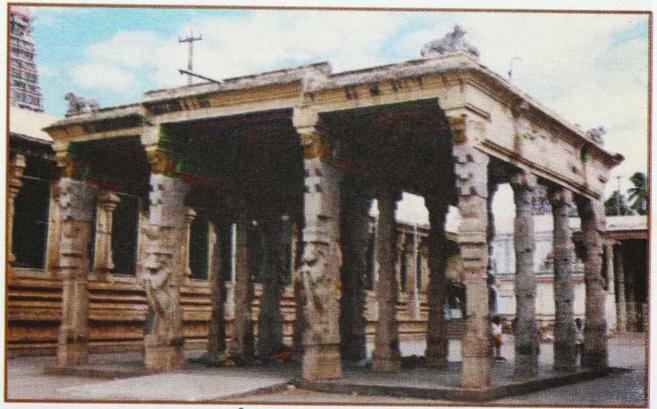
காமாகழி அம்மன் கோயில், காஞ்சிபுரம்

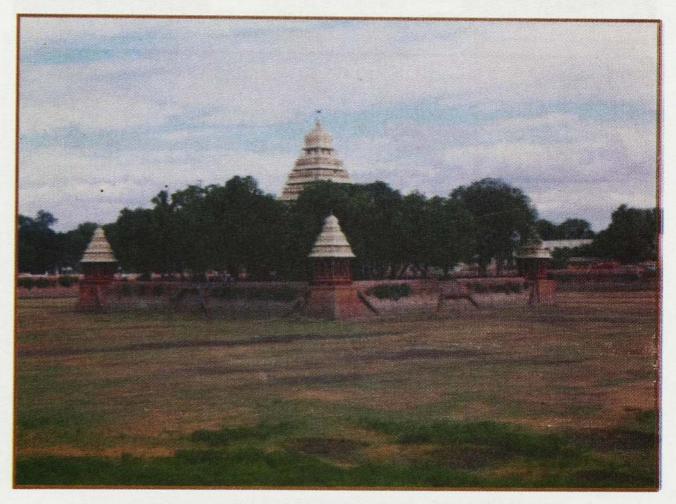
திருப்பருத்திக் குன்றம் வர்த்தமானர் கோயில் ஒரு புறத்திலிருந்து கோயிலின் முழமையான தோற்றம்

மதுரை மீனாக்ஷியம்மன் கோயில் வடக்குப் பிரகாரம்

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் மண்டபம்

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிற் தெப்பக்குளம்

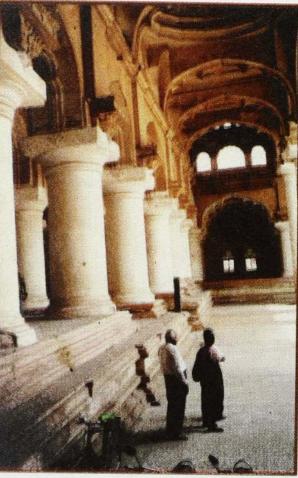

மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிற் ஆயிரங்கால் மண்டபம்

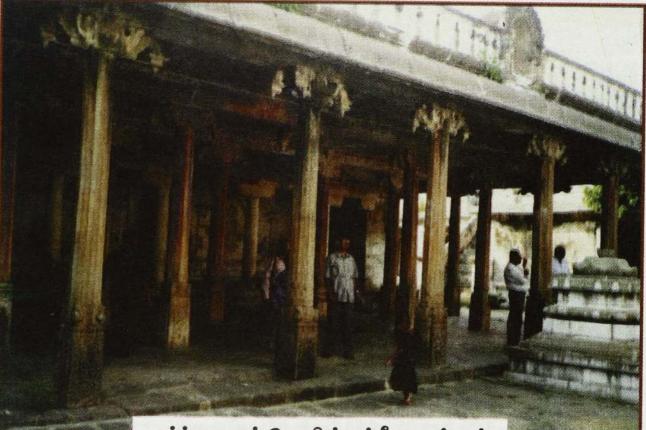

திருப்பருத்திக் குன்றம் சங்கீத மண்டபத்து விதானத்தின் தோற்றம்

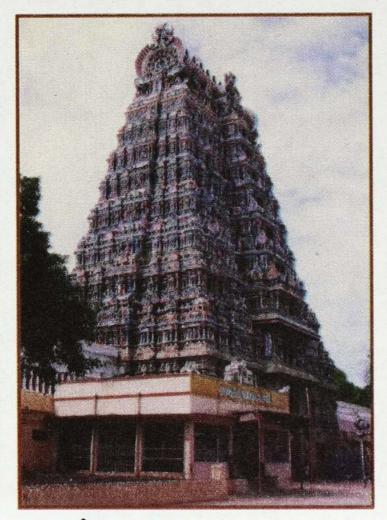
தஞ்சை நாயக்கா் மாளிகை

வர்த்தமானர் கோயில் சங்கீத மண்டபம்

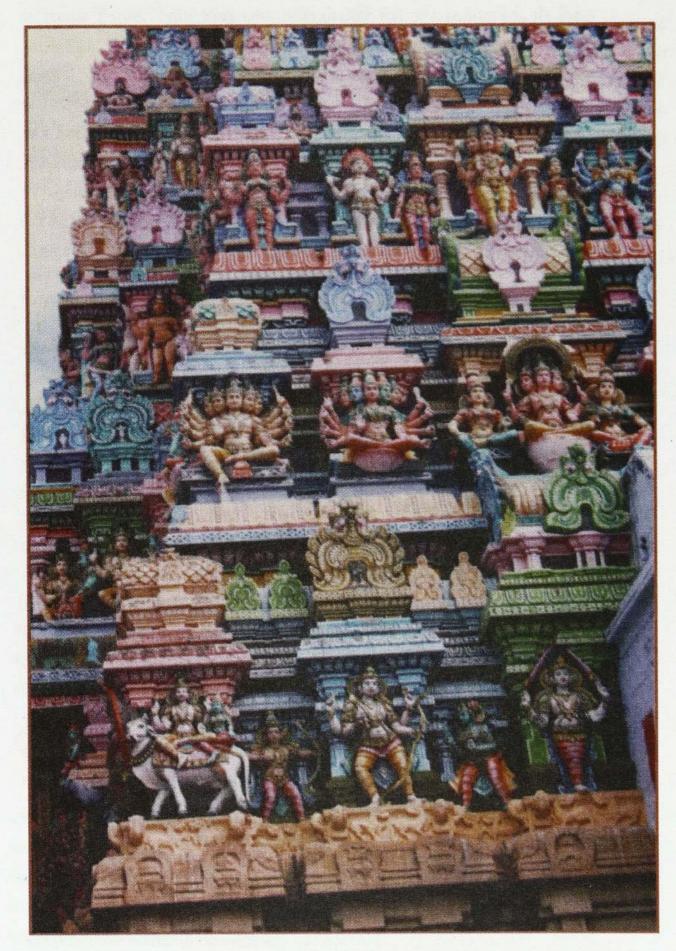
மதுரை மீனாகூடியம்மன் கோயில் கிழக்குக் கோபுரம்

மதுரை மீனாகூழியம்மன் கோயில் வடக்குக் கோபுரம்

மதுரை மீனாகூரியம்மன் கோயில் மேற்குக் கோபுரம்

மதுரை மீனாகூழியம்மன் கோயில் மேற்குக் கோபுரம் மேற்பகுதி

நந்தி பீடத்திலுள்ள இடபம் இயல்பான அளவுடையது. அதன் தோற்றம் கம்பீரமானது. கொடித்தம்பங்களின் வேலைப்பாடும் செம்மையானது. கம்பத்தடி மண்டபத்தின் விதானம் மிகவும் உயரமானது. அதிலுள்ள தூண்களும் மிகவும் பெரியவை. நடுவிலுள்ள இரண்டு வரிசைகளிலுமுள்ள தூண்கள் நாற்கோண அமைப்புக் கொண்டவை. அவற்றிலே வனப்பு மிக்க சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாம் வரிசையிலுள்ளவை கூட்டுத் தூண்களாகும். அவற்றின் நடுவிலே பல்கோணப் பட்டைத் தூண்கள் உள்ளன. பிராகாரத்தின் கிழக்குச் சாலை ஞானசம்பந்தர் கோயிலுடன் இணைந்து விடுகின்றது. வடக்கில் அது நாயக்கண் மண்டபம் என்னும் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தைச் சேருகின்றது.

கம்பத்தடி மண்டபம் பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே கிருஷ்ண வீரப்ப நாயக்கின் காலத்திலே (1572–1595) கட்டப்பெற்றது.

நாயக்க மண்டயம்

சுந்தரேஸ் வரர் கோயிலின் இரண்டாம் பிராகாரத்து வடகிழக்கு மூலையிலுள்ள நாயக்க மண்டபம் நாற்றுக்கால் மண்டபம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். உயரிய பீடத்தில் அமைந்துள்ள அதனைக் கம்பத்தடி மண்டபத்திலிருந்து படிக்கட்டுகள் வழியே சென்று அடையலாம். அதிலே உயரங் குறைந்த தாங்குதளத்திலே அமைந்த சபாபதி கோட்டம் உள்ளது. அங்கு கல்லிலே செதுக்கப்பெற்ற நடராஜின் பெரும் படிமம் காணப்படுகின்றது. அக்கோட்டத்திற்கு முன்னால் நான்கு தாண்கள் பொருந்திய சிறிய மண்டபம் உள்ளது. தாண்கள் கருங்கல்லில் அமைந்தவை, பளிங்கு போன்ற பளபளப்பான தோற்றங் கொண்டனை. எட்டுத் திக்கு யானைகளும் தாங்கி நிற்குமாப் போல் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் ஆகியோரின் படிமங்களும் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மீனாக்ஷி கலியாணத்தை விளக்கும் சிற்பங்கள் ஆலயத்தில் அமைந்துள்ளன. இம்மண்டபம் சின்னப்பன் என்பவனால் சக வருஷம் 1448 இல் (கி. பி. 1526) அமைக்கப்பெற்றதென்று திருப்பணி விவரம் என்பதிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. குட்டி நாட்டு மல்லய சின்னப்பனால் அது கட்டப்பெற்றது எனத் திருப்பணிமாலை கூறுவதும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

கிளிகட்டி மண்டயம்

அதில் அமைந்திருக்கும் அலங்கார வேலைப்பாடுகளின் காரணமாக மதுரையிலுள்ள மண்டபங்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானதான கிளிகட்டி

இந்துக் கோயில்கள்

மண்டபம் பொற்றாமரைக் குளத்திற்கு மேற்கில் உள்ளது. அதனைடாக மீனாக்ஷி அம்மன் கோயிலுக்குப் போகலாம். அது இரு வரிசைகளிலே தாண்கள் பொருந்திய சாலை போன்ற அமைப்புடையதாதம். தாண்களிற் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள் மிக்ஷஞ் சிறப்பானவை. பஞ்சபாண்டவர், திரௌபதி ஆகியோரின் உருவங்கள் அவற்றில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கிராத வேடத்திற் சிவனின் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வாலி, சுக்கிரீவன் என்போரின் உருவங்களும் அங்குள்ளன. பல தாண்களில் யாளி உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. மண்டபத்தை அடுத்துள்ள அம்மன் சந்நிதானத்தின் வாசலின் இரு பக்கங்களிலும் துவாரபாலகரின் உருவங்கள் மிக்ஷும் சிறப்பான வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே இரண்டு கைகள் மட்டுமே அமைந்துள்ளன.

கிளிகட்டி மண்டபம் பஞ்சபாண்டவர் மண்டபம் என்றம் புருஷாமிருக மண்டபம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். சிராமலை செவ்வந்தி மூர்த்திச் செட்டியின் மகனாகிய திருவம்பல செட்டியால் இம்மண்டபம் கட்டப்பெற்றது என்பதைத் *திருப்பணிமாலை* மூலம் அறிய முடிகின்றது. விஜயநகர இராசப்பிரதானியான திம்மய்ய நாயக்கராற் புருஷாமிருக மண்டபம் அமைக்கப்பட்டதென்ற குறிப்பும் *திருப்பணி விவரம், திருப்பணிமாலை* என்பவற்றிலே காணப்படுகின்றது. எனவே புருஷாமிருக மண்டபம் தனியானவொரு அமைப்பாக முற்காலங்களிலே கொள்ளப்பட்டதென்று கருதலாம்.

கிளிகட்டி மண்டபத்து விதானமும் தாண்களும் ஒளிமிகுந்த வண்ண ஒவியங்களுடன் விளங்குகின்றன. சைவசமயம் தொடர்பான சிற்ப லக்ஷணங்களின் விளக்கமாக அவை அமைந்துவிடுகின்றன. பலவிதமான சிவனின் மூர்த்தங்களும் விநாயகர், சுப்பிரமணியர், அம்மன் முதலியோரின் உருவங்களும் அங்கு வரையப்பெற்றுள்ளன.

ூயிரங்கால் மண்டபம்

அள விற் பெரியதான ஆயிரங்கால் மண்டபம் ஆதிவீதியில் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் வடக்கு, கிழக்குப் பக்கங்கள் வெளிப்பிராகாரச் சுவருக்கு அண்மையில் உள்ளன. 250 அடி நீளமும் 240 அடி அகலமுங் கொண்ட அம்மண்டபத்தில் எல்லாமாக 985 தாண்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் வேலைப்பாடு விஜயநகர கலைப்பாணிக்குரியதாகும். மண்டபம் தெற்கு நோக்கியது. வாயிற்புறத்தினூடாகச் சென்றதும் தெற்கு வடக்காகப் பெருவெளி காணப்படுகின்றது. அதன் ஓரங்களிலே இரு தூண்வரிசைகள் உள்ளன. அதற்கு மேற்கிலும் கிழக்கிலும் தாண்வரிசைகள் பொருந்திய பகுதிகள் உள்ளன. மண்டபத்தின் நடுவிலே, வடக்குப் புறத்திலே, சபாபதி அரங்கம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே கூர்மபீடத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட தாண்டவ மூர்த்தியின் பேருருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் தாங்குதளம் இரு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. சபாபதி அரங்கத்திற்குப் போகும் வழியில் யாளித்தூண்கள் வரிசை வரிசையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் சிறப்பம்சம் அதன் தாண்களிற் காணப்படும் சிற்ப வேலைப்பாடாகும். பிரமாண்டமான உருவங்கள் செதுக்கப்பட்ட அலங்காரமான சிற்பங்கள் வேறு பல இடங்களிலுங் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், இம்மண்டபத்திலே காணப்படும் சிற்பங்கள் பல தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவை. அதிற் காணப்படும் கடவுட் படிமங்கள் சிற்ப நால்களிற் கூறப்படும் பிரதிமாலக்ஷணங்களுக்கு அமைய உருவாக்கப்பட்டவை. ஆயினும், அவை உயிரோட்டமான கோலங் கொண்டவை. தாண்கள் கருங்காலி போன்ற கருமையான கற்பாளங்களில் உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றிலே செதுக்கப்பெற்ற சிற்பங்கள் எண்ணைய் பூசினாற் போலப் பளபளப்புடன் மிளிர்கின்றன. அவற்றின் முகபாவங்களும், அங்காபிநயங்களும், ரஸபாவங்களும் வரைவிலாத வனப்புக் கொண்டவை.

முதலிரு வரிசைகளிலுள்ள தாண்களில் அங்கம் வெட்டின சிவன், கங்காள மூர்த்தி, கண்ணப்ப நாயனார், அரியநாத முதலியார், அரிச்சந்திரன், சந்திரமதி, குறத்தி, குறவன் முதலியோரின் உருவங்கள் இணையிலாத வகையில் வடிக்கப்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் வரிசையிலுள்ள தாண்களில் பாண்டியராசர், திரிபுராந்தகர், கணேசர், சுப்பிரமணியர், நாகராஜர், சரஸ்வதி, துவாரபாலகர் ஆகியோரின் உருவங்கள் உள்ளன. மோகினி, பிச்சாடனர், அகோர வீரபத்திரர், ரதி, மன்மதன், காளி, திரெளபதி, முதலியோரின் சிற்பங்கள் நடு வரிசைத் தூண்களிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயிரங்கால் மண்டபத் தூண்கள் விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்த கூட்டுத் தூண்களாகும். நடுவிலுள்ள பிரதானமான தூண்கள் பூமனை பொருந்திய போதிகைகளுடன் காணப்படுகின்றன. மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள மண்டபத்தின் அடித்தளத்திலே புராணக் கதைகளை விளக்கும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயிரங்கால் மண்டபம் அரியநாத முதலியாரின் திருப்பணியாகும். அவர் முதல் நான்கு நாயக்க மன்னரின் காலங்களிற் சேனாதிபதியாகவும் அமைச்சராகவும் கடமை புரிந்தவர். அரியநாத முதலியாரின் படிமமொன்று முன்வரிசையிலுள்ள

இந்துக் கோயில்கள்

தூணொன்றில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. திருப்பணி விவரம், திருப்பணி மாலை என்பவற்றிலுள்ள குறிப்புகளினால் அம்மண்டபம் கிருஷ்ண வீரப்ப நாயக்கரின் காலத்தில் கி. பி. 1572 ஆம் ஆண்டிலே கட்டி முடிக்கப்பெற்றது என்பதனை அறிய முடிகின்றது.

புது மண்டபம்

உன்னதமான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்துள்ள புதுமண்டபம் திருமலை நாயக்கர் காலத் திருப்பணியாகும். அது கி. பி. 1626~1633 ஆகிய காலப்பகுதியிலே கட்டி முடிக்கப் பெற்றது. அது 320 அடி நீளமும் 105 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. கிழக்குக் கோபுரத்துக்கு முன்னால் அமைந்திருக்கும் புது மண்டபம் ஒரு நெடுஞ்சாலை போன்ற அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளது. நீளப்பாட்டில் அதன் நடுவில் ஓர் இடைவழி அமைந்துள்ளது. அதனிரு பக்கங்களிலும் இவ்விரு அங்கணங்களைக் கொண்ட சாலைகள் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்தில் நான்கு தாண் வரிசைகள் உள்ளன. நாயக்கர் கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ள நான்கு வகையான தாண்கள் அங்குள்ளன. அவற்றுட் கூட்டுத் தாண்கள் ஒரு வகையினவாகும். யாளித் தாண்கள் இரண்டாம் வகையினைச் சேர்ந்தவை. மன்றாம் வகையிலுள்ளவை கடவுட் படிமங்கள் செதுக்கப்பட்டவை. மன்னர்களதும், பிரதானிகளதும், மனிதர் பிறரதும் உருவங்களைக் கொண்ட தாண்கள் நான்காவது வகைக்குரியவை.

புதுமண்டபத்தின் மேற்குப் பகுதியில் வசந்த மண்டபம் என்று சொல்லப்படும் பகுதி உண்டு. அதில் ஒரு தளத்தில் நிறுவப்பட்ட கருமையான, பளபளப்பான தாண்களின் மேல் விதானமொன்று அமைந்திருக்கின்றது. உற்சவ காலத்திற் சில சமயங்களிலே மீனாக்ஷி சமேதரான சுந்தரேஸ்வரின் எழுந்தருளி விக்கிரகம் அங்கு வைக்கப்படும். விஸ்வநாதர் முதலாகத் திருமலை நாயக்கர் வரையுள்ள மன்னர் களின் உருவங்கள் மத் தியிலுள்ள இரண்டு வரிசைகள் ஒவ்வொன்றிலுமுள்ள இவைந்து தூண்களிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குதிரைத் தூண்களும் யாளித் தூண்களும் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமுள்ள வரிசைகளிற் காணப்படுகின்றன.

ூில்ட சக்தி மண்டயம்

மீனாக்ஷி அம்மன் கோயிலுக்கு நேராக அமைந்திருக்கும் அஷ்ட சக்தி மண்டபம் இந்நாட்களிற் பிரதான நுழைவாயிலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

நாயக்கர் கலைப்பாணி

அதன் முற்புறத்திலே அளவிற் பெரிதான கோபுரவாசல் அமைந்திருக்கின்றது. பக்கச் சுவர்களின் மேற்பகுதியில் விநாயகரதும் சண்முகரதும் படிமங்கள் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்தில் இரண்டு தாண்வரிசைகள் அமைந்துள்ளன. முதலாகவுள்ள தூண்களில் அஷ்டசக்திகளின் உருவங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் வரிசைத் தாண்களில் நாயக்க மன்னர் நால்வரின் பிரதிமைகள் காணப்படுகின்றன. மண்டபத்தின் கூரை வில்வளைவான அமைப்புடையது. விதானத்திலே அம்மனுக்குரிய யந்திரங்கள் ஐந்தும், அவற்றைச் சுற்றி மலர் வடிவங்களும் வண்ண ஓவியங்களாக வரையப்பெற்றுள்ளன. மண்டபத்தின் மேற்கெல்லையில் மகாகணபதி, சண்முகர் ஆகியோரின் படிமங்கள் உன்னதமான கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அஷ்டசக்தி மண்டபம் திருமலை நாயக்கரின் அந்தப்புரப் பெண்ணொருத்தியாற் கட்டப்பெற்றது என்பர்.

மீனாக்ஷி நாயக்க மண்டபம்

வீரவசந்தராய மண்டபம் கிழக்குக் கோபரத்தை ஒட்டி அமைந்திருக்கின்றது. அது அளவுப் பிரமாணங்களிற் புதுமண்டபத்தை ஒத்ததாகும். அதன் நடுவில் இடைவழியும் ஓரங்களிலே சாலைகளும் அமைந்துள்ளன. வரிசைகளாக அமைந்துள்ள தூண்கள் கூட்டுத் தூண்களாகும். அவை பலவகையான வேலைப்பாடுகள் கொண்டவை. அவை தாங்கி நிற்கும் கூரை நீளமான கற்பாளங்களினால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கிழக்குப் பக்கத்திவுள்ள தூண்களில் உருத்திரன், உருத்திரகாளி, காலகரவூர்த்தி, முதலியோரின் உருவங்கள் தூண்களில் உருத்திரன், உருத்திரகாளி, காலகரவூர்த்தி, முதலியோரின் உருவங்கள் தூண்களில் உருத்திரன், உருத்திரகாளி, காலகரவூர்த்தி, முதலியோரின் உருவங்கள் தூண்களிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. விதானத்திலே தாமரைமலரும் நாட்டியக்காரரின் வடிவங்களும் கவர்ச்சி மிக்க கோலத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. வீரவசந்தராய மண்டபம் திருமலை நாயக்கரின் சகோதரரான முத்துவீரப்பநாயக்கரின் திருப்பணியானது என்று திருப்பணி விவரம் கூறும். அது சகவருடம் 1533ற்குச் சமமான கி. பி. 1611 இலே கட்டி முடிக்கப்பெற்றது.

முதலிப்பிள்ளை மண்டபம்

சித்திர கோபுரத்துக்கும் பொற்றாமரைக் குளத்தின் வடகிழக்கு மூலைக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள முதலிப்பிள்ளை மண்டபம் வெளிச்சமின்றி இருட்டாயிருப்பதாற் கரிய மண்டபம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். அதிலே சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்த பன்னிரண்டு தூண்கள் உள்ளன. அவற்றிலே பிச்சாடனர், மோகினி என்போர் பற்றிய புராணக்கதை வடிவமான சிற்பங்கள்

இந்துக் கோயில்கள்

சிறப்பான முறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆறாவது தூணிலே அமைந்திருக்கும் சிற்பம் மண்டப ஸ்தாபகரின் கோலமானது என்று கருதலாம். சித்திர கோபுரத்தைக் கட்டிய கடந்தை முதலியார் இம்மண்டபத்தை அமைப்பித்தாரென்று *திருப்பணி விவரம், திருப்பணிமாலை* என்பன குறிப்பிடுகின்றன.

சேர்வைக்கார மண்டபம்

வீரவசந்தராய மண்டபம், மீனாக்ஷி நாயக்க மண்டபம் ஆகியவற்றிற்கு இடையிலமைந்த முற்றத்திலே நவீன கால அமைப்புகளான முத்துராம ஐயர் மண்டபம், கல்யாணசுந்தர முதலியார் மண்டபம், மீனாக்ஷி நாயக்க மண்டபம் ஆகியன அமைந்துள்ளன. அவை அளவிற் சிறியனவாயினும் அழகிய வேலைப்பாடுகள் பொருந்தியனவாகக் காணப்படுகின்றன. தாணமைப்புகளே அவற்றின் பிரதானமான சிறப்பம்சமாகும். அவற்றின் தாண்கள் உயரமானவையாகவும் மெலிந்த தோற்றத்துடனும் அமைந்துள்ளன. அவற்றின் பூமுனை பொருந்திய போதிகை வனப்புமிக்க கோலமானவை.

அதி வீதியிலும் அழகான சிறிய மண்டபங்கள் காணப்படுகின்றன. தென்கிழக்கு மூலையிற் காணப்படும் ஆறுமுத்த முதலி மண்டபம் கி. பி. 1760 ஆம் ஆண்டளவிலே கட்டப்பெற்றதாகும். வெங்கடேஸ்வர முதலியாரின் திருப்பணிகளான தென்மேற்கிலுள்ள திருமச்சி நாயக்க மண்டபம், வடகிழக்கிலுள்ள. தட்டுச் சுற்று மண்டபம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. இங்குள்ள மண்டபங்களிற் காலத்தால் முற்பட்டது பெச்சக்கால் மண்டபம் என்பதாகும். அது கி. பி. 1658 ஆம் ஆண்டளவிலே பெச்சியக்கா என்னும் பெண்ணால் அமைப்பிக்கப்பெற்றது.

கல்யாண மண்டபம்

கல்யாண மண்டபம் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலின் இரண்டாம் பீராகாரத்துக் கிழக்கு மதிலை ஒட்டி அமைந்திருக்கின்றது. அது அமைக்கப்பட்ட பொழுது சுவர்களின்றிக் காணப்பட்டது. அதிலே தோரணங்கள் அமைந்துள்ளன. அதன் நடுவிலே கருமையான கற்றாண்கள் பொருந்திய பெரும் பீடம் அமைந்துள்ளது. அதன் மேலான விதானம் மரத்தால் அமைக்கப்பட்டதாகும். அதில் உன்னதமான வேலைப்பாடுகள் உள்ளன. கல்யாண மண்டபம் விஜரங்க சொக்கநாத நாயக்கரால் அமைக்கப்பட்டது. வருடாந்த உற்சவமான மீனாக்ஷி – சுந்தரேஸ் வரர் திருக்கல்யாணம் அங்கு நடைபெறுவது வழமை. குண்டோதரனின் வடிவமொன்ற அங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ூன்னக்குளி மண்டபம்

மேலைக்கோபுரத்திற்கு மேற்கிலே இம்மண்டபம் காணப்படுகின்றது. அது நான்கு சிறிய மண்டபங்கள் அடங்கிய தொகுதியாகும். அதன் முகப்பிலே நான்கு பெரிய யானைகளின் கல்லுருவங்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றைப் போன்ற உருவங்கள் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலின் இரண்டாம் பிரகாரத்திலுள்ள திருஞானசம்பந்தர் சந்நிதியிலுங் காணப்படுகின்றன. இங்குள்ள மூன்றாவது மண்டபத்தில் யாளித்தாண்கள் அமைந்துள்ளன. யாளி உருவங்கள் கட்டையானவை, மெலிந்த தோற்றங் கொண்டவை. அவை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் உள்ளவற்றைப் போன்றனவாகும். தெற்கிலும் வடக்கிலும் அமைந்திருக்கும் நடுத்தாண்களிற் பிரமன், விஷ்ணு ஆகியோரின் வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது மண்டபத்தில் அழகான வேலைப்பாடுகள் அமைந்துள்ள கூட்டுத்தூண்கள் உள்ளன. தெற்கிலுள்ள தூண்களிலே பாண்டியராசர், வியாக்கிரபாதர், சாமரை தாங்குபவர், பிரம்மா ஆகியோரின் வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல வடக்கிலுள்ள தூண்களில் விஷ்ணு, பதஞ்சலி முனிவர், அரசி என்போரின் உருவங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இம்மண்டபத்திற் காணப்படும் சிற்பங்கள் கலைவனப்பில் உன்னதமானவை. அங்கலக்ஷணங்களையும், உணர்ச்சி பாவங்களையும் அணியலங்காரங்களையும் கலைஞர் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் கோலம் அற்புதமானது.

கோபுரங்கள்

மதுரைக் கோபுரங்கள் வானோங்கு கோபுரங்கள். அவை நெடுநிலைக் கோபுரங்கள், அழகு மிகுந்தவை, வேலைப்பாட்டில் உன்னதமானவை, அவற்றக்கு நிகரானவை வேறெங்குங் காணப்படுவதில்லை. பாண்டியர்கள் உருவாக்கிய தளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கோபுரங்கள் பிற்காலத்திலே கட்டப்பெற்றன. வேறு சில பாண்டியர்களாற் கட்டிமுடிக்கப்பெற்றவை. மற்றக் கோபுரங்கள் அவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு பிற்காலங்களிலே கட்டப்பெற்றவை, அவற்றிலே கூடம், பஞ்சரம், சாலை என்னும் அமைப்புகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. வெளிக்கோபுரங்கள் எல்லாம் ஒன்பது தளங்களோடு அமைந்தவை. அவை ஒவ்வொன்றும் ஏறக்குறைய 150 அடி உயரமானவை. அவை எல்லாம் மேனோக்கிய உட்சரிவான வளைவுகளுடன் அமைக்கப்பெற்றுக் கவர்ச்சி மிகுந்த கோலத்துடன் விளங்குகின்றன.

வெளிக்கோபுரங்களிற் கீழைக்கோபுரமே மிகவும் புராதனமானதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அது காலாகாலமாகப் புனர்நீர்மாணம் பெற்றுள்ளது. அதன் புராதனமான அம்சங்கள் அடிப்பாகத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்றன. அதிலுள்ள தேவகோட்டங்களும், மாடக்குழிகளும், கூடுகளும் சீர்குலைந்த நிலையிற் காணப்பட்டன.

கீழைக் கோபுரத்தின் தாங்குதளம் கல்லினால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மேற்பகுதி செங்கல் வேலைப்பாடாகும். அதன் வாசலிலுள்ள கதவு 35 அடி உயரமானது. கோபுர தளங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கூடம், சாலை, பஞ்சரம் என்பன வரிசைக் கிரமமாய் அமைந்துள்ளன. திருவிளையாடற் புராணக் கதைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட சுதைச் சிற்பங்கள் தளங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைப் புனராக்கஞ் செய்யும் பொழுது நவீனகாலக் கட்டடப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

கோபுர வாசலில் இரண்டு சாசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் வாசகங்கள் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளன:

- திரிபுவனச்சக்கரவர்த்தி கோநேரின்மை கொண்டான் சுந்தரபாண்டியன் திருக்கோபுரம்.
- திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோநேரின்மை கொண்டான் அவனிவேந்தராமன் திருக்கோபுரம்.

அவனவேந்தராமன் என்பது முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் (1251~1268) விருதுப் பெயர்களில் ஒன்றென்பதால் இரு சாசனங்களும் சுந்தரபாண்டியனையே குறிப்பிடுகின்றன என்பது தெளிவாகும். கோபுரம் சுந்தரபாண்டியனால் அமைக்கப்பெற்றது என்றும், அதனால் அது அவன் பெயரால் வழங்கியது என்றுங் கொள்வதற்கு இச்சாசனங்கள் ஆதாரமாகின்றன. சுவாமி கோயிலுக்குரிய கோபுரம் சக வருடம் 1140 இல் (1218) சுந்தரபாண்டியனால் அமைக்கப்பெற்றது என்ற குறிப்பு திருப்பணி விவரத்தில் உண்டு. சுந்தரபாண்டியனால் அமைக்கப்பட்டதென்று *திருப்பணிமாலை* கூறும். கீழைக் கோபுரத்திற் பாண்டியரின் இலச்சினையாகிய இணைக்கயல் வடிவம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோபுரம் தொடர்பான திருப்பணி வேலைகள் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே தொடங்கிவிட்டன என்றும் அது பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் காலத்திலே கட்டி முடிக்கப்பெற்றது என்றும் கொள்வதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (1216~1230), சடையவர்மன் குலசேகரன் (1236~), சடையவர்மன் குலசேகரன் (1190~) ஆகியோரின் சாசனங்கள் இரண்டாம் தளத்தில் உள்ளன.

மேலைக் கோபுரம் :~ ஒன்பது தளங்களோடு அமைந்துள்ள மேலைக்கோபுரம் 14 ஆம் நாற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. ஆதி வீதியிலுள்ள ஒன்பது தளங்களோடு கூடிய மேலைக் கோபுரத்தைப் பராக்கிரம பாண்டியன் அமைப்பித்தான் என்று திருப்பணி விவரத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது. திருப்பணி மாலையும் அவ்வாறே கூறுகின்றது. கோபுரத்தின் அதிஷ்டானம் நிலத்திலே புதைந்துவிட்டது. புராணக்கதை விளக்கமான சிற்பங்களும் கடவுட் படிமங்களும் கோபுர தளங்களிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலே திருப்பாற்கடலைக் கடையும் காட்சியும் ரிஷபாரூடரின் கோலமும் மிகுந்த சிறப்புடையவை.

தெற்குக் கோபுரம் :~ தெற்குக் கோபுரம் சீராமலை செவ்வந்தி என்பாரின் திருப்பணியானதென்று *திருப்பணி விவரம், திருப்பணிமாலை* என்பவற்றிலே சொல்லப்படுகின்றது. அது கி. பி. 1478 ஆம் ஆண்டளவிலே கட்டப்பெற்றது. அது விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்தது என்பது வரலாற்றுக் குறிப்புகளாலும் கட்டட வேலைப்பாடுகளாலும் உணரப்படும். தென்கோபுரமான பணியாரக்கடைக் கோபுரத்தைப் பெரிய செவ்வந்திலிங்கம் செட்டி கட்டினார் என்று ஸ்ரீதாள என்ணும் நாலிலே ஏ.முதியுள்ளனர்.

தாங்குதளத்தின் நிலைகள் இரண்டும் கருங்கல்லால் அமைக்கப்பட்டவை. மேற்றளங்கள் செங்கல் வேலைப்பாடானவை. கோபுரத்தின் தோற்றம் உன்னதக் கோலமானது. பொற்றாமரைக் குளத்துக்குச் சமீபமாக அமைந்திருப்பதால் அது மிகுந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றது. அதன் அரைத் தூண்களின் அடியில் யாளி வடிவங்கள் விஐயநகர கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளன.

வடக்குக் கோபுரம் :~ ஒன்பது தளங்களைக் கொண்ட வடக்குக் கோபுரத்திலே அண்மைக் காலம் வரை சிகரம் கட்டப்பெறாமையால் அது மொட்டைக் கோபுரம் என்ற சொல்லப்படும். 19 ஆம் நூற்றாண்டிலே அதன் சிகரம் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளாற் கட்டுவிக்கப்பட்டது. பீடத்திலுள்ள தளங்கள் இரண்டும் கல்லினாற் கட்டப்பெற்றவை. கோபுரத்தின் அமைப்பும் வேலைப்பாடும் தெற்குக் கோபுரத்தின் அம்சங்களை ஒத்திருக்கின்றன. தேவகோட்டங்களிலே குறுந்தாண்கள் அமைந்துள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். அதிலுள்ள தாண்களின் கபோதங்களிற் புஷ்பபோதிகைகள் காணப்படுகின்றன. அது 16 ஆம், 17 ஆம் நாற்றாண்டுகளுக்கு உரிய கலைப்பாணியின் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. கிருஷ்ண வீரப்ப நாயக்கின் காலத்தில் அது கட்டப்பெற்றது என்பதைத் திருப்பணி விவரம் மூலமாக அறியமுடிகின்றது.

புது மண்டபத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள இராயகோபுரத்தின் தாங்குதளம் கீழைக்கோபுரத்தில் உள்ளதைக் காட்டிலும் இரு மடங்கு விசாலமானது. அது 200 அடி நீளமும் 120 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதன் நீர்மாண வேலைகள் திருமலை நாயக்கிரன் காலத்தில் ஆரம்பித்தன. அதிலே 50 அடிக்கு மேலான உயரமுடைய பிரமாண்டமான தாண்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அதிஷ்டானத்திலே அலங்கார வேலைப்பாடுகள் மிகுந்த வனப்புடன் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மாடத் தாண்கள் அளவிற் பெரியவை. அரைத்தாண்களிலே யாளி உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திருமலை நாயக்கரதும் அவரது தேவியரதும் பிரதிமைகள் பல அதிலே உருவமைக்கப்பட்டுள்ளன. மீனாகூடியின் பட்டாபிஷேகக் காட்சி சுவரிலே சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளிக்கோபுரங்களைத் தவிரக் கோயில் வளாகத்தில் எட்டு உட்கோபுரங்கள் உள்ளன. அவற்றுட் சித்திரக் கோபுரம் ஏழு தளங்களைக் கொண்டுள்ளது. ஏனையவை அதனிவஞ் சிறியனவாகும். மீனாகூடி அம்மன் கோயிலுக்கு முன்னால் அமைந்திருக்கும் சித்திரக் கோபுரம் கி. பி. 1570 ஆம் ஆண்டளவிலே அரியநாத முதலியாரின் மகனாகிய காளத்தி முதலியாராற் கட்டப்பெற்றது. அதன் தளங்கள் பொருத்தமான அளவுப் பிரமாணங்களுடணும் வனப்பு மிக்க கோலத்திலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சுவாமி கோயிலின் முன்னால் அமைந்த நாயக்க கோபுரம் 16 ஆம் நூற்றாண்டிலே கட்டப்பெற்றது. அரசரின் தர்மமாக அச்சுத ராயரின் (1529– 1542) அடப்பமான ஈஸ்வரப்பவின் மகனான லிஸ்வப்ப என்பவரால் அது கட்டப்பெற்றதென்று சாசனக் குறிப்புண்டு. அது ஐந்து தளக் கட்டடமாகும். சுவாமி கோயிலுக்கும் அம்மன் கோயிலுக்கும் இடையிலே காணப்படும் ஐந்துதளக்

நாயக்கர் கலைப்பாணி

கோபுரமான நடுக்கட்டுக் கோபுரமும் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிற் கட்டப்பெற்றதாகும். நடுக்கட்டுக் கோபுரத்தின் கோஷ்டங்களில் அமைந்திருக்கும் நடராஜ வடிவமும் சண்முகரின் படிமமும் மிகவும் அழகானவை. நாயக்க கோபுரத்திலுள்ள வைரவர், வீரபத்திரர் ஆகியோரின் சிற்பங்களுஞ் சாலச் சிறந்தவை. கி. பி. 1559 ஆம் ஆண்டுக்குச் சமமான சக வருடம் 1481 இல் நடுக்கட்டுக் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டதென்று திருப்பணி விவரத்திலே எழுதப்பட்டுள்ளது. அது செவ்வந்திழாத்தியால் அமைக்கப்பட்டதாகும்.

மதுரையிலுள்ள கோபுரங்கள் எல்லாவற்றிலும் கடககோபுரமே மிகப் பழமையானது போலத் தெரிகின்றது. அதன் வேலைப்பாடுகளின் அடிப்படையில் அதனைப் 13ஆம் 14 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய கட்டடமாகக் கொள்ள முடிகின்றது. அம்மன் கோயிலின் மேற்கு வாசலிலுள்ள அக்கோபுரம் 16 ஆம் நாற்றாண்டிலே புனரமைக்கப்பட்டது என்று கொள்வதற்கான காரணம் உண்டு. சுவாமி கோயிலின் மேற்கு வாசலில் அமைந்திருக்கும். பாலக கோபுரம் கடக கோபுரத்தைப் போன்ற அமைப்பாகும். சக வருடம் 1296 (கி. பி. 1374) இல் அதனை மல்லப்பன் என்பவர் அமைப்பித்தார் எனத் திருப்பணி விவரத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அதிலுள்ள கூடுகள் பாண்டியர் கலைப்பாணியின் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளன. அதன் பூதகண வரிசையும் கொடுங்கை மேல் அமைந்துள்ள வியாளவரியும் கடக கோபுரத்தில் உள்ளவற்றைப் போன்றவை. பாலக கோபுரத்தை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு நவீன காலத்துக் கோபுரங்கள் பல அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சன்ன மொட்டைக் கோபுரம் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலின் வடக்குப் பிராகாரத்தில் அமைந்துள்ளது. நாயக்க கோபுரம், நடுக்கட்டுக் கோபுரம் என்பவற்றை அது பல அம்சங்களில் ஒத்திருக்கின்றது. அது கி.பி. 1560 ஆம் ஆண்டளவிலே செவ்வந்தி வேலன் என்பவராற் கட்டப்பெற்றது என்பர். அதன் கட்டட வேலைப்பாடுகள் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்குரியவை.

சந்நிதி கோபுரங்கள் இரண்டும் பழமையானவை. சுவாமி கோயிற் சந்நிதி கோபுரத்திலே 12 ஆம் 13 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குரிய கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. மீனாகூடி அம்மன் கோயிலுக்குரிய சந்நிதி கோபுரம் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்குரிய கலைப்பணியின் அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. கோபுர அமைப்பானது பாண்டியப் பேரரசர் காலம் முதலாக நவீன காலம் வரை அடைந்த பரிணாம வளர்ச்சியை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்வதற்கான அம்சங்கள் மதுரையில் உள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

இந்துக் கோயில்கள்

திருப்பரங்குன்றம்

அறு படைவீடுகளில் ஒன்றான திருப்பரங்குன்றம் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருஷங்களாக நிலைபெற்று வந்துள்ள புராதனமான வழிபாட்டுத் தலமாகும். அது மதுரைக்குத் தென்மேற்கில் நான்கு மைல் தூரத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. விஜயநகர – நாயக்கர் காலங்களிலே திருப்பரங்குன்றத்திலே பல மண்டபங்களும் கோபுரமும் அமைக்கப்பெற்றன. நாயக்கர் கலைப்பாணிக்குரிய பல சிறப்பம்சங்களை அவற்றிலே காணமுடிகின்றது.

கர்ப்பக்கிருகத்தின் முன்னால் அமைந்துள்ள 'அர்த்த மண்டபம்' நாயக்கர் கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளது. அதன் தூணொன்றிலே திருமலை நாயக்கரின் வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளதால் அம்மண்டபம் அவரின் திருப்பணியானதென்று கருதலாம். அதற்கு முன்னால் மகாமண்டபமும் கம்பத்தடி மண்டபமும் உள்ளன. நாயக்க மன்னர் இருவரின் உருவங்கள் கம்பத்தடி மண்டபத்தில் உள்ளன. அவை அடையாளங் காணப்படவில்லை. அதிற் பராசரர், வேதவியாசர் ஆகியோரின் படிமங்கள் உன்னதக் கோலத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கம்பத்தடி மண்டபத்தின் கீழே திருவாசி மண்டபம் அமைந்துள்ளது. அதன் வாசற்படிகளின் ஓரங்களிலே குதிரை உருவஞ் செதுக்கப்பட்ட சிறு கற்சுவர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. குதிரைகளின் சிற்பங்களுக்குப் பின்னாற் சக்கரங்களின் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. கம்பத்தடி மண்டபத்திலே திருவிளையாடற் புராணக் காட்சிகள் சிற்பங்களாகத் தாண்களில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிவன் தாயின் வடிவங் கொண்டு, தாயை இழந்த பன்றிக் குட்டிகளுக்குப் பாலாட்டுங் காட்சி, புலி மான் குட்டிகளுக்குப் பாலாட்டுதல், மீனாகூழின் திக்விஜயம், மீனாகூழி திருக்கல்யாணம், சுவரதேவரின் உருவம், ஊர்த்துவதாண்டவக் கோலம் முதலியன சிறிய வடிவங்களாய் அமைந்துள்ளன.

திருவாசி மண்டபத்திற்கு நேராக வசந்த மண்டபம் உள்ளது. வசந்த மண்டபத்துக்குப் போகும் வழியில் அஷ்டசக்திகளில் நால்வரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. முத்தம்பல முதலியாரின் அழகிய படிமம் ஒன்றும் அங்குள்ளது. திருவாசி மண்டபத்தின் முன்னால் விஜயநகரப் பாணியிலமைந்த ஏழுநிலைக் கோபுரம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் அதிஷ்டானத் தளங்கள் இரண்டும் கல்லினால் அமைக்கப்பட்டவை. அதன் மேலுள்ள கூடம், பஞ்சரம், சாலை என்பவை நேர்த்தியாக அமைந்துள்ளன. அதன் சுவர்களிலே மாடக்குழிகளும், அவற்றின் அருகிலே அரைத்தாண்களும் குறுந்தாண்களும் உள்ளன. கோபுரமும்

நாயக்கர் கலைப்பாணி

திருமதிலும் விஸ்வநாத நாயக்கரின் பேரனான கிருஷ்ண வீரப்ப நாயக்கராற் கட்டப்பெற்றவை என்பது கோபுரத்திலுள்ள சாசனங்கள் இரண்டின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. அச்சாசனங்கள் சகவருடம் 1505 இல் (கி. பி. 1583) எழுதப்பட்டவை.

கோபுரவாசலைக் கடந்ததும் ஆஸ்தான மண்டபத்தை அடையலாம். அது 116 அடி நீளமும் 94 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதில் 25 அடி உயரமான 48 தாண்கள் உள்ளன. முன்வரிசையிலுள்ள தாண்களிற் குதிரை வடிவங்களும் சிலவற்றிலே யாளி உருவங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. நடராஜர், மீனாக்ஷி, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், ஊர்த்துவ தாண்டவர், காளி ஆகியோரின் படிமங்கள் தூண்களில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். மண்டபத்தின் நடுவிலுள்ள அங்கணத்திலே அமைக்கப்பட்டுள்ள சுப்பிரமணியர் தெய்வயானையம்மன் திருமணக்கோலம் கவர்ச்சிமிக்க வண்ணமாய் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இராணி மங்கம்மாளின் பிரதிமையொன்றும் ஆஸ்தான மண்டபத்தில் அமைந்துள்ளது. கம்பத்தடி மண்டபம், மகாமண்டபம், ஆகியவற்றிலே விஜயநகர கலைப்பாணியில் அமைந் த தூண் கள் ^{*}காணப் படுகின் நன. அவற்றின் கபோதங்கள் புஷ்பபோதிகைகளோடு அமைந்திருக்கின்றன.

திருவரங்கம்

சைவசமய மரபிலே கோயில் எனப்படுவது சிதம்பரம் என்றாற் போலத் தமிழக வைணவ மரபிலே திருவரங்கம் தலங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலைசிறந்தது. அது மிகவும் புராதனமானது, நீண்டகால வரலாற்றினைக் கொண்டது. ஆழ்வார்கள் பலரின் பாடல் பெற்ற சிறப்பு அதற்குண்டு. ஸ்ரீ இராமானஇரும் ஆச்சார்யர்களிற் பலரும் அதுனைத் தலைமைத் தானமாகக் கொண்டு தங்கள் இயக்கங்களை நடத்தினார்கள்.

சோழராட்சிக் காலம் முதலாக அமைக்கப் பெற்ற கட்டடங்கள் திருவரங்கத்தில் உள்ளன. இறையகமும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கட்டடங்களும் காலகாலம் புனரமைக்கப்பட்டமையால் மிகப் பழைமையான கட்டடங்களின் கலைக்கோலங்கள் மாறிவிட்டன. மூலஸ்தானப் பகுதியிலே பத்தாம், பதினோராம் நாற்றாண்டுகளில் அமைக்கப்பெற்ற கட்டடங்களின் பகுதிகள் தெரிகின்றன. இரண்டாம் பிராகாரத்தில் ஹொய்சள வீரநரசிம்ம தேவன் காலத்துத் திருப்பணியான சந்நிதி அமைந்திருக்கின்றது. அது கர்நாடகத்திற்குச் சிறப்பாக உரிய ஹொய்சளர் கலைப்பாணியில் அமைந்துள்ளது. ஏனைய கட்டடங்கள் எல்லாம் விஜயநகர காலத்திலும் நாயக்கர் காலத்திலுங் கட்டப்பெற்றவை.

தென்னிந்தியக் கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீரங்கமே மிகப் பெரியதாகும். அது மிகவும் விசாலமான வளாகத்தினுள் அமைந்திருக்கின்றது. நாற்சதுரமான அதன் வெளிப்பிராகாரம் 2, 850 அடி நீளமும் 2,475 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. கோயில் வளாகத்திலே எல்லாமாக 21 கோபுரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே சில கட்டிமுடிக்கப்பெறாதவை. ஸ்ரீரங்கத்து ஆயிரங்கால் மண்டபம் பிரமாண்டமானது. அதன் தூண்களில் அமைந்துள்ள சிற்பங்களும் மிகுந்த சிறப்புடையவை.

நடுவிலமைந்த கோயிலைச் சுற்றி எல்லாமாக ஏழு பீராகாரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் மூன்று வெளிப்பீராகாரங்களும் கோயிலின் பகுதிகளாகவும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள நகரத்தின் பகுதிகளாகவும் இணைத்திருக்கின்றன. அவற்றிலே காணப்படும் பீராகாரங்கள் பீரமாண்டமானவை. ஏழாம் பீராகாரத்தின் தெற்குவாசலிலுள்ள கோபுரங்கள் இரண்டும் கட்டிமுடிக்கப் பெறாத மொட்டைக் கோபுரங்களாக விடப்பட்டிருந்தன. அவை 300 அடி உயரமான சிகரத்தைத் தாங்க வல்ல பீரமாண்டமான தாங்குதளங்களாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

கோயிலின் மத்திய பகுதி நான்காம் பிராகாரத்தினுள் அடங்கியதாகும். அப்பிராகாரம் 1,235 அடி நீளமும் 849 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. வடக்கிலும், தெற்கிலும், கிழக்கிலும் அமைந்துள்ள மதில்களிலே கோபுர வாசல்கள் உள்ளன. அவற்றுட் கீழைக் கோபுரமே மிகப்பெரியதும் இணையிலா வனப்பும் கொண்டதுமாகும். அதற்குச் சமீபத்திலே, நான்காம் பிராகாரத்திலே சிறப்பு மிக்கதான ஆயிரங்கால் மண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. வேறு பல மண்டபங்களும் அந்தப் பிராகாரத்திலே காணப்படுகின்றன.

மூன்றாம் பீராகாரம் 767 அடி நீளமும் 503 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதன் வடக்குப் பக்கத்திலும் தெற்குப் பக்கத்திலும் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன. பீரதான வாசலான தெற்குக் கோபுரவாசல் வழியே சென்று கருட மண்டபத்தை அடையலாம். அதன் நடுவிலே தூபி போன்ற அமைப்பீனைச் சிரகமாகக் கொண்ட சந்நிதானம் காணப்படுகின்றது. கருட மண்டபத்திலே தாண்கள் வரிசையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதனருகே சூரியபுஷ் கரணி என்னும் குளம் அமைந்திருக்கின்றது. அப்பீராகாரத்தின் வடக்கு எல்லையிற் சந்திர புஷ்கரணி என்னும் குளம் காணப்படுகின்றது.

இரண்டாம் பிராகாரம் 426 அடி நீளமும் 295 அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதிற் தாண்வரிசைகள் பொருந்திய மண்டபங்கள் நிறைந்துள்ளன. அதன் மேற்குப் பக்கத்திலே நீளமான திருநடமாளிகை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கிலுந் தெற்கிலும் கோபுர வாசல்கள் உள்ளன. தெற்குக் கோபுர வாசல் வழியாக முதலாம் பிராகாரத்தை அடையலாம். அது 240 அடி நீளமும் 181 அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையது. அதனுட் காப்பகிருகமும் அதனைச் சுற்றியுள்ள கட்டடங்களும் உள்ளன. காப்பகிருகம் வட்டமானது, அதன் விமானம் பொன் மயமானது, வண்டிக் கூடாரம் போன்ற தோற்றங் கொண்டது.

திருவானைக்கா

திருவரங்கத்திற்கு ஒரு மைல் தாரத்தில் அமைந்திருக்கும் ஜம்புகேஸ்வரம் என்னுந் திருவானைக்கா நான்கு பிராகாரங்கள் பொருந்திய ஆலயமாகும். அது தமிழகத்திலுள்ள மிகப்புராதனமான சைவத்தலங்களுள் ஒன்றாகும். தேவார முதலிகளின் பாடல் பெற்ற சிறப்பு அதற்குண்டு. காலாகாலம் நடைபெற்ற புனர்நிர்மாண வேலைகளினாலே ஆதியான கட்டடங்களின் சுவடுகள் மறைந்துவிட்டன. ஒன்பதாம் பத்தாம் நாற்றாண்டுகளில் அது கற்றளியாக நிர்மாணிக்கப்பட்டது என்று கருதலாம். அங்கு பிற்காலச் சோழர்களின் ஆட்சியில் அமைந்த கோபுரவாசல் காணப்படுகின்றது. கோபுரத்திலே பதின்மூன்றாம் நாற்றாண்டிற் பாண்டியர்கள் தங்கள் இலச்சினையான இணைக்கயல் வடிவத்தைப் பொறித்துள்ளனர். ஒட்டு மொத்தமாக நோக்குமிடத்துக் கோயிலின் இப்போதைய வடிவம் விஜயநகர நாயக்கர் கலைப்பாணியின் அம்சங்கள் பொருந்திய கோலத்திலே காணப்படுகின்றது.

கோயிலின் முதலிரு பிராகாரங்களும் கூரையால் முடப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலயம் கிழக்கு நோக்கியது. எனவே, அதன் பிரதான கோபுரவாயில் கிழக்கில் அமைந்திருக்கின்றது. அதனாடாக மூலஸ்தானத்தை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில், இரு பக்கங்களிலும் 112 தூண்கள் காணப்படுகின்றன. வலப்பக்கத்திலே திருக்குளம் அமைந்திருக்கின்றது. அதனைச் சுற்றி இருதளங்களைக் கொண்ட மண்டபம் காணப்படுகின்றது. அதனைச் சுற்றி நாயக்கர் காலத்துக் கோயில்களைப் போல அதிலுள்ள மண்டபங்களும் திருச்சுற்று மாளிகைகளும் மிக விசாலமானவையாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே வரிசையாக அமைந்துள்ள தாண்கள் மிகவும் உயரமானவை. அத்தூண்களில் அமைந்திருக்கும் சிற்பங்கள் மதுரையிலுந் திருவரங்கத்திலும் உள்ளவற்றின் வனப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆயினும், கோபுர வாசலின் முன்னால் அமைந்திருக்கும் மண்டபத்திலே புராணக்கதைகளையும் கடவுளரின் கோலங்களையும் விளக்கும் உன்னதமான நாயக்கர் காலச் சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

டுராமேஸ்வரம்

இந்துக்களின் மிகப் புனிதமான தலங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் இராமேஸ்வரத்திலே மிக விசாலமான கட்டட அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. கோயில் வளாகத்தினட் பல்வேறு காலங்களைச் சேர்ந்த வெவ்வேறு கோயில்களுங் கட்டடங்களும் அமைந்திருக்கின்றமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அவை ஏறக்குறைய எட்டு நாற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த கட்டடக் கலை வளர்ச்சியினைப் பிரதிபலிக்கும் பான்மையில் அமைந்துள்ளன. சோழச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்துக் கோயில்களும் பாண்டிய மன்னர் காலத்துக் கட்டடங்களும் விஜயநகரக் காலத்துத் திருப்பணிகளும் நாயக்கர் காலத்துக் கட்டடங்களும் சேதுபதிகளின் திருப்பணிகளும் அங்கே காணப்படுகின்றன.

இராமேஸ்வரம் கோயில் ஓர் உயரமான பீடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதனைச் சுற்றி மூன்று பிராகாரங்கள் உள்ளன. மூன்றாம் பிராகாரத்திற்கும் வளாகத்தின் வெளிப்புறச் சுவருக்கும் இடையில் இடைவெளியின்றிப் பூஞ்சோலைகளுந் தோப்புகளும் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து கோயிலுக்கு வேண்டிய மலர்கள் கிடைக்கின்றன. சிலர் இந்தப் பகுதியை நான்காவது பிராகாரமாகக் கொள்வர். முதலாம் பிராகாரத்தினுட் பல கட்டடங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே இராமநாத சுவாமி கோயிலும் திருக்காமகோட்டமான பர்வதவர்த்தினி அம்மன் கோயிலும் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிற்கிடையே தென்புறத்தில் ஒரு சுவர் அமைந்திருக்கிறது. மூலஸ்தானத்தைச் சுற்றியுள்ள பிரகாரம் 57.43 மீற்றர் நீளமும் 36.5 மீற்றர் அகலமுங் கொண்டுள்ளது. இராமநாத சுவாமி கோயில் 0.9 மீற்றர் உயரமான பீடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதே உயரத்தில் நான்கு பக்கங்களிலுமுள்ள பிராகாரச் சுவர்களை ஒட்டியுள்ள மேடைகளில் தேவகோட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே பரிவார தேவர்களினதும் வேறு தேவர்களினதும் படிமங்கள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள திருநடைமாளிகை மங்கலவீதி என்னும் பெயரால் வழங்குகின்றது.

7 திருக்காம கோட்டத்தின் சுற்றுப் பீராகாரப் பகுதி 40.38 மீற்றர் நீளமும் 18.7 மீற்றர் அகலமுங் கொண்டது. அந்தப் பீராகாரத்தினுள் இராமநாதர் கோயில், காசி விஸ்வநாதர் கோயில், விசாலாட்சியம்மன் கோயில், நடராசர் சந்நிதி, பாவதவாத்தினி சந்நிதி, இராமசாமிகோயில், சோமாஸ்கந்தர் கோட்டம் முதலானவை அமைந்திருக்கின்றன. பிராகாரத்தின் நிலமட்டத்தில் கல் அடுக்கப்பட்டுள்ளது. இராமநாதசுவாமி கோயில் விமானம் முத்தள விமானமாகும். மூலஸ்தானம் 10.3 மீற்றர் நீளமுடைய பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமாகும். மூலஸ்தானம் அடியிலிருந்து பீரஸ்தரம் வரை 4.3 மீற்றர் உயரங் கொண்டதாகும். கர்ப்பகிருகம், அர்த்தமண்டபம் அகியவற்றிற்கிடையே அந்தராளம் அமைந்திருக்கின்றது. அர்த்தமண்டபத்திற்கு முன்னால் அளவிற்பெரிதான மகாமண்டபம் அமைந்திருக்கின்றது. அது 40.76 மீற்றர் நீளமும் 26.23 மீற்றர் அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதிலே வரிசையாக அமைந்த தூண்கள் பல உள்ளன. அது வழிபாடு செய்கின்ற அடியார்கள் கூடிநீற்கும் இடமாகும். அர்த்த மண்டபத்து வாயிற்கதவின் மேலே கஜலகூத்மியின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் இரு புறங்களிலும் துவாரபாலகரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. காப்பகிருகத்திலே மூலபேரன் என்று சொல்லப்படும் இலிங்கம் உள்ளது. அதனை இராமபிரானம் சீதாபிராட்டியாரும் தாபனம் பண்ணினார்கள் என்பது ஐதீகமாகும். அதன் காரணமாக அது இராமலிங்கம் என்று சொல்லப்படும். அது மணற்கல்லில் இருந்து செதுக்கிய வடிவமாகும். கற்பகிருகத்திலே ஸ்படிக லிங்கம் ஒன்றும் அமைந்திருக்கின்றது. அதற்கு முதலில் அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும்.

காசி விஸ்வநாதர் கோயில்

இராமலிங்கசுவாமி கோயிலுக்கு அண்மையிலே, வடக்குப் பக்கத்திலே காசி விஸ்வநாதர் கோயில் அமைந்துள்ளது. அது 5.2 மீற்றர் நீளமும் அகலமுங் கொண்ட சதுரமான அமைப்பாகும். அதிலே காணப்படும் இலிங்கத்தை காசியில் இருந்து கொண்டுவந்து அனுமார் தாபித்தார் என்று சொல்வர். கோயிலின் சுவர்களிலே வனப்புமிக்க சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. அக்கோயில் இராமலிங்கசுவாமி கோயிலுக்குரிய மகாமண்டபத்தின் ஓர் அங்கமாக அமைந்திருக்கின்றது. வாசற் கதவின் இரு பக்கங்களிலும் உலோக வார்ப்பான துவாரபாலகர்களின் உருவங்கள் உள்ளன.

சோமாஸ்கந்தர் கோட்டம்

பிரதான கோயிலன் மகாமண்டபத்தின் தெற்குப் பக்கத்தில், அதனுடன் இணைந்த வண்ணமாகச் சோமாஸ்கந்தர் கோட்டம் அமைந்திருக்கின்றது. அது 4.9 மீற்றர் நீளமான பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமான அமைப்பாகும். அதிலுள்ள சுவர்களிலும் அழகிய சிற்பங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. பிரஸ்தரம் வரை உள்ள பகுதி 3.8 மீற்றர் உயரமானதாகும். கர்ப்பகிருகத்திலே உலோக வார்ப்பான சோமாஸ்கந்தரின் படிமம் அமைந்திருக்கின்றது. வாசற்கதவின் இரு பக்கங்களிலும் உலோகத்தில் அமைந்த துவாரபாலகர் படிமங்கள் உள்ளன.

மகாமண்டபத்திலே இராமர், இலக்குமணர், சீதாபிராட்டியார் ஆகியோரின் உலோகப் படிமங்களும் சீதாராமர் கல்யாணக்கோலமான உலோகப் படிமமும் கவிகை ஒன்றின் கீழ் அமைந்திருக்கின்றன. அத்துடன் அஞ்சலிபந்தமான கோலத்தில் அனுமாரின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. பிராகாரத்தினுள் அகஸ்தீஸ்வரலிங்கம், கந்தமாதனேஸ்வரலிங்கம் முதலான இலிங்க உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் உலோகப் படிமங்களும் எழுபத்திரண்டு சிவனடியார்களின் கற்சிற்பங்களுங் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடராசர் சந்நிதிகள்

கோயிலின் வடக்குப் பக்கத்திலே சிவமூர்த்தங்கள் அமைந்திருக்கும் இரண்டு சந்நிதிகள் உள்ளன. அவற்றிலொன்று அம்பலவாணர் சிவகாமசுந்தரி ஆகியோரின் திருக்கோயிலாகும். மற்றையது சிதம்பரேஸ்வரர் ஆலயமாகும். இவ்விரண்டிலும் சிவகாமி சமேதரான நடராசரின் உலோகப்படிமங்கள் உள்ளன.

விசாலாட்சி அம்மன் கோயில்

வடக்குப் பக்கத்திலே அமைந்திருக்கின்ற விசாலாட்சி அம்மன் கோயிலின் பகுதிகள் பல இரண்டாம் பிரகாரத்தை ஒட்டி அமைந்திருக்கின்றன. அதன் விமானம் ஏகதள விமானமாகும். சமீபத்திலே கோடி தீர்த்த மண்டபம் என்பது காணப்படுகின்றது. அதற்கு அண்மையிலே நர்மதேஸ்வரர், ஏகாதஸபுத்திரர் ஆகியோரின் படிமங்கள் உள்ளன. இராமநாதசுவாமி கோயிலின் உட்பிராகாரச் சுவர்களிற் செம்மைப்படுத்தப்பட்ட கருங்கற்களாற் கிழக்கு வாசலின் சமீபத்திலே சூரியன், சந்திரன், உரோகிணி, கார்த்திகை, உஷா, பிரதி உஷா ஆகியோரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. மகாமண்டபத்தினுடைய தென்கிழக்கில் சர்வதீர்த்தம் என்னும் கிணறு அமைந்துள்ளது. பிரகாரத்தினுள் ஆடல்செய் மண்டபம் என்னும் நடமாளிகை அமைந்திருக்கின்றது.

நந்தி மண்டயம்

ஆலயத்தின் முன்னால், உட்பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருக்கும் நந்தி மண்டபம் வனப்புமிக்க கட்டட அமைப்பாகும். அதிலே மிகுந்த வனப்புடைய 38 தாண்கள் உள்ளன. அளவில் மிகப்பெரியதான கதையில் அமைக்கப்பட்ட நந்தியின் உருவம் அங்கு காணப்படுகின்றது. அது 6.9 மீற்றர் நீளமும் 3.6 மீற்றர் அகலமும் 5.25 மீற்றர் உயரமுங் கொண்ட கம்பீரமான வடிவமாகும். அதனைத் திருமலை நாயக்கரும் மகனாகிய கிருஷ்ணப்ப நாயக்கணும் அமைத்தனர் என்று கோயில் ஆவணங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. நந்தி மண்டபத்திற்கருகிலே கொடிமரமும் பலிபீடமும் அமைந்திருக்கின்றன. ஏகதள விமானம் பொருந்திய விநாயகர் கோட்டமும் சுப்பிரமணியர் கோட்டமும் அதற்கண்மையில் அமைந்திருக்கின்றன. சுப்பிரமணிய சுவாமி கோட்டத்திற்கு முன்னால் உயரிய பீடம் ஒன்றிலே நவக்கிரக பீடம் அமைந்திருக்கின்றது.

பர்வதவர்த்தினி அம்மன் கோயில்

சோழர், பாண்டியர் காலங்களிலும் ஆகமப் பீரகாரமாகத் தீருக்காம கோட்டத்தை மூலவர் கோயிலின் இடப்பக்கத்தில் அமைப்பது வழமை. ஆனால், விஜயநகர நாயக்கர் காலங்களில் இதற்கு எதிர்மாறான முறையிற் தீருக்காம கோட்டத்தை அமைத்தனர். அக்காலத்தில் அம்மனை இறைவனின் வாமபாகினியாக அன்றி தக்ஷிணபாகினியாகக் கொண்டனர். கலியாண வைபவங்களில் மாங்கல்ய தாரணத்திற்கு முன்பு மணப்பெண்ணுக்கே முதன்மை உரியது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் இந்த வழக்கு ஏற்பட்டது. இராமேஸ்வரம், மதுரை, தீருநெல்வேலி, தீருக்குற்றாலம் முதலிய தலங்களிற் தீருக்காமகோட்டம் மூலவர் கோயிலின் வலப்பக்கத்தில் அமைந்து விடுகின்றது. தீருக்காமகோட்டம் அமைந்துள்ள பீரகாரப்பகுதி 40.4 மீற்றர் நீளமும் 18.7 மீற்றர் அகலமுங் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பகிருகம், அர்த்தமண்டபம் ஆகிய இரண்டும் சுமார் 10 மீற்றர் நீளங்

இந்துக் கோயில்கள்

கொண்டவை. அவற்றின் அகலம் 4.6 மீற்றர் ஆகும். இறையகம் பிரஸ்தரம் வரை 3.9 மீற்றர் உயரங் கொண்டது. மூலஸ்தானத்திலே பர்வத வர்த்தினியின் படிமம் ஆசன நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அர்த்தமண்டபத்து வாசலில் அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகள் பொருந்திய ஆறு தூண்கள் உள்ளன. அவற்றோடு வேறு பல தூண்களும் அங்குள்ளன.

ஆலயத்தின் பின்னால் தென்மேற்கு மூலையிலே இரட்டை விநாயகரின் கோயில் இருக்கின்றது. இந்தக் கோயிலைச் சந்தான சௌபாக்ய கணபதி கோயில் என்று குறிப்பிடுவர். தென்மேற்கு மூலையிலே அனந்தசயனக் கோலத்திலுள்ள விஷ்ணுவின் கோயில் காணப்படுகின்றது.

சுக்கிரவார மண்டயம்

வெள்ளிச் சபுக்கை என்றும் நவசக்கி மண்டபம் என்றுக் சொல்லப்படும் நீள்சதுரமான சுக்கிரவார மண்டபம் அம்மன் கோயிலுக்கு மன்னால் அமைந்திருக்கின்றது. அதில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் திருவிழா நடைபெறுவதால் அது சுக்கிரவார மண்டபம் என்று சொல்லப்படும். அதிலே 32 தாண்கள் காணப்படுகின்றன. தேவியின் கோலங்களும் சேதுபதிகளின் உருவங்களும் அவற்றிலே சிற்பங்களாக வடிக்கப்பெற்றுள்ளன. கோயிலையும் மண்டபத்தையும் பிரீக்கின்ற சுவரிலே அஷ்டலக்ஷ்மியின் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்த மண்டபத்திற்கும் இரண்டாம் பிராகாரத்திற்கும் இடையிலே தூண்வரிசைகள் அடங்கிய வேறொரு மண்டபம் உள்ளது. அதன் தூண்களலே இராமரதும், அனுமாரதும், அடியார்கள் பலரதும் சிற்பவடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. இரண்டாம் பீராகாரம் 116 மீற்றர் நீளமும் 94 மீற்றர் அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினை உடையதாகும். அதன் சுற்றுமதில் பிரமாண்டமான தோற்றத்துடன் அமைந்திருக்கவில்லை. அதன் மதிற் சுவர்கள் 5.48 மீற்றர் உயரங் கொண்டவை. அதன் வடக்குப் பக்கத்திலே பாழடைந்த நிலையில் 32 தூண்கள் காணப்படுகின்றன. கோயிலின் மடப்பள்ளி இதன் தென்கிழக்கு முலையில் அமைந்திருக்கின்றது. கங்கை, யமுனை, காயா, சூரியன், சந்திரன், பிரம்ம கத்திய விமோசனன் என்னுந் தீர்க்கக் கிணறுகள் வடக்குப் பகுதியில் உள்ளன. கிழக்குப் பகுதியிலே சங்க தீர்த்தம், சக்கர தீர்த்தம் என்னும் கிணறுகள் உள்ளன. இரண்டாம் பீராகாரம் விஜயநகர காலத்துத் திருப்பணியாகும். இராமேஸ்வரத்திலே மன்றாம் பிராகாரத்தைச் சுற்றி மிகப் பெரிய தீருச்சுற்றுமாளிகை அமைந்திருக்கின்றது. இதனைப் போன்ற அளவுடைய வேறொரு அமைப்பு தமிழகத்தில் வேறெங்குங் காணப்படுவதில்லை. கோயிலைச் சுற்றி அமைந்துள்ள சுற்றுப்பாதையானது 17 அடியிலிருந்து 21 அடிவரை அகலமுடையதாகும். நில மட்டத்தில் இருந்து கூரைவரை அது 25 அடி உயரங்கொண்டதாகும். அதில் வரிசை வரிசையாகத் தாண்கள் அமைந்துள்ளன. கோயிலைச் சுற்றி அமைந்திருக்குந் திருச்சுற்றுமாளிகை முற்றிலும் கூரையினால் மூடப்பட்டுள்ளது. அது மிக உயரமான தோற்றங் கொண்டது. 3,000 அடி நீளமான திருச்சுற்றுப் பாதையில் அமைந்துள்ள தாண் ஒவ்வொன்றும் 5 அடி உயரமுள்ள அடித்தளத்தில் அமைந்துள்ளது. தூண்கள் சராசரியாகப் பன்னிரண்(ந அடி உயரமானவை.

மூன்றாம் பீராகாரம் தெற்குப் பக்கத்திலே 207 மீற்றர் நீளமும் வடக்குப் பக்கத்திலே 195 மீற்றர் நீளமுங் கொண்டுள்ளது. கிழக்குப் பக்கத்தில் அதன் நீளம் 130 மீற்றராகும். மேற்குப் பக்கம் 118 மீற்றர் நீளங் கொண்டது. அதில் எல்லாமாக 1,212 தூண்கள் உள்ளன. அது சொக்கட்டான் மண்டபம் என்றுஞ் சொல்லப்படும். சபாபதி கோயில், கந்தமாதனேஸ்வரம், இராமலிங்கப் பிரதிஷ்டை, சேது மாதவர் கோயில் என்பனவும் அவற்றோடு சோழர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட மூன்று கோயில்களுங் காணப்படுகின்றன. கல்யாண மண்டபம், அநுப்பு மண்டபம் என்னும் கட்டடங்களும் இதிலே காணப்படுகின்றன. அவை இரண்டும் சேதுபதிகள் காலத்துத் திருப்பணியாகும். பிற தலங்களிலுள்ள விஜயநகர நாயக்கர் காலத்து மண்டபங்களைக் காட்டிலும் இவை அளவிற் சிறியனவாகும். இராமேஸ்வரத்திலே மண்டபத் தாண்களிற் கடவுளர் படிமங்களும், ஆடல் மகளிர் படிமங்களும், விலங்குகளின் உருவங்களும் சிற்பங்களாக அமைந்துள்ளன. குதிரைகளின் மேலும் யானைகளின் மேலும் ஏறிச் செல்லும் வீரா்களதும் வேட்டைக்காரரதும் உருவங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. தூண்களிலே பத்மாசனம், கருக்குப் பட்டை, பாதம், பத்மமாலை, கண்டம், கலசம், விருத்தம், தடி, கண்டம், கும்பம், கண்டம், பத்மம், பலகை, வீரகண்டம், போதிகை என்ற வண்ணமாகப் பகுதிகள் அமைந்திருக்கும். சதுரவடிவமான தூண்கள் பொதுவாக மண்டபங்களினதும் பீரகாரங்களினதும் சுமையைத் தாங்கி நிற்கும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தூண்களிற் கருக்குப்பட்டை, பாதம் என்னும் பகுதிகளிற் சிற்பங்களும், அலங்கார வேலைப்பாடுகளும், மனிதரின் மாதிரி உருவங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. தாண்கள் பீரமாண்டமான அளவு கொண்டவை. கனதியான சிற்பங்களைத் தாங்கும் பல பாகங்கள் இணைக்கப்பெற்ற கோலத்தில் அமைந்தவை.

கோபுரங்கள்

இராமேஸ்வரத்திலே நான்கு கோபுர வாயில்கள் உள்ளன. கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன. வடக்கிலுந் தெற்கிலும் கோபுரங்களின் அதிஷ்டானங்கள் மட்டுமே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அங்குள்ள கோபுரங்கள் நாயக்கர் காலத் திருப்பணிகளாகும். கிழக்குக் கோபுரம் இரண்டாம் பிராகாரத்திற்கு முன்னால் அமைந்திருக்கின்றது. ஏழு தளங்களுடன் அமைந்துள்ள அக்கோபுரம் மிகுந்த வனப்புடனும் உறுதியுடனும் விளங்குகின்றது. அது பாண்டியர் காலத்து அதிஷ்டானம் ஒன்றிலே அமைந்திருக்கின்றது. அது கி. பி. 1659 ஆம் ஆண்டு தளவாய் சேதுபதியினால் அமைத்திருக்கின்றது. அது கி. பி. 1659 ஆம் ஆண்டு சுளவாய் சேதுபதியினால் அமைத்திருக்கின்றது என்பது ஓர் ஐதிகம். ஆயினும், சாசனக் குறிப்பின் அடிப்படையில் பதினோராம் நாற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இராமேஸ்வரத்திலே கோபுரம் ஒன்று காணப்பட்டதென்று பேராசிரியர் இராமன் கருதுகிறார். மேற்குக் கோபுரம் ஐந்து நிலைகளைக் கொண்டது. உள்ளே அதன் பகுதிகள் சிதைவடையாத நிலையில் இருக்கின்றன. அதிலே மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிற்பங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. பூதகணங்கள், இடபங்கள், கிருஷ்ணர், இராதை, ருக்மணி, ரிஷி பத்தினியர், பிகூராடனர் ஆகியோரின் உருவங்கள் இந்தக் கோபுரத்தை அலங்கரிக்கின்றன.

இராமேஸ் வரம் வெவ் வேறு காலங்களில் அமைக்கப்பெற்ற பல கோயில்களையும் கட்டட அமைப்புகளையும் கொண்ட தலமாக விளங்குகின்றது. பத்தாம் நாற்றாண்டு முதலாகப் பதினெட்டாம் நாற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் உருவாக்கப்பெற்ற கட்டடங்கள் அங்குள்ளன. மூன்றாம் பிராகாரத்திற்கு வெளியிலுள்ள கோயில்கள் சோழர் காலத்திற்குரியவை. கலியாண மண்டபம், அனுப்பு மண்டபம் முதலானவை சேதுபதிகளின் காலத்தவை. ஏனையவை பெரும்பாலும் விஜயநகர நாயக்கர் காலங்களைச் சேர்ந்தவை. அங்குள்ள பிரதானமான கோயில் களும் அதிவனப்பு மிக்கதான திருநடைமாளிகையும் திருமலை நாயக்கர், கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் ஆகியோர் காலங்களுக்குரியனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

திருநெல்வேலிக் கோயில்கள்

நாயக்கர் பாணியில் அமைந்த இரு பெருங் கோயில்கள் திருநெல்வேலியிலும் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலுங் காணப்படுகின்றன. திருநெல்வேலியில் அமைந்த கோயில். இரட்டைக் கோயில். அவற்றில் ஒன்று ஈஸ்வரமாக அமைந்தது. மற்றையது திருக்காமக்கோட்டமான அம்மன் கோயிலாகும். அவை இரண்டும் 760 அடி நீளமும் 550 அடி அகலமுங் கொண்ட நீள் சதுரவடிவான முற்றத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு கோயில்களும் சம அளவிலான தளங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மூலஸ்தானத்திற்கு முன்னால் அந்தராளம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம் என்பன அமைந்திருக்கின்றன. வெளிப்புறத்திலே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் பீரகாரச் சுவரின் நடுவிற் கோபுரம் அமைந்திருக்கின்றது. வரிசையான தூண்கள் அமைந்த மண்டபங்களும் ஆயிரங்கால் மண்டபமும் வெளிப்புறத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. ஆயிரங்கால் மண்டபம் 520 அடி நீளமும் 63 அடி அகலமுங் கொண்டது. அதிலே 10 வரிசைகளில் 1,000 தாண்கள் காணப்படுகின்றன. திருநெல்வேலிக் கோயிலைப் போன்ற அமைப்பு ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரிலே காணப்படுகின்றது. அது நில மட்டத்தில் இருந்து உச்சிவரை செங்கற் திருப்பணியாக அமைந்திருக்கின்றது. புச்சுக்களுக்குச் சுண்ணாம்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அதன் கோபுரம் 13 தளங்களுடன் மிக உயரமாக எழுந்து நிற்கும் மண்டபத்தைப் போலத் தெரிகின்றது, அது 100 அடி உயரங் கொண்டதாகும். அதன் கூரை பௌத்த கோயில்களிலே காணப்படுவனவற்றை ஒத்திருக்கின்றது. நடுவிலே அது சூரியனைப் போன்ற தோற்றத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மூலைகள் குவிந்தும் மேற்புறம் வளைந்தும் அமைந்துள்ளன. தென்னிந்தியக் கோபுரங்களிலே அமைப்பிலுந் தோற்றத்திலும் தனிமை பொருந்தியதாக அக்கோபுரம் விளங்குகின்றது.

நாயக்கர் காலக் கட்டடக்கலை வளர்ச்சியைப் பற்றிய இப்பகுதியில் சோழ நாட்டுக் கோயில்கள் பற்றியுங் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். திருவாஞர் தியாகேசர் கோயிலும், தொண்டை மண்டலத்து வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்து திருவண்ணாமலைக் கோயிலும் நாயக்கர் காலக் கட்டடங்களைக் கொண்டுள்ளன. திருவாஞர்க் கோயில் மிகவும் புராதனமானதாகும். தேவார காலத்திற்குப் பல நாற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே அங்குள்ள கோயில் சிறப்புற்று விளங்கியது. அங்குள்ள கோயில் கற்றளியாக அமைக்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் புதிய அமைப்புக்களைப் பெற்றுப் படிப்படியாகக் கோயில் அளவிலே பெரிதாக வளர்ச்சியடைந்தது. திருவாஞரிலே தியாகேசருக்கும் வான்மிகேசருக்கும் தனித்தனிக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் கருவறைகள் ஏறக்குறைய 190 அடி நீளமும்

160 அடி அகலமுங் கொண்ட பிராகாரத்தினுள் அமைந்திருக்கின்றன. கட்டடங்கள் கிழக்கு நோக்கியவை. கிழக்குப் பக்கத்துச் சுவரின் நடுவிலே கோபுரவாசல் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் மேல் அமைந்த கோபுரம் இராய கோபுரம் அது பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப் பெற்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது. இரண்டாம் பிராகாரம் 400 அடி நீளமும் அகலமுங் கொண்(நள்ளது. அதன் கிழக்கிலும் மேற்கிலுங் கோபுரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மூன்றாம் பிராகாரம் ஏறக்குறைய 960 அடி நீளமும் 730 அடி அகலமுங் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. அதன் கிழக்கு வாசலிலும் மேற்கு வாசலிலும் பிரமாண்டமான கோபுரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மூன்றாம் பிராகாரத்தில் ஆயிரங்கால் மண்டபம் ஒன்று கட்டி முடிக்கப்பெறாத நிலையிற் காணப்படுகின்றது. வெளிப்பிரகாரத்தின் கிழக்குக் கோபுரம் வேலைப்பாட்டில் அதி சிறப்புமிக்க கோபுரங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. அது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலே அமைக்கப்பட்டதென்று கொள்ளலாம். அக் கோபுரத்தில் கீழ்த்தளங்கள் மூன்றும் அலங்காரமான தோற்றத்துடன் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே காணப்படும் அரைத் தாண்களும் சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் அளவிலே பெரியனவாகவும் வனப்புடையனவாகவும் விளங்குகின்றன. அவற்றுக்கு மேலுள்ள களங்கள் மாடக்குழிகளும் கருமை நிறங்கொண்ட வடிவங்களும் இரண்டல் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருவாரூரில் ஒன்றனுள் ஒன்றாக அமைந்திருக்கும் மூன்று பீராகாரங்களிலும் கோபுரங்கள் சிறப்பாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சமாகும். திருவண்ணாமலைக் கோயிலும் அமைப்பில் அதனைப் போன்றதாகவே காணப்படுகின்றது. அதன் வெளிப்பீராகாரத்துக் கோயில்கள் நாயக்கர் காலத்திற் குரியவை.

நீறைவாகத் தஞ்சை இராஜராஜேஸ்வர முடையார் கோயில் வளாகத்தில் அமைந்திருக்கும் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலைக் குறிப்பிடலாம். அது 120 அடி நீளமும் 35 அடி அகலமுங் கொண்ட கட்டடமாகும். அதிலே 55 அடி உயரமுடைய விமானங் காணப்படுகின்றது. கலையழகிலே சோழரின் மகோன்னதமான ஆலயத்தின் இணையிலா விமானத்தின் வனப்பிற்கு நிகரான வகையில் இக்கோயிலின் விமானத்தைப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்துக் கலைஞர்கள் உருவாக்கியுள்ளனர்.

நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலை

சி. பத்மநாதன்

மதுரைக் கோயிற் சிற்பங்கள்

பரத கண்டத்திலே கட்டடக் கலை வரலாற்றிலே தனிச்சிறப்புடன் விளங்குகின்ற மதுரைக் கோயில் சிற்பக் கலை வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையிலும் தலமாக விளங்குகின்றது. அங்கு போல வேறொங்கும் முதன்மைக் பெருந்தொகையான சிற்பங்களைக் காண முடிவதில்லை. சோழர் காலச் சிற்பக்கலையை பொறுத்த வரையில் வெண்கலப் படிமங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்றோம். கற்சிற்பங்களைப் பொறுத்த வரையில் மூலவர் படிமங்களும் விமானச் சுவரப் புறங்களில் அமைந்த சிற்பங்களும் அதிகப் பிரசித்தமானவை. ஆனால் நாயக்கர் காலத்தைப் பொறுத்தவரையிற் கோயில் மண்டபங்கள் எல்லாம் சிற்பக் கலைக் கூடங்களாக விளங்குகின்றன. ஆயிரங்கால் மண்டபம், கல்யாண முதலான அமைப்புகளில் எல்லாம் மண்டபம், திருச்சுற்று மாளிகை ஆயிரக்கணக்கான பிரமாண்டமான தூண்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே பல்லாயிரக் கணக்கான சிற்பங்கள் வடிக்கப்பட்டுள்ள. மதுரைக் கோயிற் கடவுட்படிமங்களும் மன்னர்களதும் பிரதானிகளதும் உருவங்களும் பெருந்தொகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கடவுட் படிமங்கள் ஆகமப் பீரகாரமானவை. சிற்ப நூல்களிலே சொல்லப்படுகின்ற பிரதிமாலக்ஷணங்களுக்கு அமைய அவை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. திருவிளையாடற் புராணம், ஹாலஸ்ய மகாத்மியம், சீவபுராணங்கள் முதலியவற்றிலே சொல்லப்படுகின்ற கதைகளுக்கு விளக்கமான சிற்பங்கள் அங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மதுரையிலே தாண்களுக்கும் கட்டடங்களுக்கும் பயன்படுத்தப்பட்ட கருங்கல் மிகவும் கருமையானது: கருங்காலி போன்ற தோற்றமுடையது. உளிகளினாலே செதுக்கப்படுமிடத்து மெழுகு புசினாற்போற் பளபளப்பாக மினுங்கும் தன்மை கொண்டது. அங்கே விஜயநகர நாயக்கர் காலக் கலைஞர்கள் உன்னதமான சிற்பங்களை வடித்துள்ளனர். தமிழகத்திலே சிற்பக்கலை வளர்ச்சி நாயக்கர் காலத்தில் முதிர்ச்சி நிலை அடைந்தது. பொதுவாக உருவங்கள் பிரமாண்டமானவை: மிகுந்த வனப்புடையவை: தனிச் சிறப்படைய ஒரு கலைப்பாணியின் அம்சங்களைப் பிரதிபலிக்கும் பான்மை கொண்டவை. சோழர் காலச் சிற்பங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து அவை கனதியான தோற்றங் கொண்டவை. மதுரைக் கோயிலிலுள்ள சிற்பங்களை கடவுட் படிமங்கள், உருவச் சிற்பங்கள் என இரண்டு பிரதான வகையினவாக வகுத்து நோக்கலாம். விமானங்களிலும் கோபுரங்களிலும் அமைந்திருக்கும் சிற்பங்கள் வேறொரு வகைக்குரியனவாகும். மண்டபங்களிலும் அவற்றிலுள்ள தாண்களிலும் அமைந்திருக்கும் வடிவங்களே இங்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

கடவுட் பழமங்கள்

I) திருக்கல்யாணம்

கம்பத்தடி மண்டபத்தில் உள்ள தூண் ஒன்றிலே மீனாகூடி சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கல்யாணம் சிற்பக் கோலத்தல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைப் போல புது மண்டபத்திலும் ஒரு சிற்பம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே நின்ற கோலத்திற் சிவன் வலக்கரத்தால் மீனாகூடியின் வலது கையைப் பற்றி நிற்கும் கோலம் தெரிகின்றது. இடப்பக்கத்திலே திருமால் தாரைவார்த்துக் கன்னிதானம் செய்யுங் காட்சி அமைந்திருக்கின்றது. அவர்களுக்குப் பின்னால் மரத்தின் உருவம் தெரிகின்றது. இந்திரனால் மீனாகூடிக்கு வழங்கப்பட்ட கற்பகதருவே அதுவாகும். இவர்களுக்குச் சமீபத்திலே பிரமன் புரோகிதராக இருந்து ஓமம் வளர்க்கும் காட்சி தெரிகின்றது. பக்கத்திலே பெண்கள் இருவரின் உருவங்கள் தெரிகின்றன. பிரதிமாலக்ஷணங்கள் எல்லாம் அதுகமப் பிரகாரமானவை. புது மண்டபத்திவள்ள சிற்பம் பதினேழாம் நாற்றாண்டில் உருவாக்கப் பெற்றது. கம்பத்தடி மண்டபத்திவுள்ள சிற்பம் 1870இல் வடிக்கப் பெற்றது. இரண்டும் ஒரே பாணியில் அமைந்தவை. மணமக்களின் முகபாவமும் அங்க லக்ஷணங்களும் இணையிலாத வகையிலே சித்திரிக்கப் பெற்றுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது.

2) திரிபுராந்தகர்

திரீபுராந்தகரின் உருவங்கள் பல இடங்களில் உள்ளன. புது மண்டபத்தில் இரு வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் ஒன்றும் கம்பத்தடி

நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலை

மண்டபத்தில் ஒன்றம் உள்ளன. முப்புரங்களைச் சிவன் அழித்த காட்சியைத் திரிபுராந்தகர் வடிவம் குறிக்கின்றது. வேதத்திலே சம்ஹிதை, பிராமணம் ஆகிய பகுதிகளிலே, திரிபுரதகனம் பற்றிக் குறிப்புகள் உள்ளன. மகாபாரதத்திலே கர்ண பருவத்தில் அதனைப் பற்றிய வர்ணனை காணப்படுகின்றது. திரிபுராந்தகரின் எட்டு வடிவங்கள் பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது. கம்பத்தடி மண்டபத்திலுள்ள உருவத்திலே சிவன் இரதத்தின் மேற்செல்லுங் காட்சி அமைந்திருக்கின்றது. வலது கால் இரதத்தின் பாகத்திலே அமைந்திருக்கின்றது. இடதுகால் முன்னால் ஊன்றிய கோலத்திற் தெரிகின்றது. சாரதியாகப் பிரமா வந்திருக்கின்றார். விஷ்ண, அக்கினி, யமன், சாவித்திரி முதலிய தேவர்கள் படைக்கலங்களாக வடிவெடுத்துள்ளனர்.

புதுமண்டபத்திலுள்ள திரிபுராந்தகர் வடிவம் வேலைப்பாட்டில் முன்னையதைக் காட்டிலுஞ் சிறந்ததாகும். உருவத்தின் எல்லா அம்சங்களும் செம்மையாகவும் ஒளி மிளிரும் வண்ணமாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அங்குள்ள சிற்பத்தில் இரதம் காணப்படவில்லை. சிவனுடைய உருவம் பீடம் ஒன்றிலே அமைந்து காணப்படுகின்றது. சிவனுடைய உருவத்தின் கீழே கணேசரின் வடிவம் தெரிகின்றது. ஆயிரங்கால் மண்டபத்தி வள்ள திரிபுராந்தகரின் வடிவம் அதிக சிறப்புடையதாகும். அது விநாயகர், பாண்டியராசன் ஆகியோரின் உருவங்களுக்கிடையிலே காணப்படுகின்றது. உருவத்தின் அங்க லக்ஷணங்கள் மிகுந்த வனப்புடன் விளங்குகின்றன. அது கம்பீரமான தோற்றத்துடன் உயிரோட்டமான கோலத்துடன் காணப்படுகின்றது. அம்பிலே திருமாவுடைய வடிவம் மிகவும் நட்பமான முறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

3) உமாசகித மூர்த்தி

உமாதேவியாரும் ஈஸ்வரரும் ஆசனக்கோலத்தில் அமைந்திருக்குங் காட்சி இதிலே விளங்குகின்றது. உமாதேவியாரின் உருவம் இறைவனின் இடப்பக்கத்தில் உள்ளது. அம்மனின் வலதுகால் மடித்தும் இடது கால் மடித்துக் கீழ் நோக்கித் தொங்கும் நிலையிலும் காணப்படுகின்றன. திருக்கலியாணத்திற்குப் பின்பு அடியார்களுக்குக் காட்சி கொடுத்த நிலை இதுவாகும். இரண்டு சிற்பங்களும் ஒரே தூணில் அமைந்திருக்கின்றன.

4) சுகாசனக் கோலம்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலே, அடுத்துள்ள தாணிலே சுகாசனக் கோலமும் காலஹரமூர்த்தியின் வடிவமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சுகாசனக் கோலத்தில் இறைவனும் தேவியும் ஆசனக் கோலமாய் உள்ளனர். முன்வலக்கரம் அபயகரமாகும். பின் வலக்கரத்தில் அக்ஷமாலை காணப்படுகின்றது. முன் இடக்கரம் வரதகரமானது. அதன் பின்னுள்ள கரம் சூலம் ஏந்திய கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. சிவனுடைய வலது கால் மடித்துக் கீழ் நோக்கித் தொங்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளது. அம்மனின் வலக்கரம் மலரேந்திய கோலத்தில் உள்ளது. இடதுகை பீடத்தில் அமைந்துள்ளது. இடதுகால் பீடத்திலே தொங்கிய வண்ணமாயுள்ளது. சிவனது இடதுகால் அம்மனின் வலது கால் மேற் படிந்திருக்கின்றது.

5) காலஹர மூர்த்தி

இது மார்க்கண்டேயருக்குச் சிவபெருமான் அபயம் அளித்த கதையை விளக்குஞ் சிற்பமாகும். சிவனடியார்களில் உத்தமோத்தமரான மார்க்கண்டேயர் பதினாறு வயது அடைந்ததும் இறக்க நேரீடும் என்று சொல்லப்பட்டது. சமயம் வந்ததும் அவருடைய உயிரைக் கொள்ளுவதற்கு எமராசன் வந்தான். தன்னைக் காத்தருளச் சிவபெருமானை மார்க்கண்டேயர் இறைஞ்சி வேண்டினார். சிவலிங்கத்தைக் கட்டிப்பிடித்தார். அதிலிருந்து தோன்றிய இறைவன் காலனை அடக்கி மார்க்கண்டேயருக்கு அபயமளித்தார். சூலமேந்திய கோலத்திற் சிவன் எமராசனை அடக்குங் காட்சி இதிலே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. முன் வலக்கரத்தில் மழுவும் பின் வலக்கரத்திற் சூலமுங் காணப்படுகின்றன. முன் இடக்கரத்திற் கபாலமும், அதன் பின்னுள்ள கரத்திலே மானும் தெரிகின்றன. வலதுகால் பீடத்தை ஊன்றிய வண்ணமாய் உள்ளது. இடது கால் காலனின் கழுத்தினை ஊன்றிய கோலத்திற் காணப்படுகின்றது. இலங்கத்தின் மறுபுறத்திலே மார்க்கண்டேயரின் வடிவம் அதனைக் கட்டிப்பிடித்த கோலத்திலே தெரிகின்றது.

6) நடராஜர் வழவம்

கம்பத்தடி மண்டபத்து மூன்றாவது தூணிலே ஆடவல்லானின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. வெள்ளியம்பலத்திலும் நாயக்க மண்டபத்திலும் ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலும் அளவிலே பெரிய நடராஜர் வடிவங்கள் அமைந்துள்ளன. மீனாக்ஷி

~ சுந்தரேஸ்வரர் திருக்கல்யாண வைபவதினத்திலே வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி ஆகீயோரின் பொருட்டுச் சிவபெருமான் தாண்டவம் புரிந்தார் என்பது புராணக் கதை. பொன்னம்பலத்திலே தாண்டவம் பயின்ற நடேசப் பெருமான் அவ்இருவர்களின் பொருட்டு வெள்ளியம்பலத்திற் திருநடனம் செய்தார். இக்கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருவாலவாய் வெள்ளியம்பலம் என்று வர்ணிக்கப்பட்டது. பாண்டியர்கள் நடராஜ சபைக்கு வெள்ளி விதானம் அமைத்தனர். வெள்ளியம்பலத்திலே சிவபெருமான் ஆடுகின்ற கூத்து சற்று வேறுபட்டதாகும். அங்கு இடக்கால் முயலகன் மீது ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்திருக்க வலக்கால் வீசித் தொங்கிய நிலையிற் காணப்படும். கம்பத்தடி மண்டபத்து நடராசரின் கோலம் பொன்னம்பலத்திலுள்ளதைப் போன்றதாகும். சிவனுடைய முடி ஐடா மகுடமாகும். முன் இடக்கரம் கஜகஸ்தமாகும். அதன் பின்னுள்ள கரம் அக்கினிச் சுவாலை ஏந்திய கோலமானது. முன் வலக்கரம் அபயஹஸ்தமாகும். பின் வலக்கரம் டமருகம் ஏந்தியுள்ளது. வீசித் தொங்கிய இடக்கால் முயலகன் பிடித்துள்ள பாம்பின் தலைமேற் தங்கியுள்ளது. அருகிலே பார்வதியின் உருவம் அமைந்துள்ளது. நடராசரின் உருவத்தின் கீழ் நான்கு கரங்களுடன் நந்திதேவர் காணப்படுகின்றார். முன்னிரண்டு கைகளும் மத்தளம் கொட்ட பின்னிரு கைகளும் மான், மழு ஏந்திய கோலமாயுள்ளன. நந்திதேவரின் இரு பக்கங்களிலும் வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர். அதே தூணின் வேறொரு பக்கத்தில் மகாவிஷ்ண மேளங்கொட்ட, தம்புரு, நாாரதர் ஆகியோர் வீணை இசைக்கின்றனர். அத்துடன் மிக மெலிந்த தோற்றத்துடன் காளியின் உருவமும் தெரிகின்றது. தாணின் அடுத்த பக்கத்திலே பிரமா தாளம் போடுங் காட்சி தெரிகின்றது. திருநடம் காண்பதற்கு வந்த மற்றைய தேவர்களதும் ரீஷிகளதும் உருவங்கள் தெரிகின்றன. தூணின் வெறொரு பக்கத்தில் காமதகனரின் உருவம் அமைந்துள்ளது.

கம்பத்தடி மண்டபத்திலுள்ள நான்காவது தூணிலே சந்திரசேகரர், இலிங்கோத்பவர், ரிஷபாந்திகர், இராவண அனுக்கிரக மூர்த்தி ஆகியோரின் உருவங்கள் ஆகம விதிகளுக்கு அமைய அழகாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

7) ரிஷபாந்திகர்

காளையின் மேற் சிவனும் பார்வதியும் அமைந்திருக்கும் உருவம் ரிஷபாரூடரின் வடிவம் போன்றதாகும். காளை தலையை உயர்த்தி நிற்குங் கோலம் இவ்வடிவத்தின் சிறப்பம்சமாகும். சிவனுடைய முன் வலக்கரம் அபயஹஸ்தமானது. அதன் பின்னமைந்தகரம் மழு ஏந்தியுள்ள கோலமானது. முன் இடக்கரம் தொடையில் தங்கும் வண்ணமாக அமைந்துள்ளது. பின் இடக்கரம் மான் ஏந்திய கோலமானது. சிவனதும் அம்மனதும் கால்கள் அமைந்திருக்கும் கோலம் ஆகமப் பிரகாரமானது.

8) இலிங்கோத்பவர்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலே தூண் ஒன்றிலே ரிஷிபாந்தகரின் உருவத்திற்கும் வலப்பக்கத்திலே இலிங்கோத்பவரின் உருவம் அமைந்துள்ளது. இலிங்கம் நான்கு பட்டைத் தூண்போல் ஆனது. அதன் கோணங்கள் வட்டமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வழமை போலச் சிவனுடைய உருவம் லிங்கத்திலிருந்து வெளிப்படுமாற் போல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்காலின் கீழ் அமைந்த பகுதி உருவத்திலே செதுக்கப்படவில்லை. சிவனுடைய கோலம் சந்திரசேகரர் வடிவமாகும். முன் வலக்கரம் அபயஹஸ்தமாகும். முன் இடக்கரம் தொடையிலே தங்கியுள்ளது. இலிங்கத்தின் மேற்பக்கத்திலே அன்னப்பறவையின் உருவமும் பீரமாவின் தலையும் கைகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. திருமால் வராக அவதாரமாக வருங்காட்சி இலிங்கத்தின் அடியிலே தெரிகின்றது. வலப்பக்கத்திலே பிரமனும் இடப்பக்கத்திலே விஷ்ணுவும் கைகூப்பி வணங்குங் கோலத்திலே காணப்படுகின்றனர். இதனைப் போன்ற இலிங்கோற்பவரின் வடிவங்கள் எல்லோராவிலுள்ள கைலாசநாதர் கோயிலும் தசாவதார குடபோகத்திலுங் காணப்படுகின்றன. கீழமாத்தூர் சிவாலயத்திலும் இவ்வாறான வடிவம் உண்டு. இலிங்கத்திலிருந்து சிவன் வெளிப்படுவதும் மேலே பிரமன் பறந்து செல்வதும் அடியிலே திருமால் வராகமாகி நிலத்தை உழுவதும் அதிலே சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

9) தராவண அனுக்கிரக மூர்த்தி

கைலாய மலையை இராவணன் பெயர்க்க முற்படுங் காட்சி இரண்டு சிற்பங்களில் அமைந்துள்ளது. அவற்றில் ஒன்று புது மண்டபத்திலே காணப்படுகின்றது. அது மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. சிவனும் பார்வதியும் உமாசகிதர் கோலத்திலே அமைந்திருக்குங் காட்சி புது மண்டபத்துச் சிற்பத்திலே காணப்படுகின்றது. அவர்களின் ஆசனத்தின் கீழ் வழமைபோலக் கைலாய மலையின் உருவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முனிவர் கணங்கள் இறைவனை இறைஞ்சிய கோலத்திற் காணப்படுகின்றனர். இராவணன் முன்னால் முழந்தாளில்

நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலை

நின்று பத்துத் தலைகளையும் சாய்த்து இருபது கரங்களையுங் கூப்பீச் சிவனின் பெருமைகளைப் பாடுங் காட்சி வடிவமைக்கப[்]பட்டுள்ளது.

இதைப்போன்ற சிற்பம் ஒன்று கம்பத்தடி மண்டபத்துத் தூண் ஒன்றில் அமைந்துள்ளது. அதிலே பீடத்திற் கூடுதலான அலங்கார வேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. சிவனுடைய முன் கரங்கள் அமைந்துள்ள விதமும் சற்று வேறுபட்டதாகும். இராவணனுடைய வதனம் ரௌத்ர பாவத்துடனும் உமாசகிதரின் கோலம் சாந்த சொரூபமாகவும் அமைந்துள்ளன.

10) விருஷப வாகனர்

சிவனும் பார்வதியும் உமாசகிதர் கோலத்தில் இடபத்தின் மேல் அமர்ந்திருக்குங் காட்சி கம்பத்தடி மண்டபத் தாண் ஒன்றிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. வஸ்திராபரணங்களும், அங்க லக்ஷணங்களும், முத்திரைகளும் வழமை போலக் காணப்படுகின்றன.

II) ஏகபாத மூர்த்தி

ரீஷிபாரூடர் வடிவம் அமைந்திருக்கும் அதே பக்கத்தில் ஏகபாத மூர்த்தியின் உருவமுங் காணப்படுகின்றது. அதனையொத்த வடிவம் ஒன்று புது மண்டபத்திலும் அமைந்திருக்கின்றது. இரண்டு உருவங்களும் சில அம்சங்களில் வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. புது மண்டபத்திலுள்ள படிமத்திலே சிவனது வலப்பக்கத்தில் இருந்து பிரமணம் இடப்பக்கத்தில் இருந்து மகாவிஷ்ணுவும் தோன்றுகின்றனர். இருவரின் வடிவங்களிலும் கால்கள் தெரியவில்லை. முன்னிரு கரங்களும் அஞ்சலி ஹஸ்தமாய் அமைந்திருக்கின்றன. பின்னுள்ள கரங்கள் வழமையான சின்னங்களை ஏந்திய வண்ணமாயுள்ளன. கம்பத்தடி மண்டபத்துச் சிற்பத்திலே சிவனடைய உருவம் மட்டுமே தெரிகின்றது. அதிலே பிரமனதும் விஷ்ணவினதும் உருவங்கள் காணப்படவில்லை. ஏகபாத மூர்த்தியின் உருவத்தின் கீழ் மூன்று கோயில்களின் பிரதிமைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

12) அர்த்தநாரி வழவம்

அதே தூணில் அர்த்தநாரி வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே வழமைபோல வலப்பக்கத்தில் ஈஸ்வரனக்குரிய லக்ஷணங்களும் இடப்பக்கத்திலே அம்மனுக்குரிய அம்சங்களும் அமைந்திருக்கின்றன. பார்வதியின் கை லோலஹஸ்தமான தொங்கு கரமாயுள்ளது. வடிவத்திலே சிவனுக்குரிய பாதியில் முன் கரம் அபயக்ஷஸ்தமாக அமைந்திருக்கையிற் பின்கரம் மழு ஏந்திய கோலத்திற் காணப்படுகின்றது. புது மண்டபத்திலுள்ள அர்த்த நாரியின் வடிவம் கூடிய வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதிலே அம்மனின் பாகத்தில் இரண்டு கரங்கள் காணப்படுகின்றன. முன்கரம் லோல ஹஸ்தமாகும்.

13) ஹரிஹர மூர்த்தி

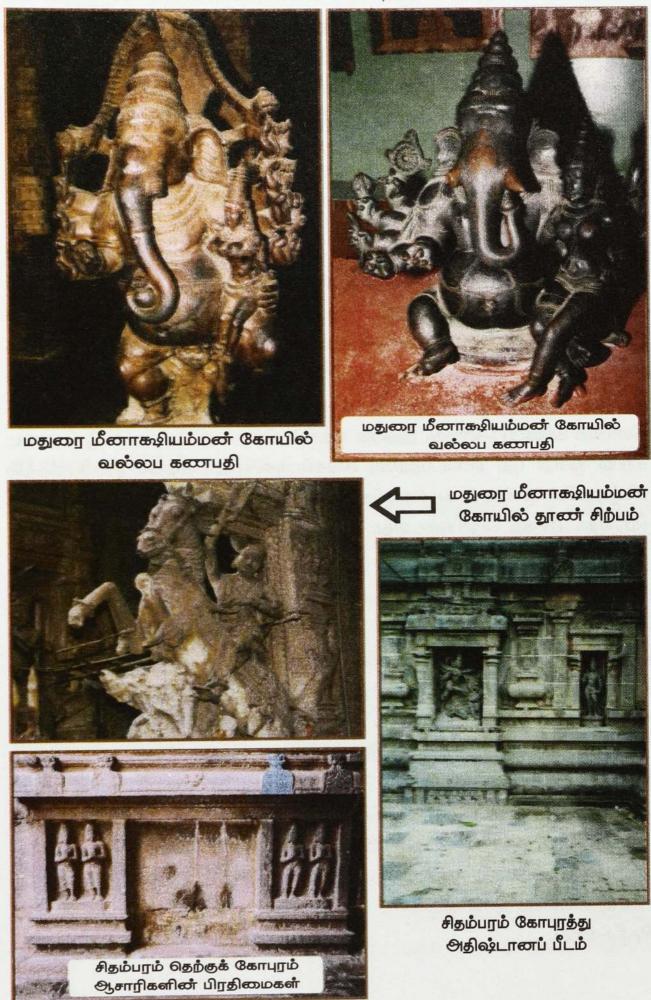
அர்த்தநாரியின் இடப்பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்ற ஹரிஹரி மூர்த்தியின் வடிவத்தின் ஒரு பாகம் சிவனுக்குரிய அம்சங்களையும் மற்றப்பாகம் திருமாலின் அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளது. அர்த்தநாரி வடிவத்தைப்போல இதிலே வலப் பாகத்திற் சிவனுக்குரிய அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. முன்கரம் அபயகரமாக அமைந்துள்ளது. பின்கரம் மழு ஏந்திய கோலத்திற் தெரிகின்றது. இடப்பாகத்தில் முன்கரம் கதையினைப் பிடித்த வண்ணமாயுள்ளது. பின்கரம் சக்கரம் ஏந்திய நிலையிற் காணப்படுகின்றது. இதனை ஒத்த உன்னதமான வேலைப்பாடு கொண்ட சிற்பம் ஒன்று புது மண்டபத்திலே காணப்படுகின்றது. அதிலே இடப்பாகத்தில் விஷ்ணுவின் முன்கரம் கடஹகஸ்தமாய் அமைந்திருக்கின்றது. அதன் உருவம் பெரியது, மிகுந்த வனப்புடையது.

14) தக்ஷிணாமூர்த்தி

அதே தூணின் வடக்கு முகத்திலே தகூஷிணாமூர்த்தியின் வடிவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கைலாசமலையிலே ஆலமரத்தின் கீழே யோகாசனக் கோலத்திலே ஈஸ்வரன் அமர்ந்திருக்குங் காட்சி சிறப்பான முறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்கால் மட்டத்தில் மடித்துத் தொங்கும் வலக்கால் முயலகன் மேலே தங்கும் நிலையில் உள்ளது. இடக்கால் மடித்து வலக்கால் மேல் அமைந்திருக்குங் கோலத்தில் உள்ளது . இறைவன் வணங்கும் ரிஷிகளதும் முனிவர்களதும் உருவங்கள் தெரிகின்றன. தக்ஷிணாமூர்த்தி உருவத்திற்கு எதிரிலே அமைந்துள்ள தூணில் காமதகனரின் சிற்பம் அமைந்திருக்கின்றது. தலையிலே ஐடாபாரம் அமைந்திருக்கின்றது. முன் வலக்கரம் ஞான முத்திரையில் அமைந்துள்ளது. முன் இடக்கரம் வரதகரமாகும். கையிலே ஏட்டின் உருவம் தெரிகின்றது.

நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலை

நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலை

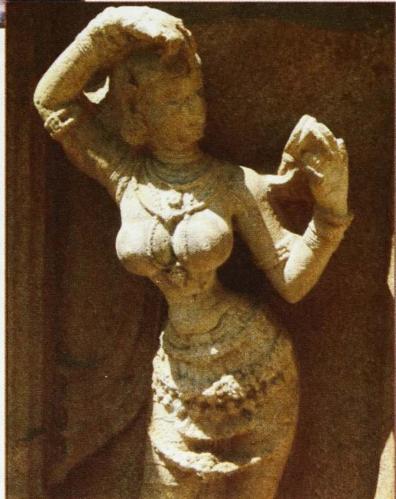

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

மதுரை மீனாகூ9ியம்மன் கோயில் சுப்பிரமணியர்

15) கஜஹார மூர்த்தி

மதுரைக் கோயிலிற் கஜஹார மூர்த்தியின் இரண்டு வடிவங்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று கம்பத்தடி மண்டபத்தில் தகூஷிணாமூர்த்தியின் சிற்பம் காணப்படும் தாணின் அருகிலுள்ள கம்பத்திலே காணப்படுகின்றது. மற்றையது புது மண்டபத்தில் இருக்கின்றது. கம்பத்தடி மண்டபத்துச் சிற்பம் மரபு வழியான வேலைப்பாடுகளுடன் அமைந்திருப்பதோடு அலங்காரத் தோற்றத்துடனும் காணப்படுகின்றது. சிவனின் உருவம் எட்டுக் கரங்களுடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பின் கரங்கள் இரண்டும் யானைத் தோலைப் பிடித்த கோலத்தில் உள்ளன. மழு, சூலம், அம்பு ஆகிய படைக்கலங்கள் வலக்கரங்கள் மூன்றில் அமைந்திருக்கின்றன. வலக்கால் முற்புறமாக உயர்த்தி யானையின் தோளில் தாங்கும் வண்ணமாக அமைந்திருக்கின்றது. பிரதிமையின் பீடத்திலே இறைவனை வணங்கும் முனிவர்களின் உருவங்கள் சிறப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கம்பத்தடித் தூணிலே சிவனைடய கோலத்தைக் கண்டு பயத்தினால் உருக்குலைந்த கோலத்தில் நிற்கும் பார்வதியின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அம்மனின் அருகிலே குமாரக் கடவுளின் வடிவம் தெரிகின்றது.

16) பிச்சாடனர்

மதுரையிலே பீச்சாடனரின் உருவங்கள் கோயிலின் பல பகுதிகளிற் காணப் படுகின்றன. கம்பத்தடி மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம், முதலி மண்டபம் ஆகியவற்றிலுள்ள தூண்களிலும் சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் முதலாம் பிராகாரத்திலும் அவ்வுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. கோபுரங்கள் பல இடங்களிலே பிச்சாடனரின் சுதை உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. பீச்சாடனரின் மூன்று அடி உயரமான உலோகப் படிமம் ஒன்று சுவாமி கோயிலில் நடைபெறும் உற்சவங்கள் சிலவற்றிலே எழுந்தருளியாக எடுத்துச் செல்லப்படும். ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலுள்ள சிற்பமே அவை எல்லாவற்றிலும் மிகுந்த வனப்புடையதாகும். அதன் உயரம் ஆறடிக்கு மேலானது. அதில் நான்கு கரங்கள் அமைந்துள்ளன. முன் வலக்கரமானது மான் ஒன்றின் தலையிலே தங்கியிருக்கின்றது. பின் வலக்கரம் சூலம் ஏந்திய கோலலமானது. முன்னீடக் கரத்திலே கபாலந்தெரிகின்றது. பிச்சாடனரைச் சுற்றி அரவங் காணப்படுகின்றது. காலலே பாதணிகளும் கண்டாமணிகளுந் தெரிகின்றன. இடப்பக்கத்திலே ரிஷிபத்தினிகள் இடுகின்ற பிகைஷயினை ஏந்தும் கலசத்தோடு வாமனக் கோலமான ஒருவரின் உருவம் அமைந்துள்ளது. தூணின் மற்றொரு முகத்திலே அனசூயா முதலான ரிஷிபத்தினிகளின் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கம்பத்தடி மண்டபத்துச் சிற்பத்தில் அங்கங்களின் அளவுப்

பீரமாணங்கள் பொருத்தமான வகையில் அமைக்கப்படவில்லை. மானினுடைய உருவம் செம்மையாக அமையவில்லை. அதிலே ரிஷி பத்தினிகள் உருவங்களும் அமைக்கப்படவில்லை.

17) உருத்திரன்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலே பிச்சாடனரின் உருவத்திற்குப் பக்கத்திலே உருத்திரனின் உருவம் அமைந்துள்ளது. வலக்கரங்கள் இரண்டும் சிதைந்து விட்டன. பிற்காலத்தில் அவற்றைச் சுதை கொண்டு புனராக்கஞ் செய்துள்ளனர். சடை அக்கினிச் சுவாலை போல அமைந்திருக்கின்றது. பெருத்த மீசையும் பற்களும் தெரீகின்றன. அளவுக்கு மேலாக வடிவத்திலே அபரணங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. திரிசூலம், மழு, அம்பு, வாள் ஆகியன வலப்பக்கத்திலுள்ள நான்கு கரங்களிலும் அமைந்திருக்கின்றன. இடப்பக்கத்துக் கரங்களிலே கபாலம், மான், மணி கேடயம் என்பன தெரிகின்றன. முகப்புறமாகப்படுத்திருக்கும் அசுரன் மேல் உருத்திரனின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தப் படிமம் வனப்புடையதாக அமையவில்லை. வீரவசந்தராய மண்டபத்தில் உருத்திரகாளி சமேதரான உருத்திரனின் படிமங்கள் இரண்டுள்ளன. அவ்வடிவங்கள் செம்மை நலம் பொருந்திய கோலத்தில் அமைந்துள்ளன. சடை வழமைபோல மிக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட முறையிலே சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. சடையிலே இலிங்கம் தெரிகின்றது. உருத்திரனுடைய உருவத்தில் நான்கு கரங்கள் காணப்படுகின்றன. பின் வலக்கரத்தில் மழுவும் பின் இடக்கரத்தில் மானும் அமைந்திருக்கின்றன. முன் இடக்கரத்தில் கேடயம் தெரிகின்றது. முன் வலக்கரம் உடைந்து விட்டது. ஆரங்கள் எல்லாம் அழகாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் அடியிலுள்ளது கபால மாலையாகும். முழங்காலிலும் கணுக்காலிலும் ஆபரணங்கள் அமைந்துள்ளன.

18) கிராதார்ஜ•னர்

அர்ச்சுனன் தவமிருந்து மகேஸ்வரனிடம் இருந்து பாசுபதம் பெற்ற கதை மகாபாரதத்திலுள்ள வனபர்வத்திலே சொல்லப்படுகின்றது. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவமைக்கப்பட்டது கிராதார்ஜின மூர்த்தி வடிவமாகும். அது கம்பத்தடித் தாண் ஒன்றிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அரச்சுனனுக்குப் பாசுபதம் வழங்கிய நிலையில் ஈஸ்வரனின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதற்கு முன்னால் அம்பு, வில்லு ஆகியவற்றை ஏந்திய கோலத்தில் அர்ச்சுனனுடைய வடிவம் தெரிகின்றது. இந்தச்சிற்பம் ஆகமங்களிலே சொல்லப்படும் விதிகளுக்கு முரணான வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

19) சோமாஸ்கந்தர்

கம்பத்தடி மண்டபத்திலுள்ள சோமாஸ்கந்தர் வடிவம் அதிக சிறப்புடையதாகும். அம்மையப்பரின் உருவங்கள் ஆசனக் கோலத்திலும் சுகாசன நிலையிலும் உள்ளன. அவர்களுக்கிடையிலே நடனமாடும் குமரேசனின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. சிவனுடைய முன்வலக்கரம் அபயகரமாய் உள்ளது. முன்னிடக்கரம் சிங்ககரணமாய் அமைந்துள்ளது. பின் வலக்கரத்திலே மழுவும் பின் இடக்கரத்திலே மானும் வழமைபோல அமைந்துள்ளன. அம்மனின் வலக்கரம் மலரேந்திய கோலமானது. இடக்கரம் ஆசனத்தில் அமைந்துள்ளது. குமரேசரின் கைகள் இரண்டும் மலரேந்திய வண்ணமானவை: மகுடம் கரண்டமகுடமாகும்.

20) ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்தி

சிவன் காளியோடு போட்டியாக ஆடிய நடனம் ஊர்த்துவ தாண்டவமாகும். ஊர்த்துவ தாண்டவத்திலே சிவன் வலக்காலைத் தலையின் மட்டத்திற்கு உயர்த்தி ஆடுகின்ற கோலம் அமைந்திருக்கும். நாட்டியத்திலே காளிக்கு நிகரானவர்கள் இல்லை. காளியும் சிவனும் போட்டியாக ஆடினார்கள். இறுதியிலே காளியை வெற்றி கொள்ளும் வண்ணமாகச் சிவன் ஊர்த்துவ தாண்டவம் ஆடினார். நாணத்தின் காரணமாகக் காளியினால் அவ்வாறு ஆடிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஊர்த்தவ தாண்டவக் கோலச்சிற்பங்கள் புது மண்டபத்திலும் கம்பத்தடி மண்டபத்திலும் உள்ளன. வலது பக்கத்திலுள்ள ஐந்து கைகளிலும் டமருகம், மழு, அம்பு, ஈட்டி, சூலம் ஆகியன அமைந்துள்ளன. இடப்பக்கத்துக் கரங்களிலே அக்கினி, மான், அம்பு, கேடயம், மணி ஆகியன தெரிகின்றன. சிவனடைய இடக்காலின் கீழ் முயலகனின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. புது மண்டபத்திலுள்ள வடிவத்தின் பிரதிமா லக்ஷணங்கள் சற்று வேறுபட்டனவாகும். கரங்களிலுள்ள படைக்கலன்கள் அதிலே வேறு விதமாக அமைந்துள்ளன. காளியின் உருவம் பஞ்சமுக வாத்தியத்தை இசைக்கும் கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. பீடத்திலே நந்தி மேளங்கொட்டும் கோலமும், தாளம் போடும் நிலையிற் பிரமாவின் வடிவமும் திருமால் பதாக என்னும் கருவியை மிழற்றும் கோலமும் செதுக்கப்பட்(நள்ளன. பது மண்டபத்திலுள்ள ஊர்த்துவ தாண்டவழர்த்தியின் வடிவம் உன்னதமான வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலை வனப்பில் மதுரையிலே காணப்படுக் சிற்பங்களிற் சாலவுஞ் சிறந்தனவற்றுள் ஒன்றாக அது கொள்ளப்படுகின்றது. அங்கலகூஷணங்களும் பாவங்களும் உன்னதமான முறையில் அமைக்கப்

பெற்றுள்ளன. வடிவம் வசீகரமான தோற்றங் கொண்டது. கலாதத்துவமும் அனுபவ முதிர்ச்சியும் ஒப்பற்ற வகையில் அவ்வடிவத்திலே பிரதிபலிக்கின்றன.

21) காளி

காளியின் உருவங்கள் இரண்டு கம்பத்தடி மண்டபம், புது மண்டபம் ஆகியவற்றிலே காணப்படுகின்றன. கலை வனப்பிலும் வேலைப்பாடுகளின் சிறப்பிலும் அவை இரண்டும் மிகச் சிறந்தவை. ஏறத்தாழ ஒரே தன்மையானவை. இரண்டு உருவங்களிலும் எட்டுக் கரங்கள் காணப்படுகின்றன. கம்பத்தடி மண்டபத்துச் சிற்பத்திலே கேசபந்தம் அக்கினிச் சுவாலை போலத்தோன்றுகின்றது. திரிசூலம், அம்பு, டமருகம் ஆகியன வலக்கரங்களில் உள்ளன. இடக்கரங்கள் கபாலம், வில், வச்சிரம் என்பவற்றை ஏந்தியுள்ளது. காளியின் இடக்கால் கணம் ஒன்றை ஊன்றிய கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. புது மண்டபத்திலுள்ள வடிவம் உக்கிரம் மிகுந்த தோற்றம் கொண்டுள்ளது. அதன் வலக்கரத்திலே திரிசூலம், அம்பு, அங்குசம், ஈட்டி என்பன அமைந்துள்ளன. இடக்கரங்களிலே கபாலம், வில், பாசம், கேடயம் ஆகியன காணப்படுகின்றன. உருவத்திலே ஆபரணங்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. வீரவசந்தராய மண்டபத்தில் உருத்திரனின் வடிவத்திற்கு அருகிலே உருத்திரகாளியின் உருவம் காணப்படுகின்றது. கிரீடம் ஜீவாலமாலமாக அமைந்திருக்கின்றது. பின்புறத்திலே ஐந்துதலை நாகம் தெரிகின்றது. காளியின் உருவம் நடனக்கோலமாகும். அதில் எட்டுக் கரங்கள் காணப்படுகின்றன. முன் வலக்கரம் விஸ்மய முத்திரையில் உள்ளது. ஈட்டி, சக்கரம், அங்குசம் என்பன ஏனைய வலக்கரங்களில் உள்ளன. இடக்கரங்களிலே கபாலம், கேடயம், சங்கு, அங்குசம் ஆகியன அமைந்துள்ளன. நடனத் தோற்றம் லாவண்யமான கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றமை குறிப்படத்தக்கது.

22) வீரபத்திரர்

நாயக்கரின் ஆட்சிக் காலத்திலே வீரபத்திரர் வழிபாடு மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றது. மதுரைக் கோயிலில் வீரபத்திரரின் வடிவங்கள் பல உள்ளன. அவற்றின் பிரதிமாலக்ஷணங்களில் வேறுபாடுகள் அகோர வீரபத்திரர், அக்கினி வீரபத்திரர் ஆகியோரின் உருவங்கள் கம்பத்தடி மண்டபத்தில் உள்ளன. அவை வழமையானவை: ஊர்த்துவ தாண்டவழர்த்தி, காளி ஆகியோரின் உருவங்களைப் போல அளவிற் பெரியவை. தக்க யாகத்திலே தன்னை அவமானப்படுத்தியமைக்குப்

பழிவாங்கும் வண்ணமாகத் தக்கனை அழிக்குமாறு வீரபத்திரர், பத்திரகாளி என்போர் சீவனால் அனுப்பப்பட்டனர் என்பது புராணக் கதை. அகோர வீரபத்திரரின் உருவத்தில் ஐடாமகுடம் அக்கினிச் சுவாலைகளால் அமைந்திருக்கின்றது. வலக்கரங்களில் ஒன்று சூலம் ஏந்திய கோலமானது. மற்றொரு கரம் அம்பறாத்தாணியிலிருந்து அஸ்திரத்தை எடுக்கும் நிலையில் அமைந்திருக்கின்றது. மான், மழு, டமருகம் என்பன மற்றக் கைகளில் உள்ளன. இடக்கரங்களிலே கேடயம், வில், வச்சிராயுதம், மான் முதலியவற்றின் உருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. வடிவத்தின் பிரதிமாலக்ஷணங்கள் ஆகமப் பிரகாரமானவை. மீனாகூடியம்மன் கோயிலின் தென்புறமாக அமைந்துள்ள யவந்தீஸ்வரர் சந்நிதியிலும் வீரவசந்தராய மண்டபத்திலும் வீரபத்திரரின் உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயிரங்கால் மண்டபத்திற் பல உருவங்கள் உள்ளன. அதிவுள்ள முதலாவது தாணிலே அகோரவீரபத்திரரின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. தோற்றம் பயங்கரமானது தொங்கும் மீசையும் நீண்ட கோரப்பற்களுங் காணப்படுகின்றன. ஐடாமகுடத்திலே இலிங்கத்தின் உருவம் நடுவில் அமைந்திருக்கின்றது. சிகைச் சக்கரத்தில் சிங்கமும் காணப்படுகின்றது. இடது கரத்திற் கேடயமும் வலது கரத்தில் வாளின் கைபிடியும் காணப்படுகின்றன. கழுத்திலே தொங்கும் கபாலமாலையின் உருவம் தெரிகின்றது. கால்கள் இரண்டும் மனிதவடிவம் ஒன்றை உழக்கும் கோலத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. அது தகூஷனடைய உருவமாகும். கம்பத்தடி மண்டபத்திலும் அகோர வீரபத்திரர், அக்கினி வீரபத்திரர் ஆகியோரின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

23) அஷ்ட சக்திகள்

சக்தியின் எண்மரின் உருவங்கள் அஷ்டசக்தி மண்டபத்தில் அமைந்துள்ளன. இடைவெளியின் இருபக்கங்களிலும் அவை காணப்படுகின்றன. யக்ஞரூபினி, சியாமளை, மகேஸ்வரி, மனோன்மணி ஆகியோரின் படிமங்கள் வடக்குப் பக்கத்திலும் கௌமாரி, ரௌத்தரி, வைஷ்ணவி, மகாலக்ஷ்மி என்போரின் உருவங்கள் தெற்குப் பக்கத்திலும் அமைந்துள்ளன. எல்லாச் சிற்பங்களும் ஏறக்குறைய ஐந்து அடி உயரமானவை. சமபங்க நிலையிலே தாண்களில் அவை செதுக்கப்பட்டுள்ளன. ரௌத்திரி, மனோன்மணி ஆகியோர் தவிர்ந்த ஏனையாரின் முன்கரங்கள் அபயமாகவும் வரதமாகவும் உள்ளன. மனோன்மணி, ரௌத்திரி நீங்கலாக உள்ள சக்திகளின் முடிகள் கிரீட மகுடங்களாகும் யக்ஞ ரூபினியின் பின்வலக்கரத்திலே சுருவமும் பின்னுள்ள இடக்கரத்திலே மலர்வடிவமும் அமைந்துள்ளன. சியாமளையின் கரங்கள் தாமரை, நீலோற்பவம் ஆகியவற்றை ஏந்தியுள்ளன. மகேஸ்வரியின் கரங்களிலே தாமரை மலரும் பாசமும் தெரிகின்றன. மனோன்மணியினுடைய சின்முத்திரையில் அமைந்த வலக்கரத்தில் அக்கமாலை தெரிகின்றது. முன் இடக்கரத்தில் நீலோற்பவம் அமைந்துள்ளது. மற்றக்கரங்களில் தாமரை மலர்கள் உள்ளன. முடி ஐடா மகுடமாக அமைந்துள்ளது. கௌமாரியின் பின் கரங் கள் இரண்டும் சக்தி வச்சிராயுதம் ஆகியவற்றை ஏந்திய வண்ணமாயுள்ளன. ரௌத்திரியின் சடாமகுடம் அக்கினிச் சுவாலைகளினால் அமைந்தது. உதடுகளின் ஓரங்களிலே கோரமான பற்கள் தெரிகின்றன. முன் வலக்கரத்தில் சூலமும் இடக்கரத்திற் கபாலமும் அமைந்துள்ளன. பின் வலக்கரத்திற் டமருகமும் இடக்கரத்திற் சங்கும் காணப்படுகின்றன. வைஷ்ணவியின் முடி கீரிட மகுடமாகும். நெற்றியிலே திரிபுண்டரம் தெரிகின்றது. பற்கள் கோரமானவை. பின் வலக்கரம் சக்கரம் ஏந்தியுள்ளது. பின் இடக்கரத்தில் சங்கு அமைந்துள்ளது. மகாலக்ஷ்மியின் பின் கரங்கள் தாமரை மலர்களை ஏந்திய கோலமானவை.

24) விநாயகர்

விநாயகரின் படிமங்கள் பல காணப்படுகின்றன. கோயில் வளாகத்திலே விநாயகர் கோட்டங்களும் அமைந்துள்ளன. கீளிகட்டி மண்டபத்துச் சித்தி விநாயகர் சந்நிதி தல விநாயகருக்கு உரியதாகும். சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலின் நடுக்கட்டுக் கோபுரத்திற்கு முன்னால் முக்குறுணிப் பிள்ளையாரின் பெருவடிவம் அமைந்திருக் கின்றது. அதிலே நான்கு கரங்கள் காணப்படுகின்றன. முன் வலக்கரத்தில் தந்தமும் பின் வலக்கரத்தில் அங்குசமும் அமைந்துள்ளன. முன் இடக்கரத்திலே மோதகமும் மற்றக்கரத்தில் பாசமும் அமைந்திருக்கின்றன. உருவம் பத்மாசன நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அஷ்டசக்தி மண்டபத்தில் எலி வாகனங்களில் அமர்ந்த பிள்ளையாரின் வடிவம் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இடப்பாகத்திலே தேவியின் உருவம் தெரிகின்றது. படிமத்திலே பத்துக் கரங்கள் அமைந்துள்ளன. அங்குசம், தந்தம், சக்கரம் ஆகியவை வலக்கரங்கள் மூன்றில் அமைந்துள்ளன. இடக்கரங்களிலுள்ள உருவங்களிலே தாமரை, கரும்பு வில், பாசம் என்பனவே தெளிவாகத் தெரிகின்றன. முன் இடக்கரம் தேவியை அணைத்த வண்ணமாயுள்ளது. துதிக்கையிலே கலசம் அமைந்திருக்கின்றது. ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலும் மகா கணபதியின் சிற்பம் ஒன்று செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

25) குமாரக் கடவுள்

நான்கு கரங்கள் பொருந்திய சுப்பேரமணியரின் வடிவம் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. மயில் வாகனராகி அவர் காட்சியளிக்கின்றார். பின்கரங்களிற் சக்தி, வச்சிராயுதம் ஆகியவை அமைந்திருக்கின்றன. முன் வலக்கரம் அபயமாக அமைந்துள்ளது. முன்இடக்கரம் மயிலைப் பிடித்த கோலத்திலே தெரிகின்றது. அக்ஷ்ட சக்தி மண்டபத்தில் ஆறுமுகக் கடவுளின் வடிவம் அமைந்திருக்கின்றது. அதிலே பன்னிரண்டு கரங்கள் உள்ளன. முன்கரங்கள் இரண்டும் அபயமாகவும், வரதமாகவும் உள்ளன. மணி, அம்பு, வாள், சக்கரம், பாசம் ஆகியன வலக்கரங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. இடக்கரங்களில் வேல், வில், கேடயம், மலர், கோழி ஆகியவற்றைப் பிடித்த வண்ணமாய் உள்ளன. கோபுரங்கள் சிலவற்றிலும் குமாரக் கடவுளின் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன.

26) சரஸ்வதி

ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலே உன்னதமான வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய சரஸ்வதியின் படிமம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. கைகளிலே வீணையின் உருவம் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கலக்ஷணங்களும் அபிநயங்களும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தலையிலே கிரீடம் அமைந்திருக்கவில்லை.

27) கங்காள மூர்த்தி

ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் அமைந்துள்ள கங்காளமூர்த்தியின் வடிவம் ஆகமங்களிலே சொல்லப்படும் அமைப்பில் இருந்து சில அம்சங்களில் வேறுபட்டதாகும். மூர்த்தியினுடைய முன் வலக்கரம் மானைத் தொடுங் கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. பின் வலக்கரம் டமருகம் ஏந்தியுள்ளது. முன் இடக்கரத்தில் கபாலம் அமைந்துள்ளது. சூலதண்டம் பின் இடக்கரத்தில் அமைந்துள்ளது. கங்காளர் வஸ்திர தாரணராகக் காட்சியளிக்கின்றார். பாதங்களிலே அணிகள் தெரிகின்றன.

28) இரதியும் மன்மதனும்

ரதி மன்மதன் ஆகியோரின் உருவங்கள் ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மன்மதனுடைய உருவம் சிதைவுற்றுள்ளது. கைகள் இரண்டும் உடைந்துவிட்டன. கையில் ஏந்திய கரும்பு வில்லின் ஒரு சிறிய துண்டமே எஞ்சியுள்ளது. இரதியின் வடிவம் நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலே காணப்படுகின்றது. ரதியை அழகின் உருவமாக வியக்கத்தக்க வண்ணம் கலைஞர் வடித்துள்ளமை போற்றுதற்குரிய சாதனையாகும். அன்னப்பறவையின் மேல் அமர்ந்திருக்கும் கோலத்தில் வடிவம் தெரிகின்றது. பக்கத்திலே அமைந்திருக்கும் சாமரை வீசும் உருவம் அற்புதக் கோலமானது.

மண்டபத்தாண்களிலே நாயக்க மன்னர்களின் உருவங்களும் அவர்களின் தேவியரின் வடிவங்களும் திருப்பணி செய்த பிரதானிகளின் உருவங்களும் பல இடங்களிலே காணப்படுகின்றன. எல்லா நாயக்க மன்னர்களின் வடிவங்களும் மண்டபங்களிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். கற் சிற்பங்கள் இயல்பான தோற்றங் கொண்டனவாகவும் உயிரோட்டம் உள்ளனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. அவர்களுக்குரிய வஸ்திர அலங்காரங்களும் பதவிச் சின்னங்களான அணிகலன்களும் மிகுந்த வனப்புடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலே காணப்படும் குறவன், குறத்தி, வேடன், அரண்மனைப் பணிப்பெண் முதலியோரின் உருவங்கள் வேலைப்பாட்டிற் சாலவுஞ் சிறந்தவை. இவற்றைப் போன்ற யதார்த்த பூர்வமான மனித உருவங்களின் மாதிரி வடிவங்களைக் காண்டல் அரிது. மதுரைக் கோயில் விஜயநகர நாயக்கர் காலச் சிற்பக்கலையின் அருங்காட்சியமாக விளங்குகின்றது. அங்குள்ள வடிவங்கள் தமிழகத்துக் கட்டட, சிற்பகலை வளர்ச்சியின் உன்னத கட்டத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

.

PTOT. V. SIVASAMY UNIVERSITY OF JAFFNA

ÿ.

.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org .

